Γαβριήλ Σιμονέτος

Εν το παν

«είναι ο ήλιος και είμαστε οι ακτίνες του»

Εισαγωγή στον μυστικισμό
μέσα από τις διδασκαλίες των μέγιστων
Πνευματικών Διδασκάλων

ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εν το παν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Ιπποκράτους 16, Αθήνα 10680
Τηλ.:210-3602883, 210-3615223
http://www.pyrinoskosmos.gr
e-mail: info@pyrinoskosmos.gr

Γαβριήλ Σιμονέτος

Εν το παν

Εισαγωγή στον μυστικισμό
μέσα από τις διδασκαλίες των μέγιστων
Πνευματικών Διδασκάλων

Αθήνα 2018

Γαβριήλ Σιμονέτος με τον Δάσκαλο Σαντ Ρατζίντερ

«Αφιέρωση»

Αφιερώνεται στους Τέλειους
Διδασκάλους της εποχής μας
Hazur Baba Sawan
Kirpal Singh
Darshan Singh
Rajinder Singh
οι διδασκαλίες των οποίων
διαποτίζουν
τα κείμενα αυτού του βιβλίου

Σημείωση

Στο κείμενο αυτού του βιβλίου υπάρχουν πολλές και συνεχείς
επαναλήψεις μέσα στα διάφορα κεφάλαια.
Αυτό κρίθηκε σκόπιμο και αναγκαίο για την κατανόηση
ορισμένων εννοιών κυρίως από άτομα που δεν είναι
εξοικειωμένα με μεταφυσικούς όρους.
Απλή ανάγνωση αυτού του βιβλίου δεν θα
βοηθήσει τον αναζητητή της αλήθειας.
Όμως η μελέτη και η επανάληψη
μπορεί να σας αποκαλύψει γιατί αυτό το βιβλίο
δεν έπεσε τυχαία στα χέρια σας.

«Όψεις των αδήλων τα φαινόμενα»

Όσα αναγράφονται σε αυτό το βιβλίο είναι μέσα από
διδασκαλίες μεγάλων πνευματικών
δασκάλων όλων των εποχών.
Δεν παύουν όμως να είναι όψεις των αδήλων.
Ο Θεός και η αλήθεια, τα άδηλα,
είναι μέσα μας και μπορεί
ο καθένας μας να τα γνωρίσει μόνο με
προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό.

Εισαγωγή

Στο βιβλίο αυτό, επειδή αποτείνεται σε Έλληνες αναγνώστες Χριστιανικής κατήχησης, κρίθηκε σκόπιμο να αναφερθούν ορισμένα αναμφισβήτητα ιστορικά στοιχεία μέσα από την αρχαιοελληνική αλλά και τη Χριστιανική πίστη και μυστικιστική παράδοση γιατί οι πληροφορίες που έχουμε κυρίως μέσα από βιβλία διαπρεπών θεολόγων και μέσα από το διαδίκτυο, απηχούν μονομερείς απόψεις εκκλησιαστικών και θεολογικών παραγόντων, οι οποίοι λόγω παντελούς άγνοιας των Εσωτερικών αληθειών, για να στηρίξουν και να δώσουν κύρος σε αυθαίρετες προσωπικές τους αντιλήψεις, αναφέρονται σε θέσεις και απόψεις άλλων ατόμων του παρελθόντος, ιερωμένων και μη, αμφιβόλου κύρους ως προς την πνευματική τους ταυτότητα. Σεβόμαστε όλους τους πατέρες της εκκλησίας και τους αγίους αλλά αμφισβητούμε πολλών εξ αυτών το πνευματικό τους υπόβαθρο και το κύρος, καθώς ο βίος των περισσοτέρων δεν πείθει για την αγιότητά τους και τη θειότητα της διδασκαλίας τους.

Μυστικισμός είναι μια λέξη και μια έννοια πολύ ταλαιπωρημένη που χρησιμοποιήθηκε, διαστρεβλώθηκε και κακοποιήθηκε από άτομα άσχετα με την πνευματικότητα αλλά και από θεολογικούς κύκλους, προκειμένου να την απαξιώσουν σαν κάτι διαβολικό και απευκταίο. Αν ανατρέξει κανείς σε μια εγκυκλοπαίδεια ή σε πληροφορίες από το διαδίκτυο θα πάρει τις πιο απίθανες πληροφορίες, άσχετες και πολλές φορές σκοπίμως διαστρεβλωμένες από ορισμένους θεολογικούς κύκλους. Είναι η ίδια ανεπιτυχής τακτική που άρχισε από τον 3ο μ.Χ. αιώνα με τις οικουμενικές συνόδους, τους αφορισμούς, το σχίσμα, το Filioque, το ανάθεμα, την ανακήρυξη ψευτοαγίων και άλλες πιο φρικαλέες δραστηριότητες.

Περιεχόμενα

Α. Κεφάλαιο

Β. Κεφάλαιο

Γ. Κεφάλαιο

Δ. Κεφάλαιο

Ε. Κεφάλαιο

ΣΤ. Κεφάλαιο

Οι νόμοι και τα δώρα του Θεού

Ζ. Κεφάλαιο

Θ. Κεφάλαιο
Από τις μυστικιστικές παραδόσεις

Α. Κεφάλαιο

Τι είναι Θεός

Για την ερώτηση τι είναι και αν υπάρχει Θεός υπάρχουν δύο λογικές, ανθρώπινες απαντήσεις. Η μία λέει «ναι» υπάρχει Θεός και μπορούμε να του δώσουμε διάφορα ονόματα. Αυτός ο Θεός είναι ο δημιουργός των πάντων, ορατών και αοράτων. Υπάρχει διότι δεν μπορεί τα τρισεκατομμύρια των τρισεκατομμυρίων των γεγονότων ζωής και ύπαρξης να επισυμβαίνουν και να λειτουργούν συγχρόνως και σε τέλεια αρμονία μεταξύ τους, έτσι στην τύχη. Οι λέξεις «συμβαίνουν στην τύχη» είναι χωρίς νόημα γιατί και η τύχη έχει κάποια λογική και κάποια όρια.

Κάποιος μπορεί να Τον αποκαλέσει «Φύση» και άλλος μπορεί να Τον πει «Πατέρα», άλλος μπορεί να του δώσει ένα όνομα που να αναφέρεται στις ιδιότητές του όπως ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται αυτές τις ιδιότητες και να Τον ορίζει σαν Πανάγαθο, Πάνσοφο, Ελεήμονα κλπ. Όμως η Θεϊκή Δύναμη υπάρχει και επειδή η πολλαπλότητα χαρακτηρίζει μόνο τα χαμηλότερα πεδία της Δημιουργίας, αυτή η ενδελέχεια, ο Θεός, υπάρχει και είναι Ένας έστω και αν έχει διάφορες εκδηλώσεις ή εκφράσεις στους κατώτερους κόσμους.

Η άλλη απάντηση είναι πως «όχι» δεν υπάρχει Θεός γιατί από τη στιγμή που λες ότι κάτι υπάρχει, το περιορίζεις ενώ ο Θεός είναι απεριόριστος. Όπως όμως και να έχει το θέμα, η ανάγκη για κάποιο Θεό ήταν και είναι συνυφασμένη με την ανθρώπινη φύση. Σ' αυτόν τον Θεό λοιπόν με τα άπειρα ονόματα, το πιο αποδεκτό από τους μυστικιστές είναι ότι ο Θεός είναι μια «Παν-συνειδητότητα» σε σχέση με τις ψυχές που ως μέρη του Θεού ορίζονται σαν «Μονάδες συνειδητότητας».

Ως προς τη φύση του Θεού η απάντηση έχει δοθεί εκτός από τους αρχαίους Ρίσσις, πιο λακωνικά και πιο ολοκληρωμένα από τους αρχαιοέλληνες φιλοσόφους. Ο Αναξαγόρας ($6^{ος}$ π.Χ.) καθόρισε τον Θεό με τρεις μόνον λέξεις εκφράζοντας με αυτές την μεγαλύτερη αλήθεια και τη μέγιστη φιλοσοφία όλων των εποχών και όλων των καιρών, που είναι και η βασική αρχή του μυστικισμού. Είπε: «Εν το παν». Το ίδιο καθοριστικοί και συνοπτικοί ήταν και ο Πίνδαρος: «Τι Θεός; Ότι το παν», ο Θαλής ο Μιλήσιος που είπε: «Τι το θείον; Το μήτε αρχήν έχον, μήτε τελευτήν». Το ίδιο και ο Πυθαγόρας που στην Ινδία πολύ τον σέβονταν και τον αποκαλούσαν «Πυτα-γκουρού» που σημαίνει ύψιστος Διδάσκαλος και ακόμα ο Ηράκλειτος, ο Δημόκριτος, ο Ζήνων ο Ελεάτης, ο Κλεάνθης, ο Πλάτωνας, ο Αριστοτέλης κλπ.

Αυτόν τον Θεό άλλοι ονόμασαν «Μεριστή Ουσία» και το οτιδήποτε άλλο «Αμέριστη ουσία». Και άλλοι πάλι Τον ονόμαζαν «Το όντως Ον» σε αντίθεση με το «Μη Ον» που είναι τα πάντα των πάντων, εκτός από το Ον.

Μυστικισμός και Θρησκεία
Εσωτερικές ομάδες και Πνευματικές κοινωνίες

Μυστικισμός και θρησκεία καθώς και κάθε άλλος τρόπος λατρείας του Θεού, είναι απορροές της έμφυτης θρησκευτικότητας του ανθρώπου, μιας αρχέγονης ανάγκης του, να γνωρίσει, να λατρέψει και να υπηρετήσει αυτή τη Δύναμη στην οποία υποκλίνεται και που κάποτε της έδωσε το όνομα «Θεός» και που ο καθένας την αντιλαμβάνεται, την ονομάζει και την αντιμετωπίζει με διαφορετικούς τρόπους, μέσα στις χιλιάδες των χιλιάδων ετών της Θεϊκής Δημιουργίας.

Η θρησκευτικότητα αποτελεί ένα χαρακτηριστικό έμφυτο γνώρισμα του ανθρώπου που τον διαφοροποιεί από τις κατώτερες μορφές ζωής. Αυτή η θρησκευτικότητα οδήγησε τον πρωτόγονο άνθρωπο αρχικά στη μαγεία και τον τοτεμισμό, στη λατρεία του ήλιου, των δυνάμεων της φύσης, τον Σαμανισμό και

αργότερα όταν συνειδητοποίησε ότι Πλάστης και Δημιουργός των πάντων είναι μία Δύναμη της οποίας ένα μέρος είναι ο ίδιος ο άνθρωπος, η ψυχή του δηλαδή, και ακόμα όταν κατάλαβε ότι ο Θεός δε βρίσκεται κάπου μακριά του αλλά ότι είναι παντού και μέσα του, άρχισε να ψάχνει τρόπους για να έρθει σε επαφή μαζί Του. Έτσι άρχισε να στρέφει την προσοχή του προς Αυτόν και ήδη από τη Χάλκινη Εποχή της πνευματικότητας ανάπτυξε διάφορες μορφές γιόγκα *(επικοινωνίας με τον Θεό)* οι οποίες μορφές μέσα στις χιλιετίες που πέρασαν, υπέστησαν διαφοροποιήσεις καθώς ο άνθρωπος περνούσε από το κάποιο επίπεδο νόησης σε ένα άλλο διαφορετικό και ανώτερο.

Αυτές οι διαφοροποιήσεις έγιναν πολλές φορές, μέσα στις χιλιετίες που περνούσαν, από πολλούς πνευματικούς ανθρώπους όπως ο Godapanda, ο Jianavalkia και πλήθος άλλων πνευματικών ανθρώπων. Τελευταία, πριν 2500 χρόνια ο Πατάντζαλι ήταν εκείνος που διαμόρφωσε τις διάφορες μορφές γιόγκα σε ένα ενιαίο σύνολο, σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής μας.

Για ένα άλλο σύνολο ανθρώπων, η θρησκευτικότητα άρχισε μέσα στους αιώνες να τους ωθεί να ακολουθήσουν ένα διαφορετικό δρόμο αναζήτησης του Θείου και έτσι από τα πολύ παλιά χρόνια ακολούθησε τους μάγους της φυλής και αργότερα τους διαδόχους τους δηλαδή τους ιεράρχες, τους πατριάρχες και τους κάθε μορφής προφήτες, που μέσα στην εξελικτική πορεία της ανθρωπότητας δημιούργησαν τα πρώτα ιερατεία με τους αρχιερείς τους ενώ στη συνέχεια δημιουργήθηκαν οι αρχέγονες θρησκείες που με την πάροδο των αιώνων εξελίχθηκαν στις σύγχρονες θρησκείες.

Έτσι τη θρησκευτικότητά του ο άνθρωπος την εκδηλώνει μέχρι σήμερα βασικά με δύο τρόπους, είτε μέσω μιας θρησκείας είτε μέσα από μία προσπάθεια προσωπικής επικοινωνίας του με τον Θεό, με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Αυτός ο δεύτερος τρόπος είναι αυτό που ονομάζουμε μυστικισμό.

Ένα άλλο είδος αναζήτησης του Θείου ήταν και είναι μέσα από Εσωτερικές ομάδες και πνευματικά οργανωμένες κοινωνίες. Αυτή η αναζήτηση αφορά άτομα που δε δέχονται αποκλειστι-

κά τις διδαχές ιερέων και θεολόγων αλλά συγχρόνως υιοθετούν και καθοδηγήσεις εμπνευσμένων και ευλογημένων από τον Θεό ανθρώπων, επιφορτισμένων να δώσουν μιας κάποιας μορφής μυστικιστική διδασκαλία, συχνά όμως αμφιβόλου πνευματικότητας. Τέτοιες ομάδες υπήρξαν απειράριθμες στον ρου της ιστορίας, πολλές φορές με χιλιάδες οπαδούς. Οι ομάδες αυτές άλλοτε πιο κοντά στις θρησκείες και άλλοτε με στοιχεία περισσότερο Εσωτερικά έπαιξαν σοβαρό ρόλο στην αναζήτηση του Θεού από τον άνθρωπο. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ιερείς, οι Σαμάνες και τους προηγούμενους αιώνες στη Δύση οι οπαδοί του Ερμή, οι Εσσαίοι, οι Νεοπλατωνιστές, οι Καθαροί, οι Βαγόμιλοι, οι Αδελφοί της κοινής ζωής, η Κίνηση Νέα Ευσέβεια, η Uno mystics, οι Φίλοι του Θεού, οι Αδελφοί του Ελεύθερου Πνεύματος, οι Μορμόνοι, οι χιλιαστές και εκατοντάδες άλλες ομάδες και σέκτες βοήθησαν τους ανθρώπους των διαφόρων εποχών να εκφράσουν με κάποιο ιδιαίτερο τρόπο, το θρησκευτικό τους συναίσθημα.

Γενικά «Εσωτερισμό» και ειδικότερα «Εσωτεριστές» ονομάζουμε τους λάτρεις του Θεού που ακολουθούν τρόπους λατρείας, επαφής και επικοινωνίας με τη Θεότητα όχι μέσω τρίτων, δηλαδή μέσω ιερέων και θεολόγων αλλά μόνο με δικές τους ενέργειες, μη αποκλείοντας όμως πολλές φορές και τις διδαχές διακόνων κάποιας θρησκείας όπως ήταν ο επίσκοπος Άρειος, ο Καθολικός Ιγνάτιος Λογιόλα, ο Λούθηρος και άλλοι.

Ας δούμε όμως τι σημαίνει θρησκεία και τι μυστικισμός και ας δώσουμε τον ορισμό αυτών των λέξεων και συγχρόνως ας μιλήσουμε για τις διαφορές τους χωρίς προκατάληψη και εμπάθεια, που είναι χαρακτηριστικά των θεολογικών αλλά και αντίθετα των αντικληρικών κύκλων.

Τέλος θα αναφερθούμε ενδεικτικά και σε μια κοινωνία Εσωτεριστών, σε ένα σύνολο ανθρώπων, σε ένα κλάδο του Ιουδαϊσμού, τους Εσσαίους, που ακολούθησαν μια ζωή με πνευματικότητα μεν, αλλά χωρίς να ακολουθούν επακριβώς τις διδαχές του Εβραϊκού ιερατείου της εποχής τους. Στη φυλή αυτή των Εσσαίων λέγεται ότι ανήκε και ο Ιησούς, καθώς και ο πρώτος του δάσκαλος ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Βαπτιστή Ιωάννη.

Τι είναι θρησκεία:

Θρησκεία είναι **πίστη** και **λατρεία**

Πίστη σ' ένα Θεό δίκαιο αλλά συγχρόνως και τιμωρό του οποίου η ***λατρεία*** γίνεται από ευγνωμοσύνη για ότι καλό δίνει στον άνθρωπο και ακόμα για να ζητήσει τη βοήθεια και την προστασία Του, αλλά και από φόβο, για τις συνέπειες κάθε αμαρτωλής συμπεριφοράς του. Ένα μέρος της λατρείας του πιστού, είναι και η προσπάθειά του να εξευμενίσει και να «καλοπιάσει» τον Θεό, προσφέροντάς Του έμψυχα και άψυχα δώρα. Βέβαια βασική προϋπόθεση για τον θρησκευόμενο πιστό, είναι να τηρεί τις οδηγίες των θεολόγων και των ιερέων αλλά και να ακολουθεί ένα σύνολο εξωτερικών πράξεων, τυπικών και τελετουργιών τα οποία εποπτεύει κάποιο ιερατείο. Το ιερατείο της κάθε θρησκείας θεωρεί ότι έχει το μοναδικό προνόμιο να μπορεί με τρόπο θεόπνευστο και γι' αυτό αποκλειστικό και αδιαμφισβήτητο, να ερμηνεύει τα ιερά κείμενα τα οποία οι άλλοι, τους οποίους αποκαλούν πλανημένους και αιρετικούς, τα διαστρεβλώνουν από άγνοια ή από πρόθεση.

Η θρησκεία αναφέρεται στη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό και εκδηλώνεται όπως πίστευε ο Επίκουρος, λόγω του φόβου και της αδυναμίας του ανθρώπου να αντιμετωπίσει τον θάνατο, τις αρρώστιες και τα φυσικά φαινόμενα και τέλος λόγω του θαυμασμού του για την τελειότητα της φύσης.

Μέσα από τη θρησκεία και με τη βοήθεια των ιερέων που εκτελούν πράξεις λατρείας ο άνθρωπος προσπαθεί να τελειοποιηθεί, να εξαγνιστεί και ακόμα να πλησιάσει τον Θεό, προκειμένου να καταστεί άξιος της αγάπης Του, προκειμένου να έχει ευτυχία και να μην τιμωρηθεί.

Υπάρχει και μια άλλη άποψη, το να θεωρεί τη θρησκεία σαν «όπιο του λαού» με την έννοια ότι κάνει τους ανθρώπους μαλθακούς και τους αφαιρεί το ενδιαφέρον για υλική ενεργό δράση. Όμως αυτή η άποψη από πολλούς απορρίπτεται καθώς θεωρούν ότι συμβαίνει το εντελώς αντίθετο και πως η θρησκεία ωθεί τον άνθρωπο στο να μην είναι εγωκεντρικός αλλά να ενδιαφέρεται

για τον συνάνθρωπό του, για τη φύση και για όλη τη Θεϊκή Δημιουργία.

Ό θρησκευτικότητα του ανθρώπου είναι παλαιότερη από όλες τις θρησκείες και από όλες τις φιλοσοφίες. Πριν το Βούδα δεν υπήρχε Βουδισμός, πριν τον Ιησού Χριστιανισμός και πριν το Μωάμεθ Ισλαμισμός. Για την παλαιότητα της θρησκείας και για την καθολικότητά της έχουμε αναφορές από τα πολύ παλιά χρόνια.

Κάποιοι στίχοι του Σοφοκλή στην Αντιγόνη λένε: *«ου γαρ τι νυν καχθές, αλλ αεί ποτε ζη ταύτα, κουδείς οίδεν εξ ότου φάνη»*. Που σε ελεύθερη μετάφραση σημαίνει ότι *«δεν είναι κάτι χθεσινό η θρησκεία αλλά υπήρχε από παλιά και κανείς δεν γνωρίζει από πότε».*

Ακόμα ο Πλούταρχος απευθυνόμενος προς τον Κολώτη λέει: *«εύροις δ'αν επιών και πόλεις ατειχίστους, αγραμμάτους, αβασιλεύτους, αοίκους, αχρημάτους, νομίσματος μη δεομένας, απείρους θεάτρων και γυμνασίων. Ανιέρου δε πόλεως και αθέου, μη χρωμένης ευχαίς, μηδέ όρκοις, μηδέ μαντείαις, μηδέ θυσίες επ' αγαθοίς, μηδ'αποτροπές κακών, ουδείς έστιν, ουδ' εσταί γεγονός θεατής»*. Που σημαίνει σε ελεύθερη μετάφραση ότι: *«Ταξιδεύοντας, μπορεί να βρεις πόλεις να μη έχουν τείχη, με αγράμματους ανθρώπους, χωρίς βασιλιά, χωρίς κτισμένα σπίτια, που να ζουν φτωχά, που να μη κάνουν χρήση χρημάτων, χωρίς θέατρα και γυμναστήρια. Πόλη όμως με άθεους που να μην έχουν ιερά (ναούς), να μη χρησιμοποιούν τον όρκο, να μη πιστεύουν στην μαντεία, να μη θυσιάζουν για να έχουν καλό και να αποτρέπουν το κακό, δεν υπάρχει, ούτε μπορεί να βρεις καμία».*

Η προσφορά υλικών αγαθών στον Θεό όπως είναι οι θυσίες, τα τάματα και η κατασκευή ναών αλλά ακόμα και οι νηστείες και τα προσκυνήματα σε ιερούς τόπους δικαιολογούνται με πολλούς τρόπους που ανάλογα με την κουλτούρα και το σκεπτικό των ανθρώπων, γίνονται με σκοπό να εξαγοράσουν τις αμαρτίες τους, να καλοπιάσουν τον Θεό ή αντίθετα να δείξουν ευγνωμοσύνη, σεβασμό, πειθαρχία, υποταγή και αγάπη στον Θεό ή στους απεσταλμένους Του. Όμως τι ειρωνεία … ο Κύριος δεν ζητάει δώρα αλλά το μόνο που θέλει από εμάς είναι να τηρούμε τις Εντολές

Του: *«Αν με αγαπάτε τηρείτε τις Εντολές μου»*. Αυτό μόνο ζητάει από εμάς.

Από την άποψη στο που απευθύνεται η θρησκευτική τιμή, ο σεβασμός και η λατρεία του πιστού, οι θρησκείες μπορεί να διακριθούν σε μονοθεϊστικές, πολυθεϊστικές και φετιχιστικές.

Οι μονοθεϊστικές θρησκείες είναι η Ιουδαϊκή που στηρίζεται στην Παλαιά Διαθήκη, η Χριστιανική που στηρίζεται στην Καινή Διαθήκη και ο Μωαμεθανισμός που στηρίζεται στο Κοράνιο.

Οι πολυθεϊστικές περιλαμβάνουν τον ανθρωπομορφισμό των θεοτήτων, την κτισματολατρία, τη ζωολατρία και την ειδωλολατρία.

Ο φετιχισμός, δέχεται την παρουσία πνευμάτων σε άψυχα αντικείμενα, όπως σε τοτέμ, φυλακτά, ιερά λείψανα κλπ.

Οι φετιχιστικές και οι πολυθεϊστικές θρησκείες έχουν χαρακτήρα τοπικιστικό. Είναι της οικογένειας, του χωριού, της φυλής, ενώ οι μονοθεϊστικές έχουν αξιώσεις οικουμενικότητας και οι φορείς τους προσπαθούν με προπαγάνδα, προσηλυτισμό ή και με τη βία πολλές φορές να τις επιβάλουν.

Με τη στενή της έννοια, η θρησκεία, είναι μια φιλοσοφία, με βάση ένα σύστημα διδασκαλίας εξ αποκαλύψεως, περί της ύπαρξης ενός παντοδύναμου και τέλειου Όντος το οποίο δημιούργησε όλα τα σύμπαντα, όπως και τον άνθρωπο και στο οποίο οφείλεται κάθε τιμή, λατρεία και προσκύνηση.

Οι διάφορες θρησκείες δέχονται ότι το πεπρωμένο του ανθρώπου (της ψυχής του) είναι το να επιστρέψει κάποτε στον Δημιουργό του και να ενωθεί με Αυτόν. Να επιτύχει δηλαδή τη «Θέωση».

Από τη Λατινική λέξη religio που σημαίνει επανένωση, προέκυψε και η Αγγλική λέξη religion. Που υπονοεί, επανένωση της ψυχής με τον Θεό.

Οι θεολόγοι και οι ιερείς κάθε θρησκείας διατείνονται ότι μόνο μέσα από αυτή τη συγκεκριμένη θρησκεία την οποία οι ίδιοι διακονούν, μπορεί να επιτύχει ο άνθρωπος την σωτηρία της ψυχής του σε κάποια μελλοντική ζωή. Ακόμα διδάσκουν πως οι λάτρεις όλων των άλλων θρησκειών είναι πλανημένοι και μέλλουν να τιμωρούνται σε κάποια κόλαση στον αιώνα τον άπαντα, από τον δίκαιο αλλά και

τιμωρό Θεό.

Όλες οι θρησκείες στην αρχέγονή τους μορφή, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, να συνιστούν και να εργάζονται για την «εξανθρώπιση» των πιστών τους. Οι αρχαίοι Έλληνες, πολύ πριν εμφανιστεί η Χριστιανική διδασκαλία δίδασκαν ότι μεγαλύτερη σημασία έχει η τήρηση των ηθικών αρχών από τις προσφορές και τις θυσίες στους θεούς. Συγκεκριμένα ο Ζάλευκος δίδασκε: «έχειν την ψυχήν καθαράν πάσης κακίας ως των θεών ου χαιρόντων ταις των πονηρών θυσίες και δαπάνες, αλλά ταις των αγαθών ανδρών δικαίαις τε και καλαίς επιτηδεύσεσι», που σημαίνει ότι ο Θεός δε θέλει θυσίες αλλά καλές πράξεις.

Θρησκεία και φιλοσοφία από αρχαιοτάτων χρόνων στην Ανατολή ήταν δύο έννοιες ταυτόσημες, ενώ στη Δύση, από ότι είναι μέχρι σήμερα γνωστό και πιθανό, η προσέγγιση αυτή επιτεύχθηκε με τον Μεγάλο Αλέξανδρο και τους διαδόχους του.

Έτσι: Ο Ιουδαϊσμός της Ελληνικής διασποράς, κυρίως στην Αλεξάνδρεια επηρεάστηκε από την Ελληνική παιδεία και φιλοσοφία, με αποτέλεσμα τη μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης στα Ελληνικά το 283 π.Χ. που έγινε γνωστή σαν μετάφραση των εβδομήκοντα. (μετέφρασαν έξι άτομα από κάθε μία από τις 12 φυλές του Ισραήλ). Πολλές Ελληνικές ψυχές και διάνοιες, πολλοί φιλόσοφοι, δέχθηκαν τη μονοθεΐα, όπως αυτή διδάχθηκε από τον Ξενοφάνη, τον Σοφοκλή, τον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα, τον Παρμενίδη, τον Χρύσιππο, τον Κλεάνθη, τον Πύρωνα, τον Πυθαγόρα και άλλους.

Τέτοιοι Έλληνες ήταν αυτοί που όπως διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο ζήτησαν να δουν τον Ιησού. (Ιωαν. ΙΒ.20-23) «...ήσαν δε και τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαινόντων δια να προσκυνήσωσι εν τη εορτή. Ούτοι λοιπόν ήλθαν προς Φίλιππον τον από Βησθαηδά Γαλιλαίας και παρεκάλουν αυτόν λέγοντες: Κύριε θέλομεν να ίδωμεν τον Ιησούν». Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς Ανδρέα και πάλιν Ανδρέας και Φίλιππος λέγουσι προς Ιησούν. Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων, «ήλθεν η ώρα δια να δοξασθεί ο Υιός του ανθρώπου».

Την εποχή της Σταύρωσης αλλά και αργότερα ακόμη, η επιρροή του αρχαιοελληνικού πνεύματος ήταν ισχυρότατη. Μεγάλοι Πατέρες

της εκκλησίας μεταξύ των οποίων ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς, ο Ωριγένης, ο Γρηγόριος Νύσσης, ο Αυγουστίνος της Ιππώνος και άλλοι όπως ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης είχαν λάβει ελληνική παιδεία και γνώριζαν την αρχαιοελληνική φιλοσοφία, ενώ είναι βέβαιον ότι μερικοί από αυτούς είχαν μυηθεί και στα αρχαία μυστήρια. Έτσι ήταν φυσικό ο χριστιανικός μυστικισμός να βασιστεί στον αντίστοιχο αρχαιοελληνικό.

Ο Απόστολος Παύλος στις Πράξεις των Αποστόλων (πράξεις 26:5) λέει ότι ο ίδιος ανήκε στους Φαρισαίους, την πιο ορθή αίρεση της θρησκείας του Ιουδαϊσμού. Με αυτή την έννοια και ο Χριστιανισμός ξεκίνησε σαν αίρεση του Ιουδαϊσμού, καθώς ο Ιησούς και οι Απόστολοι ανήκαν στο έθνος και τη θρησκεία του Ισραήλ.

Ο Χριστιανισμός δεν ήταν μία καινοφανής θρησκεία, μία καινούργια αυτοτελής θρησκεία αλλά ήταν ένας καινούργιος κλάδος του Ιουδαϊσμού, που αναπτύχθηκε αρχικά και αποκλειστικά μέσα στους κόλπους του Ιουδαϊκού έθνους και έπειτα άρχισε να επεκτείνεται προς τα έξω, αποκτώντας μία οικουμενική διάσταση, διατηρώντας όμως όλη τη θεολογική πίστη του Ιουδαϊσμού. (Ένας Θεός Δημιουργός, ο Νόμος, η Αμαρτία, οι Προφητείες, ο Μεσσίας, η Ανάσταση νεκρών, η Μελλοντική Κρίση, η Κόλαση για τους κακούς, ο Παράδεισος για τους καλούς κλπ.)

Ο Ιησούς, θεωρήθηκε ότι ήταν ένας Εβραίος αιρετικός που θανατώθηκε από το θρησκευτικό κατεστημένο της εποχής του. Κήρυξε ένα ριζοσπαστικό μυστικισμό που εξήρε την πλήρη παράδοση του εαυτού στον Θεό, μέσω της αγάπης, της συγνώμης και της ταπεινότητας, ένα μήνυμα που υιοθέτησε και ο ίδιος στη ζωή και στο θάνατό του, που ήταν όμως αντίθετο με το «Οφθαλμόν αντί οφθαλμού» του Μωσαϊκού Νόμου.

Ο Χριστιανισμός έχει μεν τις ρίζες του στις διδασκαλίες του Ιησού αλλά αποτελεί κατά βάση τη «Θεολογία του Αποστόλου Παύλου» και η εξάπλωσή του εκτός των ορίων της Παλαιστίνης οφείλεται στον ίδιο τον Απόστολο Παύλο που αρχικά υπήρξε διώκτης της νέας αυτής Εβραϊκής αίρεσης. Απόδειξη της Εβραϊκής καταγωγής του Χριστιανισμού είναι ότι έχει συμπεριλάβει στα ιερά του βιβλία την Παλαιά Διαθήκη που κατά ένα μεγάλο μέρος της, περιγράφει την

ιστορία του Εβραϊκού έθνους.

Ο Χριστιανισμός σαν αίρεση έχει άλλες υποδιαιρέσεις. Άλλες αιρέσεις, που βέβαια δεν έχουν σχέση με τις διδασκαλίες του ιδρυτή της θρησκείας αλλά στηρίζονται σε διάφορες θεολογικές απόψεις. Εδώ το δέντρο, δηλαδή οι απόψεις των θεολόγων υπερίσχυσαν του δάσους, της διδασκαλίας του Χριστού που το μεγαλείο του είναι ότι συμπυκνώνεται στις δύο γνωστές σε όλους μας φράσεις του, για την αγάπη.

Ο Χριστιανισμός καθιερώθηκε ως επίσημη θρησκεία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο 272-337 μ.Χ. Στην εποχή του υπήρχε αρχικά κάποια ανεξιθρησκία και όποιος ήθελε ήταν Χριστιανός ή παρέμενε στην παλαιά θρησκεία του 12θέου ή στην πίστη στους θεούς της Ανατολής και της Αιγύπτου.

Η εθνική λατρεία ή λατρεία των θεών του Ολύμπου απαγορεύτηκε από τον Μεγάλο Θεοδόσιο αλλά υπήρχε και πάλι κάποια ανοχή. Προπύργιο της αρχαιοελληνικής θρησκείας τα χρόνια εκείνα ήταν η Ακαδημία των Αθηνών.

Μετά την άνοδο στο θρόνο του Ιουστινιανού, του μεγάλου αυτού αυτοκράτορα που έκανε παράλληλα τα βέλτιστα και τα χείριστα, ο διωγμός του δωδεκαθέου ήταν απηνής. Τα βέλτιστα ήταν ότι με το να καθορίσει την Ελληνική γλώσσα σαν την επίσημη γλώσσα του κράτους του Βυζαντίου, αυτή διατηρήθηκε μέχρι σήμερα και δεν έχει ξεχαστεί και τα χείριστα που έκανε ήταν ότι με σύμμαχο τη Χριστιανική εκκλησία, το 529 μ.Χ. έκλεισε την Ακαδημία των Αθηνών, δήμευσε την περιουσία της και απαγόρευσε τη διδασκαλία της φιλοσοφίας! Οι εθνικοί υποχρεώθηκαν να βαπτιστούν Χριστιανοί και όσοι αρνήθηκαν τελικά θανατώθηκαν. Το μίσος, ο θάνατος και η καταστροφή αρχαιοελληνικών ναών και αγαλμάτων χαρακτηρίζουν την εποχή του Ιουστινιανού και των διαδόχων του. Η συμπεριφορά αυτή είχε σαν αποτέλεσμα από την εποχή εκείνη μέχρι τις ημέρες μας, να δημιουργηθεί μια αρνητική διάθεση πολλών ανθρώπων για την εκκλησία και τους διακόνους της. Αργότερα ανάλογες συμπεριφορές των παραγόντων της εκκλησίας δημιούργησαν ακόμα πιο σοβαρά προβλήματα στον κόσμο της Δύσης.

Πολλές φορές ρωτάμε: Γιατί έχουν μίσος οι Μουσουλμάνοι με

όλες τις αιρέσεις του Χριστιανισμού και ζητούν εκδίκηση; Λέγεται ότι αυτό έχει την αρχή του από την εποχή των Σταυροφόρων και τη σφαγή στο όνομα του Ιησού Χριστού χιλιάδων Μουσουλμάνων.

Ακόμα ρωτάμε: «Γιατί έχουν μίσος οι Εβραίοι με το Χριστιανισμό»; Λέγεται ότι είναι από τα βασανιστήρια που υπέστησαν οι Εβραίοι στη Μεσαιωνική Ευρώπη.

Ακόμα ρωτάμε: «Γιατί έχουν μίσος μεταξύ τους οι Χριστιανικές αιρέσεις»; Μίσος δεν έχουν οι Χριστιανοί μεταξύ τους αλλά κατά εποχές ιερείς και θεολόγοι προσπαθούν να υποδαυλίσουν μίσος και εχθρότητα και κατηγορούν η μία αίρεση την άλλη για διαστρέβλωση των γνησίων διδασκαλιών του Ιησού και των Αποστόλων. Σημειωτέον ότι όπως λέγεται και θρυλείται, ακόμα και οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος διαφωνούσαν μεταξύ τους αλλά και πολλοί Χριστιανοί Πατέρες και ακόμα και Πατριάρχες και Πάπες έφθασαν στο σημείο ο ένας να καθυβρίζει και να αφορίζει τον άλλο.

Οι διαφωνίες των Πατέρων είχαν σαν αποτέλεσμα τιμωρίες και σφαγές αθώων Χριστιανών από τους ίδιους τους Πατέρες μετά από Οικουμενικές Συνόδους που οι ίδιοι καθόριζαν ή μέσω των Βυζαντινών αυτοκρατόρων τους οποίους επηρέαζαν. Αναφέρουμε με μεγάλη συντομία λίγα από τα πολλά θλιβερά παραδείγματα που υπήρξαν αντίθετα με τις διδασκαλίες του Ιησού:

Η Ιερά εξέταση των Καθολικών, που για το καλό των παραπλανημένων αιρετικών τους έσφαζε και τους έκαιγε ζωντανούς ...για το καλό τους!

Οι σφαγές από τον Άγιο Κωνσταντίνο και την αγία Ελένη των Αρειανιστών Χριστιανών, των Γνωστικών, των Νεοπλατωνιστών, των Καθαρών, των Ερμητιστών και των Βαγόμιλων. Σφαγές που διατάχθηκαν με την προτροπή και την ανοχή Χριστιανών Πατέρων και που συνεχίστηκαν και από τους κατοπινούς αυτοκράτορες. Χαρακτηριστικό ότι ο «άγιος» Κωνσταντίνος έπνιξε με τα χέρια του τον γιό του και έβρασε σε καζάνι την αδελφή της γυναίκας του γιατί όπως λέει η ιστορία ...ήταν Αρειανιστές και γι' αυτό εγκληματίες. Τέλος, όταν κατέσφαξε όλους τους Αρειανιστές, η εκκλησία ευγνωμονούσα του απένειμε τον τίτλο του αγίου και αργότερα έδωσαν τον ίδιο τίτλο και στη μητέρα του Ελένη.

Η απόφαση του Ιουστινιανού, να κλείσει την Ακαδημία του Πλάτωνα, να καταστραφούν όλοι οι Ελληνικοί ναοί και τα αγάλματα και οι αιρετικοί Χριστιανοί να μην έχουν οποιασδήποτε μορφής περιουσία και κανένα δικαίωμα.

Ο κατατρεγμός και η δολοφονία των Νεστοριανών Χριστιανών και των μαθητών του Μακεδόνιου.

Οι εκστρατείες των Ορθοδόξων αυτοκρατόρων και αυτοκρατορισσών εναντίον περιοχών που κατοικούσαν αιρετικοί. Εκεί έκαναν γενοκτονίες με ασύλληπτη αγριότητα και μάλιστα με την ευλογία, τις προτροπές αλλά και τις προσευχές Πατριαρχών, Αρχιεπισκόπων και μοναχών.

Οι σφαγές των Καθαρών που ήταν μια αίρεση που άνθισε στη Γαλλία τον 12ο αιώνα.

Οι σφαγές 100.000 Χριστιανών που ονομαζόταν Παυλικανοί από την Αυτοκράτειρα αγία Θεοδώρα και ο θάνατος στην πυρά πολλών χιλιάδων Βαγόμιλλων Χριστανών από τον αυτοκράτορα του Ορθόδοξου Βυζαντίου Αλέξιο Κομνηνό.

Μεγάλοι Πατέρες της Ανατολικής και Δυτικής εκκλησίας, όπως ο Χρυσόστομος, ο Θωμάς ο Ακιννάτης αλλά και άλλοι έθεταν τις ιδεολογικές βάσεις για τον ανηλεή διωγμό άλλων, κατά τη γνώμη τους αιρετικών Χριστιανών. Έλεγαν: ότι «"οι άλλοι", οι οποιοιδήποτε άλλοι Χριστιανοί, που τους βάπτιζαν αιρετικούς, ήταν χειρότεροι εχθροί του Χριστού και από τους Μουσουλμάνους και από τους Εβραίους». Ήταν «ύπουλα φίδια και απεσταλμένα από το Σατανά», «λύκοι με ενδύματα προβάτου», «δάσκαλοι αιωνίας απώλειας, που είχαν σκοπό να καταστρέψουν τα πρόβατα του Θεού»... και αυτά τα έλεγαν αξιωματούχοι λειτουργοί του ταπεινού Ιησού!

Τα εγκλήματα της Ιεράς Εξέτασης των Καθολικών με την ανοχή ή και την έγκριση των Παπών και οι εκτεταμένες σφαγές στην Νότιο Αμερική και αλλού, όσων δεν βαπτιζόταν Χριστιανοί Καθολικοί.

Ακόμα και μεγάλοι ηγέτες με πνευματικό μανδύα όπως ο Διαμαρτυρόμενος Χριστιανός Λούθηρος και ο Ζβιγγίλιος ζητούσαν από τους άρχοντες να πνίγουν στις λίμνες εκείνους τους Χριστιανούς που ονομαζόταν Αναβαπτιστές και δε δεχόταν το υποχρεωτικό βάπτισμα πριν την ενηλικίωση.

Όμως πολύ αίμα χύθηκε και από τους σταυροφόρους που δολοφονούσαν και κατέστρεφαν έχοντας μπροστά τους τον Σταυρό και εικόνες του Ιησού.

Αν υπάρχει διαφορά στα εγκλήματα μεταξύ Καθολικών από τη μία μεριά και Ορθοδόξων και Διαμαρτυρομένων από την άλλη, είναι ότι οι δεύτεροι, δεν έκαναν οι ίδιοι σαν εκκλησίες τα βασανιστήρια και τις εκτελέσεις των «αιρετικών» για να μη μολύνουν τα χέρια τους με αίμα, αλλά τις ανέθεταν σε κοσμικούς άρχοντες όπως σε αυτοκράτορες, έπαρχους κλπ.

Όλη αυτή η πίεση που δέχθηκε ο κόσμος τη Μεσαιωνική εποχή είχε σαν αποτέλεσμα από την εποχή της Αναγέννησης και κυρίως από την εποχή της βιομηχανικής επανάστασης, να αρχίσουν να ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια πολλές Εσωτερικές Ομάδες και πολύς κόσμος της Δύσης άρχισε να δέχεται τις θρησκείες και τον μυστικισμό της Ανατολής, που δεν χρησιμοποίησαν ποτέ βία για να επιβάλουν στον κόσμο τις θέσεις του. Ποτέ ο Ινδουισμός και ο Βουδισμός δεν χρησιμοποίησαν βία για να επιβληθούν σε αλλόθρησκους, ενώ οι Μωαμεθανοί συνήθιζαν πλην εξαιρέσεων αντί της βίας να δίνουν προνόμια για να δελεάσουν τον κόσμο να ακολουθήσει τον Προφήτη τους. Δυστυχώς δε συνέβη το ίδιο με άλλα θρησκεύματα στη Δύση.

Μυστικισμός σημαίνει «Έρωτας για τον Θεό»

Μυστικισμός είναι η μελέτη που οδηγεί στη γνώση του εαυτού μας και του Θεού και είναι πίστη και πρακτική.

Πίστη ότι ο άνθρωπος είναι ένα πλάσμα που αποτελείται από μία θεία ψυχή, που η ουσία της είναι μια *«πνοή»* του Ίδιου του Θεού όπως αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη ή ακόμα *«μια σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας»* όπως λένε για την ουσία της ψυχής στην Ανατολή. Αυτή η ψυχή είναι ενσαρκωμένη

σε ένα υλικό σώμα και υπηρετείται από έναν νου στον οποίο η ίδια η ψυχή δίνει ζωή και λειτουργικότητα και ο οποίος νους βρίσκεται σε διαρκή και συνεχή εξέλιξη. Και το μεν υλικό ανθρώπινο σώμα μεταβάλλεται μέσα στους αιώνες βάσει των νόμων του Δαρβίνου και άλλων σχετικών νόμων, ο δε νους που νομοτελειακά υπηρετεί την ψυχή, εξελίσσεται με βάση τους αδυσώπητους καρμικούς νόμους.

Ακόμα μυστικισμός είναι και η ***πρακτική*** που ακολουθεί ο μυστικιστής, που είναι το να ακολουθεί ένα Πνευματικό μονοπάτι, σύμφωνα με τις διδασκαλίες και τις οδηγίες κάποιου φωτισμένου μύστη, με τελικό σκοπό, η ψυχή του να απαλλαγεί από τα δεσμά που της έχει επιβάλλει ο νους και η ύλη, και ο μυστικιστής με την άσκησή του στον διαλογισμό να αποκτήσει Αυτογνωσία και τέλος να πραγματοποιήσει τη Θέωση, δηλαδή την επανένωση και συγχώνευση της ψυχής του με τη Θεία Ουσία με την οποίαν η ψυχή είναι ομοούσια. Λέγοντας την ένωση και συγχώνευση της ψυχής με τη Θεία Ουσία, οι μυστικιστές εννοούν σε αυτή τη ζωή τους και όχι σε κάποιο άγνωστο, μακρινό και αβέβαιο μέλλον.

Για να χαρακτηριστεί ένα μονοπάτι σαν «Μονοπάτι μυστικισμού» θα πρέπει απαραίτητα να υπάρχουν τέσσερις προϋποθέσεις:

** Να υπάρχει ένας ζωντανός πνευματικός δάσκαλος που ο ίδιος και οι μαθητές του να έχουν έρωτα για τον Θεό.

** Να μην υπάρχει πρόθεση ή επιθυμία να αποκτήσει ο μαθητής υπερφυσικές δυνάμεις, υλικά ωφελήματα, κοινωνική προβολή και αναγνώριση.

** Να επιδιώκεται η ανάπτυξη των θείων αρετών με κορυφαίες την ταπεινότητα και τη μυστικιστική Αγάπη, η οποία χαρακτηρίζεται από ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία.

** Καθημερινά οι μαθητές να αποσύρονται για προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, με μοναδικό και αποκλειστικό σκοπό την πορεία τους προς την Αυτογνωσία και τη Θέωση.

Αν δεν υπάρχουν και οι τέσσερις αυτοί παράγοντες το μονοπάτι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως μυστικιστικό μονοπάτι.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όσο υψηλότερης προέλευσης είναι ο δάσκαλος τόσο ψηλότερα μπορεί να οδηγήσει τους μαθητές του και βέβαια εννοείται ότι μόνο ένας Διδάσκαλος ενωμένος με τον Θεό, ένας εντεταλμένος Θεάνθρωπος, μπορεί να οδηγήσει τους μαθητές του *(τις ψυχές τους)* μέχρι τη Θέωση.

Ο μυστικισμός κατηγορήθηκε για μυστικοπάθεια και αυτό γιατί οι μυστικιστές δεν πιστεύουν σε τυπικά, εξωτερικές δραστηριότητες και θεουργίας και δεν στηρίζονται στην αμφίβολη και συχνά επικίνδυνη παρέμβαση θεολόγων και κληρικών για να αποκτήσουν σωτηρία, αλλά σκοπεύουν ψηλότερα, στην Αυτογνωσία και τη Θέωση ***μέσα από μια απευθείας προσωπική επικοινωνία τους*** με τον Θεό, μέσω προσευχής, εσωστροφής και διαλογισμού. Αυτός είναι ο σκοπός τους. Στον μυστικισμό δεν υπάρχουν μυστικά. Απλά οι μυστικιστές δεν ενδιαφέρονται να γνωστοποιούν τα πιστεύω τους και δεν κάνουν διαλέξεις προσηλυτισμού για να τους ακολουθήσουν άλλοι άνθρωποι. Είναι μακριά από κάθε φανατισμό και επιθυμία επιβολής των ιδεών τους και μακριά από κάθε προπαγάνδα. Οι μυστικιστές ενδιαφέρονται μόνο για τη δική τους πνευματική πρόοδο, αλλά ανιδιοτελώς και πολύ πρόθυμα τίθενται στην απόλυτη υπηρεσία του καθενός που μπορεί να έχει πνευματικά ενδιαφέροντα. Το ότι δεν επιδιώκουν την προβολή τους με ειδικές ενδυμασίες και σύμβολα, με κηρύγματα, με την καθιέρωση τίτλων και τη δημοσιότητα, παρερμηνεύεται και οι θρησκευτικοί κύκλοι λένε ότι τάχα έχουν και κρατούν μυστικά. Το μόνο μυστικό που κρατούν οι μυστικιστές είναι οι Εσωτερικές τους εμπειρίες στον διαλογισμό και αυτό από ταπεινότητα και σεβασμό.

Αντίθετα, η ζωή των μυστικιστών είναι ανοικτό βιβλίο. Δεν ασκούν κανενός είδους κριτική για τις πεποιθήσεις άλλων, δεν ακολουθούν τυπικά, δεν έχουν ιεροτελεστίες, μυστικές ιερουργίες, ναούς, άμφια, κομπολόγια, πετραχήλια, ιερά βιβλία, σκήπτρα, καντήλια, θυμιατήρια, εικόνες, αγάλματα, καμπάνες, ούτε πουλούν άγιο μύρο και κόκαλα αγίων. Ακόμα δεν μαζεύουν χρήματα, ούτε ζητιανεύουν ούτε ζουν σε βάρος άλλων. Διαβιούν με ίδιους πόρους ή με τίμια εργασία. Σημαντικό είναι ότι

σε αντίθεση με τις θρησκείες, σε καμιά περίπτωση οι μυστικιστές δε θεωρούν τον Θεό άλλοτε σαν δίκαιο δωρητή και άλλοτε σαν τιμωρό αλλά πιστεύουν ότι οι ταλαιπωρίες των ανθρώπων οφείλονται αποκλειστικά σε παραβάσεις των καθιερωμένων Νόμων του Θεού που γίνονται κάθε φορά με την ελεύθερή τους βούληση, στις πολλαπλές ενσαρκώσεις της ψυχής τους στην ανθρώπινη μορφή. Ο μυστικιστής δε φοβάται τις τιμωρίες του Θεού και αντίθετα λέει ότι ο Θεός δεν τιμωρεί. Έχει έρωτα για τον Θεό και χαρακτηριστικό του γνώρισμα είναι η αφοσίωση του σ΄ Αυτόν.

Οι μυστικιστές μπορεί να ζουν απομονωμένοι, μόνοι ή με άλλους μυστικιστές ή μπορεί να ζουν τη ζωή ενός οικογενειάρχη με όλες τις υποχρεώσεις προς την οικογένεια, την πατρίδα τους και την ανθρωπότητα και με χαρακτηριστικό ότι τις υποχρεώσεις αυτές προσπαθούν να τις υπηρετούν στον ανώτατο βαθμό. Αυτός ο τρόπος ζωής των μυστικιστών που ζουν μέσα στην κοινωνία, στις ημέρες μας ονομάζεται «Θετικός μυστικισμός».

Η έννοια του μυστικισμού συχνά μέσα στους αιώνες αλλοιώθηκε σκόπιμα ή αθέλητα με άλλες πρακτικές, ακόμα και με τη μαγεία, τη μαγγανεία καθώς και με θρησκευτικές αντιλήψεις, πρακτικές και δοξασίες, σε βαθμό που η έννοια του μυστικισμού με τον χρόνο συχνά να χάνει την πραγματική της σημασία. Ο καθένας έδινε το όνομα «μυστικισμός» στο κάθε τι που μπορούσε να σκεφθεί και να φανταστεί. Αργότερα οι περί της ορθότητας και της μοναδικότητας των απόψεών τους θεωρούμενοι σοφοί, διανοούμενοι και πατέρες της εκκλησίας, άρχισαν να μιλούν για Χριστιανικό, Εβραϊκό, Αρχαιοελληνικό, Ευρωπαϊκό, Μεσαιωνικό κλπ. μυστικισμό, ενώ στην ουσία ο μυστικισμός είναι ένας, όπως πιο πάνω περιγράφηκε, διαχρονικός, απλός και προσιτός σε όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φύλου, κάστας και θρησκείας. Όλες τις εποχές από κτήσεως κόσμου ο άνθρωπος ζητάει να γνωρίσει τον Θεό με τις δικές του δυνάμεις και τις δικές του προσπάθειες. Σε όλες τις εποχές υπήρξαν μυστικιστές, ακόμα και πριν εμφανιστούν οι συστηματικές θρησκείες και πριν διατυπωθούν οι διαρκώς μεταβαλλόμενες παγκόσμιες θεωρίες για

τον τρόπο που έφτιαξε ο Θεός τον κόσμο. Ο μυστικισμός είναι παλαιότερος από κάθε θρησκεία και κάθε φιλοσοφία και οδηγεί στον σκοπό της ανθρώπινης ζωής που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Σε αντίθεση με τη θρησκεία που είναι «μια υπόσχεση για το μέλλον», αυτή η Εσωτερική θρησκεία, ο μυστικισμός, επιδιώκει τη Θέωση «εδώ και τώρα», ει δυνατόν στη σημερινή μας ενσάρκωση.

Στη Δύση, μετά τη Σταύρωση και μέχρι τις ημέρες μας, πολλοί ιερείς και θεολόγοι έκαναν προσπάθειες από συμφέρον ή από τυφλό φανατισμό, να παραπληροφορήσουν και να διαστρεβλώσουν την πραγματική έννοια και τους στόχους του μυστικισμού, ανακατεύοντας αλήθειες με ψέματα και λόγια αρχαίων και συγχρόνων φιλοσόφων, με δικές τους περί Θεού αντιλήψεις, τις οποίες συχνά στο παρελθόν προσπάθησαν άλλοτε μέσω Παπών και Πατέρων της εκκλησίας και άλλοτε μέσω των Βυζαντινών αυτοκρατόρων να επιβάλουν με ωμή βία.

Ο μυστικισμός είναι μια μορφή Εσωτερισμού γιατί ο αναζητητής δεν χρησιμοποιεί ενδιάμεσους για να επικοινωνήσει με τον Θεό και να αποκτήσει Σωτηρία. Είναι όμως μια συγκεκριμένη μορφή Εσωτερισμού που έχει τα τέσσερα ειδικά χαρακτηριστικά που ήδη αναφέρθηκαν τα οποία την χαρακτηρίζουν.

Αδελφότητα του Κιρμπέτ Κουμράν

Μια κοινότητα Εσωτεριστών
«Οι Εσσαίοι»
πίστευαν στην Ιουδαϊκή θρησκεία
αλλά ακολουθούσαν αρχές Εσωτερισμού

Οι αρχές και οι πεποιθήσεις των Εσσαίων, τους έφεραν σε πλήρη αντίθεση με τους σκληρούς ραβίνους της εποχής τους, που ήταν σκληροί τηρητές του Μωσαϊκού Νόμου. Οι ραβίνοι αρχικά βιαιοπραγούσαν κατά των Εσσαίων και αργότερα τους

διέβαλαν στους Ρωμαίους. Εκείνοι για να γλιτώσουν τη ζωή τους έφυγαν από την Ιερουσαλήμ και ζούσαν απομονωμένοι στο Κουμράν που φαίνεται να πρωτοκατοικήθηκε πριν 2300 χρόνια αλλά αναπτύχθηκε 1-2 αιώνες αργότερα σαν κοινότητα ασκητών που καταδιώχθηκαν από τους Ρωμαίους τον 1ο μ.Χ. αιώνα. Το Κουμράν βρίσκεται σε ένα μέρος δυσπρόσιτο, σε ύψος 750 μέτρων κοντά στη Νεκρή Θάλασσα και έχει το καλοκαίρι θερμοκρασία που φθάνει τους 50ο C. Σήμερα μέσα από ένα ασφαλτοστρωμένο δρόμο και ένα κλιματιζόμενο πούλμαν μπορούμε να επισκεφθούμε τις σπηλιές και τα ερείπια που ζούσαν τότε αυτοί οι άνθρωποι.

Αρχηγός της πνευματικής κοινότητας ήταν ένα θρυλικό για την πνευματικότητά του πρόσωπο, γνωστό με το όνομα «Δάσκαλος της Δικαιοσύνης». Μέσα από τα χειρόγραφα που βρέθηκαν στην περιοχή, προκύπτει ότι αυτός ο δάσκαλος θεωρούσαν ότι είχε λάβει μία «ειδική εντολή από τον Θεό» να μαζέψει ορισμένους ιερείς από την Ιερουσαλήμ, να τους πάει στο Κουμράν και να δημιουργήσει εκεί, γύρω στο 155 π.Χ. μία κοινότητα πιστών. Αναφέρεται ακόμα στα χειρόγραφα ότι ο δάσκαλος αυτός αντιτάχθηκε και καταδιώχθηκε από τον «Μοχθηρό Ιερέα» ή «Λιοντάρι της Ερήμου» που ταυτίζεται με τον ιερέα – βασιλιά Ιανναίο και τελικά ότι εξορίστηκε ή σκοτώθηκε από αυτόν.

Αρχαίες περγαμηνές που ανακαλύφθηκαν πριν μερικές δεκαετίες αποκαλύπτουν λεπτομέρειες του αρχαίου Ισραήλ τα χρόνια του Ιησού. Από τα 800 χειρόγραφα που βρέθηκαν μέχρι σήμερα γύρω στα 600 ανοίχτηκαν και μελετήθηκαν.

Οι μελετητές συμφωνούν ότι υπήρχαν στενές σχέσεις των πρώτων Χριστιανών με την κοινότητα του Κουμράν της οποίας οι κάτοικοι ταυτίζονται με τους Εσσαίους. Για τους Εσσαίους, ο Φίλωνας από την Αλεξάνδρεια το 20 π.Χ. και αργότερα και άλλοι, αναφέρουν ότι οι Εσσαίοι ήταν περίπου 4.000 και 1) Δε θυσίαζαν 2) Δεν μάζευαν χρυσάφι 3) Ήταν εναντίον της βίας 4) Δεν κατασκεύαζαν όπλα 5) Δεν έκαναν εμπόριο 6) Δεν είχαν δούλους και ήθελαν όλους τους ανθρώπους ελεύθερους 7) Δίδασκαν την ευσέβεια, την αγιότητα και τη δικαιοσύνη 8) Ζούσαν

σε κοινότητες, κοινοβιακή ζωή σαν αδέλφια και λέγεται ότι εκεί στο Κουμράν λειτούργησαν οι «αγάπες» τα πρώτα μετά τη σταύρωση χρόνια.

Την εποχή του Ιησού υπήρχαν κυρίως τρεις κλάδοι Ιουδαϊσμού. Οι Φαρισαίοι, οι Σαδουκαίοι και οι Εσσαίοι καθώς και άλλοι μικρότεροι όπως οι Ζηλωτές, οι Αποκαλυπτές και οι Νάζαροι. Υποστηρίζεται ότι ο Ιησούς γεννήθηκε Εσσαίος και γι'αυτό στρεφόταν κατά των Φαρισαίων και Σαδουκαίων και η άποψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι οι διδασκαλίες Του έμοιαζαν με αυτές των Εσσαίων. Λέγεται επίσης ότι ο Ιησούς, ένα διάστημα της ζωής του και μάλιστα πριν τη μαθητεία του στην Ινδία έζησε στο Κουμράν κοντά στους Εσσαίους και ακόμα ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ένας Εσσαίος, που αργότερα άφησε τη ζωή της Αδελφότητας προκειμένου να διδάξει και να προετοιμάσει τον κόσμο για την επιστροφή και τη διδασκαλία του Ιησού.

Ανάμεσα στα χειρόγραφα που βρέθηκαν στο Κουμράν βρέθηκε και ένα αντίγραφο της Παλαιάς Διαθήκης το οποίο δεν περιέχει το Βιβλίο της Ρουθ που φαίνεται ότι προστέθηκε από κάποιους αργότερα. Κατά τα άλλα το κείμενο δεν έχει μεγάλες διαφορές από το κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης όπως βρίσκεται σήμερα, σε αντίθεση με την Καινή Διαθήκη που υπέστη συνεχείς αλλοιώσεις μέχρι τον 8ο μ.Χ. αιώνα. Τα κείμενα των Εσσαίων έμοιαζαν με αυτά των πρώτων Χριστιανών σε σημείο που σήμερα ορισμένα να μην ξέρουμε πότε γράφτηκαν. Οι «Διαθήκες των 12 Πατριαρχών» είναι ένα από τα Απόκρυφα βιβλία και θεωρείται από την εκκλησία σαν αιρετικό κείμενο καθώς έχει αναφορές στη μετενσάρκωση. Οι θεολόγοι έλεγαν ότι το βιβλίο αυτό γράφτηκε τον 2^{ο} μ.Χ. αιώνα, με σκοπό να παραπλανήσει τον κόσμο. Όμως διαψεύστηκαν όταν το κείμενο αυτού του βιβλίου βρέθηκε ανάμεσα στα χειρόγραφα του Κουμράν και επομένως αποδείχθηκε ότι οι Διαθήκες των 12 Πατριαρχών δεν ήταν έργο κάποιου κακόβουλου Χριστιανού αλλά κάποιου Εσσαίου.

Οι Εσσαίοι λοιπόν, αποτελούν ένα παράδειγμα μιας κοινωνίας Εσωτεριστών που λάτρευε τον Θεό με ένα τρόπο κοντά στις

αρχές της Ιουδαϊκής θρησκείας, όπως τις είχε καθορίσει ο Δαυίδ, αλλά και μακριά από το σκληρό Μωσαϊκό Νόμο που διακονούσαν οι ραβίνοι της εποχής τους. Τα πιστεύω τους ήταν αυτά που με γλυκύτητα έδωσε ο Ιησούς στους ανθρώπους της εποχής του όπως και οι άλλοι Τέλειοι Διδάσκαλοι πριν και μετά από αυτόν.

Έτσι λοιπόν βλέπουμε τους τελευταίους αιώνες που περιορίστηκε η μαγεία, ο Θεός να λατρεύεται κυρίως με τρεις τρόπους: Μέσα από μια επίσημη θρησκεία ή μια αίρεση αυτής της θρησκείας, μέσα από κάποια κοινωνία θρησκευόμενων ατόμων που καθοδηγείται από κάποιον δάσκαλο, που συχνά θέλει να αποκαλείται πνευματικός δάσκαλος, ή τέλος σαν λάτρης του Θεού που ακολουθεί κάποιο μυστικιστικό μονοπάτι προκειμένου να έρθει σε μια απευθείας επαφή με τη Θεότητα.

Β. Κεφάλαιο

Η Θεϊκή Δημιουργία

Λέγεται στις Γραφές και στις μυστικιστικές παραδόσεις ότι κάποτε, δεν υπήρχε τίποτα άλλο εκτός από τον Θεό και ακόμα, λέγεται παραβολικά, ότι ο ανεκδήλωτος, απεριόριστος και ανέκφραστος Θεός όντας σε κατάσταση άπειρης μακαριότητας, κάποτε «θέλησε να εκδηλωθεί» και αυτό το Θείο Του Θέλημα έφερε σε ύπαρξη όλες τις πνευματικές Περιοχές και αργότερα τον Υλικό κόσμο, για κάποιο άγνωστο, ασύλληπτο και απροσδιόριστο για την ανθρώπινη λογική και διάνοια λόγο.

Στο Βιβλίο της Γένεσης, αναφέρεται το χρονικό και ο τρόπος δημιουργίας της *«Γης»*. Η επιστήμη αναφέρεται στη θεωρία του Big Bang και με αυτή πιθανολογεί τον τρόπο δημιουργίας του *«Υλικού σύμπαντος»*, ενώ οι μύστες και οι πνευματικοί Διδάσκαλοι από την εποχή των αρχαίων σοφών της Ινδίας, των Ρίσσις μας έχουν δώσει περιγραφή για το πώς εξελικτικά δημιουργήθηκαν *«όλα τα Πνευματικά και το Υλικό σύμπαν»*.

Όλες οι συστηματικές θρησκείες και μεταξύ τους και η Χριστιανική δέχονται το τρισυπόστατο του Θεού και μιλούν για τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.

Ο Πατέρας λένε, είναι Ανεκδήλωτος, Άπειρος και Ασύλληπτος όχι μόνο από την ανθρώπινη διάνοια αλλά και από κάθε Πνευματική ύπαρξη και οντότητα που υπάρχει στη γη αλλά και στα Εσωτερικά Πνευματικά Πεδία.

Το Άγιο Πνεύμα και ο Υιός είναι εκδηλώσεις του Πατέρα που μπορούν να γίνουν αντιληπτές από τον άνθρωπο και είναι αυτές για τις οποίες διαβάζουμε μέσα στις Ιερές Γραφές όλων των θρησκειών και περιγράφονται μέσα στις διδασκαλίες πολλών αγίων,

μυστών και πνευματικών Διδασκάλων.

Το Άγιο Πνεύμα ή Λόγος είναι ο δημιουργός των πάντων, και όπως λέει ο Ιωάννης: *«Εν αρχή ήταν ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Λόγος ήταν ο Θεός. Πάντα δι' αυτού έγιναν και χωρίς αυτού δεν έγινε ουδέ εν το οποίον έγινε. Εν αυτώ ήταν η ζωή ... κλπ.»*

Γι' αυτόν τον Λόγο ή Άγιο Πνεύμα, σαν δημιουργό των πάντων, ορατών και αοράτων, μιλούν όλες οι θρησκείες και όλοι οι μεγάλοι μύστες και οι πνευματικοί Διδάσκαλοι που ευλόγησαν από κτήσεως κόσμου αυτόν το μικρό πλανήτη στον οποίο κατοικούμε. Ο Λόγος ή Άγιο Πνεύμα σαν δημιουργός των πάντων, εκδηλώνεται μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία με τη μορφή του *Θείου Φωτός* και του *Θείου Ήχου* ή *Μουσικής των Σφαιρών* και αναφορά σ'αυτόν γίνεται σε όλα τα θρησκεύματα.

Οι Μωαμεθανοί αναφερόμενοι στο Άγιο Πνεύμα το ονομάζουν *Kalma*. Οι Βραχμάνοι και οι Ινδουιστές *Naam*, *Naad*, και *Shabdt*. Οι Ζωροαστριστές, *Sraosha*. Στις Κινεζικές Γραφές αναφέρεται ως *Tao, και ακόμα, Ηχητικό Ρεύμα* το ονομάζουν οι Βουδιστές, *Baag I Asmani*, το αποκαλούν οι Σούφις, ως *Άγιο Πνεύμα* και *Φως του κόσμου*, αναφέρεται στις Εβραϊκές και Χριστιανικές Γραφές. *Φωνή της Σιγής* ονομάζουν τον Λόγο οι Θεοσοφιστές. *Ανέσπερο Φως* και *Φως της Γνώσης* Αγιορείτες μοναχοί, *Θεό σε δημιουργική δράση* ονομάζουν το Άγιο Πνεύμα, ορισμένοι Χριστιανοί Πατέρες και ερημίτες των πρώτων μετά την Σταύρωση χρόνων, *Λόγο*, οι Νεοπλατωνιστές και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης και τέλος *Μουσική των Σφαιρών* οι Πυθαγόρειοι και οι Νεοπλατωνιστές.

Ενώ ο Θεός Πατέρας είναι έννοια ασύλληπτη, το Άγιο Πνεύμα ή Λόγος μπορεί να γίνει αντιληπτό από τον άνθρωπο, στο Υλικό Επίπεδο ***έμμεσα*** με τη λογική, παρατηρώντας τα δημιουργήματά του Θεού, γιατί καθώς λέει ο Ιωάννης: *«Ο Λόγος δημιούργησε τα πάντα, ορατά και αόρατα»*. Επομένως, εφόσον υπάρχουν όλα αυτά που βλέπουμε γύρω μας, θα υπάρχει και κάτι ή Κάποιος που τα δημιούργησε.

Αλλά και ***άμεσα*** ο Θείος Λόγος βιώνεται από τον άνθρωπο,

μέσα από τον διαλογισμό του, με τη μορφή του Θείου Φωτός και του Θείου Ήχου, όπως αυτό το Θείο Φως και ο Θείος Ήχος εκδηλώνονται μέσα στα διάφορα Εσωτερικά Πνευματικά Επίπεδα.

Εκτός από το Άγιο Πνεύμα και ο Υιός μπορεί να γίνει αντιληπτός στο Υλικό Επίπεδο σαν ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής και στα Εσωτερικά Επίπεδα μέσα στον διαλογισμό σαν Εσωτερικός Διδάσκαλος ή Παράκλητος όπως αναφέρεται στη Χριστιανική παράδοση και ειδικότερα στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη. Αυτή είναι και η εξήγηση γιατί οι φαινομενικά δύο αντικρουόμενες εκφράσεις που διαβάζουμε στη Βίβλο δεν είναι μεταξύ τους αντίθετες αλλά απόλυτα συμβατές. Συγκεκριμένα διαβάζουμε σε ένα σημείο: *«Ουδείς ποτέ τον Θεό εώρακε»* που σημαίνει ότι κανείς ποτέ δεν είδε τον Θεό. Εδώ γίνεται αναφορά στον ανεκδήλωτο Πατέρα. Αντίθετα αλλού διαβάζουμε *«Οι καθαροί τη καρδία τον Θεό όψονται»*. Δηλαδή οι αγνοί άνθρωποι θα δουν τον Θεό. Εδώ γίνεται αναφορά στον Παράκλητο που μπορεί να τον δει ο καθένας στον διαλογισμό του ή ακόμα και τον Θεάνθρωπο σαν άνθρωπο που μπορεί να τον δει κανείς όλες τις εποχές με τα υλικά του μάτια.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει μια επεξήγηση, για να μην υπάρχουν παρανοήσεις. Στα διάφορα μυστικιστικά κείμενα, **Θεός** ονομάζεται και θεωρείται ο τρισυπόστατος, ο Ένας και μοναδικός Θεός ενώ σαν «θεοί» και «θεότητες» αναφέρονται στη μυστικιστική βιβλιογραφία και στις παραδόσεις ορισμένων θρησκειών οντότητες που χαρακτηρίζονται σαν «εκφράσεις» του Ενός και μοναδικού Πατέρα και που έργο τους είναι να δημιουργούν, να συντηρούν και να προΐστανται των διαφόρων Εσωτερικών επιπέδων, όπως θα δούμε πιο κάτω. Σε ορισμένα κείμενα αυτοί οι θεοί ή θεότητες ονομάζονται Αβατάρ ή «θείες ενσαρκώσεις». Στο Δωδεκάθεο των Ελλήνων, μία από τις θεότητες ήταν η θεά Δήμητρα. Η Δήμητρα θεωρείται ένα Αβατάρ που έδωσε στον άνθρωπο τον τρόπο να καλλιεργεί τα δημητριακά. Ο Ορφέας και ο Πυθαγόρας λέγανε πως: *«Θεός είναι ένας ο Δίας. Όλοι οι άλλοι θεοί δημιουργήθηκαν από τον Κρόνο» (που σημαίνει αργότερα με τον Χρόνο)*.

Η ηλικία της γης και του ανθρώπου

Οι ιστορικές πηγές που έχουμε για την ηλικία της γης και για την παρουσία του ανθρώπου πάνω στη γη είναι από ελάχιστες έως μηδαμινές. Υπάρχουν πολλές θεωρίες αλλά και θρησκευτικές παραδόσεις οι οποίες όμως δεν είναι πολύ αποκαλυπτικές και είναι μάλλον, από φανταστικές έως παραβολικές και μεταφορικές. Από την Νινευί η περίφημη βιβλιοθήκη του Ασσουρμπανιμπάλ με τις 500.000 πήλινες πλάκες με σφηνοειδή γραφή, που από το 1650 π.Χ. οι αρχαίοι Ασσύριοι και Βαβυλώνιοι μάθαιναν για την κοσμογονία, μέχρι αργότερα που τα αρχαία έγγραφα των Εβραίων μας έδωσαν τις δικές τους θέσεις και απόψεις μέσα από την Παλαιά Διαθήκη, δε βρήκαμε απαντήσεις που να μας ικανοποιούν, γιατί πολλές φορές αυτές δεν είναι σύμφωνες ούτε καν με τη λογική.

Στις μυστικιστικές παραδόσεις αναφέρεται πως η ηλικία της γης είναι 1.973 εκατ. χρόνια και ακόμα λέγεται ότι η γη θα υπάρχει ακόμα για 2.347 εκατ. χρόνια.

Σύμφωνα με αυτές τις αναφορές, το ηλιακό μας σύστημα και η γη υπήρχαν από την αρχή αυτής της «Maha Yuga» ή του «Κύκλου ζωής» που θα διαρκέσει 4.320 εκατομμύρια χρόνια.

Οι μυστικιστικές παραδόσεις αναφέρονται ακόμα και στις λεγόμενες **«Εποχές Πνευματικότητας ή Yugas»** που είναι οι εξής:

Χρυσή Εποχή με διάρκεια	4 Χ 432.000 = 1.728.000	χρόνια
Αργυρή » » »	3 Χ 432.000 = 1.296.000	»
Χάλκινη » » »	2 Χ 432.000 = 864.000	»
Σιδηρά » » »	1 Χ 432.000 = 432.000	»

Συνολική διάρκεια των τεσσάρων Εποχών 4.320.000 χρόνια

Η χρονική περίοδος των 4 Yugas αποτελεί μία *Maha Yuga* που ονομάζεται και ένας *«Κύκλος Ζωής»* ή όπως αναφέρεται στις Ινδικές παραδόσεις *«Μία ημέρα του Brahma»* με διάρ-

κεια 4.320.000 χρόνια.

Η χρονική περίοδος 1000 *Maha Yuga* αποτελεί 1 *Kalpa* που λέγεται ότι είναι και η διάρκεια κάθε Θεϊκής Δημιουργίας που στη δική μας εποχή θα έχει διάρκεια 4.320.000 X 1.000 = 4.3 δισεκατομμύρια χρόνια

Οι μεγάλοι μύστες λένε ακόμα ότι όλοι οι *«Κύκλοι ζωής»* δεν έχουν την ίδια διάρκεια και ότι τα πιο πάνω χρονικά διαστήματα είναι *τελείως ενδεικτικά* για να δείξουν με κάποιο τρόπο ότι ο άνθρωπος δε γεννήθηκε από κάποιον κύριο Αδάμ πριν 5 ή 10 ή 20.000 χρόνια αλλά βρίσκεται πάνω στη γη για εκατομμύρια χρόνια, κάτι που απέδειξε τα τελευταία χρόνια και η επιστήμη με την αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος (DNA).

Λέγεται ακόμα ότι την κάθε Θεϊκή Δημιουργία ακολουθεί μία «Διάλυσή» της, μετά την οποία δεν υπάρχει τίποτα πλην της Δύναμης του Θεού, για ένα ισόχρονο με τη Δημιουργία χρονικό διάστημα. Μέχρι σήμερα λέγεται στις Ινδικές παραδόσεις ότι έχουν υπάρξει 4567 Kalpa ή Θεϊκές Δημιουργίες και ότι η επόμενη Διάλυση θα συμβεί μετά 2.348 εκατομμύρια χρόνια.

Οι Πνευματικοί δάσκαλοι λένε ότι όλες αυτές οι χρονικές περίοδοι είναι καθαρά ***ενδεικτικές*** και διαφέρουν σε διάρκεια σε κάθε Κύκλο Ζωής και σε κάθε Δημιουργία και ακόμα ότι μέχρι τώρα έχουν υπάρξει χιλιάδες πολιτισμοί πάνω στη γη καθώς και σε άλλους πλανήτες του Ηλιακού μας συστήματος, όπως ο Άρης, η Αφροδίτη κλπ. και πως αυτά μπορεί να τα γνωρίσει και να τα βιώσει ο κάθε αναζητητής της Αλήθειας όταν μέσα από τον διαλογισμό του, ακόμα και από τις αρχές της μαθητείας του, φθάσει να γνωρίσει Εσωτερικά, το Αστρικό επίπεδο.

Είναι χαρακτηριστικά τα λόγια ενός μύστη του 18ου αιώνα του Paltou που έλεγε σχετικά: *«Ο κόσμος είναι πολύ παλιός αλλά δεν έχει γεράσει ακόμα»*.

Οι χαρακτηρισμοί «Χρυσή Εποχή», «Αργυρή Εποχή» κλπ. αναφέρονται αλληγορικά στην πνευματικότητα, τη ζωή, την «καρδιά», δηλαδή στα συναισθήματα και στη συμπεριφορά των ανθρώπων τις κάθε μιας από αυτές τις Εποχές.

Χρυσή εποχή της Πνευματικότητας: *(πριν 4.200.000 χρόνια).* Την εποχή αυτή της Πνευματικότητας, η καρδιά των ανθρώπων ήταν μαλακή και εύπλαστη όπως ο καθαρός χρυσός. Είχε ένα Θεϊκό μεγαλείο και μια αυτοκρατορική μεγαλοπρέπεια. Ήταν το στολίδι της Δημιουργίας. Όλα τα πλάσματα ήταν χορτοφάγα και επικρατούσε διαρκής ειρήνη και ευδαιμονία μεταξύ των ανθρώπων. Η Αγάπη πλημμύριζε τις ψυχές όλων. Ο άνθρωπος που σε όλες τις Εποχές ήταν και είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας, τη Χρυσή Εποχή ήταν ερμαφρόδιτος και είχαν η ψυχή και ο νους του, τη δυνατότητα Εσωτερικής επικοινωνίας με όλα τα Εσωτερικά Πνευματικά Επίπεδα. Την εποχή αυτή ζει πάνω στη γη ένα γένος ή φυλή ανθρώπων, που ονομάστηκε και επικράτησε από πολλούς να λέγεται ***«Γένος του Αδάμ»*** *(κατά τον Αρατράμ, ένα Χριστιανό ασκητή, μύστη, οραματιστή, θαυματοποιό από τον Καύκασο, που έζησε γύρω στο 650 μ.Χ.).*

Για την Εποχή αυτή διαβάζουμε στην Παλαιά Διαθήκη:

«...και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο από χώματος εκ της γης και ενεφύσησε εις τους μυκτήρας αυτού πνοή ζωής και έγινε ο άνθρωπος εις ψυχή ζώσα... Και έλαβε ο Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο και έθεσε αυτόν εν τω παραδείσω της Εδέμ δια να εργάζεται εις αυτόν και να φυλάττει αυτόν...» (Γένεση 4:7-15)

Αργυρή εποχή της Πνευματικότητας: *(πριν 2.500.000 χρόνια)* Η καρδιά των ανθρώπων αυτής της Εποχής έχει χάσει κάπως το μεγαλείο της, διατηρεί όμως ορισμένα χαρακτηριστικά της Χρυσής Εποχής. Παράλληλα με το γένος του Αδάμ εμφανίζεται πάνω στη γη και ένα άλλο είδος ή γένος επίσης ερμαφρόδιτων ανθρώπων με την ονομασία κατά τον Αρατράμ, ***«Γένος της Ανδρίδας».*** Την Αργυρή Εποχή ο άνθρωπος εξακολουθεί να είναι ερμαφρόδιτος και χορτοφάγος αλλά έχει χάσει τη δυνατότητα Εσωτερικής επικοινωνίας με τα ανώτερα πνευματικά Επίπεδα. Διατηρεί όμως την ικανότητα επικοινωνίας με τον Αστρικό κόσμο.

Για αυτή την εποχή αναφέρει η Παλαιά Διαθήκη:

«...και είπε Κύριος ο Θεός. Δεν είναι καλόν να είναι ο

άνθρωπος μόνος. Θέλω κάμει εις αυτόν βοηθό (όχι σύζυγο) όμοιο με αυτόν (ερμαφρόδιτο). Και έβαλε ο Θεός σε έκσταση τον Αδάμ και αυτός εκοιμήθη και έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και ***κατασκεύασε*** *εις γυναίκα και έφερε αυτήν προς τον Αδάμ και είπε ότι αυτή θέλει ονομαστεί* ***"ανδρίς"*** *διότι εκ του ανδρός ελήφθη…» (Γένεση 4:18-23)*

Χάλκινη εποχή της πνευματικότητας: *(πριν 1.200.000 χρόνια).* Η εποχή αυτή συμπίπτει με την πρώιμη Παλαιολιθική εποχή των αρχαιολόγων. Ο άνθρωπος τώρα έχει χάσει την ικανότητα επικοινωνίας του με τα Εσωτερικά πνευματικά Επίπεδα, ακόμα και με τον Αστρικό κόσμο στον οποίο βρίσκονται οι παράδεισοι και οι κολάσεις. *Έχει εκδιωχθεί από τον παράδεισο.* Η καρδιά του ανθρώπου έχει σκληρύνει και παρουσιάζεται στη γη το ***«Γένος της Εύας»*** που το αποτελούν άνθρωποι που δεν είναι πια ερμαφρόδιτοι, αλλά άνδρες και γυναίκες που ομοιάζουν με τον σημερινό άνθρωπο. Η Εύα σαν γυναίκα αφού «γνώρισε» τον άνδρα της κυοφορεί και γι' αυτό θεωρείται και λέγεται ότι είναι η μητέρα των σημερινών ανθρώπων. Η Χάλκινη εποχή είναι παραβολικά η εποχή του Άβελ και του Κάιν, που αναφέρει το Βιβλίο της Γένεσης.

Για την εποχή αυτή διαβάζουμε στην Παλαιά Διαθήκη:

«*…όθεν ο Κύριος ο Θεός εξαπέστειλε τον Αδάμ εκ του παραδείσου της Εδέμ δια να εργάζεται τη γη εκ της οποίας ελήφθει … εξεδίωξε τον Αδάμ … ο δε Αδάμ γνώρισε τη γυναίκα αυτού και αυτή* ***συνέλαβε και γέννησε*** *τον Κάιν και είπε … Απέκτησα άνθρωπο δια του Κυρίου (σύμφωνα με το Θέλημα του Κυρίου)… και κάλεσε ο Αδάμ το όνομα της γυναικός Εύα διότι αυτή ήτο η μήτηρ όλων των ανθρώπων…». (Γένεση 3:20-24)*

Τη Χάλκινη εποχή ο άνθρωπος έχει αφήσει δια παντός τον Αστρικό παράδεισο. Είναι φυτοφάγος και καρποσυλλέκτης και το κλίμα είναι γλυκό και εύκρατο. Είναι η εποχή των μεγάλων ζώων. Αργότερα αρχίζει η εποχή των παγετώνων που διάρκεσε μερικές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια και υποχρεώνει τον άνθρωπο να ζει σε σπήλαια και να χρησιμοποιεί τη φωτιά, να φτιάχνει

εργαλεία κυνηγίου και πολέμου και να γίνεται σαρκοφάγος.

Είναι η εποχή που κατά την Έλενα Μπλαβάτσκι και τη σχολή της ο άνθρωπος αναπτύσσεται σε μία ήπειρο τη Λεμούρια, όπου αναπτύσσεται η Λεμούρια Φυλή με τις επτά υποφυλές της. Αυτή η ήπειρος λέγεται ότι βρισκότανε στη μέση του Ειρηνικού Ωκεανού και τα υπολείμματά της σήμερα θεωρούνται ότι είναι τα νησιά της Ινδονησίας. Απόγονοι αυτής της φυλής είναι Αιθίοπες, οι Νεγρίτες και οι Νεγρίλοι.

Αργότερα, πάντα κατά τη Χάλκινη Εποχή της Πνευματικότητας, αναπτύσσεται η Ατλαντική Φυλή στην Ατλαντίδα, με τις επτά υποφυλές της. Τα σημερινά νησιά Αζόρες ήταν τα χιονισμένα βουνά της πιο ψηλής οροσειράς της Ατλαντίδας που βυθίστηκε στο βάθος του σημερινού Ατλαντικού ωκεανού. Ο άνθρωπος των Πετραλώνων ήταν Άτλαντας και έζησε πριν 700.000 χρόνια. Ο γνωστός από τους αρχαιολόγους άνθρωπος του Furfoz, λέγεται ότι ανήκε στην πρώτη Ατλαντική υποφυλή και ο άνθρωπος του Gro manion στη δεύτερη. Κάπως αργότερα πριν 350.000 χρόνια υπολογίζεται ότι παρουσιάστηκε ο Homo Sapiens. Απόγονοι της Ατλαντικής φυλής ήταν οι Ουράνιοι, οι Σημίτες που έζησαν μεταξύ Τίγρη και Ευφράτη, οι Μογγόλοι, οι Μαλαίοι κλπ.

Η Χάλκινη εποχή της πνευματικότητας είναι η εποχή που ο άνθρωπος προσπαθεί να βρει τις ρίζες του, αυτές της Χρυσής και Αργυρής Εποχής και αναπτύσσει για πρώτη φορά διάφορες μεθόδους γιόγκα, για να μπορεί να επικοινωνήσει με τα διάφορα πνευματικά Επίπεδα. Μετεξέλιξη αυτών των αρχέγονων μορφών γιόγκα ήταν μορφές γιόγκα που παρουσίασαν ανάλογα με τις συνθήκες ζωής των τότε ανθρώπων ο Γκωνταπάντα και πολλές χιλιετίες αργότερα ο Γιατζναβάλκυα και τελευταία πριν 2.300 χρόνια, ο Πατάνζαλι.

Σιδηρά εποχή της Πνευματικότητας: *(άρχισε τα τελευταία 300.000 χρόνια).* Η εποχή αυτή βρίσκει τον Homo Sapiens στην όψιμη Παλαιολιθική εποχή των αρχαιολόγων. Την εποχή αυτή λιώνουν οι πάγοι των παγετώνων, ο άνθρωπος βγαίνει από τα σπήλαια και αρχίζει να μετακινείται. Είναι η εποχή της νομαδικής ζωής, της μητριαρχίας και των αμαζόνων. Ομάδες αν-

θρώπων κινούνται διαρκώς και σταθμεύουν για ένα διάστημα σε μέρη όπου υπάρχει νερό και κυνήγι. Ο άνθρωπος αυτής της εποχής εξακολουθεί να είναι καρποσυλλέκτης αλλά συγχρόνως και σαρκοβόρος κυνηγός. Γίνεται όλο και περισσότερο σκληρός, ασυμβίβαστος και επιθετικός. Είναι η εποχή που αρχίζουν οι πόλεμοι και οι καταστροφές καθώς και η εποχή της ανάπτυξης του Υλικού πολιτισμού. Είναι η εποχή της σκληρότητας, του πόνου και της οδύνης.

Αυτή η Σιδηρά εποχή κάνει τον άνθρωπο όλο και περισσότερο να υποφέρει και να νοσταλγεί και να θέλει να επιστρέψει στον Θεό. Είναι η εποχή που οι ανθρώπινες ψυχές αρχίζουν με γεωμετρική πρόοδο να επιστρέφουν πίσω στο Βασίλειο του Πατέρα και τώρα βρισκόμαστε σε αυτή ακριβώς την περίοδο, γι' αυτό και παρατηρείται μια διαρκώς αυξανόμενη εκδήλωση πνευματικού ενδιαφέροντος σε όλο και περισσότερα άτομα σε όλη τη γη.

Τη Σιδηρά εποχή και περίπου πριν 60.000 χρόνια παρουσιάζεται εξελικτικά, η Άρεια φυλή, που αναπτύχθηκε σε μια ευρεία περιοχή που είχε σαν κέντρο το Θιβέτ. Εκεί μιλήθηκε η πιο παλιά γνωστή γλώσσα τα Σανσκριτικά και γεννήθηκε η πιο παλιά θρησκεία ο Βραχμανισμός. Από αυτή τη φυλή προέρχονται Ινδοί, Αιγύπτιοι, Άρειοι, Σημίτες, Ιράνιοι, Κέλτες και οι Τεύτονες. Κατά τις ισχύουσες δε απόψεις θα πρέπει από τους Κέλτες να προέρχονται οι Πελασγοί και από αυτούς, κατά κύριο λόγο, οι Έλληνες.

Τη Σιδηρά εποχή, ο Άρειος άνθρωπος σιγά σιγά παύει να είναι πλάνης και αρχίζει να δημιουργεί τις πρώτες κοινωνίες, τους πρώτους παραλίμνιους οικισμούς. Το κλίμα την εποχή αυτή έχει βελτιωθεί κατά πολύ και έχει γίνει εύκρατο. Οι εποχές του έτους αρχίζουν να μοιάζουν με τις σημερινές. Τότε ο άνθρωπος αρχίζει να διδάσκεται από Αβατάρ και από Αποστολικά Διάμεσα, να καλλιεργεί, να ψαρεύει, να χτίζει καταυλισμούς, να κατασκευάζει πλοία, να δημιουργεί οργανωμένες κοινότητες, να συμβουλεύεται μεγάλης ηλικίας άτομα για την υγεία του και για διάφορα ζητήματα που προκύπτουν και να ορίζει άτομα για φύλακες των αποθηκευμένων σιτηρών που έχει μάθει να καλλιεργεί. Έτσι αρ-

χίζουν να μπαίνουν οι βάσεις για τις δύο βασικές εξουσίες: Το στρατό που αναδεικνύει τον αρχηγό και αργότερα τον απόλυτο άρχοντα και το γιατρό μάγο που είναι ο πρόγονος του ιερατείου. Ο στρατός και το ιερατείο και τα δύο μαζί στο μέλλον θα διαφεντεύουν τη ζωή του Άρειου ανθρώπου .

Αργότερα μαθαίνει ο άνθρωπος τη γραφή και τη συναλλαγή είδος με είδος και αργότερα την ανταλλαγή αγαθών με μέταλλα, όπως σίδηρο, χαλκό, ασήμι και χρυσό.

Η Πνευματική καθοδήγηση και η κοινωνική εξέλιξη του ανθρώπου αρχίζει να εκδηλώνεται πιο έντονα με τη βοήθεια Αβατάρ και Αποστολικών διαμέσων *(βλέπε πιο κάτω)* που αποστέλλονται διαρκώς από τον Θεό με βάση το Θείο Σχέδιο, για βοήθειά του. Έτσι δόθηκαν στον άνθρωπο, σαν παράδειγμα, ο Κώδικας του Μωϋσή με τις 10 Εντολές, ο Κώδικας του Χαμουραμπί κλπ.

Γεννάται όμως το ερώτημα: Αυτό το πρώτο «γένος του Αδάμ» που ήταν οι πρώτοι άνθρωποι, που εμφανίστηκαν πάνω στη γη πως δημιουργήθηκαν; Από την ανόργανη ύλη προέκυψε η οργανική και από τη φτέρη και την αμοιβάδα εξελικτικά δημιουργήθηκε ο άνθρωπος; Οι μυστικιστικές παραδόσεις λένε ένα μεγάλο «όχι».

Όπως αναφέρθηκε, τα διάφορα πνευματικά επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας εκδηλώθηκαν και προέκυψαν σταδιακά σαν εκτρωτικές εκδηλώσεις το ένα μέσα από το άλλο, από το Σατς Καντ το υψηλότερο, την Περιοχή του καθαρού πνεύματος μέχρι τον Υλικό κόσμο. Έτσι το Αστρικό Επίπεδο προϋπήρχε του Υλικού Επιπέδου. Μία από τις Αστρικές οντότητες, που σημαίνει μια ψυχή με Αιτιατό και Αστρικό σώμα και μάλιστα εξελιγμένη *(με εξελιγμένο νου)* ήταν και ο «άνθρωπος στον Αστρικό κόσμο» που μπορούμε να του δώσουμε το όνομα «Αστρικός άνθρωπος». Ο Αστρικός άνθρωπος ζούσε σε μία παραδείσια Περιοχή του Αστρικού κόσμου *(οι παράδεισοι και οι κολάσεις βρίσκονται στον Αστρικό κόσμο).* Όταν αργότερα δημιουργήθηκε το Υλικό Επίπεδο, ο Θεός έδωσε στον Αστρικό άνθρωπο, ένα υλικό σώμα και του έδωσε τη δυνατότητα να ζει ταυτόχρονα και στο Αστρικό και στο Υλικό Επίπεδο. Το γιατί είναι πέρα από την ανθρώπι-

νη αντίληψη καθώς όπως λέγεται *«Είναι άγνωστες οι βουλές του Κυρίου»*. Η Εποχή αυτή χαρακτηρίζεται σαν Χρυσή Εποχή της Πνευματικότητας και αυτοί οι πρώτοι άνθρωποι οι «Πρωτάνθρωποι» όπως μπορούμε να ονομάσουμε το ***«Γένος του Αδάμ»***, είχαν τη δυνατότητα επικοινωνίας και με τον Αιτιατό και με τον Αστρικό κόσμο. Αργότερα, την ***«Εποχή του γένους της Ανδρίδας»*** ο άνθρωπος έχασε τη δυνατότητα επικοινωνίας με τον Αιτιατό κόσμο και στη συνέχεια με τον Αστρικό κόσμο. Τελικά στη Χάλκινη εποχή της πνευματικότητας, την ***«Εποχή της Εύας»*** υπάρχουν πλέον πάνω στη γη δύο γένη ανθρώπων (άνδρας-γυναίκα) και από αυτούς προέρχεται ο σημερινός άνθρωπος. Η Εύα γνώρισε τον Αδάμ και πλέον η μόνιμη παραμονή του άρρενος και θήλεος ανθρώπου πάνω στη γη, δημιούργησε την ανάγκη για διατήρηση του υλικού τους πλέον σώματος με οργανικές τροφές και την ανάγκη ο πολλαπλασιασμός των ανθρώπων να γίνεται πλέον με τη συμμετοχή των δύο φύλων, με τα ιδιαίτερά τους χαρακτηριστικά, κατά την Παράδοση, καλυμμένα με φύλλα συκιάς. Όλα αυτά έδωσαν αφορμή και για τη δημιουργία του μύθου της απομάκρυνσης του ανθρώπου από τον παράδεισο, τον απαγορευμένο καρπό, το φίδι, το φύλο συκιάς κλπ.

Από δω και πέρα ο άνθρωπος άρχισε σ' αυτή τη Χάλκινη εποχή να αναπτύσσει διάφορες μορφές γιόγκα προκειμένου να αποκαταστήσει τη δυνατότητα επικοινωνίας του με τους Εσωτερικούς κόσμους που είχε χάσει.

Το φυτικό βασίλειο και τα ζώα δημιουργήθηκαν τη Χάλκινη Εποχή της πνευματικότητας, μετά και όχι πριν από την παρουσία του ανθρώπου πάνω στη γη και αυτό είναι κάτι που το βεβαιώνουν όλοι οι πνευματικοί Διδάσκαλοι και έρχεται σε αντίθεση με τα γενικώς παραδεκτά, που έχουν την αρχή τους στην Εβραϊκή παράδοση η οποία αναφέρει πως πρώτα δημιουργήθηκαν τα ζώα και μετά ο άνθρωπος. Βέβαια όλα αυτά έγιναν μέσα σε χιλιάδες χιλιάδων χρόνων και αυτά που λέγονται και θρυλούνται, όπως και τα παραπάνω που αναφέραμε είναι απλά αντανακλάσεις της πραγματικότητας που είναι ασύλληπτη με την ανθρώπινη διάνοια. Αυτά όμως τα αμυδρά στοιχεία είναι απαραίτητα για να

ικανοποιηθεί κάπως ο νους μας ώστε να μπορεί με κάποιο τρόπο να αντιληφθεί τον δρόμο που οδηγεί στον Ανθρώπινο προορισμό.

Οι Περιοχές της Θεϊκής Δημιουργίας.
Τα τρία μεγάλα Διαμερίσματα

Οι Άγιοι διδάσκουν ότι η Θεϊκή Δημιουργία, που σημαίνει όλα τα σύμπαντα των συμπάντων, δημιουργήθηκαν κάποτε από τον Θεό για ένα άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο. Η Θεϊκή Δημιουργία αποτελείται από τρία Μεγάλα Διαμερίσματα που το καθένα εμπεριέχει διάφορες πνευματικές Περιοχές. Μεταφορικά και παραστατικά μπορούμε να πούμε πως το φυσικό σύμπαν είναι μια πολύ μικρή Περιοχή, που πλαισιώνεται από όλες της τις πλευρές, από άλλες μεγαλύτερες και λεπτότερες Περιοχές. Ακόμα μπορούμε να πούμε ότι το Υλικό Επίπεδο βρίσκεται στο κέντρο μιας σφαίρας που το περιβάλλουν άλλες ομόκεντρες σφαιρικές Περιοχές που η κάθε μία είναι άπειρα μεγαλύτερη από αυτή που βρίσκεται πιο μέσα και άπειρα μικρότερη από την πιο έξω.

Τα τρία μεγάλα Διαμερίσματα είναι τα εξής:

1. ΣΑΤΣ ΚΑΝΤ είναι το πρώτο μεγάλο Διαμέρισμα που στα Σανσκριτικά σημαίνει «Αληθινή ή σταθερή χώρα». Είναι η ανώτατη και η μόνη απόλυτα αγνή Περιοχή της Θεϊκής Δημιουργίας. Είναι το βασίλειο του απολύτως αγνού πνεύματος, απαλλαγμένου από κάθε είδος ύλης και συγχρόνως η Περιοχή της Αλήθειας και της Απόλυτης Πραγματικότητας. Δεν γνωρίζει ούτε θάνατο ούτε αλλαγή ούτε έχει κανενός είδους ατέλεια.

Το υψηλότερο μέρος της Περιοχής αυτής που λέγεται «Άναμι» είναι η «κατοικία» του Υπέρτατου Δημιουργού και αναρίθμητων στρατιών αγνών πνευματικών όντων, αφάνταστου θεϊκού μεγαλείου και λαμπρότητας, που απολαμβάνουν την πιο έντονη ευτυχία και μακαριότητα. Είναι ο υπέρτατος, ο Ουρανός όλων των ουρανών, που όμως είναι τελείως άγνωστος σε όλες τις θρη-

σκείες του κόσμου. Και αυτό, επειδή οι ιδρυτές των θρησκειών δεν προέρχονται από το Σατς Καντ, αλλά από μια χαμηλότερη Περιοχή. Οτιδήποτε κι αν λεχθεί για το Ανώτατο αυτό Διαμέρισμα, μας λένε οι Τέλειοι Διδάσκαλοι που το επισκέπτονται και το βιώνουν, δεν είναι δυνατόν να μας δώσει μια ικανοποιητική ιδέα της ομορφιάς και του μεγαλείο του, γιατί καμιά ανθρώπινη γλώσσα δεν μπορεί να το περιγράψει.

Το Σατς Καντ είναι τόσο απέραντο σε έκταση, που καμιά εικόνα ή φαντασία δεν είναι δυνατόν να το κάνει αντιληπτό στον άνθρωπο. Κανένας ανθρώπινος νους δεν μπορεί να το συλλάβει. Όλα όσα μπορούν να μας πουν οι Τέλειοι Διδάσκαλοι είναι ότι είναι πρακτικά απεριόριστο. Ολόκληρο το φυσικό σύμπαν με τα αμέτρητα εκατομμύρια των ηλίων και των πλανητών τους και ο κάθε ήλιος που βρίσκεται σε απόσταση ενός εκατομμυρίου ή περισσότερων ετών φωτός από τον άλλον, θα φαίνονταν σαν κάτι λιγότερο από λίγους σκοτεινούς κόκκους που επιπλέουν στον καθαρό και φωτεινό ουρανό του Σατς Καντ. Στην ευτυχισμένη αυτή χώρα ένας ήλιος σαν τον δικό μας, αλλά χιλιάδες φορές μεγαλύτερος, θα φαινόταν σαν μια λεπτή σκοτεινή κηλίδα. Τόσο μεγάλο είναι το φως αυτού του κόσμου.

Το Σατς Καντ είναι το μεγάλο κέντρο γύρω από το οποίο περιστρέφονται όλοι οι άλλοι κόσμοι. Είναι η μεγάλη πρωτεύουσα όλης της Δημιουργίας, το κέντρο όλων των συμπάντων και η «κατοικία» του Υπέρτατου Δημιουργού και Κυρίου των πάντων. Ο Υπέρτατος Κύριος του Σατς Καντ είναι ο αγαθοεργός Δημιουργός και Συντηρητής για το καθετί που ζει, ακόμη και στα ακρότατα όρια της Δημιουργίας.

Από το κέντρο αυτό του Φωτός, της Ζωής και της Δύναμης ρέει προς τα έξω και κάτω το Μεγάλο Δημιουργικό Ρεύμα που ονομάζεται στη Βίβλο «Λόγος» ή «Άγιο Πνεύμα», για να δημιουργήσει, να κυβερνήσει και να στηρίξει όλες τις άλλες Περιοχές. Εξέρχεται από την Περιοχή αυτή όπως μια ραδιοφωνική απόρροια που εκπέμπεται από έναν μεγάλο ραδιοφωνικό σταθμό. Είναι το Ακουστό Ρεύμα της Ζωής ή Ρεύμα του Θείου Ήχου, ο σπουδαιότερος παράγοντας στη διδασκαλία των ύψιστων πνευ-

ματικών Διδασκάλων. Το Ρεύμα αυτό της πνευματικής Ζωής και Δύναμης διαπερνά ολόκληρο το σύστημα των συμπάντων.

Το Σατς Καντ, το μεγάλο αυτό κέντρο όλης της Δημιουργίας, είναι μια Περιοχή αθανασίας. Είναι αναλλοίωτο, τέλειο, αιώνιο. Παραμένει για πάντα ανέπαφο από διαλύσεις ή μεγάλες διαλύσεις. Το ίδιο και οι κάτοικοί του.

Το Μεγάλο Διαμέρισμα του Σατς Καντ διαιρείται σε τέσσερις διακεκριμένες Περιοχές που η καθεμιά έχει τα δικά της χαρακτηριστικά και το δικό της Κύριο ή Κυβερνήτη. Η διαφορά όμως μεταξύ αυτών των υποδιαιρέσεων είναι πολύ ελαφρά. Κάθε Κύριος ή Κυβερνήτης δεν είναι παρά μια εκδήλωση του ενός και μοναδικού Θεού Πατέρα.

Ο Μεγάλος Διδάσκαλος Σοάμι Νταγιάλ Σινγκ μιλώντας γι' αυτές τις Περιοχές του Σατς Καντ λέει: «Κάθε Περιοχή και το καθετί μέσα σ'αυτές είναι πολύ πέρα από λέξεις. Έχει άπειρη ομορφιά και δόξα! Πώς να την περιγράψω; Τίποτα δεν υπάρχει εδώ κάτω στη γη, για να δώσει μια ιδέα. Είμαι ανίκανος να περιγράψω έστω και το ελάχιστο!»

2. ΜΠΡΑΧΜΑΝΤ. Το δεύτερο Μεγάλο Διαμέρισμα είναι το Μπραχμάντ που έχει σαν όνομα, το όνομα του Κύριου ή Κυβερνήτη του, ο οποίος ονομάζεται στη Σανσκριτική γλώσσα «Μπραχμ». Η Περιοχή αυτή αποτελείται κυρίως από πνευματική ύλη που είναι όμως «ανακατεμένη» με ορισμένη ποσότητα αγνής πνευματοποιημένης ή αποκαθαρμένης ύλης, της πιο λεπτεπίλεπτης τάξης. Η πνευματικότητα του Διαμερίσματος αυτού ελαττώνεται βαθμιαία κατά την κάθοδο προς την κατώτερη Περιοχή. Τα κατώτερα τμήματα γίνονται χονδροειδέστερα και όλο και περισσότερο είναι «αναμεμειγμένα» με ύλη.

Οι οντότητες που ζουν στο Μπραχμάντ είναι ευτυχείς πέρα από ό,τι μπορούμε να φανταστούμε αλλά δεν είναι αθάνατες. Ζουν επί εξαιρετικά μακρές περιόδους χρόνου και τελικά υφίστανται μια αλλαγή κάπως ανάλογη προς τον θάνατο κατά τη στιγμή της Μεγάλης Διάλυσης, όταν όλο το Μπραχμάντ επιστρέφει στην προδημιουργική του κατάσταση. Μια τέτοιου είδους

Διάλυση συμβαίνει μόνο ύστερα από ένα πολύ μεγάλο χρονικό κύκλο. Το Μπραχμάντ είναι πελώριο σε έκταση, πέρα από τις δυνατότητες κατανόησής μας, αλλά είναι πολύ μικρό συγκρινόμενο με το Πρώτο Μεγάλο Διαμέρισμα, το Σατς Καντ. Οι κατώτερες δύο εκτάσεις του, περιέχουν την Περιοχή των Παραδείσων και των περισσότερων ουρανών των σημερινών θρησκειών.

Το Μπραχμάντ διαιρείται σε τέσσερις Περιοχές, οι οποίες είναι εκ των άνω προς τα κάτω:

Το ***Μπανγκουάρ Γκούφα*** που κυριολεκτικά, σημαίνει «περιστρεφόμενο σπήλαιο». Η ονομασία αυτή οφείλεται στην περιστροφή της Περιοχής αυτής γύρω από το Πρώτο Μεγάλο Διαμέρισμα. Το Μπανγκουάρ Γκούφα είναι ο προθάλαμος ή, η είσοδος του Σατς Καν, του Αληθινού Οίκου.

Έπειτα είναι το ***Ντασουάν Ντουάρ*** που σημαίνει «Δεκάτη Πύλη». Η αμέσως κατώτερη Περιοχή, το Τρικούτι, λέγεται ότι έχει ένα εσωτερικό φρούριο το οποίο έχει εννέα ανοικτές πύλες. Η δέκατη πύλη που οδηγεί στο Ντασουάν Ντουάρ είναι κλειστή. Γι’ αυτό Ντασουάν Ντουάρ ονομάζεται η Δέκατη Πύλη ή, η χώρα που βρίσκεται πέρα από τη δέκατη πύλη.

Οι δύο πιο πάνω Περιοχές είναι γνωστές στη Δύση με το όνομα Υπεραιτιατό πεδίο.

Τρικούτι είναι η επόμενη κατώτερη Περιοχή που σημαίνει «Τρεις Προεξοχές». Η ονομασία του οφείλεται στο ότι εκεί βρίσκονται τρία προεξέχοντα «βουνά». Αυτή είναι η Περιοχή του Παγκόσμιου Νου. Κυβερνήτης της είναι ο Μπαχμ. Η Περιοχή αυτή είναι γνωστή σαν Αιτιατό Πεδίο ή Αιτιατό Επίπεδο.

Τέλος είναι η Περιοχή του ***Άνχάς Νταλ Κανουάλ***, που σημαίνει «Λωτός με τα Χίλια Πέταλα». Αυτή είναι η κατώτατη Περιοχή του Μπραχμάντ και συνεπώς η πλησιέστερη στο φυσικό σύμπαν. Είναι η Περιοχή που ονομάζεται στη Δύση, Αστρικό πεδίο. Η ονομασία της οφείλεται σε μεγάλο σύμπλεγμα φώτων στην κυριότερη πόλη της, που έχει την πιο θαυμαστή και γοητευτική θέα, όταν κανείς την πλησιάζει με τον διαλογισμό, από τον Φυσικό κόσμο. Το μεγάλο αυτό σύμπλεγμα των φώτων είναι στην πραγματικότητα ο «ηλεκτροπαραγωγός σταθμός» που πα-

ράγει ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή βιοενέργεια και κατά συνέπεια είναι ο δημιουργός του φυσικού σύμπαντος *(μετατρέπει την Πρακρίτι του Αστρικού επιπέδου σε ηλεκτρομαγνητική ενέργεια η βιοενέργεια ή Maya)*. Από τον ηλεκτροπαραγωγό αυτό σταθμό ρέει ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, που είναι το υλικό που δημιούργησε την ύλη του Υλικού κόσμου *(τα στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ)*. Καθένα από αυτά τα συμπλέγματα των φώτων έχει μια διαφορετική χροιά ή απόχρωση και όλα μαζί σχηματίζουν το πιο απίστευτα ωραίο θέαμα, που αντιλαμβάνεται κανείς, όταν με τον διαλογισμό του εισέρχεται σε αυτή την αφάνταστα λαμπερή Πόλη του Φωτός.

Στην πόλη αυτή της λαμπρότητας υπάρχουν πολλά ενδιαφέροντα και ωραία πράγματα που μπορεί κανείς να δει. Επίσης, εδώ μπορεί να συναντήσει κανείς εκατομμύρια από τους πιο φημισμένους ανθρώπους όλων των εποχών της ιστορίας μας. Πολλοί από αυτούς είναι ακόμα και σήμερα κάτοικοι της μεγάλης αυτής πόλης και χώρας. Είναι φυσικά απολύτως ευτυχείς, γιατί οι όροι διαβίωσης εκεί, είναι κατά πολύ ανώτεροι από καθετί που είναι δυνατόν να δει κανείς πάνω σε αυτή τη γη. Κι όμως αυτός δεν είναι παρά ο πρώτος σταθμός στην ανοδική πορεία στην Ατραπό των Διδασκάλων, κατά μήκος της οποίας οδηγούν οι Διδάσκαλοι τους μαθητές τους.

Το τμήμα αυτό του σύμπαντος *(Μπραχμάντ)* δεν είναι αθάνατο ή αιώνιο, συνεπώς ούτε και οι κάτοικοί του. Πολλοί όμως από αυτούς πιστεύουν ότι έφθασαν στην αθανασία, γιατί η ζωή τους διαρκεί επί εξαιρετικά μακρές χρονικές περιόδους. Η αθανασία όμως εξασφαλίζεται μόνο, όταν κανείς φθάσει στο Σατς Καντ. Κάτω από αυτό, τα πάντα υπόκεινται στη φθορά, τον θάνατο και τη διάλυση.

Υπάρχουν δύο ειδών διαλύσεις. Η μια ονομάζεται ***Απλή Διάλυση*** και περιλαμβάνει τις τρεις κατώτερες Περιοχές του Μπραχμάντ, δηλαδή το Τρικούτι, το Σαχάνς Ντάλ Κανουάλ καθώς και το Φυσικό Σύμπαν. Αυτή η Διάλυση λαμβάνει χώρα ύστερα από πολλά εκατομμύρια χρόνια. Η δεύτερη, η ***Μεγάλη διάλυση,*** επέρχεται ύστερα από ακόμα μακρότατες περιόδους

χρόνου και περιλαμβάνει το φυσικό σύμπαν και τις τέσσερις Περιοχές του Μπραχμάντ. Το Σατς Καντ, πάνω από το Μπραχμάντ, είναι αθάνατο και αιώνιο. Δεν υπόκειται ποτέ σε διάλυση.

Και οι δύο αυτές διαλύσεις, όπως είπαμε, περιλαμβάνουν ολόκληρο το φυσικό σύμπαν και όλους τους ήλιους, σελήνες και πλανήτες που βρίσκονται σε αυτό. Τη στιγμή εκείνη όλα τα άστρα και οι δορυφόροι τους εξαφανίζονται. Έπειτα ακολουθεί μια περίοδος σκότους που είναι ίση σε διάρκεια με την προηγούμενη διάρκεια του σύμπαντος. Όταν λήξει η περίοδος του σκότους λαμβάνει χώρα μια νέα Δημιουργία και οι ουρανοί ξαναζωντανεύουν με πλήθος αστέρων. Με κάθε νέα Δημιουργία αρχίζει μια νέα «Χρυσή Εποχή». Μεταξύ όμως των μικρότερων διαλύσεων υπάρχουν επίσης περίοδοι ανανεώσεων για τη ζωή κάθε πλανήτη, όταν τις Χρυσές Εποχές διαδέχονται σκοτεινές εποχές.

Οι διαλύσεις επέρχονται με την απόσυρση του πνεύματος πίσω στην αθάνατη Περιοχή του Σατς Καντ. Έτσι καθώς όλοι ξέρουμε ότι όλα τα πνευματικά Επίπεδα έχουν σαν υλικό κατασκευής τους πνεύμα και ύλη, όταν αποσυρθεί το πνεύμα παύει να υφίσταται το κάθε τι.

3. ΠΙΝΤΑ. Είναι το φυσικό σύμπαν, το τρίτο και κατώτατο Μεγάλο Διαμέρισμα. Είναι η Περιοχή της χονδροειδούς φυσικής ύλης με μια περιορισμένη σε αναλογία «ανάμειξη» πνεύματος που είναι αναγκαίο για τη ζωή της, καθώς κάθε είδος ζωής εξαρτάται από το πνεύμα. Στο Υλικό Επίπεδο κυριαρχεί η ύλη και γι' αυτό ονομάζεται και «υλικο-πνευματική» Περιοχή.

Η Περιοχή αυτή περιλαμβάνει όλους τους ήλιους και τους πλανήτες τους, από τους οποίους η δική μας γη είναι από τους πιο ασήμαντους. Όλα τα αναρίθμητα εκατομμύρια των συμπάντων, τα γνωστά στους αστρονόμους μας δεν είναι παρά ένα πολύ μικρό τμήμα του μεγάλου συνόλου της Περιοχής Πίντα *(Υλικός κόσμος)*. Ολόκληρη η Περιοχή της Πίντα που εκτείνεται στο διάστημα πολύ πέρα από το όριο της ορατότητας και του ισχυρότερου γήινου τηλεσκόπιου, δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια κηλίδα που πλέει στον ουρανό της Περιοχής του Μπραχμάντ.

Όλα αυτά τα φυσικά σύμπαντα μπορεί να σημειωθεί, κινούνται σε μια ατέλειωτη περιστροφή γύρω από την πλατύτερη Περιοχή του Μπραχμάντ και στηρίζονται σε αυτήν ακριβώς, όπως το Μπραχμάντ στηρίζεται από την ανώτερη Περιοχή που βρίσκεται πάνω απ' αυτό.

Στην κατώτατη Περιοχή όλων των διαιρέσεων της Δημιουργίας, στην οποία ζούμε εμείς τώρα, υπάρχει λίγο Φως και μόνο ένας πολύ χαμηλός βαθμός ζωής, σε σύγκριση με το Φως και τη ζωή του Μπραχμάντ. Συγκρινόμενος με το Σάς Καντ, αυτός ο κόσμος βρίσκεται σε βαθύτατο σκοτάδι και η ζωή εδώ είναι μόλις αισθητή. Η ουσία του είναι τραχιά χονδροειδής, αδρανής και γεμάτη από κάθε είδους ατέλειες και τούτο οφείλεται στην σπανιότητα του πνεύματος.

Η κατάσταση αυτής της σπανιότητας του πνεύματος αποτελεί το έδαφος από το οποίο προκύπτει όλο το κακό. Το κακό είναι απλά σκοτάδι ή απουσία φωτός, που σημαίνει απουσία πνεύματος. Η Πίντα *(το Υλικό πεδίο)* είναι τόσο στερημένη πνεύματος, ώστε βρίσκεται σε ημιθανή κατάσταση, σε κατάσταση βαριάς αδράνειας πάνω στην οποία βασιλεύει βαθύ σκοτάδι. Από το γεγονός αυτό γεννιούνται όλες οι πολλαπλές δυσκολίες που δοκιμάζουν οι θνητοί στο χαμηλό αυτό πεδίο της ζωής.

Καθώς ο άνθρωπος εγκαταλείπει αυτή την κατώτατη Περιοχή και αρχίζει να ανεβαίνει, το Φως και η πνευματικότητα αυξάνουν και συνεπώς συναντάει περισσότερη ζωή, ομορφιά και ευτυχία. Όλα δε αυτά οφείλονται στην αύξηση της «ποσότητας» του πνεύματος στους διαδοχικά ανώτερους κόσμους. Αγάπη, δύναμη, σοφία, αρμονία, ρυθμός και κάθε είδους τελειότητα αντικαθιστούν τις αρνητικές συνθήκες που επικρατούν στις κατώτερες Περιοχές του σύμπαντος.

Εδώ πρέπει να λεχθεί με όλη τη δυνατή έμφαση ότι, ακριβώς ο βαθμός του πνεύματος που δεσπόζει σε κάθε περιοχή, κόσμο, πρόσωπο ή αντικείμενο, εκδηλώνει και την τελειότητά του. Και αντίθετα ανάλογα με την έλλειψη του πνεύματος εκδηλώνονται οι ατέλειες, και γι' αυτό όπου επικρατεί η ύλη, εκδηλώνονται οι καταστάσεις του κακού. Συνεπώς η ανεπάρκεια πνεύματος είναι

η μοιραία νόσος του φυσικού σύμπαντος· και από την κατάσταση αυτή γεννιούνται όλες οι άλλες ασθένειες. Σε τελική ανάλυση, μας λένε οι Διδάσκαλοι, υπάρχει μια μόνο ασθένεια στον κόσμο, και αυτή είναι η έλλειψη πνεύματος και πνευματικότητας.

Λέγεται από τους Διδασκάλους ότι οι παράδεισοι όλων των θρησκειών του κόσμου που υπάρχουν σήμερα, βρίσκονται στις κατώτερες εκτάσεις του Μπραχμάντ *(Αστρικό πεδίο),* του δεύτερου Μεγάλου Διαμερίσματος πάνω από το φυσικό μας σύμπαν. Εκεί, μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν πολλοί παράδεισοι, ένας τεράστιος αριθμός από αυτούς, ο ένας πάνω από τον άλλον και ο κάθε ανώτερος είναι ωραιότερος και πιο εκτεταμένος από τον κατώτερό του. Οι εκτεταμένοι αυτοί ουράνιοι κόσμοι απλώνονται πλατιά σε αφάνταστες διαστάσεις μέσα στο Μπραχμάντ.

Οι υψηλότεροι όμως Παράδεισοι είναι γνωστοί μόνο στους ανώτερους Διδασκάλους, Οι κατώτεροι είναι γνωστοί στους Γιόγκι και στους δασκάλους των κατώτερων βαθμών. Αν συνεπώς ο άνθρωπος επιθυμεί να πάει στην ανώτατη ουράνια περιοχή, πρέπει να αναζητήσει έναν πραγματικό Διδάσκαλο, ο οποίος θα του υποδείξει την οδό και θα τον βοηθήσει να βαδίσει πάνω σε αυτή την Ατραπό.

Ακολουθώντας την Ατραπό των Διδασκάλων, ο μαθητής εισέρχεται στους ανώτερους κόσμους της πραγματικότητας με πλήρη συνειδητότητα ή μάλλον με υπερσυνειδητότητα, πολύ περισσότερο αφυπνισμένος από ό,τι είναι πάνω στο Υλικό πεδίο. Στην Ατραπό ατενίζει τον Ακτινοβόλο Κύριο και ακούει τη μαγευτική μουσική των ανώτερων αυτών πεδίων, συζητεί ελεύθερα με τον Διδάσκαλο του στους κόσμους αυτούς, όπου η απάτη είναι αδύνατη και έτσι ο μαθητής φθάνει στο σημείο, όχι μόνο να γνωρίζει αλλά και να πιστεύει.

Αν ήταν Χριστιανός και αφοσιωμένος στον Ιησού, θα έχει την ευκαιρία στις ονειρώδεις αυτές Περιοχές να συναντήσει προσωπικά τον Ιησού και να μιλήσει μαζί Του. Και αυτή δεν θα είναι μια κάποια συγκινησιακή αντίδραση αλλά θα είναι μια γνήσια Εμπειρία και Γνώση.

Το Υπέρτατο Ον και η Μεγάλη Ιεραρχία του Σύμπαντος

Οι αρχαιοέλληνες για τη λέξη Θεός χρησιμοποίησαν τις λέξεις «θιός», «σιός» και «θεύς» μέχρι που αργότερα στην Παλαιά και μετά στην Καινή Διαθήκη και μέχρι σήμερα χρησιμοποιείται η λέξη Θεός. Όλοι ξέρουμε πως ο Θεός δεν είναι όπως παραστατικά είναι ζωγραφισμένος στις εκκλησίες σαν ένας γέροντας με μακριά άσπρη γενειάδα που κάνει καλό στους καλούς και τιμωρεί τους κακούς, όπως δηλαδή μας τον παρουσιάζει η Εβραϊκή θρησκευτική παράδοση.

Κάποτε ένας λόγιος στην Ινδία, ο Osho, είπε στους μαθητές του ότι δεν «υπάρχει» Θεός. Οι μαθητές του παραξενεύτηκαν και του είπαν: «Δάσκαλε τι είναι αυτά που μας λες τώρα, εσύ μας μιλούσες για τον Θεό τόσα χρόνια και τώρα μας λες ότι δεν υπάρχει Θεός»; Τότε ο δάσκαλος τους απάντησε: «Ακούστε παιδιά μου. Όταν λέμε ότι κάτι «υπάρχει» το περιορίζουμε, ενώ ο Θεός είναι απεριόριστος».

Στον Θεό μέσα στους αιώνες και τις αμέτρητες χιλιετίες δόθηκαν άπειρα ονόματα αλλά κανείς δεν μπόρεσε νοηματικά να τον προσδιορίσει. Ο Θεός δεν μπορεί να γίνει κατανοητός ούτε από τις πλέον πνευματικά εξελιγμένες υπάρξεις των ανώτατων πνευματικών Περιοχών. Στην Ανατολική μυστικιστική παράδοση ένας συνήθης χαρακτηρισμός Του είναι «Πανσυνειδητότητα» σε σχέση με τον άνθρωπο, την ψυχή του δηλαδή, που σαν μια σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας χαρακτηρίζεται σαν μια «Μονάδα συνειδητότητας». Πάντως όπως και να χαρακτηριστεί ο Θεός, είναι μια έννοια ασύλληπτη για την ανθρώπινη διάνοια. Οι αρχαιοέλληνες συνήθιζαν να Τον αποκαλούν «το Ον» σε σχέση με οτιδήποτε άλλο υπάρχει μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία που αποτελεί το «μη Ον». Ο Τιμαίος του Πλάτωνα καθορίζει τον Θεό σαν μια «Αμέριστη Ουσία» σε σχέση με την «Μεριστή Ουσία» που είναι τα πάντα, μέσα στα σύμπαντα των συμπάντων. Άλλοι προσπαθούν έμμεσα και μέσα από τις ιδιότητες που Τον χαρακτηρίζουν να τον καθορίσουν και λένε ότι ο «Θεός είναι Αγάπη»,

η ψυχή του ανθρώπου σαν μέρος του Θεού είναι επίσης Αγάπη και ο δρόμος της ψυχής πίσω στον Θεό είναι μέσω της Αγάπης. Άλλοι πάλι λένε άλλα. Τον βαφτίζουν Πάνσοφο, Πανάγαθο, Πανταχού παρόντα αλλά, ότι και αν λεχθεί, το γεγονός παραμένει ότι μπορούμε μεν να δώσουμε στον Θεό οποιοδήποτε όνομα θέλουμε αλλά δεν μπορούμε να γνωρίσουμε τη φύση Του.

Ένας δάσκαλος κάποτε είπε: Στον Υλικό κόσμο ισχύουν οι Φυσικοί νόμοι, που ίσχυαν και θα ισχύουν όσο θα υπάρχει ο Υλικός κόσμος. Στον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο υπάρχουν επίσης αντίστοιχοι νόμοι, όπως υπάρχουν και στις ανώτατες πνευματικές Περιοχές που ισχύει μόνον ο Νόμος της Αγάπης. Ο Νόμος που νομοθετεί όλους τους νόμους των νόμων μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία είναι το Θείο Θέλημα, που είναι μια ενδελέχεια, μια πραγματικότητα, και ακριβώς αυτό είναι που ονομάζουμε Θεό.

Τέλος άλλοι λένε ότι Θεός είναι «Μόνη αλήθεια» και άλλοι Τον ονομάζουν και Τον θεωρούν σαν τη «Μόνη πραγματικότητα».

Σύμφωνα με τους Διδασκάλους που υψώνονται κατά βούληση μέχρι το Σατς Καντ, υπάρχει ένας Υπέρτατος Θεός ο «Τα πάντα στηρίζων», είναι η Πηγή όλων όσων υπάρχουν και οι κύριες ιδιότητές Του είναι η Σοφία, η Αγάπη, η Δύναμη και η Συνειδητότητα. Ως συνέπεια της άμεσης γνώσης τους, όλοι οι Μεγάλοι Διδάσκαλοι συμφωνούν ότι αυτό που υπάρχει και ονομάζουμε Θεό, είναι μια υπέρτατη, άπειρος Ουσία, ότι Αυτή ή Αυτό αποτελείται από αγνή πνευματική ουσία και ότι εδρεύει και διαπερνά την Ύψιστη Περιοχή, το Σατς Καντ από όπου προβάλλει τον εαυτό Του και διαπερνά τις κατώτερες Περιοχές όλης της Δημιουργίας.

Δεν είναι κατά κανένα τρόπο περιορισμένος. Είναι Πνεύμα παγκόσμιο που κινείται συνεχώς σε ένα ζωντανό Ρεύμα, που κραδαίνεται διά μέσου όλης της Δημιουργίας και εισέρχεται μέσα σε καθετί που υπάρχει και το ζωοποιεί. Είναι η δυναμική ζωή σε οτιδήποτε ζει. Έτσι είναι απρόσωπο, παγκόσμιο, πανταχού παρόν, διαπερνά τα πάντα και συντηρεί τα πάντα. Είναι η

απόλυτη ύπαρξη.

Η αγαθοεργός αυτή Δύναμη που περικλείει και στηρίζει τα πάντα, αποτελείται από Αγάπη, Σοφία, Δύναμη και Συνειδητότητα στις ανώτατες αντιληπτές τους εκφράσεις. Η Δύναμη αυτή είναι ανώνυμη κι όμως την προσδιορίζουμε με διαφορετικά ονόματα.

Η Μεγάλη Ιεραρχία είναι ο μέγας γαλαξίας των Κύριων, Κυβερνητών, Δημιουργών και Διοικητών όλων των Περιοχών του δημιουργημένου σύμπαντος. Όλοι, όλα και τα πάντα είναι εκδηλώσεις του ενός και μοναδικού Θεού. «Εν το παν» που σημαίνει ότι τα πάντα είναι ο Ένας και μοναδικός Θεός.

Περιγράψαμε με εξαιρετική συντομία τα τρία Μεγάλα Διαμερίσματα του σύμπαντος που περιλαμβάνουν μαζί με το φυσικό σύμπαν, πέντε Περιοχές. Το Υλικό Επίπεδο, το Αστρικό Επίπεδο, το Αιτιατό Επίπεδο, το Υπεραιτιατό Επίπεδο και το Σατς Καντ. Αυτή η διαίρεση της Θεϊκής Δημιουργίας σε πέντε Περιοχές είναι γνωστή από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις και είναι η πιο συνήθης στις διδασκαλίες των Μεγίστων ή Τέλειων Διδασκάλων.

Καθένα από αυτά τα πέντε Επίπεδα περιέχει στην πραγματικότητα αναρίθμητες υποδιαιρέσεις. Και σε κάθε υποδιαίρεση, σφαίρα ή Περιοχή, από την ανώτατη έως την κατώτατη, υπάρχει ένας Κύριος, Κυβερνήτης ή Διοικητής. Αυτοί οι Κύριοι, Κυβερνήτες και Διοικητές είναι μεγάλες ψυχές που ορίστηκαν από το Υπέρτατο Ον, για να εκτελέσουν τα καθήκοντά που τους ανατέθηκαν στις διάφορες Περιοχές της Θεϊκής Δημιουργίας. Ο καθένας από αυτούς είναι προικισμένος με ορισμένες δυνάμεις όμοιες με τις θεϊκές και με προνόμια, μεταξύ των οποίων είναι και η δύναμη της δημιουργίας.

Η δημιουργία, η διοίκηση και η συντήρηση ολόκληρου του Σύμπαντος των συμπάντων βρίσκεται στα χέρια της μεγάλης αυτής πνευματικής ιεραρχίας, που ταξινομείται σε βαθμό και δύναμη σε όλη την έκταση από το Υπέρτατο Κεντρικό Πνεύμα έως τον άνθρωπο.

Ο καθένας στη σφαίρα του είναι το θείο κέντρο για τη διανομή των δημιουργικών δυνάμεων της ζωής. Όλοι εκτελούν το

έργο τους σε πλήρη αρμονία με την Υπέρτατη Θέληση του Ενός Θεού Πατέρα.

Για να αποκτήσουμε σαφέστερη αντίληψη της φύσης της Ιεραρχίας, είναι καλύτερα να σημειώσουμε συνοπτικά τη δημιουργική διαδικασία, όπως μεταφορικά περιγράφεται από τους Διδασκάλους. Έτσι, θα γίνει κατανοητό ότι από την ανώτατη περιοχή όλης της Δημιουργίας, έως την κατώτατη, τον έσχατο και μικρότατο πλανήτη ή πλανητοειδή, που μπορεί να κατοικείται και να περιστρέφεται ανάμεσα στα αναρίθμητα άστρα, υπάρχουν πνευματικοί Κύριοι και Κυβερνήτες διορισμένοι από το Υπέρτατο Ον, μέσω της Ιεραρχίας των υποτελών Του. Το καθήκον του καθενός από αυτούς είναι να εφαρμόσει τη θέληση και τους σκοπούς του Υπέρτατου Θεού Πατέρα. Όλοι αυτοί είναι οι αντιβασιλείς Του, η εκτελεστική εξουσία Του, οι νομίμως διορισμένοι κυβερνήτες Του. Όπως είπαμε προηγουμένως, ο καθένας από τους κυβερνήτες αυτούς είναι εξαρτημένος από τον αμέσως ανώτερο και από αυτόν αντλεί όλες του τις δυνάμεις. Ο Θεός είναι ένας, οι Κύριοι και κυβερνήτες είναι εκδηλώσεις του ενός. Πάνω σε κάθε πλανήτη επίσης, υπάρχουν πολλοί υποτελείς που εργάζονται κάτω από την εντολή του κυβερνήτη του κάθε πλανήτη.

Στη βάση της Μεγάλης αυτής Ιεραρχίας στέκει ο ίδιος ο άνθρωπος. Κάθε μέλος ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής έχει την ατομική του σφαίρα δράσης. Και μεταξύ όλων των ανθρώπων του κόσμου, υπάρχει μεγάλος αριθμός ατόμων που επιλέγονται από τον κυβερνήτη του πλανήτη, για να επιτελέσουν ορισμένα έργα και καθήκοντα. Φυσικά, κατά κανόνα, οι ίδιοι δεν έχουν επίγνωση ότι έχουν εκλεγεί και εξουσιοδοτηθεί κατ' αυτό τον τρόπο για μία Αποστολή. Εντούτοις, εργάζονται κάτω από καθοδήγηση, είτε το γνωρίζουν είτε όχι και οφείλουν να υπηρετούν την Υπέρτατη Δύναμη εκούσια ή ακούσια.

Ο κόσμος δεν κινείται νωθρά κατά ένα τυχαίο και χαώδη τρόπο. Κινείται σύμφωνα με τη θέληση του Ύψιστου. Οφείλει να φθάσει στην τελική μοίρα που έταξε ο Ύψιστος και κανείς δεν μπορεί να ματαιώσει τους σκοπούς Του.

Το μόνο πράγμα που πρέπει πάντα να έχουμε στον νου μας

είναι ότι ο Ύψιστος διοικεί αυτόν τον κόσμο και ότι καθορίζει τις υποθέσεις του για το μεγαλύτερο όφελός του. Δεν πρέπει να αμφιβάλλουμε για αυτό. Ακριβώς όπως οι πλανήτες κινούνται μέσα στην τροχιά τους, έτσι ασφαλώς ο κόσμος αυτός θα προοδεύει όπως ο Υπέρτατος Δημιουργός θέλει και έχει προγραμματίσει. Κανείς άνθρωπος ή όμιλος ανθρώπων δεν μπορεί να καταστρέψει τον κόσμο. Κανένα έθνος ή όμιλος εθνών δεν μπορεί να αντιστρατευθεί στα σχέδια του Δημιουργού.

Στη Μεγάλη Ιεραρχία, οι Τέλειοι Διδάσκαλοι κατέχουν μια θέση μοναδική. Είναι οι μεγαλύτεροι μεταξύ των ανθρώπων, επειδή είναι Θεάνθρωποι, ζωντανές ενσαρκώσεις του ίδιου του Υπέρτατου Πατέρα. Και ως εκ τούτου, δεν εργάζονται κάτω από τις διαταγές του πλανητικού κυβερνήτη ή οποιουδήποτε άλλου εξαρτημένου Κυβερνήτη της Μεγάλης Ιεραρχίας, αλλά κάτω από τις διαταγές του Ίδιου του Ύψιστου. Είναι τα κύρια εκτελεστικά όργανά Του επί της γης κι έχουν ένα ιδιαίτερο καθήκον, διαφορετικό από τα καθήκοντα όλων των άλλων της Ιεραρχίας. Το καθήκον αυτό είναι να απολυτρώσουν τις ψυχές από τον στρόβιλο των υλικών κόσμων και να τις ανυψώσουν προς την πνευματική ελευθερία, στον Αληθινό τους Οίκο, στο Σατς Καντ, την Πέμπτη Περιοχή, πάνω από το φυσικό σύμπαν.

Αυτό είναι το κύριο καθήκον τους και αυτό κάνουν κάτω από την άμεση επίβλεψη του Ύψιστου, τελείως ανεξάρτητα από οποιονδήποτε από τους εξαρτημένους Του, τους κυβερνήτες και τους διοικητές των κατώτερων πνευματικών Περιοχών. Έχουν αυτή τη μοναδική υπηρεσία που ανατέθηκε σ' αυτούς, γιατί η ευλογία του Υπέρτατου Πατέρα είναι να ενισχύσει τις ανθρώπινες ψυχές, ώστε να μπορέσουν να διαφύγουν από αυτή τη δουλεία, τη φυλακή και την πλάνη. Χωρίς τους Διδασκάλους, κάθε ψυχή θα ήταν καταδικασμένη να περιφέρεται μέσα στις Περιοχές της ύλης, στους κόσμους της οδύνης και του σκότους, για ατέλειωτους αιώνες.

Μέσω των Διδασκάλων, η φιλόστοργη Χάρη του Ύψιστου Πατέρα προσέφερε τον τρόπο της διαφυγής για όλους όσους θα θελήσουν να βοηθηθούν από αυτόν και ταυτόχρονα ο Ύψιστος

κατέστησε την υλική αυτή Περιοχή μια σχολή εκγύμνασης για εμάς. Ας συμμορφωθούμε με τους όρους Του με θάρρος και ας εκτελέσουμε το έργο που μας προσδιορίζεται από τον Διδάσκαλο. Τέλος ας υψωθούμε πάνω από όλα τα υλικά δεσμά σε κόσμους Φωτός και χαράς.

(Στους Τέλειους Διδασκάλους θα αναφερθούμε πιο κάτω).

Αρνητικές και Θετικές δυνάμεις

Στη διδασκαλία των Τέλειων Διδασκάλων γίνεται συχνά λόγος για την «Αρνητική Δύναμη» και το ρόλο της στη Μεγάλη Ιεραρχία. Αυτός ο ρόλος πρέπει να γίνει γνωστός και να κατανοηθεί από όλους τους πνευματικούς αναζητητές. Η Αρνητική Δύναμη, ο Μπράχμα, είναι το μέλος της Μεγάλης Ιεραρχίας και εργάζεται από την έδρα της που βρίσκεται στο ανώτατο σημείο της Αιτιατής Περιοχής. Ο Μπράχμα είναι ο εντεταλμένος του Θεού, ο υπεύθυνος άρχων που κυβερνά το Τρικούτι *(Αιτιατή Περιοχή)*, το Σανχάς Νταλ Κανουάλ *(Αστρική Περιοχή ή πεδίο)* και το φυσικό σύμπαν.

Κατά την αντίληψη των αρχαίων Βραχμάνων της Ινδίας, οι μεγάλες Περιοχές του σύμπαντος που κυβερνιούνται από τον Μπράχμα, την Αρνητική Δύναμη αποτελούν την ολότητα της Δημιουργίας *(Βραχμανισμός)*. Όμως πέρα από το Αιτιατό Επίπεδο εκτός ορισμένων προχωρημένων πνευματικά ατόμων, ο κόσμος τα χρόνια εκείνα δεν γνώριζε την ύπαρξη των ανώτατων πνευματικών Επιπέδων και ότι η Αρνητική Δύναμη, ο Μπράχμα, είναι η ίδια δύναμη με τον Ιεχωβά της Παλαιάς Διαθήκη που δημιούργησε το Υλικό Επίπεδο.

Είναι μετά την εποχή του Ιησού που ο Θεός Πατέρας άρχισε να δίνει στους ανθρώπους τη δυνατότητα γνώσης των ανώτατων πνευματικών Περιοχών.

Όμως για τους Μεγάλους Διδασκάλους ο Μπράχμα ή «Αρνητική» ή «Επιβραδύνουσα την πορεία των ψυχών Δύναμη», πήρε το όνομά σαν αρνητική, γιατί βρίσκεται στον αρνητικό ή

κατώτερο πόλο της Θεϊκής Δημιουργίας, με πολλές πνευματικές Περιοχές πάνω από αυτήν. Μόνο οι Μεγάλοι Διδάσκαλοι γνωρίζουν ότι ο Μπάχμα κατέχει μια εξαρτημένη θέση στη Μεγάλη Ιεραρχία. Γνωρίζουν επίσης τις ατέλειές του, όταν τον συγκρίνουν με μέλη της Μεγάλης Ιεραρχίας που είναι υπεύθυνα για τις ανώτερες πνευματικές Περιοχές.

Σε αντίθεση με την Αρνητική Δύναμη, οι Διδάσκαλοι θεωρούν τον κυβερνήτη του Σατς Καντ, της πέμπτης Περιοχής ως τη Θετική Δύναμη και θεωρείται από τους Διδασκάλους ως ο Υπέρτατος Πατέρας και Δημιουργός μας. Το βασίλειο του Σατς Καντ μπορεί να θεωρηθεί σαν το Κέντρο Διακυβέρνησης ολόκληρου του συστήματος των συμπάντων. Ο Κύριός του ο Σατ Νάαμ, αυτή η έκφραση του Θεού Πατέρα είναι ο Μεγάλος Πατέρας, ο Υπέρτατος Φωτοδότης όλων των Τέλειων Διδασκάλων για το έργο των οποίων θα μιλήσουμε πιο κάτω.

Σ' αυτόν οφείλουμε όλοι να επιστρέψουμε, όταν κάποτε θα επανέλθουμε στην αρχική μας κατοικία, στην ανώτατη όλων των άλλων Περιοχή. Είναι ο αληθινός «Ουράνιος Πατέρας» μας. Είναι ο Θεός μας. Εν καιρώ, όταν εξαγνιστούμε από κάθε ατέλεια, θα μπορούμε να τον πλησιάσουμε σαν τον Πατέρα μας, να τον δούμε με τα έκθαμβα μάτια μας και να δεχθούμε το καλοκάγαθο καλωσόρισμά του.

Τώρα όμως, καθώς παραμένουμε στη σκοτεινή αυτή Περιοχή, τον Υλικό κόσμο, οφείλουμε να ασχοληθούμε με την Αρνητική Δύναμη. Με τη Δύναμη αυτή πρέπει να αγωνισθούμε στις προσπάθειές μας για πνευματική ελευθερία. Καθήκον της είναι να μας κρατά εδώ κάτω και δικό μας καθήκον είναι να διαφύγουμε. Η επακόλουθη πάλη, μάς καθορίζει και μάς ισχυροποιεί, μας κάνει ικανούς για το ταξίδι μας προς το Σπίτι. Η αιώνια αυτή μάχη, η πάλη αυτή, σε ένα λαβύρινθο οδύνης, αίματος και θρήνου της καρδιάς, είναι το αποτέλεσμα του περασμένου μας κάρμα, από το οποίο πρέπει να απαλλαχθούμε και να καθαρισθούμε, για να είμαστε έτοιμοι για την επιστροφή μας στην αιώνια πατρίδα.

Όμως ας μη χάνουμε το θάρρος μας, γιατί όλα αυτά έχουν

προσχεδιασθεί από τον Πατέρα προς όφελός μας. Είναι ως να φοιτάει κανείς στο Γυμνάσιο, για να μορφωθεί. Αν αντιμετωπίσουμε τις δυσχέρειες αυτές με την ορθή προοπτική, θα ωφεληθούμε τα μέγιστα απ' αυτές. Η ιδέα της οδύνης και της πάλης προορίζεται για την εξάγνισή μας και αυτή θα μας εμπνεύσει έναν πόθο, για να υψωθούμε πάνω από τις Περιοχές της οδύνης και του σκότους.

Σήμερα είμαστε κάτοικοι της χώρας της Αρνητικής Δύναμης και το πρώτο μας καθήκον είναι να βρούμε τον δρόμο που θα μας οδηγήσει πίσω στην οικία μας. Ενώ βρισκόμαστε εδώ, υποκείμεθα στους νόμους αυτής της χώρας. Σ' αυτούς τους νόμους της Αρνητικής Δύναμης αναφερόμαστε, όταν μιλάμε για τους Νόμους της Φύσης. Η Δύναμη αυτή είναι ο νομοθέτης όλων των φυσικών νόμων που γνωρίζουμε καθώς είναι ο δημιουργός και ο Κύριος του φυσικού σύμπαντος.

Το πιο σπουδαίο για εμάς είναι ότι η Αρνητική Δύναμη δεν είναι απαλλαγμένη από ατέλειες, όταν συγκρίνεται με τον Σατ Νάαμ, τον Κύριο του Σατς Καντ. Είναι Αρνητική Δύναμη και σαν τέτοια έχει μερικές αρνητικές ιδιότητες. Αν φυσικά συγκριθεί με τον άνθρωπο, είναι κατά πολύ ανώτερη και γεμάτη φως, αγαθότητα, σοφία και δύναμη. Όταν συγκριθεί όμως με την ανώτερη Θετική Δύναμη εκδηλώνεται σαν ένα μικρότατο φως.

Στη βάση της Μεγάλης Ιεραρχίας βρίσκεται η ανθρωπότητα, η φυλή των ανθρώπινων όντων. Αν ο άνθρωπος εργάζεται αρμονικά με τις δυνάμεις που του έχουν δοθεί από τον Πατέρα, θα λάβει ασφαλώς τη βοήθειά Του και θα φθάσει τελικά στο σημείο που θα βρει έναν Τέλειο Διδάσκαλο και θα επιτύχει την τελική επιστροφή στον Οίκο του Πατέρα.

Μπορεί να λεχθεί κατηγορηματικά ότι μεταξύ ενός ανθρώπου και όλων αυτών των εξυψωμένων όντων που αποτελούν τη Μεγάλη Ιεραρχία, ουδεμία υπάρχει διαφορά ποιότητας. Δηλαδή στον ουσιαστικό χαρακτήρα της ψυχής τους. Υπάρχει μόνο διαφορά βαθμού, μια διαφορά στην πληρότητα προτερημάτων. Οι θεμελιώδεις ιδιότητες του πνεύματος είναι σοφία, δύναμη, συνειδητότητα και αγάπη. Όσο μεγαλύτερο είναι το «ποσοστό»

των τεσσάρων αυτών ιδιοτήτων, τόσο υψηλότερα κατατάσσονται οι ψυχές στη Μεγάλη Ιεραρχία. Καμιά άλλη διαφορά δεν υπάρχει.

Το Ακουστό Ρεύμα Ζωής

Το Ακουστό ή Ακουόμενο Ρεύμα της Ζωής, το οποίο είναι ο Λόγος του Θεού που αναφέρεται στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο ή το Άγιο Πνεύμα της Χριστιανικής Τριάδας, είναι ο κύριος και κεντρικός παράγοντας στην πνευματική επιστήμη των Διδασκάλων. Είναι ο μεσαίος λίθος της αψίδας, ο ακρογωνιαίος λίθος του οικοδομήματος. Είναι ίδια η Ατραπός των Διδασκάλων. Ακριβέστερα, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Διδάσκαλος και το Ρεύμα της Ζωής ή Λόγος αποτελούν την Ατραπό των Διδασκάλων.

Αυτό το Ρεύμα της Ζωής που είναι το ίδιο με το Λόγο της Βίβλου και το Άγιο Πνεύμα, στην Ινδία καθώς επίσης και σε άλλες χώρες αναφέρεται συχνά σαν «Ηχητικό Ρεύμα». Στην πραγματικότητα και σε συντομία είναι ο Ίδιος ο Θεός σε δυναμική εκδήλωση. Άγνωστος για τους πολλούς ανθρώπους σήμερα, ο Λόγος δεν είναι ένας γραπτός λόγος ή διδασκαλία, όπως είναι η Βίβλος, αλλά μια εκδήλωση του Θεού που μπορεί να ακουστεί από τους μαθητές ενός ζωντανού Διδασκάλου, ως μουσική αρμονία που θέλγει και εμψυχώνει *(Μουσική των Σφαιρών)*. Επιπλέον, είναι η υπέρτατη εξαγνιστική ανυψωτική δύναμη στον κόσμο, είναι το μέσον δια του οποίου οι ατομικές ψυχές γίνονται ικανές να επιτύχουν την σωτηρία τους και τη Θέωση.

Ο Λόγος δεν ακούγεται από τα φυσικά μας αυτιά. Μπορεί όμως να ακουστεί και ο καθένας έχει την ικανότητα γι’ αυτό. Απαιτείται μόνο η ανάπτυξη ενός εσώτερου και λεπτότερου οργάνου ακοής που βρίσκεται στην κατοχή κάθε ανθρώπου και αναπτύσσεται σύμφωνα με τις οδηγίες ενός ζωντανού Διδασκάλου. Το γεγονός της ακρόασης του Λόγου είναι μια υπέρτατη χαρά, γιατί μας οδηγεί κατευθείαν στην τελική πνευματική μας ελευθερία. Οι Διδάσκαλοι διδάσκουν τους μαθητές τους ακρι-

βώς πώς να αναπτύξουν αυτή την Εσωτερική ακοή. Ύστερα από αυτό, το Ηχητικό Ρεύμα μπορεί να ακούγεται τόσο καθαρά και τέλεια, όπως ακούμε καθετί στον κόσμο μέσω των φυσικών μας αυτιών.

Είναι μια ιδιαίτερα εντυπωσιακή εμπειρία, όταν κανείς μπορέσει να απολαύσει τις αρμονίες του Λόγου, μπορεί να νιώσει στα μύχια της συνείδησής του τις θείες μελωδίες που ίπτανται σαν ψιθυριστές λέξεις των θεών στο άπειρο διάστημα. Γλυκύτατοι αντίλαλοι της υπέροχης αυτής μουσικής φτάνουν σε όλους τους κατώτερους κόσμους, αλλά δεν είναι παρά ψίθυροι της πραγματικής μουσικής.

Η αρχέγονος αυτή θεία Αρμονία μπορεί να ακουστεί μόνο αν εσωστραφούμε με τον διαλογισμό και γι' αυτό χρειάζεται ένας αρμόδιος Διδάσκαλος, για να μας οδηγήσει. Η Εσωτερική μουσική είναι τόσο μαγευτική, τόσο σαγηνευτική, ώστε όλοι όσοι την ακούν γίνονται ευτυχείς και χαρούμενοι σε τέτοιο βαθμό, ώστε συχνά ξεχνούν καθετί άλλο και τότε έλκονται προς τα άνω με τέτοια δύναμη, ώστε ο κόσμος όλος γίνεται απατηλός και αδιάφορος. Με τη δύναμη αυτής της μουσικής ο άνθρωπος κυριολεκτικά ανέρχεται προς τους υψηλότερους ουρανούς απ' όπου πηγάζει αυτή η μουσική. Και τότε ο Λόγος γίνεται το κυριότερο μέσο απελευθέρωσης απ' αυτόν τον κόσμο και τα δεινά του, τη δουλεία, την οδύνη και τη λύπη.

Το μεγάλο αυτό Πνευματικό Ρεύμα δεν είναι μόνο το κεντρικό γεγονός στην Επιστήμη των Διδασκάλων, αλλά είναι επίσης το υπέρτατο γεγονός και ο παράγοντας ολόκληρου του σύμπαντος. Είναι αυτή η ουσία και η ζωή όλων των πραγμάτων. Είναι ίσως το λιγότερο γνωστό από όλα τα άλλα σπουδαία γεγονότα της Φύσης, όμως είναι ο θεμελιώδης, θετικός και σπουδαιότατος παράγοντας όλης της Δημιουργίας απ' άκρη σε άκρη του συνόλου των συμπάντων.

Το Ακουστό Ρεύμα της Ζωής αναφέρεται με ιδιαίτερη έμφαση στο πρώτο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου:

«Εν αρχή ην ο Λόγος και ο Λόγος ην προς τον Θεόν και ο Θεός ην ο Λόγος... Πάντα δι' αυτού εγένετο και χωρίς

αυτού εγένετο ουδέ εν γέγονεν».

Εδώ δηλώνεται κατηγορηματικά ότι αυτό το κάτι που ονομάζεται «Λόγος» είναι ταυτόσημο και ένα με τον Θεό, τον Δημιουργό μας.

Αν και σήμερα δεν γίνεται κατανοητή από πολλές παγκόσμιες θρησκείες, η δήλωση αυτή είναι μια αναγγελία της ύπαρξης, της φύσης και δύναμης του Ακουστού Ρεύματος της Ζωής. Γιατί ο Λόγος ή ο Λόγος του Θεού και το Ρεύμα της Ζωής είναι ένα και το αυτό πράγμα.

Ο Λόγος είναι μια ελληνική λέξη που χρησιμοποιήθηκε από τη Σχολή των Νεο-πλατωνιστών, της οποίας οι Διδάσκαλοι ήταν εξοικειωμένοι με διδασκαλίες της Ανατολικής Σοφίας. Λόγος σημαίνει ο Θείος Λόγος. Καθετί που προέρχεται απευθείας από τον Θεό είναι ο Λόγος Του. Οποτεδήποτε ο Θεός «ομιλεί» ή «δρα» υπάρχει Ήχος και μπορεί να ακουστεί. Αυτή είναι η Φωνή Του.

Ο Λόγος του Θεού δεν αναφέρεται μόνο στις Γραφές της Χριστιανικής θρησκείας, αλλά και στις Γραφές όλων των άλλων θρησκειών, καθώς ήταν γνωστός και διδάχθηκε από τους ιδρυτές τους. Στις διάφορες θρησκείες, αναφέρονται στις Ιερές Γραφές τους όροι που σημαίνουν Λόγος, Θείος Ήχος, Εσωτερική Μουσική, Φωνή του Θεού, Όνομα του Θεού κλπ.

Ο Λόγος, είναι ο Ίδιος ο Ύψιστος, σε δυναμική δράση που ρέει προς τα έξω. Είναι το θείο Ρεύμα, κύμα ή ροή Ήχου που συνοδεύεται με Φως που εκπέμπεται συνεχώς από τον Ίδιο τον Θεό. Ρέει απ' άκρη σε άκρη του σύμπαντος και διαπερνά και στηρίζει το καθετί στο σύμπαν. Δεν είναι μόνο μια απόρροια του Θεού, είναι ο Ίδιος ο Θεός. Όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης: *«Ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Θεός ήτο ο Λόγος»*. Μέσα από Αυτόν γεννήθηκε όλη η Δημιουργία και εξαιτίας Αυτού στηρίζεται τώρα η Δημιουργία.

Η άπειρη Δύναμη του Υπέρτατου Όντος δεν είναι στατική και λανθάνουσα. Είναι εξαιρετικά δυναμική. Ο Λόγος ή Ακουστό Ρεύμα Ζωής είναι μια θεία ενέργεια στην καθορισμένη πορεία της ανθρωπότητας. Μέσω του θείου και Ουρανίου της Ήχου το ισχυρό αυτό φωτεινό και μουσικό κύμα που δημιουργεί και μας

θέλγει, μας παρέχει το μέσο δια του οποίου εμείς τα ανθρώπινα όντα μπορούμε να δούμε και να ακούσουμε το Υπέρτατο Ον.

Το μεγάλο αυτό Ρεύμα της Ζωής, του Φωτός και του Ήχου είναι η ζωτική ουσία της Επιστήμης των Διδασκάλων. Είναι αυτό που διακρίνει τις διδασκαλίες τους από όλες τις άλλες επιστήμες ή συστήματα πνευματικής εκγύμνασης ή γιόγκα. Είναι αυτό που ξεχωρίζει και το σημείο δια του οποίου είναι δυνατό να γνωριστεί και να αναγνωριστεί ένας πραγματικός Διδάσκαλος από τους άλλους. Κανείς δεν είναι και δεν μπορεί να είναι γνήσιος Διδάσκαλος, εκτός αν διδάσκει και ασκείται στον Θείο Λόγο. Και αυτό επειδή είναι αδύνατον για οποιονδήποτε να γίνει ένας πνευματικός Διδάσκαλος ανώτατου βαθμού, αν δε χρησιμοποιεί συνειδητά το πνευματικό αυτό Ηχητικό Ρεύμα, για να επιτύχει την Αποστολή του.

Το Ρεύμα του Λόγου, επαναλαμβάνουμε, είναι ο Ίδιος ο Δημιουργός που φθάνει προς τα κάτω μέσα στα βασίλεια του Νου και της ύλης, σε ένα διαρκές ρεύμα της Ίδιας του θείας πνευματικότητας. Ο Λόγος είναι το Άγιο Πνεύμα της Βίβλου, ο Διδάσκαλος είναι ο Υιός και ο Υπέρτατος Κύριος, ο Πατέρας, είναι που αποτελούν την Αγία Τριάδα της Εκκλησίας. Ο Υπέρτατος Πατέρας είναι Παγκόσμιος. Ο Διδάσκαλος όπως θα δούμε πιο κάτω, είναι ένας άνθρωπος που είναι ένα με τον Υπέρτατο Πατέρα και το Ρεύμα του Λόγου. Η θεία Δύναμη είναι το Άγιο Πνεύμα στην πορεία της εκδήλωσής του απ’ άκρη σ’ άκρη του Σύμπαντος. Μπορεί να γίνει ορατό και να ακουστεί από όλους όσους φθάνουν σε μια αφυπνισμένη ανώτερη συνειδητότητα κάτω από την εκγύμναση ενός Τέλειου Διδασκάλου. Όταν ο άνθρωπος το ακούει, ακούει τον Θεό. Όταν αισθάνεται, αισθάνεται τη Δύναμη του Θεού.

Το Ρεύμα που εκπορεύεται από τον Υπέρτατο Δημιουργό του σύμπαντος έχει δύο κατευθύνσεις, μια κεντρόφυγο ροή και μια κεντρομόλο ροή. Εκρέει από την Υπέρτατη κεντρική Δύναμη όλης της Δημιουργίας, τον Θεό, και εισρέει πίσω προς αυτή τη Δύναμη. Πάνω στο Ρεύμα αυτό στηρίζεται όλη η Δημιουργία και η ζωή και ρέει προς τα έξω έως τα ακρότατα όρια της Δη-

μιουργίας και πάλι πάνω σε αυτό το Ρεύμα, κάθε ζωή φαίνεται να επιστρέφει στην Πηγή της. Εμείς, ως ανθρώπινα όντα, οφείλουμε να ασχολούμαστε με το ρεύμα της επανόδου που οδηγεί στη Θέωση της ψυχής μας και αυτό επειδή εξαρτιόμαστε από το Ρεύμα αυτό για την επιστροφή μας στην αρχική μας κατοικία. Όταν ο Διδάσκαλος μάς συνδέει με τον Λόγο κατά την ώρα της Μύησης, όπως θα δούμε πιο κάτω, αρχίζουμε το ταξίδι της επιστροφής στην «Πατρίδα», αφήνοντας πίσω μας τόσο αυτόν όσο και τους άλλους κόσμους της φθοράς.

Ανέκφραστα σαγηνευτικές οι ουράνιες αρμονίες πάλλονται μέσα σε κάθε ζωντανό πλάσμα, μεγάλο ή μικρό, από κόσμο σε κόσμο και από σύμπαν σε σύμπαν. Οι ζωοποιές αυτές μελωδίες μπορεί να μην ακούγονται συνειδητά από εκείνους που δεν έχουν εκγυμνασθεί, για να τις συλλάβουν, όμως δεν υπάρχει ζωντανό πλάσμα σε ολόκληρη τη Δημιουργία που να μην έλκει τη ζωή του από το Ρεύμα αυτό.

Χωρίς αυτό το Ρεύμα, τίποτε δε θα μπορούσε να ζήσει ούτε για μια στιγμή. Κάθε ζωή και δύναμη έρχεται από αυτό. Από το μικρό μυρμήγκι έως τον κεραυνό, από το παλιρροιακό κύμα έως τον ηλιακό κύκλο. Κάθε εκδήλωση δυναμικής ενέργειας προέρχεται από αυτό το Ρεύμα του Λόγου της Θείας Ζωής και Δύναμης. Από τις φλεγόμενες τροχιές του Γαλαξία έως την αμυδρή λάμψη ενός κεριού, όλα παίρνουν φως και ενέργεια από τη μεγάλη αυτή Κεντρική Δύναμη. Η έλξη, το κέντρου της βαρύτητας, η αστραπή του κεραυνού, η δόμηση των μορφών σκέψεων και η αγάπη της ατομικής ψυχής, όλα προέρχονται από το αρχέγονο αυτό Ρεύμα.

Εκείνο που η φυσική επιστήμη ονομάζει ενέργεια δεν είναι κάτι άλλο, παρά η κατώτατη εκδήλωση αυτού του Ρεύματος της Ζωής που μετασχηματίζεται, για να συναντήσει τους κατώτερους κραδασμούς των υλικών καταστάσεων.

Η δημιουργία των ψυχών και της ύλης

Η πρώτη προς τα κάτω έκφραση του Αγίου Πνεύματος ή Λό-

γου, έφερε σε εκδήλωση τον ***«αιθέρα»*** (akash) που είναι το πιο λεπτό από όλα τα στοιχεία και διαποτίζει όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Ο αιθέρας εκδηλώθηκε με δύο τρόπους. Ο ένας είναι αυτός του ***«πνεύματος ή της ψυχής»*** που παραμένει ανεκδήλωτη και αποτελεί δομικό στοιχείο όλης της Θεϊκής Δημιουργίας και ο άλλος του ***«εκδηλωμένου αιθέρα»*** στον οποίο ενυπάρχουν δύο δυνάμεις, η θετική και η αρνητική που συνενωμένες «αργότερα» έφεραν σε ύπαρξη τα δομικά στοιχεία της ύλης. Τον αέρα (vagiou), τη φωτιά (agni), το νερό (tzal) και τη γη (prithvi). Όλες οι μορφές του εκδηλωμένου αιθέρα παραμένουν μέσα στον ανεκδήλωτο αιθέρα με αποτέλεσμα όλα τα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας, πλην της Περιοχής του καθαρού πνεύματος, να αποτελούνται από τα τέσσερα στοιχεία του εκδηλωμένου αιθέρα με τη μορφή της ύλης και από ένα πέμπτο στοιχείο, τον ανεκδήλωτο αιθέρα.

Αρχικά ο Λόγος έφερε σε ύπαρξη μια «Περιοχή καθαρού πνεύματος», γνωστή από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις, ως Σατς Καντ και στη συνέχεια εκτρωτικά μέσα από αυτήν την Περιοχή, κατεβαίνοντας, ο Λόγος έφερνε σε ύπαρξη τα υπόλοιπα πνευματικά επίπεδα, ανώτερα και κατώτερα και τέλος δημιούργησε τον Υλικό κόσμο. Έτσι μέσα από το Σατς Καντ δημιουργήθηκε το Υπεραιτιατό Επίπεδο, μέσα από το Υπεραιτιατό, το Αιτιατό, μέσα από το Αιτιατό, ο Αστρικός κόσμος και μέσα από τον Αστρικό κόσμο, το Υλικό Επίπεδο. Το ίδιο και τα υλικά κατασκευής των διαφόρων Περιοχών, όσο εκτυλισσόταν η Δημιουργία και πλησίαζε τον Υλικό κόσμο τόσο εμπλουτίζονταν οι Περιοχές σε ύλη και τόσο ελαττωνόταν το πνεύμα. Έτσι η γη που ανήκει στον Υλικό κόσμο είναι πλούσια σε ύλη και φτωχή σε πνεύμα. Λόγω αυτής της ελαττωμένης περιεκτικότητας σε πνεύμα, η ύλη του Υλικού Πεδίου είναι αδρή και γι'αυτό μπορούμε να τη βλέπουμε με τα γήινά μας μάτια.

Το Σατς Καντ αποτελείται από καθαρό πνεύμα, το Υπεραιτιατό επίπεδο από πνεύμα και μικρή ποσότητα ύλης, το Αιτιατό από ίση ποσότητα πνεύματος και ύλης, το Αστρικό από περισσότερη ύλη και λιγότερο πνεύμα και το Υλικό επίπεδο από πολύ

περισσότερη ύλη και πολύ λιγότερο πνεύμα.

**** (Το λιγότερο – περισσότερο πνεύμα είναι όροι σχηματικοί και μεταφορικοί)*

Βλέπουμε λοιπόν το πνεύμα και την ύλη σε διαφορετικές αναλογίες να αποτελούν τα δομικά υλικά όλων των πνευματικών και του υλικού πεδίου όπως, κάτι ανάλογο, με το υδρογόνο και το οξυγόνο που σε διαφορετικές αναλογίες είναι τα δομικά στοιχεία διαφορετικών χημικών ενώσεων, όπως HO H2O2 , H2O.

**** Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε και κάτι άλλο, ότι οι έννοιες του πνεύματος και της ψυχής στην Ανατολή είναι ταυτόσημες και αποδίδονται με πολλές ονομασίες. Αντίθετα ορισμένοι μελετητές στο Δυτικό κόσμο, διακρίνουν το πνεύμα από την «ψυχή» ή «πνευματοψυχή» όπως την ονομάζουν που την θεωρούν σαν ένα «μέρος» πνεύματος που έχει λάβει και περιορίζεται από ένα λεπτό περίβλημα την Anant-mai Kosha. (βλέπε πιο κάτω).*

Η δημιουργία της ύλης σύμφωνα με τους σοφούς και την επιστήμη

*Ο **Λεύκιππος** (5ος αιώνας) και ο **Δημόκριτος** (470-380 π.Χ.) υποστήριξαν ότι η ύλη αποτελείται από σωματίδια που δεν μπορούν να διασπαστούν και τα ονόμασαν «άτομα».*

*Ο **Εμπεδοκλής** (492-432 π.Χ.). Υποστήριξε ότι το υλικό σύμπαν αποτελείται από τέσσερα βασικά στοιχεία «γη, νερό, αέρα και φωτιά».*

*Ο **Αριστοτέλης** (384-322 π.Χ., πρόσθεσε σαν πέμπτο στοιχείο τον **«αιθέρα»**. Αυτά τα πέντε βασικά στοιχεία θεωρείται σήμερα ότι έχουν μία αντιστοιχία: Γη = στερεά, Νερό = υγρά, Αέρας = αέρια, Φωτιά = διάπυρη κατάσταση της ύλης και ενέργεια, (ατομική, πυρηνική), Αιθέρας = πνεύμα. Ο Αριστοτέλης μίλησε για πρώτη φορά για τη βιοενέργεια.*

*Ο **Επίκουρος** (341-270 π.Χ.) Υποστήριξε απόψεις παρεμφερείς με του Δημόκριτου.*

Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τον Αριστοτέλη:

*Ο **Ρόμπερτ Μπόϊλ** (1627-1691 είπε ότι η ύλη αποτελείται από 12 χημικά στοιχεία που ανάλογα με τη θερμοκρασία μπορεί να έχουν τη μορφή του στερεού, του υγρού ή του αέριου.*

*Ο **Αντουάν Λαβουαζιέ** (1743-1794 είπε ότι η ύλη αποτελείται από 31 χημικά στοιχεία.*

*Ο **Τζον Ντάλτον** (1766-1844).Είπε ότι ομοειδή άτομα αποτελούν ένα χημικό στοιχείο π.χ. ένα άτομο αργύρου και ετερογενή άτομα π.χ. Η2Ο δημιουργούν ένα μόριο.*

*Ο **Ντιμίτρι Ιβάνοβιτς Μεντελέγιεφ** (1834-1907) είπε ότι η ύλη αποτελείται από 63 χημικά στοιχεία.*

*Ο **Αντουάν Μπεκερέλ** (1852-1908) και το ζεύγος **Μαρία** (1867-1934) και **Πιερ Κιουρί** (1859-1906) αρχικά μελέτησαν την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και τελικά ανακάλυψαν τη ραδιενέργεια*

*Οι **Έρνεστ Ράδεφορντ** (1887-1937) και **Τζόσεφ Τόμσον** (1856-1940). μίλησαν για υποατομικά στοιχεία, πυρήνα, πρωτόνια ηλεκτρόνια, νετρόνια.*

*Τέλος ο **Άλμπερτ Αϊστάιν** με την πείρα των παλαιοτέρων επιστημόνων, ανέπτυξε θεωρητικά και αργότερα απέδειξε μαθηματικά τη θεωρία του, που ονομάστηκε «Θεωρία της υλοενέργειας» σύμφωνα με την οποία η ύλη και η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή Αιθέρας ή Βιοενέργεια είναι ένα και το αυτό. Συνυπάρχουν και μπορεί να μεταλλαχθεί η μία μορφή στην άλλη. Είναι δηλαδή οι «Δύο όψεις του ιδίου νομίσματος».* Ο Αϊνστάιν στην εποχή μας απέδειξε και μαθηματικά τις διδασκαλίες των αρχαίων Ρίσσις ότι: Η ύλη του Υλικού πεδίου *(μάγια)* είναι μια άλλη μορφή ενέργειας του Αστρικού πεδίου *(πρακρίτι)*. Και ακόμα ότι: «Η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια αποτελεί την κατώτερη έκφραση του πνεύματος στον υλικό κόσμο», η δε ύλη είναι πακέτα αυτής της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας *(βιοενέργειας)*.

Πακέτα βιοενέργειας είναι το δομικό στοιχείο της ύλης

(Ας το σημειώσουμε αυτό γιατί θα μας χρειαστεί σε επόμενα κεφάλαια)

Γ. Κεφάλαιο

Ο Άνθρωπος
ή Αδάμ στην αρχαία Εβραϊκή γλώσσα

Ο άνθρωπος σύμφωνα με τη βιολογία και την ψυχολογία, είναι η μόνη ύπαρξη μέσα στα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής που υπάρχουν, που μπορεί να στρέψει τα μάτια του και να θαυμάσει τη Θεϊκή Δημιουργία, που μπορεί να επιθυμήσει, να αγαπήσει και να επικοινωνήσει με τον Θεό, να Τον λατρέψει και ακόμα να επιτύχει τη Θέωση.

Ο άνθρωπος δεν έχει συγκεκριμένη ημερομηνία γέννησης και συγκεκριμένα σωματικά χαρακτηριστικά μέσα στη μακραίωνη ιστορία του πάνω στη γη. Ο Αδάμ δεν υπήρξε άνθρωπος αλλά όπως αναφέραμε, κάποιο γένος ανθρώπων. Η υλική υπόσταση, το σώμα του Αδάμ προέκυψε μέσα από την εξέλιξη των ειδών και αυτό αποδείχθηκε πρόσφατα με τη μελέτη του ανθρώπινου γονιδιώματος (DNA). Γενικότερα ο άνθρωπος έχει σαν χαρακτηριστικό και διαφοροποιητικό γνώρισμα από τις κατώτερες μορφές ζωής, την αναπτυγμένη ***διάνοιά*** του και τα ***ανώτερα συναισθήματά*** του και ανάμεσα σε αυτά είναι και το έμφυτο θρησκευτικό του συναίσθημα. Το θρησκευτικό συναίσθημα είναι ένα από τα βασικά γνωρίσματα που κάνουν τον άνθρωπο να διαφέρει από τα ζώα και οι μεγάλοι Διδάσκαλοι μάς λένε ότι οι ψυχές μπορεί να επιτύχουν τη Θέωση μόνο μέσα από την ανθρώπινη μορφή.

Τα τελευταία χρόνια βρέθηκαν μέσα σε πετρώματα οστά, τα οποία με τη μέθοδο του ραδιενεργού άνθρακα, της οπτικής θερμοανταύγειας καθώς και με άλλες πιο σύγχρονες μεθόδους προσδιορίστηκε ότι έχουν ηλικία εκατομμυρίων ετών. Στη συνέχεια τα οστά αυτά εξετάστηκαν με τις προσδιοριστικές μεθόδους

του DNA και βρέθηκε ότι είναι οστά ανθρώπων. Δεν είναι οστά πιθήκων, ανθρωπίδων ή ανθρωποειδών αλλά οστά ανθρώπων. Έτσι η επιστήμη σήμερα επιβεβαίωσε τις διδασκαλίες των μυστών και των πνευματικών δασκάλων ότι ο άνθρωπος πατάει πάνω σ' αυτή τη γη εδώ και πολλά εκατομμύρια χρόνια. Βέβαια μπορεί τις παλαιές εκείνες εποχές ο άνθρωπος να είχε διαφορετική μορφή και να ζούσε λιγότερα ή περισσότερα χρόνια αλλά είχε τα βασικά χαρακτηριστικά που έχει και ο σύγχρονος άνθρωπος. Ο άνθρωπος ήταν πάντα η ανώτερη μορφή ζωής πάνω στη γη και η κορωνίδα της Θεϊκής Δημιουργίας.

Η κλασική Εβραϊκής προέλευσης εκδοχή σχετικά για την προέλευση και την πορεία του ανθρώπου, είναι ότι κάποτε δημιουργήθηκαν οι άνθρωποι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Δημιουργού τους: *«...και είπε ο Θεός, ας κάμωμεν άνθρωπο κατ' εινόνα ημών και καθ' ομοίωσιν ημών...» (Γένεση Α: 26) (Πνεύμα ο Θεός – πνεύμα = ψυχή)*. Οι μεγάλοι μύστες λένε ότι ο Θεός δημιούργησε ψυχές, τις οποίες με τα καλύμματά τους, τις έστειλε να κατοικήσουν στα διάφορα πνευματικά επίπεδα και στον υλικό κόσμο. Στον υλικό κόσμο οι ψυχές φιλοξενούνται μέσα στα 8,4 εκατομμύρια ήδη ζωής που υπάρχουν, προκειμένου να εξελίξουν τον νου που τις συνοδεύει. Τελικά όταν αυτός ο νους αναπτυχθεί μέχρι ένα ορισμένο σημείο, οι ψυχές αρχίζουν να φιλοξενούνται μέσα σε ανθρώπινα σώματα και να εμψυχώνουν ανθρώπους, λιγότερο και αργότερα περισσότερο αναπτυγμένους πνευματικά. Τελικά με τη Θεία Χάρη οι ψυχές κάποτε, θα αρχίζουν το ταξίδι της επιστροφής τους προς στο Βασίλειο του Πατέρα και όταν φθάσουν, τότε θα έχουν ολοκληρώσει την Αποστολή τους στον Υλικό κόσμο.

Υπάρχει όμως και μια άλλη εκδοχή σύμφωνα με τις Ανατολικές παραδόσεις που ίσως είναι και η μόνη πραγματική, σύμφωνα με την οποία, οι πρώτοι ***«Αστρικοί άνθρωποι»*** δεν είχαν υλικό σώμα αλλά ήταν ψυχές με Αστρικό μόνο σώμα, που παρέμεναν στον Αστρικό κόσμο. Αργότερα, το προπατορικό τους αμάρτημα που ίσως ήταν ότι έστρεφαν την προσοχή του Αστρικού τους νου, προς το υλικό επίπεδο και ότι τα ενδιαφέροντα και οι

χαρές του επίπεδου αυτού τους «τράβηξαν» προς τα κάτω, είχαν σαν αποτέλεσμα οι ψυχές να αρχίσουν να αποκτούν σταδιακά και υλικά σώματα και να φιλοξενούνται στην τότε πλέον εξελιγμένη μορφή ζωής πάνω στη γη τους ***«προανθρώπους»***, που είχαν κοινούς προγόνους με τον πίθηκο και άλλες παρεμφερείς υπάρξεις *(παραλλαγή της θεωρίας του Δαρβίνου)*.

Η θεωρία της εξέλιξης των ειδών του «αιρετικού» Δαρβίνου

Το 1859 με το έργο «Η καταγωγή των ειδών» και το 1871 με το έργο «Η καταγωγή του ανθρώπου» ο Δαρβίνος διατύπωσε τη θεωρία ότι ο άνθρωπος και ο πίθηκος είχαν «κοινούς προγόνους».

Η εκκλησία τότε μίλησε για «ψευδοεπιστήμη» και για «θεωρίες-δηλητήριο των υλιστών» καθώς ο άνθρωπος είναι θεία και όχι φυσική επιλογή.

Πολλοί που πίστευαν τις θεωρίες του Δαρβίνου θεωρήθηκαν άθεοι και έφθασαν κατηγορούμενοι στα δικαστήρια. Το 1925 στην Αμερική, έγινε η **«Δίκη του πιθήκου»** όπου ένας νεαρός καθηγητής Γυμνασίου στο Ντέϊτον του Τενεσί ο John Scouts καταδικάστηκε σε πρόστιμο 100 δολαρίων και σε απόλυση.

Όμως η δίκη του πιθήκου γνώρισε και στην Ελλάδα τρεις κορυφαίες στιγμές. Το 1910-11 στα λεγόμενα **«Αθεϊκά του Βόλου»** όπου σκοταδιστές Ιεράρχες με πρωταγωνιστή τον μητροπολίτη Δημητριάδος προσπάθησαν να διακόψουν την τότε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, σφραγίζοντας με τη βοήθεια δικαστών το Δημοτικό Παρθεναγωγείο που διηύθυνε ο μεγάλος εκπαιδευτικός Αλέξανδρος Δελμούζος, κατηγορώντας τον ίδιο ότι ήταν αιρετικός, άθεος, δημοτικιστής, Εβραίος, μασόνος και κομμουνιστής. Τελικά ο διαπρεπής εκπαιδευτικός αθωώθηκε από το Εφετείο και διέπρεψε αργότερα για καιρό στο Υπουργείο Παιδείας.

Το 1946 με τη διακήρυξη της «Χριστιανικής ένωσης επιστημόνων» που ήταν όργανο παραεκκλησιαστικών οργανώσεων,

ότι οι θεωρίες του Δαρβίνου και του Φρόϊντ είναι κομμουνιστικές και γι' αυτό όχι αξιόπιστες, καθώς όπως έλεγαν δεν έχει ανακαλυφθεί, κάποια μορφή πιθηκάνθρωπου που θα αποδείκνυε τη μετάβαση του πιθήκου στον άνθρωπο. Όμως η θεωρία του Δαρβίνου δεν έλεγε ότι ο άνθρωπος ***προέρχεται*** από τον πίθηκο αλλά ότι ο άνθρωπος και ο πίθηκος είχαν ***κοινούς προγόνους.***

Τέλος το 1984 οι ορθόδοξοι Ιεράρχες εξεγέρθηκαν κατά του σχολικού βιβλίου του φιλόλογου καθηγητή Σταυριανέα με τη δικαιολογία ότι αυτό ότι ήταν βλάσφημο και αντίθετο με τις Εβραϊκές απόψεις της Παλαιάς Διαθήκης.

Όμως στις 28 Ιουνίου 2000, η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδας βγάζει μια ιστορική ανακοίνωση, ότι «*Η εκκλησία υποδέχεται με ιδιαίτερη χαρά τη μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη ανακάλυψη της ανθρώπινης επιστήμης που είναι η αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος …*» που σύμφωνα με την επιστήμη, η ανακάλυψη αυτή αποδεικνύει την κοινή καταγωγή ανθρώπου και άλλων μορφών ζωής.

Με αυτή την ομολογία, στην Ελλάδα, η εκκλησία για πρώτη ίσως και μοναδική φορά, έπαψε να αντιστρατεύεται την επιστήμη, τουλάχιστον όσον αφορά τη θεωρία του Δαρβίνου.

Τι είναι ο άνθρωπος

Άνθρωπος, για τους μυστικιστές, είναι μία ενσαρκωμένη ψυχή μέσα σ' ένα υλικό σώμα που υπηρετείται από έναν νου ο οποίος βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη. Και η μεν μορφή αυτού του υλικού σώματος μεταβάλλεται μέσα στους αιώνες, βάση του νόμου του Δαρβίνου και άλλων σχετικών νόμων, ο δε νους εξελίσσεται κάτω από την επιρροή των άτεγκτων καρμικών νόμων.

Ο άνθρωπος λένε οι Διδάσκαλοι αποτελείται από μια ενσαρκωμένη ψυχή που τόπος καταγωγής της είναι η απόλυτα αγνή πνευματική Περιοχή του Sats Khand. Ακόμα ο άνθρωπος αποτελείται από έναν νου που η προέλευσή του είναι η Αιτιατή Περιοχή και τέλος από ένα Υλικό σώμα ή ένδυμα, που έχει δύο φόδρες

τις οποίες ονομάζουμε Αστρικό και Αιτιατό σώμα. Το υλικό κατασκευής και των τριών Περιοχών του Brahmand, είναι πνεύμα και ύλη σε διαφορετικές αναλογίες και το υλικό αυτό, ονομάζεται αντίστοιχα maya, prakriti και pradan. Το υλικό κατασκευής του Υλικού κόσμου, η maya αποτελείται από μεγάλη αναλογία ύλης σχετικά με το πνεύμα. Η prakriti έχει μεγαλύτερη αναλογία πνεύματος από τη maya, και η pradan έχει ακόμα μεγαλύτερη υπεροχή στο ποσοστό του πνεύματος έναντι της ύλης. Η μεγάλη αναλογία της ύλης στο υλικό επίπεδο την καθιστά αδρότερη και γι' αυτό αντιληπτή από τα αισθητήρια όργανα του υλικού μας σώματος, την όραση, ακοή, αφή κλπ. ενώ την Αστρική και την Αιτιατή ύλη δεν μπορούμε να τις αντιληφθούμε παρά μόνο με τα Αστρικά και Αιτιατά αισθητήριά μας όργανα που αποτελούν αντίστοιχα μέρη του Αστρικού και του Αιτιατού μας σώματος.

(βλέπε πιο κάτω)

Η maya (μάγια), στο Υλικό Επίπεδο, εκδηλώνεται με τη μορφή των 118 στοιχείων της περιοδικής κλίμακας του Μεντελέγιεφ. Από αυτά τα στοιχεία είναι κατασκευασμένα όλα τα ουράνια σώματα, η γη και κάθε ορυκτό, φυτικό και ζωικό είδος πάνω σ' αυτήν. Αλλά και το ανθρώπινο σώμα είναι κατασκευασμένο από τα ίδια υλικά που είναι κατασκευασμένος ολόκληρος ο Υλικός κόσμος. Όμως ο άνθρωπος έχει στοιχεία και από τον Αστρικό και από τον Αιτιατό και τον Υπεραιτιατό κόσμο και συγχρόνως έχει και μία ψυχή που η προέλευσή της είναι από την Περιοχή του Σατς Καντ. Υπ' αυτή την έννοια ο άνθρωπος αποτελεί ένα **μικρό**κοσμο σε αντιστοιχία με τον **μακρό**κοσμο του συνόλου της Θεϊκής Δημιουργίας.

Σε αυτό το σημείο θα αναφερθούμε στις πληροφορίες και τις διδασκαλίες των Διδασκάλων που με την παρουσία τους ευλόγησαν αυτή τη γη από καταβολής κόσμου, σχετικά με την ψυχή και τους μικρόκοσμους των περιβλημάτων της, όσο χρόνο η ψυχή βρίσκεται στους τρεις κατώτερους κόσμους της Θεϊκής Δημιουργίας, δηλαδή στην Περιοχή του Brahmand.

Αυτά τα μέρη του μικρόκοσμου που περιβάλλουν την ψυχή, το Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό περίβλημα ή σώμα, στην πραγμα-

τικότητα αποτελούν εργαλεία χρήσιμα που της έχουν δοθεί από τη Θεία Πρόνοια, για να διαβιώνει, να εργάζεται και να υπηρετεί τον σκοπό για τον οποίο ο Δημιουργός έστειλε τις ψυχές σε αυτές τις διαστάσεις της Δημιουργίας Του. Τα περιβλήματα ή καλύμματα αυτά μπορεί να τα προσομοιάσει κανείς με το ένδυμα-περίβλημα, που είναι το σκάφανδρο του δύτη, το οποίο είναι ένα κάλυμμα-εργαλείο που του είναι χρήσιμο όσο καιρό βρίσκεται και εργάζεται μέσα στη θάλασσα και που όταν τελειώσει τη δουλειά του και ανέβει στη βάρκα το αποχωρίζεται. Έτσι και η ψυχή κάποτε θα απορρίψει αυτά τα τρία καλύμματά της, Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό, ένα προς ένα, όταν θα παύει το καθένα από αυτά να της είναι χρήσιμο για τον σκοπό που της δόθηκε σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο.

Ας εξετάσουμε λοιπόν με τη σειρά και πολύ συνοπτικά τα τρία στοιχεία που αποτελούν τον άνθρωπο. Συγκεκριμένα: την ψυχή, τον νου και το σώμα του.

Η ψυχή του ανθρώπου

Όπως αναφέρεται από όλους τους μεγάλους πνευματικούς Διδασκάλους, αλλά και στη Χριστιανική Βίβλο, η ψυχή περιγράφεται σαν «μία πνοή του Θεού», «μία σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας» όπως λένε για την ψυχή στην Ανατολή. Η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό και έχει τις ίδιες ιδιότητες του Θεού, που μπορεί να τις συνοψίσει κανείς με τους όρους: «Αγάπη, Ζωοδότρια Δύναμη, Σοφία και Συνειδητότητα». Οι ιδιότητες της ψυχής είναι η ψυχή και η ψυχή είναι οι ιδιότητές της, όπως το φως είναι τα χρώματα της ίριδας και τα χρώματα της ίριδας είναι το φως. Σύμφωνα με τα πιο πάνω μπορούμε να πούμε ότι η ψυχή είναι μία μονάδα αγάπης, από την Αγάπη που είναι ο ίδιος ο Θεός, μία μονάδα συνειδητότητας, από την Πανσυνειδητότητα που είναι ο Θεός, μία μονάδα με δύναμη και σοφία που είναι μέρος από τη Δύναμη και τη Σοφία του Θεού.

Η ψυχή όταν βρίσκεται μέσα σε ένα ανθρώπινο σώμα λει-

τουργεί με τρεις τρόπους. Πρώτον μας δίνει την αίσθηση ότι σαν σώμα, σαν μονάδα ύπαρξης, είμαστε μοναδικοί και βρισκόμαστε σε κάποιο συγκεκριμένο χώρο, την συγκεκριμένη στιγμή. Αυτή την εσωτερική αίσθηση την λέμε ***«σωματική συνειδητότητα»*** ή επίγνωση της σωματικής μας ύπαρξης. Δεύτερον, η ψυχή λειτουργώντας μέσα από τα πέντε αισθητήριά μας όργανα, λειτουργεί σαν ***«προσοχή»*** και αυτή η προσοχή είναι η προϋπόθεση για να λειτουργούν οι πέντε μας αισθήσεις. Η ψυχή είναι ο παράγοντας που μας φέρνει σε επαφή και αντιλαμβανόμαστε τον περιβάλλοντα χώρο. Έχει δηλαδή η ψυχή έναν τρόπο να λειτουργεί και να εργάζεται εσωτερικά, και έναν εξω από το σώμα μας. Αυτός είναι ο λόγος που λέμε ότι εκτός από τις ιδιότητές της η ψυχή έχει μια εξωτερική έκφραση την προσοχή και μια εσωτερική έκφραση τη συνειδητότητα ή επίγνωση. Αλλά η ψυχή επιτελεί και ένα άλλο σημαντικότατο έργο. Δίνει στη βιοενέργεια *(ή πράνες ή αιθέρα)* τη δυνατότητα να θέτει σε λειτουργία τις άπειρες σωματικές μας λειτουργίες που συνοψίζονται στη λέξη ***«ζωή»***. Όταν κάποτε η ψυχή εγκαταλείψει το σώμα, μετά από λίγο σταματάνε και οι σωματικές λειτουργίες που ενεργοποιούν οι πράνες *(βλέπε πιο κάτω)* και επέρχεται ο φυσικός θάνατος.

Όπως αναφέρθηκε η προέλευση της ψυχής, η πατρίδα της, ο τόπος καταγωγής στον οποίο πάντοτε θέλει να επιστρέψει, είναι η «Περιοχή του καθαρού πνεύματος», η Πέμπτη πνευματική Περιοχή, αυτό που αναφέρεται ως «Κατοικία του Θεού» ή «Βασίλειο του Θεού» ή κατά τη Χριστιανική ορολογία, «Βασιλεία των Ουρανών». Είναι το Σατς Καντ *(Sach Khand)* των αρχαίων Ινδών φιλοσόφων, των Ρίσσις.

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ψυχής, είναι ότι αποτελεί μία μονάδα και συγχρόνως ανήκει σε ένα μοναδικό σύνολο. Είναι σαν το χαλάζι οι ψυχές, όπου χιλιάδες σφαιρίδια βγαίνουν μέσα από ένα σύννεφο. Είναι σύννεφο που ψύχθηκε οι ψυχές. Είναι μονάδες από ένα σύνολο που κάποτε θα ξαναγίνουν νερό, σύνολο. Είναι οι ψυχές ένα σύνολο βγαλμένο μέσα από την ίδια τη Θεϊκή Ουσία. Για να το καταλάβουμε αυτό οι Διδάσκαλοι μάς δίνουν δυο παραδείγματα: Μέσα στον ωκεανό, μάς λένε, δημι-

ουργείται ένα κύμα. Ένα μεγάλο κύμα που μπορεί να έχει πολλά μέτρα ύψος και τη δύναμη να βουλιάξει ένα πλοίο. Είναι ***ένα*** κύμα, ***μία*** μονάδα. Σε λίγο όμως το κύμα θα έχει πάψει να υπάρχει σαν μονάδα και θα έχει γίνει ένα σύνολο που θα είναι ο ωκεανός. Με παρόμοιο τρόπο αν μέσα από μία χαραμάδα περνάει μία ακτίνα του ήλιου, λεπτότερη ή παχύτερη, δεν είναι παρά ***μία*** ακτίνα φωτός. Όμως αυτή την ακτίνα δεν μπορούμε να την απομονώσουμε γιατί, μπορεί να είναι μία ακτίνα αλλά συγχρόνως είναι ένα σύνολο, το φως του ήλιου. Δεν μπορούμε να απομονώσουμε ούτε ένα κύμα από τον ωκεανό, ούτε μια ηλιαχτίδα από τον ήλιο, ούτε μία ψυχή από όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Οι ψυχές είναι μέρη και σύνολο με την ίδια την ουσία του Θεού που είναι Πνεύμα. Είναι μονάδες οι ψυχές που κάποτε αποσπάστηκαν από τη Θεϊκή ουσία και που κάποτε θα επιστρέψουν σ' Αυτήν και θα ξαναγίνουν ένα με Αυτήν και αυτό το ονομάζουμε «Θέωση των ψυχών». Σήμερα είμαστε *(η ψυχή μας)* σαν ένα κύμα, ή σαν μια ηλιαχτίδα. Κάποτε θα γίνουμε ο ωκεανός και ο ήλιος. Είναι ο ήλιος και είμαστε οι ακτίνες Του. Οι μπαλίτσες του χαλαζιού που βγήκαν μέσα από το σύννεφο που είναι νερό, θα ξαναγίνουν σύνολο, θα ξαναγίνουν νερό. Μέσα στο ανθρώπινο σώμα είμαστε ψυχές αυθύπαρκτες, ενσυνείδητες μονάδες. Ψυχές με τις ιδιότητες του Θεού, που κάποτε, μετά από χιλιάδες ίσως και εκατομμύρια χρόνια όλες αυτές οι ψυχές, αυτά τα μέρη του Θεού, θα επιστρέψουν στη Θεία ουσία και θα συγχωνευτούν με τον ίδιο τον Θεό, θα αποκτήσουν Θέωση.

Ο ιδρυτής του Νεοπλατωνισμού Πλωτίνος στις «Εννεάδες» λέει ότι υπάρχει μια ολότητα που ονομάζεται «Κοσμική ψυχή» την οποία αποτελούν «Ατομικές ψυχές». Αυτή η Κοσμική ψυχή έχει δημιουργική αποστολή και εισάγει παντού την τάξη και την κίνηση και είναι υπεύθυνη για το κάθε τι, από τις κινήσεις των σωμάτων μέχρι τη ζωή και το θάνατο των όντων.

Το ίδιο ισχύει και με την ύλη του Υλικού πεδίου αλλά και με τον νου. Η ύλη του υλικού πεδίου ανακυκλώνεται και διαρκώς

δημιουργούνται νέα υλικά αντικείμενα που κάποτε διαλύονται και τα υλικά της διάλυσης χρησιμεύουν για τη δημιουργία νέων πραγμάτων. Τίποτε δε χάνεται και τίποτα δεν δημιουργείται εκ του μηδενός, στο Υλικό Επίπεδο.

Ο νους επίσης, που όπως θα δούμε κάποτε δίνεται στην ψυχή σαν ένα χρήσιμο εργαλείο, είναι μέρος ενός Παγκόσμιου Νου, ένα μέρος που το αναπτύσσει και το χρησιμοποιεί η ψυχή και που όταν κάποτε δεν θα τον χρειάζεται, θα τον επιστρέψει στον Παγκόσμιο Νου από όπου τον πήρε, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τής επιστροφής της στη Θεϊκή Αγκαλιά, στο Σατς Καντ.

Το πνεύμα ή ψυχή, σαν σύνολο, διαποτίζει και συγκρατεί όλη τη Θεϊκή Δημιουργία και βρίσκεται μέσα και έξω από κάθε μορφή ύλης είτε αυτή είναι Μάγια δηλαδή ύλη του Υλικού επιπέδου είτε Πρακρίτι, ύλη του Αστρικού είτε Πραντάν, ύλη του Αιτιατού Επιπέδου. Πνεύμα και ψυχές είναι έννοιες ταυτόσημες. Η Θεϊκή Δημιουργία είναι ένα σύνολο. Είναι ο Ίδιος ο Θεός. «Εν το παν» κατά την αρχαιοελληνική ρήση. Πνεύμα και ψυχές είναι σε αναλογία, σύννεφο και χαλάζι. Το χαλάζι μπορεί να το βλέπουμε σαν πολλές χωριστές μονάδες αλλά είναι νερό όπως νερό είναι και το σύννεφο μέσα στο οποίο δημιουργήθηκαν. Όταν λέμε ψυχή εννοούμε το πνεύμα και όταν λέμε πνεύμα εννοούμε τις ψυχές. Όταν λέμε ανθρώπινο σώμα, καρέκλα, πορτοκάλι κλπ. είναι διαφορετικά πράγματα αλλά είναι όλα η ίδια ύλη που ανακυκλώνεται και αποτελείται από τα ίδια δομικά στοιχεία. Όλα είναι ένα, είναι maya. Όταν λέμε «ψυχή», η ψυχή είναι πνεύμα που μέσα από αυτό δημιουργείται και μέσα σ’ αυτό καταλήγει. Ο Θεός είναι πνεύμα και οι ψυχές είναι ομοούσιες με Αυτόν και είναι επίσης πνεύμα. Από Αυτόν κάποτε αποσπάστηκαν και με Αυτόν κάποτε θα ξαναενωθούν.

Ένα άλλο παράδειγμα για να καταλάβουμε την έννοια της μονάδας και συγχρόνως του συνόλου όσον αφορά την ψυχή: Έχουμε ένα μεταλλικό αντικείμενο. Αυτό το αντικείμενο αποτελείται από εκατομμύρια μόρια σιδήρου. Κάθε μόριο σιδήρου είναι χωριστό αλλά συγχρόνως σαν σύνολο τα μόρια του σιδήρου συγκροτούν ένα σύνολο, το συγκεκριμένο μεταλλικό αντι-

κείμενο. Δεν μπορείς να χωρίσεις ένα μόριο σιδήρου από το μεταλλικό αντικείμενο. Ακόμα και ο θεωρητικός διαχωρισμός είναι ουτοπία.

Οι ψυχές δημιουργημένες καθ' ομοίωση του Θεού είναι αθάνατες, άφθαρτες, αιώνιες και για κάποιο άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο αποσπάστηκαν από Αυτόν και απεστάλησαν για ένα διάστημα να κατοικήσουν στις διάφορες Περιοχές της Θεϊκής Δημιουργίας. Γιατί; Άγνωστες οι βουλές του Κυρίου! Το γιατί ο Θεός δημιούργησε τις ψυχές, γιατί τις έστειλε στα διάφορα κατώτερα πνευματικά και το υλικό επίπεδο τα οποία ο Ίδιος δημιούργησε είναι άγνωστο, όπως άγνωστος και ασύλληπτος είναι και ο λόγος και ο τρόπος που έχει καθορίσει ώστε όλες οι ψυχές κάποτε να γυρίσουν στην πατρική αγκαλιά Του.

Ο ανθρώπινος νους μπορεί να αντιληφθεί μόνο ότι αφορά την ύλη του Φυσικού Επιπέδου *(maya)* και ότι υπόκειται στους φυσικούς νόμους. Ο άνθρωπος δεν μπορεί με τα γήινά του αισθητήρια να γνωρίσει τις πραγματικότητες, τους νόμους, τους κανόνες και τους κατοίκους των Εσωτερικών Επιπέδων. Όμως, με τη Χάρη Του, ο κάθε άνθρωπος, έχει εκ γενετής τη δυνατότητα να μπορεί να γνωρίσει τα πάντα μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία και αυτό το επιτυγχάνει όταν μάθει να μεταφέρει τη συνειδητότητά του στις διαστάσεις των ανώτερων κόσμων με τον διαλογισμό όπως θα εξηγηθεί πιο κάτω.

Αυτή η μεταφυσική γνώση που μπορεί να αποκτηθεί από τον καθένα και είναι προνόμιο μόνο του ανθρώπου μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία είναι και η αιτία που οι ψυχές μπορούν να επιστρέψουν στη Θεία Ουσία και να επιτύχουν τη Θέωση, μόνο μέσω της ανθρώπινης γέννησης.

Όπως στο Υλικό Επίπεδο που εμείς οι άνθρωποι βρισκόμαστε, είμαστε χωριστές μονάδες φτιαγμένες από ύλη και μετά το φυσικό μας θάνατο αυτή η ύλη *(maya)* επιστρέφει στο χώμα, δηλαδή στην ύλη, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο επιστρέφει κάποτε και το Αστρικό μας σώμα που αποτελείται από Αστρική ύλη *(prakriti)* στο Αστρικό πεδίο και το Αιτιατό μας σώμα που αποτελείται από Αιτιατή ύλη *(pradan)* επιστρέφει στην ύλη του Αι-

τιατού πεδίου. Κατά όμοιο τρόπο και το πνεύμα ή ψυχή μας θα επιστρέψει νομοτελειακά στη Θεία Ουσία από την οποία προέρχεται *(Θέωση)*.

Λέγεται, παραβολικά πάντοτε, ότι στις ψυχές κατά το πανάρχαιο ταξίδι τους από το Σατς Καντ και στον δρόμο τους προς το Υλικό Επίπεδο, τους δόθηκε καθώς περνούσαν μέσα από κάθε μία από τις Εσωτερικές Περιοχές ένα κάλυμμα ή περίβλημα ή σώμα. Στην πραγματικότητα αυτά τα καλύμματα ή σώματα είναι εργαλεία που δόθηκαν στην ψυχή και της χρησιμεύουν για να μπορεί η ψυχή να εργάζεται και να επικοινωνεί με τα Επίπεδα μέσα από τα οποία περνάει, στην κάθοδό της προς το Υλικό Επίπεδο. Έχοντας περάσει μέσα από τις πνευματικές Περιοχές και έχοντας πάρει ένα Υπεραιτιατό, ένα Αιτιατό και ένα Αστρικό σώμα οι ψυχές όταν τελικά βρεθούν πάνω στη γη περιβάλλονται και από ένα Υλικό ή Γήινο σώμα. Η λέξη «σώμα» χρησιμοποιείται γιατί δεν υπάρχει κάποια άλλη πιο κατάλληλη λέξη αλλά επειδή το τελευταίο περίβλημα της ψυχής λέμε ότι είναι το ύλικό σώμα, κατ᾽ επέκταση ονομάζουμε και τα άλλα περιβλήματα της ψυχής «σώματα». Στα Σανσκριτικά και στην Ανατολική μυστικιστική βιβλιογραφία αυτά τα καλύμματα έχουν την ονομασία Κόσα (kosha) που επίσης σημαίνει καλύμματα.

Τα σώματα αυτά ή περιβλήματα ή εργαλεία που δίνονται στην ψυχή, όπως ήδη αναφέρθηκε, είναι κατασκευασμένα από την αντίστοιχη ύλη της κάθε Περιοχής. Από Υπεραιτιατή ύλη, από Αιτιατή ύλη «πραντάν» ή «σάτβα», από Αστρική ύλη «πρακρίτι», και τελικά από την ύλη του γήινου Επίπεδου τη «μάγια», με την οποία είναι φτιαγμένο το υλικό μας σώμα.

Τα περιβλήματα αυτά της ψυχής δεν είναι τίποτα περισσότερο από ***άψυχα εργαλεία***, που όμως όταν έρθουν σε επαφή με την ψυχή, όταν εμψυχωθούν από αυτήν, όταν πάρουν συνειδητότητα από την ψυχή *(συνειδητότητα είναι μια ιδιότητα της ψυχής)* αποκτούν ενέργεια και την ικανότητα να χρησιμεύουν στην ψυχή ως μέσα επικοινωνίας και εργασίας της μέσα στα διάφορα Πνευματικά και το Υλικό Επίπεδο. Στα επίπεδα αυτά θα παραμείνει η ψυχή για κάποιο χρονικό διάστημα, ακριβώς όπως ο δύ-

της φοράει και χρησιμοποιεί ένα ένδυμα-εργαλείο, το σκάφανδρο, για να μπορεί ακριβώς να παραμένει και να εργάζεται στον βυθό της θάλασσας για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Και, όπως το σκάφανδρο είναι ένα νεκρό και αδρανές κάλυμμα, έτσι και τα καλύμματα της ψυχής είναι **α**-ψυχα και παίρνουν ζωή και αποκτούν ενέργεια και λειτουργικότητα, μόνο όταν έρθουν σε επαφή με την ψυχή, δηλαδή, όπως λέμε, όταν εμψυχωθούν από αυτή. Εάν η ψυχή δεν έρθει σε επαφή με τα καλύμματά της, για να τους δώσει τη συνειδητότητά της ή όταν κάποτε στον δρόμο της επιστροφής της στον Θεό, τα εγκαταλείψει, αυτά θα αποτελούν άχρηστα πλέον, αδρανή και νεκρά εργαλεία. Χωρίς την επαφή τους με την ψυχή τα περιβλήματα είναι μη ενεργά όπως ένα κομπιούτερ που δεν είναι συνδεδεμένο με το ρεύμα. Χωρίς την ηλεκτρική ενέργεια το κομπιούτερ δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα ανενεργό μεταλλικό κουτί με συρματάκια. Με τον ίδιο τρόπο όταν η ψυχή χάσει την επαφή της με το υλικό της κάλυμμα, το ανθρώπινο σώμα, αυτό νεκρώνεται και διαλύεται.

Τα καλύμματα ή περιβλήματα της ψυχής, έλεγε ο Ισόθεος Κιρπάλ, συγκρατούνται γύρω της με την ίδια δύναμη που ο ήλιος συγκρατεί τους πλανήτες γύρω από αυτόν. Τα καλύμματα αυτά είναι ανυπόφορα βαριά για την ψυχή, όπως βαρύ φαίνεται στο δύτη το σκάφανδρο, όταν αυτός είναι έξω από το νερό. Αυτά τα βαριά περιβλήματα αναγκάζουν την ψυχή να παραμένει δέσμιά τους μέσα στον Υλικό κόσμο και στα κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα.

Ψυχές: μονάδες και σύνολο

Μπορεί να διερωτηθεί κανείς και να πει: Ναι οι ψυχές είναι μονάδες και σύνολο και αυτό έγινε αντιληπτό από τα πιο πάνω παραδείγματα. Αλλά μία ψυχή που δίνει ζωή σε έναν άνθρωπο είναι ίδια με μια ψυχή που δίνει ζωή και ύπαρξη σε έναν ιό που είναι ορατός μόνο με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο που μεγεθύνει 300.000 φορές; Αυτές οι δύο ψυχές είναι ίδιες σε «ποσότητα» ή

βάρος ή σε οτιδήποτε άλλο;

Τις σκέψεις μας αυτές μπορεί να τις μπερδεύει μια φήμη που υπάρχει, ότι οι επιστήμονες μέτρησαν το βάρος της ψυχής του ανθρώπου ζυγίζοντας κάποιον αμέσως πριν και αμέσως μετά που είχε πεθάνει. Αυτά όμως είναι ανοησίες.

Αιθέρας, μια έκφραση του καθαρού πνεύματος, υπάρχει παντού μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία και μπορεί να πει κανείς ότι αποτελεί την σπονδυλική στήλη σε ότι βρίσκεται και υπάρχει κάτω από το Σατς Καντ. Μέσα από αυτόν τον αιθέρα, δημιουργούνται οι ψυχές ως ***σύνολο*** και ***μονάδες*** και αποστέλλονται σε όλες τις πνευματικές Περιοχές που βρίσκονται κάτω από το Σατς Καντ.

Όταν ο νους που συνοδεύει τις ψυχές από το Αιτιατό πεδίο και κάτω, κάποτε, αναπτύξει το «Αιτιατό» του μέρος *(βλέπε πιο κάτω – Αιτιατό μέρος του νου)*, ***τότε*** οι ψυχές αρχίζουν να αποκτούν μια ατομικότητα. Έτσι στο επίπεδο του ανθρώπου, μπορούμε να πούμε ότι ο άνθρωπος είναι **μία** ψυχή που συνοδεύεται από **ένα** νου ο οποίος διαρκώς εξελίσσεται.

Έχει βρέξει και ο δρόμος είναι μουσκεμένος. Σε κάθε κοίλωμα και σε κάθε βαθούλωμα του δρόμου υπάρχει νερό της βροχής. Κάθε βαθούλωμα έχει μία δική του ποσότητα νερού απόλυτα ευδιάκριτη και καθορισμένη, όμως υπάρχει νερό σε όλα τα μέρη του δρόμου. Είναι όλος ο δρόμος βρεγμένος. Είναι το νερό της βροχής. Το νερό της βροχής είναι το σύνολο.

Ένα σμήνος από 10.000 ψαρόνια διαποτίζεται από ψυχή και νου και πετούν και αναπαύονται σαν όλα να είναι μια μονάδα, όλα μια ψυχή. Όμως κάθε πουλί έχει τη δική του ψυχή και το δικό του νου που όμως λειτουργεί σαν σύνολο και απόδειξη είναι ο τρόπος που πετάνε στον ουρανό αυτά τα 10.000 ψαρόνια σα να είναι ένα πουλί, που πετάει όπου και όπως αυτό θέλει.

Αλλά και τα όρια μεταξύ του σύννεφου και του χαλαζιού δεν είναι ευδιάκριτα όπως δεν είναι επιστημονικά ευδιάκριτα τα όρια μεταξύ οργανικής και ανόργανης ύλης και ακόμα μεταξύ του φυτικού και του ζωικού βασιλείου.

Η ψυχή δίνει στο σώμα μας: «Ζωή, Συνειδητότητα και Προσοχή»

Η έννοιες της «Ζωής», της «Συνειδητότητας» και της «Προσοχής» είναι τρεις από τις πλέον δύσκολες έννοιες που πρέπει να αντιληφθεί ένας αναζητητής της Αλήθειας. Η κατανόησή τους είναι απαραίτητη για να μπορέσει να γνωρίσει τις αρχές του μυστικισμού και να προχωρήσει στο Πνευματικό Μονοπάτι που οδηγεί στην εκπλήρωση του σκοπού της ανθρώπινης ύπαρξης, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται μόνο όταν η ψυχή βρίσκεται μέσα στο ανθρώπινο σώμα και γι’ αυτό το ανθρώπινο σώμα σύμφωνα με τους πνευματικούς Διδασκάλους θεωρείται ως η «κορωνίδα της Δημιουργίας».

Όπως ήδη αναφέρθηκε η φύση και η ουσία της ψυχής είναι οι «ιδιότητές» της. Οι ιδιότητες της ψυχής είναι η ψυχή και η ψυχή είναι οι ιδιότητές της, όπως τα χρώματα της ίριδας είναι το φως και το φως τα χρώματα της ίριδας. Η ψυχή με τη «Συνειδητότητα» ή «επίγνωση» και με τη «Ζωογόνο της Δύναμη» που όπως αναφέρθηκε αποτελούν έμφυτες ιδιότητες της, δίνει ζωή, ύπαρξη και ικανότητα λειτουργίας σε όλα τα καλύμματά της, από τη στιγμή που η ψυχή έρθει σε επαφή με αυτά. Και αυτά τα εργαλεία-καλύμματα της ψυχής όπως αναφέρθηκε, είναι το Υπεραιτιατό, το Αιτιατό, το Αστρικό και το Υλικό σώμα.

Το ανθρώπινο σώμα σαν ένα από τα καλύμματα της ψυχής παίρνει από αυτήν ζωή, συνειδητότητα και σοφία. Συγκεκριμένα η ψυχή με τη ζωογόνο της δύναμη: ***Α) δίνει ζωή στο ανθρώπινο σώμα καθώς επιτρέπει στη βιοενέργεια που βρίσκεται μέσα και γύρω από το σώμα μας*** *(όπως θα δούμε πιο κάτω)****, να εποπτεύει και να ρυθμίζει όλες της αυτόματες λειτουργίες αυτού του σώματος*** *(αναπνοή, κυκλοφορία, πέψη, στήριξη κλπ.)*. Ακόμα η ψυχή ***Β) δίνει στο σώμα συνειδητότητα*** που σημαίνει ότι δίνει λειτουργικότητα στα αισθητήριά του όργανα ώστε όταν ο άνθρωπος βρίσκεται σε ενσυνείδητη κατάσταση, να γνωρίζει που βρίσκεται και τι συμβαίνει στο περιβάλλον του. Ακόμα η ψυχή ***Γ) δίνει στον άνθρωπο την προσοχή***,

μια ικανότητα που αποτελεί προϋπόθεση για να αποκτήσει ο άνθρωπος εμπειρίες, γνώσεις και σοφία τόσο από το φυσικό του περιβάλλον όσο και από τα Εσωτερικά πνευματικά πεδία.

(Θα επανέλθουμε στο κεφάλαιο της συνειδητότητας και της προσοχής αργότερα μιλώντας για τον νου).

Ο νους του ανθρώπου
«Ο νους είναι ένα εργαλείο της ψυχής»

Ένα από αυτά τα καλύμματα της ψυχής, είναι το Αιτιατό κάλυμμα-εργαλείο, το οποίο ονομάζουμε και Νοητικό κάλυμμα ή νου. Το λέμε Νοητικό κάλυμμα γιατί δεν υπάρχει μια πιο κατάλληλη λέξη και συνηθίσαμε να το λέμε κάλυμμα επειδή κάποτε η ψυχή το απορρίπτει όπως απορρίπτει και ένα άλλο κάλυμμά της, το υλικό της σώμα. Αυτό το εργαλείο, ο νους, δίνεται στην ψυχή, την περίοδο που αυτή περνάει μέσα από το Αιτιατό ή Νοητικό Επίπεδο και κατευθύνεται από τη Θεία Περιοχή που δημιουργήθηκε προς τον Υλικό κόσμο. Ο νους αποτελεί ένα καταπληκτικό κομπιούτερ. Το τελειότερο κομπιούτερ που μπορεί να υπάρξει στη φύση. Αυτό το κομπιούτερ έχει ένα πρόγραμμα με τρεις επιλογές, ώστε η ψυχή με κάθε μία από αυτές τις επιλογές να μπορεί αντίστοιχα να επικοινωνεί με τον Αιτιατό, τον Αστρικό και τον Υλικό κόσμο. Αυτό το κομπιούτερ έχει και ένα σκληρό δίσκο στον οποίο αποθηκεύονται καρμικές εντυπώσεις από την εποχή που η ψυχή άρχισε να φιλοξενείται σε ανθρώπινα σώματα. *(βλέπε πιο κάτω)*.

Όμως ένα κομπιούτερ, για να λειτουργήσει, πρέπει να συνδεθεί με το ηλεκτρικό ρεύμα, αλλιώς παραμένει ένα νεκρό και ανενεργό κουτί με σύρματα. Το ίδιο και ο νους είναι ένα νεκρό και ανενεργό εργαλείο που από μόνο του δεν έχει αυτοσυνείδηση ή αυτοενέργεια. Ο νους δε σκέπτεται, δεν πονάει, δεν ευχαριστιέται και όπως αναφέρθηκε, για να λειτουργήσει, πρέπει να έρθει σε επαφή με ενέργεια που στην προκειμένη περίπτωση αυτή η ενέργεια είναι η συνειδητότητα που παίρνει από την ψυχή. Ο

νους για να λειτουργήσει πρέπει να εμψυχωθεί που σημαίνει να έρθει σε επαφή με την ψυχή και να πάρει συνειδητότητα από αυτή. Να πάρει συνειδητότητα από την ψυχή που είναι μία από τις ιδιότητές της. Όλα τα περιβλήματα της ψυχής και το Υλικό και το Αστρικό και το Αιτιατό σώμα για να πάρουν ζωή και να αποκτήσουν λειτουργικότητα πρέπει να έρθουν σε επαφή και να εμψυχωθούν από την ψυχή. Όταν η ψυχή κάποτε φύγει από το Υλικό, το Αστρικό κα το Αιτιατό σώμα, τα σώματα αυτά διαλύονται στα «εξ ων συνετέθησαν».

Όταν λοιπόν η ψυχή έρθει σε επαφή με τον νου, του δίνει ζωή, του δίνει «συνειδητότητα», δηλαδή επίγνωση, αυτοσυνείδηση, ότι εκείνος, ο νους, είναι μία ξεχωριστή ανεξάρτητη οντότητα. Από εκείνη τη στιγμή της ένωσης της ψυχής με τον νου, ο προ ολίγου άψυχος και αδρανής νους αποκτά μία αυτονομία, μία αυτοενέργεια και μία επιβολή πάνω στην ψυχή, που αδύνατη καθώς είναι επειδή είναι μακριά από την Πατρίδα της, προσκολλάται στον νου καθώς η πατρίδα του νου και ο τόπος που μπορεί αυτός να ενεργεί είναι τα τρία κατώτερα Επίπεδα. Η ψυχή αφήνεται λοιπόν στην εξουσία του νου, που την οδηγεί πλέον, όπου εκείνος θέλει. Η αδρανοποιημένη ψυχή το μόνο που μπορεί να κάνει είναι με την ασθενική αλλά ακατάβλητη φωνή της, που την λέμε «συνείδηση», να υπενθυμίζει σε κάθε περίπτωση στον νου τις θείες αρετές, προκειμένου ο νους να συμμορφώνεται με αυτές. Ο νους όμως όταν πάρει συνειδητότητα από την ψυχή, δρα ανεξέλεγκτος και επειδή αποτελείται από ύλη *(νοητική ύλη ή πραντάν)* έλκεται από την ύλη και τα ενδιαφέροντα των τριών κατώτερων κόσμων και οδηγεί και την ψυχή με την οποία είναι πλέον άρρηκτα συνδεδεμένος, στα Επίπεδα αυτά, με αποτέλεσμα η ψυχή να ξεχνάει τη Θεία της προέλευση και να προσκολλάται και αυτή στις απολαύσεις της ύλης.

Κάποτε, στο ταξίδι της επιστροφής της, η ψυχή θα αφήσει διαδοχικά, όπως τα πήρε, το Υλικό, το Αστρικό, το Νοητικό και το Υπεραιτιατό της σώμα και τότε ελεύθερη θα πετάξει πίσω στο Σατς Καντ, το Βασίλειο του Πατέρα, που είναι η χώρα καταγωγής της.

Οι ιδιότητες του νου

Αυτό το κάλυμμα-εργαλείο της ψυχής που ονομάζουμε νου, όπως αναφέρθηκε, είναι ένα κομπιούτερ που έχει και ένα σκληρό δίσκο: Τον σκληρό δίσκο του νου τον ονομάζουμε «Αιτιατό μέρος του νου». Έτσι στον νου διακρίνουμε δύο μέρη. Το Αιτιατό και το κυρίως Νοητικό μέρος του νου.

Το Αιτιατό μέρος του κομπιούτερ νους, είναι μια αποθήκη *(Καρμική αποθήκη)* στην οποία έχει γίνει *(back up)*, καταχώρηση όλων των εντυπώσεων από πράξεις, λόγια και σκέψεις που ο νους έχει δημιουργήσει κατά τη διάρκεια όλων των αναρίθμητων ενσαρκώσεών της ψυχής, με την οποία είναι ανέκαθεν συνδεδεμένος και την συνοδεύει πάντα ο ίδιος μέσα στα διάφορα ανθρώπινα σώματα στα οποία η ψυχή κάθε φορά φιλοξενείται. Οι εντυπώσεις αυτές που αποθηκεύονται στο Αιτιατό μέρος του νου είναι το λεγόμενο Santsit karma ή αποθηκευμένο κάρμα *(βλέπε σχετικό κεφάλαιο για το κάρμα)* που θα πρέπει κάποτε να διευθετηθεί.

Ο νους υποταγμένος στο «Νόμο της αιτίας και του αποτελέσματος» με τις ενέργειές του, δηλαδή με κάθε πράξη, λόγο και σκέψη που προκαλεί, φορτώνει με καρμικά βάρη την ψυχή με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένος όσο βρίσκονται μαζί στους τρεις κόσμους και την υποχρεώνει να έρχεται και να ξαναέρχεται από το Αστρικό στο Υλικό και αργότερα από το Αιτιατό στο Υλικό Επίπεδο, στον ατελείωτο «Τροχό της Ζωής και των Θανάτων» για να εκπληρώσει τις επιθυμίες του, που είναι και η αιτία που ο νους δημιουργεί διαρκώς νέο κάρμα *(καλό ή κακό)*, το οποίο θα πρέπει κάποτε στο σύνολό του να αποσβεστεί για τους λόγους που θα δούμε πιο κάτω.

Ο νους είναι ένα θαυμάσιο εργαλείο αρκεί να ελέγχεται. Ο νους δεν έχει τη δυνατότητα να δει και να σκεφθεί λογικά ή ηθικά και ακόμα δεν έχει τη δυνατότητα της επαγωγής και του ορθολογισμού. Ο νους δεν είναι συνειδητός αλλά αντανακλά τη συνειδητότητα της ψυχής. Ο νους δρα αυτόματα σύμφωνα με τις ροπές του. Με τις ροπές με τις οποίες έχει έρθει στη συγκεκριμένη ενσάρκωση. Μόνο το πνεύμα, η ψυχή μας δηλαδή, κατέχει

το Φως, τη Δύναμη και τη Σοφία και μπορεί να ενεργεί με τρόπο ανεξάρτητο και λογικό. Η ψυχή είναι που δίνει συνειδητότητα στον νου, αλλά εμείς οι άνθρωποι νομίζουμε ότι είμαστε ο νους μας και δεν αντιλαμβανόμαστε ότι είμαστε μια ψυχή. Έτσι, οι άνθρωποι ενεργούμε σαν μηχανές μάλλον παρά σαν όντα με λογική. Ο νους, μάς σπρώχνει να ακολουθούμε δρόμους ήδη χαραγμένους και δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτούς, παρά μόνο όταν η ψυχή μας κατορθώσει να απαλλαχθεί κατά κάποιο τρόπο από την επιρροή του νου μας.

Με την ένωσή τους αυτή ο νους γίνεται το κύριο όργανο δράσης της ψυχής, που όμως την εμποδίζει, σκιάζει το φως της και περιορίζει την πρόοδό της. Ο νους από υπηρέτης του ανθρώπου *(της ψυχής του)* γίνεται αφέντης.

Όμως, μέσα στις πολλαπλές ενσαρκώσεις της ψυχής και του νου που την συνοδεύει, έρχεται μία στιγμή που ο άνθρωπος παύει να έχει έντονες επιθυμίες για γήινες και νοητικές απολαύσεις και χαλαρώνουν οι προσκολλήσεις του στα γήινα αγαθά. Τότε, όσο παύει να έχει εγωιστικά και υλικά ενδιαφέροντα, τόσο αρχίζει να αναπτύσσεται ο πόθος της ψυχής του να επιστρέψει στον Θεό. Η ψυχή σταδιακά από ζωή σε ζωή αρχίζει να παίρνει το πάνω χέρι και να επιβάλλεται στον νου ο οποίος με την πάροδο του χρόνου εξελίσσεται σε σημαντικό βαθμό, με αποτέλεσμα, πάντα με τη Χάρη του Θεού, να αρχίζουν οι διαδικασίες απαλλαγής της ψυχής από τον νου και της επιστροφής της στο Βασίλειο του Πατέρα.

Μετά το Αιτιατό μέρος του νου, που είναι ένας σκληρός δίσκος φορτωμένος με τις καρμικές εντυπώσεις θα μιλήσουμε για το Νοητικό μέρος του νου, που είναι αυτό που επιτελεί τις νοητικές εργασίες.

Οι λειτουργίες του νου

Το «κομπιούτερ νους», αν και δρα με αυτοτέλεια, δεν παύει να είναι ένα περιφερικό κομπιούτερ που δίνει όλες τις πληροφο-

ρίες του σε ένα κεντρικό κομπιούτερ που είναι η ψυχή. Η ψυχή λαμβάνει γνώση των πάντων και τα πάντα έχουν επίπτωση σ' αυτή. Όταν το κομπιούτερ νους κατά τη διάρκεια της επιστροφής της ψυχής στον δρόμο προς τη Θέωση, εγκαταλειφθεί από την ψυχή στο Αιτιατό Επίπεδο *(από κει δηλαδή που κάποτε είχε παραλάβει τον νου)* σαν άχρηστος πια, ο νους θα διαλυθεί και θα ξαναγίνει Αιτιατή ή Νοητική ύλη ή pradan, ενώ όλες οι «δισκέτες» με τις πληροφορίες που είχε καταγράψει ο κάθε ατομικός νους στις πολλαπλές του ενσαρκώσεις, μετά τον φυσικό θάνατο ,θα ταξινομηθούν σε κάποια αρχεία του Αιτιατού Επίπεδου που ονομάζονται στη Δύση, Ακκασικά Αρχεία.

Το «κομπιούτερ νους» δρα αυτόματα και σύμφωνα με τον τρόπο που αυτός έχει προγραμματιστεί, δηλαδή σύμφωνα με τις ροπές με τις οποίες έχει έρθει σε κάθε του ενσάρκωση. Οι ροπές του νου ή «φύση του ανθρώπου» όπως λένε είναι αυτές που διαμορφώνουν τον χαρακτήρα και τη δύναμη της θέλησης του ατόμου και με αυτά πορεύεται στη συγκεκριμένη του ενσάρκωση. Το περιβάλλον και γενικά οι συνθήκες μέσα στις οποίες γεννιέται και μεγαλώνει κανείς έχουν σχέση με τον χαρακτήρα που θα διαμορφώσει. Όμως, οι ροπές του νου του, είναι αυτές που θα καθορίσουν κατά κύριο λόγο το χαρακτήρα και τη δύναμη της θέλησής του.

Η φύση του ανθρώπου και επομένως και ο χαρακτήρας του δεν αλλάζουν εύκολα. *«Φύσιν πονηράν μεταβαλείν ου ράδιον» (Βίας Πριηνεύς)*. Όμως κάτι που είναι δύσκολο δεν είναι και αδύνατο. Η φύση του ανθρώπου αλλάζει σιγά-σιγά με τις κακοτυχίες και τα στραπάτσα της ζωής, με τις αρρώστιες, τις αποτυχίες και τις δυσκολίες που συναντάμε. Όμως με την ωριμότητα και την πείρα που αποκτάει κανείς στη ζωή, όταν καταλάβει τη ματαιότητα του κόσμου και αντιληφθεί ποιος είναι ο προορισμός του πάνω στη γη, αρχίζει να γίνεται πιο γλυκύς και ήπιος, πιο ταπεινός και περισσότερο επιεικής με τους άλλους. Αλλάζει τις προτεραιότητές του στη ζωή και οι ενέργειές του αρχίζουν να εξυπηρετούν τον σκοπό για τον οποίο ήρθε πάνω στη γη, που σύμφωνα με όλους τους αγίους, τους μύστες και τους πνευματι-

κούς Διδασκάλους είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Αυτό το «κομπιούτερ νους» είναι προγραμματισμένο να λειτουργεί με τα εξής προγράμματα:

1ον) Σαν Υλικός, Αστρικός και Αιτιατός νους που στη Σανσκριτική γλώσσα τού δίνονται τα αντίστοιχα ονόματα «Pindi»-«Sukshum» και «Karam» ή «Nijamas».

Ο Υλικός νους (pindi) είναι το πρόγραμμα του κομπιούτερ νους που λειτουργεί όταν η ψυχή βρίσκεται μέσα στο Υλικό της σώμα και διαρκώς επικοινωνεί με το Υλικό Επίπεδο. Αυτός ο Υλικός νους χαρακτηρίζεται σαν Συνειδητός, Υποσυνείδητος και Υπερσυνειδητός.

Συνειδητός νους είναι αυτός με τον οποίο λειτουργούμε, όταν βρισκόμαστε σε εγρήγορση στο Υλικό Επίπεδο και οι εντυπώσεις που διαρκώς προσλαμβάνει αποθηκεύονται κάθε στιγμή σαν κύματα στην επιφάνεια της λίμνης του Τσίτα στην οποία αναφερόμαστε πιο κάτω.

Υποσυνείδητος νους είναι αυτός με τον οποίο λειτουργούμε: α) όταν κατά τον διαλογισμό η ψυχή βρίσκεται συγκεντρωμένη στον Τρίτο Οφθαλμό και δεν έχει ακόμα εισέλθει στην Αστρική περιοχή, όταν δηλαδή βρίσκεται μεταξύ Υλικού και Αστρικού κόσμου, όπου αρχίζουμε να έχουμε τις πρώτες οπτικές Εσωτερικές εμπειρίες και βλέπουμε διάφορα χρώματα. β) όταν κατά τη διαδικασία της εισαγωγής του ύπνου *(ύπνος χωρίς όνειρα)* η ψυχή βρίσκεται μεταξύ του Τρίτου Οφθαλμού και του chakra του λαιμού και ο άνθρωπος βρίσκεται σε μία κατάσταση λήθαργου μεταξύ ύπνου και ξύπνιου. *(βλέπε πιο κάτω)* Επίσης ο υποσυνείδητος νους λειτουργεί σε κάθε περίπτωση που για διάφορους λόγους ό άνθρωπος βρίσκεται σε έκσταση ή μέθη. Στην περίπτωση αυτή ο άνθρωπος λειτουργεί περισσότερο με τις ροπές του νου του παρά με τη λογική του, δηλαδή με τις διεργασίας της διάνοιάς (Buddhi) του *(βλέπε πιο κάτω)*. Οι υποσυνείδητες εντυπώσεις βρίσκονται καταχωρημένες στο βάθος της λίμνης της Τσίτα *(βλέπε πιο κάτω)*. Εκεί υπάρχουν και παλιές ξεχασμένες εντυπώσεις, που μπορεί κανείς να τις επαναφέρει στο προσκήνιο *(εδώ στηρίζεται η επιστήμη της ψυχανάλυσης)*. Τέλος με τον

υποσυνείδητο νου είναι που βλέπουμε και τα οράματα *(βλέπε σε επόμενο κεφάλαιο).*

<u>Υπερσυνειδητός νους</u> είναι ο Αστρικός και ο Αιτιατός νους με τους οποίους εξερευνούμε και βιώνουμε τα Εσωτερικά βασίλεια μετά το φυσικό μας θάνατο ή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μας.

<u>Ασυνειδησία</u> είναι η κατάσταση κατά την οποία ο Υλικός νους, έχει αποκοπεί από την επικοινωνία του με την ψυχή όπως συμβαίνει κατά τον βαθύ ύπνο, την ύπνωση και τη φαρμακευτική νάρκωση.

Ο Αστρικός νους *(Saksham)* λειτουργεί, όταν η ψυχή βρίσκεται και λειτουργεί στο Αστρικό Επίπεδο και αυτό συμβαίνει όπως αναφέρθηκε κατά τη διάρκεια του διαλογισμού ή μετά το φυσικό μας θάνατο.

Ο Αιτιατός νους *(Karam)* λειτουργεί, όταν η ψυχή βρίσκεται και λειτουργεί στο Αιτιατό Επίπεδο και αυτό συμβαίνει επίσης κατά τη διάρκεια του διαλογισμού ή μετά το θάνατο του υλικού μας σώματος.

2ον) Με ένα άλλο του πρόγραμμα ο νους λειτουργεί σαν Ανώτερος και Κατώτερος νους.

«Ανώτερος νους» είναι αυτός που λειτουργεί από τα ανώτερα επίπεδα συνειδητότητας και «Κατώτερος νους» από τα κατώτερα *(για τα επίπεδα αυτά γίνεται λόγος αλλού)*. Ο Ανώτερος νους δέχεται τις επ'αγαθώ παροτρύνσεις της ψυχής και ενεργεί ανάλογα, ενώ αντίθετα ο Κατώτερος νους δέχεται τις παροτρύνσεις από το Αστρικό σώμα, το σώμα των επιθυμιών και συνηθίζει να αναπτύσσει τη λαγνεία, την οργή, την απληστία, την προσκόλληση και τη ματαιοδοξία. Αυτά είναι που ονομάζονται ασθένειες του νου ή όπως τα ονομάζει ο κόσμος, «θανάσιμα αμαρτήματα».

3ον) Ακόμα ο νους μπορεί να λειτουργεί με τις τέσσερις έμφυτες ιδιότητες ή ικανότητες που διαθέτει και που στα Σανσκριτικά ονομάζονται Antanskaras. Οι ιδιότητες αυτές είναι γνωστές σαν Τσίτα (tsita) – Μάνας (manas) – Μπούντι (buddhi) – Αχανκάρ (ahankar).

<u>**Τσίτα**</u>**:** Είναι η μνήμη. Αυτή μπορεί να παρομοιαστεί σαν μια

λίμνη στην οποία σε όλη μας τη ζωή χύνονται ατελείωτα ποτάμια εντυπώσεων που έρχονται από τα αισθητήριά μας όργανα και από σκέψεις και γεγονότα του παρελθόντος. Το Τσίτα στέλνει στη συνέχεια τις εντυπώσεις που δέχεται για επεξεργασία, στο Μάνας και στο Μπούντι.

Το Τσίτα είναι το μέρος του νου που αντιλαμβάνεται την ομορφιά, τα χρώματα, τα σχήματα, το ρυθμό, την προοπτική. Ο υποσυνείδητος νους βρίσκεται στο βάθος αυτής της λίμνης και από εκεί μπορούν να έρθουν εντυπώσεις στην επιφάνεια με τη μορφή της ανάκλησης της μνήμης. Εδώ στηρίζεται η ψυχανάλυση και οι ιατρικές αναδρομές.

Μάνας: Είναι η κυρίως νοητική ουσία που έχει την ικανότητα να δημιουργεί σκέψεις. Επεξεργάζεται τις εντυπώσεις που βρίσκονται σαν μικρά και μεγάλα κύματα στην επιφάνεια της λίμνης του Tsita καθώς φυσάει πάνω σ' αυτήν η αύρα της συνειδητότητας και δημιουργεί σκέψεις. Οι σκέψεις τρέφουν τον νου και καταγράφουν εντυπώσεις στο Τσίτα, σε αυτό το υποσυνείδητο αρχείο του νου, που βρίσκεται στο βάθος της λίμνης.

Το Μάνας είναι το μέρος του νου που συνηθίζει να αγαπά, να γεύεται, να απολαμβάνει, να αισθάνεται ευχαρίστηση και ικανοποίηση, να απορρίπτει και να αισθάνεται την ευτυχία και τον Πλατωνικό έρωτα.

Το Μάνας αυτόματα στέλνει τα συμπεράσματά του στο Τσίτα για αποθήκευση και στο Μπούντι για τελική κρίση

Μπούντι: Είναι η «διάνοια» η οποία επεξεργάζεται τις εντυπώσεις και τις σκέψεις, ενσυνείδητες και υποσυνείδητες που δέχεται από το Τσίτα και το Μάνας.

* Δέχεται εντυπώσεις από το Αστρικό σώμα που ζητάει την εκπλήρωση των επιθυμιών που είναι αποθηκευμένες σε αυτό.

* Δέχεται τις επιδράσεις του Κατώτερου νου που περιλαμβάνουν τις πέντε διαστροφές του νου (Kam – λαγνεία όλων των αισθήσεων, Krodh – οργή, Lobh – απληστία, Moch – προσκόλληση, Ahankar – εγωισμός).

* Συλλέγει σκέψεις, συνδυάζει παραστάσεις και τελικά βγάζει συμπεράσματα.

* Έχει τη λογική, την κρίση, τον ορθολογισμό, το συλλογισμό και τη διάκριση.

* Δημιουργεί συναισθήματα και φαντασιώσεις.

* Παίρνει αποφάσεις και είναι ο μεγάλος διαιτητής που δίνει λύσεις στα προβλήματα της ζωής.

* Δίνει εντολές για δράση στο Αχανκάρ.

* Δέχεται τις παραινέσεις της ψυχής *(τη φωνή της συνείδησης)*.

* Γνωστοποιεί στην ψυχή τα αποτελέσματα των διεργασιών και αυτή είναι ο τελικός αποδέκτης τους.

Η διάνοια χρειάζεται χρόνο για να επιτελέσει το έργο της και αυτός ο χρόνος έχει σχέση με διάφορες καταστάσεις, παραδοχές και παραμέτρους που συνηθίζουμε να χαρακτηρίζουμε σαν «οξύνοια». Οξύνους είναι ο άνθρωπος που οι λειτουργίες του Μπούντι γίνονται γρήγορα και κατά τεκμήριο σωστά. Βραδύνους είναι το αντίθετο.

Αχανκάρ: Είναι το μέρος του νου που αντιλαμβάνεται και επιζητά την επιβολή του εγώ, το δικό μου, το κέφι μου, το συμφέρον μου, τη βολή και καλοπέρασή μου. Είναι η ιδιότητα του νου στο να επιβάλλει ο άνθρωπος τις επιθυμίες και τις απόψεις του και να διαφοροποιείται από τους άλλους.

* Το Αχανκάρ δέχεται τις αποφάσεις του Μπούντι και εκτελεί τις διαταγές του.

* Του αρέσει να παίρνει έπαινο.

* Δίνει εντολές στους μυώνες του σώματος και της γλώσσας για δράση και επομένως, προετοιμάζει το κάρμα, αφού είναι όργανο δράσης *(πράξεων και λόγων)*.

* Καμιά φορά το Αχανκάρ ενεργεί παρορμητικά και αυτόματα σύμφωνα με τις ροπές του νου *(Υποσυνείδητα)* και χωρίς την επιταγή του Buddhi (διάνοιας). Π.χ. βλέπεις ένα κουνούπι στο χέρι σου και αστραπιαία χωρίς σκέψη *(δηλαδή χωρίς έλεγχο του Buddhi)* από αίσθημα αυτοσυντήρησης, το χτυπάς και το σκοτώνεις.

* Το Ahankar διαρκώς υπενθυμίζει στη διάνοια τις αποφάσεις που παίρνει και που είναι πάντα σε όφελος του «εγώ». Όμως

τις τελικές αποφάσεις θα τις πάρει το Μπούντι *(διάνοια)*.

Τα τέσσερα αυτά μέρη του νου *(Antanskaras)* αρρωσταίνουν, όπως αρρωσταίνει και το σώμα. Οι αρρώστιες του Τσίτα και του Μάνας είναι οι «νευρώσεις» και οι αρρώστιες του Μπούντι οι «ψυχώσεις», με σοβαρότερη ψύχωση τη σχιζοφρένεια.

Οι αρρώστιες του Αχανκάρ είναι η μεγαλοποίηση του «εγώ» που οδηγεί στη ματαιοδοξία. Όποιος προσβάλλεται από αυτή θεωρεί τον εαυτό του σαν το κέντρο του σύμπαντος. Αν και η συναίσθηση του εγώ είναι θεμιτή στις φυσιολογικές αναλογίες, η υπερτροφία της είναι θανάσιμο δηλητήριο που ενσταλάζεται σε ολόκληρο το είναι. Αρχίζει από την παιδική ηλικία και σπάνια παύει να γίνεται αισθητή πριν από τον θάνατο. Συχνά η ματαιοδοξία τρέφεται από τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι άνθρωποι για να δαμάσουν εν μέρει τα άλλα τους πάθη. Έτσι πολλοί υπερηφανεύονται για την ταπεινοφροσύνη τους. Οι γυναίκες νιώθουν υπερηφάνεια για την ομορφιά τους, και για το ωραίο τους σώμα, οι ασκητές για την αγιότητά τους, οι γέροι για τα περασμένα κατορθώματά τους κλπ. Καθένας διαστρέφει τα γεγονότα για δικό του όφελος και βλέπει τα ελαττώματα των άλλων, φανταζόμενος ότι ο ίδιος είναι τέλειος. Αυτό ονομάζεται «Λεπτός εγωισμός». Έτσι σχηματίζονται τα δόγματα, οι πίστεις και οι παλιές δεισιδαιμονίες και επικρατεί η μισαλλοδοξία που έχει γίνει αιτία να χυθεί τόσο αθώο αίμα.

Όπως ένα ραδιόφωνο είναι φτιαγμένο ώστε να μπορεί να συντονίζεται και να λειτουργεί στα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα κύματα, έτσι και ο νους είναι φτιαγμένος με τρόπο που να μπορεί να συντονίζεται και να λειτουργεί στο Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο, ανάλογα με το που ο νους στρέφει την προσοχή μας και καθηλώνει τη συνειδητότητά μας. *(Υπενθύμιση: συνειδητότητα = επίγνωση = ψυχή).* Γι' αυτό αναφορικά με τον νου οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας μιλούν για έναν Υλικό, έναν Αστρικό και ένα Αιτιατό νου ή για την ακρίβεια για ένα Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό λειτουργικό μέρος του νου.

Τώρα που εμείς, που σημαίνει η ψυχή μας ή με άλλα λόγια η συνειδητότητά και η προσοχή μας, βρισκόμαστε μέσα στο υλι-

κό μας σώμα, είμαστε συντονισμένοι με το Υλικό Επίπεδο και χρησιμοποιούμε τον Υλικό μας νου. Ο Υλικός νους συλλαμβάνει εντυπώσεις από τον φυσικό κόσμο μέσω των πέντε αισθητηρίων οργάνων και διαρκώς με την κρίση και τη λογική που έχει η διάνοιά του, τις επεξεργάζεται και κρίνει για το καθετί εάν είναι συμβατό και σύμφωνο με τους φυσικούς νόμους ή όχι. Ό,τι είναι σύμφωνο με τους Υλικούς νόμους το δέχεται σαν πραγματικό και αληθινό και ό,τι είναι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους το απορρίπτει. Σαν παράδειγμα: αν κάποιος πει ότι, όταν αφήσει από το χέρι του ένα αντικείμενο, αυτό θα πέσει στο έδαφος, αυτό είναι κάτι που ο νους μας το δέχεται σαν φυσικό, γιατί κρίνει ότι το αντικείμενο πέφτει λόγω του νόμου της βαρύτητας. Αντίθετα, αν κάποιος πει ότι, όταν αφήσει από το χέρι του ένα αντικείμενο, αυτό θα πάει προς το ταβάνι, επειδή αυτό είναι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους, ο νους το απορρίπτει και το θεωρεί ψευδές και αδύνατο. Αυτόν τον υλικό μας νου εμείς οι άνθρωποι τον εκπαιδεύουμε πηγαίνοντας στο σχολείο, το πανεπιστήμιο και το πολυτεχνείο και σήμερα έχουμε φθάσει στο σημείο να περπατάμε στη σελήνη, να φτιάχνουμε κινητά τηλέφωνα και να έχουμε αναλύσει το ανθρώπινο γονιδίωμα.

Όταν η ψυχή βρίσκεται στον Αστρικό κόσμο, χρησιμοποιεί το Αστρικό της σώμα και τον Αστρικό της νου. Είναι σαν να είναι το ραδιόφωνό μας συντονισμένο ας πούμε, στα βραχέα κύματα. Στον Αστρικό κόσμο βρίσκεται η ψυχή κατά τον διαλογισμό και μετά το φυσικό θάνατο και είναι τότε που αντιλαμβάνεται τους νόμους και τους κανόνες, τους κατοίκους και τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου.

Όταν η ψυχή του διαλογιζόμενου βρίσκεται στον Αστρικό κόσμο δεν εγκαταλείπει τελείως το υλικό μας σώμα, αλλά διατηρεί μία επαφή με αυτό, με την λεγόμενη «Χρυσή Χορδή» ή «Αργυρά Άλυσο» όπως αυτή περιγράφεται στις Χριστιανικές Γραφές και αυτό συμβαίνει για να διατηρεί η ψυχή τις λειτουργίες των πρανών που διατηρούν στη ζωή το φυσικό μας σώμα.

Ο Αστρικός νους είναι απείρως λεπτότερος, δεκτικότερος και ικανότερος του Υλικού νου. Μπορεί και αυτός να καλλιερ-

γηθεί όχι σε σχολεία και πανεπιστήμια αλλά με την καθοδήγηση πνευματικών δασκάλων, με διάφορες πνευματικές ασκήσεις, με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Έτσι, με τον Αστρικό του νου, ο αναζητητής μπορεί να αποκτήσει τις λεγόμενες Αστρικές δυνάμεις, τις Σίντις, Ρίντις και Σάμυαμ όπως ονομάζονται στα Σανσκριτικά και αν είναι εραστής του Θείου, μπορεί να βοηθήσει καταλυτικά την ψυχή του στο πνευματικό της ταξίδι προς τη Θέωση.

Ο Αστρικός νους είναι τόσο δεκτικός και ικανός, που μπορεί Εσωτερικά, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού δηλαδή, να αναλύσει και να συγκρατήσει σε λίγα λεπτά μια ολόκληρη βιβλιοθήκη, την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας ας πούμε, στην οποία λέγεται ότι υπήρχαν πολλά στοιχεία από αυτά που σήμερα αναφέρονται σε αυτό το σημείωμα και συγκεκριμένα στις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου.

Όπως λοιπόν με τον Υλικό μας νου συντονιζόμαστε με τον Υλικό κόσμο και γνωρίζουμε τις πραγματικότητες αυτού του κόσμου, τους φυσικούς νόμους και τους κανόνες, τα υλικά πράγματα, τα φυτά, τα ζώα και τους ανθρώπους, έτσι και με τον Αστρικό μας νου μετά το φυσικό μας θάνατο ή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, μπορούμε να αντιληφθούμε και να γνωρίσουμε τους νόμους και τους κανόνες του Αστρικού κόσμου, τους κατοίκους και τις πραγματικότητες αυτής της ιδιαίτερα θελκτικής περιοχής και ακόμα να ερμηνεύσουμε ορισμένα ανεξήγητα για την επιστήμη φαινόμενα και γεγονότα, καθώς η επιστήμη στηρίζεται μόνο στους φυσικούς νόμους για να εξηγεί τα φαινόμενα. Τέτοια φαινόμενα είναι οι ψυχικές δυνάμεις ορισμένων ανθρώπων, όπως η ακαΐα των αναστενάρηδων, η ραδιαισθησία και άλλα.

Κάτι ανάλογο αλλά στον υπέρτατο βαθμό συμβαίνει και με τον Αιτιατό μας νου, που λειτουργεί όταν η ψυχή βρίσκεται στο Αιτιατό Επίπεδο, μετά το φυσικό θάνατο ή κατά τον διαλογισμό.

Έτσι λοιπόν στον διαλογισμό, όταν με τη συγκέντρωσή μας στον Τρίτο ή κατά τη Χριστιανική παράδοση στον Απλό Οφθαλμό, η συνειδητότητά μας από τον Υλικό κόσμο διολισθήσει στον Αστρικό κόσμο, παύει να λειτουργεί ο Υλικός νους και αρχίζει

να λειτουργεί ο Αστρικός νους και με αυτόν αντιλαμβανόμαστε τους νόμους και τους κανόνες, τις οντότητες και τις πραγματικότητες αυτής της διάστασης. Με αυτόν τον Αστρικό νου, έρχεται κανείς σε επικοινωνία με τους προστάτες του, τον φύλακα άγγελο που λέμε, με καθοδηγητές και με πνευματικούς δασκάλους στην Αστρική τους μορφή. Αυτός ο Αστρικός νους είναι αυτός με τον οποίο η ψυχή κάνει τα πρώτα της βήματα προς τον Θεό, προς τη Θέωση.

Όταν ο Ιησούς μίλησε για τον Παράκλητο *(Παράκλητος είναι αυτός που έρχεται Εσωτερικά με παράκληση, προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό)* μιλούσε ακριβώς για την Αστρική Του μορφή, με την οποία θα εμφανιζόταν στο μέλλον στους μαθητές του, όταν θα έφευγε από το Υλικό Επίπεδο, για να συμπληρώσει την «Εσωτερική Διδασκαλία» Του, αυτή για την οποία τους έλεγε: *«...Σε σας δόθηκε να γνωρίσετε όσα δεν γνωρίζουν ούτε σοφοί ούτε προφήτες...»*. Και ακόμα τότε που τους έλεγε: *«Η Βασιλεία των Ουρανών είναι εντός υμών...». «...Ότε επιθυμήσετε να ίδετε τον Υιόν του Θεού και θέλουσι σας ειπούν ιδού εδώ είναι ή εκεί είναι μην υπάγετε. Ο Υιός θέλει είναι εντός υμών, ως η αστραπή η απαστράπτουσα εις τον ουρανό ...» (δηλαδή θα βρείτε τον Υιό στην Αστρική Του μορφή μέσα από τον διαλογισμό σας).*

Ακόμα τους έλεγε: *«...Εν εκείνη την ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν...». «...Ο Παράκλητος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζετε αυτά».* Με τα πιο πάνω λόγια του ο Ιησούς εννοούσε ότι με τον Υλικό τους νου οι μαθητές Του δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τις Εσωτερικές πραγματικότητες. Και τους έλεγε πως: *«Όταν έλθει ο Παράκλητος, (ο Ιησούς στην Αστρική Του μορφή, όταν θα έρθει μέσα στον διαλογισμό τους) εκείνος θέλει σας οδηγήσει εις πάσα την αλήθεια και θέλει σας ομιλήσει περί του Πατρός»*. Γιατί βέβαια ποιος από μας μπορεί να πλησιάσει και να γνωρίσει τον Θεό με την κρίση και τη λογική του

καθημερινού, Υλικού μας νου;

Και ακριβώς, για να αποκτήσουν οι μαθητές τη δυνατότητα Εσωτερικής επικοινωνίας μαζί Του στο Αστρικό Επίπεδο *(ο Ιησούς στη Φωτεινή ή Αστρική του μορφή και οι μαθητές χρησιμοποιώντας τον Αστρικό τους νου κατά τον διαλογισμό)*, ο Ιησούς συνέστησε στους μαθητές Του, όπως μας λέει ο Ιωάννης, να πάνε στην Ιερουσαλήμ να απομονωθούν και να ασκηθούν στον διαλογισμό: *«...Σεις καθίσατε εν τη πόλη Ιερουσαλήμ, εωσού ενδυθείτε δύναμη εξ ύψους...»*.

Συμπερασματικά και σχετικά με τον νου μπορούμε να πούμε ότι ο Υλικός νους είναι το όργανο με το οποίο ο καθημερινός άνθρωπος αντιλαμβάνεται τις θεωρίες και τις φιλοσοφίες που δημιουργούν οι άνθρωποι, ενώ ο πνευματικός άνθρωπος με τον Αστρικό και τον Αιτιατό του νου, προσπαθεί να επιταχύνει το ταξίδι της ψυχής προς την Θέωση. Ο νους στα πρώτα στάδια *(κατώτερος νους)* κάνοντας χρήση της συνειδητότητας που του παρέχει η ίδια η ψυχή, την παρασύρει στα ενδιαφέροντά του στους τρεις κόσμους και έτσι την καθυστερεί στον δρόμο της επιστροφής της προς τη Θέωση. Αργότερα *(ανώτερος νους)* είναι εκείνος χάρη στον οποίο η ψυχή επιτυγχάνει τον τελικό σκοπό της.

Οι πέντε διαστροφές του νου
Τα θανάσιμα αμαρτήματα

Υπάρχουν πέντε τρόποι νοητικής δραστηριότητας, που είναι θανάσιμες αρρώστιες. Κάθε μια τους γίνεται αφορμή για μια διαφορετική παθολογία στον χαρακτήρα του ατόμου. Για τα πάθη αυτά δεν φταίει η Αρνητική Δύναμη. Τα πάθη αυτά δεν μπορούν να ριζώσουν στον άνθρωπο χωρίς να τα προκαλέσει ο νους του. Τη δύναμή τους, τούς την δίνει ο ίδιος ο άνθρωπος. Όταν αφεθεί μια φορά στα πάθη αυτά, εκείνα προσπαθούν με όλα τα μέσα να τον βάλουν σε πειρασμό και να αιχμαλωτίσουν τις αισθήσεις του. Περιβάλλονται με μία ψεύτικη όψη και προσφέρουν δελεαστικές υποσχέσεις. Για να κερδίσουν περισσότερη επιρροή πάνω

στα θύματά τους, δεν τους παραχωρούν παρά ένα μικρό μέρος από τις χαρές των αισθήσεων και τους κάνουν να πιστεύουν ότι αυτές στο μέλλον θα είναι μεγαλύτερες αλλά και αιώνιες. Αποκρύπτουν τις δυσκολίες όταν έρχεται η διάψευση και η ευτυχία που υπόσχονται γίνεται άφαντη από μπροστά τους. Ο αντικατοπτρισμός του πλούτου, του έρωτα, του αισθησιασμού και της δύναμης της εξουσίας, δεν μας παρουσιάζεται παρά για να μας τραβήξει στην κοιλάδα του πνευματικού μας θανάτου και την παραμονή μας στον Κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.

Τα πέντε πάθη είναι: Kam ή Λαγνεία, Krodh ή Οργή, Lobh ή Απληστία, Moh ή προσκόλληση, Ahankar ή Εγωισμός.

Δυνάμεις του Αστρικού νου

Αστρικές Δυνάμεις ή Υπερφυσικές Δυνάμεις ή Μαγικές Δυνάμεις ή Γιόγκικες Δυνάμεις ή Ρίντις και Σίντις

Ο άνθρωπος μπορεί να κατέχει αλλά και να αναπτύξει ορισμένες δυνάμεις με τις οποίες να επιτελεί πράξεις, των οποίων τα αποτελέσματα να μη μπορούν να εξηγηθούν επιστημονικά, δηλαδή να εξηγηθούν με βάση τους νόμους της φύσης και τα επιστημονικώς παραδεδεγμένα. Οι δυνάμεις αυτές που υπακούν στον Αστρικό νου του ανθρώπου είναι γνωστές σαν Υπερφυσικές ή Αστρικές ή Ψυχικές ή Μαγικές ή Γιογκικές δυνάμεις και ικανότητες και ακόμα γνωστές σαν Σίντις, Ρίντις και Σάτυαμ στη Σανσκριτική γλώσσα, που είναι η παλαιότερη γλώσσα που μιλήθηκε από την Άρεια φυλή.

Για όλες αυτές τις δυνάμεις υπάρχουν αναφορές μέσα στη μυστικιστική βιβλιογραφία, ήδη από την εποχή των Ρίσις, των αρχαίων σοφών της Ινδίας που λέγεται ότι έζησαν 2-4.000 χρόνια π.Χ.

Τις δυνάμεις αυτές κατέχουν ορισμένοι άνθρωποι είτε εκ γενετής είτε τις αποκτούν επιγενώς μετά από εκπαίδευση. Ακόμα μπορεί να τις έχουν εκ γενετής αλλά να τις αναπτύξουν ακόμα

περισσότερο με τη βοήθεια κάποιου που τις έχει αναπτυγμένες σε μεγαλύτερο βαθμό. Οι δυνάμεις αυτές όπως αναφέρθηκε ενεργοποιούνται με τον Αστρικό νου του ανθρώπου και έχουν σαν αποτέλεσμα την επίτευξη υπερφυσικών φαινομένων.

Όπως ο κοινός άνθρωπος χρησιμοποιεί τον Υλικό του νου για να επιτύχει πράγματα που είναι σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους π.χ. να ανοίξει ένα κουτί, έτσι και οι προικισμένοι με Αστρικές δυνάμεις μπορούν να επιτύχουν πράγματα που μπορεί να εξηγηθούν μόνο με βάση τους Αστρικούς νόμους π.χ. να πατάνε σε αναμμένα κάρβουνα και να μην καίγονται.

Όταν τις δυνάμεις αυτές τις έχει κάποιος εκ γενετής, λέγεται ότι αυτές του δίνονται σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο για να μπορέσει με αυτές να διευθετήσει ευκολότερα το κάρμα που του δόθηκε να διευθετήσει σε αυτή του τη ζωή. Το ίδιο λένε και για τους ανθρώπους που γεννώνται σαν παιδιά θαύματα καθώς και για τους ανθρώπους ιδιοφυίες και μεγαλοφυίες. Οι Διδάσκαλοι, λένε ότι αυτά τα χαρίσματα τους δίνονται σαν προσόντα για να διευθετήσουν το κάρμα αυτής τους της ζωής.

Επιγενώς τις δυνάμεις αυτές μπορεί να τις αναπτύξει κανείς κοντά σε έναν γιόγκι *(λευκή μαγεία)* ή κοντά σε έναν μάγο *(μαύρη μαγεία)*, χωρίς τις περισσότερες φορές να είναι ευδιάκριτα τα όρια μεταξύ γιόγκι και μάγου και μεταξύ μαύρης και λευκής μαγείας. Πολλά άτομα μπορεί να έχουν αγαθές προθέσεις και να προβαίνουν σε πράξεις λευκής μαγείας αλλά μπορεί πολύ εύκολα να παρασυρθούν και να συνεχίσουν να ασκούν μαύρη μαγεία χωρίς καλά καλά να το καταλάβουν. Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι συνιστούν στους μαθητές τους να μην ασχολούνται ποτέ με αυτές τις δραστηριότητες γιατί στην καλύτερη περίπτωση θα καθυστερήσουν ή και θα σταματήσουν την πρόοδό τους στον πνευματικό τομέα.

Η χρήση Αστρικών δυνάμεων για να επενεργήσει κάποιος στους φυσικούς νόμους προκειμένου να υπάρξει κάποιο επιθυμητό αποτέλεσμα ονομάζεται Μαγεία.

Οι μαθητές των Τέλειων Διδασκάλων στον πνευματικό Δρόμο που ακολουθούν, περνώντας μέσα από τον Αστρικό κόσμο

αναπτύσσουν Αστρικές δυνάμεις και μάλιστα σε πολύ μεγάλο βαθμό σαν υποπροϊόντα της πνευματικής τους γνώσης. Οι μαθητές εκτός από τη γνώση αποκτούν και Αστρικές δυνάμεις. Η διαφορά είναι ότι οι μαθητές των Διδασκάλων δεν κάνουν ΠΟΤΕ χρήση αυτών των δυνάμεων που κατέχουν εκτός σπανίων ειδικών περιπτώσεων και πάντα κατόπιν εντολής του Πνευματικού τους Οδηγού. Ακόμα δεν αναφέρουν πουθενά και σε κανέναν ότι κατέχουν τέτοιες δυνάμεις ούτε αφήνουν αυτό ποτέ να εννοηθεί. Είναι μεγάλος ο πειρασμός να ξέρει κανείς ότι μπορεί να επιτύχει με μαγικό τρόπο πράγματα ανθρωπίνως ακατόρθωτα και να μην κάνει τίποτα από αυτά. Είναι πολλοί οι μαθητές που παρασύρονται και έτσι καθυστερούν ή σταματούν την πνευματική τους πρόοδο. Το πνευματικό Μονοπάτι έχει πολλές τέτοιες παγίδες που οι Διδάσκαλοι μας βοηθούν να τις αποφεύγουμε. Όμως είναι στην ελεύθερη βούληση του ανθρώπου η επιλογή του τι θέλει να κάνει και τότε οι Διδάσκαλοι δεν παρεμβαίνουν. Όπως θα δούμε πιο κάτω η ελεύθερη βούληση είναι ένα προνόμιο των ανθρώπων το οποίο με κανέναν τρόπο δε θίγουν οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι.

1) **Ρίντις** είναι δυνάμεις που μπορεί να έχει κάποιος από τη γέννησή του, σαν ένα θείο δώρο, για λόγους που έχουν σχέση με τη διευθέτηση του κάρμα του, όπως μας πληροφορούν οι πνευματικοί Διδάσκαλοι.

2) **Σίντις** είναι οι δυνάμεις που μπορεί να αποκτήσει κάποιος στη γήινή του ζωή, μετά από εκπαίδευσή του με Εσωτερικές πειθαρχίες *(Σάντνα)*, όταν μαθητεύσει κοντά σε κάποιον που έχει ορισμένες από αυτές τις δυνάμεις, αλλά είναι και ικανός να τις μεταδώσει και σε κάποιον άλλο *(συχνά με κάποια χρηματική ή άλλη αντιπαροχή).*

3) **Σάτυαμ** είναι δυνάμεις που αποκτάει κανείς με γιογκικές αναπνοές και Εσωτερικές πειθαρχίες και που έχουν σαν αποτέλεσμα να αποκτάει το σώμα του υπεράνθρωπες μυϊκές δυνάμεις *(π.χ. αυτοί που σπάνε με το χέρι τους πολλά τούβλα κλπ.).*

Επαναλαμβάνουμε, γιατί έχει μεγάλη σημασία, ότι όλες αυτές τις ικανότητες και τις δυνάμεις, καθώς και πολλές άλλες ιδιαίτερα σημαντικές, μπορεί να τις αναπτύξει ο άνθρωπος χωρίς προσπάθεια αλλά να είναι απλώς προϊόν της πνευματικής του ανάπτυξης, όταν μέσω του διαλογισμού έρθει σε ενεργό επικοινωνία με τον Αστρικό κόσμο. Όταν ο αναζητητής μέσα από τον διαλογισμό επικοινωνήσει και βιώσει τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου αποκτάει συγχρόνως την ικανότητα να κάνει χρήση των Αστρικών δυνάμεων. Όμως οι πνευματικοί Διδάσκαλοι αυστηρά απαγορεύουν τη χρήση των δυνάμεων αυτών διότι ο μαθητής μπορεί εύκολα να παρασυρθεί σε εγωιστικές ενέργειες που τελικά θα καθυστερήσουν την περαιτέρω πνευματική του πρόοδο. Ο μαθητής για απολύτως κανένα λόγο δεν κάνει χρήση αυτών των δυνάμεων αλλά ακόμα και δεν αποκαλύπτει ούτε αφήνει να εννοηθεί σε τρίτους ότι κατέχει τέτοιες δυνάμεις.

Οι άνθρωποι που προσπαθούν να αναπτύξουν υπερφυσικές δυνάμεις ονομάζονται γιόγκι και οι λόγοι για τους οποίους οι γιόγκι επιδιώκουν να αναπτύξουν «γιογκικές δυνάμεις» είναι βασικά δύο. Ο πρώτος αφορά αυτούς που θεωρούν τη γιόγκα σαν ένα πρώτο βήμα πνευματικής εξέλιξης και τις γιογκικές ασκήσεις σαν εργαλεία για να πειθαρχήσουν, αρχικά το σώμα στον νου και αργότερα τον νου στο πνεύμα. Ο δεύτερος αφορά αυτούς που θέλουν να αποκτήσουν ψυχικές δυνάμεις για ιδιοτελείς σκοπούς, δηλαδή για φήμη, δόξα και για να αποκτήσουν με αυτές χρήματα.

Η μεθοδολογία, για να αναπτυχθούν επιγενώς αυτές οι δυνάμεις, είναι δύσκολη και πολύπλοκη και για να επιτύχει κανείς, απαιτείται να αφιερώσει πολύ χρόνο από τη ζωή του και ακόμα να βάλει αυτόν το σκοπό σε πρώτη προτεραιότητα.

Οι Υπερφυσικές ή Αστρικές ή Μαγικές δυνάμεις που μπορεί να έχει ή να αναπτύξει ο άνθρωπος είναι πάρα πολλές και εδώ θα αναφέρουμε με συντομία τις σπουδαιότερες που ασκούνται από τους «Σίντις», που Σανσκριτικά σημαίνει «ανώτερα όντα». Αυτές είναι οι εξής:

Άνιμα: Είναι η ικανότητα να εισχωρεί η συνειδητότητά του

γιόγκι μέσα στο καθετί, ακόμα και σε ένα «άνου», ένα μόριο ύλης δηλαδή. Μπορεί να βλέπει τη δομή της ύλης και την κατασκευή και τις βλάβες των οργάνων του ανθρώπινου σώματος όταν συγκεντρώσει την προσοχή του σε αυτό. Μπορεί να «μπει» με διόραση *(Αστρική όραση)* μέσα σε μια αρτηρία και να δει αν και σε ποιο σημείο αυτή είναι βουλωμένη.

Λάγκιμα: Είναι η ικανότητα να εξουδετερώνει κανείς την ελκτική δύναμη που ασκεί η βαρύτητα στο σώμα του. Λέγεται χαρακτηριστικά ότι γίνεται τόσο ελαφρύς, που *«μπορεί να ιππεύει ακόμα και τις ακτίνες του ηλίου»*. Χρήση αυτής της ικανότητος γίνεται στο μετεωρισμό είτε από την όρθια θέση είτε από τη θέση του λωτού *(σταυροπόδι)*. Τέτοια άτομα ήταν γνωστά στους κύκλους των αποκρυφιστών της Δύσης και έχουμε περιγραφές των επιτευγμάτων τους από τον $18^{ο}$ αιώνα. Από τους πιο γνωστούς γιόγκι στην Ευρώπη, ήταν ο Σκοτσέζος Ντάνιελ Χιουμ και ο Βρετανός Κόλιν Έβανς. Στην Ανατολή βέβαια υπήρξαν και υπάρχουν πολλά τέτοια άτομα.

Γκάριμα: Είναι η ικανότητα να γίνεται κανείς βαρύς σαν ατσάλι και να μην μπορεί να τον μετακινήσει κανείς. Είναι ικανότητα αντίθετη της Λάγκιμα. Ακόμα ο γιόγκι μπορεί να αυξάνει τον αριθμό των σφυγμών του και να μεταβάλλει την αρτηριακή του πίεση και τη θερμοκρασία του.

Μάσχιμα: Είναι η ικανότητα να διαπερνάει κανείς *(η ψυχή του που συνοδεύεται πάντοτε από τον νου)* τα πάντα μέσα στο διάστημα και να βλέπει τη λειτουργία της παγκόσμιας διάταξης, των ουρανίων σωμάτων και των ηλιακών συστημάτων.

Πράτι: Είναι η ικανότητα να στέλνει κανείς τη συνειδητότητά του σε οποιοδήποτε σημείο του Υλικού σύμπαντος, μπρος και πίσω από τον χρόνο και να περιγράφει γεγονότα. Σαν παράδειγμα μπορεί να περιγράψει τη μάχη του Μαραθώνα σαν να την παρακολουθεί εκείνη τη στιγμή, όπως ένας ραδιοσχολιαστής περιγράφει έναν ποδοσφαιρικό αγώνα. Ακόμα μπορεί να προβλέπει καθετί στο οποίο συγκεντρώνει την προσοχή του, όπως την καλή ή κακή έκβαση ενός γεγονότος, ενός αθλητικού αγώνα κλπ. Άτομα που έχουν αυτή την έμφυτη ικανότητα μπορούν να προ-

βλέπουν και να προφητεύουν ορισμένα σημαντικά γεγονότα που πρόκειται να συμβούν σαν αποτέλεσμα καρμικών αντιδράσεων του παρελθόντος, όμως δεν μπορούν να προβλέπουν τα πάντα, αφού υπάρχει και η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου η οποία καθιστά το κάθε τι απρόβλεπτο. Τα άτομα αυτά δεν μπορούν να αποτρέπουν ή να μεταβάλλουν την έκβαση γεγονότων *(Μάντης Κάλχας – Πυθία – προφήτες της Εβραϊκής παράδοσης)*.

Πρακαμιάμ: Είναι η ικανότητα να εκπληρώνει κανείς υλικές του επιθυμίες και επιδιώξεις. Μπορεί να απαλλαχθεί από σιδερένια δεσμά *(Απόστολος Παύλος – Γκουρού Νάνακ όταν βρέθηκαν στις φυλακές)*. Μπορεί να περνάει μέσα από τη φωτιά *(Χριστιανοί μάρτυρες στη Ρώμη)* ή και να περπατάει στη φωτιά, όπως κάνουν οι αναστενάρηδες. Ακόμα μπορεί να προκαλεί το φαινόμενο της τηλεκινησίας, γνωστό σαν φαινόμενο Γκέλερ και να τρυπιέται χωρίς να τραυματίζεται όταν κάθεται σε μαχαίρια και καρφιά. Αυτή την ικανότητα είχαν επίσης Φιλιππινέζοι και Βραζιλιάνοι «γιατροί» που είναι γνωστοί για τις εγχειρήσεις που έκαναν με τα δάχτυλά τους χωρίς χειρουργικές τομές. *(Δεν μιλάμε βέβαια για τις εκατοντάδες αυτών που υποκρίνονται και κοροϊδεύουν τον κόσμο για να του παίρνουν χρήματα)*.

Βάσιτβαμ: Είναι η ικανότητα να ελέγχει τον νου και να επιβάλλει κανείς την θέλησή του σε όλα τα πλάσματα και τις δυνάμεις της φύσης. Εδώ υπάγεται:

- Η τηλεκινησία.
- Το φαινόμενο Γκέλερ που συνίσταται στο να μπορεί με τη σκέψη του να λυγίζει μεταλλικά αντικείμενα με απλή επαφή των δακτύλων του ή και από απόσταση.
- Η ύπνωση ή επιβολή. Είναι γνωστές οι δραστηριότητες στη Ρωσική αυλή του μάγου Ρασπούτιν που είχε την ικανότητα να υπνωτίζει άτομα και να τους επιβάλλει να κάνουν διάφορα πράγματα.
- Να αλλάζει τις καιρικές συνθήκες, να μαζεύει σύννεφα και να προκαλεί βροχή και ακόμα να γαληνεύει τα κύματα της θάλασσας.
- Να καταστρέφει αντικείμενα και να προκαλεί βλάβες σε

(ορισμένους) ανθρώπους μόνο με τη σκέψη του ενσυνείδητα ή ασυνείδητα. Μια τέτοια περίπτωση είναι το «μάτιασμα» που λένε οι άνθρωποι.

- Να συνομιλεί με πτηνά και να απομακρύνει άγρια ζώα.

Ίσιτβα: Είναι η ικανότητα να «παίζει» κανείς με τις πράνες και με αυτές:

- Να δημιουργεί ή να εξαφανίζει αντικείμενα. *(Σρι Σάτυα Σάϊ Μπάμπα και πολλοί άλλοι πνευματικοί άνθρωποι που αναφέρονται σαν αβατάρ στην Ινδική μυστικιστική παράδοση).*
- Να κάνει αόρατο το υλικό του σώμα ή να δημιουργεί ένα δεύτερο σώμα σε κάποιο άλλο απομακρυσμένο σημείο της γης. *(Τέτοιες αναφορές υπάρχουν και στις Χριστιανικές Γραφές).*
- Να περνάει το χέρι του μέσα από ένα τοίχο και να παίρνει ένα αντικείμενο. *(Ο σύγχρονος μάγος Dynamo).*
- Να καθιστά αόρατα σε τρίτους κολοσσιαία αντικείμενα και ο ίδιος να εξαφανίζεται. Σε ορισμένες περιπτώσεις η ικανότητα Ίσιτβα είναι «Τζάλα», που σημαίνει ότι είναι ένα τέχνασμα και όχι κάτι πραγματικό, γιατί το κολοσσιαίο αντικείμενο και ο γιόγκι στην πραγματικότητα παραμένουν στη θέση τους και αν φωτογραφίσει κανείς την περιοχή το αντικείμενο και ο άνθρωπος θα εμφανιστούν κανονικά. Απλά ο μάγος εμποδίζει την οπτική επαφή του ατόμου με το αντικείμενο.
- Να βγάζει από το σώμα του φως ή φλόγες και να τους δίνει διάφορα σχήματα και χρώματα *(Κόπερφιλντ).*
- Να χρησιμοποιεί πράνες ή βιοενέργεια για θεραπευτικούς σκοπούς *(πνευματικές θεραπείες όπως στην περίπτωση του γνωστού στην Ελλάδα Βραζιλιάνου Ζοάου, ή σε πειράματα ανάπτυξης και μετάλλαξης φυτών, Λούθηρος Μπέρμπανγκ –Βραβείο Νόμπελ. Σε αυτόν είχε αφιερώσει το βιβλίο του «Αυτοβιογραφία ενός γιόγκι» ο γνωστός γιόγκι Γιογκανάντα).* Εδώ στηρίζεται και η μέθοδος Ρέικι, όταν δεν γίνεται για εμπορικούς σκοπούς.

Βιντέχα: Είναι η ικανότητα να μπορεί να βγει κανείς *(ψυχή και νους)* έξω από το σώμα με τη θέλησή του και να παραμένει έξω από αυτό. Το άτομο αυτό αισθάνεται μία ταύτιση με τη φύση

που την διαπερνάει, όπως ο ηλεκτρισμός διαπερνά ένα καλώδιο. Το άτομο αυτό μπορεί επίσης να επιτελέσει «σκάγια παρβές», δηλαδή να επιτρέψει σε μια οντότητα να δράσει μέσω του σώματος και του νου του. *(Αυτό είναι κάτι διαφορετικό από αυτό που λένε υπνωτισμένος ή μαγεμένος)*. Εδώ στηρίζεται και η μετάδοση πληροφοριών από Αστρικές οντότητες μέσω διαμέσων *(Μέντιουμ)* αλλά και η συναλλαγή με Αστρικές οντότητες που πολλές φορές οδηγούν συχνά στην τρέλα και την καταστροφή. Είναι δραστηριότητες άκρως επικίνδυνες. Ο Τέλειος Διδάσκαλος Κιρπάλ έλεγε ότι συχνά υπάρχει μεγαλύτερος εκβιασμός μέσα από Αστρικές οντότητες, από ότι στο Υλικό Επίπεδο.

Κοντά σε αυτές τις ικανότητες υπάρχουν και άλλες δευτερεύουσες, οι «Σάτυαμ» που αποκτούνται με την απλή διαδικασία του αυτοελέγχου και της αυτοσυγκέντρωσης, όπως:

1. Να καταλαβαίνει κανείς τη γλώσσα των πτηνών και των ζώων, να συνομιλεί νοητικά μαζί τους, να μην τον φοβούνται, να μη τον βλάπτουν και να είναι φιλικά απέναντί του.
2. Να γνωρίζει προηγούμενες ζωές του και ακόμα το πότε θα πεθάνει *(περίπου και όχι την ακριβή στιγμή, όπως γίνεται σε άλλες καταστάσεις)*. Εδώ υπάγεται και η περίπτωση αυτών που κάνουν αναδρομές και μπορούν να βοηθήσουν και άλλους να αναδράμουν και να συλλέξουν ψίχουλα από κάποια προηγούμενη ενσάρκωσή τους σε ανθρώπινο σώμα.
3. Να διαβάζει τις βαθιές κρυμμένες σκέψεις των άλλων *(ο σύγχρονος μάγος Dynamo)*.
4. Να γνωρίζει διαισθητικά τα μυστικά της Δημιουργίας της γης και των πλανητών καθώς και των γεγονότων *(πολιτισμοί, μετακινήσεις λαών κλπ.)* που συνέβησαν μέσα στα εκατομμύρια χρόνια ύπαρξης της γης. Η ικανότητα αυτή διαφέρει από τη Μάσχιμα.
5. Να διαβάζει μελλοντικά γεγονότα μέσα σε μία παλάμη, σε ένα κουπάκι καφέ, σε ένα δοχείο που καθρεφτίζεται ο ήλιος ή ο Σείριος αστέρας κλπ. Υπάρχει διαφορά με την ικανότητα Πράτι. Την ικανότητα αυτή εκμεταλλεύονται πολλοί που υποδύονται ότι την έχουν, προκειμένου να βγάζουν χρήματα

(καφετζούδες και παλαμιστές).

6. Να μεταφέρει τον εαυτό του *(νου και ψυχή)* σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και να περιγράφει τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή. Υπάρχει διαφορά με την ικανότητα Πράτι.
7. Να έχει ανεπτυγμένη την έκτη αίσθηση ή ραδιαισθησία. Την ικανότητα αυτή έχουν οι ραβδοσκόποι και ορισμένοι άλλοι που μπορούν από πολλά χιλιόμετρα μακριά να γνωρίζουν αν σε ένα τόπο υπάρχουν νερά, μεταλλεύματα, υπόγεια κενά, τάφοι κλπ. Άτομα με αυτή την ικανότητα χρησιμοποιήθηκαν από τους αρχαίους λαούς, ήδη από τη Νεολιθική Εποχή, για να βρίσκουν κοιτάσματα χρυσού, σιδήρου κλπ. Ακόμα τέτοια άτομα ήταν που υποδείκνυαν τα παλιά χρόνια, που θα πρέπει να χτιστούν θεραπευτήρια, ναοί, ακροπόλεις, νεκροταφεία, υδραγωγεία, φρούρια κλπ. Είναι γνωστό πως και οι Γερμανοί στον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο χρησιμοποίησαν τέτοια άτομα, για να εντοπίζουν τους ασυρμάτους των συμμάχων και ακόμα και σήμερα τέτοια άτομα βοηθούν τις αστυνομικές υπηρεσίες σε περίπτωση αναζήτησης παράνομων ατόμων.
8. Να κάνει διάγνωση ασθενειών και να τις θεραπεύει με την αφή χρησιμοποιώντας πράνες δηλαδή βιοενέργεια. *(Εδώ υπάγονται διάφορες μέθοδοι μία των οποίων το Ρείκι. Είναι μία συνιστώσα της ικανότητας Ίσιτβα)*.
9. Να αποκτάει σωματική τελειότητα στο σχήμα *(ρούπα)*, στο χρώμα του δέρματος *(ράγκα)* στη δύναμη και καρτερία *(μπάλα),* στη σταθερότητα *(σανχατάν)*, στη φυσική χάρη *(λαβάνια)* κλπ. Τέτοιες δυνάμεις έχουν αυτοί που μπορούν να αλλάξουν τη φυσιογνωμία τους, να μαζεύουν το σώμα τους σε ένα κουβάρι, να κάθονται ή να ξαπλώνουν πάνω σε καρφιά κλπ.
10. Να έχει πολύ ανεπτυγμένη τηλεπάθεια, διαίσθηση και προαίσθηση, σε βαθμό άπειρα μεγαλύτερο από ό,τι συμβαίνει με όλους γενικά τους ανθρώπους.
11. Να έχει ικανότητα διόρασης, διακοής και διαισθητικής

αντίληψης του υπερπέραν με αποτέλεσμα να γνωρίζει ορισμένους από τους νόμους, τις δυνάμεις, τις οντότητες και τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου. Τα άτομα αυτά ονομάζουμε «πνευματιστές». Οι πνευματιστές, πολλές φορές κάνοντας χρήση των Αστρικών τους αισθήσεων μπορεί να παίρνουν οδηγίες, καθοδήγηση και διδασκαλία από πνευματικές οντότητες και να τις μεταβιβάζουν σε τρίτους *(Έλενα Μπλαβάτσκυ)*. Σε αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει και η πιθανότητα του λάθους και γι' αυτό πρέπει να είμαστε εξαιρετικά επιφυλακτικοί για τις πληροφορίες που παίρνουμε από αυτά τα άτομα. Πριν λίγα χρόνια στην Ελλάδα, μιά ομάδα σατανιστών όπως αποκαλύφθηκε είχαν τέτοιου είδους, αντικοινωνικές παροτρύνσεις με τα γνωστά σε όλους μας δραματικά αποτελέσματα. Τέτοιες ικανότητες έχουν πολλά από τα κατ' επάγγελμα μέντιουμ.

12. Να έχει την ικανότητα της μαγείας και της συναλλαγής με οντότητες των κατώτερων Αστρικών υποπεδίων, συχνά χρησιμοποιώντας ήχους, λέξεις *(του τύπου άμπρα-κατάμπρα)*, τελετουργίες και τυπικά *(βουντού, μαύρη μαγεία, κεριά και νεκροκεφαλές κλπ.)*.
13. Να μπορεί να αδρανοποιεί τη διάνοια ενός ατόμου και να του επιβάλλει να ενεργεί, όπως εκείνος θέλει και για όσο χρόνο θέλει. Αυτό ονομάζεται «επιβολή» ή «υπνωτισμός» και υπάρχει και η ανάστροφη ικανότητα που καταργεί την επιβολή και λέγεται «εξορκισμός».

Εδώ θα πρέπει να γίνει μια διευκρίνιση σχετικά με τους όρους ***προαίσθηση***, ***διαίσθηση*** και ***προφητεία*** που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Η προαίσθηση είναι μια αίσθηση που έχουμε, πως πιθανόν κάτι θα συμβεί σύμφωνα με ορισμένα γεγονότα που πέφτουν άμεσα στην αντίληψή μας. Λέμε: «Έχω την *προαίσθηση* ότι ο γιος μου δεν θα επιτύχει στις εξετάσεις του». Αυτό γιατί πριν τις εξετάσεις του δε διάβαζε όσο έπρεπε και σαν συμπέρασμα μου δημιουργείται σήμερα το προαίσθημα της αποτυχίας του.

Άλλοτε λέμε: «*Διαισθάνομαι* ότι κάτι ασυνήθιστο θα μου

συμβεί». Αυτή η διαίσθηση δε στηρίζεται σε λογικά δεδομένα αλλά δημιουργείται μέσα μου για κάτι που πιθανώς σύντομα θα συμβεί.

Όταν πάλι λέμε *προφητεία*, αυτή είναι μια πρόβλεψη για κάτι που θα συμβεί στο απώτερο μέλλον και που δεν στηρίζεται σε κανένα σημερινό δεδομένο. Λέμε: «Προφήτευσε πριν εκατό χρόνια ότι ο άνθρωπος στις μέρες μας θα πατούσε το φεγγάρι». Οι προφητείες μπορεί να επαληθευθούν ή όχι, κυρίως αυτές που περιέχουν καταστροφολογίες Οι Διδάσκαλοι λένε πως αρνητικές προφητείες προέρχονται από την αρνητική πλευρά και δεν επαληθεύονται.

Προαισθήματα, διαισθήσεις και προφητείες σαν νοητικές εργασίες, υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους.

Όπως αναφέρθηκε, οι πιο πάνω ιδιότητες-ικανότητες του Αστρικού νου, μπορεί να είναι εκ γενετής αναπτυγμένες σε διαφορετικό βαθμό σε διάφορα άτομα, όπως ορισμένες από αυτές μπορεί και επιγενώς να τις αναπτύξει κανείς σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό με την άσκηση.

Σαν παράδειγμα κάποιος ραβδοσκόπος μπορεί να καθορίζει μόνο, αν σε ένα συγκεκριμένο σημείο υπάρχει νερό καθώς και την κατεύθυνση της ροής του. Ένας άλλος με μεγαλύτερες ικανότητες μπορεί να καθορίσει και το βάθος και την ποσότητα του νερού, ενώ ένας τρίτος μπορεί να καθορίσει και τη θερμοκρασία του, την ποιότητα και την καθαρότητά του. Άλλος μπορεί να χρησιμοποιήσει μία κληματόβεργα σαν εργαλείο, άλλος ένα εκκρεμές και άλλος μπορεί έχοντας ένα τοπογραφικό χάρτη μπροστά του, μπορεί διαισθητικά να μιλήσει με μεγάλες λεπτομέρειες εκτός από το νερό και για αντικείμενα που μπορεί να βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια της γης σε μια περιοχή, έστω και αν αυτή βρίσκεται εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά *(τάφοι, πετρέλαιο, μεταλλεύματα κλπ.).* Συγκεκριμένα, λοιπόν, όσον αφορά το χάρισμα της ραδιαισθησίας, μπορεί να το έχει κανείς εκ γενετής, αλλά μπορεί και να το αναπτύξει σε μικρότερο η μεγαλύτερο βαθμό κοντά σε κάποιον που έχει ανεπτυγμένο αυτό το χάρισμα. Ακόμα στην περίπτωση που είναι «διαισθητικός», μπορεί να το

αναπτύξει και με «εσωτερική» καθοδήγηση. *(καθοδήγηση από κάποια Αστρική οντότητα).*

Όπως εμείς στην Ελλάδα μπορούμε να επισκεφθούμε τους αναστενάρηδες και να παρακολουθήσουμε το φαινόμενο της ακαΐας, το ίδιο εύκολα μπορεί να επισκεφθεί κανείς διάφορα μέρη της Ινδίας και να δει άτομα να κάνουν επίδειξη των Αστρικών τους δυνάμεων για λίγες ρουπίες. Είναι γνωστές οι γιορτές της Κούμπα Μίλα, στις οποίες κάθε οκτώ χρόνια συρρέουν χιλιάδες μάγοι και επιδεικνύουν τις μαγικές τους ικανότητές.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει μία διευκρίνιση: ***Τα θαύματα του Χριστού και των αγίων δεν επιτελούντο με τη χρήση Αστρικών δυνάμεων αλλά με την ενεργοποίηση του νόμου της Θείας Χάρης, που μπορεί να επιτύχει ο οποιοσδήποτε με την πίστη και την προσευχή του***, όπως λεπτομερώς περιγράφεται σε κάποιο επόμενο κεφάλαιο. Είναι γνωστά τα λόγια του Ιησού που μετά από τα θαύματα Του που περιγράφονται στις Γραφές, έλεγε: *«Η πίστη σου σεσωκέ σε»*. Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ έλεγε σχετικά: *«Ο άνθρωπος που φλέγεται από Αγάπη και λατρεία για τον Θεό δεν έχει κανένα ενδιαφέρον να αναπτύξει τέτοιες δυνάμεις»*.

Ο σοφός Πατάντζαλι έλεγε: «Παράτησε τις σίντι και κατάστρεψε τους σπόρους της σκλαβιάς που αυτές θα σου δώσουν. Μη σε παρασύρουν οι Αστρικές δυνάμεις με τη δύναμη και τη φήμη που σου προσφέρουν μέσα στον Υλικό κόσμο. Όλα αυτά τα επιτεύγματα είναι εφήμερα και δεν οδηγούν πουθενά. Μη δελεάζεσαι από τα γοητευτικά χαμόγελα των ουράνιων όντων που έρχονται να σε συγχαρούν. Σου στήνουν θανάσιμες παγίδες».

Ανακεφαλαίωση σχετικά με τον νου

- Ο Υλικός μας εγκέφαλος δεν είναι ο νους. Ο εγκέφαλός μας είναι συγχρόνως ένας δέκτης, μετασχηματιστής και αναμεταδότης. Τα ερεθίσματα: φωτεινά, ακουστικά, οσφρητικά κλπ. που συλλαμβάνονται από τα πέντε Υλικά αισθητήριά μας όρ-

γανα, αποστέλλονται μέσα από τον αιθέρα των αισθητικών νεύρων σε ορισμένα κέντρα της Γέφυρας του Υλικού μας εγκεφάλου. Στα κέντρα αυτά τα ερεθίσματα «αλλάζουν συχνότητα» και μεταδίδονται στα αντίστοιχα κέντρα του Αστρικού μας εγκεφάλου, όπου τα ερεθίσματα αυτά μετασχηματίζονται σε εντυπώσεις. Οι εντυπώσεις κατευθύνονται αρχικά στο Τσίτα και μετά στο Μάνας, Μπούντι και Αχανκάρ, με τον τρόπο που αναφέρθηκε πιο πάνω.

- Όλα τα προγράμματα του «κομπιούτερ νους» λειτουργούν αυτόματα, ταυτόχρονα και ανεξάρτητα σύμφωνα με τις ροπές του νου του κάθε ανθρώπου.
- Ο νους δεν είναι μία λογική οντότητα αλλά ακολουθεί τη φύση του, δηλαδή τις ροπές του. Αν προκύψει μία υψηλή σκέψη κατά τη λειτουργία του, αυτή οφείλεται σε κάποια φωτεινή ακτίνα της ψυχής.
- Οι λειτουργίες του νου δεν εξαρτώνται από τους νόμους της ηθικής. Οι αρχές των ανθρώπων εξαρτώνται από τις παραδόσεις, τα ήθη, τη γεωγραφία κλπ. *(για άλλους είναι καλή η ανθρωποφαγία, για άλλους η χορτοφαγική διατροφή).*
- Όταν ο νους απολαμβάνει μία αίσθηση, θέλει διαρκώς να την επαναλαμβάνει, χωρίς να ασχολείται με τις συνέπειες *(μέθη, τσιγάρο, ναρκωτικές ουσίες).* Το Manas επιθυμεί ό,τι δεν μπορεί να αποκτήσει.
- Η ύπνωση αδρανοποιεί το Μπούντι (διάνοια) του υπνωτιζόμενου και ο νους του δεν μπορεί να λειτουργήσει αυτόνομα. Τότε το Μπούντι του υπνωτιστή δίνει εντολές στο Αχανκάρ του υπνωτιζόμενου και ο υπνωτισμένος εκτελεί πράξεις σύμφωνα με τις επιθυμίες του υπνωτιστή.
- Η ροπές του νου, δηλαδή η φύση του ανθρώπου, κάνει τη συνήθεια πάθος του νου, που καμιά φορά είναι καταστροφικό. Ο νους αρνείται την καινοτομία. Δέχεται χωρίς όρους αυτό που του έμαθαν να κάνει, σαν σωστό και αληθινό.
- Ο Υλικός νους των ανθρώπων και συγκεκριμένα το Μπούντι *(διάνοια)* άλλοτε κληρονομικά και άλλοτε με την εκπαίδευση, είναι σε διαφορετικό βαθμό «αναπτυγμένος» και χαρακτηρί-

ζει το άτομο σαν έξυπνο, με ευθυκρισία, με φαντασία κλπ. Αν κατάλληλα εκπαιδευτεί ο υλικός νους μπορούν να επιτελεστούν επιστημονικά κατορθώματα. Με όμοιο τρόπο, αν εκπαιδευτεί ο Αστρικός νους, ο άνθρωπος αποκτάει Αστρικές ικανότητες: τις Σίντις, Ρίντις και Σάτυαμ και με αυτές μπορεί να επιτελέσει τα λεγόμενα «θαύματα». Αυτές είναι ενέργειες που ένας σώφρων άνθρωπος θα πρέπει να αποφεύγει γιατί δεν οδηγούν πουθενά και συγχρόνως είναι και επικίνδυνες.

Όταν μιλάμε για «Πνευματική εξέλιξη του ανθρώπου», εννοούμε την εξέλιξη του νου του και όχι της ψυχής του, καθώς η ψυχή που είναι ένα μέρος, μία πνοή από τον Θεό, μία σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας δε χρειάζεται να εξελιχθεί, καθώς είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό. Όταν λέμε λοιπόν ότι ο νους εξελίσσεται με την πάροδο του χρόνου, εννοούμε ότι αρχίζει και λειτουργεί σαν ανώτερος νους, σε όλο και ψηλότερα επίπεδα συνειδητότητας και να δέχεται τις παραινέσεις της ψυχής.

Το πεπρωμένο του νου είναι τελικά να διαλυθεί και να συγχωνευθεί με τον Παγκόσμιο Νου, όταν η ψυχή δεν θα χρειάζεται πλέον τις υπηρεσίες του. Η ψυχή σε κάποιο σημείο στο ταξίδι της επιστροφής της και συγκεκριμένα, όταν περάσει το Αιτιατό επίπεδο, εγκαταλείπει τον νου, όπως εγκαταλείπει το υλικό της σώμα, όταν φύγει από το Υλικό επίπεδο. Από εκεί και πέρα η ψυχή μπορεί μόνη της, με τις έμφυτες ιδιότητές που την χαρακτηρίζουν: την Αγάπη, τη Δύναμη, τη Σοφία και τη Συνειδητότητα, να προχωρήσει στο ταξίδι της επιστροφής της στο Βασίλειο του Πατέρα, στην Περιοχή του καθαρού Πνεύματος. στο Σατς Καντ.

Τα θαύματα των μάγων, των ταχυδακτυλουργών και των αγίων

Τίποτα δεν είναι αδύνατον. Η λέξη αδύνατον είναι για τα λεξικά των ανόητων. Kirpal Singh

Μέσα στους αιώνες, πολλοί διηγήθηκαν ιστορίες και μίλησαν με βεβαιότητα για μάγους και υπερφυσικές δυνάμεις ενώ άλλοι, πολύ περισσότεροι, αμφισβήτησαν αυτές τις δυνάμεις ή προσπάθησαν με τη λογική τους να δώσουν διάφορες εξηγήσεις.

Ακόμα υπάρχουν και ορισμένοι που μιλούν για θαύματα και για ανεξήγητα φαινόμενα όπως και άλλοι, που την έννοια του θαύματος και του υπερφυσικού την έχουν ταυτίσει με τον Χριστό, με τους αγίους και με τη Θεία παρέμβαση. Τέλος υπάρχουν και μερικοί που πιστεύουν ότι οι άνθρωποι, κάποτε στο μέλλον, θα εξηγήσουν με επιστημονικό τρόπο όλα τα μεταφυσικά φαινόμενα.

Πού βρίσκεται όμως η αλήθεια; Οι απαντήσεις έχουν δοθεί με σαφήνεια από τα πολύ αρχαία χρόνια, από αγίους μύστες και πνευματικούς Διδασκάλους και δεν χρειάζεται σήμερα εμείς να πασχίζουμε να βρούμε δικές μας εξηγήσεις.

Για να μπορούμε όμως να ακριβολογήσουμε και να γίνουν αντιληπτά αυτά στα οποία θα αναφερθούμε, θα πρέπει αρχικά να δώσουμε τον ακριβή ορισμό ορισμένων εννοιών. Έτσι :

Υπερφυσικό είναι κάθε τι που δεν μπορεί να εξηγηθεί με βάση τους νόμους του φυσικού επιπέδου, τους νόμους δηλαδή της φυσικής, της χημείας και όλους τους άλλους που μάθαμε στο σχολείο και το πανεπιστήμιο.

Μεταφυσικά φαινόμενα: είναι αυτά με τα οποία ασχολείται η μεταφυσική έρευνα και αφορά κυρίως τις Αστρικές ή μαγικές ή ψυχικές δυνάμεις του ανθρώπου, για τις οποίες καταλληλότερος θα ήταν ο όρος «νοητικές δυνάμεις» διότι στην πραγματικότητα είναι επιτεύγματα του Αστρικού νου. Γι’ αυτές τι δυνάμεις έγινε ήδη λόγος σε προηγούμενο κεφάλαιο.

Ανεξήγητο είναι κάθε τι που συμβαίνει και δεν μπορεί

να ερμηνευθεί με την κοινή ανθρώπινη γνώση και λογική και αυτό γιατί δεν υπόκειται στους φυσικούς νόμους και τις γνωστές εφαρμογές τους.

Θαύμα είναι κάθε τι που «δίνει την εντύπωση» ότι επιτελείται καθ' υπέρβαση των φυσικών νόμων και των γνωστών εφαρμογών τους. Και λέμε των γνωστών, γιατί όλο και περισσότερες εφαρμογές των φυσικών νόμων μας αποκαλύπτονται από τη σύγχρονη τεχνολογία και ορισμένα πράγματα που κάποτε θα μπορούσαν να θεωρούνται σαν θαύματα σήμερα παύουν να μας εντυπωσιάζουν. Κάποτε, αν και γνώριζαν τον νόμο της βαρύτητας, οι άνθρωποι θα μιλούσαν για θαύμα αν έβλεπαν μπροστά τους ένα αντικείμενο πολλών τόνων, να πετάει στον αέρα με υπερηχητική ταχύτητα ή το φαγητό να ζεσταίνεται σε φούρνο μικροκυμάτων.

Μαγεία είναι η χρησιμοποίηση μαγικών ή αλλιώς Αστρικών ή υπερφυσικών ή ψυχικών δυνάμεων, προκειμένου με αυτές να διαταραχθεί ή να καταλυθεί κάποια ισορροπία που στηρίζεται στους φυσικούς νόμους.

Για να γίνει αντιληπτό το θέμα των θαυμάτων θα πρέπει 1) να υπενθυμίσουμε τον ορισμό του θαύματος, 2) να υπενθυμίσουμε το πως λειτουργεί ο ανθρώπινος νους και 3) να αναφερθούμε πάλι με συντομία στους Νόμους και τα Δώρα του Θεού στα οποία θα αναφερθούμε λεπτομερώς πιο κάτω.

Όπως προαναφέρθηκε, **θαύμα** είναι κάθε τι που φαίνεται ότι δεν υπόκειται στους φυσικούς νόμους και στις εφαρμογές τους και γι' αυτό δεν μπορούμε να δώσουμε απάντηση για το πως αυτό επιτελείται.

Όσον αφορά το πώς **λειτουργεί ο νους**, οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι, αναφερόμενοι στη Θεϊκή Δημιουργία, μας λένε ότι οι ψυχές, καθώς περνούσαν μέσα από το Αιτιατό Επίπεδο, τους δόθηκε ο νους που χρησιμεύει στην ψυχή σαν ένα μέσον επικοινωνίας της με τις περιοχές του Αιτιατού, Αστρικού και Υλικού κόσμου. Αυτό το εργαλείο, ο νους, λειτουργεί σαν ένα ραδιόφωνο που μπορεί να συντονίζεται με τα μακρά, τα μεσαία

και τα βραχέα κύματα. Έτσι και ο νους μπορεί να συντονίζεται με τον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο, ανάλογα με το πνευματικό ή το υλικό επίπεδο στο οποίο κάθε φορά βρίσκεται και εργάζεται η ψυχή την οποία διαρκώς συνοδεύει. Όσο ζούμε στο υλικό επίπεδο, χρησιμοποιούμε τον Υλικό μας νου, που με την κρίση και τη λογική που είναι προικισμένος, εξετάζει το κάθε τι αν είναι σύμφωνο και αν υπακούει στους φυσικούς νόμους. Ο Αστρικός νους είναι άπειρα ικανότερος και ισχυρότερος από τον υλικό νου και μπορεί να συλλάβει και να επεξεργαστεί μέσα σε λίγα λεπτά τις γνώσεις που περιέχει μια ολόκληρη βιβλιοθήκη. Οι δυνάμεις, οι ιδιότητες και οι ικανότητες που μπορεί να αποκτήσει ο Αστρικός νους λέγονται σίντις, ρίντις και σάτυαμ.

Οι **Νόμοι του Θεού** είναι: α) Οι νόμοι της φύσης, β) οι Καρμικοί νόμοι και γ) ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης που μπορεί να υπερισχύσει και να καταλύσει τους προηγούμενους. Ο Νόμος αυτός ενεργοποιείται με την πίστη και την προσευχή.

Τα **Δώρα του Θεού** στον άνθρωπο είναι α) Η δύναμη της προσευχής του β) Η ικανότητα της διάκρισης και η δύναμη της ελεύθερής του βούλησης και γ) Η συνεχής παρουσία του Θεανθρώπου πάνω στη γη και η δυνατότητα του ανθρώπου με τη βοήθειά Του να φθάσει στη Θέωση ακόμα και στη συγκεκριμένη του ενσάρκωση.

Πώς όμως μπορεί να δημιουργείται σε κάποιον η εντύπωση πως βρίσκεται μπροστά σε ένα θαύμα και κάποιος άλλος να μην έχει την εντύπωση του υπερφυσικού ή του θαύματος; Η εντύπωση του θαύματος μπορεί να δημιουργηθεί με τους εξής τρόπους:

* Από δεισιδαιμονία ή προκατάληψη.
* Πιστεύοντας κάποιο ψέμα.
* Από άγνοια όλων των εφαρμογών των φυσικών νόμων.
* Με χρήση Αστρικών δυνάμεων.
* Με τη Θεία Χάρη.

Εντύπωση του θαύματος από δεισιδαιμονία ή προκατάληψη

παρατηρείται σε μεγαλύτερο βαθμό σε άτομα χαμηλής πνευματικής ανάπτυξης και χαμηλής συνειδητότητας και είναι υπολείμματα υποσυνείδητων αρχέτυπων του ανθρώπου της Λίθινης Εποχής που χαράχτηκαν μέσα στο ανθρώπινο DNA και επηρεάζουν την ανθρώπινη φαντασία και διάνοια ακόμα και σήμερα. Η δεισιδαιμονία και η προκατάληψη κάνουν τον άνθρωπο να βλέπει παντού το υπερφυσικό και κάθε ασθένεια ή δυσκολία στη ζωή του, να την θεωρεί σαν αποτέλεσμα μαγείας, τιμωρίας και δαιμονικής επενέργειας. Κάποτε ακούσαμε να λένε: «Έγινε θαύμα! Δάκρυσε το εικόνισμα της Παναγίας όπως την ημέρα της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης»! *«Αυτό είναι κακό σημάδι»* λένε ορισμένοι. *«Όχι είναι καλό σημάδι»* λένε άλλοι. *«Η Παναγία μας λυπήθηκε και δάκρυσε από τη λύπη της»* κλπ.

Εντύπωση θαύματος μπορεί να δημιουργηθεί και από ένα ψέμα. Τα ψέματα χρησιμοποιήθηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό και από μοναχούς, ιερωμένους, ακόμα και από ορισμένους Πατέρες της εκκλησίας με σκοπό να επιβάλουν τις απόψεις τους ή να πείσουν τον κόσμο ότι κάτι είναι καλό ή αντίθετα κακό ή αιρετικό και πως για να σωθεί ο κόσμος θα έπρεπε να πράξει ανάλογα με τις οδηγίες και τις επιθυμίες τους. Ακόμα πολλά από τα ιερά βιβλία όλων των θρησκειών και ιδιαίτερα τα αναφερόμενα σε βίους αγίων είναι γεμάτα χονδροειδή ψέματα και φαντασίες.

Πρόσφατο μας είναι το παράδειγμα του παπα-Βελισάριου που θέλησαν να τον αγιοποιήσουν επειδή τάχα μετά θάνατον δεν είχε λιώσει το σώμα του. Ακόμα το ψέμα για δήθεν θαύματα, χρησιμοποιείται από ορισμένους για να αποκτήσουν χρήματα και οπαδούς. Είναι γνωστή μια άλλη ιστορία «θαύματος» που δημοσιεύθηκε και στις εφημερίδες στην αρχή της δεκαετίας του 30, όπου κάποιος έλεγε ότι έβλεπε στον ύπνο του κάποιον άγιο να του υποδεικνύει που είναι θαμμένη η κάρα του και να του ζητάει να τη βρει και να κτίσει μία εκκλησία στο όνομα του. Και η μεν κάρα βρέθηκε όπου υπέδειξε ο άνθρωπος αλλά ο τότε καθηγητής της ιατροδικαστικής Μελισσηνός απέδειξε ότι δεν επρόκειτο για κάποια κάρα αγίου αλλά για μία κάρα λήσταρχου που είχε κλαπεί από τα εργαστήρια της ιατρικής του πανεπιστημίου

Αθηνών, όταν κάποτε αυτά έπιασαν φωτιά.

Εντύπωση θαύματος μπορεί να δημιουργηθεί και από άγνοια των φυσικών νόμων και των εφαρμογών τους. Τα πρώτα αεροπλάνα προξένησαν πανικό σε ανθρώπους που δεν είχαν ακούσει γι' αυτά. Όταν οι αδελφοί Λυμιέρ έκαναν την πρώτη κινηματογραφική προβολή σε ένα καφενείο στο Παρίσι, οι θεατές έντρομοι τράπηκαν σε φυγή και ποδοπατήθηκαν γιατί φοβήθηκαν ότι το τραίνο της ταινίας θα τους διαμέλιζε. Ακόμα και οι πολλαπλές εφαρμογές της σύγχρονης επιστήμης και τεχνολογίας όταν πρωτοεμφανίζονται όπως η μελέτη του ανθρώπινου γονιδιώματος θεωρούνται ως ένα σύγχρονο θαύμα.

Θαύματα γίνονται και με τη χρήση Αστρικών δυνάμεων. Στην Ινδία των 1.200 εκατομμυρίων ανθρώπων, υπάρχουν χιλιάδες άτομα που ζουν επιδεικνύοντας τις Αστρικές δυνάμεις που κατέχουν, για λίγες ρουπίες. Αν πάει κανείς στο Δελχί, κοντά στο δημόσιο αποτεφρωτήριο, στις όχθες του ποταμού θα δει πλήθος ατόμων να κάνουν τα πιο εντυπωσιακά πράγματα. Να παραμένουν κάτω από το νερό, να τους θάβουν στο χώμα για ώρες και να βγαίνουν ζωντανοί, να σηκώνονται στον αέρα, να αυξάνουν το βάρος τους και να μη μπορούν να τους μετακινήσουν κλπ. Δίπλα τους, συνήθως βρίσκεται ένας συνεργάτης τους, που μαζεύει από τον κατάπληκτο κόσμο *(συνήθως Δυτικούς)* μερικές ρουπίες με τις οποίες θ' αγοράσουν το ψωμί τους. Κανείς τους δεν κάνει τον άγιο που επιτελεί θαύματα ούτε καν ισχυρίζεται ότι είναι θεοσεβούμενος. Απλά χρησιμοποιεί Αστρικές δυνάμεις για να μπορέσει να ζήσει. Βέβαια υπάρχουν και ταχυδακτυλουργοί, αλλά αυτοί αποτελούν μια άλλη πιο απλή περίπτωση. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι πολλοί ταχυδακτυλουργοί είναι προικισμένοι και αυτοί με Αστρικές δυνάμεις για να μπορούν να επιτελούν τα κατορθώματά τους που δεν είναι εύκολο να τα κάνει ο καθένας.

Θαύματα γίνονται και με τη δύναμη τις προσευχής. Συχνά εκεί που όλες οι προσπάθειες αποτυγχάνουν η προσευχή επιτυγχάνει. Όπως αναλυτικά περιγράψαμε, η προσευχή ενεργοποιεί τον Νόμο της Θείας Χάρης και τότε τίποτα δεν είναι αδύνατον. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος εστιάζει την προσοχή και την πα-

ράκλησή του στον Πατέρα, δέχεται τη Χάρη του. Ένας μεγάλος Διδάσκαλος έλεγε πως: «Όλα είναι δυνατόν να γίνουν, η λέξη αδύνατον είναι για τα λεξικά των ανοήτων».

Τέλος θαύματα μπορεί να γίνουν από Θεία παρέμβαση, χωρίς να γνωρίζει κανείς καμία λεπτομέρεια, για άγνωστους καρμικούς λόγους. Είναι συνηθισμένη η έκφραση «Έβαλε ο Θεός το χέρι Του». Πολύ συχνά οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι κάνουν θαύματα που εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το λόγο. Τα θαύματά τους αυτά γίνονται για χάρη των μαθητών τους.

Έτσι λοιπόν τα θαύματα των μάγων γίνονται με χρήση Αστρικών δυνάμεων ενώ τα θαύματα των αγίων με την πίστη και την προσευχή των ανθρώπων, όταν ενεργοποιήσουν τον Νόμο της Αγάπης ή της θείας Χάρης.

Όμως το θαύμα των θαυμάτων είναι το ότι ο Θεάνθρωπος την ώρα που μυεί κάποιον αναζητητή, αναλαμβάνει να διευθετήσει ο ίδιος το Σαντσίτ *(αποθηκευμένο)* κάρμα του μαθητή του, υπερβαίνοντας και καταλύοντας τους φυσικούς και τους καρμικούς νόμους. Αυτό προβλέπει το Θείο Σχέδιο κι είναι κάτι που ίσχυε και θα ισχύσει για όλους τους ανθρώπους την κατάλληλη ώρα και τη στιγμή που θα κρίνει ο Θεός, προκειμένου να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να οδηγηθεί στη Θέωση ακόμα και στην παρούσα του ενσάρκωση. Ο Θεάνθρωπος έχει τη δύναμη και την Εντολή του «δεσμείν και λύειν» μέσα σε όλη την Θεϊκή Δημιουργία και είναι ο μόνος από τον Θεό εντεταλμένος να διευθετεί το κάρμα των μαθητών του. Γι' αυτό όμως θα γίνει ιδιαίτερη μνεία σε επόμενο κεφάλαιο.

Θα πρέπει επίσης ιδιαιτέρως να σημειωθεί ότι με τη χρήση Αστρικών δυνάμεων δεν απαλλάσσεται κανείς από τις καρμικές του υποχρεώσεις. Αυτό σημαίνει ότι αν κάποιος με μαγικό τρόπο θεραπεύσει κάποιον από μία αρρώστια καρμικά προκαθορισμένη, στην πραγματικότητα δεν κάνει τίποτα περισσότερο από το να του μεταθέτει την αρρώστια για κάποιο μελλοντικό χρόνο, ακόμα και σε κάποια επόμενη ζωή του.

Για μαγεία κατηγορήθηκε και ο Ιησούς που έκανε θαύματα,

αλλά επειδή ήταν βαπτισμένος *(μυημένος)* από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή που στην περιοχή της Ιουδαίας έχαιρε απεριόριστου σεβασμού, δεν μπόρεσε να σταθεί αυτή η κατηγορία. Όμως τα θαύματα που έκανε ο Ιησούς δεν ήταν θαύματα μαγείας ούτε τα έκανε για επίδειξη ή για να προσελκύσει κόσμο, με σκοπό ο κόσμος να τον ακολουθήσει. Υπάρχει μια παραπληροφόρηση και μία ακούσια ή το πιθανότερο εκούσια διαστρέβλωση των Ευαγγελικών κειμένων από Αλεξανδρινούς λόγιους που έτσι νόμιζαν ότι θα βοηθούσαν την εξάπλωση του Χριστιανισμού. Αν τα θαύματα του Θεανθρώπου Ιησού γινόταν για να πείσουν τον κόσμο, ο Ιησούς δεν θα είχε λόγο να μην κατέβη από τον σταυρό και ακόμα λίγο πιο πριν, αντί να κουβαλάει τον βαρύ σταυρό προς τον Γολγοθά, θα μπορούσε να βάλλει τον σταυρό να προχωράει μόνος του και Εκείνος από πίσω άνετος να ευλογεί τον κόσμο. Υιός Θεού ήταν και είχε τη δύναμη να το κάνει. Δεν το έκανε γιατί δεν πρέπει να πιστέψει κάποιος με θαύματα για να ακολουθήσει το Πνευματικό Μονοπάτι, αλλά με την ανεπηρέαστη ελεύθερή του βούληση, όπως ήδη αναφέρθηκε.

Για να δει κανείς θαύματα δεν είναι δύσκολο. Μπορεί να πάει στο Λαγκαδά να δει την ακαΐα των αναστενάρηδων ή πληρώνοντας λίγο περισσότερα χρήματα να πάει σε μια Κούμπα Μίλλα στην Ινδία, όπου δίνοντας λίγες ρουπίες μπορεί να μείνει άφωνος βλέποντας τις υπερφυσικές ικανότητες των μάγων. Βέβαια μάγοι και ταχυδακτυλουργοί υπάρχουν σε όλο τον κόσμο και δίνουν παραστάσεις ή μετακινούμενοι διαρκώς διατρέχουν δρόμους και πλατείες καταπλήσσοντας τον κόσμο. Ο νεαρός Dynamo είναι ο πιο διάσημος από αυτούς στις ημέρες μας.

Όμως δε θα πρέπει να είμαστε φανατικοί και θρησκόληπτοι και για ότι δεν μπορούμε να δώσουμε εξηγήσεις να λέμε ότι αυτό δεν υπάρχει ή είναι σατανικό ή αντίθετα το έστειλε ο Θεός για επιβράβευση ή για τιμωρία. Και θαύματα γίνονται και γητειές γίνονται, απλά εμείς θα πρέπει χωρίς υστερίες και φανατισμούς να κάνουμε τη διάκριση και να μην ασχολούμαστε με πράγματα που στην πραγματικότητα δεν έχουν αξία. Αν ο κόσμος είναι επιφυλακτικός σε ό,τι ακούει, αυτό είναι καλό γιατί έτσι προστα-

τεύεται από απατεώνες και αγύρτες.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι φαινόμενα και γεγονότα που υπάγονται σε άλλες διαστάσεις όπως είναι ο Αστρικός κόσμος και οι δυνάμεις του, αλλά και άλλες ανώτερες Περιοχές δεν μπορεί κανείς με τον Υλικό του νου να τα συλλάβει, να τα ερμηνεύσει και να τα κατατάξει. Είναι μάταιο να προσπαθεί κανείς να καταλάβει πώς λειτουργούν οι Αστρικές δυνάμεις, τι είναι ο Νόμος του Κάρμα, ποιό είναι το Θείο Σχέδιο κλπ. Γι' αυτά μάς έχουν δοθεί από τους πνευματικούς δασκάλους ορισμένες μεταφορικές πληροφορίες για να ικανοποιήσουμε κάπως τον νου μας. Πραγματική γνώση γι' αυτά τα θέματα αποκτούμε μόνο μέσα από τον διαλογισμό μας.

Πέρα όμως από τις Αστρικές δυνάμεις των γιόγκι, χρήσιμο είναι να θυμηθούμε τα λόγια του Σαίξπηρ στον Ιούλιο Καίσαρα: «Οράτιε υπάρχουν πολύ σοβαρότερα πράγματα από το να παρατηρεί κανείς τα φαινόμενα». Και αυτά τα σοβαρότερα για τους εραστές της πνευματικότητας πράγματα, είναι όχι να ψάχνουν να βρουν μάγους και ταχυδακτυλουργούς και να ερευνούν τα φαινόμενα, αλλά να ψάξουν να βρουν Αυτόν που είναι πίσω από όλα τα φαινόμενα, Αυτόν που δημιουργεί, διατηρεί και καταλύει τα φαινόμενα.

Όνειρα και οράματα

διορατικά και προφητικά
εσωτερικές εμπειρίες, ύπνωση, προφητείες

Τα όνειρα είναι ***αντιδράσεις*** σε διάφορες ***σκέψεις*** και ***επιθυμίες*** που μας έρχονται στον νου κατά τη διάρκεια της ημέρας και μένουν ανεκπλήρωτες και ανολοκλήρωτες. Πολλά όνειρα είναι αντιδράσεις σε σκέψεις, λόγια και πράξεις του παρελθόντος που έρχονται και ξαναέρχονται στο προσκήνιο.

Έτσι σαν παράδειγμα αν θέλουμε να αποκτήσουμε ένα αντικείμενο και αυτή η επιθυμία μας δεν μπορεί να εκπληρωθεί και να ολοκληρωθεί, οι σκέψεις που κάνουμε γύρω από αυτό και η

επιθυμία για να το αποκτήσουμε, μπορεί να έχουν σαν υποσυνείδητη αντίδραση να δούμε στο όνειρο μας πως αυτό το αντικείμενο με κάποιο τρόπο το αποκτήσαμε ή πρόκειται να το αποκτήσουμε._

Αν όμως ήδη έχουμε αποκτήσει αυτό το αντικείμενο, ποτέ δεν θα δούμε σε όνειρο ότι κάποιος θα μας το προσφέρει ή με κάποιο τρόπο θα το αποκτήσουμε. Μια εκπληρωμένη επιθυμία δεν προκαλεί ένα όνειρο. Τα όνειρα είναι κατασκευάσματα του **υποσυνείδητου** Υλικού μας νου.

Ο τρόπος που δημιουργούνται τα όνειρα είναι ασύλληπτος για την ανθρώπινη διάνοια και πολύ περισσότερο δεν υπάρχει επιστημονική εξήγηση γι' αυτά όπως δεν υπάρχουν γενικά εξηγήσεις για τις λειτουργίες του νου, ανεξάρτητα με ότι πιστεύεται από την επιστημονική κοινότητα. Παρατηρήσεις φαινομένων, στατιστικές και συμπεράσματα μας δίνει η επιστήμη που όλα σχετίζονται με τις λειτουργίες του εγκεφάλου μας αλλά όχι πραγματικές εξηγήσεις για το τι είναι ο νους και πώς αυτός λειτουργεί. Η επιστήμη δεν έχει ακόμα δεχθεί ότι ο εγκέφαλος είναι ένας δέκτης, μετασχηματιστής και πομπός και πως είναι μόνο ένα εξάρτημα απαραίτητο για τις νοητικές λειτουργίες και πως νους και εγκέφαλος είναι δύο πράγματα σχετικά μεν αλλά διαφορετικά, με διαφορετική φύση και διαφορετικές λειτουργίες. Έχουν υποτιμήσει την αρχαία ρήση: «νους ορά και νους ακούει». Δεν βλέπουμε με τα μάτια μας ούτε ακούμε με τα αφτιά μας. Μάτια, αυτιά εγκέφαλος είναι δέκτες, μετασχηματιστές και πομποί που οδηγούν τα ερεθίσματα και στη συνέχεια τις εντυπώσεις στο «τσίτα» (μνήμη) μέρος του νου μας όπου γίνονται καταληπτά τα πολλαπλά ερεθίσματα που συλλαμβάνουν τα αισθητήριά μας όργανα. Είναι ο νους που βλέπει και ακούει και είναι η ψυχή ο τελικός αποδέκτης των πάντων.

Τα όνειρα δεν έχουν μια αρχή και ένα τέλος. Τα βλέπουμε πάντα με κλειστά μάτια. Τα όνειρα που βλέπει κανείς στον ύπνο του δεν είναι καθαρά και δεν έχουν μια λογική συνέχεια. Είναι θολά και αποτελούν ένα σύνολο από ασύνδετες εικόνες. Το πρωί που σηκώνεται κανείς, θυμάται ότι «κάτι» είδε που όμως δεν

μπορεί να προσδιορίσει την αρχή και το τέλος του. Τα όνειρα είναι ασύνδετες και θολές εναλλαγές εικόνων που τις βιώνουμε όταν βρισκόμαστε σε υποσυνείδητη κατάσταση, κατά τη διάρκεια ελαφρού μας ύπνου, όταν η ψυχή μας *(η συνειδητότητά μας)* έχει αποσυρθεί από τον Τρίτο Οφθαλμό όπου αρχικά συγκεντρώνεται και βρίσκεται στο κέντρο *(chakra)* του λαιμού. Στο βαθύ ύπνο όταν η ψυχή αποσύρεται χαμηλότερα, στο κέντρο *(chakra)* του Ηλιακού πλέγματος, ο άνθρωπος δε βλέπει όνειρα καθώς έχει αδρανοποιηθεί η συνειδητότητά του και βρίσκεται σε ασυνείδητη κατάσταση.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη χειρουργική νάρκωση με φαρμακευτικά μέσα. Κατά τη διάρκεια της νάρκωσης όταν βρισκόμαστε σε βαθύ ύπνο, σε ασυνείδητη δηλαδή κατάσταση, δεν βλέπουμε όνειρα. Καμιά φορά κατά την ανάνηψη, μετά από τη νάρκωση, ο ασθενής μπορεί να έχει μια σύντομη ονειρική εμπειρία.

Τα «Οράματα» είναι ***εμπειρίες*** που βιώνουμε και έχουν πάντα μία αρχή και ένα τέλος που τα θυμόμαστε μετά το τέλος της οραματικής εμπειρίας.

Αυτό που βλέπουμε τη στιγμή του οραματισμού μας, μάς φαίνεται τελείως ζωντανό, καθαρό σαν να το έχουμε μπροστά μας. Αν έχουμε ένα όραμα το βράδυ, το θυμόμαστε με κάθε λεπτομέρεια την άλλη μέρα το πρωϊ από την αρχή μέχρι το τέλος του.

Τα οράματα είναι προϊόντα και κατασκευάσματα του νου,
όταν βρισκόμαστε σε **συνειδητή** κατάσταση.

Την ώρα του οράματος, η συνειδητότητά μας *(η ψυχή μας)* βρίσκεται στον Τρίτο Οφθαλμό και τείνει να διολισθήσει μέσα από αυτόν είτε στον Αστρικό κόσμο είτε στο Κέντρο *(chakra)* του λαιμού. Είναι στο σημείο αυτό που ο νους μας παύει να λειτουργεί σαν Υλικός νους και αρχίζει να λειτουργεί σαν Αστρικός νους. Στο μεταίχμιο. Αυτή είναι η χρονική στιγμή που μπορεί να έχει κανείς ένα όραμα και με ανοικτά και με κλειστά μάτια καθώς οράματα μπορεί να έχουμε άλλοτε με ανοικτά μάτια και

άλλοτε με κλειστά μάτια, με τα Αστρικά μας αισθητήρια όργανα.

Α) Με ανοικτά μάτια, ***συνειδητά***, μπορεί κανείς να δει μια οντότητα που έχει λάβει υλικό σώμα όπως σαν παράδειγμα μπορεί σε σπάνιες περιπτώσεις, να δει έναν πνευματικό δάσκαλο και μπορεί ακόμα και να συνομιλήσει μαζί του. Γνωστό παράδειγμα είναι το ότι μετά τη Σταύρωση οι μαθητές του Ιησού σε μια περίπτωση περπάτησαν μαζί του και σε άλλη περίπτωση έφαγαν μαζί του. Σε αυτές τις περιπτώσεις μπορεί ένας Διδάσκαλος να εμφανιστεί με μορφή που είναι γνώριμη στο μαθητή ή άλλοτε σε μορφή που δε θα τον αναγνωρίσει αμέσως αλλά αργότερα, όταν ήδη θα έχει τελειώσει το όραμα.

Με άλλοτε ανοικτά και άλλοτε κλειστά μάτια, ***συνειδητά***, μπορεί κανείς να έχει ένα όραμα

α) Την ώρα που χαλαρώνει ο Υλικός μας νους, όπως λίγο μετά που θα πέσουμε για ύπνο.

β) Κατά τη διάρκεια του ύπνου, οπότε μπορεί να διακοπεί ο ύπνος να δούμε ένα όραμα *(με το συνειδητό μας νου)* και αμέσως μετά να ξανακοιμηθούμε και να δούμε ένα όνειρο *(με τον υποσυνείδητό μας νου)*, με αποτέλεσμα, εμείς, το πρωί, το όραμα να το θεωρήσουμε πως ήταν όνειρο. Τα όνειρα που «βγαίνουν αληθινά» και που συνηθίζουμε να τα λέμε «Προφητικά Όνειρα» συνήθως είναι οράματα που βέβαια δεν έχουν καμία σχέση με προφήτες και προφητείες. Μπορεί ο καθένας μας να δει ένα προφητικό όνειρο χωρίς να χρειάζεται να είναι προφήτης.

γ) Αν βρεθούμε σε κατάσταση έκστασης, που σημαίνει μια κατάσταση χαλαρότητας του Υλικού νου με ταυτόχρονη άμβλυνση της σωματικής μας συνειδητότητας, που όμως λειτουργούμε με το συνειδητό μας νου. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί σε διάφορες περιπτώσεις και με διάφορους τρόπους :

*Ορισμένα άτομα, έρχονται σε έκσταση, με τη ρυθμική επανάληψη ορισμένων ιερών λέξεων που πολλοί ονομάζουν μαγικές λέξεις ή μάντρα. Από την προέλευση των λέξεων εξαρτάται και το σημείο συντονισμού του εκστασιαζόμενου καθώς και το είδος της εμπειρίας που τελικά θα έχει. Με αυτή την επανάληψη, ορισμένοι ενεργοποιούν δυνάμεις του κατώτερου Αστρικού κό-

σμου, χρησιμοποιώντας λέξεις με χαμηλές δονήσεις, ενώ αντίθετα άλλοι επαναλαμβάνουν χαμηλόφωνα τις γνωστές λέξεις «Ωμ» ή «Άουμ», την προσευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλό» κλπ. Έτσι άλλοι προφέρουν ονόματα και ήχους που έχουν προέλευση από τις ανώτερες και άλλοι από τις κατώτερες περιοχές του Αστρικού πεδίου και έτσι ανάλογα μπορεί να έχουν επικοινωνία εν γνώσει ή εν αγνοία τους με θετικές ή συνηθέστερα με αρνητικές ή και πολύ αρνητικές οντότητες και δυνάμεις. Ακόμα μπορεί κάποιος να έρθει σε έκσταση κάνοντας ορισμένες πράξεις με μορφή ιεροτελεστίας, που συχνά υποβοηθούνται και σε αυτή την περίπτωση με την επανάληψη λέξεων και προσευχών. Παράδειγμα ο εκστατικός χορός των Σούφι, η εκστατική μουσική, η ρυθμική κρούση τυμπάνου, το ταμ-ταμ των αγρίων, το κομπολόγι και ακόμα ρίχνοντας τα χαρτιά, διαβάζοντας τον καφέ, μελετώντας τα κόκαλα και κάνοντας διάφορες άλλες γητειές και μαγγανείες.

* Κάνοντας χρήση εκστασιογόνων, παραισθησιογόνων και ναρκωτικών ουσιών όπως κάνναβη, μανδραγόρα, φύλλα δάφνης κλπ. Έτσι εξηγούνται και τα οράματα των ναρκομανών που έχουν σχέση με τα κατώτερα υποεπίπεδα του Αστρικού κόσμου και αυτός είναι ο λόγος που βλέπουν ζώα και έχουν διάφορες φοβιστικές θεάσεις, που θυμίζουν πίνακες από την κόλαση του Δάντη.

δ) Υπάρχουν ακόμα οράματα που οφείλονται σε νοητικές διαταραχές ή ανοξικές εκφυλιστικές αλλοιώσεις των κυττάρων του εγκεφάλου. Αυτές η επιστήμη κατά περίπτωση τις χαρακτηρίζει ως γεροντικές, φαρμακευτικές και εκφυλιστικές οπτικές ψευδαισθήσεις.

Β) Με τον ***υπερσυνειδητό*** μας νου *(έτσι ονομάζουμε τον Αστρικό και Αιτιατό νου)* μπορεί να έχουμε οράματα που στην περίπτωση αυτή τα ονομάζουμε Εσωτερικές εμπειρίες. Αυτά τα οράματα τα βιώνουμε με τη συνεχή επανάληψη ιερών λέξεων, με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, αν χαλαρώνοντας βγάλουμε το κάθε τι από το μυαλό μας και επικεντρώσουμε την προσοχή μας στο αντικείμενο ή την εικόνα που οραματιζόμα-

στε. Τότε, αν συγκεντρώσουμε εκεί για αρκετή ώρα την προσοχή μας, δημιουργείται μία συνεχής ροή συνειδητότητας μεταξύ του νου μας και του αντικειμένου οραματισμού μας και τότε έχουμε ***συνειδητά*** μια οπτική, ακουστική, οσφρητική ή αντίληψη αφής αυτού του αντικειμένου. Έτσι, μοναχοί και πνευματικοί άνθρωποι μέσα από ύμνους, προσευχή και τον διαλογισμό τους, μπορεί να ακούσουν και να δουν σε όραμα το αντικείμενο του οραματισμού τους που συνήθως είναι μια Αστρική οντότητα, λιγότερο ή περισσότερο αγνή. Έτσι εξηγούνται και τα οράματα των αγίων.

Υπάρχουν και άτομα που έχουνε την Αστρική ικανότητα να βλέπουν Αστρικές πραγματικότητες *(βλέπε – Αστικές δυνάμεις)* όπως και άτομα πνευματικά ανεπτυγμένα που έχουν αποκτήσει την ικανότητα να επικοινωνούν με το Αστρικό Επίπεδο με ανοικτά μάτια.

Τέλος ένας Εσωτερικός δάσκαλος *(βλέπε κατηγορίες πνευματικών δασκάλων)* μπορεί να εμφανιστεί στους μαθητές του στην Αστρική του μορφή και οι μαθητές του να τον δουν με ανοιχτά μάτια οπότε μπορεί να τον αναγνωρίσουν αν ο δάσκαλος το επιτρέψει ή μπορεί και να μην αφήσει να τον αναγνωρίσουν παρά μόνον όταν θα έχει εξαφανιστεί. Μια τέτοια περίπτωση ήταν του Ιησού που μετά την Σταύρωσή του παρουσιάστηκε στους μαθητές του και μεταξύ άλλων τους είπε: *«Ιδέτε τας χείρας μου και τους πόδας μου ότι αυτός εγώ είμαι. Ψηλαφήσατέ με και ίδετε διότι σάρκα και οστά δεν έχω» (Λουκ. κδ:39).*

Σε μια άλλη περίπτωση παρουσιάστηκε ο Ιησούς μετά την Σταύρωση και λέει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος: *«Οι δε ένδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν, εις το όρος, όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς. Και ιδόντες αυτόν προσκύνησαν αυτόν, τινές δε εδίστασαν» (Ματθ. κη: 16).*

Σαν συμπέρασμα λοιπόν, μπορούμε να πούμε πως υπάρχουν όνειρα *(υποσυνείδητος νους)*, υπάρχουν οράματα *(συνειδητός νους)* και υπάρχουν και Εσωτερικές ή πνευματικές εμπειρίες. Υπάρχει μια μεγάλη διαφορά μεταξύ τους. Τα όνειρα είναι αντιδράσεις σε σκέψεις και επιθυμίες, τα οράματα είναι πραγματικές εμπειρίες που μπορεί να έρθουν μόνα τους ή να τα προκαλέσου-

με εμείς. Οι πνευματικές εμπειρίες είναι προϊόντα πνευματικής εργασίας όπως η προσευχή και ο διαλογισμός.

Όταν κατά τη διάρκεια της απόσυρσής της η ψυχή *(η συνειδητότητά μας)* βρεθεί στον Τρίτο Οφθαλμό και παραμείνει εκεί αρκετό χρόνο συγκεντρωμένη, όπως επιδιώκουμε κατά τον διαλογισμό, η ψυχή μπορεί να διολισθήσει μέσα στον Αστρικό κόσμο και από εκεί και πέρα να έχουμε μια ***Εσωτερική εμπειρία.*** Στην περίπτωση όμως που η προσοχή μας πάψει να είναι συγκεντρωμένη στον Τρίτο οφθαλμό, η συνειδητότητά μας έχει δύο δρόμους να ακολουθήσει. Ή θα επανέλθει στον Υλικό κόσμο ή αν νυστάζουμε θα διολισθήσει στο Κέντρο του λαιμού *(chakra)* ή ακόμα χαμηλότερα στο Ηλιακό *chakra* και θα έχουμε ανάλογα στην πρώτη περίπτωση έναν ελαφρύ και στη δεύτερη έναν βαθύ ύπνο. Υπάρχει λοιπόν διαφορά μεταξύ ονείρου, οράματος και Εσωτερικής εμπειρίας.

* Στον ύπνο, η ψυχή *(συνειδητότητα)* βρίσκεται στο Κέντρο *(chakra)* του λαιμού ή στο Κέντρο *(chakra)* του Ηλιακού πλέγματος.

* Στο όραμα η ψυχή *(συνειδητότητα)* βρίσκεται στον Τρίτο Οφθαλμό, στα όρια Υλικού και Αστρικού κόσμου.

* Στην Εσωτερική εμπειρία η ψυχή *(συνειδητότητα)* βρίσκεται στον Αστρικό κόσμο ή σε ανώτερες πνευματικές διαστάσεις.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι, κυρίως τα όνειρα αλλά και τα οράματα δεν είναι αξιόπιστα γιατί ο νους μας, πάντα υπόκειται στην πιθανότητα του λάθους. Ακόμα χρειάζεται προσοχή να μην εντυπωσιαζόμαστε από άτομα που έχουν ή λένε πως έχουν οποιασδήποτε μορφής οράματα. Στην καλύτερη περίπτωση είναι άτομα επικίνδυνα που μπορεί να μας εκτρέψουν από τον πνευματικό μας δρόμο.

Συμπέρασμα:

Δεν πρέπει να δίνουμε σημασία σε όνειρα και σε οράματα δικά μας ή κάποιου άλλου, γιατί υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να απατηθούμε. Τα μεν όνειρα είναι αντιδράσεις του υποσυνείδη-

του νου, εις δε τα οράματα, έστω και αν ορισμένα πράγματα επαληθεύονται, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την προέλευσή τους, αν δηλαδή υποκρύπτουν αρνητικότητα από τις κατώτερες Αστρικές περιοχές.

Μπορούμε να δούμε μία Αστρική οντότητα με τα υλικά μας μάτια μόνο, αν η ίδια πάρει ένα υλικό σώμα και μας παρουσιαστεί με αυτό. *(θα πρέπει όμως από πριν αυτή την παρουσία να την έχουν επιτρέψει οι προστάτες μας, αλλιώς αυτή η Αστρική οντότητα δεν έχει τη δυνατότητα να εκδηλωθεί μπροστά μας).*

Ορισμένα άτομα που έχουν αναπτυγμένη την Αστρική όραση *(εκ γενετής σαν χάρισμα ή αργότερα μετά από εκπαίδευση)* μπορούν να δουν σε όραμα μία Αστρική οντότητα με το Αστρικό της σώμα με ανοικτά ή κλειστά μάτια.

Εδώ θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι υπάρχει διαφορά με τα οράματα που μπορεί να έχουμε την ώρα του διαλογισμού μας. Αυτά ονομάζονται «*Εσωτερικές εμπειρίες*». Και ακόμα διαφορετικά είναι τα οράματα που μπορεί να έχουμε, αδιάφορο αν είναι με ανοικτά ή κλειστά μάτια, σε περιπτώσεις που υπάρχει το Χάρισμα της προφητείας. Οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης λέγεται ότι είχαν τέτοια οράματα.

Ακόμα σημειώνουμε πως όταν λέμε «κοιμάμαι», σημαίνει ότι:

Ο μεν νους έχει αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο, η δε ψυχή έχει αποσυρθεί από το υλικό σώμα και έχει συγκεντρωθεί στο chakra του λαιμού ή στο chakra του Ηλιακού πλέγματος.

Όταν μισοκοιμόμαστε η ψυχή είναι συγκεντρωμένη στην έδρα της, τον Τρίτο Οφθαλμό. Αργότερα, όταν μας πάρει ο ύπνος, η ψυχή όπως προαναφέρθηκε, στον ελαφρύ ύπνο με όνειρα, θα έχει συγκεντρωθεί στο chakra του λαιμού και στο βαθύ ύπνο χωρίς όνειρα θα έχει αποσυρθεί στο chakra του Ομφαλού ή Ηλιακού πλέγματος.

Όταν η ψυχή μας βρίσκεται στο chakra του λαιμού έχουμε ύπνο με όνειρα και είναι τότε που ο νους βρίσκεται σε υποσυνείδητη κατάσταση. Αργότερα, όταν η ψυχή *(συνειδητότητα)* κατέβει στο chakra του Ομφαλού, ο άνθρωπος δεν έχει συνειδητό-

τητα και βρίσκεται σε βαθύ ύπνο μη βλέποντας καθόλου όνειρα *(Sousoupti).*

Όταν λέμε ότι κάποιος κοιμάται, σημαίνει ότι το Υλικό του σώμα κοιμάται. Η ψυχή δεν κοιμάται αλλά αποσύρεται. Αποσύρεται στο chakra του λαιμού ή στο chakra του ομφαλού.

Εάν κατά την ώρα του διαλογισμού, σε μια στιγμή πού η ψυχή δεν έχει υπερβεί τη σωματική συνειδητότητα και δεν έχει ακόμα βγει στη Αστρικό κόσμο, τότε εάν η προσοχή μας φύγει από το επίπεδο των ματιών, όπως συμβαίνει όταν είμαστε κουρασμένοι και η προσοχή μας πέσει λίγο προς τα κάτω, η ψυχή αντί να βγει στον Αστρικό κόσμο, γλιστράει στο chakra του λαιμού και τότε μας παίρνει ο ύπνος. Τότε κοιμάται το σώμα, ενώ η ψυχή και ο νους παραμένουν στο σώμα και δε διολισθαίνουν στον Αστρικό κόσμο.

Ξεκούραση στο σώμα έχουμε σε κάθε περίπτωση απόσυρσης της ψυχής από αυτό όπως συμβαίνει κατά τον ύπνο και περισσότερο κατά τον διαλογισμό, γιατί τότε πέφτει ο μυϊκός τόνος και τότε λιγοστεύουν στο ελάχιστο οι ανάγκες των ιστών για γλυκαγόνο. Γι' αυτό και όταν κάνει κανείς διαλογισμό δε χρειάζεται να έχει πολύ ύπνο. Ο διαλογισμός μπορεί να υποκαταστήσει τον ύπνο κατά τον καλύτερο τρόπο. Κατά την ώρα του ύπνου, όπως και κατά την ώρα του διαλογισμού, απομακρύνεται το γαλακτικό οξύ από τους ιστούς που στη συνέχεια κατακλύζονται από νέες ποσότητες γλυκαγόνου. Έτσι όταν ξυπνήσει ο άνθρωπος ή βγει από τον διαλογισμό, είναι πάλι έτοιμος για σωματική και νοητική εργασία καθώς η ανοξία και ο κάματος του νευρικού ιστού είναι αυτά που προκαλούν την ανάγκη για ύπνο.

Κάποτε ρώτησαν τον Προφήτη Μωάμεθ αν εκείνη τη στιγμή κοιμόταν και εκείνος απάντησε: «Το σώμα μου κοιμάται, εγώ *(που είμαι η ψυχή μου)* δεν κοιμάμαι».

Η ψυχή δεν κοιμάται, μόνο αποσύρεται από το υλικό σώμα, είτε στον Αστρικό κόσμο κατά τον διαλογισμό, είτε στο chakra του λαιμού και στο chakra του ομφαλού κατά τον ύπνο.

Εκτός από τον ύπνο και τα οράματα υπάρχει και μία άλλη,

άσχετη με τα πιο πάνω κατάσταση που ονομάζεται *ύπνωση* ή *επιβολή*. Ύπνωση: είναι η αδρανοποίηση της διάνοιας (Budhi) του υπνωτιζόμενου, από την ισχυρή διάνοια του υπνωτιστή ο οποίος χρησιμοποιώντας τη δική του διάνοια, καθιστά τον υπνωτιζόμενο υποχείριό του, φθάνοντας μέχρι του σημείου να του επιβάλλει και την αυτοκτονία. *(Περίπτωση Louis Patrick. Παρίσι Εφημερίδα Liberte 2.2.1904)*. Ένας υπνωτιστής μπορεί να επιβληθεί στον υπνωτιζόμενο απλά και μόνο αν τον κοιτάξει λίγο στα μάτια ή αν συγκεντρώσουν και οι δύο την προσοχή τους σε ένα αντικείμενο π.χ. ένα εκκρεμές και ο υπνωτιστής μπορεί να τον κρατήσει υπνωτισμένο για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. *(Περίπτωση γέροντος που είχε υπνωτίσει μια νεαρή κοπέλα και την υποχρέωσε να τον συντροφεύγει για καιρό, στην Κρήτη, τη δεκαετία του 80)*.

Η ικανότητα του υπνωτιστή είναι μία Αστρική ικανότητα γνωστή με την Σανσκριτική ονομασία ***«βάσιτβαμ»*** που σημαίνει επιβολή. *(Υπενθυμίζεται ότι η χρήση Αστρικών δυνάμεων στο Υλικό Επίπεδο, ονομάζεται μαγεία)*. Με αυτή την ικανότητα ορισμένοι μπορούν να επιβάλουν τη θέλησή τους σε όλα τα πλάσματα και τις δυνάμεις της φύσης. Σαν παράδειγμα:

Μπορεί κάποιος να μπει μέσα σε ένα λεωφορείο και να επιβάλει νοητικά σε κάποιον να σηκωθεί για να καθίσει ο ίδιος.

Μπορεί να επιβάλλει σε ένα άγριο ζώο να απομακρυνθεί από ένα χώρο.

Μπορεί να βάλει φωτιά σε ένα ξύλο από μακριά.

Μπορεί να παραμορφώσει και να στρεβλώσει μεταλλικές βέργες από μακριά *(φαινόμενο Γκέλερ)*.

Μπορεί να προκαλέσει βροχή, αέρα, νηνεμία κλπ.

Μία περίπτωση «υπνωτισμού» ή «επιβολής» είναι όταν η προσωπικότητα ενός ανθρώπου «συνεπαίρνει» κάποιον ή κάποιους σε υπέρτατο βαθμό και δέχεται και υπερασπίζεται πολλές φορές μέχρι θανάτου τις απόψεις κάποιου που συχνά γίνεται αρχηγός του *(λαοπλάνος)*. Είναι αυτό που λέμε «πλύση εγκεφάλου».

Ως επιβολή χαρακτηρίζεται και η «ιατρική ύπνωση» όπου η ισχυρή προσωπικότητα και η πειθώ του ψυχιάτρου επιβάλλεται

στον αδύναμο ασθενή του και τον βάζει σε ύπνωση η οποία συχνά βοηθάει τη θεραπεία του. Η ιατρική ύπνωση σαν μέρος της ψυχανάλυσης, είναι μια αναδρομή του ασθενούς σε νεαρότερες ηλικίες ή και σε παλαιότερες ζωές. Μέσα από τις απαντήσεις του ασθενούς, ανεξάρτητα αν αυτός αναφέρεται στη συγκεκριμένη του ζωή ή σε μία προηγούμενη ή σε φαντασιώσεις, ο γιατρός αγνοεί τη χρονική εποχή στην οποία αναφέρεται ο ασθενής, αλλά κρατάει μόνο τα λεγόμενά του και τα συναισθήματά του και βγάζει τα ανάλογα συμπεράσματα.

Κάτι ανάλογο γίνεται και με πολλούς που, έναντι αμοιβής, κάνουν σε άλλους αναδρομές, πείθοντας τους ότι με αυτή τη διαδικασία θα έχουν κάποιο όφελος. Σε αυτή την περίπτωση η αναδρομή είναι μια σκέτη απάτη.

Παρά ταύτα υπάρχουν άνθρωποι που όντος έχουν μία Αστρική ικανότητα που στα Σανσκριτικά ονομάζεται ***«Πράτι»***, και που σημαίνει «μεταφορά στο παρελθόν».

Αυτοί που έχουν την Αστρική ή όπως αλλιώς αναφέρεται, ψυχική ικανότητα Πράτι, έχουν σε κάποιο βαθμό την ικανότητα να μεταφέρουν τη συνειδητότητά τους σε προβιωτές *(προηγούμενες υπάρξεις)* τους καθώς και σε προβιωτές άλλων ατόμων και με αυτή τους την ικανότητα να οδηγούν τα άτομα αυτά ώστε να έχουν και εκείνα κάποια εμπειρία από δικές τους προβιωτές. Αυτές οι αναδρομές στην καλύτερη περίπτωση περιέχουν μόνο ψήγματα αλήθειας.

Η επιβεβαίωση ότι όντος υπάρχουν άτομα που έχουν αυτή την ικανότητα *(Πράτι)* έρχεται μέσα από τις παραδόσεις στις οποίες αναφέρεται η ιστορία του τυφλού βασιλιά Dhritarashtra που είχε αποκτήσει την ικανότητα της αναδρομής σαν υποπροϊόν της πνευματικής του ανάπτυξης και κάποτε παραπονέθηκε στον δάσκαλό του που ήταν ο Κρίσνα, ότι παρότι πήγε 100 ζωές πίσω δεν μπόρεσε να βρει την αιτία της τυφλότητάς του. Η παράδοση λέει ότι ο Κρίσνα τον ευσπλαχνίστηκε και του έδωσε τη δική του δύναμη και τότε ο βασιλιάς πηγαίνοντας ακόμα μερικές προβιωτές του πίσω, βρήκε την αιτία, της οποίας καρμική αντίδραση ήταν η παρούσα τυφλότητά του.

Συμπερασματικά και σχετικά με τις αναδρομές.

* Υπάρχουν αναδρομές που ***στηρίζονται στην υποβολή*** και είναι 100% απάτη. Συνήθως είναι αυτές οι περιπτώσεις που γίνονται με χρηματική αμοιβή.

* Υπάρχουν αναδρομές που στηρίζονται στην ικανότητα ορισμένων ατόμων που έχουν την ***ικανότητα Πράτι*** και περιέχουν ψήγματα αλήθειας.

* Υπάρχουν αναδρομές που γίνονται από άτομα που έχουν αποκτήσει αυτή την ικανότητα σαν αποτέλεσμα πνευματικής τους εξάσκησης και προόδου, με ***προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό*** αλλά αυτά τα άτομα ούτε ομιλούν για αυτή τους την ικανότητα ούτε κάνουν χρήση σε άλλους και βέβαια δεν χρησιμοποιούν αυτή τους την ικανότητα για επίδειξη ή για να βγάλουν χρήματα.

* Τέλος υπάρχουν οι θεραπευτικές αναδρομές, κατά τις οποίες ***δεν έχει σημασία τι λέει ο ασθενής***, αλήθειες φαντασίες ή ψέματα αλλά τον γιατρό τον ενδιαφέρει να ακούσει απλά και μόνο αυτά που θα πει ο ασθενής και μέσα από αυτά να βγάλει τα συμπεράσματά του ως προς τη φύση των αιτιών που ταλαιπωρούν τον ασθενή του.

Λέγεται από ορισμένους ότι κατά τη «διάρκεια μιας αναδρομής» μπορεί ο πειραματιζόμενος να ομιλεί άπταιστα μια ξένη γλώσσα που δεν γνωρίζει ή μια γλώσσα του παρελθόντος. Αυτά είναι ψέματα. Πολλές φορές ο πειραματιζόμενος προφέρει τυχαίες φράσεις που του έρχονται στον νου και λέει ότι μιλάει Αραμαϊκά ή κάτι άλλο. Όμως περίπτωση που κατά τη διάρκεια της αναδρομής ο υπνωτισμένος να μιλάει αποδεδειγμένα ξένη γλώσσα και όχι απλά να προφέρει ακαταλαβίστικες λέξεις δεν είναι γνωστή στη μέχρι σήμερα προσιτή σε μας μυστικιστική βιβλιογραφία. Δεν είναι όμως κάτι που μπορεί να χαρακτηριστεί ως αδύνατον να συμβεί.

Όσον αφορά τα ***«Προφητικά όνειρα»***, αυτά είναι οράματα που μπορεί να έχει ο καθένας μας και δεν έχουν σχέση με τους Προφήτες. Τα προφητικά όνειρα δεν επαληθεύονται πάντοτε και δεν πρέπει να στηρίζεται κανείς σε αυτά.

Υπάρχουν άτομα που έχουν αναπτυγμένη σε διαφορετικό βαθμό την Αστρική ικανότητα να μπορούν να έχουν οράματα το βράδι και ακόμα να βλέπουν κάτι από το μέλλον ή να είναι ευαισθητοποιημένοι στο να προβλέπουν ή να προκαλούν ένα γεγονός ή ένα συναίσθημα. π.χ. μπορεί διαισθητικά να προβλέψουν και να προαισθανθούν μία ασθένεια ή μία κατάσταση χαράς ή λύπης κάθε φορά που έχουν ένα συγκεκριμένο όραμα. Έτσι πολλές φορές ακούμε να λένε «όταν βλέπω στον ύπνο μου ότι ταξιδεύω, την άλλη μέρα παίρνω χαρά» κλπ. κλπ.

Στο σημείο αυτό επαναλαμβάνουμε τις έννοιες προφητεία και πρόβλεψη: Οι ***«Προφητείες»*** των προφητών, όπως των Εβραίων προφητών των Γραφών και άλλων, ήταν από άτομα προικισμένα με την Αστρική ικανότητα ***«πράτι»***. *(βλέπε Αστρικές δυνάμεις)*. Μπορούσαν να βλέπουν και να παρατηρούν γεγονότα του μέλλοντος σαν αποτέλεσμα ή μιας έμφυτης ικανότητος «πράτι» που είχαν από τη γέννησή τους ή σαν αποτέλεσμα της πνευματικής ανάπτυξης και εκπαίδευσης του Αστρικού τους νου.

«Προβλέπω», σημαίνει ότι αντιλαμβάνομαι κάτι πως θα συμβεί σαν αποτέλεσμα συγκεκριμένων γεγονότων και καταστάσεων. Παράδειγμα: «Προβλέπω επιτυχία στις εξετάσεις σου», βλέποντας πόσο πολύ εργάζεσαι τώρα.

«Προφητεύω», σημαίνει ότι αντιλαμβάνομαι πως στο πολύ απώτερο μέλλον, κάτι θα συμβεί, που όμως είναι άσχετο και ανεξάρτητο από τις παρούσες συνθήκες. Παράδειγμα: Υπήρχε από τον 13^{ο} αιώνα η προφητεία πως το έτος 2000 θα καταστρεφόταν ο κόσμος.

Οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε πως, προβλέψεις, προφητείες, αισθήματα και συναισθήματα υπόκεινται στη πιθανότητα του λάθους, γιατί είναι παιχνιδίσματα του νου. Και ακόμη πως, αρνητικές προφητείες προέρχονται πάντοτε από την αρνητική πλευρά και να μην τις πιστεύουμε.

Πολλές φορές γίνονται διάφορες ερωτήσεις από αναζητητές, όπως:

Μπορούμε να δούμε ένα άτομο που έχει πεθάνει;

Η απάντηση είναι: Ναι, μπορούμε σε όνειρο με κλειστά μάτια ή σε όραμα με ανοικτά μάτια, να το δούμε σάρκινο, αλλά αυτό δεν είναι κάτι σύνηθες και απλό και δεν μπορούμε εμείς να το προκαλέσουμε.

Ακόμα μπορούμε να δούμε αυτό το άτομο στην Αστρική του μορφή αν έχουμε την ικανότητα Αστρικής όρασης είτε από ένα εκ γενετής χάρισμα είτε σαν αποτέλεσμα πνευματικής μας εξέλιξης. *(Για τα πιο πάνω υπάρχουν προϋποθέσεις που δεν μπορούν να αναλυθούν σε αυτό το σημείωμα)*

Μπορούμε να επιδιώξουμε και να επιτύχουμε να δούμε κάποιον που έχει πεθάνει, με σάρκινη μορφή;

Η απάντηση είναι: Όχι, γιατί αυτό δεν το επιτρέπουν οι προστάτες και οι οδηγοί μας *(αυτό που λέμε φύλακας άγγελος)*. Μπορεί όμως να παρουσιαστεί με σάρκινη μορφή ένας υψηλής τάξης πνευματικός δάσκαλος αν εκείνος το κρίνει αναγκαίο *(Όπως ο Ιησούς όταν περπάτησε και αργότερα όταν γευμάτισε με τους μαθητές Του μετά τη Σταύρωσή Του)*. Στις περιπτώσεις αυτές δεν μας γίνεται άμεσα αντιληπτή η ταυτότητα εκείνου με τον οποίο συνομιλούμε. Το αντιλαμβανόμαστε όταν λίγο αργότερα εξαφανιστεί από μπροστά μας αυτή η μορφή.

Υπάρχουν άτομα σαν και μας που να μπορούν να βλέπουν Αστρικές οντότητες με ανοιχτά μάτια;

Η απάντηση είναι: Ναι, υπάρχουν «προικισμένα άτομα» που έχουν εκ γενετής την ικανότητα να έχουν και υλική και σε διάφορο βαθμό Αστρική όραση και ακοή, διαρκώς ή μετά από σχετική προετοιμασία. Αυτά τα άτομα μπορούν να δουν οντότητες στην Αστρική τους μορφή με ανοιχτά ή κλειστά μάτια γιατί στην πραγματικότητα βλέπουν με τα «Αστρικά τους μάτια». Μπορούν ακόμα και να ακούσουν τις οντότητες με τα «Αστρικά τους αυτιά», που είναι παρελκόμενα του Αστρικού τους νου.

Ακόμα υπάρχουν άτομα που έχουν επίκτητα αποκτήσει την ικανότητα όχι μόνο να βλέπουν αλλά και να επικοινωνούν με τον Αστρικό κόσμο και τις Αστρικές οντότητες σαν αποτέλεσμα εκπαίδευσής τους κοντά σε κάποιον διαφορετικής πνευματικότητας οδηγό τους. Σημειώστε ότι ο κάθε πνευματικός οδηγός δεν

μπορεί να οδηγήσει τον μαθητή του σε υψηλότερο σημείο από εκείνο στο οποίο βρίσκεται ο ίδιος.

Οι μαθητές των μεγάλων Διδασκάλων αποκτούν με την πάροδο του χρόνου, με τη Χάρη του Διδασκάλου τους αλλά οπωσδήποτε και με δική τους προσπάθεια, διαφορετικού βαθμού Αστρική όραση, σαν υποπροϊόν της πνευματικής τους ανάπτυξης.

Όταν έχει κανείς την ικανότητα να διακρίνει μια Αστρική οντότητα είναι το ίδιο αν έχει ανοιχτά ή κλειστά τα μάτια;

Η απάντηση είναι: Ναι, είναι το ίδιο καθώς μια Αστρική οντότητα μπορούμε να την αντιληφθούμε μόνο με τα Αστρικά μάτια και αυτιά μας. Δεν μπορούμε με τα υλικά αισθητήριά μας όργανα να αντιληφθούμε συχνότητες όπως αυτές των υπερήχων και των υπόηχων, του υπέρυθρου και του υπεριώδους. Πολύ περισσότερο δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τις Αστρικές συχνότητες.

Υπάρχουν φαντάσματα και πως μπορούμε να τα δούμε; Και ακόμα τι είναι τα φαντάσματα;

(Λεπτομερής αναφορά στα φαντάσματα γίνεται πιο κάτω στο σημείο που περιγράφεται η πορεία της ψυχής μετά τον φυσικό θάνατο).

Η απάντηση είναι: Ναι, υπάρχουν φαντάσματα. Στο ανθρώπινο σώμα λειτουργεί ένα σύστημα βιοενεργειακών λεπτών αιθερικών σωλήνων των Nantis. Οι βιοενεργειακοί αυτοί σωλήνες σχηματίζουν πλέγματα τα οποία σε διάφορα σημεία διασταυρώνονται και στο σημείο της διασταύρωσής τους σχηματίζουν τα βιοενεργειακά κέντρα ή chakras τα οποία τροφοδοτούν με βιοενέργεια ή πράνα ή αιθέρα όλα τα συστήματα, τα όργανα, τους ιστούς και τα κύτταρα του οργανισμού μας και τους δίνουν την απαραίτητη ενέργεια για να λειτουργούν.

Όταν ένα άτομο πεθάνει, η ψυχή του εγκαταλείπει το νεκρό υλικό σώμα αλλά εξακολουθεί για ένα διάστημα να περιβάλλεται από αυτό το σύστημα των αιθερικών πλεγμάτων, που επειδή διατρέχουν και διαποτίζουν ολόκληρο το σώμα, μέχρι και το τελευταίο κύτταρο, έχουν τη μορφή του σώματος του ανθρώπου.

Είναι σαν το ψαροκόκαλο που και όταν ακόμα φύγει από πάνω του η σάρκα, μπορούμε να καταλάβουμε το μέγεθος και το σχήμα του ψαριού.

Φάντασμα λοιπόν είναι «Η ψυχή με τον νου με τον οποίο είναι πάντα ενωμένη και με το Αιθερικό της περίβλημα». Τα φαντάσματα τα βλέπουν μόνο αυτοί που έχουν την ικανότητα να αντιλαμβάνονται αυτή τη διάσταση του Υπερπέραν. Έτσι στον ίδιο τόπο μπορεί ένα άτομο να βλέπει ένα φάντασμα και ένα άλλο άτομο να μην το βλέπει.

Το Υλικό σώμα του ανθρώπου
είναι ένα περίβλημα της ψυχής

Η ψυχή όσο καιρό βρίσκεται στον Υλικό κόσμο αρχικά **φιλοξενείται** σε διάφορες κατώτερες μορφές ζωής και αργότερα όταν εξελιχθεί ο νους που την συνοδεύει, αρχίζει να φιλοξενείται μέσα σε ανθρώπινα σώματα τα οποία λέμε ότι αποτελούν κάθε φορά ένα Υλικό ένδυμα ή περίβλημα για την ψυχή. Αυτό το παχύ Υλικό ένδυμα, έχει και δύο αόρατες για το ανθρώπινο μάτι, «φόδρες» που αποτελούνται η μία από Αστρική ύλη *(Prakriti)* και η άλλη από Αιτιατή ύλη *(Pradan)* και είναι τα λεγόμενα Αστρικό και Αιτιατό περίβλημα ή σώμα.

Το Υλικό σώμα του ανθρώπου εκτός από τις δύο φόδρες, έχει ακόμα και ένα Αιθερικό ή Πρανικό ή Βιοενεργειακό στοιχείο που κυριολεκτικά το περιβάλλει και το διαποτίζει και που η ενέργειά του, είναι αυτή που διατηρεί τις αυτόματες λειτουργίες του ανθρώπινου σώματος όπως την πέψη, την κυκλοφορία του αίματος, την αναπνοή, το μεγάλωμα των νυχιών και των τριχών, τη μεταβίβαση των ερεθισμάτων από τα αισθητήρια όργανα στον εγκέφαλο, την ανταλλαγή της ύλης των δισεκατομμυρίων κυττάρων του σώματος και ακόμα συντηρεί και θέτει σε λειτουργία τα όργανα που επιτελούν αυτές τις εργασίες.

Η Αστρική φόδρα που συνηθίζουμε να ονομάζουμε Αστρικό σώμα, είναι υφασμένη με επιθυμίες, προσδοκίες, ανεκπλήρωτες

επιδιώξεις και ενδιαφέροντα λαγνείας, ηδονής και ευχαρίστησης του νου και του υλικού μας σώματος που ζητούν να εκπληρωθούν. Αυτή η φόδρα, το Αστρικό σώμα, συνεχίζει να περιβάλλει την ψυχή και μετά το φυσικό θάνατο, δηλαδή ακόμα και όταν το φυσικό σώμα έχει αποσυντεθεί. Συνεχίζει και τότε που η ψυχή μπορεί να βρίσκεται στα κατώτερα υποεπίπεδα του Αστρικού κόσμου, στον Άδη των αρχαίων Ελλήνων ή στις εσχατιές του Αστρικού κόσμου, τα Τάρταρα ή ακόμα και όταν βρίσκεται στις ανώτερές του περιοχές, εκεί που είναι οι παράδεισοι του Αστρικού κόσμου.

Όταν λέμε ότι το Αστρικό σώμα είναι ένα κάλυμμα «υφασμένο με επιθυμίες», δεν μπορούμε να καταλάβουμε το νόημα αυτών των λέξεων. Θα μπορούσαμε όμως να πούμε ότι το Αστρικό σώμα είναι ένα κουτί *(το κουτί της Πανδώρας)* ή ένα στικάκι κομπιούτερ φτιαγμένο από prakriti *(Αστρική ύλη)* στο οποίο ο νους αποθηκεύει τις επιθυμίες που διαρκώς δημιουργεί και επιζητεί να εκπληρωθούν όσο το δυνατόν ταχύτερα. Όμως αν και ορισμένες επιθυμίες του νου εκπληρώνονται, υπάρχουν άλλες που δεν εκπληρώνονται όσο ζει ο άνθρωπος και τις παίρνει η ψυχή μαζί της και τις ξαναφέρνει στη νέα της ενσάρκωση. Οι μη εκπληρωμένες επιθυμίες διαμορφώνουν τις «ροπές του νου», τη φύση δηλαδή του ανθρώπου στη νέα του ενσάρκωση, ώστε να μπορέσει με αυτές τις ροπές ευκολότερα να εκπληρώσει τις επιθυμίες του. Ο άνθρωπος έρχεται και ξανάρχεται σ' αυτόν τον κόσμο όσο διατηρεί επιθυμίες με προσκόλληση σ' αυτόν τον Υλικό κόσμο. Όταν πάψει να έχει επιθυμίες με προσκόλληση για γήινα πράγματα αρχίζει να έχει επιθυμία να γνωρίσει, να δοξάσει και να υπηρετήσει τον Κύριο. Τότε ο Κύριος δίνει τη Χάρη Του στον άνθρωπο και τον κατευθύνει στον Τέλειο Διδάσκαλο της εποχής του που θα του υποδείξει τον δρόμο της επιστροφής του στο Βασίλειο του Πατέρα. Αυτό γινόταν, γίνεται και θα γίνεται μέχρι τη «συντέλεια του κόσμου» *(Ιησούς)* μέχρι που όλες οι ψυχές να επιστρέψουν στον Θεό Πατέρα. Αυτό ισχύει για όλους τους ανθρώπους χωρίς εξαιρέσεις γιατί είμαστε παιδιά ενός δίκαιου και φιλόστοργου Πατέρα που μας αγαπάει όλους το ίδιο και πε-

ριμένει να επιστρέψουμε όλοι κοντά Του.

Το Αιτιατό και το Αστρικό σώμα, αυτές τις δύο φόδρες, τις παίρνει μαζί της η ψυχή όταν εγκαταλείπει το νεκρό ανθρώπινο σώμα, όπως παίρνει για ένα μικρό διάστημα και το αιθερικό ή βιοενεργειακό της στοιχείο.

Είναι γι' αυτό που μερικές ψυχές μετά το φυσικό θάνατο εξακολουθούν με το αιθερικό *(βιοενεργειακό)* τους σώμα να έχουν προσκόλληση σε συγγενικά τους πρόσωπα, να ζητούν εκδίκηση, να λαχταρούν το φαγητό, το κρασί, τη χαρτοπαιξία, τις παραισθησιογόνες ουσίες, τη συντροφιά και τη φυσική αλλά και σεξουαλική επαφή με ανθρώπους (!) και συνεχίζουν να περιπλανιόνται σε σπίτια και γενικά σε υλικές περιοχές, για την ικανοποίηση των ανεκπλήρωτων πόθων τους. Είναι για την ικανοποίηση αυτών των πόθων των αποσωματοποιημένων από το φυσικό σώμα ψυχών που οι Ινδοί και άλλοι λαοί κάνουν εξιλεωτικές προσφορές στις ψυχές που έχουν φύγει, έτσι ώστε αυτές να μπορέσουν να βρουν ηρεμία και ειρήνη. (Pind Dan – Sarahants = μνημόσυνα). Όταν οι άνθρωποι γνωρίσουν τον φυσικό θάνατο ενώ έχουν τέτοιες επιθυμίες, επιθυμίες με προσκόλληση στο υλικό επίπεδο, οι ψυχές τους κάποτε θα ξαναεπιστρέψουν στο υλικό επίπεδο σε μία καινούργια ανθρώπινη γέννηση ή σε μια κατώτερη από την ανθρώπινη μορφή ζωής, για να απολαύσουνε το αντικείμενο του πόθου τους, να ικανοποιήσουν και να εκπληρώσουν τις επιθυμίες τους.

Ο άνθρωπος διατηρεί το ενδιαφέρον του για ζωή ακριβώς για να εκπληρώσει αυτές τις επιθυμίες του και γι' αυτό λέγεται χαρακτηριστικά ότι ο άνθρωπος είναι «Δούλος του Αστρικού του σώματος» ή «Δούλος των επιθυμιών του». Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει επιθυμίες. Μόνον οι νεκροί δεν έχουν επιθυμίες.

Όταν η ψυχή εργάζεται στον Υλικό κόσμο χρησιμοποιεί το Υλικό σώμα που υπηρετείται από τον Υλικό νου. Όταν βρίσκεται στον Αστρικό κόσμο χρησιμοποιεί το Αστρικό σώμα και τον Αστρικό νου και αντίστοιχα όταν βρίσκεται στο Αιτιατό επίπεδο χρησιμοποιεί το Αιτιατό σώμα ή ένδυμα ή περίβλημα ή φορέα και χρησιμοποιεί τον Αιτιατό της νου.

Η ψυχή στις πολλαπλές της ενσαρκώσεις στο Υλικό επίπεδο χρησιμοποιεί κάθε φορά τις ίδιες φόδρες, που σημαίνει το ίδιο Αστρικό και Αιτιατό σώμα όπως και τον ίδιο νου αν και επανέρχεται μέσα σε ένα νέο πιο «κατάλληλο» Υλικό σώμα.

Όπως το Υλικό σώμα με τις φόδρες του, έτσι και ο νους είναι εργαλεία που χρησιμοποιεί προσωρινά η ψυχή, όσο χρόνο αυτή βρίσκεται στα τρία κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας, τον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο. Στο ταξίδι της επιστροφής της η ψυχή κάποτε θα αφήσει για πάντα το Υλικό σώμα στο Υλικό επίπεδο, το Αστρικό σώμα στο Αστρικό επίπεδο και το κυρίως Αιτιατό σώμα και τον νου στο Αιτιατό επίπεδο και ελεύθερη θα επιστρέψει στο Αιώνιό της σπίτι, στο Σατς Καντ, την Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος από την οποία κάποτε ξεκίνησε το ταξίδι της. Δεν θα έχει όπως προαναφέρθηκε στο τέλος του ταξιδιού της ανάγκη, ούτε το Υλικό σώμα με τις φόδρες του ούτε τον νου, γιατί θα χρησιμοποιεί σαν οδηγό και πλοηγό της τον Διδάσκαλο που τη μύησε.

Οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε ότι η maya είναι το υλικό κατασκευής του ανθρώπινου σώματος. Είναι το υλικό με το οποίο η φύση *(Θείο Σχέδιο)* συνθέτει τα 118 στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ από τα οποία είναι φτιαγμένο το κάθε τι. Maya είναι η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή αλλιώς η βιοενέργεια η οποία θεωρείται ως η χαμηλότερη μορφή ενέργειας μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία. Η maya είναι παιδί της prakrtiti *(λέξη Σανσκριτική που σημαίνει πρωταρχική ύλη σε κοιμισμένη κατάσταση)*. Η maya είναι το υλικό κατασκευής όχι μόνο της γης αλλά ολόκληρου του Υλικού κόσμου και η διαφορά της από την Prakrtiti όπως προλέχθηκε είναι ότι η maya εμπεριέχει μικρότερο «ποσοστό» πνεύματος. Η maya εκδηλώνεται στον Υλικό κόσμο σαν ενέργεια και της έχουν δοθεί διάφορα ονόματα, όπως: Ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, αιθέρας, πράνα, και από τους βιολόγους βιοενέργεια. «Πακέτα» αυτής της βιοενέργειας συνθέτουν και αποτελούν τη στερεά ύλη με τις πολλές της μορφές, τα σχέδια, τα χρώματα και τα σχήματα που βλέπει το ανθρώπινο μάτι. Ο Αϊνστάιν απέδειξε και μαθηματικά ότι ύλη και ηλεκτρο-

μαγνητική ενέργεια είναι έννοιες ταυτόσημες και αποτελούν τις δύο όψεις του ιδίου νομίσματος *(θεωρία της υλο-ενέργειας)*.

Έτσι λοιπόν το σάρκινό μας σώμα αποτελείται από maya και συγκεκριμένα από στερεά ύλη *(πακέτα βιοενέργειας)* που περιβάλλεται και διαποτίζεται από prana ή αιθέρα ή ηλεκτρομαγνητική ενέργεια. Το υλικό μας σώμα πρώτα, ενεργοποιείται και ζει χάρη στην ζωογόνο δύναμη της ψυχής και δεύτερον, διατηρείται σε ύπαρξη με τις αυτόματες λειτουργίες *(πέψη, αναπνοή, κυκλοφορία του αίματος, λειτουργία της καρδιάς)* που ελέγχονται και καθορίζονται από τις πράνες ή την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή βιοενέργεια που περιβάλλει και διαποτίζει το σώμα μέχρι το τελευταίο του κύτταρο.

Η maya ή βιοενέργεια ή πράνα ή ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι το υλικό κατασκευής όλων των πλανητικών συστημάτων του υλικού σύμπαντος και της γης και περιβάλει και διαποτίζει όχι μόνο ολόκληρο το ανθρώπινό μας σώμα αλλά και κάθε σύστημα, κάθε όργανο, κάθε ιστό και κάθε κύτταρο του. Είμαστε σαν τα ψάρια που ζούνε μέσα στο νερό και το σώμα τους αποτελείται κατά 80% από νερό.

Το ανθρώπινο μας σώμα υπάρχει και διατηρείται χάρη στην ψυχή που το ζωογονεί και επιτρέπει στη βιοενέργεια να διατηρεί σε λειτουργία τις ακούσιες λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού.

Πριν λίγα χρόνια, ομάδα βιολόγων ερευνητών τιμήθηκε με το βραβείο Nobel για την ανακάλυψή τους ότι η ανταλλαγή της ύλης όλων των δισεκατομμυρίων κυττάρων του σώματος των θηλαστικών όντων, επιτελείται χάρη στην ηλεκτρική φόρτιση των κυτταρικών μεμβρανών, δηλαδή χάρη στη βιοενέργεια που περιβάλλει κάθε όργανο και κάθε κύτταρο. Κάθε κύτταρο του σώματος για να ζήσει και να επιτελέσει την εργασία για την οποία δημιουργήθηκε, χρειάζεται ενέργεια την οποία εξασφαλίζει από την καύση των οργανικών ουσιών των τροφών που παίρνουμε και από το οξυγόνο που αναπνέουμε. Τροφές και οξυγόνο φθάνουν μέχρι τη μεσοκυττάριο ουσία ή λέμφο που περιβάλει κάθε κύτταρο. Οι οργανικές ουσίες, αποτέλεσμα της πέψης των

τροφών και το οξυγόνο που παραλαμβάνει το αίμα με την αναπνοή από τους πνεύμονες, μέσω του αρτηριακού συστήματος, των μεγάλων, μέσων και μικρών αρτηριών και τέλος μέσω των αρτηριακών τριχοειδών μεταφέρονται και ελευθερώνονται στη μεσοκυττάριο ουσία που αποτελεί το φυσικό περιβάλλον όλων των κυττάρων. Οι οργανικές ουσίες και το οξυγόνο περνούν από τη μεσοκυττάριο ουσία και μέσα από τις κυτταρικές μεμβράνες μέσα στο ίδιο το κύτταρο και έτσι μέσα σε κάθε κύτταρο, γίνεται καύση με αποτέλεσμα την παραγωγή της απαιτούμενης ενέργειας για τη ζωή και τις λειτουργίες των κυττάρων. Τα άχρηστα υποπροϊόντα της καύσης, οι τοξίνες δηλαδή, πάλι μέσω των κυτταρικών μεμβρανών βγαίνουν από τα κύτταρα στη μεσοκυττάριο ουσία και από εκεί απομακρύνονται μέσα από τα φλεβικά τριχοειδή και γενικά το φλεβικό σύστημα και το φλεβικό αίμα κατευθύνεται για κάθαρση στο συκώτι, τα νεφρά κλπ.

Αυτή η ανταλλαγή της ύλης, μέσω των κυτταρικών μεμβρανών είναι απαραίτητη για τη ζωή των κυττάρων και εξασφαλίζεται χάρη στη βιοενέργεια η οποία φορτίζει τις κυτταρικές μεμβράνες.

Η βιοενέργεια εισέρχεται από το περιβάλλον του σώματος στον οργανισμό κυρίως με την αναπνοή και δευτερευόντως με τις τροφές και μέσα από το δέρμα. Οι γιογκικές αναπνοές που διευκολύνονται σε ορισμένες θέσεις του σώματος *(ασάνες)* έχουν σκοπό την άφθονη εισροή βιοενέργειας στον οργανισμό για την καλύτερη διενέργεια των σωματικών λειτουργιών. Η βιοενέργεια ή πράνα ή πράνες πιο σωστά, που εισέρχονται στον οργανισμό έχουν διαφορετική «συχνότητα» και η κάθε πράνα είναι κατάλληλη για τις διαφορετικές λειτουργίες των διαφόρων οργάνων και συστημάτων. Λέγεται ότι υπάρχουν 10 βασικά είδη πράνες. Δέκα συχνότητες ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας θα μπορούσαμε να πούμε. Η βιοενέργεια ή πράνα κυκλοφορεί μέσα στο σώμα μέσα σε πλέγματα αιθερικών σωλήνων, των Nantis *(αόρατων ακόμα και με ηλεκτρονικό μικροσκόπιο)* που είναι κατασκευασμένοι από αιθερική ύλη. Εκεί που συναντώνται τα πλέγματα των αιθερικών αγγείων σχηματίζονται τα βιοενεργειακά κέντρα

ή chakras του σώματος. Τα chakras του Υλικού σώματος είναι πολλά αλλά τα κυριότερα είναι έξι και κάθε ένα από αυτά εξασφαλίζει με τις διαφορετικές συχνότητες πράνα που ρυθμίζει, τις διάφορες αυτόματες λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού. Η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή οι πράνες, που ελέγχουν τις αυτόματες λειτουργίες του οργανισμού μελετώνται από την επιστήμη με όργανα και εξετάσεις όπως το ηλεκτρο-καρδιογράφημα, το ηλεκτρο-εγκεφαλογράφημα, το ηλεκτρο-μυογράφημα, το ηλεκτρο-τονογράφημα κλπ.

Η βιοενέργεια όπως αναφέρθηκε, εισέρχεται στον οργανισμό εκτός από την αναπνοή και μέσω των τροφών και των βοτάνων που ορισμένα από αυτά είναι πλούσια σε κάποιας συχνότητας βιοενέργεια. Έτσι γνωρίζουμε ότι η βιοενέργεια της φλούδας της κιγχόνης δρα στο κέντρο της θερμορύθμισης και ρίχνει τον πυρετό και συγχρόνως είναι ευεργετική γι' αυτούς που πάσχουν από ελονοσία. Κιγχόνη περιέχει το κινίνο που είναι το κλασικό φάρμακο για την ελονοσία. Ρίχνει τον πυρετό και εμποδίζει τον μεταβολισμό των πλασμωδίων του Laveran που είναι η γενεσιουργός αιτία της ελονοσίας. Έτσι εξηγείται η ευεργετική δράση από την πράνα των διαφόρων βοτάνων τα οποία χορηγούσαν για χιλιάδες χρόνια σαν φάρμακα οι γιατροί των παλαιοτέρων εποχών.

Ακόμα η βιοενέργεια εισέρχεται στον οργανισμό και μέσα από το δέρμα που οι τρίχες του μπορεί να θεωρηθούν σαν κεραίες και ακόμα εισέρχεται με τις βιοενεργειακές θεραπείες όπου ο θεραπευτής διοχετεύει βιοενέργεια στο σώμα του ασθενούς με διαφόρους τρόπους *(το reiki είναι μια τέτοια θεραπεία)*. Ο βελονισμός επίσης παρέχει βιοενέργεια σε ορισμένα σημεία του σώματος που συνδέονται με κάποια chakras και οι βελόνες του θεραπευτή δρουν σαν το αλεξικέραυνο που οδηγεί την ηλεκτρική ενέργεια σε ένα συγκεκριμένο μέρος στη γη. Οι βελόνες οδηγούν την πράνα στους βιοενεργειακούς σωλήνες (Nantis) και τα διάφορα πλέγματα και αυτά την οδηγούν στα βιοενεργειακά κέντρα που εποπτεύουν τις διάφορες λειτουργίες του σώματος.

Τα ηλεκτρομαγνητικά ή μικροκοσμικά ή βιοενεργειακά κέ-

ντρα ή chakras μπορούν να ταξινομηθούν με τον ακόλουθο τρόπο, αρχίζοντας από το κάτω μέρος του σώματος:

** Το Mul ή Muladhara ή Quda ή Char Dal Kanwal chakra *(=κέντρο)*. Βρίσκεται κοντά στην έδρα και ελέγχει την εκροή ενέργειας. Το κέντρο αυτό θυμίζει τη μορφή άνθους του λωτού και έχει 4 πέταλα.

** Το δεύτερο κέντρο ονομάζεται Indri *(= όργανο αναπαραγωγής)* ή Linga ή Shat Dal Kanwal chakra και βρίσκεται κοντά στο Ιερό πλέγμα. Έχει 6 πέταλα και αφορά την αναπαραγωγή.

** Το τρίτο λέγεται Nahhi *(= ομφαλός)* ή Ashta Dal Kanwal chakra και βρίσκεται κοντά στο ηλιακό πλέγμα. Έχει 6 πέταλα και αφορά γενικά την θρέψη.

** Το τέταρτο καλείται Hrida *(=καρδιά)* ή Dvadas Dal Kanwal chakra. Βρίσκεται κοντά στο καρδιακό πλέγμα και έχει 12 πέταλα. Επιστατεί τις λειτουργίες της αιματικής κυκλοφορίας και της αναπνοής.

** Το πέμπτο καλείται Kanth (= *λαιμός)* ή Shodas Dal Kanwal chakra. Βρίσκεται κοντά στο αυχενικό πλέγμα και ελέγχει την αναπνοή. Έχει 16 πέταλα.

** Το έκτο chakra είναι το Tisra Till ή Τρίτος Οφθαλμός ή Απλός Οφθαλμός όπως αναφέρεται και στο Ευαγγέλιο. Το βιοενεργειακό αυτό κέντρο είναι η έδρα της ψυχής και του νου μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Όλα τα κέντρα που βρίσκονται κάτω από αυτό και όλες οι δυνάμεις που κυριαρχούν στο σώμα είναι και εκείνες εξαρτημένες από τον νου και την ψυχή που η έδρα τους είναι σε αυτό το κέντρο.

Στο ίδιο σημείο με το Tisra Till το ένα αμέσως πιο πάνω από το άλλο υπάρχουν άλλα δύο κέντρα το Do Dal Kanwal *(= λωτός με τα δύο πέταλα)* και το Char Dal Kanwak που επιστατεί τα τέσσερα Antaskarans (Tsita – Manas – Buddhi – Ahankar)

Τα πέντε πρώτα κέντρα που αναφέραμε, επειδή αφορούν τις σωματικές λειτουργίες τα ονομάζουμε Υλικά Κέντρα και ο Τρίτος Οφθαλμός είναι το σημείο που συγκεντρώνουμε την προσοχή μας κατά τον διαλογισμό. Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι μας λένε ότι έχει ιδιαίτερη σημασία την ώρα του διαλογισμού μας,

προκειμένου να συγκεντρωθούμε στον Τρίτο Οφθαλμό να μην συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στο κόκκαλο του μετώπου μας αλλά στο ύψος των ματιών, ανάμεσα στα δύο φρύδια και σε μία απόσταση 20-25 εκατοστά. Εάν στρίβουμε τα μάτια μας προς τα έσω και άνω, προς το μέτωπό μας, δεν θα μπορέσουμε να έχουμε την απαιτούμενη συγκέντρωση και πιθανώς να μας προκληθεί πονοκέφαλος.

Το Αστρικό σώμα
«Ο πίθος των Δαναΐδων»

Κατά μία μυστικιστική ερμηνεία, το Αστρικό σώμα είναι ένας χώρος μέσα στον οποίο φυλάμε όλες μας τις επιθυμίες. Με τις συνεχείς επανενσαρκώσεις του, ο άνθρωπος απαλλάσσεται από επιθυμίες και αδειάζει ο χώρος *(σαν διάτρητο πιθάρι)* αλλά καθώς διαρκώς αποκτάμε νέες επιθυμίες, το πιθάρι ξαναγεμίζει και αυτό επαναλαμβάνεται στο διηνεκές.

Στο διηνεκές, μέχρι η Χάρη του Κυρίου να στέρξει και ο Κύριος να μας αποστείλει στα Πόδια του Θεανθρώπου της κάθε εποχής. *(Λεπτομέρειες γνωρίζουν αυτοί που ακολουθούν το Πνευματικό Μονοπάτι του Sant Mat).*

Το Αστρικό σώμα είναι όπως αναφέρθηκε μια φόδρα ή μια τσέπη στη φόδρα του υλικού μας καλύμματος, που χρησιμεύει σαν αποθήκη, μέσα στην οποία ο νους εναποθηκεύει τις επιθυμίες του. Αυτή η τσέπη είναι φτιαγμένη από Αστρική ύλη *(Prakriti),* που είναι πολύ πιο λεπτή από τη maya, το υλικό κατασκευής του Υλικού Επιπέδου. Το Αστρικό σώμα είναι ένας ηλεκτρονικός χώρος, ένα κουτί που βάζουμε μέσα τις επιθυμίες μας. Είναι το «Κουτί της Πανδώρας». Επίσης το Αστρικό σώμα είναι συγχρόνως και ένα καλούπι μέσα στο οποίο χύνεται σε κάθε νέα μας ενσάρκωση το εκάστοτε νέο υλικό μας σώμα. Κάθε νέο ανθρώπινο σώμα που μας δίνεται, προγραμματίζεται από το Θείο Σχέδιο να είναι κατάλληλο ώστε να μας δίνει τις προϋποθέσεις να απαλλαγούμε από τις επιθυμίες μας.

Το Αστρικό μας σώμα είναι ένα λεπτό περίβλημα της ψυχής, πανομοιότυπο με το Υλικό μας σώμα. Είναι μια φόδρα που έχει το Υλικό μας σώμα, σαν την φόδρα που έχει ένα σακάκι. Έχει το ίδιο σχήμα, έχει τα ίδια όργανα με το Υλικό σώμα και ακόμα έχει και έναν Αστρικό νου. Όλα τα στοιχεία του Αστρικού μας σώματος λειτουργούν με άλλους νόμους κάπως πιο ιδανικούς και θείους από τους νόμους του Υλικού πεδίου. Το Αστρικό σώμα, όπως και το Υλικό μας σώμα, είναι ένα κάλυμμα – εργαλείο της ψυχής.

Το Αστρικό σώμα με τον αντίστοιχο Αστρικό νου και τα αντίστοιχα Αστρικά αισθητήρια όργανα έχουν μια αναλογία με αυτά του υλικού σώματος, μόνο που το Αστρικό σώμα είναι πολύ λεπτοφυέστερο σε υφή, σε σημείο που να μην μπορεί να το διακρίνει το ανθρώπινο μάτι. Το Αστρικό σώμα περιβάλλει όχι μόνο ολόκληρο το Υλικό σώμα αλλά και κάθε όργανο του σώματος. Είναι σαν να περιβάλλει, σαν να τυλίγει το Υλικό σώμα και τα όργανά του. Το Αστρικό σώμα είναι σαν μια μήτρα, σαν ένα καλούπι μέσα στο οποίο χύνεται και δημιουργείται σε κάθε νέα ενσάρκωση το νέο υλικό σώμα. Ο Αστρικός νους είναι απείρως οξυδερκέστερος και τα αισθητήρια όργανα του σαν σύνολο, είναι προσαρμοσμένα στο να αντιλαμβάνονται μόνο τις Αστρικές πραγματικότητες. Ακόμα, όπως ο τυφλός δεν μπορεί να δει ένα Υλικό σώμα, έτσι και αυτός που δεν έχει Αστρική όραση δεν μπορεί να δει ένα Αστρικό αντικείμενο και γενικά τις Αστρικές πραγματικότητες.

Ο Αστρικός νους μιας Αστρικής οντότητας, «κατά κάποιον τρόπο» μπορεί να αντιλαμβάνεται τα γεγονότα που συμβαίνουν στον υλικό κόσμο όπως εμείς αντιλαμβανόμαστε τον αντίλαλο μιας φωνής που αντανακλάται σε ένα φαράγγι αλλά το Αστρικό σώμα με κανένα τρόπο δεν μπορεί να συντονιστεί με τις συχνότητες του υλικού κόσμου. Δεν μπορεί να έχει καμία δράση στον υλικό κόσμο. Τα υλικά κατασκευής του Αστρικού και του Υλικού κόσμου είναι διαφορετικά. Έχουν διαφορετική συχνότητα. Το ψάρι είναι δημιουργημένο για να ζει μέσα στο νερό, δεν μπορεί να ζήσει μέσα στον αέρα. Αυτό δεν σημαίνει ότι μια Αστρική οντότητα δεν μπορεί να εμφανιστεί σε έναν άνθρωπο και αυτός

να την δει με ανοικτά μάτια. Όταν κάποτε ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές του τούς είπε ότι δεν είχε σάρκα *«οστά και σάρκα ουκ έχω ...»* και άλλοτε είπε στη Μαρία τη Μαγδαληνή: *«μη μου άπτου»* που σημαίνει *«μη με πιάνεις γιατί δεν έχω υλικό σώμα»*.

Το Υλικό σώμα είναι κατασκευασμένο από ύλη του Υλικού πεδίου που λέγεται Μάγια. Το Αστρικό σώμα είναι κατασκευασμένο από Αστρική Ύλη που λέγεται Πρακρίτι.

Το Υλικό σώμα διατηρείται σε ύπαρξη και λειτουργία χάρη σε δύο δυνάμεις ή αλλιώς δύο ρεύματα το «Ψυχικό» που είναι η ψυχή και το «Ενεργειακό» που είναι η βιοενέργεια. Το ίδιο και το Αστρικό σώμα διατηρείται σε ύπαρξη και λειτουργία χάρη στο «Ψυχικό» ρεύμα ή ψυχή και από τη «Δύναμη των επιθυμιών μας».** Όπως η βιοενέργεια διαποτίζει και συντηρεί το Υλικό σώμα έτσι και οι επιθυμίες του ανθρώπου διαποτίζουν και συντηρούν το Αστρικό του σώμα. Εάν δεν έχει επιθυμίες ο άνθρωπος, το Αστρικό του σώμα διαλύεται και επιστέφει στον Αστρικό κόσμο όπως ακριβώς κάποτε διαλύεται το Υλικό μας σώμα και τα υλικά του επιστρέφουν στον Υλικό κόσμο.

Ο άνθρωπος όμως ζει για να εκπληρώνει τις επιθυμίες του. Οι επιθυμίες δίνουν νόημα στη ζωή του και κρατάνε τον άνθρωπο στη ζωή. Όλοι οι άνθρωποι έχουν επιθυμίες. Μόνον οι νεκροί δεν έχουν επιθυμίες.

*** Όταν λέμε επιθυμίες εννοούμε επιθυμίες με προσκόλληση στην ύλη και στα πάθη μας και όχι επιθυμίες του τύπου επιθυμώ να πιώ νερό.*

Το Αστρικό σώμα που λέγεται και «Κάλυμμα των επιθυμιών» είναι και αυτό σαν το Υλικό μας σώμα, ένα ένδυμα της ψυχής, που σαν ένα βαρύ δίχτυ περιβάλλει την ψυχή και δεν την αφήνει να πετάξει προς τους ανώτερους κόσμους, όπως το δίχτυ του αερόστατου που περιβάλλει το μπαλόνι με το αέριο και την καμπίνα των επιβατών, τα καθηλώνει με σχοινιά πάνω στη γη. Έτσι και οι επιθυμίες, κρατούν καθηλωμένη την ψυχή στον

Αστρικό και τον Υλικό κόσμο.

Αυτό το κάλυμμα ή ένδυμα που ονομάζουμε Αστρικό σώμα, είναι υφασμένο με επιθυμίες του νου, για την απόλαυση των πέντε αισθήσεων και επιθυμίες για την ικανοποίηση του εγωισμού που σημαίνει επιθυμίες κατοχής και εξουσίας, επιβεβαίωσης, ανέσεων, ηδονής, προβολής, πλούτου και δόξας. Το Αστρικό σώμα είναι μια αποθήκη με επιθυμίες του νου που διαρκώς απαιτούν και ωθούν τον νου, να δίνει εντολές στο υλικό σώμα για να τις ικανοποιήσει. Είναι, δηλαδή, το Αστρικό σώμα κάτι ενδιάμεσο μεταξύ του «Αφέντη νου» και του «Δούλου, υλικού σώματος». Αυτές οι δράσεις του νου που έχουν σαν αποτέλεσμα έργα, λόγια και σκέψεις είναι η γενεσιουργός αιτία του κάρμα. ***Κάρμα είναι εντυπώσεις που δημιουργούνται από πράξεις, λόγια και πράξεις του ανθρώπου και καταγράφονται σε μία αποθήκη, στο Αιτιατό μέρος του νου. Αυτές οι εντυπώσεις κάποτε θα πρέπει να αποσβεστούν***, όπως θα περιγραφτεί σε ένα από τα επόμενα κεφάλαια.

Σε κάθε νέα ενσάρκωση το Σαντσίτ *(αποθηκευμένο)* κάρμα είναι αυτό που καθορίζει τις ροπές του νου που είναι αυτό που λέμε «Φύση του ανθρώπου». Οι ροπές του νου, ή «φύση του ανθρώπου», υποσυνείδητα καθορίζουν τις επιθυμίες και τις ανάγκες του νου, που βρίσκονται αποθηκευμένες στο Αστρικό μας σώμα. Οι κακές ροπές οδηγούν σε κακές σκέψεις, λόγια και πράξεις και οι καλές σε καλές σκέψεις, λόγια και πράξεις, που βάσει του Νόμου του Κάρμα κάποτε θα πρέπει να διευθετηθούν. Τις ροπές του νου μας, τη φύση μας δηλαδή, μπορούμε να τις αλλάξουμε μόνο αν αναπτύξουμε ισχυρή θέληση και αυτή τη θέληση μπορούμε να την αναπτύξουμε με προσευχή και κυρίως με διαλογισμό που έλκει τη Θεία Χάρη. Η Θεία Χάρη βρίσκεται πίσω και πάνω από όλα και από το κάθε τι μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία.

Αυτό το βαρύ δίχτυ, το Αστρικό σώμα, κρατάει την ψυχή αιχμάλωτη στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων και δεν της επιτρέπει να αποκτήσει Σωτηρία που σημαίνει ότι δεν της επιτρέπει να φύγει από τους τρεις κόσμους και να συνεχίσει το ταξίδι της προς τον Πατέρα. Η ψυχή συνοδευμένη σε κάθε της

ενσάρκωση από τον νου, είναι υποχρεωμένη να επανέρχεται σε γήινες ενσαρκώσεις ξανά και ξανά, μέχρι οι επιθυμίες που είναι αποθηκευμένες στο Αστρικό της σώμα να ικανοποιηθούν και να πάψουν να υπάρχουν. ***Όταν πάψουν να υπάρχουν επιθυμίες για υλικά πράγματα και για ικανοποίηση των αισθήσεων και του εγωισμού του ανθρώπου, το Αστρικό του σώμα εξαγνίζεται και τότε η ψυχή δεν χρειάζεται να επανέλθει σε μια νέα γήινη ενσάρκωση.***

Είναι ο Θείος Νόμος τέτοιος που καθορίζει πως ό,τι επιθυμήσει και ό,τι ζητήσει ο ανθρώπινος νους θα πρέπει πλουσιοπάροχα κάποτε να του δοθεί και αυτό το κάποτε το ρυθμίζει το Θείο Σχέδιο και τότε η ψυχή με τον νου που πάντα την συνοδεύει, θα έρθουν οπωσδήποτε σε μια νέα γήινη ενσάρκωση για να το απολαύσουν. Ό,τι επιθυμήσει και ό,τι ζητήσει ο καθένας μας, ο φιλεύσπλαχνος Πατέρας την «κατάλληλη» ώρα και στιγμή θα του το δώσει, σε αυτή ή σε κάποια μελλοντική του ενσάρκωση. Ο άνθρωπος με την πάροδο του χρόνου και με τις συνεχείς ενσαρκώσεις του, εκπληρώνει και ξεπερνά τις επιθυμίες του και καθώς ο νους παίρνει τα μαθήματά του, ωριμάζει, εξελίσσεται και αντιλαμβάνεται ότι οι υλικές επιθυμίες και οι προσκολλήσεις σε εγωιστικές καταστάσεις και σε πάθη, δίνουν μόνο παροδικές χαρές, μάταιες και ανούσιες και ακόμα ότι η μόνιμη χαρά, η ειρήνη και η ευδαιμονία βρίσκονται μόνο κοντά στον Θεό. Τότε ο άνθρωπος αρχίζει και προσπαθεί να εκπληρώνει όχι πια τις επιθυμίες και τις δικές του ανάγκες αλλά, παρακινούμενος από την Αγάπη που αναπτύσσεται όταν δεν έχουμε εγωιστικές επιθυμίες μέσα μας, προσπαθεί με αλτρουισμό να βοηθάει την εκπλήρωση των επιθυμιών των συνανθρώπων του. Τότε είναι που βλέπει ότι όσο προσφέρει στον συνάνθρωπο, τόσο περισσότερο η Αγάπη πλημμυρίζει και εξαγνίζει τον νου του και του δίνει ευτυχία και πληρότητα. Αντιλαμβάνεται ότι η Αγάπη είναι ο μόνος δρόμος που οδηγεί τις ψυχές πίσω στον Δημιουργό τους. Και τότε ο Κύριος με τη Χάρη Του, ανοίγει σε αυτή την ψυχή τον δρόμο της επιστροφής της στη Θεία Αγκαλιά Του.

Όμως ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς επιθυμίες. Οι

επιθυμίες είναι αυτές που κρατούν το ενδιαφέρον του στη ζωή. Οι επιθυμίες είναι που του δημιουργούν σκέψεις, τον οδηγούν στο να μιλάει και να πράττει, του διατηρούν τη επιθυμία να έχει μια χαρούμενη ζωή. Είναι αυτές που χτίζουν το κάρμα αυτής του της ενσάρκωσης. Μόνο οι νεκροί δεν έχουν επιθυμίες που να θέλουν να εκπληρωθούν. Ζούμε λοιπόν, για να προσπαθούμε να εκπληρώσουμε τις επιθυμίες μας και γι' αυτό είναι που λένε πως στην πραγματικότητα, ο άνθρωπος είναι δούλος των επιθυμιών του.

Το σώμα και ο νους μας άγονται και φέρονται από τις επιθυμίες του σώματος, τα πάθη και το εγώ του. Υλικό σώμα και νους είναι δύο δούλοι της ψυχής που προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις πολλές και διάφορες επιθυμίες του Αστρικού της σώματος, αντί να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον αληθινό τους αφέντη που είναι η ψυχή.

Κάθε νέο, υλικό ανθρώπινο σώμα, έρχεται στη γήινη ζωή με μια ενσαρκωμένη ψυχή που ακολουθείται πάντα από τον ίδιο νου που κάθε φορά βρίσκεται σε διαφορετικό βαθμό εξέλιξης και με διαφορετικές ροπές. Οι ροπές αυτές του νου αντανακλούν τις ανάγκες για εκπλήρωση των επιθυμιών του Αστρικού σώματος, το οποίο Αστρικό σώμα με τις επιθυμίες του παραμένει αναλλοίωτο, όσο καιρό η ψυχή βρίσκεται χωρίς υλικό σώμα, στον Αστρικό κόσμο, σε αναμονή για μια νέα ενσάρκωση.

Το Αστρικό σώμα όπως αναφέρθηκε είναι πανομοιότυπο με το Υλικό σώμα. Διαπερνάει το υλικό σώμα και επεκτείνεται γύρω από αυτό προς κάθε κατεύθυνση σαν ένα χρωματιστό σύννεφο. Τα χρώματά και η μορφή του Αστρικού σώματος εξαρτώνται από τη φύση και το χαρακτήρα του ανθρώπου και αλλάζουν ανάλογα με τις σκέψεις που δημιουργούν στον άνθρωπο οι επιθυμίες της κάθε στιγμής, αλλά αλλάζουν και από τις σκέψεις που δέχεται κάθε στιγμή ο άνθρωπος από τους άλλους ανθρώπους με τους οποίους έρχεται σε επαφή. *(Όταν νευριάζει κάποιος, το Αστρικό του σώμα αποκτά ερυθρωπό χρώμα. Όταν λυπάται αποκτάει κιτρινωπό κλπ.).* Αυτή η επίδραση δικαιολογείται διότι όπως τα υλικά σώματα των ανθρώπων αλληλοεπηρεάζονται γιατί αποτελούνται

από την ίδια φυσική ύλη *(μάγια)* έτσι και τα Αστρικά τους σώματα που αποτελούνται από την ίδια Αστρική ύλη *(πρακρίτι)*, έχουν αλληλοεπιδράσεις. Επαναλαμβάνουμε πως το Αστρικό σώμα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο και επηρεάζεται από τις σκέψεις του ιδίου αλλά και των άλλων ατόμων. Έτσι όλο το Αστρικό πεδίο βρίσκεται σε μία διαρκή δόνηση και μεταβολή λόγω ακριβώς αυτής της αλληλοεπίδρασης των κραδασμών των σκέψεων των ανθρώπων.

Αυτοί που έχουν εκ γενετής ή έχουν με διάφορους τρόπους αποκτήσει την ικανότητα Αστρικής όρασης βλέπουν το Αστρικό σώμα των άλλων ανθρώπων, να είναι σαν ένα λεπτότερο και φωτεινότερο αντίγραφο του Υλικού τους σώματος. Στους ανεξέλικτους ανθρώπους το Αστρικό τους σώμα είναι συγκεχυμένο και θολό, με χρώμα λαδί και σχήμα ακαθόριστο σαν αυτό της αμοιβάδας, ενώ στους πνευματικούς ανθρώπους το Αστρικό τους σώμα είναι λευκό και λαμπυρίζει σαν άστρο, σαν να είναι φτιαγμένο από διαμαντόσκονη.

Στο Ευαγγέλιο υπάρχει ένα εδάφιο που αναφέρεται στον Ιησού και περιγράφει πώς ήταν, όταν παρουσιάστηκε στους μαθητές Του στον διαλογισμό τους με την Αστρική Του μορφή. Αυτή η μορφή ήταν τόσο λαμπερή που έδειχνε σαν ο Ιησούς να φορούσε τόσο αστραφτερά ρούχα, που όπως λέει η Γραφή «Κανένας πλύστης πάνω στη γη δε θα μπορούσε να τα κάνει τόσο λευκά».

Η καθαρότητα του Αστρικού σώματος ενός ανθρώπου, εξαρτάται από τον *εξαγνισμό του Υλικού σώματος* και από το βαθμό *εξέλιξης του νου του.*

Το Αστρικό σώμα είναι αυτό που έχει αποθηκευμένες τις επιθυμίες του νου και υπενθυμίζει στον νου να δράσει με ένα θετικό ή αρνητικό τρόπο ώστε να εκπληρωθούν αυτές του οι επιθυμίες. Τελικά είναι ο νους εκείνος που συγχρόνως ωθούμενος αφενός από τις ροπές του που τις δημιουργούν οι επιθυμίες του Αστρικού σώματος και αφετέρου από τη θεία ψυχή, αποφασίζει και δίνει εντολές στο Ahankar για δράση, προς διαφορετική κατεύθυνση κάθε φορά, θετική ή αρνητική. Αυτή η δράση δημιουργεί κάρμα θετικό ή αρνητικό που και τα δύο όμως έχουν σαν αποτέλεσμα

την καθυστέρηση στο ταξίδι της ψυχής προς τον προορισμό της καθώς και το θετικό και το αρνητικό κάρμα θα πρέπει να διευθετηθούν εδώ πάνω στη γη.

Το Αστρικό σώμα είναι η βάση κάθε ζωώδους πάθους και επιθυμίας του νου και το κέντρο από όπου προέρχονται όλες οι αισθήσεις. Τα αισθητήριά μας όργανα λειτουργούν, για να εξυπηρετούν τις ανάγκες του Αστρικού μας σώματος, για να δούμε, να ακούσουμε, να γευθούμε και να πιάσουμε. Το Αστρικό σώμα είναι το σώμα των αισθήσεων και των απολαύσεων, που διαρκώς παρακινεί τον νου μας να επιδιώκει την εκπλήρωσή τους. Αποτέλεσμα είναι ο νους συνεχώς να δημιουργεί νέο κάρμα που αν δεν αποσβεστεί σ' αυτή μας τη ζωή θα προστεθεί μετά τον φυσικό μας θάνατο στην αποθήκη του κάρμα, στο Σαντσίτ κάρμα.

Ο νους αφού αρχικά επεξεργαστεί τις αποθηκευμένες επιθυμίες του Αστρικού σώματος με τα Αντασανκάρας του που είναι το Manas, το Tsita, και το Budhi, το Ahankar παίρνει την εντολή να φροντίσει ώστε αυτές οι επιθυμίες να εκπληρωθούν με ενέργειες των μυών της γλώσσας και των μυώνων του υλικού σώματός μας.

Ένα παράδειγμα: Υποθέτουμε ότι το Αστρικό σώμα διατηρεί επιθυμίες πλουτισμού για να μπορεί ο άνθρωπος να απολαμβάνει διαρκώς και χωρίς κόπο την κατανάλωση ακριβών ποτών και εδεσμάτων και για να εμφανίζεται στην κοινωνία σαν διακεκριμένη προσωπικότητα. Οι επιθυμίες αυτές που έχουν δημιουργηθεί από τον νου σε αυτή τη ζωή ή σε κάποια άλλη προηγούμενη, έχουν αποθηκευτεί στο Αστρικό σώμα. Οι επιθυμίες αυτές του Αστρικού σώματος υπενθυμίζουν στον νου να τις εκπληρώσει εδώ και τώρα και του ζητάνε διαρκώς ανάλογη ανταπόκριση. Έτσι σε κάποια στιγμή, το Buddi *(διάνοια)* βρίσκει μια κάποια κατάλληλη λύση για να εκπληρωθούν οι επιθυμίες του νου που είναι αποθηκευμένες στο Αστρικό σώμα και ο άνθρωπος οργανώνει ένα σχέδιο για την πραγματοποίησή τους. Σαν παράδειγμα, δίνει το Buddi *(η διάνοια)* εντολή στο Ahankar να ενεργοποιήσει τους μυώνες των χεριών του ατόμου και να κλέψει μια τράπεζα.

Μπορεί όμως να συμβεί και το αντίθετο. Εάν η φύση του ανθρώπου *(οι ροπές του νου του)* είναι να είναι τίμιος, έστω και αν έχει μεγάλη οικονομική ανάγκη, σε περίπτωση που βρει στον δρόμο ένα πορτοφόλι, η διάνοιά του θα δώσει εντολή στο Ahankar να το επιστρέψει στον κάτοχό του.

Έτσι το Υλικό σώμα είναι όπως βλέπουμε, στην κυριολεξία ένας δούλος του Αστρικού σώματος και είναι χαρακτηριστικό αυτό που λένε οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, ότι: ***«Ο άνθρωπος έρχεται στη ζωή με τις ροπές του νου του, για να διευθετήσει το κάρμα του με την ελεύθερή του βούληση, που όμως αυτή η βούληση είναι έρμαιο των επιθυμιών του Αστρικού του σώματος».***

Όλα τα «ερεθίσματα» που δεχόμαστε από το περιβάλλον με τα αισθητήριά μας όργανα, μεταφέρονται μέσω της βιοενέργειας των περιφερικών νεύρων του σώματός μας και καταλήγουν στα εγκεφαλικά κέντρα του Υλικού μας εγκεφάλου. Από εκεί στη συνέχεια τα ερεθίσματα μεταφέρονται από τον Υλικό στον Αστρικό μας εγκέφαλο όπου αυτά τα ερεθίσματα μετατρέπονται από ερεθίσματα σε εντυπώσεις και στέλνονται για επεξεργασία στο «Μάνας» και στο «Τσίτα» μέρος της νοητικής μας συσκευής. Το «Τσίτα» καθορίζει αν αυτά τα ερεθίσματα είναι ευχάριστα ή δυσάρεστα, αν εξυπηρετούν ή όχι τις επιθυμίες του Αστρικού μας σώματος και τα μεταφέρει στο «Μπούντι» *(διάνοια)* που θα καθορίσει τις δράσεις του Αχανκάρ *(εκτελεστής εντολών του Buddhi)*. Αυτός είναι ο λόγος που το Αστρικό σώμα θεωρείται ότι αποτελεί ένα ενδιάμεσο παράγοντα δράσης μεταξύ των αισθητηρίων οργάνων του Υλικού μας σώματος και του νου.

Πάντως, τελικός αποδέκτης κάθε δραστηριότητας του Υλικού, του Αστρικού και του Νοητικού σώματος ή νου, είναι η ψυχή. Τελικός αποδέκτης των πάντων είναι η ψυχή. Αυτή χαίρεται, αυτή λυπάται.

Όλοι έχουμε Αστρικό σώμα, Αστρικό νου και Αστρικά αισθητήρια αλλά ελάχιστοι είναι αυτοί που μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν τώρα που βρισκόμαστε στη ζωή στον Υλικό κόσμο. Όλοι όμως μπορούμε να τα χρησιμοποιούμε κατά την ώρα του

διαλογισμού, καθώς τότε η ψυχή αντί για το Υλικό χρησιμοποιεί το Αστρικό της σώμα και τον Αστρικό της νου.

Η απογύμνωση του Αστρικού σώματος από επιθυμίες επιτυγχάνεται με τις συνεχείς επανενσαρκώσεις της ψυχής όταν αυτές οι επιθυμίες ικανοποιούνται και αυτό επιβοηθείται με την προσευχή, την εσωστροφή και τον διαλογισμό. Όταν ο άνθρωπος παύει να έχει επιθυμίες *(επιθυμίες με προσκόλληση)* για χρήμα, δόξα και αισθησιασμό, τότε αρχίζει να επιθυμεί τον Θεό και είναι τότε που με τη Χάρη Του, Εκείνος, φροντίζει και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για το ταξίδι της επιστροφής της ψυχής στο Βασίλειο του Πατέρα ή Βασιλεία των Ουρανών, κατά την Ευαγγελική ρήση.

Όταν μπαίνουμε στον Αστρικό κόσμο *(«εμείς», δηλαδή η ψυχή και ο νους μας)* χωρίς το Υλικό μας σώμα, που σημαίνει μετά το φυσικό μας θάνατο ή και κατά την ώρα του διαλογισμού, αισθανόμαστε σε αναλογία σαν να μπαίνουμε στη θάλασσα, που έχουμε μεν το ίδιο βάρος αλλά δεν χρειαζόμαστε τα πόδια μας για να κινούμαστε και μπορούμε να πάμε οπουδήποτε θέλουμε χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια. Στον Αστρικό κόσμο έχουμε αυτή την ίδια αίσθηση στον ύψιστο βαθμό. Συγχρόνως εξακολουθούμε να έχουμε την αίσθηση ότι είμαστε μια ατομικότητα αλλά αντιλαμβανόμαστε περισσότερο από ότι στη γήινή μας ζωή, ότι σαν ψυχές είμαστε και ένα σύνολο με τις άλλες ψυχές.

Στον Αστρικό κόσμο μετά το φυσικό θάνατο ανάλογα με τις επιθυμίες που έχουμε και ανάλογα με τα καρμικά μας βάρη θα πάμε σε μία ανώτερη ή κατώτερη διάσταση του Αστρικού κόσμου, όπως ένα αντικείμενο ανάλογα με το ειδικό του βάρος θα πάει στην επιφάνεια, στον πάτο ή σε ένα ανάλογο βάθος, όταν βρεθεί μέσα στη θάλασσα.

Τις κατώτερες διαστάσεις του Αστρικού κόσμου μπορούμε να τις ονομάσουμε κολάσεις *(Τάρταρα)* και τις ανώτερες παραδείσους *(Ηλύσια Πεδία)*. Οι παράδεισοι είναι σαν να ζει κάποιος στο Παρίσι που η ζωή είναι ευχάριστη γεμάτη φως, με πολλά ενδιαφέροντα και πολύ αγάπη. Έχεις ό,τι επιθυμήσεις για να περνάς ευχάριστα και έχεις χρόνο να διαλογίζεσαι για να διευ-

θετήσεις το Αστρικό σου κάρμα. Αντίθετα, οι κολάσεις είναι σαν να ζεις σε μια έρημο στη Μογγολία, μονότονα και στερημένα με λιγότερο ενδιαφέρον για πνευματική εξέλιξη. Εκεί η ψυχή υποφέρει γιατί υπάρχει λίγο Φως και επικρατεί λίγη αγάπη. Τα καζάνια και τα βασανιστήρια της κόλασης είναι κουβέντες αυτών που νομίζουν ότι αν φοβίσουν τους ανθρώπους με αιώνια βασανιστήρια τότε αυτοί θα γίνουν καλοί άνθρωποι. Είναι όμως δυνατόν ο πανάγαθος Πατέρας να βασανίζει αιώνια τα παιδιά Του που αντίθετα με μεγάλη λαχτάρα τα περιμένει να τα σφίξει στη θεία Αγκαλιά Του;

Κάποτε, όπως με τη Χάρη του Πατέρα έχει καθοριστεί να λειτουργούν οι Αστρικοί Νόμοι, η ψυχή θα ξανακατέβει στον Υλικό κόσμο για να συνεχίσει την εκπαίδευση του νου της ή θα οδηγηθεί σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα προς τον Αιτιατό κόσμο.

Ο άνθρωπος έρχεται και ξανάρχεται σε μία νέα ενσάρκωση στο Υλικό Επίπεδο μόνο όσο διατηρεί επιθυμίες με προσκόλληση στις χαρές και τα πάθη του Υλικού κόσμου.

Η ψυχή παύει να επανενσαρκώνεται, μόνον όταν ο άνθρωπος παραμένει ευχαριστημένος με όσα κατέχει, λίγα ή πολλά, όταν θεωρεί καθετί γήινο σαν μάταιο, παροδικό, φθαρτό και με περιορισμένη αξία και αντίθετα, όταν αρχίζει να θέλει να γνωρίσει Αυτόν που είναι μόνιμος και αιώνιος. Αυτό σημαίνει όταν δεν εντυπωσιάζεται από τα φαινόμενα, αλλά αναζητάει Αυτόν που είναι πίσω από τα φαινόμενα, Αυτόν που δημιουργεί και συντηρεί τα φαινόμενα. Τότε οι πράξεις, τα λόγια και οι σκέψεις του ανθρώπου θα έχουν σαν αποτέλεσμα, ο άνθρωπος αυτός να έλξει τη Χάρη Του και αυτή θα τον βοηθήσει πολύ σύντομα να διευθετήσει τις υπολειπόμενες καρμικές του υποχρεώσεις και να πάρει τον δρόμο της επιστροφής του στο Βασίλειο του Πατέρα.

Όταν δεν υπάρχουν επιθυμίες η ψυχή ελευθερώνεται για πάντα από το Υλικό και αργότερα από το Αστρικό της περίβλημα.

Στα διάφορα υποεπίπεδα της Αστρικής περιοχής μετά το φυσικό θάνατο παραμένουν οι ψυχές για ένα διαφορετικό χρονικό

διάστημα, ανάλογα με την καθαρότητα του Αστρικού τους σώματος, η οποία καθαρότητα καθορίζεται από τη ζωή που έζησαν στον Υλικό κόσμο και από τις αποθηκευμένες επιθυμίες του Αστρικού τους σώματος. Αν οι επιθυμίες του ανθρώπου οδηγούσαν τον νου του να λειτουργεί μέσα από τα κατώτερα επίπεδα συνειδητότητας, δηλαδή ενέργειες που ελέγχονται από τα κατώτερα chakras του σώματός του, όπως από γενετήσιες και γαστριμαργικές λειτουργίες ή ακόμα λειτουργίες που εξυπηρετούν το «εγώ», η ψυχή του μετά το φυσικό θάνατο και μέχρι να ξαναεπανέλθει στον υλικό κόσμο, θα παραμείνει σε κάποια χαμηλότερη διάσταση του Αστρικού Επιπέδου, σε κάποια «κόλαση». Αντίθετα σε περίπτωση που ο άνθρωπος στη ζωή του λειτουργούσε από τα ανώτερα chakras και είχε αναπτύξει ανώτερα συναισθήματα και ηθικές αρχές, αν ήταν φιλεύσπλαχνος και πρόσφερε στον συνάνθρωπό του, τα ζώα και όλη τη Θεϊκή Δημιουργία θα παραμείνει σε κάποιο «παράδεισο» μέχρι την εποχή που οι Νόμοι του Θείου Σχέδιου έχουν καθορίσει για την νέα του ενσάρκωση.

Οι ψυχές μετά τον φυσικό θάνατο, δεν οδηγούνται από κάποιο δικαστή πιο ψηλά ή πιο χαμηλά στο Αστρικό επίπεδο, όπως δηλώνουν οι Εβραϊκές Γραφές. Είναι οι Αστρικοί νόμοι που έχουν καθιερωθεί από τον Ύψιστο που θα το καθορίσουν. Αν βάλει κάποιος σε ένα μπουκάλι νερό και λάδι, τα ταρακουνήσει και τα αφήσει να κατακάτσουν, το λάδι θα σταθεί πιο πάνω και το νερό πιο κάτω όχι γιατί κάποιος άγγελος-δικαστής έτσι έκρινε ότι είναι σωστό αλλά γιατί αυτό καθορίζουν οι φυσικοί νόμοι του έχουν θεσπιστεί από το Θείο Σχέδιο. Το νερό με το μεγαλύτερο ειδικό βάρος πηγαίνει πιο κάτω από το λάδι με το μικρότερο που πηγαίνει πιο πάνω. Το ίδιο συμβαίνει και με τις ψυχές που οδηγούνται σε κάποιο διαφορετικό Αστρικό υποεπίπεδο ανάλογα με τις επιθυμίες και τα καρμικά βάρη που κουβαλάει ο νους τους, με τον οποίο νου είναι άρρηκτα συνδεδεμένες οι ψυχές, στο Υλικό και στο Αστρικό επίπεδο. Δεν υπάρχουν δικαστές να κρίνουν αλλά είναι οι Νόμοι του Πανάγαθου που είναι από τον Ίδιο καθιερωμένοι και ισχύουν παντού και πάντα και με τον ίδιο τρόπο για όλους.

Έτσι, μπορεί κανείς να φανταστεί αυτό τον προσωρινό για τις ψυχές τόπο διαμονής, το Αστρικό πεδίο, σαν ένα «πολυώροφο ξενοδοχείο» που στους κάτω ορόφους φιλοξενούνται μέθυσοι, ναρκομανείς, πόρνοι, καταχραστές, δολοφόνοι, εκβιαστές κλπ. Δηλαδή άτομα που στην επίγεια ζωή τους, ο νους τους λειτούργησε μέσα από τα κατώτερα chakras *(κατώτερα επίπεδα συνειδητότητας)* και που το Αστρικό τους σώμα διατηρεί ποταπές επιθυμίες. Όταν πεθαίνει κάποιος από αυτούς τους ανθρώπους, η ψυχή του φορτωμένη με ένα Αστρικό σώμα με κατώτερες επιθυμίες φιλοξενείται για ένα διάστημα και μέχρι τη νέα ενσάρκωσή της σε ένα από τους κατώτερους ορόφους του ξενοδοχείου.

Το αντίθετο συμβαίνει για αυτούς που κατά τη διάρκεια της ζωής τους είχαν θεάρεστες επιθυμίες και ασχολίες και τους χαρακτήριζαν οι θείες αρετές. Αυτοί παραμένουν στα ανώτερα ηλιόλουστα διαμερίσματα του Αστρικού «ξενοδοχείου».

Αν ο άνθρωπος κάποτε απαλλαχθεί από τις επιθυμίες που τον κρατούν δέσμιο στον Υλικό και στον Αστρικό κόσμο, μετά το φυσικό θάνατο η ψυχή του θα παραμένει για ένα χρονικό διάστημα μέχρι την επόμενη ενσάρκωσή της στο Αιτιατό επίπεδο της Δημιουργίας.

Όταν ο άνθρωπος σε κάποια ενσάρκωσή του αρχίζει να επιθυμεί τον Θεό, Εκείνος φροντίζει, ώστε με τη Χάρη Του, να οδηγηθεί στο Πνευματικό Μονοπάτι που οδηγεί σε Αυτόν και ακόμη σε ορισμένες περιπτώσεις η Χάρη Του μπορεί να τον οδηγήσει στα ιερά Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του.

Όταν ο άνθρωπος με την πνευματική του ανάπτυξη, μέσα από τον διαλογισμό, γνωρίσει τους Αστρικούς νόμους, θα γνωρίζει και το πώς λειτουργούν οι φυσικοί νόμοι που είναι «παιδιά» των Αστρικών νόμων και τότε θα μπορεί να παρεμβαίνει σε αυτούς και να τους καταλύει, άσχετο αν αυτό ΠΟΤΕ δεν θα το κάνει. Υπάρχει ένα μεταφορικό παράδειγμα για την παρέμβαση στους φυσικούς νόμους: Κάθε φορά που τρίβουμε ένα σπίρτο στο κουτί του, αυτό ανάβει. Αν κάποιος γνωρίζει τους νόμους για το πως και τι συμβαίνει όταν ανάβει ένα σπίρτο, τότε μπορεί να καταλύσει αυτούς τους νόμους αν βρέξει το σπίρτο. Τότε το κα-

θιστά ανίκανο να ανάψει. Όμως, η παρέμβαση στους φυσικούς νόμους είναι κάτι που δεν πρέπει να γίνεται καθώς όταν κάτι έχει σχέση με χρήση Αστρικών δυνάμεων στον Υλικό κόσμο, αυτό θεωρείται «μαγεία» και η μαγεία είναι κάτι αρνητικό που δεν επιτρέπεται να ασκείται από τους μαθητές των Διδασκάλων. Σχετικά γίνεται λόγος σε κάποιο επόμενο κεφάλαιο.

Οι επιθυμίες που παραμένουν μετά το φυσικό θάνατο καταχωρημένες στο Αστρικό σώμα είναι αυτές που θα καθορίσουν στη μελλοντική νέα ενσάρκωση της ψυχής σε ανθρώπινη μορφή, τις μελλοντικές ροπές του νου του ανθρώπου, τη φύση του δηλαδή καθώς και τον χαρακτήρα του ώστε να μπορέσει αυτές τις επιθυμίες που του προκαλούν προσκόλληση στο Υλικό Επίπεδο να τις εξαφανίσει.

Η πορεία της ψυχής μετά τον φυσικό θάνατο

Όταν ο άνθρωπος πεθάνει, αφήνει το υλικό του σώμα πάνω στη γη και στη συνέχεια η ψυχή του σαν ένα σύνολο που λέγεται «εκτόπλασμα» θα συνεχίσει την πορεία της σε μια άλλη διάσταση που λέγεται Αιθερικός ή Βιοενεργειακός ή Πρανικός κόσμος και είναι αυτός που οι αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν Άδη. Η διάσταση αυτή του Άδη βρίσκεται μεταξύ του Υλικού κόσμου και του Αστρικού κόσμου ή μπορεί να πει κανείς ότι αποτελεί τα κατώτερα επίπεδα του Αστρικού κόσμου. Το ***«εκτόπλασμα»*** αποτελείται από 1) την ψυχή, 2) το Αστρικό περίβλημα ή Αστρικό σώμα, 3) το Αιτιατό περίβλημα ή νου που πάντα και παντού συνοδεύει την ψυχή και 4) από Βιοενεργειακά ή Αιθερικά υπολείμματα του Υλικού σώματος που είναι κατάλοιπα των βιοενεργειακών σωλήνων και πλεγμάτων *(Nantis)*, που διέτρεχαν εν ζωή όλο το ανθρώπινο σώμα δίνοντας prana *(βιοενέργεια)* στους ιστούς και τα κύτταρα.

Αυτό το εκτόπλασμα είναι το «φάντασμα» που λένε οι άνθρωποι, που μπορεί να γίνει ορατό κάτω από ορισμένες συν-

θήκες, από ορισμένους μόνον ανθρώπους, για ένα μικρότερο ή μεγαλύτερο χρονικό διάστημα μετά τον φυσικό θάνατο και που παραμένει και συχνάζει στα μέρη που έζησε ο άνθρωπος κοντά στους συγγενείς και τους φίλους του.

Επομένως είναι προφανές ότι τη μορφή του φαντάσματος παίρνουν κάποτε όλες οι ανθρώπινες ψυχές και το φάντασμα δεν είναι κάτι που θα πρέπει να εμπνέει φόβο. Υπάρχουν γύρω μας εκατομμύρια υπάρξεις από αυτές που ονομάζουμε φαντάσματα και είναι ευτύχημα που το μήκος κύματός τους είναι τόσο μικρό που δεν συμπίπτει με το ορατό για το ανθρώπινο μάτι φάσμα.

Η Χριστιανική παράδοση λέει αόριστα ότι σε αυτή τη διάσταση του Αιθερικού κόσμου, το εκτόπλασμα παραμένει για 40 ημέρες ενώ οι μύστες και οι άγιοι που γνωρίζουν τις πραγματικότητες από προσωπική εμπειρία λένε ότι μπορεί ένα εκτόπλασμα να παραμείνει στη διάσταση αυτή από λίγες ώρες, μέχρι πολλούς αιώνες. Εκτοπλάσματα ανθρώπων που έφυγαν με βίαιο τρόπο, ατόμων με μεγάλη προσκόλληση στον υλικό κόσμο, που άφησαν εκκρεμότητες και θέλουν να παραμείνουν σαν φύλακες των υλικών πραγμάτων που απόκτησαν ή ανθρώπων που έφυγαν γεμάτοι μίσος για άτομα που τους αδίκησαν ή υπήρξαν υπαίτιοι για τα δεινά που υπέστησαν ή ακόμα άτομα που θέλουν να παραμείνουν θεματοφύλακες καταστάσεων και αξιωμάτων που τους δόξασαν, αυτά τα εκτοπλάσματα παραμένουν για πολύ χρόνο σε αυτή τη διάσταση, δηλαδή στον Αιθερικό κόσμο. Φαντάσματα που για κάποιο λόγο παραμένουν σταθερά σε ένα τόπο ο κόσμος τα ονομάζει «στοιχειακά» και κατ' επέκταση τον τόπο που εμφανίζονται στοιχειωμένο σπίτι, στοιχειωμένο γεφύρι κλπ.

Γενικά, εκτοπλάσματα ατόμων με προσκολλήσεις στην ύλη παραμένουν περισσότερο και εκτοπλάσματα πνευματικά ανεπτυγμένων ατόμων παραμένουν λιγότερο σε αυτή τη διάσταση που λέγεται Αιθερικός κόσμος. *(Τα φαντάσματα τα λένε και αιθερικά)*. Ακόμα σε μαθητές μεγάλων πνευματικών Διδασκάλων μπορεί η ψυχή τους μετά τον φυσικό τους θάνατο να απορρίψει αμέσως το βιοενεργειακό της σώμα και να εισέλθει κατ' ευθείαν με τον νου με τον οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη, στον κυ-

ρίως Αστρικό κόσμο, χωρίς μακροχρόνια παραμονή τους στον Βιοενεργειακό ή Αιθερικό κόσμο *(τον Άδη των αρχαιο-ελλήνων).*

Η παράδοση λέει ότι ο «Άρχων του Θανάτου» κατά την Ανατολική μυστικιστική παράδοση ή ο Αρχάγγελος Μιχαήλ κατά τη Χριστιανική πίστη, αμέσως μετά τον φυσικό θάνατο, θα οδηγήσει μια ψυχή να παραμείνει σε μια περιοχή του Αιθερικού κόσμου. Όσο χρόνο η ψυχή βρίσκεται στον Αιθερικό κόσμο έχει μια θολή εντύπωση του τι συμβαίνει και στον Υλικό και στον κατώτερο Αστρικό κόσμο. Οι συγγενείς μας που φεύγουν από τον υλικό κόσμο έχουν μια θολή ανάμνηση των γεγονότων που έζησαν στην τελευταία τους ενσάρκωση, καθώς και της ύπαρξης των συγγενών και των φίλων τους.

Η αντίληψη ότι οι νεκροί συγγενείς μας, μάς παρακολουθούν, μας προστατεύουν, ότι χαίρονται ή λυπούνται για μας και για τις πράξεις μας μετά την αποχώρησή τους από το υλικό επίπεδο καθώς και άλλα παρόμοια δεν ισχύουν. Απλά οι ψυχές με τη μορφή του εκτοπλάσματος βρίσκονται κοντά μας όπως το χειμώνα οι γάτες κάθονται γύρω από το μαγκάλι. Η αποκόλληση των ψυχών από το περιβάλλον που έζησαν και από τους συγγενείς τους συνήθως χρειάζεται κάποιο χρόνο. Ο χρόνος παραμονής μιας ψυχής στον Αιθερικό κόσμο δεν είναι καθορισμένος. Η ψυχή θα απαλλαγεί από τα Αιθερικά της υπολείμματα και θα προχωρήσει στην κυρίως Αστρική διάσταση όταν οι προσκολλήσεις του νου του νεκρού στο γήινο επίπεδο σταδιακά ελαττωθούν.

Σε αυτή τη διάσταση οι ψυχές ατόμων που πρόσφατα πέθαναν, επειδή διατηρούν ορισμένα υλικά στοιχεία *(το Αιθερικό τους σώμα)* μπορούν με αυτά να δίνουν ορισμένα σημεία στους συγγενείς τους, όταν αυτοί έχουν σταθερά την προσοχή τους σε πρόσφατα αποβιώσαντες. Συχνά ακούμε να λένε: «Έφυγε ο αγαπημένος μου αλλά νομίζω ότι είναι μέσα στο σπίτι, ότι ακούω την ανάσα του, ότι μυρίζω τη μυρουδιά του, ότι μου μιλάει και ακούω τη φωνή του». Και είναι αλήθεια και αυτά συμβαίνουν όταν οι συγγενείς έχουν την προσοχή τους εστιασμένη στα άτομα που έφυγαν. Είναι δυνατόν να αντιλαμβάνονται το αόρατο μεν αλλά υλικής φύσης αιθερικό τους σώμα. Σε *ορισμένες* μό-

νον περιπτώσεις, στοιχεικά, μπορεί να προκαλούν θορύβους και να μετακινούν υλικά αντικείμενα για να δηλώσουν την παρουσία τους και αυτό το κατορθώνουν ακριβώς επειδή τα αιθερικά τους υπολείμματα είναι ύλη και με αυτά προκαλούν δονήσεις στην ύλη του υλικού πεδίου.

Δ. Κεφάλαιο

Πνευματικοί δάσκαλοι της ανθρωπότητας

Όταν μιλάμε για δάσκαλο, εννοούμε κάποιον που είναι πλήρως κάτοχος ενός γνωστικού αντικειμένου και έχει την ικανότητα αλλά και τη διάθεση να το μεταδώσει σε άλλους, στους μαθητές του.

Από τα πολύ αρχαία χρόνια οι σοφοί Ρίσσις των Ινδιών διέκριναν την ανθρώπινη γνώση σε γνώση της βίντια (vidya) και γνώση της παραβίντια (paravidya) που σημαίνει γνώση του Υλικού κόσμου και γνώση των Εσωτερικών ή πνευματικών κόσμων. Παρόμοια και τους δάσκαλους διέκριναν σε «δασκάλους της γνώσης του Υλικού κόσμου» και σε «Πνευματικούς δασκάλους». Από αυτούς οι Πνευματικοί δάσκαλοι ή δάσκαλοι της paravidya ή μεταφυσικοί δάσκαλοι, όπως θα τους χαρακτήριζε ο Αριστοτέλης, μπορεί να ταξινομηθούν σε επτά βασικές κατηγορίες.

Πρώτη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Η κατηγορία αυτή αφορά διαφόρους ***θρησκευτικούς λειτουργούς*** και ***παράγοντες,*** όπως θεολόγους, ιερείς διαφόρων βαθμίδων, ιεροκήρυκες, μοναχούς και αναχωρητές που μιλούν για τον Θεό και για το υπερπέραν και που αυτούς οι άνθρωποι τους αποκαλούν δασκάλους, πατέρες, πνευματικούς, αγίους κλπ. Η διδασκαλία αυτών των πνευματικών δασκάλων άλλοτε σε μαθητές τους σε πανεπιστήμια και ιερατικές σχολές και άλλοτε σε άμβωνες και σε ανθρώπους που περιστασιακά ζητούν τη βοήθειά τους, έγκειται συνήθως στη μετάδοση των κατευθύνσεων και των διδασκαλιών του ιδρυτού της θρησκείας την οποία οι ίδιοι

ακολουθούν ή υπηρετούν. Τα άτομα αυτά θεωρούν υπέρτατο καθήκον τους να βεβαιώνουν τον κόσμο ότι μόνο με την πίστη στη συγκεκριμένη θρησκεία ή αίρεση ή σέκτα, με τη συμμετοχή τους σε τυπικά ιεροτελεστίες και ιερουργίες και με την αυτοπαράδοσή τους στους λειτουργούς της, μπορεί να τους δοθούν λύσεις στα προβλήματά τους και παρηγοριά στον πόνο τους. Οι αναφορές αυτών των δασκάλων στους Εσωτερικούς κόσμους είναι μηδαμινές και περιορίζονται σε ότι αναγράφουν τα ιερά βιβλία τα οποία μελέτησαν.

Πολλοί δάσκαλοι αυτής της κατηγορίας είναι αξιόλογοι σαν άνθρωποι, αλλά δεν παύουν, αυτά στα οποία αναφέρονται, να είναι χωρίς ουσία και πνευματικότητα. Είναι λόγια του ανέμου καθώς αυτά που διδάσκουν οι δάσκαλοι αυτής της κατηγορίας, μπορεί να είναι πραγματικά ή κάπως πραγματικά ή να μην έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Δεν παύουν να είναι λόγια, λόγια και λόγια, που στηρίζονται σε φήμες, πληροφορίες και τυφλή πίστη και όχι σε καμιά προσωπική Εσωτερική εμπειρία των δασκάλων αυτών, μέσα από τους πνευματικούς κόσμους. Είναι γνώμες και απόψεις άλλων, θεωρίες και χίμαιρες, φαντασίες και μυθεύματα. Αυτή είναι η αλήθεια όσο και αν φαίνεται πικρή.

Πολλά άτομα αυτής της κατηγορίας συνηθίζουν να μαζεύουν γύρω τους άλλα άτομα και να δημιουργούν σχολές και κύκλους που το αντικείμενο της μελέτης τους είναι η διδασκαλία κάποιου «υψηλού» πνευματικού δασκάλου ή κάποιας σέκτας, κάποιου θρησκεύματος ή να στηρίζονται στις αμφίβολες αρχές διαφόρων επονομαζόμενων Εσωτερικών Ομάδων **. Ακόμα να είναι μέλη διαφόρων μεταφυσικών κύκλων που προσπαθούν να έρθουν σε επικοινωνία με πνεύματα του Αστρικού κόσμου για να πάρουν κάποιου είδους διδασκαλία ή καθοδήγηση. Η συμμετοχή σε τέτοιες δραστηριότητες είναι συχνά επικίνδυνη έως άκρως επικίνδυνη.

*** Τέτοιες ομάδες υπήρξαν πολλές στο παρελθόν και ορισμένες από αυτές έγιναν τόσο γνωστές και συχνά αγαπητές στο ευρύτερο κοινό που συντάραξαν ακόμα και τα θεμέλια της Χριστιανικής*

εκκλησίας. Σε αυτή την κατηγορία δασκάλων ανήκουν και πολλοί Χριστιανοί Πατέρες των οποίων οι μεταξύ τους έριδες για ορισμένα ουσιαστικά εκκλησιαστικά θέματα, όπως είναι το φιλιόκβε, το ανάθεμα, η μετενσάρκωση, το δόγμα της Αγίας Τριάδας, η θεοποίηση του Ιησού, η κατάταξη της Παναγίας στο πάνθεον των αγίων, καθώς και για πολλά άλλα θέματα προκάλεσαν έριδες και τριβές. Σε πολλές περιπτώσεις ορθόδοξοι και Παπικοί με τη στήριξη Βυζαντινών αυτοκρατόρων ή την έκδοση Παπικών διαταγμάτων και χρυσόβουλων ή ακόμα τα εκάστοτε θρησκευτικά συμβούλια και κονκλάβια προσπαθούσαν να επιβάλουν στον κόσμο, με την πειθώ ή με τη βία τις απόψεις τους σχετικά με τη Χριστιανική πίστη, προκειμένου ο κόσμος να τις υιοθετήσει και να τις δέχεται ως θέσφατα. Τους διαφωνούντες τους αποκαλούσαν αιρετικούς και τους εξουδετέρωναν. Εκείνα τα χρόνια, το δίκιο και την ορθή αντίληψη είχε αυτός που είχε και τη δύναμη να τα επιβάλλει.

Έτσι, ακόμα και τους μέγιστους των Νεοπλατωνικών Χριστιανών Πατέρων και μυστών, τον Ωριγένη από την Ανατολική και τον Αυγουστίνο από τη Δυτική εκκλησία, καθώς και τον μεγάλο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη και πολλούς άλλους πραγματικά πνευματικούς ανθρώπους, τους χαρακτήριζαν ως πλανημένους Νεοπλατωνιστές και αιρετικούς και πολλούς από αυτούς, τους αφόριζαν ή με διαφόρους βίαιους τρόπους, τους αφάνιζαν.

Σήμερα λοιπόν, σκέπτεται κανείς με λύπη, την αγωνία των ανθρώπων των παλαιοτέρων εποχών σε ποιους από τους λεγόμενους Πατέρες της εκκλησίας να πιστέψουν, όταν όλοι τους διαφωνούσαν με όλους και όταν οι αιρέσεις καθώς περνούσαν τα χρόνια πολλαπλασιάζονταν και οι λεγόμενοι πνευματικοί ταγοί διαρκώς αλληλοκαθυβρίζονταν και αντιμάχονταν ο ένας τον άλλο.

Βρέθηκε βέβαια μια φόρμουλα που λέει ότι: «Οι άγιοι, οι καλοί και σωστοί Πατέρες ήταν αυτοί που έζησαν τα αμέσως μετά την Σταύρωση χρόνια και ότι οι μεταγενέστεροι ήταν αυτοί που έκαναν τα λάθη». Ή ακόμα πως οι «Δυτικοί και όχι οι Ανατολικοί επίσκοποι ήταν σοφοί και καθαγιασμένοι», ενώ άλλοι έλεγαν το εκ διαμέτρου αντίθετο.

Όμως για μας σήμερα, δεν έχει σημασία, για το ποιοι έδωσαν

εντολή και αποκεφαλίστηκαν όλα τα αρχαιοελληνικά αγάλματα και το αν ο Πατριάρχης Αλεξάνδρειας Θεόφιλος μόνος του ή με παρέα έκαψαν αν είναι αλήθεια, τη βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Σημασία έχει ότι οι καταστροφές γίνανε με διαταγή ταγών της Χριστιανικής εκκλησίας και αυτό που είναι λυπηρό είναι ότι ακόμα και τώρα άλλα διακηρύσσονται από τους άμβωνες και άλλα γίνονται στη ζωή. Σπάνιοι ήταν εκείνοι οι πνευματικοί αξιωματούχοι του παρελθόντος που δεν ήταν φανατικοί και έλεγαν καμιά φορά γι' αυτά που δεν γνώριζαν: «Αυτό δεν το γνωρίζω», όπως προς τιμή του, είπε κάποτε, ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός όταν ρωτήθηκε για το θέμα της μετενσάρκωσης τι γνώμη είχε, δεδομένου ότι η γνώμη του θα ήταν βαρύνουσα. Ο Γρηγόριος αρκέστηκε να αναφέρει τις απόψεις τρίτων, λέγοντας συγχρόνως ότι ο ίδιος δεν είχε προσωπική αντίληψη για το θέμα της μετενσάρκωσης και για τον λόγο αυτό δεν μπορούσε να εκφέρει έγκυρη γνώμη.

Δεύτερη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Η κατηγορία αυτή αφορά άτομα που αυτοαποκαλούνται δάσκαλοι και που δίνουν μια κάποια διδασκαλία, σχετική με πραγματικότητες του υπερπέραν, ***χωρίς όμως οι ίδιοι να έχουν προσωπική εμπειρία των Εσωτερικών κόσμων*** στους οποίους αναφέρονται. Χωρίς να γνωρίζουν τους νόμους, τους κανόνες και γενικά τις πραγματικότητες που ισχύουν και διέπουν αυτές τις πνευματικές Περιοχές.

Στην κατηγορία αυτών των δασκάλων ανήκουν συχνά και άτομα της πρώτης κατηγορίας που έχουν μελετήσει βιβλία, ή έχουν καθίσει μαζί με πνευματικούς δασκάλους και κοντά τους έχουν αποκτήσει κάποιες γνώσεις σχετικές με τους Εσωτερικούς κόσμους. Αυτές τους τις γνώσεις, συνήθως αλλοιωμένες και διαστρεβλωμένες, γιατί υπεισέρχεται και ο προσωπικός παράγων αντίληψης, τις μεταδίδουν οι ίδιοι στους μαθητές τους, χωρίς ποτέ όπως αναφέρθηκε, οι ίδιοι να έχουν προσωπική εμπειρία των Εσωτερικών κόσμων για τους οποίους ομιλούν.

Συχνά, ορισμένοι, μέσα από τις πληροφορίες που δίνουν,

περνάνε κάποια δικιά τους φιλοσοφική άποψη, θέση ή κοσμοθεωρία, που πολλές φορές αλλοιώνουν και τις αρχικές διδασκαλίες ορθές ή λανθασμένες που οι ίδιοι έχουν διδαχθεί. Τα άτομα αυτά οι πνευματικοί αναζητητές δεν πρέπει να τα θεωρούν αξιόπιστα.

Πολλοί από αυτούς τους δασκάλους είναι πραγματικοί ρήτορες που καταπλήσσουν τον κόσμο με την πειστικότητα και τα επιχειρήματά τους, όπως υπάρχουν και άλλοι που προσπαθούν να συνδυάσουν και να συνδέσουν την Εσωτερική με την εξωτερική γνώση με λογικά επιχειρήματα και δικά τους συμπεράσματα, με αποτέλεσμα, πολλές φορές να γίνονται καταγέλαστοι.

Τρίτη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Αυτή αφορά δασκάλους που οι ***ίδιοι έχουν προσωπικές εμπειρίες***, μικρότερες ή μεγαλύτερες, από τους Εσωτερικούς κόσμους, συνήθως από τον Αστρικό και σπανιότερα από τον Αιτιατό κόσμο. Αυτούς τους δασκάλους τους ονομάζουμε ***«φωτισμένους»*** γιατί έχουν έστω και στοιχειωδώς βιώσει το Εσωτερικό Φως και τον Θείο Ήχο αυτών των πεδίων, έχουν έρθει σε επαφή με διάφορες οντότητες των επιπέδων αυτών και γνωρίζουν, σε κάποιο βαθμό, τους νόμους τους κανόνες και ακόμα, τις πραγματικότητες αυτών των περιοχών της Θεϊκής Δημιουργίας.

Αυτός που έχει προσωπική εμπειρία από κάτι, δεν έχει απλά πίστη για αυτά που λέει αλλά πεποίθηση, γιατί τα έχει γνωρίσει βιωματικά. Έτσι οι δάσκαλοι αυτής της κατηγορίας αποκτούν τις εμπειρίες τους βιωματικά με «διόραση», με «διακοή» και με «διαίσθηση» ή μέσα από κάποιας μορφής «αυτοσυγκέντρωση», «εσωστροφή» και «διαλογισμό» και τις εμπειρίες τους αυτές τις μεταφέρουν σε μαθητές τους.

Αυτούς τους πνευματικούς δασκάλους τους ονομάζουμε ***«Πνευματιστές»*** ή ***«Διάμεσα»*** *(mediums)* και ορισμένους από αυτούς ***«Αποστολικά Διάμεσα»***.

Οι δάσκαλοι αυτής της κατηγορίας, που έχουν την ικανότητα επικοινωνίας με τους Εσωτερικούς κόσμους, με διόραση, διακοή και διαίσθηση, άλλοτε την ικανότητά τους αυτή την έχουν έμφυ-

τα εκ γενετής, αναπτυγμένη σε διαφορετικό βαθμό και άλλοτε την αποκτούν αργότερα, εν ζωή, με τη βοήθεια και την καθοδήγηση κάποιου δικού τους δασκάλου ή και μόνοι τους μέσα από προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν και άνθρωποι αφιερωμένοι στον Θεό, όπως είναι μοναχοί και ασκητές, που με συνεχή νηστεία, προσευχή και διαλογισμό και έχοντας διαρκώς την προσοχή τους επικεντρωμένη στο Θείο, φθάνουν στο σημείο να ταυτίζονται με αυτό και να έχουν εμπειρία επικοινωνίας *(θέασης και ακοής)* με την οντότητα της λατρείας τους.

Για τη δυνατότητα επικοινωνίας ατόμων με το υπερπέραν, υπάρχουν μαρτυρίες τόσον από θρησκευόμενα άτομα όσο και από μεγάλους αγίους, μύστες και πνευματικούς δασκάλους όλων των εποχών. Βέβαια έχουμε παρόμοιες μαρτυρίες και από άτομα άλλων δογμάτων, πίστεων και θρησκευμάτων.

Από εδώ βγαίνει και η λαϊκή έκφραση ***«πνευματικός»*** που αποδίδεται σε ανθρώπους αφιερωμένους ολοκληρωτικά στη λατρεία και την υπηρεσία του πνεύματος, δηλαδή του Θεού.

Τέλος, παραδείγματα αυτής της τρίτης κατηγορίας πνευματικών δασκάλων είναι αυτά που γνωρίζουμε για το δαιμόνιο που μίλησε στον Σωκράτη και τη μαρτυρία του Αλκιβιάδη ότι ο Σωκράτης μετά τη μάχη της Ποτίδαιας παρέμεινε επί 24 ώρες όρθιος σε σιωπηλό διαλογισμό και βέβαια όλοι μας έχουμε ακούσει για τον Πλάτωνα και τους νεοπλατωνιστές μύστες και αγίους των μετέπειτα εποχών καθώς και για τις διδασκαλίες τους .

Πολλοί έχουνε την εντύπωση ότι αυτοί τους οποίους ονομάζουμε αρχαιο-Έλληνες φιλοσόφους, ήταν απλά λόγιοι! Θα πρέπει όμως να ξέρουμε ότι πολλοί από αυτούς ήταν μεν λόγιοι αλλά και συγχρόνως μεγάλοι μύστες και πνευματικοί δάσκαλοι. Τέτοιοι ήταν ο Σωκράτης, ο Πλάτων, ο Πύρρων, ο θείος Πλούταρχος, ο Πυθαγόρας ο μυθικός Ορφέας και ένα πλήθος άλλων πνευματικών δασκάλων.

Αυτό που ονομάζουμε ***channeling*** ή ***πνευματιστική επικοινωνία*** είναι η με διαφόρους τρόπους προσπάθεια των πνευματιστών ή διαμέσων ή μέντιουμ να έρθουν σε επικοινωνία με

Αστρικές οντότητες προκειμένου να πάρουν κάποιας μορφής διδασκαλία ή διάφορες πληροφορίες που μπορούν ίσως να τους αποφέρουν γνώσεις, πληροφορίες, χρηματικά ή άλλα οφέλη. Αυτές οι αμφιβόλου αξίας επικοινωνίες θεωρούνται επικίνδυνες και παραπλανητικές διότι συχνά, αν όχι πάντα, δεν είναι εύκολο να γνωρίζει το διάμεσο ποιος το κατευθύνει και ποιος του ομιλεί, δεδομένου ότι οι Αστρικές οντότητες μπορούν να λάβουν όποια μορφή θέλουν, να παραστήσουν τον οποιονδήποτε γνωστό άγιο και για διαφόρους λόγους να μεταδώσουν ανακρίβειες και ανοησίες. Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο, οι πληροφορίες που παίρνουν αυτοί που συμμετέχουν σε ένα πνευματικό κύκλο να οδηγήσουν σε αντικοινωνικές πράξεις όπως στην περίπτωση του Μάνσον, του Μουν, των Ελλήνων σατανιστών και άλλων ή να θεωρήσουν τον εαυτό τους σαν διαλεγμένο από τον Θεό για να σώσει τον κόσμο, και να παίξει τον ρόλο αυτόκλητου Μεσσία.

Τέτοιες πνευματιστικές επικοινωνίες είναι γνωστές ακόμα και από την εποχή των πρωτογόνων ανθρώπων, που η ζωή τους ήταν συνυφασμένη με τη μαγεία, την προγονολατρεία, την ειδωλολατρία και τη λατρεία των ηρώων της φυλής.

Αυτό το channeling ή πνευματιστική επικοινωνία ήταν ακριβώς η δραστηριότητα που επικρατούσε σε ορισμένα μαντεία της αρχαίας Ελλάδας, τα οποία με τους χρησμούς τους επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό θετικά ή αρνητικά την αρχαιοελληνική ιστορική διαδρομή. Στα μαντεία, συχνά χρησιμοποιούσαν διάφορες παραισθησιογόνες ουσίες για να φέρουν το διάμεσο σε μία κατάσταση έκστασης που θα βοηθούσε την επικοινωνία του με τους κατώτερους Αστρικούς κόσμους, με τον Άδη όπως τον αποκαλούσαν ή ακόμα με την εσχατιά του Άδη, τα Τάρταρα. Τα φύλλα της δάφνης καθώς και ο μανδραγόρας ήταν οι πιο συχνά χρησιμοποιούμενες παραισθησιογόνες ουσίες.

Όσον αφορά τα «Αποστολικά Διάμεσα» που αναφέραμε, έπαιξαν και παίζουν σημαντικό ρόλο στην ιστορία της ανθρώπινης εξέλιξης, όπως θα δούμε πιο κάτω. Λέγεται ότι τα άτομα αυτά είναι ενσαρκωμένες ψυχές που έρχονται στη γη με Αποστολή, προκειμένου να υπηρετήσουν το Θείο Σχέδιο. Αυτά τα άτομα

στην Ανατολή τα αποκαλούν «αβατάρ» ή «θεούς».

Τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε ότι ορισμένα Διάμεσα και Αποστολικά Διάμεσα, έχουν τη δυνατότητα να έρχονται σε επαφή με την τέταρτη κατηγορία δασκάλων, τους λεγόμενους αποσωματοποιημένους δασκάλους.

Τέταρτη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Εδώ ανήκουν **«αποσωματοποιημένοι δάσκαλοι»** του παρελθόντος ή ζώντες δάσκαλοι που ζουν μακριά από τον κόσμο, απομονωμένοι.

Οι δάσκαλοι αυτής της κατηγορίας, μπορεί να μεταδίδουν τη διδασκαλία τους στον κόσμο, μέσω ενός δασκάλου της τρίτης κατηγορίας που αναφέραμε, δηλαδή μέσω κάποιου διάμεσου ή Αποστολικού διάμεσου. Στην κατηγορία αυτή των δασκάλων, ανήκουν μεμονωμένοι ή ιεραρχίες αποσωματοποιημένων δασκάλων που από τα διάφορα Εσωτερικά Επίπεδα μεταδίδουν κάποιας μορφής διδασκαλίες, σε δασκάλους της τρίτης κατηγορίας, που όπως αναφέρθηκε έχουν το χάρισμα να μπορούν να επικοινωνούν με διαφόρους τρόπους μαζί τους. Η ποιότητα και η εγκυρότητα των διδασκαλιών που δέχονται και μεταδίδουν τα διάμεσα από αυτή την κατηγορία των δασκάλων, εξαρτάται:

** Από το Πνευματικό Επίπεδο στο οποίο βρίσκονται τα αποσωματοποιημένα όντα, δηλαδή οι δάσκαλοι της τέταρτης κατηγορίας.

** Από το βαθμό της χαρισματικής ικανότητας του διαμέσου.

** Από τους σκοπούς που θέλει να εξυπηρετήσει το διάμεσο και σημειώστε ότι οι σκοποί αυτοί συχνά αν όχι πάντα, είναι ιδιοτελείς.

Ένα Αποστολικό Διάμεσο που έδωσε στους ανθρώπους τη διδασκαλία, των δικών της αποσωματοποιημένων δασκάλων, των Χουτχούμι και Μορία, λέγεται ότι ήταν η Έλενα Μπλαβάτσκυ, μία από τους σκαπανείς που πριν 150 χρόνια άνοιξαν τον δρόμο της πνευματικότητας από την Ανατολή στη διψασμένη

Δύση.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε για άλλη μία φορά τους κινδύνους που διατρέχουν οι αναζητητές να πάρουν λανθασμένες πληροφορίες από ένα διάμεσο είτε οι πληροφορίες που δίνει είναι από δική του Εσωτερική εμπειρία, είτε μεταδίδει πληροφορίες και διδασκαλίες αποσωματοποιημένων δασκάλων. Αλλά αυτό είναι ένα άλλο κεφάλαιο το οποίο δεν μπορούμε να εξετάσουμε τώρα. Είναι βέβαιο όμως πως υπάρχει τρόπος για να χωρίσει κανείς το στάρι από το κριθάρι.

Πέμπτη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Οι **γιόγκι**. Οι γιόγκι είναι δάσκαλοι που εκτός από τη θεωρία, υποδεικνύουν στους μαθητές τους και διάφορες πρακτικές που οι ίδιοι κατέχουν και χρησιμοποιούν. Τις γνώσεις και τις υπηρεσίες τους πολύ συχνά οι γιόγκι τις προσφέρουν έναντι κάποιας αμοιβής, την ανάγκη της οποίας δικαιολογούν με διαφόρους τρόπους, λογικοφανείς ή και αστείους. Η διδασκαλία τους αφορά κάποιας μορφής γιόγκα, από αυτές που μας κληροδότησε ο Πατάντζαλι, όπως η Κρίγια γιόγκα, η Μάντρα γιόγκα, η Ράτζα γιόγκα, η Νάνια γιόγκα κλπ. Οι μέθοδοι αυτοί αφορούν ορισμένου τύπου γιογκικές αναπνοές, διάφορες ειδικές στάσεις του σώματος καθώς και ορισμένες άλλες πρακτικές, με τις οποίες, με μακροχρόνια συστηματική προσπάθεια, μπορεί να επιτύχει κανείς πολλά και αξιοθαύμαστα επιτεύγματα. Θεωρητικά με τα διάφορα συστήματα της γιόγκα επιδιώκει κανείς να πειθαρχήσει το σώμα του στις εντολές του νου και στη συνέχεια να πειθαρχήσει τον νου στις παραινέσεις της ψυχής του, σαν προϋποθέσεις για την περαιτέρω πνευματική του ανάπτυξη.

Οι γιόγκι και κατ’ επέκταση και οι διάφορες σχολές γιόγκα που λειτουργούν σήμερα και στην Ανατολή αλλά κυρίως στη Δύση, πολύ συχνά διευθύνονται από άτομα που είναι κατ’ ευφημισμό γιόγκι, καθόσον οι γνώσεις τους δεν προέρχονται από προσωπική εμπειρία ή από θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση κοντά σε κάποιον ειδήμονα, αλλά αυτά που διδάσκουν είτε τα

έχουν διαβάσει είτε είναι πτυχιούχοι (!) κάποιας κερδοσκοπικής σχολής, πνευματικά ασχέτων ατόμων.

Με τις διάφορες μορφές γιόγκα, μπορεί μετά από σοβαρή ενασχόληση να επιτύχει κανείς τα εξής:

* Χαλάρωση και ηρεμία του σώματος, περιορισμό του στρες, καλύτερη υγεία, ακόμα και μακροζωία.

* Την απόκτηση Αστρικών ή υπερφυσικών δυνάμεων που λέγονται «σίντις».

* Τη δραστηριοποίηση της κουνταλίνης, ενός Αιθερικού ρευστού που ενεργοποιεί σταδιακά τα chakras μέσα από τα οποία δημιουργείται μία συνεχής ροή συνειδητότητας με ορισμένες περιοχές του κατώτερου Αστρικού χώρου με τις οποίες αποκτάει κανείς την ικανότητα επικοινωνίας και γνώσης.

* Να βιώνει και να απολαμβάνει μία κατάσταση ευδαιμονίας που στα Σανσκριτικά ονομάζεται Σαμάντι.

Βέβαια το να αποκτήσουμε ορισμένες γιογκικές ή Αστρικές ή μαγικές κατ' άλλη έκφραση δυνάμεις είναι κάτι ενδιαφέρον, αλλά χρειάζονται τόσες θυσίες, που συχνά δεν αξίζει τον κόπο να σπαταλήσουμε πολύτιμο χρόνο από τη ζωή μας για να τις αποκτήσουμε. Μπορεί να αφιερώσει κανείς τον χρόνο που του απομένει στη ζωή, όχι για να παρατηρεί και να θαυμάζει τα φαινόμενα αλλά για κάτι πολύ σπουδαιότερο. Ο Σαίξπηρ στον Ιούλιο Καίσαρα λέει: «Οράτιε υπάρχουν πολύ σημαντικότερα πράγματα από του να παρατηρείς τα φαινόμενα», υπονοώντας σαν σημαντικότερο το να αναζητεί κανείς Αυτόν, που βρίσκεται πίσω από τα φαινόμενα, Αυτόν που δημιουργεί, συντηρεί και καταλύει τα φαινόμενα.

Και εδώ θα αναφερθούμε σε μία σχετική ιστορία από τις παραδόσεις της Ανατολής.

Δυο αδέλφια ζούσαν κάποτε σε ένα φτωχό χωριό στην Ινδία. Όταν μεγάλωσαν αποφάσισαν να φύγουν από τον τόπο τους για να ζήσουν μια καλύτερη ζωή. Ο ένας ήθελε να πάει σε μια μεγάλη πόλη να βρει δουλειά και όταν μπορέσει να παντρευτεί και να κάνει οικογένεια. Ο άλλος σκέφτηκε να φύγει για να πραγματοποιήσει ένα όνειρό του, που ήταν το να μάθει να περπατάει πάνω

στο νερό. Έτσι περιπλανώμενος από δω και από κει άκουσε πως κάπου υπήρχε ένας γιόγκι που είχε αυτή την ικανότητα και πήγε να τον συναντήσει. Ο γιόγκι τον δέχτηκε και του είπε πως, όταν κάποιος θέλει να αποκτήσει αυτή την ικανότητα χρειάζεται πολύ καιρό άοκνης προσπάθειας και άσκησης για να την αποκτήσει και γι' αυτό θα έπρεπε να παραμείνει κοντά του για ένα διάστημα και επειδή δεν είχε χρήματα για να τον αμείψει, του είπε πως θα έπρεπε να δουλεύει γι' αυτόν ένα διάστημα στα κτήματά του.

Έτσι και έγινε και ο νεαρός αυτός, μετά από οκτώ χρόνια είχε γίνει ασυναγώνιστος. Περπατούσε πάνω στο νερό πιο γρήγορα και από το γιόγκι δάσκαλό του.

Εκείνο τον καιρό ο πατέρας των δύο αδελφών που ήταν άρρωστος πέθανε και στην καύση του, τα δύο αδέλφια συναντήθηκαν μετά από πολλά χρόνια που είχαν να ιδωθούν και να επικοινωνήσουν.

Μετά την τελετή ο ένας αδελφός διηγήθηκε στον άλλο την εργασία που έκανε και ότι παντρεύτηκε και απέκτησε παιδιά. Ο άλλος αδελφός είπε πως και εκείνος πραγματοποίησε το όνειρό του, να περπατάει πάνω στο νερό και πως ήταν πολύ περήφανος γι' αυτό. Στη συνέχεια πρότεινε στον αδελφό του, μετά την καύση του νεκρού να πάνε στο ποτάμι για να του κάνει μια επίδειξη των ικανοτήτων του.

Έτσι μετά την τελετή, τα δυο αδέλφια μαζί με την οικογένεια του πρώτου, κατέβηκαν στο ποτάμι προκειμένου να παρακολουθήσουν την επίδειξη. Πράγματι ο γιόγκι αφού συγκεντρώθηκε και έκανε μερικές αναπνοές από αυτές που κάνουν συνήθως οι γιόγκι, μπήκε στο νερό και πέρασε στην απέναντι όχθη. Όταν έφθασε, φώναξε όλο χαρά στον αδελφό του: «Είδες που τα κατάφερα; Αν είσαι άξιος πέρνα και συ πάνω από το νερό». Ο αδελφός του χωρίς να διστάσει δίνει σε ένα βαρκάρη που καθόταν εκεί δίπλα μισή ρουπία και εκείνος τον πέρασε μαζί με όλη του την οικογένεια, στην αντίπερα όχθη. Στη συνέχεια ο οικογενειάρχης πλησίασε τον γιόγκι αδελφό του και του λέει: «Αδελφέ μου έχασες τόσα χρόνια από τη ζωή σου για να κάνεις κάτι που σε μένα με όλη μου την οικογένεια, μου κόστισε μόνο μισή ρουπία!»

Αυτή η παραβολική ιστορία, θέλει να μας δείξει ότι μια διδασκαλία και μια απόφαση για τις προτεραιότητές μας στη ζωή δεν πρέπει να στηρίζονται στη ματαιοδοξία και την επιβεβαίωση ούτε στο εφήμερο και το παροδικό, αλλά σε εκείνο που θα μείνει μαζί μας και σε αυτή μας τη ζωή αλλά και στην άλλη, αυτό που θα μας δώσει παντοτινή ειρήνη και ευδαιμονία.

Από τα πιο πάνω γίνεται προφανές ότι οι δάσκαλοι αυτών των πέντε πρώτων κατηγοριών μπορούν σε κάποια στιγμή να προβληματίσουν και να κατευθύνουν τα πρώρα βήματα ενός αναζητητή της αλήθειας αλλά δεν είναι και το καλύτερο που μπορεί να συναντήσει κανείς στον πνευματικό του δρόμο.

Έκτη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Τα ***Αβατάρ*** ή ***Αβτάρας***. Η λέξη αβατάρ είναι Σανσκριτική και σημαίνει Θεία ενσάρκωση, με την έννοια του «Κοινωνικού Αναμορφωτή» και του μεγάλου «Πνευματικού ή και θρησκευτικού Ηγέτη».

Τα αβατάρ ανάλογα με την προέλευσή τους διακρίνονται σε Αβατάρ που έχουν προέλευση το Αστρικό Επίπεδο και σε Αβατάρ που έχουν προέλευση το Αιτιατό Επίπεδο.

Τα Αβατάρ που προέρχονται από την Αστρική περιοχή της Δημιουργίας διακρίνονται σαν «Κοινωνικοί αναμορφωτές» και δεν μπορεί να πει κανείς ότι υποχρεωτικά, πρόκειται για άτομα που διακρίνονται για τη ηθική και την αγιοσύνη τους. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις θα μπορούσε να μιλήσει κανείς και για το αντίθετο. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται περί πνευματικών δασκάλων αλλά για άτομα που με τις δραστηριότητές τους και τις κατευθύνσεις που δίνουν σε άλλους, αλλάζουν τη ζωή μεγάλου αριθμού ανθρώπων ή ακόμα και το πεπρωμένο της ανθρωπότητας.

Σε αυτά τα Αβατάρ του Αστρικού πεδίου περιλαμβάνονται οι μεγάλοι στρατηλάτες που οδηγούν λαούς και έθνη σε κατακτήσεις, επαναστάσεις, μεταρρυθμίσεις και μετακινήσεις που αλλάζουν τον ρου της ιστορίας. *(Μωάμεθ, Μέγας Αλέξανδρος,*

Βοναπάρτης, Λένιν κλπ.) Ακόμα σε αυτή την κατηγορία ανήκουν μεγάλοι αμφισβητίες, μεταρρυθμιστές, ιδεαλιστές, στοχαστές και οραματιστές που γκρεμίζουν το παλιό και το κατεστημένο και καθιερώνουν νέους πολιτισμικούς και κοινωνικούς κανόνες *(Χαμουραμπί, Μωυσής, Λάο Τσε, Λούθηρος, Καρλομάγνος, Μαρξ κλπ.).* Στα Αβατάρ του Αστρικού επιπέδου περιλαμβάνονται ακόμα και μεγάλοι επιστήμονες και εφευρέτες που βοήθησαν και βοηθούν την πρόοδο του κόσμου από τα πολύ αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα *(Μαντάμ Κιουρί, Θωμάς Έντισον, Αϊνστάιν κλπ.).* Σε αυτή την κατηγορία των Αβατάρ ανήκουν και οι πλείστοι των ιδρυτών των θρησκειών, οι οποίες όπως ξέρουμε δημιουργούνται μετά το θάνατο των ιδρυτών τους.

Αντίθετα τα Αβατάρ που έχουν προέλευση από το Αιτιατό επίπεδο, είναι πνευματικοί δάσκαλοι που διακρίνονται για τη θρησκευτικότητά τους και ο ρόλος τους είναι να ξυπνήσουν και να διαπλάσουν το έμφυτο και πολλές φορές πρωτόγονο θρησκευτικό συναίσθημα των ανθρώπων. Η διδασκαλία τους έχει πάντα έντονα τα στοιχεία της Χριστικής διδασκαλίας, με προεξάρχον στοιχείο τη μυστικιστική Αγάπη. Σ' αυτή την κατηγορία δασκάλων περιλαμβάνονται και ορισμένοι δάσκαλοι που συχνά επιτελούν θαύματα προκειμένου να προσελκύσουν την προσοχή των ανθρώπων. Εδώ μπορεί να συμπεριλάβει κανείς τους Πατριάρχες της Εβραϊκής παράδοσης, πολλούς αρχαιοέλληνες φιλοσόφους, ορισμένους ιδρυτές θρησκειών, τον Γκάντι καθώς και τον σύγχρονό μας Σάτυα Σάι Μπάμπα κ.ά.

Μέσα στις χιλιετίες της ανθρώπινης ύπαρξης πάνω σε αυτή τη γη, η Θεία Πρόνοια αποστέλλει Αποστολικά διάμεσα και αβατάρ είτε σαν Πνευματικούς Καθοδηγητές, είτε σαν Κοινωνικούς Αναμορφωτές προκειμένου να βοηθήσουν την κοινωνική, νοητική και πνευματική εξέλιξη των ανθρώπων. Σαν παράδειγμα οι κώδικες του Χαμουραμπί με τους οποίους λειτούργησε η κοινωνία της Βαβυλώνας υπήρξαν συγχρόνως και η βάση για τα μετέπειτα νομικά συστήματα, πλην των Ελλήνων που είχαν δικό τους τρόπο σκέψης και κοινωνικής οργάνωσης.

Τα μεγάλα και σημαντικά γεγονότα που αφορούν την τύχη

εθνών και λαών, οι μεγάλες εφευρέσεις, οι μετακινήσεις λαών, οι μεγάλες επαναστάσεις κλπ. είναι αποτέλεσμα της επίδρασης πολλών παραγόντων και ένας από αυτούς είναι το ότι αποστέλλονται πάνω στη γη Αποστολικά Διάμεσα και Κοινωνικοί αναμορφωτές που καθοδηγούν την ανθρωπότητα στο πεπρωμένο της.

Έβδομη κατηγορία πνευματικών δασκάλων

Οι ***«Εσωτερικοί Διδάσκαλοι».*** Αυτοί είναι οι σημαντικότεροι των πνευματικών δασκάλων. Η μέθοδός τους είναι, αρχικά να δίνουν τη διδασκαλία τους στους μαθητές τους σαν άνθρωπος σε άνθρωπο και στη συνέχεια να τους καθοδηγούν μέσα από τον διαλογισμό τους στα Εσωτερικά Επίπεδα. Εκεί οι ίδιοι σαν «Εσωτερικοί δάσκαλοι» τους δίνουν την Εσωτερική Διδασκαλία. Δίνουνε δηλαδή οι δάσκαλοι αυτής της κατηγορίας μια διπλή διδασκαλία. Μια Εξωτερική και αργότερα μια Εσωτερική διδασκαλία.

Η Εσωτερική διδασκαλία μέσα από διαλογισμό μπορεί να συνεχιστεί ακόμα και αν ο Διδάσκαλος φύγει από αυτή τη ζωή, ενώ ο μαθητής παραμείνει. Η μαθητεία κοντά σε ένα τέτοιο Διδάσκαλο είναι η υπέρτατη ευλογία, είναι το όνειρο κάθε ειλικρινή πνευματικού αναζητητή.

Στο Υλικό Επίπεδο η διδασκαλία των Εσωτερικών Διδασκάλων, είναι παρεμφερής με αυτή άλλων πνευματικών δασκάλων που συνιστούν την εξανθρώπιση, την απόκτηση δηλαδή των θείων αρετών, που συνοψίζονται στην αποφυγή βίας, την ταπεινότητα, την αγνότητα, τη φιλαλήθεια και την ανιδιοτελή προσφορά. Αυτό γιατί όπως λέγεται, η εξανθρώπιση είναι η βάση της πνευματικότητας και από αυτή αρχίζουν όλα στο Πνευματικό Μονοπάτι. Συγχρόνως οι Εσωτερικοί Διδάσκαλοι εκπαιδεύουν τους μαθητές τους στον διαλογισμό ώστε να τους καταστήσουν ικανούς να έρχονται και Εσωτερικά σε επαφή μαζί τους και τότε να τους δίνουν την Εσωτερική Διδασκαλία και να τους καθοδηγούν βήμα προς βήμα στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας.

Ακολουθώντας έναν Εσωτερικό δάσκαλο ο μαθητής μπορεί να φθάσει το πολύ, μέχρι το επίπεδο στο οποίο βρίσκεται ο δάσκαλός του. Δεν μπορεί ένας δάσκαλος του σχολείου να διδάξει στο πανεπιστήμιο. Δεν έχει ούτε τις γνώσεις ούτε την ικανότητα. Ένας Αστρικός δάσκαλος δεν μπορεί να βοηθήσει ένα μαθητή του να φθάσει ούτε καν στο Αιτιατό Επίπεδο.

Οι Εσωτερικοί δάσκαλοι μπορεί να προέρχονται από το Αστρικό, από το Αιτιατό ή και ακόμα από υψηλότερο πνευματικό επίπεδο και η διδασκαλία, το έργο και ο μοναδικός τους σκοπός είναι πάντα η πνευματική πρόοδος των μαθητών τους.

Ύψιστος Διδάσκαλος αυτής όπως και κάθε άλλης κατηγορίας δασκάλων, είναι «Ο Θεάνθρωπος». Ο Μονογενής Υιός του Θεού που προέρχεται από την ύψιστη πνευματική Περιοχή, από το Σατς Καντ ή Βασίλειο των Ουρανών κατά τη Χριστιανική παράδοση και που αυτός ο Υιός είναι η ενσάρκωση του ίδιου του Θεού. Ενσάρκωση του Θείου Λόγου.

Ο Θεάνθρωπος έχει μια διπλή φύση. Είναι συγχρόνως Θεός και άνθρωπος, που σημαίνει ότι είναι ένας άνθρωπος, με σώμα, νου και ψυχή όπως όλοι εμείς οι άνθρωποι και που μέσα από αυτόν λειτουργεί η Θεία Δύναμη ή Λόγος ή Άγιο Πνεύμα, και αυτό είναι που χαρακτηρίζει τη θεϊκή του φύση. Είναι ένας τέλειος άνθρωπος χωρίς ψεγάδια και ελαττώματα που ακτινοβολεί Αγάπη, ειρήνη και μακαριότητα. Η ψυχή του Θεανθρώπου έχει ήδη αποκτήσει τη Θέωση και έρχεται στη γη σαν άνθρωπος ***χωρίς καρμικές οφειλές***, με την ειδική Εντολή από τον ίδιο τον Θεό Πατέρα, να λειτουργήσει μια ορισμένη χρονική περίοδο σαν απεσταλμένος Του, με πρωταρχικό σκοπό να βοηθήσει ορισμένες ψυχές που του δίδονται από τον Ίδιο, να μυηθούν στο Πνευματικό μονοπάτι και να τις οδηγήσει στη Θέωση. Ο Θεάνθρωπος μπορεί να έρθει «έτοιμος» από τη γέννησή του, γεγονός πολύ σπάνιο, ή να θεοποιηθεί μετά τη γέννησή του, γεγονός που για μας τους κοινούς ανθρώπους δεν έχει καμία ιδιαίτερη σημασία.

Στην περίπτωση του Ιησού, διαβάζουμε στη Βίβλο ότι μετά την μύησή του *(βάπτιση)* η αρνητική Δύναμη τον έβαλε σε πειρασμό. Εάν αυτή η αναφορά δεν είναι κάποια παρέμβαση στα

κείμενα των Ευαγγελίων και αποδίδεται σωστά, σημαίνει ότι ο Ιησούς θεοποιήθηκε στη γη γιατί αλλιώς πως θα ήταν δυνατόν ο Διάβολος να έβαζε σε πειρασμό τον ίδιο τον Θεό;

Θεοποίηση σημαίνει ότι μία ψυχή παίρνει την Εντολή από τον Ίδιο τον Θεό να λειτουργήσει σαν Θεάνθρωπος όσο καιρό βρίσκεται στο Υλικό Επίπεδο με ανθρώπινη μορφή. Αυτές οι ψυχές είναι ορισμένες και έρχονται επανειλημμένα οι ίδιες, σε όλες τις εποχές μιας Maha Yuga.

** *Αυτή η θεοποίηση πριν ή μετά τη γέννηση του Ιησού ήταν αντικείμενο της διαμάχης μεταξύ εκκλησίας και Αρειανιστών τον 3ο αιώνα μετά τη Σταύρωση που είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων.*

Αυτός ο Μονογενής Υιός του Πατέρα, είναι ο Διδάσκαλος των Διδασκάλων, είναι ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής. Αυτός και μόνον Αυτός έχει τη δύναμη και την εξουσία του «δεσμείν και λύειν» μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία και είναι ο μόνος που μπορεί να οδηγήσει μία ψυχή στη Θέωση ακόμα και στη συγκεκριμένη της ενσάρκωση.

Όπως έλεγε ο Ιησούς στους μαθητές του: *«Είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γνωρίσει (φυσικό) θάνατο, προτού οίδωσι τη Βασιλεία των Ουρανών».* Αυτό σημαίνει ότι από εσάς τους βαπτισμένους *(μυημένους)* μαθητές, ορισμένοι θα φθάσετε τη Θέωση πριν τον φυσικό σας θάνατο.

** *Η έκφραση Θεάνθρωπος της κάθε εποχής θα διευκρινιστεί πιο κάτω.*

Αυτές τις επτά κατηγορίες των πνευματικών δασκάλων που υπάρχουν, θα ήταν αφέλεια εμείς με τη περιορισμένη διάνοιά μας να τους κρίνουμε, να τους χαρακτηρίσουμε και να τους κατατάξουμε σε μεγαλύτερους και σε μικρότερους, γιατί όλοι τους αποστέλλονται από τον Μεγάλο Πατέρα για κάποιο συγκεκριμένο λόγο ή και με κάποια Αποστολή.

Ο Σανκάρα, ο Σωκράτης της αρχαίας Ινδίας, έλεγε: *«Μην είστε αφελείς και μην απατάστε, καθώς για όλα υπάρχει μία Θεία πρόβλεψη. Τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν είναι σύμφωνο με το Θείο Σχέδιο. Για κάθε τι που υπάρχει, υπάρχει λόγος που υπάρχει, γιατί αυτό είναι το θέλημά Του. Τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη Θέλησή Του».*

Έτσι αν υπάρχουν ανώτεροι και κατώτεροι δάσκαλοι είναι γιατί έτσι προβλέπει το Θείο Σχέδιο.

Τι εννοούμε όταν λέμε «Θεάνθρωπος της κάθε εποχής»

Η λέξη Θεάνθρωπος αν και έχει αρχαιοελληνική προέλευση, σε μας έγινε γνωστή από τις Χριστιανικές μας παραδόσεις. Είναι όρος που χρησιμοποιήθηκε από τα πρώτα μεταχριστιανικά χρόνια από τους Πατέρες της εκκλησίας για να υποδηλώνει τη φύση του Ιησού Χριστού, που κατά την παράδοση υπήρξε τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Ο Θεάνθρωπος κατά τον Ιωάννη, είναι *«το Φως του κόσμου»,* ο *«ενσαρκωμένος Λόγος». (Ιωαν α:9-14)*

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, αναφέρει τον «Λόγο» σαν έκφραση του Ίδιου του Θεού Πατέρα και σαν τη δημιουργική αιτία των πάντων. Μας λέει ότι:

«...Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω θεώ και Θεός ήτο ο Λόγος. Πάντα δι' Αυτού έγειναν και χωρίς Αυτού δεν έγεινε ουδέν, το οποίον έγεινεν...» (Ιωαν α:1-3).

Αλλά και στις μυστικιστικές παραδόσεις της Ανατολής, ο «Λόγος» αναφέρεται σαν η δημιουργική αιτία των πάντων. Δημιουργός όλων των όντων και υπάρξεων τόσο των Πνευματικών όσο και του Υλικού Επίπεδου.

Ο Λόγος ή ***Άγιο Πνεύμα*** ή «Θεός σε δράση» ή «Θεός σε έκφραση», κατά την ορολογία των Πατέρων της εκκλησίας, εκτός από τη δημιουργική του ιδιότητα, ενσαρκώθηκε μέσα σε ένα ανθρώπινο σώμα, τον ***Υιό***, με σκοπό μέσω Υιού ο άνθρωπος

να μπορέσει να καταλάβει την πεπερασμένη φύση του, το πεπρωμένο του και ακόμα να γνωρίσει το Θείο Θέλημα:

«...και ο Λόγος έγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών πλήρης χάριτος και αληθείας...» (Ιωαν α:14).

Αυτό το τρισυπόστατο του Θεού: «Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα» δεν είναι μόνον ο ακρογωνιαίος λίθος της Χριστιανικής πίστης και παράδοσης, αλλά αποτελεί πίστη και παραδοχή όλων των θρησκειών και των μεγάλων μυστών, αγίων και Διδασκάλων που ευλόγησαν αυτή τη Γη.

Στις Χριστιανικές Γραφές ο *«Ενσαρκωμένος Λόγος»*, ο Υιός, αναφέρεται σε πολλές περιπτώσεις σαν Θείο Φως: *«..υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά του Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης. Ούτος ήλθε εις μαρτυρία δια να μαρτυρήσει περί του Φωτός. Δεν ήτο εκείνος το Φως αλλά δια να μαρτυρήσει περί του Φωτός...»* ακόμα *«...ούτος (ο Χριστός) ήτο το Φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον...» (Ιωαν α:6-9).*

Για τις δύο εκδηλώσεις του Λόγου σαν «Θείο Φως» και «Θείος Ηχος» έχουμε πολλές αναφορές μέσα στα ιερά κείμενα της Χριστιανικής παράδοσης και αποτελούν τη βάση της διδασκαλίας και όλων των εξ αποκαλύψεως θρησκειών, πολλών φιλοσοφικών συστημάτων, μυστών και Διδασκάλων. Σ' αυτά, ο Λόγος αναφέρεται σαν «Φωνή της σιγής», «Φωτεινός Ηχος», «Ηχος από τον ουρανό», «Φωνή του Θεού», «Φωνή εκ της νεφέλης» κλπ. Ακόμα υπάρχουν παραβολικές αναφορές στις Χριστιανικές Γραφές σχετικά με το Θείο Φως και τον Θείο Ηχο, τις δύο εκδηλώσεις του Λόγου. Για παράδειγμα: οι «φωτεινές γλώσσες γύρω από τα κεφάλια των Αποστόλων», το «φωτοστέφανο», η «καιόμενη βάτος», η «φωνή του Θεού», η «βροντή από τον ουρανό» κλπ.

Τέλος ενθύμηση αυτών των δύο εκδηλώσεων του Αγίου Πνεύματος ή Λόγου αποτελεί ο ήχος από τις καμπάνες και τα κουδούνια στα θυμιατήρια, το άσβεστο φως στις εκκλησίες, τα κεριά, οι λαμπάδες κλπ.

Αυτόν λοιπόν το «Λόγο» που έγινε σάρκα πριν 2000 χρόνια

οι Χριστιανοί τον δέχονται σαν ένα Θεάνθρωπο, που την ανθρώπινή του φύση, τον «Υιό του ανθρώπου», ονομάζουν Ιησού και τη Θεία του φύση, τον «Υιό του Θεού», ονομάζουν Χριστό. Ο διαχωρισμός αυτών των δύο φύσεων του Ιησού είναι σαφής μέσα στα Ευαγγέλια, όπου διαβάζουμε:

*«...Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωυσής και οι προφήται ευρήκαμεν άνθρωπον, **Ιησούν*** λεγόμενον, τον υιόν του Ιωσήφ, τον από Ναζαρέτ...»* (Ιωαν α: 45). Αυτή είναι μια αναφορά στην ανθρώπινη φύση του Θεανθρώπου.

*«...λέγει προς τον αδελφόν αυτού Σίμωνα: Ευρήκαμε τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι ο **Χριστός****...» (Ιωαν α:41).* Αναφορά στη Θεϊκή φύση του Θεανθρώπου.

** Ιησούς: είναι Ελληνοποιημένο το Εβραϊκό όνομα Ιεσδά που τα χρόνια εκείνα ήταν ένα όνομα πολύ κοινό.*

*** Χριστός σημαίνει σωτήρας.*

Αλλά και οι Ιουδαϊκές Γραφές με τη λέξη Χριστός εννοούσαν τη Θεική Του υπόσταση και αυτό το βλέπουμε σε μία περικοπή του Ευαγγελίου του Λουκά:

«...ενώ δε επρόσμενεν ο λαός και διελογίζοντο πάντες εν ταις καρδίες αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός είναι ο Χριστός, απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας λέγων, ...εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι ... έρχεται όμως Εκείνος, ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού...» (Λουκ.γ:15-16).

Επίσης σε ένα αλλο σημείο ο ίδιος ο Ιησούς κάνει τη διαφοροποίηση:

«...τι σας φαίνεται περί του Χριστού; τίνος <u>υιός</u> είναι;... λέγουσι προς Αυτόν, "του Δαυϊδ"...» (Ματθ. κβ:41-42) (Ο Ιησούς, η ανθρώπινη φύση, ήταν υιός του Ιωσήφ).

Οι Εβραίοι περίμεναν το Χριστό να γεννηθεί στη χώρα τους όπως είχαν προφητεύσει οι Προφήτες με γήϊνη δόξα, κάτι σαν στρατηλάτης ή αρχηγός σαν τον Μωϋσή, σαν Αβατάρ όπως θα

λέγανε στην Αναστολή. Περίμεναν ότι θα τους απάλλασσε από το Ρωμαϊκό ζυγό και επειδή ο Ιωάννης καυτηρίαζε τη ζωή των αρχόντων της εποχής, πολλοί νόμιζαν ότι πιθανόν ο Ιωάννης να ήταν ο Χριστός. Δεν γνώριζαν όλοι ότι ο Χριστός την εποχή εκείνη ενσαρκώθηκε στο σώμα του Ιησού και διερωτώντο μήπως ο Ιωάννης ήταν ο Χριστός.

«...άλλοι έλεγον ούτος είναι προφήτης, άλλοι έλεγον, ούτος είναι ο Χριστός. Αλλοι δε έλεγον μή γάρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; Σχίσμα λοιπόν έγεινε μεταξύ του όχλου δι' Αυτόν...» (Ιωαν ζ:40-43).

Αλλά και ο ίδιος ο Ιησούς δεν αποκάλυπτε στον κόσμο ότι ήταν ο Χριστός και αυτό το βλέπουμε τουλαχιστον σε τρία σημεία στα Ευαγγέλια:

«...και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσι, επειδή εγνώριζον αυτόν οτι είναι ο Χριστός...» (Λουκ δ:41).

«...και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς (τους μαθητές Του) λέγων να μη λέγωσι εις μηδένα περί αυτού οτι είναι ο Χριστός ...» (Μαρκ. η:30).

«...τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός, ο Ιησούς, είναι ο Χριστός...» (Ματθ. ιστ:20).

Ο Ιησούς με την ανθρώπινή Του φύση, σαν «Τέλειος άνθρωπος», γεννήθηκε, μεγάλωσε, εργάστηκε στο ξυλουργείο του πατέρα του, κάπου διδάχθηκε, δίδαξε και κάποτε έφυγε από το Υλικό Επίπεδο.

Ο Χριστός με τη Θεϊκή Του φύση, σαν «Τέλειος Θεός», είναι αιώνιος και άφθαρτος. Γι αυτή ακριβώς τη θεία και παντοτινή φύση Του μίλαγε στους Εβραίους όταν τους έλεγε:

«...ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και είδε και εχάρη ... Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς Αυτόν, πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι και είδες τον Αβραάμ; ... είπεν προς αυτούς ο Ιησούς. Αληθώς σας λέγω πριν γίνει ο Αβραάμ εγώ υπήρχα...» (Ιωαν.η:52-58)
Και σε κάποια άλλη περίπτωση τους είπε: *«...εγώ θα είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος...»*

(Ματθ.κη:20).

Αυτό σημαίνει ότι, θα βρίσκομαι πάνω στη γη όσο θα υπάρχουν άνθρωποι να ζουν πάνω σ'αυτή. Και εδώ είναι η μεγάλη πρόκληση: Κάτι που δεν διδάσκεται στις Θεολογικές σχολές, κάτι που δεν γνωρίζουν και δεν θέλουν να ακούσουν οι θεολόγοι αλλά αποτελεί κοινό τόπο για τους μεγάλους μύστες, τους αγίους και τους μεγάλους Διδασκάλους, ότι δηλαδή ο Ιησούς σαν άνθρωπος, κάποτε έφυγε από το Υλικό Επίπεδο, αλλά σαν Χριστός, σαν «ενσαρκωμένος Λόγος», όπως ο Ιδιος το βεβαιώνει, ***βρισκόταν πάντοτε πάνω στη γη και «πριν απο τον Αβραάμ», βρίσκεται σήμερα και θα βρίσκεται όσο υπάρχουν άνθρωποι πάνω σ'αυτόν τον πλανήτη. «Μέχρι τη συντέλεια του αιώνος»***.

Ο Θεάνθρωπος ως άνθρωπος μετά από ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα φεύγει αλλά η Θεϊκή του φύση ως Χριστός βρίσκεται πάντοτε πάνω στη γη για να βοηθήσει όλους τους ανθρώπους. Ο Ιησούς ήρθε πριν 2000 χρόνια, ο Χριστός βρισκόταν και θα βρίσκεται πάντα μαζί μας γιατί ο Θεός δεν ενδιαφέρθηκε μόνο για τους Εβραίους, ενδιαφέρεται για όλους μας γιατί είμαστε όλοι παιδιά του και αυτός είναι Δίκαιος πατέρας όλων μας. Πριν και μετά τον Ιησού ήρθαν έρχονται και θα έρχονται άνθρωποι που θα είναι φορείς της Χριστής Δύναμης. Υπάρχει και σήμερα Χριστός όπως υπήρχε και στο παρελθόν και θα υπάρχει και στο μέλλον μέχρις ότου όλες οι ψυχές να επιστρέψουν στον Θεό Πατέρα. Έτσι εξηγούνται και τα λόγια του Ιησού όταν προσευχόμενος στον Πατέρα λίγο πριν τη Σταύρωσή του, Του λέει: *«Το έργο που μου ανέθεσες να κάνω το τελείωσα και τώρα δέξου με κοντά σου με τη δόξα που είχα πριν γίνει ο κόσμος» (Ιωαν. Ιζ:5).*

Για το πώς γίνεται η διαδοχή των Τέλειων Διδασκάλων *(Θεανθρώπων)* θα δούμε σε επόμενο κεφάλαιο.

Τα πιο πάνω τα βεβαιώνουν όλοι οι μεγάλοι άγιοι και μύστες. Ο μεγάλος άγιος και μύστης του Χριστιανισμού ο Άγιος Αυγουστίνος μας δίνει την ίδια διαβεβαίωση, ότι δηλαδή ο Χριστός υπήρξε σαν Ιησούς και θα υπάρχει πάντοτε σαν Χριστός πάνω

στη γη:

«...αυτό που ονομάζουμε Χριστιανική θρησκεία, (θρησκεία του Χριστού) υπήρχε από τα πολύ αρχαία χρόνια και από τότε δεν έπαψε να υπάρχει. Υπήρχε από τότε που εμφανίστηκε το ανθρώπινο γένος, μέχρι τις ημέρες που ο Χριστός ενσαρκώθηκε σαν Ιησούς και η αληθινή θρησκεία που ήδη υπήρχε, άρχισε να ονομάζεται Χριστιανισμός. Αυτός ο Χριστός που προϋπήρχε, θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη, ακόμα και όταν αυτό που ονομάζουμε σήμερα Χριστιανισμό ίσως θα έχει λάβει στο μέλλον άλλα ονόματα» (Άγιος Αυγουστίνος, Επιστ.Βιβλ.1,XIII,3).

Ο νους στη μακραίωνη παραμονή του στον Υλικό κόσμο και γενικά στα κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα, αφού πάρει εμπειρίες και μαθήματα έρχεται μια στιγμή που παύει να δημιουργεί επιθυμίες και προσκολλήσεις στα Επίπεδα αυτά και αρχίζει να θέλει να βοηθήσει την ψυχή στην επιστροφή της στη Βασιλεία των Ουρανών. Τότε ο Πατέρας ακούει την κραυγή του ανθρώπου που εκδηλώνει αυτή την επιθυμία και τον οδηγεί στα Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του. Τότε ο Θεάνθρωπος αναλαμβάνει αρχικά με την υλική του υπόσταση και αργότερα σαν Παράκλητος Εσωτερικά, όχι μόνο να του δείξει το δρόμο αλλά και να τον συνοδεύσει πίσω στην Αγκαλιά του Πατέρα.

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος ούτε άλλος δρόμος για την επιστροφή των ψυχών στον Οίκο του Πατέρα. Πολλοί δάσκαλοι στις διάφορες ενσαρκώσεις της ψυχής μπορούν να την διδάξουν και να την προετοιμάσουν αλλά τελικά ο Θεάνθρωπος είναι εκείνος, ο μόνος, που κάποτε μέσα στις χιλιετίες θα αναλάβει το Εργο της επιστροφής τους. *«Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή.* ***Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμή δι' εμού,*** *εάν γνωρίσετε εμένα, τότε θα γνωρίσετε και τον Πατέρα μου...»,* έλεγε ο Ιησούς *(Ιωαν. Ιδ:6).*

'Ολοι οι άνθρωποι κάποτε θα συναντήσουν τον Θεάνθρωπο της εποχής τους. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Για τον Θεό Πατέρα δεν υπάρχουν καλά και κακά παιδιά. Όλοι μια μέρα με τη Χάρη Του θα γυρίσουν κοντά Του και Εκείνος που θα μας οδηγήσει

στα Πόδια Του θα είναι ο Μονογενής Υιός Του, ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής.

Για τη λειτουργία της Θεανθρώπου Δύναμης μέσα στους αιώνες δεν μας είναι γνωστά πολλά πράγματα στη Δύση διότι έχουμε διδαχθεί να μένουμε προσηλωμένοι σε ότι μας διδάσκει η θρησκεία που ακολουθούμε και πως κάθε τι άλλο είναι αμάρτημα ακόμα και αν συζητάμε γι'αυτό.

Στις μυστικιστικές παραδόσεις αναφέρεται ότι ο Λόγος, μετά τον φυσικό θάνατο του Ιησού, ενσαρκώθηκε μέσα σε ένα άλλον ανθρώπινο πόλο και μετά σε άλλο και σε άλλο και μέχρι τις μέρες μας εξακολουθεί να ενσαρκώνεται μέσα σε κάποιο ανθρώπινο σώμα. Ο Απολλώνειος ο Τυανέας τα πρώτα χρόνια μετά τον Ιησού, ο Μαουλάνα Ρούμι, ο Καμπίρ, ο Νάνακ, ο Ανγκάτ, ο Ραμ Ντας, ο Αρτζάν, ο Χαρ Γκομπίν, ο Χάρι Ράϊ, ο Τεγκ Μπαχαντούρ, ο Γκομπίντ Σιγκ και τους δύο τελευταίους αιώνες, ο Τούλσι Σαχίμπ, ο Σοαμίτζι, ο Τζαιμάλ, ο Μπάμπα Σαουάν, ο Κιρπάλ Σιγκ κλπ. ήταν μερικοί από τους αμέτρητους κρίκους αυτής της ατελείωτης αλυσίδας των Θεανθρώπων που ευλόγησαν αυτή τη γη και βέβαια στο μέλλον θα ακολουθήσουν και άλλοι.

Αν ο Θεός είναι ένας Δίκαιος και Φιλεύσπλαχνος Πατέρας και εμείς δεν είμαστε παρά αδέλφια κάτω από την Πατρότητά του γιατί θα έστελνε τον Μονογενή Υιό Του πάνω στη γη να διδάξει μια χούφτα Εβραίους για κάτι λιγότερο από τρία χρόνια, που στο τέλος τον σταύρωσαν και θα στερούσε αυτή την ύψιστη ευλογία από τα τρισεκατομμύρια των ανθρώπων που έζησαν πριν από τον Ιησού και τα τρισεκατομμύρια των ανθρώπων που ίσως θα ζήσουν μετά από Αυτόν;

Οι μύστες από τα πολύ παλιά χρόνια και οι επιστήμονες σήμερα, μας λένε οτι ο άνθρωπος επάνω στη γη έχει ζήσει πολλά εκατομμύρια χρόνια. Μιλούν για τη Λεμούρια εποχή και για άλλες ακόμα παλαιότερες εποχές.

Όλες αυτές τις ενσαρκωμένες ψυχές ο Φιλεύσπλαχνος και Δίκαιος Πατέρας δεν τις σκέφθηκε; Δεν ήταν όλοι παιδιά Του; Δεν τα αγαπούσε και δεν τα αγαπάει; Είναι αστεία και παιδαρι-

ώδης η θεωρία των θεολόγων που παραφράζοντας επιλεκτικά, τα πολλαπλώς ταλαιπωρημένα από τις παρεμβάσεις και προσθαφαιρέσεις ιερά κείμενα, μας λένε ότι «ο Ιησούς μετά τη Σταύρωσή Του κατέβηκε στον Άδη και δίδαξε τρεις μέρες και τους πεθαμένους και όποιος πεθαμένος πίστεψε σώθηκε κλπ κλπ».

Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι όλων των εποχών, δίδαξαν αυτό που διαβάζουμε και μεις στα Ευαγγέλια, ότι δηλαδή η Χριστή Δύναμη, ο Θεάνθρωπος, το Φως του κόσμου, ο «Λόγος που έγινε σάρκα και κατώκοισεν μεταξύ ημών», υπήρχε ανέκαθεν, υπάρχει και σήμερα και θα υπάρχει για πάντα πάνω στη γη, όσο θα υπάρχουν άνθρωποι.

Ο Ιησούς ήταν ένας Θεάνθρωπος, ήταν ο Χριστός της εποχής Του και όπως συμβαίνει κάθε εποχή, ο Χριστός βρίσκεται ενσαρκωμένος σε κάποιο ανθρώπινο πόλο πάνω στη γη. Έτσι είχαν και θα έχουν την ευλογία και την καθοδήγησή Του και αυτοί που έζησαν πριν 10.000 ή 100.000 χρόνια πριν από τον Ιησού και αυτοί που θα ζήσουν 20.000 και 200.000 χρόνια μετά από Αυτόν, για να επιτύχουν το σκοπό της ανθρώπινής τους ύπαρξης, που σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και τις φιλοσοφίες, είναι η ένωση τους *(της ψυχής τους)* με τον Πατέρα, η Θέωση. Ο Ιησούς έζησε και πέθανε, ο Χριστός υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει όσο υπάρχουν άνθρωποι πάνω σ'αυτή τη γη. Την αναγκαιότητα της διαρκούς ύπαρξης ενός Θεανθρώπου πάνω στη γη, την αντιλαμβανόμαστε όταν διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο του μεγάλου μύστη Ιωάννη, τα λόγια του Κυρίου:

«...εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι'εμού. Εάν γνωρίσετε εμέ και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει...» (Ιωαν ιδ:6-7).

«...πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός μου και ουδείς γιγνώσκει τον Υιόν ειμή μόνον ο Πατήρ. Ουδέ τον Πατέρα γιγνώσκει τις ειμή μόνον ο Υιός και εις όντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψη Αυτόν...» (Ματθ. ια:27).

«...εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας μέχρι της συντελείας του αιώνος...» (Ματθ. κη:20).

Όλα αυτά σημαίνουν ότι: Μόνο ο Θεάνθρωπος που βρίσκε-

ται πάντοτε πάνω στη γη, μπορεί οδηγήσει τον καθένα από εμάς στη Θέωση.

Και ακόμα όταν ο Ιησούς λέει:

«Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ εάν δεν ελκύση αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με» (Ιωαν στ:44).

«Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ εάν δεν είναι δεδομένον υπό του Πατρός μου» (Ιωαν στ:65).

Αυτό σημαίνει οτι: Μόνο με τη Θεία Χάρη μπορεί κανείς να συναντήσει το Θεάνθρωπο της εποχής του.

Αν λοιπόν ο Θεάνθρωπος δεν ήταν πάντοτε πάνω στη γη, πως θα Τον εύρισκαν οι άνθρωποι όλων των εποχών για να τους οδηγήσει στον Πατέρα; Μέσα από τα βιβλία ή από τους εκάστοτε θρησκευτικούς ταγούς; Από τα βιβλία που μέσα στους αιώνες έχουν τόσο παραποιηθεί, ώστε τον Ιησού, την προσωποποίηση της αγνότητας, της ταπεινότητας, της αγάπης και της συγνώμης να Τον παρουσιάζουν σαν τιμωρό που καταριέται μια συκιά να ξεραθεί, γιατί τον μήνα Απρίλιο δεν είχε σύκα και άλλοτε Τον παρουσιάζουν σαν έναν φανατικό που αναποδογυρίζει τα τραπέζια των εμπόρων στο Ναό του Σολωμόντος; Είναι δυνατόν ένας Θεάνθρωπος να έχει βιαιότητα; Είναι δυνατόν Αυτός που λέει αν σε χτυπήσουν στο πρόσωπο από τη μιά μεριά να στρίψεις και την άλλη ή να συγχωρούμε όχι επτά αλλά εβδομήντα επτά φορές, ο Ιδιος να αναποδογυρίζει τραπέζια και να κρατάει μαστίγιο;

«...ιδών μίαν συκήν επί της οδού ήλθε προς αυτήν και ουδέν ηύρεν επ'αυτής ειμή φύλλα μόνον και λέγει προς αυτήν, να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον αιώνα. Και πορευθύς εξηράνθη η συκή...» (Ματθ. κα:19).

«...και ανέτρεψε τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς...» (Ματθ. κα:12).

Μήπως ακόμα οι αναζητητές του μέλλοντος θα οδηγηθούν να βρουν τον Θεό από τους ιερείς και τους ιεροκύρηκες που αιώνες τώρα μαλώνουν για το ποιό είναι το καλό και ποιο το κακό βάπτισμα και αν το νέο η το παλιό ημερολόγιο είναι το πιο σωστό;

Τα βιβλία και οι θρησκευτικοί ηγέτες είναι ποτέ δυνατό να οδηγήσουν τον άνθρωπο *(την ψυχή του)* στο πεπρωμένο του, πίσω στον Θεό; Μόνο ο Θεάνθρωπος είναι δυνατόν να επιτελέσει αυτό το νομοτελειακό Εργο και γι' αυτό ο Πατέρας έχει προβλέψει ώστε ο Μονογενής Υιός Του να βρίσκεται πάντοτε ανάμεσά μας πάνω στη γη, όλες τις εποχές, μέσα σε κάποιον ανθρώπινο πόλο, ζωντανός για να μπορεί να μας μιλάει, να μας διδάσκει και να μας οδηγεί εξωτερικά και Εσωτερικά στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Ο Ιησούς στα τρία χρόνια που δίδαξε, στους μεν όχλους έδωσε την «Εξωτερική Διδασκαλία» με παραβολές και παρομοιώσεις ενώ για τους μαθητές Του επεφύλαξε καλύτερη τύχη. Αρχικά τους έδωσε γήινες γνώσεις και στη συνέχεια γνώσεις των Εσωτερικών κόσμων που δεν είχαν ούτε σοφοί ούτε προφήτες.

«...εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς δια παραβολών...» (Λουκ η:10).

«...εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της Βασιλείας των Ουρανών, εις εκείνους δε τους έξω, δια παραβολών τα πάντα γίνονται...» (Μαρκ. δ:11).

«...εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της Βασιλείας των Ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη...» (Ματθ. ιγ:11).

Και ακόμα λίγο πριν φύγει από το γήϊνο επίπεδο τους μίλησε για την «Εσωτερική Διδασκαλία» που επρόκειτο να λάβουν απο τον «Παράκλητο» μετά την αποχώρησή Του, για να κατακτήσουν οι ίδιοι τη Βασιλεία των Ουρανών αλλά και για να συνεχίσουν μετά από Αυτόν το Εργο Του πάνω στη γη. Όπως ήδη αναφέρθηκε, η ανεύρεση μέσα σε πετρώματα οστών που με τη μέθοδο του ραδιενεργού άνθρακα και της οπτικής θερμοανταύγειας βρέθηκε να είναι ηλικίας μερικών εκατομμυρίων ετών και στη συνέχεια με την αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος *(DNA)* καθορίστηκε ότι τα οστά αυτά ανήκαν σε ανθρώπους και όχι σε πιθήκους, ανθρωπίδες ή ανθρωποειδή και έτσι επιβεβαιώθηκαν οι μυστικιστικές παραδόσεις σύμφωνα με τις οποίες

ο άνθρωπος δεν έχει ιστορία μερικών χιλιάδων ετών πάνω σε αυτή γη αλλά αρκετών εκατομμυρίων ετών και επομένως οι πληροφορίες που παίρνουμε μέσα από τις Εβραϊκές Γραφές για τον Αδάμ και την Εύα, έχουν ένα μάλλον αλληγορικό χαρακτήρα. Τα πορίσματα της σύγχρονης επιστήμης επιβεβαιώνουν τις πληροφορίες που μας έχουν δώσει οι μεγάλοι πνευματικοί δάσκαλοι της Ανατολής για την παλαιότητα και την εξέλιξη του κόσμου και δικαιολογούν τη λύσσα με την οποία το Εβραιο-χριστιανικό ιερατείο του περασμένου αιώνα πολέμησε μετά μανίας τις σήμερα γενικά αποδεκτές θεωρίες του Δαρβίνου όπως τις περιγράψαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο.

Οι μεγάλοι πνευματικοί δάσκαλοι μας λένε ακόμα ότι ο Ιησούς Χριστός υπήρξε ο Θεάνθρωπος της εποχής του και ότι η Θεϊκή Του υπόσταση, ο Χριστός προϋπήρξε της υλικής του μορφής ως Ιησούς και ακόμα ότι αυτή η Θεϊκή του υπόσταση υπάρχει και θα υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη, όσο θα υπάρχουν άνθρωποι όπως και ο ίδιος ο Ιησούς επιβεβαιώνει στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο όπως θα δούμε λίγο πιο κάτω.

Ο Ιησούς ως άνθρωπος ήταν υιός του Ιωσήφ και της Μαρίας, σαν Χριστός όμως, ως Θεάνθρωπος, ήταν γραμμένο από τους προφήτες ότι θα ήταν απόγονος που θα προερχόταν από τη φυλή του Δαυίδ. Όμως ο πολύς κόσμος δεν μπορούσε να καταλάβει τη διττή φύση του Θεανθρώπου και αυτό φαίνεται από αυτά που γράφει ο Ιωάννης (Ζ: 40).

«…Άλλοι έλεγαν ούτος είναι προφήτης, άλλοι έλεγαν ούτος είναι ο Χριστός, άλλοι δε έλεγαν, μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; Σχίσμα λοιπόν έγινε μεταξύ του όχλου δι' Αυτόν…»

Ρόλος και Αποστολή του Θεανθρώπου

Ο Θεάνθρωπος έχει δύο φύσεις αλλά και δύο ειδών διδασκαλίες. Τη μία διδασκαλία τη δίνει ως άνθρωπος σε άνθρωπο και είναι η διδασκαλία του «στους όχλους», συνήθως με

παραβολές όπως αναφέρεται στη Βίβλο. Η άλλη είναι η «μυστικιστική ή Εσωτερική διδασκαλία» την οποία δίνει «στους λίγους και εκλεκτούς» μαθητές του, αυτούς που η Γραφή λέει πως «και οι τρίχες του κεφαλιού τους είναι μετρημένες».

Συγκεκριμένα για την Εσωτερική διδασκαλία, που σκοπός και τέλος της σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και όλες τις φιλοσοφίες είναι η Θέωση, αναφέρει ο Ιωάννης ότι μόνο μέσα από τον Θεάνθρωπο μπορεί να επιτευχθεί και γι' αυτό είναι πρόδηλο ότι πρέπει να βρίσκεται πάνω στη γη ένας Θεάνθρωπος όλες τις εποχές, *«μέχρι τη συντέλεια του αιώνα»*:

Υπενθυμίζουμε τα σχετικά χωρία της Γραφής:

«…Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. Εάν γνωρίσετε εμένα και τον Πατέρα μου θέλετε γνωρίσει….» (Ιωαν. ιδ:6-7)

«…Πάντα παρεδόθησαν εις εμένα από τον Πατέρα μου και ουδείς γνωρίζει τον Υιό παρά μόνον ο Πατέρας, ουδέ τον Πατέρα γνωρίζει κανείς παρά μόνον ο Υιός και εκείνος στον οποίο ο Υιός θελήσει να αποκαλύψει τον Πατέρα…» (Ματθ. ια: 27).

« …Εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας μέχρι της συντέλεια του αιώνα…» (Ματθ. κη:20).

Η αμέσως πιο πάνω παράγραφος σε συνδυασμό με τα λόγια του Ιησού στην Κοιλάδα των Κέδρων, που απευθυνόμενος στον Πατέρα του λέγει «Το έργο που μου έδωσες εγώ το τελείωσα» είναι ενδεικτικά πως ο Ιησούς με τη φυσική του μορφή, το έργο που του ανέθεσε ο Πατέρας το τελείωσε, αλλά ως Χριστός με τη Θεϊκή του φύση, βρισκόταν, βρίσκεται και θα βρίσκεται πάνω στη γη όσο υπάρχουν άνθρωποι. Και ακόμα ο Ιωάννης αναφέρει ότι για να φθάσει κανείς στα ιερά πόδια του Θεανθρώπου, είναι ζήτημα Θείας Χάρης. Επαναλαμβάνουμε τα λόγια του Ιησού:

«…Ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν πρώτον δεν ελκύσει αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με …» (Ιωαν. στ:44).

«…Ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν δεν είναι δεδομένον υπό του Πατρός μου...» (Ιωαν. στ:65).

Ποιος είναι ο Εσωτερικός Διδάσκαλος ή Παράκλητος

Πληροφορίες για τον Παράκλητο* των Σημιτικών θρησκειών** η Γκουρού Ντεβ *(Guru Dev)* των Ινδουιστικών θρησκειών*** δεν έχουν διασωθεί μέχρι τις ημέρες μας πλην εκείνων που μας δίνει ο Ιωάννης, ορισμένοι Νεοπλατωνιστές Πατέρες της εκκλησίας και οι μεγάλοι μύστες και Διδάσκαλοι της Ανατολής.

** Η Ελληνική λέξη Παράκλητος δεν έχει μεταφραστεί σε καμία άλλη γλώσσα.*

*** Σημιτικές θρησκείες είναι αυτές που έχουν τη ρίζα τους στην αρχαία Εβραϊκή θρησκεία και είναι ο Σιωνισμός, ο Ζωροαστρισμός, ο Χριστιανισμός και ο Μωαμεθανισμός.*

**** Από τον Ινδουισμό προέκυψε ο Βουδισμός, ο Σιχισμός, ο Ταοϊσμός και ένα πλήθος άλλων μικρότερων σε αριθμό Ανατολικών θρησκειών και πίστεων.*

Ετυμολογικά «Παράκλητος» είναι αυτός που εμφανίζεται στον άνθρωπο με παράκληση, προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Σύμφωνα με τους μεγάλους μύστες και πνευματικούς Διδασκάλους, ***«Παράκλητος» είναι ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής στην Αστρική του μορφή.*** Είναι η μορφή του Υιού όπως εμφανίζεται Εσωτερικά στον μυημένο *(βαπτισμένο)*, σε αυτόν που έχει πάθος και λατρεία για τον Πατέρα.

Είπε ο Ιησούς στους μαθητές του:

«… Ότε επιθυμήσετε να δείτε τον Υιό του Θεού και θέλουσι σας ειπούν εδώ είναι ή εκεί είναι μην υπάγετε. Αυτός θέλει είναι ‘‘εντός υμών’’, ως η αστραπή η απαστράπτουσα στον ουρανό. (Αστρική μορφή του Θεανθρώπου – ο Παράκλητος). Αυτός θέλει είναι ο Υιός του Θεού…».

Για το πως εμφανίζεται ο Παράκλητος με την Αστρική του μορφή, έχουμε μία περιγραφή από τρεις Ευαγγελιστές:

«…Και μεθ’ ήμέρας έξ παραλαμβάνει ο Ιησούς τον

Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλό, κατ' ιδίαν μόνους και μεταμορφώθηκε ενώπιον αυτών. Ενώ προσηύχοντο (διαλογίζονταν) αλλοιώθηκε η όψη του προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού έγιναν στιλπνά, λευκά ως χιών, οποία πλύστης επί της γης δεν δύναται να λευκάνει. Και εφάνη εις αυτούς Ηλίας μετά του Μωυσέως και ήσαν συλλαλούντες μετά του Ιησού... και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς και ήλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα περί του Παρακλήτου, "Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, Αυτού ακούετε" ... και περιβλέψαντες (όταν βγήκαν από τον διαλογισμό) δεν είδον πλέον ουδένα αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' αυτών. Ενώ δε κατέβαινον του όρους, παράγγειλε σε αυτούς να μη διηγηθώσι είς μηδένα όσα είδον....» (Μάρκος Θ:2-9 Λουκάς Θ:28-29).

Αναφερόμενος ο Ιησούς στη μορφή του σαν Παράκλητος είπε στους μαθητές του: *«...Ιδέστε τας χείρας μου και τους πόδας μου ότι αυτός εγώ είμαι. Ψηλαφήσατε με και ίδετε ότι πνεύμα είμαι, σάρκα και οστέα δεν έχω. Τότε διήνοιξαν αυτών τον νουν δια να καταλάβωσι τας Γραφάς, περί του Παρακλήτου...» (Λουκάς κδ:39,45)* και ακόμα τους είπε:

«...Τις εντολές μου φυλάξατε και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα και θέλει σας αποστείλει τον Παράκλητο, δια να μένει μεθ' υμών πάσας υμών τας ημέρας. Αυτός είναι το Πνεύμα της αλήθειας το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να γνωρίσει διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει περί αυτού. Σεις όμως θέλετε γνωρίσει αυτό, διότι μένει μεθ' υμών πάσας τας ημέρας και "εν υμίν" θέλει είσθε... δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς, έρχομαι πάλι προς εσάς (θα με βρίσκετε μέσα σας την ώρα του διαλογισμού σας). Επ' ολίγον ο κόσμος δεν με βλέπει, σεις όμως θέλετε με βλέπετε να ζω "εν υμίν" και σεις θέλετε ζείτε με τον Παράκλητο ...εάν τας εντολάς μου φυλάξετε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου...» (Ιωάν. ιδ:15-19: ιε:10).

«...Ταύτα λάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών. Ο δε Παράκλητος, τον οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ

μου προς εσάς, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα τα άνωθεν περί του Πατρός και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπα προς εσάς…» (Ιωάν. ιδ:25-26).

«…Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα (εσωτερικά πνευματικά επίπεδα)…. Υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον και πάλιν επανέρχομαι (ως Παράκλητος) και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν και σας οδηγήσω, δια να έρχεστε και σεις όπου είμαι εγώ…» (Ιωαν. ιδ:2-3).

Την υπόσχεσή του να είναι διαρκώς μαζί με τους μαθητές του, την τηρεί ο Ιησούς, γι' αυτό προσευχόμενος στην Κοιλάδα των Κέδρων εκλιπαρεί τον Πατέρα για τους μαθητές του και Του λέει:

«…Πάτερ άγιε, το έργον το οποίο μου έδωκες δια να κάμω, το τελείωσα…. φανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους (μαθητές) τους οποίους συ μου έδωσες εκ του κόσμου…. Τώρα γνώρισαν ότι πάντα όσα μου έδωσες παρά σου είναι … εγώ περί αυτών παρακαλώ, δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων τους οποίους συ μου έδωσες…. Πάτερ άγιε φύλαξε αυτούς… αγίασε αυτούς … Πάτερ δίκαιε εκείνους τους οποίους μου έδωσες, θέλω όπου είμαι εγώ να είναι και εκείνοι μαζί μου…»

Και για να επιβεβαιώσει την «ερωτική», με τη μυστικιστική έννοια του όρου, Αγάπη του Διδάσκαλου για τους μαθητές του, τους λέγει: *«…Μεγαλύτερη Αγάπη από αυτή δεν έχει κανείς, ώστε να βάλει την ψυχή αυτού υπέρ των φίλων του. Σεις είσθε οι φίλοι μου …» (Ιωαν. ιε:13).*

Και σχετικά με την Εσωτερική διδασκαλία που θα συνέχιζε να δίνει με τη μορφή του σαν Παράκλητος πλέον, λέει στους μαθητές του: *«…Συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ, διότι αν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει έλθει προς εσάς…» (Ιωαν, ιστ:7).* Που σημαίνει πως τους «συμφέρει να φύγει από το Υλικό επίπεδο» γιατί οι μαθητές του, που σημειωτέων δεν ήταν μόνο 12 αλλά πολύ περισσότεροι, είχαν την προσοχή τους στην καθημερινότητα, στην εξωτερική διδασκαλία και τα θαύματα, ενώ είχε έρθει ο καιρός να πάρουν με εσωστροφή και διαλογι-

σμό την Εσωτερική διδασκαλία από τον Παράκλητο, να φωτιστούν και να πληρωθούν πνεύματος Αγίου για να επιτελέσουν το Έργο που τους εμπιστεύτηκε αργότερα ο Διδάσκαλός τους. Αυτό βεβαιώνεται από τον Ιωάννη, στου οποίου το Ευαγγέλιο διαβάζουμε:

«…Ταύτα λάλησα προς εσάς ενώ βρίσκομαι μεθ' υμών. Ο δε *Παράκλητος, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπα προς εσάς…. Έτι πολλά έχω να ειπώ προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζετε αυτά …. Όταν όμως έλθει ο Παράκλητος, εκείνος θέλει σας οδηγήσει εις πάσα την αλήθεια, εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς…» (Ιωαν. ιστ:12-14).*

«…Ολίγον και δεν με βλέπετε και ολίγον και θέλετε με βλέπετε…»

Τα λόγια αυτά παραξένεψαν τους μαθητές του και όπως λέει ο Ιωάννης:

«… Τότε τινές των μαθητών αυτού είπαν προς αλλήλους. Τι είναι τούτο το οποίον λέγει; ολίγον και δεν με βλέπετε και πάλιν ολίγον και θέλετε με βλέπετε; τούτο το ολίγον δεν ξέρουμε τι λαλεί. Εννοήσας λοιπόν ο Ιησούς, είπε προς αυτούς. "αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλάψει και θρηνήσει δι εμέ, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθεί εις χαράν …. θέλει χαρεί η καρδία σας και τη χαρά σας ουδείς δυνηθεί να αφαιρέσει από σας. Έρχεται γαρ η ώρα που δεν θέλω σας ομιλήσει πλέον δια παραβολών αλλά ο Παράκλητος παρρησία θέλει σας αναγγείλει περί του Πατρός"…» (Ιωαν. ιστ: 17-25).

Αυτήν την αναγγελία περί του Πατρός, αυτήν την Εσωτερική διδασκαλία θα τους έδινε μέσα από τον διαλογισμό τους, γιατί στο φυσικό επίπεδο με λόγια που προφέρονται με το στόμα και ακούγονται με τα αφτιά δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό από κανένα το μεγαλείο του Πατέρα, καθώς και η λαμπρότητα των Εσωτερικών κόσμων.

Ακόμα όπως λένε οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι, η

προϋπόθεση και η μεθοδολογία για να έλθει ο Παράκλητος είναι ο διαλογισμός. Γι' αυτό λίγο πριν φύγει ο Ιησούς, είπε στους μαθητές του: *«...Σεις καθίσατε (εν διαλογισμώ) στην πόλη της Ιερουσαλήμ εωσότου ενδυθείτε δύναμιν εξ ύψους και εγώ τότε, θέλω σας αποστείλει (τον Παράκλητο), την επαγγελία του Πατρός μου...» (Λουκ. κδ:49).*

Μελετώντας αυτές τις περικοπές του Ευαγγελίου βλέπουμε τον Ιησού να υπόσχεται, όχι στα πλήθη αλλά στους μαθητές του, ότι αν τηρήσουν τις εντολές Του, μετά την αποχώρησή Του από τη γη, δε θα τους εγκαταλείψει αλλά θα ξανάρθει κοντά τους όχι με σάρκινο σώμα, αλλά με τη μορφή πνεύματος, σαν Παράκλητος για να συνεχίσει τη διδασκαλία του, όχι πλέον με παραβολές αλλά ευθέως *(παρρησία)* και θα τους αποκαλύψει τον Δρόμο που οδηγεί στον Πατέρα, γεγονός που δεν μπορούσε να λάβει χώρα τότε που η διάνοια τους ήταν ακόμα περιορισμένη, γιατί λειτουργούσαν με τον Υλικό τους νου. Γι'αυτόν τον Εσωτερικό δρόμο που οδηγεί στη Θέωση διαβάζουμε στη Βίβλο: *...«Ερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων πότε έρχεται η βασιλεία των Ουρανών (η Θέωση) απεκρίθη προς αυτούς. Δεν έρχεται η βασιλεία του Θεού ώστε να παρατηρείται ουδέ θέλουσι ειπεί ότι Ιδού εδώ είναι ή Ιδού εκεί. Η Βασιλεία του Θεού είναι* ***εντός*** *ημών...». (Λουκ. ιζ:20).* Σαν Παράκλητος *(Εσωτερικός Διδάσκαλος)* θα τους υποδείκνυε ο Ιησούς τον Εσωτερικό Δρόμο που οδηγεί στον Πατέρα.

Στο τέλος, ο Διδάσκαλος Ιησούς λέει στους μαθητές του να μη στεναχωρηθούν που θα χάσουν την φυσική του μορφή διότι θα χαρούν πολύ όταν Τον δουν ως πνεύμα με τη μορφή του Παράκλητου. Είναι ωφέλειά σας να φύγω ως άνθρωπος και να έρθω σαν Παράκλητος τους λέει και τους προτρέπει να περιμένουν στην Ιερουσαλήμ διαλογιζόμενοι, μέχρι να τους δοθεί η Χάρη να αποκτήσουν την Εσωτερική όραση.

Συμπερασματικά για αυτή την έβδομη κατηγορία πνευματικών δασκάλων μπορούμε να πούμε πως: Μόνον η Θεάνθρωπος Δύναμη, ο ένας και μοναδικός Χριστός όπως εκδηλωνόταν, εκδηλώνεται και θα εξακολουθεί να εκδηλώνεται πάνω στη γη

όλους τους αιώνες των αιώνων, μπορεί να οδηγήσει εμάς τους ανθρώπους *(τις ψυχές μας δηλαδή)* στον τελικό στόχο, τη Θέωση, και αυτό μέσα από τον διαλογισμό. Η Θέωση νομοτελειακά θα επιτευχθεί κάποτε από όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους, νωρίτερα ή αργότερα, πάντα με τη Θεία Χάρη και με τη δική μας πνευματική προσπάθεια και εργασία.

Ε. Κεφάλαιο

Χριστιανική θρησκεία

Σε αυτό το κεφάλαιο θεωρήθηκε χρήσιμο να αναφερθούμε με συντομία σε ορισμένα θέματα που έχουν σχέση με τον Χριστιανικό μυστικισμό σε συνδυασμό με τη Χριστιανική θρησκεία, την εξωτερική ή εκκλησιαστική της πλευρά και την Εσωτερική ή μυστικιστική πλευρά της.

Η εκκλησιαστική πλευρά είναι θεωρία με κακά έως πολύ κακά παραδείγματα και η μυστικιστική είναι εκείνη που αν την ακολουθήσει κανείς θα εκπληρώσει τον Θείο σκοπό για τον οποίο βρέθηκε πάνω σ'αυτή τη γη.

Γενικά οι θρησκείες έχουν δύο πλευρές. Μία εξωτερική ή εκκλησιαστική πλευρά που την υπηρετούν ιερείς και θεολόγοι και την Εσωτερική ή μυστικιστική που είναι κοινή για όλες τις θρησκείες και ακολουθείται από τους Εσωτεριστές όλων των συστηματικών θρησκειών.

Διαβάσαμε σε προηγούμενα κεφάλαια σχετικά με τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό. Έγινε λόγος για την ανθρώπινή του υπόσταση, τον Ιησού αλλά και για τη Θεϊκή του φύση, τον Χριστό. Ο Ιησούς και η διδασκαλία του είναι η πεμπτουσία του Χριστιανικού μυστικισμού και τα πιο βαθειά νοήματα της Διδασκαλίας του αυτής δόθηκαν μέσα από το Ευαγγέλιο του μεγάλου μυστικιστή Ευαγγελιστή Ιωάννη. Δυστυχώς η αυθεντική Εσωτερική διδασκαλία του Ιησού για πολλούς λόγους γνωστούς και αγνώστους δεν διεσώθη αλλά από τα στοιχεία που υπάρχουν είναι βέβαιο ότι υπήρξε.

Και οι τέσσερις Ευαγγελιστές αναφέρουν ότι ο Ιησούς είχε δύο ειδών διδασκαλίες και γι' αυτό όταν τον ρώτησαν γιατί ομι-

λεί με παραβολές, απάντησε ότι με παραβολές μιλούσε στους «όχλους», ενώ στους μαθητές του έλεγε ότι: *«Σε σας εδόθη να γνωρίζετε όσα σοφοί και προφήτες δεν γνωρίζουν».*

Η θεωρία της εκκλησιαστικής πίστης μας διδάσκει ότι, ο άνθρωπος γεννιέται με μία ψυχή η οποία μετά το θάνατό του παραμένει ανάλογα με τις καλές ή κακές του πράξεις σε ένα παράδεισο ή μια κόλαση μέχρι που κάποτε ο Ιησούς θα ξαναέρθει στη ζωή και θα κρίνει όλους τους ανθρώπους και οι μεν «καλοί» θα επανέλθουν στη ζωή και θα ζήσουν αιώνια οι δε «κακοί» θα παραμείνουν για πάντα στη φοβερή κόλαση και θα υφίστανται στο διηνεκές φοβερά μαρτύρια, καθώς: *«Εν τω Άδη ουκ έστι μετάνοια».* Βέβαια οι εκδικητικές εκ μέρους του Θεού απόψεις όσον αφορά τους «κακούς» όπως μας τις παρουσιάζουν οι θεολόγοι είναι αντίθετες με τις διδασκαλίες του Ιησού που ο Ίδιος, υπήρξε η προσωποποίηση της Αγάπης, της συγχώρεσης και της αγνότητας. 'Ομως οι ταγοί της θρησκείας φρόντισαν μέσα στους αιώνες αντί με το παράδειγμά τους να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην Αγάπη του Θεού, να τους παρακινήσουν να προκαλέσουν πόνο και δυστυχία σε άλλους ομόθρησκους ή ετερόθρησκους, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενο κεφάλαιο. Όμως εκτός από τη βία που μεταχειρίστηκαν πολλοί για να επιβάλουν τις θρησκευτικές τους αντιλήψεις, χρησιμοποίησαν και άλλες αντιχριστιανικές μεθόδους και πράξεις οι οποίες οδήγησαν τους ανθρώπους μακριά από τις θρησκείες και τους έφεραν μέσα στους αιώνες σε αντιπαράθεση, με αποτέλεσμα διαμάχες και θρησκευτικούς πόλεμους που ήταν οι πιο αιματηροί της ιστορίας και γίνονταν τάχα στο όνομα του Χριστού ή της Χριστιανικής πίστης και παράδοσης.

Αλλά και προσωπικές φιλοδοξίες και εμπάθειες κρατούν διαρκώς τους πιστούς των θρησκειών σε αναβρασμό και σύγκρουση. Ο διαχωρισμός της Ανατολικής και της Δυτικής εκκλησίας, οι αιρέσεις, τα Απόκρυφα Ευαγγέλια, οι φοβέρες με το 666, η αμφιλεγόμενη και τιμωρός Αποκάλυψη του Ιωάννη, ο χρηματισμός για την απόκτηση τιμητικών θέσεων στη θρησκευτική ιεραρχία, το εμπόριο των αρχιεπισκοπικών και πατριαρχικών θρόνων, το εμπόριο ιερών (;) λειψάνων, τα ψέματα για να δικαιολογήσουν

ορισμένες καταστάσεις όπως το Τίμιο ξύλο, η Ιερά σινδόνη, το Θείο Δισκοπότηρο και τόσα άλλα, υπήρξαν αιτίες για να υπάρχει μέχρι σήμερα μια επιφυλακτικότητα προς τους διακόνους της εκκλησίας.

Το Σχίσμα των Εκκλησιών

Σήμερα είναι φανερό ότι το σχίσμα των εκκλησιών δεν είχε δογματική αλλά οικονομικοπολιτική χροιά. Η αξίωση της Ρώμης για τα πρωτεία του Πάπα αφορούσε κυρίως την επιρροή της Ανατολικής ή της Δυτικής εκκλησίας στις νέες χώρες. Οι χώρες αυτές δεν είχαν ακόμα προσδεθεί οριστικά σε κάποια από τις εκκλησίες, αλλά επειδή οι δεσμοί με το Φανάρι ήταν ευκρινώς ισχυρότεροι, λόγω της συμβολής αν όχι επιδίωξης της Κωνσταντινούπολης στον προσηλυτισμό τους, διαφαινόταν ότι θα κατέληγε στη δική του σφαίρα επιρροής. Αυτό θεωρήθηκε μεγάλο πλήγμα για το Βατικανό και τούτο διότι τον 11ο αιώνα που συνέβαιναν όλα αυτά, ούτε το Βατικανό αλλά ούτε και η Ευρώπη είχε τη δύναμη και την οργάνωση του Βυζαντίου. Έτσι η επικυριαρχία στις τότε πολυπληθείς χώρες των σλαβικών Βαλκανίων και της Ρωσίας θα προσέδιδε μεγάλο κύρος, δύναμη και χρήμα στον επικυρίαρχο.

Κατά τον 4ο αιώνα ο Χριστιανισμός ανακηρύχθηκε μεν επίσημη θρησκεία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας με αποτέλεσμα να διατηρηθεί η ενότητα του κράτους, όχι όμως και ο προσωπικός δρόμος των ανθρώπων προς το Θείο.

Το Σχίσμα αρχίζει επίσημα το Σάββατο 16 Ιουλίου 1054 μ.Χ. όταν τρεις απεσταλμένοι του Πάπα υπό τον καρδινάλιο Ουμβέρτο μπήκαν την ώρα της Θείας Λειτουργίας στην Αγία Σοφία, στην Κωνσταντινούπολή και άφησαν επάνω στην Αγία Τράπεζα τη Βούλα του Πάπα με την οποία αφόριζε τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ Κηρουλάριο. Κατόπιν τούτου και η Ανατολική εκκλησία αφόρισε τη Δυτική.

Από τότε επικράτησε για αιώνες εχθρότητα και μίσος μεταξύ

Ανατολικής και Δυτικής εκκλησίας. Τέσσερις αιώνες αργότερα οι Οθωμανοί πολιόρκησαν και τελικά κατέλαβαν την Κωνσταντινούπολη μετά την άρνηση του Πάπα να στείλει το ισχυρότατο ναυτικό του να ανεφοδιάσει την Πόλη, θεωρώντας ότι ήταν μια ευκαιρία να καταληφθεί η Κωνσταντινούπολη για να επικρατήσει η Δυτική Χριστιανική εκκλησία και έτσι α δοξασθεί ο Πάπας. Έκτοτε το μίσος μεταξύ των δύο εκκλησιών γιγαντώθηκε.

Η Αποκάλυψη του Ιωάννη

Η Αποκάλυψη του Ιωάννη θεωρείται ότι κρύβει τα μυστικά του τέλους της ανθρωπότητας όπως η Γένεση της Βίβλου περιέχει την ιστορία της καταγωγής της. Συγγράφηκε στα Ελληνικά το 95 μ. Χ. από τον Απόστολο Ιωάννη που ζούσε τότε επί αυτοκράτορα Δομιτιανού, εξόριστος στην Πάτμο. Ήταν γιος του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης, γεννήθηκε στη Βηθεσδά και ήταν ψαράς.

Πολλοί ιστορικοί είναι πεισμένοι ότι ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ο γιος του Ζεβεδαίου όπως αναφέρεται στο Μάρκο (ι: 35-37) πέθανε μαρτυρικά το 62 ή 70 μ.Χ. δηλαδή 30 χρόνια πριν γραφτεί η Αποκάλυψη και δεν μπορεί να είναι συγγραφέας της «Αποκάλυψης» γιατί ο Ιωάννης της Αποκάλυψης αναφέρεται ότι πέθανε στις μέρες του αυτοκράτορα Τραϊανού μεταξύ 98 και 117 μ.Χ. Αλλά τι λέει η Αποκάλυψη; Στην Πάτμο, ένας οραματιστής που υποστηρίζει ότι ονομάζεται Ιωάννης ευρισκόμενος σε κατάσταση έκστασης, βλέπει να εμφανίζεται μπροστά του ο Κύριος. Αυτός του αναθέτει να γράψει επιστολές στις επτά Χριστιανικές κοινότητες της Μικράς Ασίας. Οι επιστολές περιέχουν κυρίως ηθικές παραινέσεις κατά τα πρότυπα των προφητειών της Βίβλου.

Στη συνέχεια, ο οραματιστής: *«Αντιλαμβάνεται τον Θεό μέσα στη δόξα Του. Κρατάει ένα σφραγισμένο βιβλίο, τις σφραγίδες του οποίου αφαιρεί το Αρνίον. Το σπάσιμο των σφραγίδων προκαλεί την εμφάνιση τεσσάρων αλόγων με*

διαφορετικά χρώματα. Με το σπάσιμο της έβδομης και τελευταίας σφραγίδας, εμφανίζονται επτά άγγελοι με σάλπιγγες, προμηνύοντες τις δοκιμασίες που θα προηγηθούν της βασιλείας των εκλεκτών. Κατόπιν εμφανίζεται ένας άγγελος κρατώντας ένα βιβλίο το οποίο πρέπει να «καταπιεί» ο οραματιστής (όπως έγινε και με τον Ιεζεκιήλ, που κατάπιε ένα βιβλίο) και στη συνέχεια ανατίθεται στον Ιωάννη να μετρήσει την επουράνια πολιτεία. Ηχεί όμως η έβδομη σάλπιγγα. Ο ουρανός ανοίγει και ο οραματιστής παραβρίσκεται στη μάχη της γυναίκας και του δράκοντα. Το τέρας διαδέχονται δύο θηρία, το πρώτο με επτά κεφάλια, το δεύτερο με δύο κέρατα. Έπειτα εμφανίζεται πάλι το Αρνίον, ακολουθούμενο από χιλιάδες ανθρώπους και μετά ο Ιωάννης παρακολουθεί επτά αγγέλους που κρατούν επτά φιάλες, να φέρουν τις επτά πληγές συνεπεία του θυμού του Θεού. Ακολουθεί η τιμωρία της Βαβυλώνας της πόρνης. Ο οραματιστής θριαμβεύει και παρουσιάζεται ένα λευκό άλογο με τον ιππέα του, ο οποίος αιχμαλωτίζει το θηρίο και το αλυσοδένει για χίλια χρόνια. Οι μάρτυρες βασιλεύουν. Ο Σατανάς εμφανίζεται πάλι αλλά για μια ακόμα φορά ηττάται, τα έθνη κρίνονται και η επουράνια Ιερουσαλήμ ακτινοβολεί σε όλη της τη δόξα».

Αυτό το «παρανοϊκό» κείμενο, αν το συγκρίνουμε με τα Ευαγγέλια, τις πράξεις των Αποστόλων και τις Επιστολές, καταλήγουμε υποχρεωτικά στο συμπέρασμα ότι η Αποκάλυψη είναι γραμμένη σε ένα εντελώς διαφορετικό ύφος. Η μυστηριώδης διάστασή της ενισχύεται ακόμα περισσότερο από την αντίθεση όπου υπάρχει ανάμεσα στο περιεχόμενό της και σε εκείνο της υπόλοιπης Καινής Διαθήκης. Η ιστορική διάσταση του Χριστιανικού μηνύματος αποσιωπάται σχεδόν ολοκληρωτικά στην Αποκάλυψη. Έτσι η αυθεντικότητα αυτού του παράξενου βιβλίου αμφισβητήθηκε ήδη από τα πρώτα Χριστιανικά χρόνια. Ο Διονύσιος ο Αλεξανδρινός είχε επισημάνει από τον 3ο αιώνα ότι ήταν ελάχιστες έως μηδαμινές οι πιθανότητες ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής να είναι και ο συγγραφέας της «Αποκάλυψης». Πατέρες της

εκκλησίας όπως ο Κύριλλος από την Ιερουσαλήμ, ο Γρηγόριος ο Ναντζιανζηνός, ο Θεοδώρητος Κύρρου, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος και άλλοι δεν αποδεχόταν τα δόγματα που περιέχει αυτό το κείμενο και έτσι εξηγείται για ποιο λόγο η εκκλησία για περισσότερα από 300 χρόνια απέρριπτε την Αποκάλυψη, θεωρώντας την σαν έργο ενός αιρετικού, του Κήρινθου.

Η ορθόδοξη εκκλησία το είχε εξαιρέσει από τον κατάλογο των ιερών βιβλίων και χρειάστηκε να γίνει η Σύνοδος της Λαοδικείας ώστε η Αποκάλυψη να γίνει αποδεκτή από τους θεολόγους εκείνης της εποχής, διότι θεωρήθηκε ότι οι φοβέρες που περιείχε θα φόβιζαν τον κόσμο και έτσι θα γινόταν καλύτεροι Χριστιανοί.

Τα Απόκρυφα Ευαγγέλια

«Απόκρυφα», «ακανόνιστα», «νόθα» και «ψευδεπίγραφα» χαρακτηρίστηκαν εκείνα τα βιβλία της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης που αν και φέρονται ότι γράφτηκαν από σπουδαία ονόματα της Βίβλου, έχουν αποκλειστεί από τους κανόνες της Αγίας Γραφής.

Λέγεται ότι τα κείμενα αυτά γράφτηκαν για να συμπληρώσουν ορισμένα κενά από διηγήσεις της Βίβλου, για παρηγοριά των πιστών, για να υποστηριχθούν αιρετικές δοξασίες και ακόμα ότι είναι αποκυήματα φαντασίας και παραμορφώσεις της αλήθειας. Πολλά από τα απόκρυφα αποκλείστηκαν και από τη Συναγωγή και από την εκκλησία και άλλα μόνο από τη μία πλευρά ή μόνο από την άλλη. Ακόμα άλλα θεωρούνται κανονικά από τους Καθολικούς και τους Διαμαρτυρόμενους και άλλα από τους Ορθόδοξους Χριστιανούς. Τα απόκρυφα βιβλία διακρίνονται σε: Απόκρυφα της Παλαιάς Διαθήκης και Απόκρυφα της Καινής Διαθήκης.

Υπάρχουν και τα «Άγραφα Λόγια του Ιησού», που είναι κείμενα με διάλογους του Ιησού που βρέθηκαν σε περγαμηνές όπως αυτή του 1907 που περιέχει διάλογο του Ιησού με τους Φαρισαίους περί Λευιτικής και Εσωτερικής καθαρότητας.

Ακόμα βρέθηκε και «Αλληλογραφία του Ιησού» με το βασιλέα της Έδεσσας Άβγαρο που από πολλούς Χριστιανούς αλλά κυρίως από μη Χριστιανούς επιστήμονες θεωρείται εξαιρετικά πιθανό αυτή η αλληλογραφία να είναι γνήσια!

Πώς διασώθηκαν θρησκευτικά κείμενα και πως άλλα κάηκαν

Τα πολύ παλαιά θρησκευτικά κείμενα γράφτηκαν σε παπύρους που κατασκεύαζαν τα αρχαία χρόνια στην Αίγυπτο από ένα φυτό του Νείλου.

Το 2ο αιώνα π.Χ. βασιλιάς της Αιγύπτου ήταν ο Πτολεμαίος που ήταν πολύ περήφανος για τη Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Αλλά και ο Ευμένης ο βασιλιάς της Περγάμου ήταν περήφανος για τη δική του ξακουστή βιβλιοθήκη στην Πέργαμο.

Όμως ο Πτολεμαίος από αντιζηλία απαγόρευσε την εξαγωγή παπύρου από την Αίγυπτο προς την Πέργαμο και τότε ο Ευμένης διέταξε τους σοφούς του να βρουν άλλο μέσο για να μπορούν να γράφουν βιβλία στην Πέργαμο. Αποτέλεσμα ήταν να βρουν ένα τρόπο να επεξεργάζονται δέρματα προβάτων και έτσι ανακαλύφθηκε στην Πέργαμο η περγαμηνή, ένα πολύ καλύτερο μέσο από τους παπύρους και μάλιστα πολύ πιο ανθεκτικό. Έτσι εμείς σήμερα οφείλουμε πολλά στον εγωισμό του Πτολεμαίου γιατί με την ανακάλυψη της περγαμηνής διατηρήθηκαν πολλά γραπτά μέχρι την εποχή που άρχισε να χρησιμοποιείται το χαρτί.

Εκτός όμως από τη συγγραφή βιβλίων, παρατηρήθηκε μέσα στους αιώνες και καταστροφή βιβλίων. Η συστηματική λογοκρισία, η απαγόρευση των βιβλίων και η καύση τους είναι η συνήθης πρακτική ηγεμόνων και δικτατόρων από τα αρχαία χρόνια μέχρι ακόμα και τις ημέρες μας, καθώς αποδείχθηκε ότι ένα πλήθος αγράμματων και αμαθών υπηκόων κυβερνάται ευκολότερα από ένα λαό που διαβάζει.

Η αρχή έγινε το 411 π.Χ. με την καύση των έργων του Πρωταγόρα στην Αθήνα και επαξίως συνέχισαν οι Μακκαβαίοι κατά

τη διάρκεια της εξέγερσής τους το 168 π.Χ. που έκαψαν την Ιουδαϊκή Βιβλιοθήκη της Ιερουσαλήμ. Αλλά και οι Ρωμαίοι δεν πήγαν πίσω. Μετά τον Καλιγούλα και τον Αύγουστο που έκαψαν ότι γραπτό έβρισκαν μπροστά τους, ο Διοκλητιανός έκαψε όλα Χριστιανικά βιβλία της Ρώμης. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη καύση βιβλίων που αναφέρεται στην ιστορία μετά την καύση της βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας πιθανώς από τον Θεόφιλο, τον αρχιεπίσκοπο Αλεξάνδρειας.

Είναι τα Ευαγγέλια θεόπνευστα;

Πολλοί θεωρούν τα τέσσερα Ευαγγέλια σαν θεόπνευστα ενώ άλλοι αμφισβητούν αυτή την πιθανότητα. Ο ίδιος ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας λέει ότι το Ευαγγέλιό του στηρίζεται σε «πληροφορίες ανθρώπων». Λέει στην αρχή του Ευαγγελίου του: *«Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξουν διήγηση περί των γεγονότων της εποχής εκείνης, από πληροφορίες αυτόπτων μαρτύρων, φάνηκε και σε μένα εύλογο να σου γράψω κράτιστε Θεόφιλε, δια να γνωρίζεις τη βεβαιότητα των πραγμάτων ...»*

Και βέβαια μπορεί το Ευαγγέλιο του Λουκά να ήταν ένα κείμενο που έστειλε ο Λουκάς σε κάποιο Θεόφιλο ή μπορεί να είναι ένα κείμενο που απευθύνεται σε κάθε θεόφιλο όπως είμαστε και εμείς. Άραγε μήπως όλα τα Ευαγγέλια δεν είναι θεόπνευστα και είναι στην πραγματικότητα απλές διηγήσεις; Ένα όμως είναι το γεγονός, πως όλοι οι μεγάλοι δάσκαλοι Ανατολής και Δύσης δέχονται το Ευαγγέλιο του Ιωάννη σαν ένα από τα πιο υπέροχα μυστικιστικά κείμενα, κυρίως γιατί κάνει αναφορά στον Παράκλητο, τον Εσωτερικό Διδάσκαλο, που είναι και η βάση του παγκόσμιου μυστικισμού. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης θεωρείται ότι υπήρξε ο θεμελιωτης του Χριστιανικού μυστικισμού, όπως και ο Ορφέας θεωρείται ως ο θεμελιωτης του Αρχαιοελληνικού μυστικισμού.

ΣΤ. Κεφάλαιο

Οι Νόμοι και τα δώρα του Θεού

Οι Νόμοι της Θεϊκής Δημιουργίας

Οι Διδάσκαλοι μας λένε ότι τρεις θεμελιώδεις νόμους έχει θεσμοθετήσει ο Θεός και αυτοί ισχύουν απαρέγκλιτα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Είναι ο «Νόμος ή οι Νόμοι της Φύσης», που ισχύουν μόνο στο Υλικό επίπεδο, ο «Νόμος ή οι Νόμοι του Κάρμα» που ισχύουν στα τρία κατώτερα επίπεδα δηλαδή το Υλικό, Αστρικό και το Αιτιατό και ο «Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης» που βασιλεύει μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία και που θεωρείται ο Νόμος των Νόμων και μπορεί να κατισχύσει των δύο προηγούμενων. Ο Νόμος αυτός θεωρείται ότι είναι ο Ίδιος ο Θεός Πατέρας σε έκφραση, σε σημείο που να λένε πως ο «Θεός είναι Αγάπη», «Αγάπη είναι ο Θεός» και ο δρόμος πίσω σ'Αυτόν είναι μέσω της Αγάπης.

Α. Νόμοι της Φύσης

Πάνω στη γη που ζούμε ισχύουν ορισμένοι νόμοι που τους ονομάζουμε «Φυσικούς νόμους» ή «Νόμους της φύσης». Οι νόμοι αυτοί ίσχυαν και θα ισχύουν απαρέγκλιτα όχι μόνο πάνω στη γη αλλά σε όλο το Υλικό σύμπαν και είναι αυτοί που μάθαμε στο σχολείο, στα μαθήματα της φυσικής, της χημείας και της κοσμογραφίας, όπως είναι ο νόμος της βαρύτητας, της παγκοσμίου έλξεως, της άνωσης, ο νόμος των υγρών, των αερίων, και κάποιοι άλλοι νόμοι τους οποίους οι επιστήμονες προσπαθούν

να ανακαλύψουν και να χρησιμοποιήσουν τις εφαρμογές τους. Τέτοιοι νόμοι που αναζητούνται είναι αυτοί που καθορίζουν την επέλευση και την περιοδικότητα των σεισμών, οι νόμοι της κληρονομικότητας που είναι χαραγμένοι στο DNA κλπ.

Υπάρχουν και ορισμένοι φυσικοί νόμοι που είναι άγνωστοι μέχρι σήμερα στην επιστημονική κοινότητα, γνωστοί όμως στους μυστικιστές ήδη από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις. Ένας από αυτούς τους φυσικούς νόμους είναι ο «Νόμος της ανιδιοτελούς προσφοράς». Σύμφωνα με αυτό τον νόμο, ο Διδάσκαλος Κιρπάλ έλεγε: *«Δίνε και δίνε και δίνε. Ότι δίνεις θα σου επιστραφεί, καμιά φορά και σε μεγαλύτερο βαθμό. Αλλά και αν δεν σου επιστραφεί με τον ίδιο τρόπο, τα χρήματα που έδωσες, θα τα γλυτώσεις από γιατρούς και φάρμακα. Αυτός είναι ένας νόμος της φύσης».* Αυτό έλεγε ο Διδάσκαλος Κιρπάλ και ό,τι λέει ένας Θεάνθρωπος είναι πάντα μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα.

Εκτός όμως και από τους ίδιους τους φυσικούς νόμους, οι επιστήμονες ερευνούν και διαρκώς επιτυγχάνουν να ανακαλύψουν νέες εφαρμογές των ήδη γνωστών νόμων και βέβαια άλλοτε για το καλό και άλλοτε για το κακό της ανθρωπότητας. Στις εφαρμογές των φυσικών νόμων που κάποτε ήταν άγνωστες, ανήκει η κατασκευή της καταστροφικής ατομικής βόμβας αλλά και η ωφέλιμη χρήση της για αφαλάτωση του νερού της θάλασσας και η χρήση του φούρνου των μικροκυμάτων που ζεσταίνει το φαγητό μας.

Όλοι οι φυσικοί νόμοι βρίσκονται σε μία αρμονία, σε αλληλοεπίδραση και αλληλοσυμπλήρωση μεταξύ τους, έτσι ώστε ο ένας νόμος να βρίσκεται σε μια λογική αρμονία και να συμπληρώνει τον άλλο. Αν αφήσουμε ένα κομμάτι πάγου σε θερμό περιβάλλον, ο πάγος θα λιώσει και το νερό θα κυλίσει στο πάτωμα. Εδώ η εξισορρόπηση της θερμοκρασίας του πάγου με το περιβάλλον, θα μεταβάλει τον στερεό πάγο σε υγρό και η βαρύτητα θα κάνει το υγρό να κυλίσει σε ένα χαμηλότερο επίπεδο. Είναι σαν ένας μαέστρος να συντονίζει τα όργανα μιας ορχήστρας και στην προκειμένη περίπτωση σαν μία αλάνθαστη Υπερδύναμη να

εποπτεύει και να συντονίζει τους φυσικούς νόμους, έτσι ώστε αυτοί να λειτουργούν με αρμονία, πάντα αμετάβλητοι και ισχυροί. Το χλώριο και το νάτριο πάντα όταν ενωθούν κάτω από ορισμένες συνθήκες θα κάνουν το αλάτι και το αλάτι θα έχει πάντα την ίδια γεύση. Λάθη δεν γίνονται ποτέ. Δεν μπορεί ποτέ το αλάτι να αποκτήσει, γλυκιά γεύση. Θα είναι πάντα αλμυρό.

Όπως όλοι οι νόμοι του φυσικού πεδίου ήταν και είναι πάντα σε ισχύ, έτσι και στα Εσωτερικά επίπεδα υπάρχουν νόμοι που ισχύουν από την αρχή της Δημιουργίας. Κάθε ένα από αυτά τα Εσωτερικά ή Πνευματικά Επίπεδα ή Κόσμοι όπως πολλοί συνηθίζουν να τους χαρακτηρίζουν, έχει τους δικούς του νόμους και κανόνες, σταθερούς και απαράβατους μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία και τους νόμους αυτούς σε κάθε επίπεδο της Δημιουργίας τους εποπτεύει μία «θεότητα», που είναι μια έκφραση του ίδιου του ενός Θεού Πατέρα και δημιουργού των πάντων, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω. Το σύνολο των φυσικών νόμων, το εποπτεύει και το συντονίζει μία Δύναμη, μια «θεότητα» που στην Ινδία ονομάζεται «Νιράντζαν». Οι Εβραίοι τη δύναμη αυτή ονόμαζαν «Ιεχωβά» και αργότερα οι Αλεξανδρινοί θεολόγοι απλά «Θεό». Αυτός ο Νιράντζαν είναι ένας θεός δημιουργός και πλάστης για το κάθε τι που υπάρχει και λειτουργεί στο Υλικό πεδίο και ακόμα είναι μια θεότητα που εποπτεύει και διατηρεί σε ισχύ όλους τους φυσικούς νόμους. Είναι ο πλάστης της ίδιας της γης μας, όλων των φυτών, των ζώων και φυσικά του ανθρώπινου σώματός μας. Αυτός ο «θεός» πρέπει να τονιστεί είναι μόνο μία έκφραση του Ενός και μοναδικού Θεού Πατέρα των πάντων. Επαναλαμβάνουμε ότι ο Θεός είναι ένας και μοναδικός αλλά έχει πολλές εκφράσεις μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία. Μία από αυτές έφερε σε ύπαρξη και το Υλικό επίπεδο, μέσα στο οποίο μια κουκίδα είναι και η γη μας.

Όμως πέρα από το υλικό επίπεδο υπάρχει ένα άλλο πιο λεπτοφυές Επίπεδο, το Αστρικό επίπεδο. Οι Διδάσκαλοι λένε ότι είναι πιο λεπτοφυές γιατί αποτελείται από Πρακρίτι, που είναι μια ύλη πιο λεπτή από την ύλη του Υλικού επίπεδου και γι’ αυτό είναι και αόρατη από το ανθρώπινο μάτι. Σ’ αυτό το επίπεδο,

το Αστρικό επίπεδο, ισχύουν άλλοι νόμοι. Ισχύουν οι νόμοι του Αστρικού επίπεδου. Οι νόμοι αυτοί, είναι πιο ισχυροί από τους Φυσικούς νόμους και μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να υπερισχύσουν και να καταλύσουν τους Φυσικούς νόμους. Στους Αστρικούς νόμους οφείλονται πολλά ανεξήγητα για την ανθρώπινη διάνοια φαινόμενα. Το γεγονός ότι ένας αναστενάρης δεν καίγεται όταν περπατάει στη φωτιά και ότι διάφοροι γιόγκι μπορούν να παραμένουν κάτω από το νερό, να γίνονται αόρατοι κλπ. είναι γεγονότα που είναι σε αντίθεση και υπερβαίνουν τους Φυσικούς νόμους, αλλά όμως είναι υπαρκτά φαινόμενα που υπόκεινται σε άγνωστους σε μάς Αστρικούς νόμους. Το σύνολο των Αστρικών νόμων καθώς και τη δύναμη που τους δημιούργησε, τους κρατάει σε αλληλεξάρτηση, ισχύ, αρμονία και ισορροπία, στην Ινδία ονομάζουν «Ονκάρ». Αυτός ο «Ονκνάρ» είναι επίσης μία θεότητα, μια έκφραση του ενός και μοναδικού Θεού Πατέρα, που κάποτε εκφράστηκε και δημιούργησε το Αστρικό Επίπεδο. Είναι η δημιουργός δύναμη και συγχρόνως ο Ονκάρ είναι αυτός που επιτηρεί τους νόμους της ύπαρξης, διατήρησης και λειτουργίας του Αστρικού επίπεδου.

Το ίδιο ισχύει και για τους νόμους και τις πραγματικότητες του Αιτιατού αλλά και όλων των άλλων πνευματικών επιπέδων της Θεϊκής Δημιουργίας. Το άθροισμα όλων αυτών των νόμων των διαφόρων πνευματικών Επιπέδων καθώς και του Υλικού Επίπεδου, αποτελεί ένα αλληλεξαρτώμενο σύνολο αρμονικά, Θεϊκά δομημένο, καθώς μια μοναδική αρχέγονη Δύναμη, ένας και μοναδικός Θεός «μαέστρος» που όπως αναφέρθηκε εκφράζεται με ένα διαφορετικό όνομα σε κάθε επίπεδο της Δημιουργίας, τα δημιούργησε, τα συντηρεί και τα εποπτεύει με ένα σύνολο διαφορετικών νόμων, που ισχύουν σε κάθε ένα από αυτά τα πνευματικά επίπεδα. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι ο Υπέρτατος αυτός Θεός Πατέρας, είναι ο Νόμος των νόμων που εμείς οι άνθρωποι ονομάζουμε Θεό. Αυτόν τον Θεό δεν μπορούμε να τον καθορίσουμε και ο καθένας μας του έχει δώσει και ένα όνομα με το οποίο προσπαθεί να Τον προσδιορίσει.

Αναφερόμενοι σε αυτή τη δημιουργό Αιτία που ονομάζουμε

Θεό και που είναι η αρχή και το τέλος από κάθε τι υλικό και πνευματικό, εμείς οι άνθρωποι, το προσδιορίσαμε μέσα στους αιώνες με την αρχαιοελληνική λακωνική ρύση. ***«Εν το παν»***. Είναι η μόνη αλήθεια, η μόνη έννοια που υπάρχει και όλα όσα υπάρχουν είναι απόρροια αυτής της έννοιας. Ακόμα αναφερόμενοι στον Θεό και στη Θεϊκή Δημιουργία, οι αρχαιοέλληνες έλεγαν για τον Θεό ότι είναι ***«το ον»*** *(αυτό που υπάρχει και είναι αιώνιο)* ενώ όλη την, παροδικής φύσης, Θεϊκή Δημιουργία, που κάποτε δεν υπήρξε και που κάποτε σύμφωνα με τις παραδόσεις δεν θα υπάρχει, χαρακτήριζαν σαν ***«το μη ον».***

Αυτό το σύνολο των θεών, των δυνάμεων και των νόμων που υπάρχουν, λειτουργούν σε όλα τα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας. Όλοι αυτοί οι λεγόμενοι θεοί, δημιουργοί, συντηρητές και επόπτες όλων των πνευματικών επιπέδων και όλες οι οντότητες και πραγματικότητες τις οποίες μας περιγράφουν *(μεταφορικά βέβαια)* όλοι οι μεγάλοι άγιοι, μύστες και πνευματικοί δάσκαλοι, όλο αυτό το σύνολο των συμπάντων, όλες οι ψυχές, όλη αυτή η Δύναμη, η Σοφία και η Συνειδητότητα κάθε ζωής και ύπαρξης, είναι αυτό που πρέπει να εννοούμε όταν αναφέρουμε τη λέξη «Θεός». Αυτός ο μοναδικός Θεός Πατέρας είναι όλα, και τα πάντα. «Εν το παν»!

Ο Θεός οπωσδήποτε δεν είναι ένας σεβάσμιος, δίκαιος, αγαθός και φιλάνθρωπος γέροντας με άσπρη γενειάδα που κάνει καλό στους καλούς και τιμωρεί τους αμαρτωλούς. Ο Θεός είναι κάτι περισσότερο από μία πραγματικότητα, ένα νόμο, μια δημιουργό και συντηρούσα δύναμη ή ακόμα μια ενδελέχεια. Έτσι από τη στιγμή που κάποιος λέει ότι ο Θεός *«είναι», «θέλει», «στέλνει»* κλπ. ήδη βρίσκεται σε υπέρτατη πλάνη, καθώς ο «Θεός *ούτε είναι, ούτε θέλει»*. Οι λέξεις «είμαι», «θέλω» κλπ. αποτελούν ανθρώπινες, καθοριστικές, περιοριστικές και εγωκεντρικές έννοιες. Αυτό που λέμε Θεό μοιάζει να είναι μια αιώνια υπαρκτή, ακαθόριστη και απροσδιόριστη πραγματικότητα. Οι άνθρωποι «είναι» και «θέλουν». Θεός σημαίνει Αγάπη που απλώνεται μέσα στη Δημιουργία Του, με τη Χάρη Του!

Η ανθρώπινη διάνοια θα μπορούσε ***ίσως*** να αντιληφθεί, ***κά-***

πως, την έννοια «Θεός» σαν ένα σύνολο νόμων που κυβερνάει τα σύμπαντα των συμπάντων με έναν ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια τρόπο που εμείς οι άνθρωποι ονομάζουμε «Θείο Σχέδιο» ή «Θείο Θέλημα».

Αυτό το Θείο Σχέδιο, άγιοι, μύστες και πνευματικοί δάσκαλοι είναι εντεταλμένοι, μέσα στη μακραίωνη ανθρώπινη ιστορία, να μας το εξηγούν και να το αναλύουν στα βασικά του σημεία, ο καθένας με τον τρόπο του και πάντα ανάλογα με την ικανότητα αντίληψης των ανθρώπων της κάθε κουλτούρας και της κάθε εποχής, έτσι ώστε να μπορούμε να συνειδητοποιούμε τον σκοπό για τον οποίο βρεθήκαμε πάνω στη γη, που όπως λένε όλες οι θρησκείες *(η εσωτερική τους πλευρά)* και όλες οι φιλοσοφίες είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία ή Θέωση.

Οι πνευματικοί δάσκαλοι, αλληγορικά και μεταφορικά πάντα, μας λένε ότι ο Θεός κάποτε δημιούργησε τις ψυχές που έχουν την ίδια ουσία με Αυτόν και είναι παιδιά Του. Είναι πνοές Του *(Παλαιά Διαθήκη)*.

Είναι σταγόνες από τον Ωκεανό της Θεότητας *(δάσκαλοι της Ανατολής)* που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά και τις ίδιες ιδιότητες με Αυτόν. Οι γνωστές στον άνθρωπο ιδιότητες του Θεού, είναι η Αγάπη, η Δύναμη, η Σοφία και η Συνειδητότητα. Οι μέγιστοι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε πως τις ίδιες ιδιότητες έχουν και οι ψυχές που είναι μέρη του Θεού.: *«Οι ψυχές είναι οι ιδιότητές τους και οι ιδιότητές τους είναι οι ψυχές, όπως το φως είναι τα χρώματα της ίριδας και τα χρώματα της ίριδας είναι το φως».*

Οι μύστες και οι πνευματικοί δάσκαλοι μας λένε ακόμα, πως αν ο άνθρωπος ζει σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους, θα διατηρεί σε καλή κατάσταση το φυσικό του σώμα. Αν ζει σε αντίθεση με αυτούς θα έχει τα ανάλογα αρνητικά για την υγεία και τη ζωή του επακόλουθα. Σαν παράδειγμα, αν κάποιος πίνει δυο μπουκάλια κρασί την ημέρα, μετά από λίγο καιρό το συκώτι του θα πάθει κύρωση, γιατί έτσι επιτάσσουν οι Φυσικοί νόμοι. Δεν είναι ότι θα τον έχει τιμωρήσει ο Θεός που πίνει, αλλά θα έχει υποστεί τις συνέπειες των Φυσικών νόμων που τους εποπτεύει

μία δύναμη, ένας Θεός, μία θεότητα, που ονομάζεται όπως προαναφέρθηκε Ιεχωβάς, Νιράντζαν κλπ.

Τις ίδιες συνέπειες έχει και η παράβαση των νόμων των άλλων επιπέδων μέσα από τα οποία θα πρέπει να περάσει η ψυχή στο μακραίωνό της ταξίδι, από το Σατς Καντ μέχρι το Υλικό επίπεδο και από αυτό το Υλικό επίπεδο, πίσω στη χώρα που δημιουργήθηκε, στο Σατς Καντ ή Βασίλειο των Ουρανών της Χριστιανικής παράδοσης. Οι παραβάσεις των νόμων των Εσωτερικών επιπέδων έχουν σαν αποτέλεσμα την καθυστέρηση στο ταξίδι επιστροφής της ψυχής και την παραμονή της μακριά από τη θερμή Αγκαλιά του Θεού Πατέρα, μακριά από την απόλυτη ειρήνη, τη γαλήνη και την ευδαιμονία.

Β. Νόμος του Κάρμα

Ο δεύτερος νόμος της Θεϊκής Δημιουργίας είναι ο Νόμος του Κάρμα που μπορεί να καταλύει τους φυσικούς νόμους, όπως και ο νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης, όταν ενεργοποιηθεί από τον άνθρωπο, μπορεί να κατισχύσει και να καταλύσει και τους φυσικούς και τους καρμικούς νόμους.

Ο όρος **κάρμα** καθιερώθηκε από τους αρχαίους Ρίσσις και είναι λέξη της Σανσκριτικής γλώσσας, της παλαιότερης γλώσσας που μιλήθηκε από την Αρεία φυλή. Εμείς στη Δύση, το *«Νόμο του Κάρμα»* συνηθίζουμε να τον αποκαλούμε *«Νόμο της Δράσης και της Αντίδρασης», «Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος»* ή *«Νόμο της Δίκαιης Ανταπόδοσης».* Για τον νόμο αυτό μας έδωσαν πληροφορίες μέσα στους αιώνες, άγιοι, μύστες και πνευματικοί Διδάσκαλοι αλλά βρίσκουμε αναφορές και μέσα σε πολλά θρησκευτικά κείμενα όπως θα δούμε πιο κάτω. Ο Βούδας έλεγε: «Καθετί στη ζωή σας είναι το αποτέλεσμα ενός δίκαιου νόμου» του Νόμου της Αιτιότητας ή Νόμου της Αιτίας και του Αποτελέσματος. Η Αγία Γραφή μας πληροφορεί: «Μην πλανάστε, ο Θεός δεν εμπαίζεται, επειδή ότι αν σπείρει ο άνθρωπος, τούτο θέλει θερίσει».

Όμως τι είναι κάρμα; ***Κάρμα είναι εντυπώσεις***, εντυπώματα, ίχνη, που παραμένουν στο «back up» του κομπιούτερ ανθρώπινος νους, από πράξεις, λόγια και σκέψεις που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου. Το κάθε τι καταγράφεται και παραμένει αποθηκευμένο σαν Σαντσίτ κάρμα, σε ένα τσιπάκι που είναι η «Αποθήκη του κάρμα» και που βρίσκεται στο Αιτιατό μέρος του νου του ανθρώπου.

Ένα τσιπάκι από τον υπολογιστή μας στο γραφείο, που είναι φτιαγμένο από αδρή ύλη, δηλαδή από «μάγια» μπορεί να περιέχει χιλιάδες χιλιάδων πληροφορίες. Αν το τσιπάκι ήταν φτιαγμένο από Αστρική ύλη που είναι λεπτότερη από τη μάγια και γι' αυτό αόρατη θα μπορούσε να περιέχει εκατομμύρια εκατομμυρίων πληροφορίες. Το τσιπάκι νους που περιέχει την καρμική αποθήκη είναι φτιαγμένο από ακόμα λεπτότερη ύλη, από Αιτιατή ύλη ή πραντάν και μπορεί να περιέχει άπειρες των απείρων καρμικές εντυπώσεις από τότε που ψυχή και νους άρχισαν μαζί να ενσαρκώνονται σε ανθρώπινα σώματα.

Ο Νόμος του Κάρμα καθορίζει ότι για κάθε ***δράση*** μέσα στους τρεις κατώτερους κόσμους της Θεϊκής Δημιουργίας, τον Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό κόσμο, αυτόματα δημιουργείται μια ***αντίδραση*** που αποθηκεύεται στην καρμική αποθήκη του καθένα μας . Για κάθε θετική ή αρνητική σκέψη, λόγο ή πράξη θα υπάρξει μια ανάλογης μορφής ανταπόκριση. Έτσι κάποτε, για κάθε καλή πράξη θα υπάρξει μια ανταμοιβή και για κάθε κακή μια τιμωρία. Γι' αυτόν τον λόγο η ψυχή αιχμαλωτίζεται μέσα στον «Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων», έρχεται και ξαναέρχεται στο Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο στα οποία ισχύει ο Νόμος του Κάρμα, μέχρι να εξαντληθεί κάθε ίχνος δράσης, ώστε να παύσει να υπάρχει αντίδραση και να μη υπάρχει πια λόγος για παραμονή της ψυχής στα κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα.

Όταν δεν υπάρχει δράση και αντίδραση, για τους λόγους που θα δούμε πιο κάτω, η ψυχή παύει να επανενσαρκώνεται και έτσι αποκτά αυτό που λένε οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι *«Σωτηρία»*. Σωτηρία της ψυχής είναι όταν η ψυχή φύγει μέσα από τον «Τρο-

χό της ζωής και των θανάτων» που σημαίνει ότι δεν θα ξανάρθει πια στη γη σε μια νέα γέννηση. Από εκεί και πέρα η ψυχή αφήνει τους τρεις κατώτερους κόσμους και επιστρέφει στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα, εκεί που υπάρχει καθαρό Πνεύμα, εκεί που είναι ο τόπος καταγωγής της ψυχής, στη Βασιλεία των Ουρανών και στη φιλόστοργη «Αγκαλιά του Θεού Πατέρα» που με λαχτάρα περιμένει κάθε ψυχή να επιστρέψει σ' Αυτόν.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό πως όταν υποφέρουμε σαν άνθρωποι, δεν είναι ότι ο Θεός μας τιμωρεί αλλά εμείς υφιστάμεθα τα αποτελέσματα των πράξεων, λόγων ή σκεψεών μας. Αντίθετα, μας λένε οι Αγιοι και οι μύστες ότι ο Θεός, από απέραντη Αγάπη και Ευσπλαχνία, στέλνει απεσταλμένους του να βοηθήσουν τις ψυχές ώστε να βγουν απο τον «Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων» γιατί οι ψυχές χωρίς βοήθεια δεν θα μπορούσαν ποτέ μόνες τους να βρουν Σωτηρία.

Η αιτία που ο Θεός έχει ορίσει να υπάρχει αυτός ο Νόμος του Κάρμα είναι άγνωστη και ασύλληπτη για την ανθρώπινη διάνοια. Είναι «άγνωστες οι βουλές του Κυρίου» όπως αναφέρει και η Χριστιανική Παράδοση. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε ότι η ψυχή, στο ταξίδι τής επιστροφής της προς το Σατς Καντ, προς τη Θέωση δηλαδή, μετά από τους τρεις κόσμους, περνάει και μέσα από το Υπεραιτιατό πεδίο, μια Περιοχή στην οποία δεν υπάρχει δυαδικότητα αλλά επικρατεί μόνο ο Νόμος της Αγάπης. Έτσι για να φθάσει και να περάσει μέσα από την Υπεραιτιατή Περιοχή η ψυχή, πρέπει να έχει απαλλαγεί από τα στοιχεία της δυαδικότητας των τριών κατώτερων κόσμων. Πρέπει να μην έχει πλέον καρμικές υποχρεώσεις. Γι'αυτό έρχεται και ξανάρχεται στη γη η ψυχή, στην προσπάθειά της να απαλλαγεί από τα καρμικά της φορτία για να συνεχίσει το ταξίδι της προς τα άνω, προς τη Θέωση.

Υπάρχουν τρία είδη κάρμα. Το πρώτο λέγεται ***sanchit karma*** ή αποθηκευμένο κάρμα. Αυτό είναι το κάρμα το οποίο έχει αθροιστεί κατά τη διάρκεια των πολλαπλών μας ενσαρκώσεων, από τότε που η ψυχή μας από τις κατώτερες μορφές άρχισε να ενσαρκώνεται σε ανθρώπινα σώματα. Το κάρμα αυτό προκει-

μένου να αποκτήσουμε Σωτηρία θα πρέπει να διευθετηθεί. Λέμε σε ανθρώπινα σώματα γιατί τα ζώα δεν έχουν κάρμα που να πρέπει να διευθετηθεί, γιατί δεν έχουν φθάσει νοητικά στο σημείο να γνωρίζουν το αγαθό και το δίκαιο, τον προορισμό τους πάνω στη γη και το Θείο Θέλημα. Το sanchit είναι το κάρμα για το οποίο η ψυχή έρχεται και ξαναέρχεται στο Υλικό Επίπεδο μέχρι να το εξαντλήσει.

Το δεύτερο είδος κάρμα λέγεται ***pralabdh karma*** και είναι γνωστό στη Δύση σαν πεπρωμένο, μοίρα, κισμέτ, ριζικό, τύχη και ειμαρμένη. Το κάρμα αυτό είναι ένα μέρος από το sanchit ή αποθηκευμένο κάρμα, που μας δίνεται για διευθέτηση σε κάθε μας συγκεκριμένη ενσάρκωση. Τέλος είναι το ***kriyaman karma.*** Το κάρμα αυτό είναι το «νέο κάρμα» που δημιουργούμε με την ελεύθερή μας βούληση, στη διάρκεια της κάθε ζωής μας και το οποίο κάρμα αν δεν διευθετηθεί στη συγκεκριμένη ζωή θα προστεθεί στην αποθήκη του sanchit karma, για να διευθετηθεί σε κάποια άλλη μελλοντική μας ενσάρκωση. Ένα παράδειγμα: Αν κλέψουμε και μας πιάσουνε, θα πάμε φυλακή και έτσι θα πληρώσουμε για όλο ή για ένα μέρος αυτής της αρνητικής μας πράξης εδώ και τώρα σε αυτή μας τη ζωή. Αν δεν μας πιάσουνε η αντίδραση της πράξης αυτής μπορεί να έρθει σ'αυτή τη ζωή και να έχουμε π.χ. ένα ατύχημα και να χάσουμε την υγεία μας ή κάτι υλικό ή μπορεί η αντίδρασή της συγκεκριμένης αρνητικής μας πράξης να αποθηκευθεί στην αποθήκη του κάρμα, σαν sanchit karma και ο λογαριασμός να πληρωθεί σε μιά μελλοντική μας ενσάρκωση, μπορεί και μετά από εκατοντάδες χρόνια.

Όπως υπάρχει ατομικό κάρμα για τον καθένα μας, υπάρχει και οικογενειακό κάρμα και ομαδικό κάρμα ενός κράτους ή μίας φυλής, κλ.π *(π.χ. η γενοκτονία των Εβραίων στο Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο)*. Όμως καθένας είναι υπεύθυνος ΜΟΝΟ για τις δικές του ενέργειες και όχι για ενέργειες άλλων.

Ακόμα υπάρχει και το Adi karma ή Πρωταρχικό κάρμα, που είναι η αιτία που οδηγεί τις ψυχές ζώων που δεν έχουν ακόμα φιλοξενηθεί σε ανθρώπινο σώμα, στο να έρχονται και να ξανάρχονται πάνω στη γη σε κατώτερες μορφές ζωής, προκειμένου να

εξελιχθούν. Αυτό το κάρμα δικαιολογεί τη βία που υπάρχει μεταξύ των έμβιων όντων και δεν απαιτεί διευθέτηση γιατί τα ζώα δεν γνωρίζουν. Δεν έχουν αναπτυγμένο το Αιτιατό μέρος του νου τους.

‘Όμως το πως ακριβώς λειτουργεί ο Νόμος του Κάρμα δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας δίνουν μια αντανάκλαση, της αντανάκλασης, της αντανάκλασης μιας κάποιας πραγματικότητας γιατί ο υλικός μας νους δεν μπορεί να αντιληφθεί πράγματα που ανήκουν σε άλλες, ανώτερες διαστάσεις της Δημιουργίας. Ο Υλικός μας νους είναι φτιαγμένος για να αντιλαμβάνεται γεγονότα μέσα από τις πέντε αισθήσεις μας και που υπάγονται στους φυσικούς νόμους. Το ίδιο ισχύει και για όλες τις μεταφυσικές πραγματικότητες. Οι Εσωτερικές αλήθειες δεν μπορούν να περιγραφούν με λόγια, μπορούν όμως να βιωθούν από τον αναζητητή όταν αυτός στο Εσωτερικό του ταξίδι, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, φθάσει στο σημείο να επικοινωνεί Εσωτερικά με το Αιτιατό Επίπεδο. Ο Υλικός νους δεν μπορεί να αντιληφθεί παρά μόνο ό,τι έχει σχέση με το Υλικό Επίπεδο και τους νόμους αυτού του Επιπέδου. Το κάρμα σαν ολοκληρωμένη έννοια μπορεί να γίνει αντιληπτό μόνο από τον Αιτιατό νου.

Μετά τον φυσικό θάνατο του ανθρώπου, το πού θα πάει η ψυχή καθορίζεται από το κάρμα, όπως επίσης το κάρμα θα καθορίσει το γένος, τη μορφή και το σώμα που θα πάρουμε στην επόμενη μας ενσάρκωση, αν θα είναι ωραίο, υγιές, αρτιμελές κλπ. Ακόμα καθορίζει το πως θα ζήσουμε, ο τρόπος και ο χρόνος καθώς και η διάρκεια της ζωής που θα ζήσουμε, ο γάμος, τα παιδιά, η κοινωνική αναγνώριση, οι τίτλοι τιμής, ο πλούτος, τα μεγαλεία που θα αποκτήσουμε κλπ. Όλα αυτά είναι προκαθορισμένα. Λέγεται ότι το 75% των γεγονότων της ζωής είναι προκαθορισμένο από το pralabdh karma και αυτό αφορά τα σοβαρά γεγονότα της ζωής. Μόνο το 25% διαμορφώνεται από εμάς ως kriyaman ή κάρμα αυτής της ζωής, που δημιουργείται με την ελεύθερή μας βούληση. 'Ομως με αυτό το 25% έχουμε τη δυνατότητα σε αυτή μας τη ζωή, να διευθετήσουμε επωφελώς το

pralabdh karma που μας έχει δοθεί για διεκπεραίωση και ακόμα να μη δημιουργήσουμε νέο kriyaman karma που θα πρέπει και αυτό κάποτε να διευθετηθεί. Έτσι ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα, έχει το Θείο δώρο, να μπορεί να φθάσει με τη βοήθεα του Θεανθρώπου στη Θέωση σε μια μόνη του ενσάρκωση.

Οι μεγάλοι μύστες μας λένε ότι όσο ζούμε κάνουμε κάρμα καλό ή κακό. Ακόμα και την ώρα του ύπνου κάνουμε Αστρικό κάρμα, το οποίο και αυτό θα πρέπει να διευθετηθεί. Η μόνη ώρα που δεν κάνουμε karma, μας λένε, είναι όταν προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας και ακόμα την ώρα του διαλογισμού μας, που όχι μόνο δεν κάνουμε kriyaman karma αλλά διευθετούμε και μέρος από το pralabdh karma μας.

Ο Krishna περιέγραψε το θετικό και το αρνητικό κάρμα, σαν αλυσίδες που με τον ίδιο τρόπο κρατάνε την ψυχή δέσμια μέσα στα κατώτερα Επίπεδα της Δημιουργίας. Η διαφορά έλεγε, είναι ότι πρόκειται για χρυσές και για σιδερένιες αλυσίδες, που δεν παύουν όμως να είναι αλυσίδες που μας δένουν στον «Τροχό των γεννήσεων και των Θανάτων». Για κάθε καλό αλλά και για κάθε κακό, δημιουργούμε αντίστοιχα καλό ή κακό κάρμα, το οποίο θα πρέπει να ξανάρθουμε στη γη για να υποστούμε την αντίδραση και τις συνέπειες των καλών ή των κακών μας πράξεων, λόγων και σκέψεών μας. Και τότε ανάλογα, στο παρόν ή στο μέλλον θα έρθουμε σε νέες ενσαρκώσεις προκειμένου να απολαύσουμε ή να δυστυχήσουμε.

Πολλοί έχουν τη λαθεμένη εντύπωση ότι η φιλοσοφία του κάρμα είναι στην πραγματικότητα μοιρολατρία και αποδίδουν σ' αυτή τα πολλά κακά της κοινωνικής ζωής στην Ανατολή. Αυτό είναι λάθος, γιατί αντίθετα, η αποδοχή αυτού του νόμου είναι η απόλυτη άρνηση της μοιρολατρίας, στο μέτρο που καταργεί το τυχαίο και το πιθανό.

Ο παγκόσμιος χαρακτήρας του καρμικού νόμου είναι από τους παράγοντες που συντελούν στη θεώρηση της ενότητας όλων των ζωντανών όντων. Άνθρωποι και ζώα αποτελούν μία μεγάλη οικογένεια που η ιστορία της είναι περίπλοκη και το κάρμα της αχώριστο και αυτή είναι η αιτία που οι άνθρωποι δεν πρέ-

πει να σκοτώνουν, να κακομεταχειρίζονται και ακόμα να τρώνε τα ζώα Το κάρμα είναι ένας νόμος παγκόσμιος και περιλαμβάνει κάθε μονάδα ζωής μέσα στις αναρίθμητες Περιοχές του σύμπαντος. Ισχύει για κάθε οργανισμό και για κάθε υπαρκτό πράγμα, από τον κόκκο της άμμου ως τα αστέρια του Γαλαξία και εξίσου δίκαια και αδυσώπητα κυβερνάει τόσο το φυτικό και το ζωικό βασίλειο όσο και το ανθρώπινο γένος. Το κάρμα στον άνθρωπο δημιουργείται από τις δραστηριότητες που καθορίζει ο νους του και αποτελεί την αιτία που η ψυχή ενσαρκώνεται, φεύγει και ξαναενσαρκώνεται στο Υλικό επίπεδο. Η ψυχή του ανθρώπου είναι η μόνη που πρέπει να απαλλαγεί από το κάρμα γιατί μόνον αυτή μπορεί να εισέλθει στις ανώτερες πνευματικές Περιοχές, εκεί που δεν ισχύει ο καρμικός νόμος.

Οι μεγάλοι μύστες μας λένε ακόμα ότι χωρίς βοήθεια η ψυχή από μόνη της δεν μπορεί να απαλλαγεί από τις συνέπειες του Νόμου του Κάρμα. Δεν μπορεί να διευθετήσει τελείως τις καρμικές της υποχρεώσεις και να βγει έξω από τον Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων. Χρειάζεται βοήθεια για να συνεχίσει το ταξίδι της προς την Αυτογνωσία και τη Θέωση, δηλαδή την επιστροφή και επανένωσή της με τον Θεό Πατέρα της.

Όλοι οι Αγιοι και οι μεγάλοι μύστες μας πληροφορούν ότι μόνο ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής, έχει τη Δύναμη και την Εξουσία, τις ψυχές που δέχονται τη Θεία Χάρη από τον Πατέρα, να τις τραβήξει κοντά Του, να τις βγάλει μέσα από τον «Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων» και να τις οδηγήσει πίσω στον Πατέρα. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ο μεγάλος αυτός μύστης μας αναφέρει ξεκάθαρα τα λόγια του Χριστού: *(ιδ:6) «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμή δι᾽εμού».*

Όμως λέει και κάτι άλλο σημαντικό. *(στ:44-65) «Ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν δεν ελκύσει αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με...». «Πας λοιπόν όστις ακούση παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ"...». «... Ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου».* Όλα αυτά σημαίνουν ότι για να φθάσει κανείς

στα Πόδια του Υιού, πρέπει πρώτα να έχει λάβει τη Θεία Χάρη από τον Πατέρα.

Γι'αυτό και στον Ματθαίο διαβάζουμε *(ια:27) «Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός μου και ουδείς γιγνώσκει τον Υιόν ειμή ο Πατήρ, ουδέ τον Πατέρα γιγνώσκει τις ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψει Αυτόν»*.

Ο Νόμος του Κάρμα μπορεί να καταλύσει τους Φυσικούς νόμους όπως και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης μπορεί να υπερισχύσει και να καταλύσει και τους Φυσικούς και τους Καρμικούς Νόμους.

Ένα σπίρτο όταν το τρίψεις, σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους θα ανάψει. Αν όμως το βρέξεις προηγουμένως, τότε δεν θα ανάψει. Μία ανώτερη δύναμη θα έχει επικρατήσει μιας κατώτερης.

Γ. Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης

Ο τρίτος Νόμος της Θεϊκής Δημιουργίας είναι ο Νόμος γης Αγάπης ή Νόμος της Θείας Χάρης. Ο Νόμος αυτός ισχύει σε όλα τα πνευματικά επίπεδα καθώς και στο Υλικό Επίπεδο. Είναι ο Νόμος των Νόμων. Είναι ο Ίδιος ο Θεός. Όταν ο άνθρωπος βάζει την προσοχή του στον Θεό έλκει τη Χάρη Του. Λέγεται ότι την ώρα του θανάτου του ο άνθρωπος αν είναι προσηλωμένος στον Θεό και επικαλείται τη Χάρη Του, Εκείνος τον έλκει κοντά Του και δεν θα τον ξαναφέρει πίσω σε μια νέα γέννηση στο Υλικό Επίπεδο.

Ο Νόμος της Αγάπης ενεργοποιείται με δύο φαινομενικά διαφορετικούς τρόπους, με την πίστη και την προσευχή, που στην ουσία είναι δύο έννοιες αλληλένδετες. «Η πίστη μπορεί να κουνήσει βουνά» έλεγε ο Ιησούς και ένας Θεάνθρωπος δε λέει ούτε ψέματα ούτε υπερβολές ούτε μισές αλήθειες. Η πίστη και η προσευχή μπορούν να καταλύσουν και τους Φυσικούς και τους Καρμικούς Νόμους. Έτσι εξηγούνται και τα θαύματα των Αγί-

ων. Διαβάζοντας στη Βίβλο σχετικά με τα θαύματα του Ιησού θα δούμε να αναγράφονται σταθερά μετά από κάθε θαύμα δύο πράγματα. Πρώτον να ζητάει ο Ιησούς να μη γνωστοποιούνται στον κόσμο τα θαύματά του, γιατί δεν ήθελε ο κόσμος να πηγαίνει κοντά του για να του ζητήσει να κάνει κάποιο θαύμα και δεύτερον έλεγε στους θεραπευμένους ότι είναι η πίστη τους είναι που τους έσωσε.

Ο Ιησούς δεν έκανε θαύματα για να προσελκύσει κόσμο γύρω του με σκοπό ο κόσμος να εντυπωσιαστεί και να τον ακολουθήσει. Δε ζητούσε ούτε οπαδούς ούτε χειροκροτητές. Ο Ιησούς δεν έκανε θαύματα για το «θεαθήναι» αλλά «ίνα ίδωσι και πιστεύσωσι οι μαθητές αυτού», για να τονώσει την πίστη των μαθητών του. Στο σημείο όμως αυτό θα επανέλθουμε πιο κάτω.

Επαναλαμβάνουμε ότι με την πίστη και την προσευχή μπορούμε να επιτύχουμε τα πάντα. Μπορούμε να καταλύσουμε όλους τους νόμους και τους κανόνες. Τίποτα πάνω στη γη δεν είναι αδύνατον. «Η λέξη “αδύνατον” είναι για τα λεξικά των ανοήτων» έλεγε ο ισόθεος Διδάσκαλος Κιρπάλ.

Από τους νόμους αυτούς, ο Νόμος του Κάρμα, μπορεί να κατισχύσει των Φυσικών νόμων και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης όταν ενεργοποιηθεί, μπορεί να κατισχύσει των δύο προηγούμενων νόμων. Αναφέρουμε δύο παραδείγματα:

Πριν λίγα χρόνια ο τότε πρωθυπουργός της Τουρκίας Μεντερές ταξίδευε στην Αγγλία. Καθώς το αεροπλάνο του προσγειωνόταν στο αεροδρόμιο του Λονδίνου, δεν άνοιξαν οι ρόδες του αεροπλάνου και τότε καθώς αυτό προσγειώθηκε ανώμαλα, κόπηκε το ουραίο του τμήμα που στροβιλίστηκε και μετά από λίγο ακινητοποιήθηκε. Το μπροστινό μέρος του αεροπλάνου κάπου προσέκρουσε και έπιασε φωτιά. Σκοτώθηκαν όλοι οι επιβάτες και το πλήρωμα εκτός από τον Μεντερές που την ώρα της προσγείωσης αντί να βρίσκεται στη θέση του, παράτυπα βρισκόταν στην τουαλέτα στο ουραίο τμήμα του αεροπλάνου. Σώθηκε από αυτό το αεροπορικό ατύχημα αλλά έχασε τη ζωή του στην κρεμάλα δέκα χρόνια αργότερα στην Άγκυρα.

Στη περίπτωση αυτή φαίνεται ότι, ο Νόμος του Κάρμα κατί-

σχυσε των Φυσικών νόμων και διασώθηκε μεν ο Μεντερές από το αεροπορικό ατύχημα όπως δεν διεσώθη κανένας άλλος, αλλά όπως ήταν προκαθορισμένο από το κάρμα του, έχασε τη ζωή του αργότερα, με διαφορετικό τρόπο, καθώς ο χρόνος και ο τρόπος του θανάτου του ανθρώπου «συνήθως» είναι προδιαγραμμένος.

Το δεύτερο παράδειγμα είναι αυτών που πάνε κάθε χρόνο στην Τήνο και παρακαλούν για τον άνθρωπό τους ή για κάτι άλλο. Κάθε χρόνο γίνονται πολλά θαύματα. Θα γίνει όμως ένα θαύμα σε κάθε περίπτωση που η πίστη και η προσευχή *(δύο έννοιες συνώνυμες και συνυφασμένες)* ενεργοποιήσουν τον νόμο της Θείας Χάρης και αυτός κατισχύσει του Φυσικού και του Καρμικού νόμου.

Θαύματα γίνονται κάθε χρόνο στην Τήνο γιατί αν δεν γινόταν μετά λίγα χρόνια, τον Δεκαπενταύγουστο δεν θα πήγαινε εκεί κανείς. Είναι πολλοί οι άρρωστοι και οι ετοιμοθάνατοι που βρίσκονται σήμερα μεταξύ μας ζωντανοί, γιατί εισακούστηκε κάποια προσευχή.

Τα δώρα του Θεού

Οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων μάς λένε ότι, ο Θεός εκτός από τους τρεις Νόμους έχει δώσει στον άνθρωπο και μόνο σε αυτόν, τρία μέγιστα δώρα:

** Τη διάκριση και την ελεύθερή του βούληση.*
** Τη δύναμη της προσευχής του.*
** Την αιώνια παρουσία του Υιού Του πάνω στη γη και τη δυνατότητα του ανθρώπου μέσω του Υιού να επιτύχει τη Θέωση ακόμα και σε μία του ενσάρκωση.*

Η διάκριση του καλού και του κακού σαν παράγοντες που επιταχύνουν ή επιβραδύνουν την πνευματική μας πρόοδο και η ελεύθερη βούληση είναι τα δώρα με τα οποία κάθε άνθρωπος ***μόνος του*** μπορεί να αποφασίσει ακόμα και για το εάν και πότε

θα ακολουθήσει το Ιερό Μονοπάτι, δηλαδή τον δρόμο προς τη Θέωση. Αυτό το δώρο, αυτό το προνόμιο, το έχει δώσει ο Θεός μόνον στον άνθρωπο. Με την ελεύθερή του βούληση ο άνθρωπος θα επιταχύνει η θα επιβραδύνει τον δρόμο του προς τον τελικό σκοπό που σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και όλες τις φιλοσοφίες είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση, δηλαδή η επανένωση της ψυχής με τον Δημιουργό της. Με αυτή την ελεύθερη βούληση ο άνθρωπος θα υπερπηδήσει κάθε εμπόδιο, θα συμβιβαστεί με κάθε δυσκολία της ζωής, θα αλλάξει τις ροπές του νου του, τις ροπές που τον κάνουν να έχει διαρκώς όλο και νέες επιθυμίες και προσκολλήσεις, με αποτέλεσμα αυτές να εμπλουτίζουν το Αστρικό του σώμα και να χρειάζεται διαρκώς να επανέρχεται η ψυχή του στον κύκλο της Ζωής και των Θανάτων.

Η διάκριση και η ελεύθερη βούληση είναι εκείνες που δημιουργούν το kriyaman karma. Το κάρμα που θα καθορίσει την μελλοντική πορεία της ψυχής μας προς τη Θέωση. Σε αυτή την ελεύθερη βούληση δεν παρεμβαίνουν ούτε οι Άγιοι ούτε οι Διδάσκαλοι. Κανένας δεν νομιμοποιείται από τον Θεό ακόμα και στο Υλικό Επίπεδο, να παρεμβαίνει στην ελεύθερη βούληση του ανθρώπου εφόσον αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση με τους Θείους και τους ανθρώπινους νόμους.

Τα θαύματα του Ιησού δεν έγιναν για το θεαθήναι αλλά *«Ίνα οίδωσι και πιστεύσωσι οι μαθηταί αυτού»*. Αν ήθελε ο Ιησούς να παρέμβει στην ελεύθερη βούληση των ανθρώπων, θα μπορούσε με ένα νεύμα του να τους κάνει όλους Χριστιανούς και δε θα χρειαζόταν ούτε άλλα θαύματα να κάνει, ούτε κανέναν να τον διδάξει. Όταν κουβαλούσε τον βαρύ σταυρό Του θα μπορούσε να τον βάλει να προχωράει μόνος του και τότε όλοι οι βασανιστές του θα πέφτανε στο χώμα να τον προσκυνήσουν και θα χτύπαγαν το κεφάλια τους μετανοιωμένοι για την ασέβειά τους. Όταν τον κορόϊδευαν και τον προέτρεπαν να κατεβεί από το σταυρό ο Χριστός θα μπορούσε να κατεβεί. Υιός Θεού ήταν και του είχε δοθεί η δύναμη του «δεσμείν και λύειν» μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Τίποτα δεν ήταν αδύνατο γι' Αυτόν. Αν όμως κατέβαινε από το σταυρό αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα

οι βασανιστές τους παρασυρμένοι από το θαύμα να Τον ακολουθήσουν. Τότε όμως θα είχε επηρεάσει την ελεύθερή τους βούληση. Αυτό όμως δεν είναι το Θείο Θέλημα που θέλει τους ανθρώπους να αποφασίζουν οι ίδιοι, μόνοι τους, και να είναι υπεύθυνοι για το kriyaman karma που δημιουργούν.

Απόδειξη των πιο πάνω θεωρείται το γεγονός ότι μετά από κάθε θαύμα, όπως μας πληροφορούν και οι τέσσερις Ευαγγελιστές, ο Ιησούς δεν έλεγε ότι ο ίδιος θεράπευσε κάποιον αλλά στερεότυπα έλεγε στους θεραπευμένους, *«Η πίστη σου σε έσωσε»* και ακόμα, *«να μη πείτε ουδέν εις ουδένα»*. Και αυτά που έλεγε ο Ιησούς τα εννοούσε. Τίποτα δεν έλεγε στην τύχη. Ένας Θεάνθρωπος δε χρειάζεται κανενός είδους διαφήμιση ούτε τα ψέματα φανατικών ιερέων και μοναχών, ούτε τη διαστρέβλωση ιερών κειμένων για να διαδοθεί η Διδασκαλία Του. Ακόμα ένας Θεάνθρωπος δεν μπορεί να λέει ούτε ανακρίβειες ούτε μισές αλήθειες. Η ενεργοποίηση του Νόμου της Θείας Χάρης, όπως προαναφέρθηκε, εξηγεί τα θαύματα της ίασης που γινόταν και θα γίνονται πάντα με την πίστη και την προσευχή των πιστών και των συγγενών τους, γιατί τότε ο Νόμος της Θείας Χάρης κατισχύει των Νόμων της φύσης και των Νόμων του Κάρμα, με αποτέλεσμα να ανασταίνονται οι νεκροί και αναβλέπουν οι τυφλοί.

Το δεύτερο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο, είναι η Δύναμη της προσευχής του. Όπως ήδη αναφέρθηκε, με την προσευχή του ο άνθρωπος μπορεί να ενεργοποιήσει τον Νόμο της Αγάπης ή της Θείας Χάρης, ο οποίος μπορεί να κατισχύσει των Φυσικών νόμων και του Νόμου του Κάρμα και έτσι εξηγείται πως γίνονται τα θαύματα. *«Εκεί που όλα αποτυγχάνουν η προσευχή επιτυγχάνει»* έλεγε ένας μεγάλος άγιος. *«Τίποτα δεν είναι αδύνατον. Με την προσευχή όλα μπορεί να γίνουν και όλα μπορεί να αλλάξουν. Η λέξη "αδύνατον", είναι για τα λεξικά των ανοήτων».*

Η προσευχή παρέχει προστασία και παρηγοριά στον άνθρωπο καθώς τον φέρνει σε επικοινωνία με τον Θεό. Η προσευχή έλκει τη Θεία Χάρη και με αυτή ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τη Θέωση ακόμα και σε αυτή του τη ζωή. *Για την προσευχή θα*

γίνει αναφορά πιο κάτω.

Το τρίτο δώρο του Θεού είναι η αποστολή και η μόνιμη παραμονή του Θεανθρώπου στη γη. Η παρουσία του Θεανθρώπου, η ακτινοβολία Του, το βλέμμα Του και η διδασκαλία Του ξυπνάει στις ψυχές του κόσμου την έμφυτη θρησκευτικότητά του, αναπτύσσει την πίστη του και τη φλόγα για Θεία Γνώση. Στη Χριστιανική παράδοση, ο Ιησούς δεν έψαχνε για οπαδούς και χειροκροτητές ούτε μεσάζοντες να κατασκευάζουν ψευδεπίγραφες ιστορίες, όπως ότι τάχα βρήκαν μετά από αιώνες τον «Τίμιο σταυρό», την ιστορία με την «Ιερά σινδόνη», το «Άγιο δισκοπότηρο» τα «Παπούτσια του Ταξιάρχη» και άλλα εφευρήματα φανατικών μοναχών και κληρικών. Το μήνυμά Του ήταν ξεκάθαρο και μόνο αυτό ήταν και είναι ικανό να συγκινήσει κάθε ευαίσθητη καρδιά, να ηρεμήσει κάθε ανήσυχο νου, να καταλαγιάσει κάθε πόνο και να κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρέψει και να Τον ακολουθήσει.

Όπως αναφέρθηκε ***μόνον*** ο Θεάνθρωπος σε κάθε εποχή είναι εντεταλμένος από τον Πατέρα και μπορεί να ελευθερώσει μια ψυχή από τον «Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων» και να την οδηγήσει στο να επιτύχει τη θέωση. *«Εγώ είμαι η οδός...»* έλεγε ο Ιησούς και όταν λέει κάτι ένας Θεάνθρωπος είναι πάνω από κάθε αμφισβήτηση. Αυτός είναι και ο λόγος που ο Θεός στέλνει τον Υιόν του με τη μορφή του Θεανθρώπου όλες τις εποχές. Έτσι εξηγούνται και τα λόγια του Ιησού στους Εβραίους, όπως διαβάζουμε στη Βίβλο. Τους έλεγε:

"...ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και είδε και εχάρει ... Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς Αυτόν, πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι και είδες τον Αβραάμ; ... είπεν προς αυτούς ο Ιησούς. Αληθώς σας λέγω πριν γείνει ο Αβραάμ εγώ είμαι...» (Ιωαν.η:52-58).

Και σε κάποια άλλη περίπτωση ο Ιησούς είπε ότι θα είμαι μαζί σας, δηλαδή με τους ανθρώπους, για πάντα:

«...εγώ είμαι μεθ υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος...» (Ματθ.κη:20).

Οι αρρώστιες και ο άνθρωπος

Πολλές φορές διερωτόμαστε αν μία αρρώστια μας, είναι καρμικά προκαθορισμένη. Τι μας λένε πάνω σ'αυτό το θέμα οι Διδάσκαλοι; Μας λένε ότι ο άνθρωπος είναι μια ενσαρκωμένη ψυχή με έναν νου. Έτσι λοιπόν υπάρχουν γι'αυτόν αρρώστιες του σώματος και αρρώστιες του νου, καθώς η ψυχή σαν μέρος του Θεού, ούτε αρρωσταίνει ούτε φθείρεται, ούτε ποτέ πεθαίνει. Οι σωματικές παθήσεις είναι τριών ειδών. Παθήσεις που οφείλονται:

** Στο ότι δεν συμβιβαζόμαστε με τους φυσικούς νόμους

** Σε παθήσεις καρμικά προκαθορισμένες και

** Σε παθήσεις που οφείλονται σε σωματοποίηση του στρες.

Οι φυσικοί νόμοι λένε ότι αν πίνει κανείς δυο μπουκάλια ουίσκι την ημέρα, το συκώτι του θα αρρωστήσει και θα παρουσιάσει κύρωση. Αν κάποιος οδηγεί με υπερβολική ταχύτητα θα βγει από τον δρόμο και θα έχει ατύχημα. Αν δεν προφυλαχτεί από τα κουνούπια θα πάθει ελονοσία, αν πάει ξυπόλυτος στα αγκάθια, θα τρυπηθεί και θα πονέσει. Αυτές οι παθήσεις είναι αποτέλεσμα παράβασης των φυσικών νόμων. Είναι αντιδράση του σημερινού μας κάρμα, του Κριναγιάμ κάρμα. Είναι δράση και αντίδραση και οφείλεται σε πράξεις και παραλήψεις που κάνεις ή δεν κάνεις, παραβαίνοντας τους φυσικούς νόμους, με την ελεύθερή σου βούληση τώρα, ενώ θα μπορούσες να τις αποφύγεις και να μην έρθεις σε αντίθεση με αυτούς.

Υπάρχουν παθήσεις που είναι καρμικά προκαθορισμένες, δηλαδή που είναι στο DNA μας, όπως το ζάχαρο, η αυξημένη χοληστερίνη, η κακή λειτουργία των νεφρών και των πνευμόνων κλπ. Υπάρχουν ακόμα οι συγγενείς *(εκ γενετής)* παθήσεις, όπως το συγγενές γλαύκωμα, η συγγενής καρδιοπάθεια, η συγγενής παράλυση, η επιληψία, η σκλήρυνση κατά πλάκας, η ατροφία της μήτρας κλπ. Ακόμα καρμικές είναι και οι παραμορφώσεις του σώματος με τις οποίες γεννιέται κανείς.

Στην κατηγορία των ασθενειών του σώματος, υπάρχουν ασθένειες που οφείλονται στο στρες όπως οι ταχυπαλμίες, το έλ-

κος του στομάχου, οι διαταραχές τις εντερικής λειτουργίας, οι πονοκέφαλοι, οσφυαλγίες, ορισμένες δερματοπάθειες κλπ.

Όσον αφορά τις ψυχικές παθήσεις, ο όρος «ψυχικές παθήσεις» είναι τελείως λανθασμένος γιατί δεν υπάρχουν ψυχικές παθήσεις, καθώς η ψυχή δεν αρρωσταίνει, αλλά υπάρχουν νοητικές παθήσεις. Οι λέξεις ψυχίατρος και ψυχολογία θα πρέπει να αντικατασταθούν με τις λέξεις «**νοο** ίατρος» και «**νοο** λογία». Η επιστήμη δεν έχει ακόμα ξεκαθαρίσει τη σχέση εγκέφαλου και νου. Δεν έχει δεχθεί ακόμα ότι ο νους δεν έχει σχέση με το υλικό σώμα και ότι ο εγκέφαλος είναι μεν ένα τελείως απαραίτητο μέσο για να λειτουργήσει ο νους μας αλλά δεν είναι εκείνος που έχει την κρίση και τη λογική, που έχει τις διανοητικές λειτουργίες και που δίνει τις εντολές για να λειτουργούν οι μύες του σώματος και της γλώσσας. Ο εγκέφαλος είναι ένας δέκτης ερεθισμάτων, ένας αναλυτής, ένας μετασχηματιστής και συγχρόνως ένας αναμεταδότης ερεθισμάστων, τα οποία ερεθίσματα ο Αστρικός εγκέφαλος τα μετατρέπει σε εντυπώσεις και στη συνέχεια τις στέλνει για επεξεργασία στο manas Antanskara, του νου *(βλέπε λειτουργίες του νου).*

Όλες οι νοητικές παθήσεις, νευρώσεις και ψυχώσεις, είναι καρμικά προκαθορισμένες. Είναι αυτές που στις Γραφές αναφέρονται ως «δαιμόνια». Στις νοητικές παθήσεις υπάγονται και οι συναισθηματικές παθήσεις, ενώ σαν μόνη «ψυχική πάθηση» οι μυστικιστές θεωρούν τη νοσταλγία και τον πόνο της ψυχής για επανένωσή της με τον Θεό.

Ζ. Κεφάλαιο

Κάρμα και Μετενσάρκωση

Ένα ερώτημα που μας προβληματίζει, είναι αν έχουμε ξαναζήσει σε κάποια άλλη ζωή. Άλλοτε πάλι αναρωτιόμαστε, γιατί πολλές φορές συμβαίνουν κακοτυχίες σε καλούς ανθρώπους και ακόμα όταν βλέπουμε ένα μικρό παιδί να πεθαίνει από κάποια αρρώστια ή σε κάποιο ατύχημα λέμε *«γιατί ο Θεός πέρνει αυτό το άκακο παιδί από τους γονείς του»;* Ακόμα όταν μαθαίνουμε για ένα πρόσωπο που υπήρξε καλό και βοηθούσε όλο τον κόσμο, να περνάει δύσκολες καταστάσεις, να μένει ανάπηρος ή ακόμα και να πεθαίνει, ξαναέχουμε την απορία, *«γιατί ο φιλεύσπλαχνος Θεός αφήνει έναν τόσο καλό άνθρωπο να υποφέρει τόσο πολύ»;*

Αντίθετα, καμιά φορά συναντάμε ανθρώπους που έχουν ζήσει μια ζωή όλο κακίες και παλιανθρωπιές ή ακόμα ανθρώπους εγκληματίες, να ευημερούν. Καθώς περνάει η ζωή βλέπουμε πολλά πράγματα γύρω μας που μας κάνουν να αμφιβάλλουμε αν υπάρχει κάποιος Θεός και αν Αυτός είναι πραγματικά δίκαιος και πανάγαθος όπως ήθελαν να μας τον παρουσιάζουν οι γονείς και οι δασκάλοι μας.

Υπάρχει μια χαρακτηριστική ιστορία μέσα στις παλιές Ινδικές παραδόσεις που δίνει κάποια ερμηνεία σ' αυτά τα ερωτήματα. Κάποτε λένε, ζούσε ένας βασιλιάς με το όνομα Dhritarashtra και ήταν γεννημένος τυφλός. Σ' όλη του τη ζωή σκεπτότανε την κακή του τύχη και δεν μπορούσε να καταλάβει την αιτία της κακοτυχίας του. Ο βασιλιάς αυτός που ζούσε την εποχή του Krishna και ήταν μαθητής του, αν και είχε αναπτύξει την ικανότητα να μπορεί να ανατρέχει στις εκατό προηγούμενες ζωές του,

δεν μπορούσε να βρει την αιτία, αποτέλεσμα της οποίας ήταν η τυφλότητά του. Μια μέρα λοιπόν πήγε στο δασκαλό του και τον παρακάλεσε να του πει γιατί έπρεπε να περάσει όλη του τη ζωή τυφλός, ενόσω στις προηγούμενές του ζωές δεν είχε βρει να έχει κάνει κάτι που να άξιζε αυτή την τιμωρία.

Στην ερώτησή του αυτή ο Krishna του απάντησε: *«Είδες μόνο τις εκατό προηγούμενες ζωές σου, αλλά έπρεπε να κοιτάξεις ακόμα παλαιότερα»*. Συγχρόνως έδωσε την ικανότητα στον βασιλιά Dhritarashtra να μπορέσει να ανατρέξει σε ακόμα παλαιότερες ζωές του και να βρει την αρνητική πράξη, της οποίας η ανταπόδοση ήταν η τυφλότητά του. Αυτή η ιστορία δείχνει ότι πολλά γεγονότα της ζωής του ανθρώπου που μας φαίνονται ανεξήγητα και τυχαία είναι επειδή δεν μπορούμε να έχουμε γνώση του τι βιώσαμε σε προηγούμενές μας ενσαρκώσεις και το πως λειτουργεί το Θείο Σχέδιο. Υπάρχουν όμως απαντήσεις σ' αυτές τις μεγάλες προκλήσεις της ζωής.

Αν μελετήσουμε τη μυστικιστική βιβλιογραφία και ακόμα αν διαβάσουμε τις Γραφές ορισμένων θρησκειών, μέσα σ'αυτές θα βρούμε εδραιωμένη την πίστη για τον Νόμο του Κάρμα και τη μετενσάρκωση. Μία έρευνα το 1981 έδειξε οτι το 23% των Αμερικανών πιστεύουν στη μετενσάρκωση και σε μία τηλεοπτική εκπομπή του τηλεοπτικού καναλιού ALPHA στην Αθήνα, στις 12.3.2002 με θέμα τις παραθανάτιες εμπειρίες οι ακροατές σε ποσοστό 76% απάντησαν ότι πιστεύουν στη μετενσάρκωση.

Σήμερα πολλοί πιστοί Δυτικών θρησκευμάτων απορρίπτουν αυτή την παραδοχή, αν και μελετητές της Συγκριτικής Θρησκειολογίας βρίσκουν αναφορές για το κάρμα και τη μετενσάρκωση μέσα στις Ιερές Γραφές των περισσοτέρων θρησκειών του κόσμου. Ακόμα πολλοί θεωρούν ότι η μετενσάρκωση είναι μέρος της πίστης μόνον των Ινδουιστών και των Βουδιστών. Όμως και στη Χριστιανική Βίβλο, αν και θεολόγοι και ιερείς πολέμησαν με φανατισμό αυτές τις ιδέες, υπάρχουν πολλές αναφορές. Σε πολλά σημεία τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, διακρίνεται η πεποίθηση των ανθρώπων εκείνης της εποχής για τη μετενσάρκωση. Σαν παράδειγμα, διαβάζουμε στην Καινή Δι-

αθήκη οτι ο Ιησούς είπε «στους όχλους» ότι ο Προφήτης Ηλίας γύρισε σαν Ιωάννης Βαπτιστής: *«αληθώς σας λέγω ... και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας όστις έμελλε να έλθη. Ο έχων ώτα δια να ακούη, ας ακούη» (Ματθ.11:15).*

Σε ένα άλλο σημείο της Βίβλου, υπάρχει ακόμα μία αναφορά για τη μετενσάρκωση. *«Όταν δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλίππου, ηρώτα τους μαθητές αυτού, λέγων, Τίνα με λέγουσι οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου; Οι δε είπον. Αλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των Προφητών» (Ματθ. 16:13).*

Τι είναι λοιπόν το κάρμα και πως σύμφωνα με αυτό λειτουργεί ο Νόμος της Μετενσάρκωσης; Για να το αντιληφθούμε θα αναφέρθουμε εισαγωγικά σε ορισμένα σημεία.

Μετεμψύχωση ή **μετενσάρκωση** είναι η πίστη της μετανάστευσης της ψυχής από τη μία ζωή στην άλλη. Στην Ευρώπη γίνεται μία εννοιολογική διάκριση ανάμεσα στους δύο όρους «μετεμψύχωση» και «μετανσάρκωση» ενώ στην Ανατολή και γενικά μέσα στη μυστικιστική βιβλιογραφία δεν γίνεται καμία διάκριση, γιατί όλοι οι μεγάλοι μύστες δέχονται ότι η ψυχή ενός ανθρώπου που θα ζήσει μία βάρβαρη, βίαιη και κτηνώδη ζωή, μπορεί για ένα διάστημα να επιστρέψει σε χαμηλότερες μορφές ζωής από εκείνη του ανθρώπου.

Οι περισσότερες θρησκείες διδάσκουν ότι η ψυχή είναι αθάνατη. Αν είναι έτσι, τότε πού ήταν η ψυχή μας πριν από αυτή τη ζωή; Αν δεν πιστεύουμε σε προηγούμενες ζωές, τότε θα πρέπει να πιστέψουμε ότι η ψυχή μας γεννήθηκε ταυτόχρονα με το σώμα. Όμως λέγεται ότι η ψυχή μας, δημιουργήθηκε όταν ο Θεός έφερε σε ύπαρξη τη Δημιουργία. Λέγεται ακόμα στις Γραφές, ότι ο Θεός, αυτός ο Άπειρος και Ανεκδήλωτος Ωκεανός του Φωτός, της Αγάπης και της Συνειδητότητας, κάποτε *«θέλησε να εκφραστεί»* και αυτή του η «επιθυμία» προκάλεσε μια δόνηση, τον Λόγο ή Άγιο Πνεύμα των Χριστιανών, που εκδηλώθηκε με τη μορφή του Θείου Φωτός και του Θείου Ήχου ή Μουσικής των Σφαιρών, που πλημμυρίζει και συντηρεί όλη τη Δημιουργία.

Αυτή η δόνηση, ο Λόγος ή Άγιο Πνεύμα ή Μουσική των Σφαιρών των αρχαίων Ελλήνων ή Θεός σε έκφραση των Πατέρων της εκκλησίας ή Φωνή της Σιγής των Θεοσοφιστών, είναι μία έννοια που υπάρχει και αναφέρεται με διάφορα ονόματα από όλους τους μεγάλους αγίους και μύστες και σε όλες τις Ιερές Γραφές των θρησκειών. Οι Ινδουιστές τον ονομάζουν Nad, Jyoti και Sruti. Οι Βουδιστές μελωδικό Φως, οι Μουσουλμάνοι Kalma, οι Σούφις Baang-e-Asmaani, οι Σικιστές Naam και Shabdh. Ακόμα ο Λόγος ή Αγιο Πνεύμα με τη μορφή του Θείου Ήχου και του Θείου Φωτός, αναφέρεται από τους μυστικιστές σαν Ακουστό Ρεύμα, Φωτεινός Ηχος, Nadh, Srhaosa, Tao, Aoum, Om κλπ. Γι'αυτόν τον «Λόγο» ο Ιωάννης λέει: *«Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος εν αρχή ήτο παρά τω Θεώ. Πάντα δι αυτού έγεινεν και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν το οποίον έγεινεν. Εν αυτώ ήτο ζωή»* κλπ. Αυτή λοιπόν η δημιουργούσα αρχή, ο Λόγος, έφερε σε ύπαρξη όλα τα Πνευματικά και τελικά το Υλικό Επίπεδο. Για τη δημιουργία τού Υλικού Επίπεδου, παραβολικά βέβαια, έχουμε εμείς οι Χριστιανοί, ορισμένες πληροφορίες στο βιβλίο της Γένεσης.

Όπως ήδη πιο πάνω αναφέρθηκε, ο Θεός έστειλε μέσα στη Δημιουργία Του να κατοικίσουν ψυχές που καθώς είναι σταγόνες από τον Ίδιο, τον Ωκεανό του Φωτός, της Αγάπης και της Συνειδητότητας, είναι της ίδιας ουσίας και έχουν τις ίδιες ιδιότητες με Αυτόν. Οι ψυχές, που η ουσία τους είναι καθαρό Πνεύμα, ανάλογα με την Πνευματική Περιοχή στην οποία εστάλθηκαν να κατοικίσουν, εφοδιάστηκαν με ένα κάλυμμα ή σώμα, φτιαγμένο από την ίδια ουσία που είναι φτιαγμένη και η αντίστοιχη Πνευματική Περιοχή, για να μπορούν μέσα σ'αυτό το σώμα να επιτελέσουν το έργο για το οποίο στάλθηκαν στην Περιοχή αυτή από τον Θεό Πατέρα. Το κάλυμμα της ψυχής είναι κάτι σαν το σκάφανδρο του δύτη, που είναι ένα ένδυμα ή περίβλημα, αλλά περισσότερο από όλα ένα εργαλείο, για να μπορεί μ' αυτό ο δύτης να εργάζεται και να επικοινωνεί και με τον βυθό και με το καΐκι, όσο καιρό βρίσκεται κάτω από το νερό.

Με την πάροδο του χρόνου, οι ψυχές σιγά σιγά ταυτίστηκαν με τον νου και με τα περιβλήματά τους και «ξέχασαν» τη θεία τους προέλευση, ότι δηλαδή είναι μέρη του ίδιου του Θεού, σταγόνες από τον Ωκεανό της Θεότητας. Τα ενδιαφέροντα του Υλικού κόσμου, τις προσέλκυσαν και οι ψυχές ταυτίστηκαν με αυτόν τον Υλικό κόσμο.

Το Νοητικό κάλυμμα, που είναι αυτό που λέμε, «νους», είναι ο αρχιτέκτονας κάθε κατώτερης ευχαρίστησης. Είναι ένα απαραίτητο εργαλείο που χρησιμεύει για την επικοινωνία της ψυχής με τον Φυσικό, Αστρικό και Αιτιατό κόσμο. Το εργαλείο αυτό αρχικά, σαν «κατώτερος νους» αντί να υπηρετεί την ψυχή, τη φυλάκισε και τη σύρει στα ενδιαφέροντα, τις χαρές, τις επιθυμίες και τις απολαύσεις αυτών των τριών κατώτερων κόσμων. Οι επιθυμίες είχαν σαν αποτέλεσμα, να κάνουν την ψυχή να ταυτιστεί με το Νοητικό της κάλυμμα και να περιπλακεί σε πράξεις που συνήθως δεν είναι ηθικές ή δίκαιες. Η λαγνεία, ο θυμός, η απληστία, η αλαζονία και η προσκόλληση σε πρόσωπα και σε πράγματα, την έφεραν σε πειρασμούς και μάρτυρα σε πράξεις αντίθετες με αυτές της πραγματικής της φύσης. Τελικά με την εξέλιξή του ο νους, όπως θα δούμε πιο κάτω, έχοντας πάρει, μέσα από τις συνεχείς μετενσαρκώσεις που τον οδηγεί η ψυχή, τα μαθήματά του, σαν «ανώτερος νους» κάποτε θα την βοηθήσει στο ταξίδι της επιστροφής της στο Βασίλειο του Πατέρα.

Μετενσάρκωση και Χριστιανικές Γραφές

Γνωρίζοντας τις διαστρεβλώσεις και παρεμβάσεις που έχουν γίνει στις Ιερές μας Γραφές μέσα στους αιώνες και γνωρίζοντας το φανατισμό, τις διαμάχες και το μίσος μεταξύ των αιρέσεων, των θεολόγων και των ιερέων, προβάλλει έντονα το ερώτημα για μάς σήμερα, αν η μετενσάρκωση αποτελεί ένα μέρος της Χριστικής διδασκαλίας που δεν διασώθηκε μέχρι τις μέρες μας.

Στο κείμενο που ακολουθεί γίνεται προσπάθεια να καταγράψουμε με τη μεγαλύτερη δυνατή συντομία, τις πληροφορίες που μπορούμε να αντλήσουμε από την Καινή Διαθήκη, από μερικά Απόκρυφα Βιβλία, από γραπτά Χριστιανών Πατέρων των πρώτων μετά τη Σταύρωση χρόνων και από γραπτά μεγάλων Μυστών και αγίων της Ανατολικής και Δυτικής εκκλησίας. Παράλληλα όμως με τις ορθόδοξες Χριστιανικές εκκλησιαστικές αντιλήψεις, θα αντλήσουμε διάφορες πληροφορίες και από κείμενα των Χριστιανών Γνωστικών και άλλων θεωρουμένων από τα ιερατεία, ως αιρετικών ομάδων, όπως είναι οι ομάδες των Αλβιγήνων ή Καθαρών κλπ.

Η Καινή Διαθήκη

Η Καινή Διαθήκη γράφτηκε πολύ μετά τη Σταύρωση του Ιησού και τα κείμενά της πέρασαν μέσα από τη λογοκρισία θρησκευτικών συμβουλίων. Το Συμβούλιο της Νίκαιας το 325 μ.Χ. ήταν που αποφάσισε ποιά βιβλία θα αποτελέσουν τη Βίβλο που έχουμε σήμερα στα χέρια μας. Παραδόθηκαν πολλά ευαγγέλια, βιβλία και κείμενα για να συμπεριληφθούν στη Βίβλο που θα καθόριζε τη Χριστιανική πίστη. Από αυτά, όσα βιβλία και κείμενα απορρίφθηκαν από το Συμβούλιο, δόθηκε εντολή να καταστραφούν αμέσως, υποτίθεται για να μη μπερδεύουν τον κόσμο. Ετσι επειδή την εποχή εκείνη μεταξύ των ιερατικών κύκλων υπήρχε έντονη η αντίληψη ότι ή έννοια της μετενσάρκωσης επιδρούσε αρνητικά στη συμπεριφορά και τη νοοτροπία του κόσμου, διόρθωσαν κατά το δοκούν τα Ευαγγέλια και τα διάφορα θρησκευτικά κείμενα, έκαψαν τα υπόλοιπα και είναι απορίας άξιον, πως μπόρεσαν να διαφύγουν από τη λογοκρισία, οι πραγματικά λίγες αναφορές για τη μετενσάρκωση που υπάρχουν στα βιβλία, που μας επιβλήθηκε από τα ιερατεία να καθορίζουν μέχρι σήμερα τη Χριστιανική μας πίστη και παρόδοση.

Τον έννατο αιώνα π.Χ. υποθέτουμε οτι έζησε ο Προφήτης Ηλίας. Τέσσερις αιώνες αργότερα, ο Μαλαχίας αναφέρει, όπως

διαβάζουμε στο τέλος της Παλαιάς Διαθήκης την εξής προφητεία: ... *«Ιδού εγώ θέλω σας αποστείλει Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής».*

Στην Καινή Διαθήκη, γίνεται αναφορά αυτής της προφητείας σε δέκα περιπτώσεις:

α) Οταν ο Ιησούς ρωτάει τους μαθητές του *«Τίνα με λέγουσι οι άνθρωποι οτι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου»;* οι μαθητές τού απάντησαν *«Αλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλία και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των Προφητών» (Ματθ. 16:13-14).*

β) *«Και ενώ κατέβαιναν από του όρους παρήγγειλε εις αυτούς ο Ιησούς λέγων, μή είπητε προς μηδένα το όραμα εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθεί εκ νεκρών. Και ερώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγοντες, διατί λοιπόν λέγουσι οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθει ο Ηλίας πρώτον; Εκείνος αποκριθείς είπε προς αυτούς.... Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και θέλει αποκαταστήσει πάντα. Σας λέγω όμως ότι ήλθεν ήδη ο Ηλίας και δεν εγνώρισαν αυτόν αλλ' έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν. Ούτω και ο Υιός τού ανθρώπου μέλλει να πάθει υπ αυτών. Τότε εννόησαν οι μαθητές, ότι περί Ιωάννου του Βαπτιστού ομίλησε προς αυτούς» (Ματθ 17:9-13).*

γ) *«Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισε ο Ιησούς να λέγει προς αυτούς περί του Ιωάννου... και αν θέλητε να δεχθείτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας όστις έμελε να έλθει. Ο έχων ώτα ακουέτο» (Ματθ. 11:7 14).*

δ) Οι πιο πάνω αναφορές του Ματθαίου επαναλαμβάνονται από τον Λουκά και δύο φορές από τον Μάρκο και από αυτές γίνεται επίσης φανερό οτι οι Εβραίοι εκείνης της εποχής περίμεναν την επαναγέννηση όχι μόνο του Ηλία αλλά και άλλων από τους προφήτες προκειμένου να τους βοηθήσουν να απαλλαγούν από τον Ρωμαϊκό ζυγό. *(Λουκ 9:18-19 Μαρκ. 8:27-28 και 9:9-13).*

Εδώ σημειώνεται και μία από τις πολλές ανακολουθείες και αντιφάσεις που παρατηρούνται μέσα στα Ευαγγέλια, όπου ο ίδιος

ο Ιωάννης ο Πρόδρομος λέει ότι δεν είναι ο Ηλίας. Άραγε μήπως ήταν και το αγνοούσε; Μάλλον απίθανο. Σε αυτή την ερώτηση δεν μπορούμε να έχουμε μια ανεπηρέστη απάντηση, αλλά λέγεται ότι οι συνεχείς παρεμβάσεις και προσθαφαιρέσεις στα Ιερά κείμενα είχαν σαν αποτέλεσμα τους οκτώ πρώτους μετά τη σταύρωση αιώνες, *(οπότε καταγράφηκε από τους Μαζορίτες αντιγραφείς ό,τι ήταν εκείνη τη χρονική στιγμή γραμμένα στη Βίβλο)*, να υπάρχουν στη Βίβλο πολλές αντιφάσεις τις οποίες βλέπουμε σήμερα και απορούμε. Διαβάζουμε: *«Απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας και ερώτησαν τον Ιωάννην. Συ τις είσαι; Και ωμολόγησεν ότι ... δεν είμαι εγώ ο Χριστός. Και ηρώτησαν αυτόν, Ηλίας είσαι εσύ και* ***λέγει δεν είμαι****. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη όχι. Είπον λοιπόν προς αυτόν, τις είσαι δια να δώσωμεν απάντηση στους αποστείλαντας ημάς; ... τι λέγεις περί σεαυτόν; Ο Ιωάννης τότε αποκρίθηκε με τα λόγια του Ισαία ... ''Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω''. Και ηρώτησαν αυτόν διατί βαπτίζεις εάν συ δεν είσαι ο Χριστός, ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης»;*

ε) *«Ηκουσε δε ο Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού και ήτο εν απορία διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών, υπό τινων άλλων, ότι Ηλίας εφάνη και υπό άλλων ότι ανέστη είς των αρχαίων προφητών».*

Η επαναγέννηση των Σωτήρων και των Προφητών είναι γενικά παραδεκτή μέσα στις Χριστιανικές διδασκαλίες. Αλλά τι γίνεται με τους κοινούς θνητούς; Αυτοί επανέρχονται; Η δυνατότητα αυτή καθώς και ο Νόμος του Κάρμα ήταν γνωστός στους μαθητές του Ιησού και γι'αυτό τον ρώτησαν για τον εκ γενετής τυφλό, αν έφταιξε ο ίδιος ή οι γονείς του. Ακόμα ήταν δεκτός και από τον Παύλο, που αναφερόμενος στον Ιάκωβο και τον αδελφό του Ησαύ λέει ότι *«...Τον ένα ο Θεός αγάπησε και τον άλλο μίσησε πριν από τη γέννησή τους...» (Μαλαχ 1:2-3).*

Αλλά υπάρχουν και από τον Ιησού αναφορές στον καρμικό νόμο όταν λέει *«...Επίστρεψον την μάχαιράν σου εις τον τό-*

πον αυτής διότι πάντες όσοι πιάσωσι μάχαιραν, δια μαχαίρας θέλουσι απολεσθεί». (Ματθ. 26:52) Και αλλού *«…Μην πλανάσθε ο Θεός δεν εμπέζεται… όλα όσα σπείρετε θέλετε θερίσει …» (Λουκάς).*

Και ακόμα σε ένα άλλο σημείο ο Ιησούς λέει *«…δεν είναι ουδείς όστις αφήσας την οικίαν, τα τέκνα, τους αγρούς ένεκεν εμού και του Ευαγγελίου και δεν θέλει λάβει εκατονταπλάσια και εν τω καιρώ τούτο ... και εν τω ερχομένω αιώνι θα έχει ζωή αιώνιο...» (Μαρκ. 10:28-31).*

Τα Απόκρυφα Βιβλία

Επτά από τα δεκατέσσερα Απόκρυφα Βιβλία θεωρούνται κανονικά από την Καθολική Εκκλησία και αποτελούν μέρος της Παλαιάς τους Διαθήκης. Σε δύο από αυτά διαβάζουμε:

α) «...επειδή η φύση μου ήταν αγαθή σαν του παιδιού, τώρα, είχα την τύχη να έρθω πάλι σε ένα αμόλυντο σώμα...» (Σοφία Σολομώντος 8:9-20).

β) «…βάσανα θα έχουν οι αμαρτωλοί που ξεχνούν τον Νόμο του Ύψιστου Θεού. Όταν πεθάνουν θα βασανιστούν και όταν ξαναγεννηθούν θα υποφέρουν» (Εκκλησιαστής 41:11-12).

Οι Πατέρες της Εκκλησίας και οι Χριστιανοί μύστες

Οι Πατέρες της εκκλησίας δεν συμφωνούσαν όλοι μεταξύ τους σχετικά με τη φύση και το πεπρωμένο της ψυχής.

Ο ***Ιερεμίας*** (304-420 μ.Χ.) αναφέρει διάφορες απόψεις και θεωρίες διαφόρων Πατέρων και άλλων «Αιρετικών». Από αυτούς, άλλοι δεχόταν τις απόψεις του Πλάτωνα, του Πυθαγόρα και του Ωριγένη δηλαδή οτι οι ψυχές ήρθαν στη γη από τον Ουρανό, άλλοι των Στωικών και άλλων «Αιρετικών» ότι είναι της

ίδιας ουσίας με τον Θεό και άλλοι, ότι οι ψυχές βρίσκονται σε κάποιο χώρο συγκεντρωμένες από τον Θεό και έρχονται όταν Αυτός διατάξει πάνω στη γη. Τέλος άλλοι δεχόταν ότι οι ψυχές συνεχώς δημιουργούνται και στέλνονται μέσα σε ανθρώπινα σώματα. Η άποψη αυτή είναι γραμμένη και στο Ευαγγέλιο.

Ο ***Μάρτυρας Ιουστίνος*** (100-165 μ.Χ.) δέχεται ότι οι ψυχές ενσαρκώνονται πολλές φορές σε διάφορα ανθρώπινα σώματα χωρίς κάθε φορά ο άνθρωπος να θυμάται τις προηγούμενές του ενσαρκώσεις. Αν η ζωή του ανθρώπου είναι ζωώδης, έλεγε, η ψυχή μπορεί στην επόμενή της ενσάρκωση να ενσαρκωθεί στο σώμα κάποιου ζώου.

Ο ***Κλήμης της Αλεξανδρείας*** (150-220 μ.Χ.) ήταν Πλατωνιστής και έλεγε ότι υπάρχει μία Εσωτερική ή Μυστικιστική Χριστιανική διδασκαλία που δεν ήταν για όλους αλλά μόνο για τους μυημένους μαθητές του Ιησού. Βάση αυτής, έλεγε ότι: *«εμείς σαν ψυχές προυπήρξαμε και ο Χριστός προυπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη»*.

Ο ***Τερτουλιανός*** (160-230 μ.Χ.) ο Λατίνος Πατέρας που ασπάστηκε το Χριστιανισμό το 190 μ.Χ. θεωρήθηκε αιρετικός. Ήταν αρχηγός ενός μικρού θρησκευτικού κινήματος στην Καρθαγένη. Στο βιβλίο του «De Anima» αφιέρωσε επτά κεφάλαια για να αμφισβητήσει τη θεωρία της μετενσάρκωσης που τη θεωρούσε αντίθετη με το φαινόμενο της αύξησης του παγκόσμιου πληθυσμού εκείνη την εποχή. *«Το οτι δεν θυμόμαστε τις προηγούμενες ζωές είναι επειδή δεν προυπήρξαν»*. Έλεγε ακόμα: *«Το να επιστρέψει μία ψυχή από τον άνθρωπο στο ζώο είναι μιά γελοία παραδοχή»*. *«Ο Πυθαγόρας»* έλεγε ο Τερτουλιανός, *«ήταν ένας παραμυθάς που χάιδευε τα αυτιά των ανθρώπων όταν τους μιλούσε για προηγούμενες ζωές»*.

Ο ***Ωριγένης*** ο πολυγραφότατος μεγάλος Έλληνας θεολόγος (185-254 μ.Χ.) μαζί με τον Αυγουστίνο υπήρξαν οι κορυφαίοι, οι μέγιστοι, των Θεολόγων Πατέρων. Ο Άγιος Γρηγόριος της Νύσσης τον αποκαλούσε *«Πρίγκηπα της Χριστιανικής Γνώσης»* και ο Έρασμος έλεγε οτι «*ο Ωριγένης άνοιξε τους κρουνούς*

της Θεολογίας στους ανθρώπους». Ο Ωριγένης λοιπόν ήταν υπέρμαχος της Πλατωνικής φιλοσοφίας και έλεγε ότι *«οι ψυχές που έχουν οι άνθρωποι είναι αθάνατες και προϋπήρξαν. Τα περί αναστάσεως των ψυχών είναι φλυαφήματα αυτών που δεν έχουν Εσωτερικές εμπειρίες και χρησιμοποιούν την ανθρώπινη λογική για πράγματα που δεν υπάγονται στο φυσικό πεδίο γνώσης». «Οι ψυχές»,* έλεγε, *«προϋπήρξαν σε άλλους πνευματικούς κόσμους και μετά από ένα μεγάλο αριθμό ενσαρκώσεων θα ξαναεπιστρέψουν στους ανώτερους αυτούς κόσμους. Αυτά που λέω»,* έλεγε στους μαθητές του, *«δεν είναι προσωπική μου γνώμη, είναι η πραγματικότητα που μου αποκαλύφθηκε από Εσωτερική εμπειρία».*

Η καταδίκη και ο αναθεματισμός του Ωριγένη μετά τον θάνατό του, για αυτές του τις ιδέες από την Πέμπτη Οικουμενική Σύνοδο το 553 μ.Χ. αναθεωρήθηκε από τους μεταγενέστερους, οι οποίοι και βεβαιώνουν την πλαστογράφηση ορισμένων γραπτών του, προκειμένου οι εχθροί του, να τον παρουσιάσουν σαν επικίνδυνο αιρετικό άτομο. Οι απόψεις αυτές του Ωριγένη ήταν και η αιτία της σταυροφορίας του Πάπα Θεόφιλου εναντίον του.

Ο άγιος ***Γρηγόριος ο Νανζιανζινός*** (329-389 μ.Χ.) επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως δεν παίρνει κάποια σαφή θέση στο θέμα της μετενσάρκωσης και αφού αναφέρεται στις απόψεις τρίτων, έμμεσα ομολογεί την άγνοιά του επί του θέματος.

Ο άγιος ***Αυγουστίνος*** (354-430 μ.Χ.), ήταν ένας Καθολικός επίσκοπος που ποτέ δεν αρνήθηκε τις Νεοπλατωνικές του ιδέες, σε σημείο που να δέχεται ότι η ψυχή του Πλάτωνα ξαναενσαρκώθηκε στο σώμα του Πλωτίνου. Υπήρξε ένας από τους μεγάλους Χριστιανούς μύστες που ανέφερε ότι οι γνώσεις του, προέρχονται από «Εσωτερική εμπειρία» μετά από πολύωρη προσευχή και διαλογισμό. Η διδασκαλία του ήταν ένα μείγμα μυστικιστικής ευλάβειας, νεοπλατωνικής φιλοσοφίας, αλληγορικής θεώρησης των Γραφών, Καθολικής αλλά συγχρόνως και Προτεσταντικής παράδοσης και αυστηρής λογικής. Οι Πλατωνικές απόψεις και θεωρήσεις του Αυγουστίνου συχνά παρουσίαζαν

σοβαρές αντιθέσεις μεταξύ τους και ξάφνιαζαν τους συγχρόνους του, ειδικά όταν συνδεόταν με πρωτότυπες για την εποχή εκείνη απόψεις, όπως π.χ. ότι η γη είναι σφαιρική και όχι επίπεδη. *«Οι ψυχές θα ξαναναστηθούν σε κάποιο ανθρώπινο σώμα, ξανά και ξανά»* έλεγε, *«αλλά δεν πηγαίνουν από ένα ανθρώπινο, σε κάποιο άλλο μη ανθρώπινο σώμα»*. Ο Άγιος Αυγουστίνος, άσχετα με την μετενσάρκωση, διαχωρίζει τις έννοιες «Ιησούς» και «Χριστός» και μιλάει και για τη διαρκή ύπαρξη του Χριστού πάνω στη γη. Καθορίζει μιά υλική υπόσταση του Θεανθρώπου, τον Ιησού και μιά θεϊκή τον Χριστό. Έλεγε πως *«Ο Ιησούς σαν άνθρωπος έφυγε από τη γη, σαν Χριστός υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη για να οδηγεί τον άνθρωπο όλων των εποχών στη Θέωση».* Σε ένα χειρόγραφό του που είναι στο Βατικανό γράφει: *«…αυτό που ονομάζουμε Χριστιανική θρησκεία, δηλαδή θρησκεία του Χριστού, υπήρχε από τα πολύ αρχαία χρόνια και ποτέ δεν έπαψε να υπάρχει. Υπήρχε από τότε που εμφανίστηκε το ανθρώπινο είδος, μέχρι τις μέρες που ο Χριστός ενσαρκώθηκε ως Ιησούς και η αληθινή θρησκεία που ήδη υπήρχε, άρχισε να ονομάζεται Χριστιανισμός. Αυτός ο Χριστός που προϋπήρχε, θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη, ακόμα και όταν αυτό που σήμερα ονομάζουμε Χριστιανισμό θα έχει λάβει άλλα ονόματα…» (Επιστ.Βιβλ.1,΄ΙΙΙ,3).*

Ο ***Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης***, ο μαθητής του Απόστολου Παύλου, που ο ίδιος τον όρισε σαν πρώτο επίσκοπο της Αθήνας, ο τολμηρός Χριστιανός θεολόγος που χρησιμοποίησε τη γλώσσα και τα φιλοσοφικά σχήματα των Νεοπλατωνικών, υπάρχει βεβαιότητα ότι μετά από δύο αιώνες ξαναγεννήθηκε και μαρτύρησε σαν Διονύσιος, πρώτος επίσκοπος Παρισίων. Λένε πως, όσα δεν έγραψε ο Διονύσιος, ο πρώτος επίσκοπος της Αθήνας τα έγραψε ο πολυγραφότατος Διονύσιος, ο πρώτος επίσκοπος Παρισίων, ο «Ψευδοδιονύσιος» όπως ονομάστηκε μετά από 900 χρόνια από την Ορθόδοξη εκκλησία. Όμως μετά από πολύ μεγάλες μελέτες έχει αποδειχθεί και επιστημονικά ότι το έργο που αποδιδόταν στον Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη το *«Περί της Ουρανίου Ιεραρ-*

χίας» που το πρωτότυπό του βρίσκεται στην Εθνική Βιβλιοθήκη στο Παρίσι όπως και το *«Codex Graecus»* γράφτηκαν όχι από τον πρώτο Διονύσιο αλλά τον 3ο μ.Χ. αιώνα από τον Ψευδοδιονύσιο και αποσπάσματά τους αναφέρθηκαν για πρώτη φορά το 533 μ.Χ. σε θεολογικές συζητήσεις στην Κωνσταντινούπολη. Τους επόμενους αιώνες τα βιβλία αυτά του Ψευδοδιονύσιου διαβάστηκαν πολύ στη Δύση και επηρέασαν και επηρεάζουν μέχρι σήμερα σε μεγάλο βαθμό τη θεολογία της.

Ο ***Συνέσιος*** (370-430 μ.Χ,) επίσκοπος Πτολεμαΐδας δίσταζε να αναλάβει τη θέση του Επισκόπου, επειδή δεν μπορούσε να αποδείξει πολλά από αυτά που πίστευε, όπως την προύπαρξη των ψυχών. Η ψυχή, έλεγε, *«έρχεται στη γη και κατοικεί μέσα στο σώμα κάποιου ζώου όπως κάποιος από μας μπαίνει σε ένα πλοίο για να ταξιδέψει. Με τον ίδιο τρόπο η ψυχή κατοικεί και μέσα σε σώματα ανθρώπων. Με αυτό τον τρόπο παίρνει εμπειρίες μέσα σε διάφορα σώματα στον υλικό κόσμο και τελικά επιστρέφει στο λιμάνι από το οποίο άρχισε το ταξίδι της, που είναι η Αγκαλιά του Πατέρα, το Βασίλειο των Ουρανών».*

Ο ***Χαλκίδιος*** ένας Χριστιανός φιλόσοφος έλεγε ότι *«οι ψυχές που δεν κατόρθωσαν σε μια τους ενσάρκωση να αποκτήσουν τη Θέωση, έρχονται και ξανάρχονται μέσα σε διάφορα ανθρώπινα σώματα μέχρι να την αποκτήσουν».*

Ο ***Νεμέσιος*** ο Επίσκοπος Εμέσης έγραφε: *«…ο Μωυσής δεν είπε ότι η ψυχή γεννιέται την ώρα που είναι να μπει σε κάποιο σώμα, ούτε είναι λογικό να υποστηρίξει κανείς ότι η ψυχή δεν είναι αθάνατη. Ακόμα οι μεγαλύτεροι των αρχαίων Ελλήνων πιστεύουν στη μετενσάρκωση και ακόμα στο ότι οι ψυχές είναι ίδιες αλλά έχουν ένα διαφορετικό βαθμό εξέλιξης ανάλογα με τις ζωές που έζησαν».* Οι απόψεις του Νεμέσιου ήταν τελείως αντίθετες με αυτές του Ιάμβλιχου, που δίδασκε οτι *«Υπάρχουν διάφορα είδη ψυχών και ότι δεν μπορεί μιά ψυχή που εμψυχώνει έναν άνθρωπο σε κάποια άλλη ενσάρκωση να εμψυχώσει ένα ζώο».*

Ο ***Ειρηναίος***, ο «κακός και εκδικητικός Ειρηναίος», έλε-

γε ότι *«Αφού δεν θυμάται ο άνθρωπος τις περασμένες του ζωές, άρα αυτές δεν υπήρξαν ποτέ».*

Ο Λατίνος ***Minucius Felix,*** στο έργο «Οκτάβιος», περιγράφει ένα διάλογο μεταξύ ενός Χριστιανού και ενός Παγανιστή, όπου ο Χριστιανός υπεραμύνεται των κατηγοριών για τη νέα θρησκεία και του λέει: *«Οι μεγαλύτεροι φιλόσοφοί σας, όπως ο Πυθαγόρας και ο Πλάτωνας διδάσκουν ότι μετά τη διάλυση του σώματος μόνο η ψυχή διατηρείται και συχνά επανέρχεται στη γη μέσα σε ένα νέο σώμα. Το να υποστηρίζει όμως κανείς ότι η ψυχή μετά την εμψύχωση ενός ανθρώπινου σώματος μπορεί να εμψυχώσει και ένα σώμα ζώου είναι αδιανόητο».*

Τέλος ο ***Αμβρόσιος,*** ο ***Γρηγόριος της Νικαίας*** και ο ***Ιωάννης ο Χρυσόστομος*** συμφωνούσαν σε ένα σημείο, ότι δηλαδή οι διδασκαλίες του Πλάτωνα και του Πυθαγόρα για την αθανασία της ψυχής και τη μετεμψύχωση, όπως διδάχθηκαν από τον Νεοπλατωνιστή Αμμώνιο Σακκά, απέδιδαν την αλήθεια. Όμως οι απόψεις αυτών των Χριστιανών Πατέρων, είχαν σαν αποτέλεσμα να εξάψουν το μίσος και την οργή των ιερατείων ενάντια στους αρχαιοέλληνες φιλόσοφους. Έτσι στη συνέχεια, με την παρακμή της Ρωμαικής Αυτοκρατορίας, με τις καταστροφές των γραπτών κειμηλίων και τη θανάτωση φιλοσόφων και πνευματικών ανθρώπων κυρίως από την εποχή του Ιουστινιανού, η άγνοια που επακολούθησε κατά την περίοδο του μεσαίωνα, επέτρεψε να κυριαρχήσουν οι απόψεις των ιερατείων, να διαστρεβλωθούν οι διδασκαλιες του Ιησού σε βαθμό που να χαθεί το Εσωτερικό τους νόημα και σήμερα τα Ευαγγέλια να περιέχουν πολλές αντιφάσεις και ασάφειες.

Από την πλευρά της Δυτικής Χριστιανικής εκκλησίας, πολλοί Καθολικοί κληρικοί και λαϊκοί μύστες, δεχόταν τις Νεοπλατωνικές αντιλήψεις περί μετενσάρκωσης, είτε αποδεχόμενοι τις απόψεις άλλων μυστών είτε από προσωπική εμπειρία που απέκτησαν με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Τέτοιοι μύστες κατά τον 12ο και 13ο αιώνα ήταν Ο ***άγιος Βερνάρδος του Κλαιρβώ,*** ο ***άγιος Βίκτωρ*** και οι διάδοχοί του, ο ***αγιος***

Φραγκίσκος της Ασσίζης, ο ***Μποναβεντούρα*** και άλλοι.

Κατά τον 14ο και 15ο αιώνα αυτές τις αντιλήψεις είχαν: ο ***Καρτέσιος,*** ο ***Γιοχάνες Τάουλερ,*** ο ***Σούκο,*** ο ***Νικόλος Κουζινός*** κ.α. και κατά τον 16ο και 17ο αιώνα: ο ***Φρανσουά της Σάλης,*** ο ***Ιγνάτιος Λογιόλα,*** ο ***Σιλάσιος*** και οι μέγιστοι μύστες του Χριστιανισμού στην Ισπανία, η ***αγία Τερέζα της Άβιλα*** και ο ***Ιωάννης του Σταυρού.***

Χριστιανοί Γνωστικοί, Καθαροί και άλλες αιρετικές Ομάδες

Οι Χριστιανοί Γνωστικοί, που επιδίωκαν να ζήσουν σύμφωνα με τις αρχές της απλής πρωτοχριστιανικής ζωής, δηλαδή με αυστηρότητα, άσκηση και πενία, δέχονταν όλοι τη μετεμψύχωση. Οι Γνωστικοί ακολούθησαν την «Εσωτερική» ή Μυστικιστική πλευρά της Διδασκαλίας του Χριστού, που δεν υπέστη τη νόθευση από τα πανίσχυρα εκείνη την εποχή ιερατεία. Έμειναν μακριά από τα τυπικά, τις τελετουργίες και τους κανόνες της εκκλησίας, όπως διαμορφώθηκαν από τον Κωνσταντίνο και την Ελένη, μακριά από την άποψη του «πίστευε και μη ερεύνα», αλλά πολύ κοντά στις Νεοπλατωνικές ιδέες του Αμμώνιου Σακκά και του Πρόκλου και ακόμα πιο κοντά στην πίστη και τον τρόπο ζωής των Χριστιανών, των πρώτων μετά τη Σταύρωση χρόνων.

Οι μαθητές του ***Βασιλίδη,*** του ***Βαλεντίνου,*** του ***Μάρκιου,*** του ***Σιμονίδη,*** του ***Σίμονα Μάγνου,*** του ***Πρίσκιλου της Ισπανίας*** και του ***Μάνιχου,*** ήταν θιασώτες αυτών των απόψεων. Ο Γνωστικισμός υπήρξε ένα από τα πιό δυνατά ρεύματα σκέψης της Χριστιανικής πίστης και πρακτικής και συγχρόνως μέχρι και τον 5ο αιώνα ήταν ο φορέας των Νεοπλατωνικών απόψεων και διδασκαλιών.

Σήμερα πιστεύουμε ότι ο Γνωστικισμός ήταν η μετεξέλιξη της Εσωτερικής Χριστικής διδασκαλίας όπως αυτή δόθηκε στους πρώτους Εβραίους Χριστιανούς, αλλά με πολλές παρεμ-

βάσεις. Γι' αυτή την Εσωτερική ή Μυστικιστική διδασκαλία του Ιησού διαβάζουμε στο Μάρκο: *«Εις εσάς (τους μαθητές Του) εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριο της Βασιλείας του Θεού. Εις εκείνους δε τους έξω, δια παραβολών τα πάντα γίνονται...»,* ακόμα *«...Και δια τοιούτων πολλών παραβολών ελάλει προς αυτούς, καθώς ούτως ηδύναντο να ακούωσι. Χωρίς δε παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς. Κατ' ιδίαν όμως εξήγει πάντα εις τους μαθητάς αυτού».*

Ο Ευσέβιος, αναφέρει σχετικά με τον Γνωστικό ***Βασιλίδη***, ότι δίδασκε στην Αλεξάνδρεια περί το 125 μ.Χ. και ότι γύρω του αναπτύχθηκαν οι πρώτες Γνωστικές σχολές. Η διδασκαλία του στηριζόταν σε πληροφορίες που είχε από τον Απόστολο Ματθαίο και τον Πέτρο, μέσα από τον αγαπητό μαθητή του Γλαύκο. Ο Βασιλίδης είχε κυκλοφορήσει ένα έργο 24 τόμων με τον τίτλο «Επεξηγήσεις των Ευαγγελίων» το οποίο αργότερα με εντολή της εκκλησίας το κάψανε. Το ίδιο συνέβη και με πολλά βιβλία άλλων Γνωστικών. Αν τα βιβλία αυτά είχαν διασωθεί, ίσως σήμερα να ήταν γνωστό έστω και ένα μέρος της Εσωτερικής ή Μυστικιστικής διδασκαλίας του Ιησού, της διδασκαλίας που έδωσε στους μυημένους μαθητές Του, αυτής της διδασκαλίας η οποία είναι τελείως άγνωστη σε μας.

Οι απόψεις των Γνωστικών δεν ήταν ποτέ καθορισμένες και ξεκάθαρες καθώς τον όρο «Γνωστικός» δίνουμε σήμερα ακόμα και στο Σίμωνα το Μάγο, αποτελούσαν ένα μίγμα μαγείας, Χριστιανισμού, Ερμητισμού, Νεοπλατωνισμού κλπ. Οι θέσεις των Γνωστικών και κυρίως αυτές για τη μετενσάρκωση πολεμήθηκαν από Πάπες και Αυτοκράτορες και ήταν πάρα πολλοί οι Γνωστικοί που υπέστησαν μαρτύρια και έχασαν τη ζωή για τα «πιστεύω» τους. Οι απόψεις των Γνωστικών για τη μετενσάρκωση, μετά το *«Ανάθεμα για την προΰπαρξη»* στη Σύνοδο του 553 μ.Χ., διατηρήθηκαν τους επόμενους αιώνες και αναβίωσαν στη Δυτική Ευρώπη και τη Μικρά Ασία μέσα από διάφορες μυστικιστικές σχολές και ομάδες. Η πιό αντιπροσωπευτική από αυτές τις ομάδες ήταν αυτή των ***Αλβηγίνων*** ή ***Καθαρών***. Κάποια εποχή και συγκεκριμένα τον 13ο αιώνα, οι απόψεις των Καθα-

ρών αναπτύχθηκαν στην Ευρώπη σε τέτοιο βαθμό και κέρδισαν σε μεγάλο βαθμό τις καρδιές των ανθρώπων, που λίγο έλλειψε οριστικά να παραμερίσουν τον παρακμασμένο εκκλησιαστικό Χριστιανισμό.

Παρόμοιες μυστικιστικές ομάδες στις οποίες συμμετείχαν πολλές φορές και κληρικοί και λαϊκοί παρουσιάστηκαν πολλές, μέσα στα μαύρα χρόνια της εκκλησιαστικής Χριστιανικής ιστορίας. Οι ***«Αδελφοί της Κοινής Ζωής»*** η ***«Κίνηση Νέα Ευσέβεια» (Devotio moderna),*** η ***«Unio Mystica»,*** οι ***«Φίλοι του Θεού»*** και οι ***«Αδελφοί του Ελεύθερου Πνεύματος»*** ήταν μερικές από τις ομάδες που πίστευαν στη βασική αρχή του μυστικισμού, τη μετενσάρκωση. Δυστυχώς σήμερα δεν έχουμε πολλές γραπτές πληροφορίες γι'αυτές τις ομάδες γιατί ήταν πολλοί αυτοί που φρόντισαν τόσο τα γραπτά όσο και οι μύστες να καούν στην ίδια πυρά, όπως συνέβη το 1310 με τη συγγραφέα του βιβλίου «Μετενσάρκωση», την Μαργαρίτα Πορέτ.

Γιατί μετενσαρκώνονται οι ψυχές;
Για να εκπαιδεύσουν και να εξελίξουν τον νου

Για να αντιληφθούμε γιατί γίνεται η μετενσάρκωση, οι πνευματικοί δάσκαλοι μεταφορικά πάντα και σαν αντανάκλαση της πραγματικότητας που είναι ασύλληπτη στην ανθρώπινη διάνοια, μας λένε τα εξής:

Κατά τη διάρκεια της καθόδου των ψυχών, από την «Περιοχή του καθαρού πνεύματος» στην οποία δημιουργήθηκαν, προς τον Υλικό κόσμο, τους δόθηκε αρχικά το Υπεραιτιατό σώμα, στη συνέχεια το Αιτιατό ή Νοητικό, το Αστρικό και τέλος το Υλικό σώμα ή κάλυμμα. Τα σώματα αυτά ή καλύμματα ή όπως αλλιώς μπορεί να τα αποκαλέσει κανείς, δεν είναι παρά φορείς και εργαλεία που χρησιμοποιεί η ψυχή, στο ταξίδι που την έστειλε να κάνει ο Πατέρας, για κάποιο άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο.

Το Νοητικό κάλυμμα ή Νοητικό εργαλείο, ο νους δηλαδή,

δόθηκε στην ψυχή σε μορφή εμβρυική, σε μορφή σπόρου, όπως άλλωστε και όλα τα άλλα της καλύμματα. Αυτόν τον νου, ή ψυχή με τη ***σοφία*** της, τον βοηθάει να εξελιχθεί με το να παίρνει εμπειρίες από το φυτικό και το ζωικό βασίλειο, ώστε κάποτε να γίνει ικανός και αυτός με τη σειρά του να την βοηθήσει να επιστρέψει στην πατρίδα της.

Τον νου που της δόθηκε, η ψυχή θα τον έχει διαρκώς σε απόλυτη επαφή και ταύτιση μαζί της όσο χρόνο βρίσκεται στους τρεις κατώτερους κόσμους. Είναι τέτοια η επαφή της ψυχής με το σώμα ώστε ο άνθρωπος νομίζει ότι είναι ένα ανθρώπινο σώμα με έναν νου και δεν αντιλαμβάνεται ότι είναι μια ψυχή, που πρόσκαιρα φιλοξενείται σε ένα σώμα και απλά υπηρετείται από έναν νου. Ψυχή και νους είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι στους τρεις κόσμους. Είναι σαν τις δύο όψεις ενός νομίσματος. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οποιαδήποτε δραστηριότητα του νου να έχει σαν συνέπεια τη δημιουργία κάρμα και αυτό το κάρμα να επηρεάζει την ψυχή στον δρόμο της για τη Θέωση, με αποτέλεσμα οι αρνητικές πράξεις να καθυστερούν το ταξίδι της.

Είναι σαν τον ναυαγό, η ψυχή, που φτιάχνει μία κατάλληλη βάρκα *(τον ανώτερο νου)* για να μπορέσει με αυτή να βγει στο πέλαγος και κάποιος καλός καπετάνιος *(ο Διδάσκαλος)* να πάρει αυτόν τον ναυαγό και να τον οδηγήσει πίσω στην πατρίδα του.

Στον Αμαζόνιο υπάρχουν κάτι τεράστια δέντρα που φτάνουν τα 80 μέτρα ύψος και ζυγίζουν εκατοντάδες τόνους. Από το ξύλο τους μπορεί να κατασκευαστούν πάρα πολλά σπίτια για τους ανθρώπους. Αυτά τα δέντρα-γίγαντες κάποτε ήταν μικρά τρυφερά βλασταράκια που η μάνα γη τα έθρεψε και τα μεγάλωσε. Το ίδιο και η μήτρα της μάνας φιλοξενεί δυο μικρά κύτταρα και τα μεγαλώνει και όταν το έμβρυο γεννηθεί, η μάνα θηλάζει το μωρό της ώστε με το γάλα της να το μεγαλώσει και να το κάνει ικανό να βγει στον κόσμο για να ζήσει.

Το μωρό στην αρχή δεν αντιδρά σε κανένα ερέθισμα, δε μιλάει, δεν γελάει, δεν αναγνωρίζει κανέναν, έχει διαρκώς κλειστά τα μάτια και με το κλάμα του ζητάει μόνο τροφή, που η

μητέρα του τη δίνει σε όσο το δυνατό μεγαλύτερη ποσότητα και καλύτερη ποιότητα για να το μεγαλώσει. Με την πάροδο όμως του χρόνου το μωρό αναπτύσσεται και αναπτύσσονται και τα αντανακλαστικά του. Αρχίζει και αναγνωρίζει τη μητέρα και το περιβάλλον του και αργότερα αρχίζει να μιλάει και να συνεννοείται. Στη συνέχεια όταν το παιδί μεγαλώσει και αποκτήσει ανεξαρτησία, αισθάνεται δυνατό και ενεργεί αυτεξούσια. Η μητέρα του που το αγαπάει, το στέλνει για εκπαίδευση στο δημοτικό σχολείο, στο γυμνάσιο, στο λύκειο, στο πανεπιστήμιο και όπου αλλού μπορεί να το στείλει για να αναπτυχθεί και να το καταστήσει ικανό να ζήσει. Δεν του χαλάει κανένα χατίρι, πολλές φορές υποκύπτει στα νάζια και τις απαιτήσεις του και ακολουθεί στις καλές ή κακές του πράξεις προσπαθώντας και κάνοντας το κάθε τι, με απέραντη υπομονή με την πείρα, τη σοφία και τη ***δύναμη*** της μάνας, για να το στηρίξει. Η μάνα από την ***αγάπη*** της άγεται και φέρεται από το παιδί της χωρίς να παύει διαρκώς να το συμβουλεύει. Το παιδί πολλές φορές μπορεί να ενεργεί με τρόπο αντίθετο από αυτόν που θέλει η μητέρα του και μπορεί να έρθει ακόμα και σε σύγκρουση μαζί της. Κάποτε όμως με την ωριμότητα, αναπτύσσεται ο σεβασμός για τη μητέρα και ο ενήλικας άνθρωπος κάνει το κάθε τι για να την φροντίσει και να την προστατέψει. Όταν αυτή γεράσει, την περιποιείται, δεν θέλει να την στεναχωρεί και όταν δεν μπορεί να μετακινείται εύκολα την μεταφέρει όπου εκείνη θέλει. Βέβαια υπάρχουν και παιδιά ατίθασα που μπορεί να φθάσουν στο ακραίο σημείο ακόμα και να σκοτώσουν τη μητέρα τους και αυτό συνήθως συμβαίνει όταν τα παιδιά έχουν κάποια ψυχοπάθεια ή είναι ναρκομανείς.

Με τον ίδιο τρόπο που η μάνα γη φροντίζει κάθε βλασταράκι και η μάνα φροντίζει το μωρό της, έτσι και η ψυχή «τρέφει» με τη συνειδητότητά της τον υποτυπώδη νου που αρχικά της δόθηκε υπό μορφή σπόρου, προκειμένου να τον αναπτύξει, να τον εκπαιδεύσει και να τον καταστήσει ικανό να αναλάβει τα καθήκοντά του, το σπουδαιότερο από τα οποία είναι να βοηθήσει την ίδια την ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της στο βασίλειο του Πατέρα, όπου η ψυχή θα γνωρίσει τη Θέωση.

Πως γίνεται η εκπαίδευση του νου; Με το να οδηγεί η ψυχή τον νου μέσα από τα διάφορα βασίλεια ύπαρξης και από τις διάφορες μορφές ζωής.

Στην αρχή ο νους εμφανίζεται στο φυτικό και ζωικό βασίλειο σαν ***«τακτισμός»***. Φωτοτακτισμός, χημειοτακτισμός κλπ. Αυτός ο τακτισμός οδηγεί τα φυτά να συμπεριφέρονται σαν να έχουν κάποια λογική, σαν να έχουν έναν αρχέγονο νου που τα οδηγεί άλλοτε να ανοίγουν και άλλοτε να κλείνουν τα άνθη τους και άλλοτε το πρωί να στρέφονται προς τον ήλιο για να πάρουν τη ζωογόνο του δύναμη. Το ίδιο και τα σπερματοζωάρια κινούνται για να συναντήσουν το ωάριο όπου αυτό βρίσκεται, σαν κάποιος να τους έχει πει τι πρέπει να κάνουν.

Αργότερα ο νους εμφανίζεται σαν ***«ένστικτο»***. Τα φύλλα κλείνουν και αιχμαλωτίζουν το έντομο, η γάτα τρώει τον πλακούντα της για να έχει γάλα, ενώ δεν τον τρώει αν τα παιδιά της γεννηθούν νεκρά, οπότε δε χρειάζεται να τα θηλάσει. Αυτός ο νους, αυτή η λογική κινείται από ένστικτο και όχι από γνώση γιατί κανείς δεν δίδαξε το χελιδόνι πως να βρει την παλιά φωλιά του.

Ακόμα αργότερα, η κάποια λογική ενός ***«κατώτερου νου»*** αρχίζει και αναπτύσσεται στο ζωικό βασίλειο και όσο η ψυχή φιλοξενείται σε ανώτερες μορφές ζωής τόσο και ο νους παίρνει εμπειρίες και εμφανίζεται πιο αναπτυγμένος.

Όταν κάποτε η ψυχή αρχίζει και φιλοξενείται στην ανθρώπινη μορφή, αρχίζει και αναπτύσσεται κάποιος ***«ανώτερος νους».***

Αρχικά ο κατώτερος νους οδηγεί τον πρωτόγονο άνθρωπο να συμπεριφέρεται με βία γιατί αυτό είχε μάθει να κάνει όταν η ψυχή με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένος, παλαιότερα φιλοξενούταν σε σώματα ζώων που το ένα έτρωγε το άλλο. Ο νους οδηγεί τον πρωτόγονο άνθρωπο στο σημείο να σπάσει με μια πέτρα το κεφάλι ενός άλλου πρωτόγονου για να του πάρει μια μπανάνα. Καθώς όμως στη μια μετά την άλλη ζωή η ψυχή συνεχίζει να τρέφει τον νου με «αγάπη και συνειδητότητα», ο νους που την συνοδεύει αναπτύσσεται και ο άνθρωπος, περνώντας οι χιλιετίες, αρχίζει να υπολογίζει τον συνάνθρωπό του. Αρχίζει να

δημιουργεί οικογένεια και αργότερα οργανώνει κοινοβιακή ζωή και αρχίζει να μαθαίνει να ενδιαφέρεται για τους ανθρώπους που είναι κοντά του και ακόμα αρχίζει να τους αγαπάει και να τους προστατεύει.

Με την πάροδο του χρόνου η συνειδητότητα στον άνθρωπο αρχίζει να λειτουργεί όλο και περισσότερο από το επίπεδο της ψυχής και όλο και λιγότερο από το επίπεδο του νου.

Στην ενηλικίωσή του ο νους συχνά αγνοεί την ψυχή που με τη φωνή της, τη συνείδηση, προσπαθεί να τον κατευθύνει και ο άνθρωπος προβαίνει σε πράξεις αρνητικές. Με τον καιρό όμως και τις συνεχείς ενσαρκώσεις ο νους αρχίζει να λειτουργεί όλο και από ανώτερα επίπεδα συνειδητότητας και κάποτε φθάνει σε ένα σημείο ωριμότητας που πειθαρχεί στην ψυχή και μοναδικός σκοπός του γίνεται να δίνει τις υπηρεσίες του στην ψυχή. Σε αυτό το σημείο ωριμότητας ο νους αντιλαμβάνεται το κάλεσμα του Διδασκάλου και συνειδητοποιεί το καθήκον του να βοηθήσει την ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της.

Όμως από την εποχή της ενηλικίωσής του νου, που συμπίπτει με την φιλοξενία ψυχής και νου σε ανθρώπινα σώματα, το Θείο Σχέδιο προβλέπει ώστε οι δραστηριότητες του νου να αρχίζουν να ελέγχονται και για κάθε δράση του να υπάρχει κάποια ανάλογη αντίδραση. Κάθε αρνητική σκέψη, πράξη και λόγο για τα οποία είναι υπεύθυνος ο νους, κάποτε κολάζονται και αντίθετα κάθε καλό που ο νους υποκινεί, ανταμείβεται.

Όταν η ψυχή φύγει μέσα από τον «Τροχό της Ζωής και των Θανάτων», ο νους σαν θνητός και παροδικός θα διαλυθεί και θα επιστρέψει στην πατρίδα του στο Αιτιατό Επίπεδο, ενώ οι δραστηριότητές του σε κάθε ενσάρκωση, θα μείνουν καταγραμένες σε ένα Βιβλίο του Θεού που συνηθίζουμε στη Δύση να το λέμε Ακκασικά Αρχεία.

Όσο περισσότερο η συνειδητότητα λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής και όσο λιγότερο από το επίπεδο του νου, τόσο τα ενδιαφέροντα του νου αποκολλιούνται από τον υλικό κόσμο και στρέφονται στην υπηρεσία της ψυχής. Ελαττώνονται οι επιθυμίες και οι προσκολλήσεις του με αποτέλεσμα να απαλλάσσεται

από επιθυμίες το Αστρικό σώμα του ανθρώπου. Και έτσι, όταν οι επιθυμίες με προσκόλληση που συνθέτουν το Αστρικό σώμα του ανθρώπου ελαττωθούν, αρχίζει να ανατέλλει μια νέα επιθυμία στον άνθρωπο, η ένωσή του με τη Θεότητα. Τότε Εκείνος φροντίζει και δίνει τη Χάρη Του για την επιστροφή της κάθε ψυχής στη θερμή Αγκαλιά Του. Της στέλνει αρχικά έναν πνευματικό δάσκαλο για να την βοηθήσει και τελικά την στέλνει στα Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής, για να την οδηγήσει κοντά Του, δηλαδή να την οδηγήσει στη Θέωση.

Τώρα γεννιέται ένα ερώτημα. Με ποιο τρόπο εκπαιδεύεται ο νους μέσα από τις συνεχείς ενσαρκώσεις της ψυχής; Αυτό είναι κάτι το ασύλληπτο από την ανθρώπινη διάνοια. Λένε πως ο νους παίρνει εμπειρίες περνώντας μέσα από τα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής που υπάρχουν σύμφωνα με τις παραδόσεις. Όμως το τι είδους εμπειρίες και το πώς τις παίρνει είναι και αυτό κάτι το ασύλληπτο. Πολλοί λένε ότι από τα ζώα παίρνει την υπομονή, την πραότητα, την πίστη κλπ. αλλά όλα αυτά είναι υποθέσεις.

Το γεγονός είναι ότι κάποτε ο νους θα αρχίσει να επιτελεί το νομοτελειακό του καθήκον να βοηθάει την ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της. Η ψυχή πρέπει να περάσει από τα τρία κατώτερα επίπεδα και αφού εγκαταλείψει τον νου που τόσους αιώνες την συνόδευε, θα συνεχίσει μόνη της πλέον το ταξίδι της με τις δικές της ιδιότητες και δυνάμεις που είναι Αγάπη, Δύναμη, Σοφία και Συνειδητότητα. Για να ξεφύγει όμως από την περιοχή του δυϊσμού που επικρατεί στα τρία κατώτερα επίπεδα και να εισέλθει στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα που επικρατεί μόνο ο Νόμος της Αγάπης, πρέπει να απαλλαγεί από τα καρμικά της βάρη που της δημιούργησε η δυαδικότητα την εποχή της παραμονής της στους τρεις κατώτερους κόσμους.

Στους τρεις κατώτερους κόσμους, δηλαδή στην Περιοχή του Μπραχμαντ, υπάρχει δυισμός: άσπρο–μαύρο, καλό–κακό, αγάπη–μίσος, κόλαση και παράδεισος με την ευρεία τους έννοια. Αυτό ο δυισμός οδηγεί τον ανθρώπινο νου σε σκέψεις, λόγους και πράξεις που δημιουργούν καρμικές εντυπώσεις που καταχωρούνται στην καρμική αποθήκη σαν Σαντσίτ κάρμα.

Πάνω όμως από τους τρεις κόσμους είναι μια Περιοχή στην οποία δεν υπάρχει δυισμός και δεν επικρατεί ο Νόμος του Κάρμα αλλά μόνον ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης. Γι' αυτό για να περάσει μέσα σε αυτή την ευλογημένη Περιοχή η ψυχή, στην πορεία της προς τη Θέωση, θα πρέπει να έχει απαλλαγεί από κάθε στοιχείο δυισμού, από κάθε καρμικό κατάλοιπο που βρίσκεται μέσα στην καρμική της αποθήκη. Πως όμως μπορεί να γίνει αυτό; Μόνο με ένα τρόπο. Όταν η Χάρη του Θεού κρίνει κατάλληλη τη στιγμή, οδηγεί τον άνθρωπο στα Ιερά Πόδια του Θεανθρώπου της κάθε εποχής. ***Ο Θεάνθρωπος είναι ο μόνος εντεταλμένος από τον Θεό να μυήσει τον μαθητή στα μυστήρια του υπερπέραν, να τον απαλλάξει τελείως από το αποθηκευμένο του κάρμα, να τον βοηθήσει να διευθετήσει το Πραλάμπτα κάρμα, δηλαδή το κάρμα που του έχει δοθεί σε αυτή του την ενσάρκωση και να τον καθοδηγήσει έτσι ώστε ο μαθητής με την ελεύθερή του βούληση να μην κάνει νέο κάρμα.***

Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που ο Πατέρας στέλνει τον Υιό του στη γη, για να βοηθήσει την επάνοδο των ψυχών πίσω στο Βασίλειο των Ουρανών. Κανείς άλλος δεν μπορεί να απαλλάξει την ψυχή από τα καρμικά της βάρη. Ο Υιός είναι μονογενής. Είναι ο ενσαρκωμένος Λόγος που βρίσκεται πάντοτε πάνω στη γη και λειτουργεί ο ***ίδιος κάθε εποχή μέσα από έναν διαφορετικό ανθρώπινο πόλο.*** Ο Υιός είναι πάντοτε πάνω στη γη, γιατί όπως είπε ο Ιησούς, *«δεν θέλω σας εγκαταλείψει μέχρι τη συντέλεια του αιώνος»*. Πριν από 2.000 χρόνια η Χριστή ή Σωτήριος Δύναμη λειτουργούσε μέσα απ΄τον Ιησού. Εκατομμύρια χρόνια πριν και ίσως εκατομμύρια χρόνια μετά η Χριστή Δύναμη θα λειτουργεί μέσα από άλλους ανθρώπινους πόλους επιλεγμένους από τον ίδιο τον Πατέρα.

Εδώ γεννάται ένα εύλογο ερώτημα: Ποιος είναι ο Θεάνθρωπος σήμερα, ποιος ήταν χθες ποιος θα είναι αύριο; Την απάντηση μπορεί να μας τη δώσει ***μόνον*** ο Ίδιος ο Πατέρας μέσα από προσευχή και διαλογισμό αν πραγματικά το επιθυμήσουμε. Εκείνος θα μας το αποκαλύψει και Εκείνος αν του το ζητήσουμε θα μας

στείλει στα άγια Πόδια του Υιού του. Στην Ινδία λένε ότι ο Θεός είναι πολύ ευήκοος και ανταποκρίνεται πάντα σε αυτή την προσευχή. Εμείς από τη μεριά μας δεν έχουμε παρά να προσπαθήσουμε να αποκτήσουμε τις θείες αρετές, με άλλα λόγια να γίνουμε καλοί Χριστιανοί, καλοί Μουσουλμάνοι, καλοί Βουδιστές, καλοί σε οποιαδήποτε θρησκεία ή δόγμα και αν ακολουθούμε και να στρέψουμε την προσοχή και την προσευχή μας στον Θεό και με θέρμη να ζητάμε τη Χάρη Του για να μας φέρει στα ιερά πόδια του μονογενούς Υιού του.

Αυτό είναι το μυστικό των μυστικών που κρατούν οι μυστικιστές. Είναι η μεγαλύτερη φιλοσοφία, η μεγαλύτερη αλήθεια και η μόνη πραγματικότητα. Οτιδήποτε άλλο είναι παροδικό, φθαρτό και χωρίς αξία. Δεν έχουμε κανέναν δικό μας πάνω στη γη. Ο μόνος δικός μας είναι ο Θεός Πατέρας μας.

Από τις Μυστικιστικές Παραδόσεις

Θα ήταν δύσκολο να καθορίσει κανείς τη διαφορά μεταξύ των όρων «μετεμψύχωση» και «μετενσάρκωση» καθώς είναι όροι καθιερωμένοι στη Δυτική μυστικιστική βιβλιογραφία και χρησιμοποιούνται με διαφορετικό νόημα από τους διαφόρους συγγραφείς. Στην Ανατολή αυτοί οι δύο όροι θεωρούνται ταυτόσημοι. Η πιο καθιερωμένη άποψη εδώ στη Δύση, είναι ότι ο όρος «μετεμψύχωση» καθορίζει τη φιλοξενία μιας ψυχής, μετά τον θάνατο μιας μορφής ύπαρξης σε κάποια άλλη μορφή ζωής, όπως σαν παράδειγμα μπορεί να πει κανείς ότι «η ψυχή ενός πουλιού κάποτε θα μετεμψυχωθεί στο σώμα ενός θηλαστικού». Έπίσης με τον όρο «μετενσάρκωση» καθορίζεται, η μετά τον θάνατο κάποιου ανθρώπου φιλοξενία της ψυχής του, στο σώμα ενός άλλου, νέου ανθρώπου που έρχεται στη ζωή.

Όμως τα πράγματα είναι τόσο απλά; Όπωσδήποτε όχι καθώς όλα τα βιβλία του κόσμου, όλες οι διδασκαλίες, όλες οι θεωρίες και όλες οι φιλοσοφίες όλων των εποχών και όλων των συγγραφέων από τους μεγαλύτερους μύστες και αγίους έως τους

μέγιστους φιλοσόφους και πνευματικούς δασκάλους, περιέχουν μόνο μια αντανάκλαση, της αντανάκλασης, της αντανάκλασης μιας κάποιας πραγματικότητας, καθώς ο ανθρώπινος νους μπορεί να αντιληφθεί και να εκφράσει μόνο τις πραγματικότητες του Υλικού κόσμου, που νομοτελειακά υπακούουν στους φυσικούς νόμους και δεν μπορεί να συλλάβει τους νόμους, τους κανόνες και γενικά τις πραγματικότητες του υπερπέραν. Τα ανθρώπινα μάτια δε βλέπουν τις υπέρυθρες και τις υπεριώδεις ακτίνες και τα ανθρώπινα αυτιά δεν μπορούν να συλλάβουν τους υπόηχους και τους υπέρηχους. Με τον ίδιο τρόπο και ο ανθρώπινος *(Υλικός)* νους δεν μπορεί να συλλάβει, να επεξεργαστεί και να κατανοήσει τις πραγματικότητες, τους νόμους και τους κανόνες των κατωτέρων και πολύ περισσότερο των ανωτέρων πνευματικών περιοχών και μέσα στα άλλα δεν μπορεί να γνωρίσει ακριβώς πως λειτουργεί ο Νόμος του Κάρμα.

Οι δύο μεγάλες θρησκείες της Ανατολής, ο Ινδουϊσμός και ο Βουδισμός διδάσκουν ότι ο άνθρωπος έρχεται και ξαναέρχεται στη ζωή ξανά και ξανά και θεωρούν αυτό το γεγονός δυσάρεστο και διδάσκουν ότι μέσω της θρησκείας ο άνθρωπος μπορεί να βγει μέσα από αυτόν τον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων.

Για χιλιετίες το σύμβολο των αναγεννήσεων είναι ο Φοίνικας ένα πανέμορφο μοναδικό πουλί που λέγεται ότι έζησε στην έρημο της Αραβίας για 500 έως 600 χρόνια και όταν γερνούσε και πέθαινε καιγόταν και αμέσως ξαναγεννιόταν από τις στάχτες του.

Την ίδια ιστορία κάπως διαφορετική τη βρίσκουμε γραμμένη στο «Φυσιολόγο», τον Μεσαίωνα, σε μια εποχή που προκάλεσε τη μήνη της εκκλησίας. Λέγεται ότι το πουλί αυτό έζησε στην Ινδία και ζούσε διαρκώς στον αέρα για πεντακόσια χρόνια, μεγάλωσε τρώγοντας μπαχαρικά και κάποτε πέταξε στην Αίγυπτο και μπήκε σε έναν ναό στην Ηλιούπολη όπου και κάηκε στο θυσιαστήριό του. Την άλλη μέρα ξαναγεννήθηκε, μέσα σε τρεις μέρες ενηλικιώθηκε και τότε χαιρέτισε τους ιερείς του ναού και πέταξε μακριά.

Τον μύθο αυτό βρίσκουμε και στα πιο απομακρυσμένα μέρη

του κόσμου από την Ιρλανδία, μέχρι την Τουρκία που ονομάζουν τον Φοίνικα Kerkes και την Ιαπωνία που τον λένε Kirin.

Ο ποιητής Χαφίζ, ο μέγιστος μύστης της εποχής του παρομοιάζει σε ποίηματά του τον Φοίνικα με την ψυχή που παραμένει στο δέντρο της πνευματικής ζωής.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει τον Φοίνικα σαν το ιερό πουλί και σύμβολο των Αιγυπτίων με το όνομα Benu. Ο Benu σε πολλούς λαούς ταυτίζεται με την κίνηση της σελήνης με τις φωτεινές και σκοτεινές περιόδους καθώς και με την γήινη ύπαρξη.

Στον Ινδουισμό υπάρχει ένας μύθος σχετικός με τον Φοίνικα, που λέει ότι στην αρχή ο Θεός έφτιαξε έναν κόσμο θείο, ευτυχισμένο και ωραίο που ήταν η Χρυσή Εποχή. Αργότερα ο κόσμος αυτός ασχήμυνε, βρώμισε και εκφυλίστηκε. Τότε ο Shiva με τα πόδια του τον κατάστρεψε, αλλά αυτό δεν ήταν το τέλος γιατί ο Vishnu με ένα χαμόγελο τον ξαναέφερε σε ύπαρξη.

Ένας μεγάλος μύστης, ο Maulana Rumi, που στη Μυστικιστική βιβλιογραφία αναφέρεται ως ο μέγιστος πνευματικός Διδάσκαλος της εποχής του, μας έχει αφήσει τους πιο κάτω πολύ γνωστούς στίχους του.

«Πέθανα σαν ορυκτό και έγινα φυτό.
Πέθανα σαν φυτό και υψώθηκα σε ζώο.
Πέθανα σαν ζώο και έγινα άνθρωπος.
Γιατί να φοβάμαι;
Μήπως μειώθηκα ποτέ με τον θάνατο»;

Αλλά και στις παραδόσεις πολλών λαών αναφέρεται ότι διάφορες προσωπικότητες θα ξαναέρθουν σε μια νέα ανθρώπινη ζωή. Ο Χιαβάθα υποσχέθηκε στο λαό του ότι θα ξαναγύριζε. Ο Βιρακόχα των Ίνκας, ο Κουετζαλκόλ των Ασδέκων και ο βασιλιάς Αρθούρος ήταν ψυχές που οι πιστοί τους πίστευαν ότι θα ξαναγυρίσουν με δόξα.

Στην Ανατολή υπάρχει η πίστη στα Αβατάρ, τις θείες ενσαρκώσεις που έρχονται και ξαναέρχονται σαν κοινωνικοί αναμορφωτές και καθοδηγητές της ανθρωπότητας όπως ο Κρίσνα, ο Βούδας, ο Λάο Τσε, ο Μετρέγια των Βουδιστών και ο Σόσιος

των Ζωροαστριστών. Στο Ισλάμ πιστεύεται ότι ένας μεγάλος Ιμάμης θα ξαναέρθει με τη δόξα του Μωάμεθ και οι Εβραίοι περιμένουν ακόμα τον Μεσσία τους που θα είναι ο Αδάμ ή ο Δαυίδ. Ορισμένοι Χριστιανοί περιμένουν τον Χριστό να ξαναέρθει και να αναστήσει όλους όσους ήταν καλοί άνθρωποι και που τώρα είναι πεθαμένοι.

Ακόμα θα πρέπει να αναφέρουμε τα λόγια του Κρίσνα *(αβατάρ)* στην Μπαγκαβάτ Γκιτά: «Ξαναδημιουργώ τον εαυτό μου κάθε φορά που υπάρχει αδικία και κατάπτωση του κόσμου. Ξαναενσαρκώνομαι προκειμένου κάθε φορά να διατηρώ τη δικαιοσύνη».

Ο θρησκειολόγος E.G. Browne στο βιβλίο του «Ιστορία της Περσίας» αναφέρει ότι: Οι Ισμαηλίτες που ήταν εσωτεριστές του Ισλάμ δέχονταν ότι ο Κρίσνα ενσαρκώθηκε σαν Βούδας και αργότερα σαν Μωάμεθ. Και ακόμα ότι: Οι Behais του Ιράν πιστεύουν ότι ο Ιησούς ξαναγύρισε σαν ο αρχηγός τους Abdul Beha. Ακόμα στο Πακιστάν οι Kadyanis πιστεύουν το ίδιο για τον Mizra Ahmed.

Οι μεγάλοι μύστες λένε πως θάνατος δεν υπάρχει με την έννοια του «τέλους της ύπαρξης» αλλά διαρκής αναγέννηση, μέχρι ο άνθρωπος να επιτελέσει τον προορισμό του και να επιστρέψει στον Θεό.

Για τον Νόμο του Κάρμα μας έδωσαν πληροφορίες μέσα στους αιώνες, άγιοι, μύστες και πνευματικοί δάσκαλοι αλλά βρίσκουμε αναφορές και μέσα στη Χριστιανική Βίβλο. Είπε ο Ιησούς: *«Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται, επειδή ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, τούτο θέλει θερίσει»* και σε ένα άλλο σημείο *«...Μάχαιραν έδωκας, μάχαιραν θέλεις λάβει».* Ομοίως ο Βούδας έλεγε στους μαθητές του: *«Κάθε τι στην ανθρώπινη ζωή, είναι το αποτέλεσμα ενός δίκαιου Νόμου, αυτός ο Νόμος καθορίζει τη ζωή σας.»*

Στον Ματθαίο *(24:7-8)* διαβάζουμε: *«Έρχεται ο καιρός που το ένα έθνος θα κάνει πόλεμο με το άλλο και το ένα βασίλειο θα κάνει πόλεμο με το άλλο. Θα γίνουν σεισμοί και καταποντισμοί σε πολλά μέρη και με όλα αυτά θα αρ-*

χίσει η ‘‘Καινούργια Εποχή’’». Δεν λέει το *«Τέλος του κόσμου»* όπως αναφέρεται από τους παλιούς μεταφραστές της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά η Καινούργια Εποχή, το *«New Age»* που είναι αυτό που έχει ζαλίσει σήμερα τους παπάδες, μαζί με το 666, την Κόκα Κόλα και όποιες άλλες ανοησίες δημιουργεί το μυαλό τους.

Οι Νεοπλατωνιστές υποστηρίζουν ότι: «Ο άνθρωπος και όλα τα όντα προέρχονται από τον Θεό και σκοπός τους είναι με τις συνεχείς ενσαρκώσεις και τις εμπειρίες που παίρνουν πάνω στη γη, να καταστούν ικανοί να επιστρέψουν στον Θεό». Τις ιδέες αυτές βρίσκουμε να κυριαρχούν και στον Σουφισμό των μετέπειτα αιώνων αλλά και σε όλες τις Εσωτερικές πλευρές όλων των μεγάλων θρησκειών.

Ο Νόμος του Κάρμα και η μετενσάρκωση είναι δύο θέματα άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους που τα πολέμησε με κακία και εμπάθεια το Χριστιανικό ιερατείο μέσα στους αιώνες που πέρασαν, και αυτό βέβαια οφείλεται στην άγνοια και την έλλειψη πνευματικότητας που το διακρίνει, καθώς παραμένει προσηλωμένο και καθηλωμένο μέσα στις φανατικές διδασκαλίες των Θεολογικών Σχολών. Έτσι δεν μπόρεσε ποτέ να επωφεληθεί από τις Εσωτερικές εμπειρίες των μεγάλων μυστών, αγίων και πνευματικών Διδασκάλων. Οι θεολόγοι συνεχίζουν να καταναλώνουν τον χρόνο τους με άχρηστες δραστηριότητες και λογομαχίες, όπως αν το καλό το βάπτισμα γίνεται σε κολυμπήθρα ή με ράντισμα και αν το παλιό ή το νέο ημερολόγιο είναι το καλό και το άλλο το κακό, δημιουργώντας αιρέσεις, διάσπαση και αδικαιολόγητο μίσος μεταξύ των Χριστιανών.

Τους δέκα πρώτους αιώνες μετά τη Σταύρωση του Ιησού τα ιερατεία είχαν βρει και τη μέθοδο των Οικουμενικών Συνόδων προκειμένου να προωθούν τους σκοπούς τους. Προσκαλούσαν μία σύνοδο, καμιά φορά την αποκαλούσαν οικουμενική και με τις αποφάσεις που έπαιρναν οι ενδιαφερόμενοι, προσπαθούσαν στη συνέχεια χρησιμοποιώντας κάθε είδους βία, να καταπνίξουν κάθε διαφορετική, σωστή ή λανθασμένη άποψη λατρείας που υπήρχε.

Για 14 αιώνες το θέμα της μετενσάρκωσης είχε αποσιωπηθεί μετά από την εποχή που ο Ιουστινιανός με διάταγμα έκλεισε την Ακαδημία του Πλάτωνος και με απόφαση της 5ης Οικουμενικής Συνόδου το 553 μ.Χ. μεθόδευσε το «Ανάθεμα» για αυτούς που πίστευαν και προπαγάνδιζαν πως πραγματικά υπάρχει μετενσάρκωση.

Μετά από πολλούς αιώνες Καθολικοί μελετητές των Γραφών, που είχαν πρόσβαση στα παλαιά πρακτικά των Οικουμενικών Συνόδων, που βρίσκονται στο Βατικανό, μας δίνουν ορισμένες σημαντικές πληροφορίες για την αξιοπιστία αυτών των Συνόδων. Μας λένε ότι τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες έγιναν πολλά θρησκευτικά συμβούλια κάθε φορά για να καταδικάσουν απόψεις μη αρεστές στα ιερατεία. Έτσι κάποτε ο Βυζαντινός αυτοκράτορας Ιουστινιανός επηρεασμένος από τα Ορθόδοξα θρησκευτικά μυστικοσυμβούλια τάχθηκε ενάντια στις απόψεις ενός των μεγίστων Πατέρων της εκκλησίας, του Ωριγένη και προσκάλεσε ένα τοπικό συμβούλιο που το έτος 543 μ.Χ. καταδίκασε τις απόψεις του. Δέκα χρόνια αργότερα, το 553 μ.Χ. η Πέμπτη Οικουμενική Σύνοδος στην Κωνσταντινούπολη, έκανε το «Ανάθεμα» το οποίο και χρησιμοποίησε σαν μοχλό, για να κατηγορήσει τον Ωριγένη ως αιρετικό. Όμως στο παρασκήνιο αποκαλύφθηκε τα τελευταία χρόνια από αυτούς τους μελετητές, ότι στη Σύνοδο αυτή συμμετείχαν 165 Ορθόδοξοι επίσκοποι και από την Καθολική εκκλησία μόνο 6 επίσκοποι από την Αφρική και κανένας αντιπρόσωπος του Πάπα από τη Ρώμη δεν συμμετείχε, όπως θα έπρεπε εφόσον η Σύνοδος ήταν Οικουμενική. Ο Πάπας Βιγκίλιος δεν είχε προσκληθεί αν και εκείνο τον καιρό βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη και δεν προσκλήθηκε γιατί θεωρούσαν ότι ήταν αντίθετος με τις απόψεις των Ορθοδόξων. Πρόεδρος της Συνόδου ήταν ο διορισμένος από τον Ιουστινιανό, Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης Ευτύχιος. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκείνα τα χρόνια ο αυτοκράτορας έλεγχε με τρόπο απόλυτο τον πατριαρχικό θρόνο.

Ακόμα είναι γνωστό ότι υπήρχε μεγάλη αντιδικία και εχθρότητα μεταξύ του Πάπα και του Ιουστινιανού που κράτησε πολ-

λά χρόνια. Έτσι παραβιάζοντας προϋπάρχουσες συμφωνίες ο Ιουστινιανός το 551 μ.Χ. εξέδωσε διάταγμα καταστροφής των «Τριών Κεφαλαίων» που ήταν γραπτά με τα διδάγματα τριών αιρετικών, που κατά ένα μέρος δεχόταν ο Πάπας. Για τις διαμαρτυρίες που διετύπωσε στη συνέχεια ο Βιγκίλιος υπέστη τα πάνδεινα. Απάχθηκε από τη Ρώμη, έμεινε σε φυλακή κρατούμενος του Ιουστινιανού και τελικά θανατώθηκε από αυτόν.

Θ. Κεφάλαιο

Από τις Μυστικιστικές Παραδόσεις

Προσοχή και Συνειδητότητα

Προσοχή και Συνειδητότητα είναι δύο έννοιες που αποτελούν το κλειδί για την Εσωτερική γνώση.

Μυστικισμός είναι θεωρία και πράξη και η θεωρία του μυστικισμού στηρίζεται σε αυτές τις δύο λέξεις. Η πνευματική πρόοδος, η επικοινωνία με τα Εσωτερικά επίπεδα, η προσευχή, ο διαλογισμός και το κάθε τι που κάνει ο μαθητής στην προσπάθειά του για Σωτηρία, Αυτογνωσία και Θέωση στηρίζεται στις έννοιες της προσοχής και της συνειδητότητας.

Οι μεγάλοι μύστες και οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι αναφερόμενοι στην ψυχή του ανθρώπου, την περιγράφουν σαν μία μονάδα συνειδητότητας που κάποτε, στο παρελθόν, αποσπάστηκε από την «Πανσυνειδητότητα», τον Θεό και που κάποτε, στο μέλλον είναι προκαθορισμένο να επιστρέψει σ' Αυτόν. Η ψυχή, μας λένε, είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό και έχει τις ιδιότητές Του που συνοπτικά είναι Αγάπη, Δύναμη, Σοφία και Συνειδητότητα.

Η ψυχή είναι οι ιδιότητές της και οι ιδιότητές της είναι η ψυχή, όπως τα χρώματα της ίριδας είναι το φως και το φως είναι τα χρώματα της ίριδας.

Λένε ακόμα ότι ο νους και η ψυχή μέσα στο σώμα μας έχουν την έδρα τους στο ενεργειακό κέντρο που λέγεται Τρίτος Οφθαλμός. Από εκεί αφενός μεν η ψυχή διαποτίζει όλο το σώμα μέχρι το τελευταίο κύτταρο και του δίνει τη ζωή, αφετέρου προβάλει προς τα έξω, μέσα από τα πέντε αισθητήριά μας όργανα που τα ενεργοποιεί και είναι αυτή που μας δίνει την αντίληψη του εξω-

τερικού κόσμου.

Αυτή η προς τα έξω προβολή της ψυχής (με άλλα λόγια η εξωτερική έκφραση της ψυχής) είναι αυτό που ονομάζουμε «προσοχή».

Η προσοχή δεν είναι κάποιας μορφής διεργασία του νου. Η προσοχή είναι η «εξωτερική έκφραση της ψυχής». **Προσοχή είναι η ίδια η ψυχή** και αυτό είναι μία αλήθεια στην οποία στηρίζεται όλη η Εσωτερική Γνώση. Ο νους απλά και μόνο κατευθύνει, καθηλώνει και αποσπά την προσοχή. Η προσοχή δεν είναι δημιούργημα του νου. Δεν είναι διεργασία του νου. Προσοχή είναι η ίδια η ψυχή και αυτό είναι μια αλήθεια έστω και αν είναι δύσκολο να το αντιληφθούμε.

Αν η προσοχή μας είναι στραμμένη αλλού, μπορεί να περάσει κάτι μπροστά από τα μάτια μας και να μην το δούμε ή να μην το ακούσουμε, έστω και αν τα μάτια και τα αφτιά μας είναι ανοιχτά και σε πλήρη υγεία. Όταν θέλουμε από το πεζοδρόμιο να περάσουμε τον δρόμο απέναντι, η προσοχή μας προβάλει πρώτα μέσα από τα μάτια και τα αφτιά μας και ακόμα ελέγχει τη στερεότητα του εδάφους μέσα από τα πόδια μας και μετά βλέπουμε, ακούμε και περπατάμε για να περάσουμε απέναντι. Αν δεν προβάλλει η προσοχή μας μέσα από τα αισθητήρια μας όργανα μπορεί να μη δούμε ή να μην ακούσουμε ένα αυτοκίνητο που έρχεται προς εμάς ή μπορεί το έδαφος να είναι μαλακό και να υποχωρήσει κάτω από τα πόδια μας.

Η προσοχή λειτουργεί όπως οι σύγχρονες φωτογραφικές μηχανές που πριν ένα αντικείμενο αποτυπωθεί στο φωτογραφικό φιλμ, μέσα από τη μηχανή έχει βγει μία ερυθρή ακτίνα έχει μετρήσει την απόσταση μεταξύ της φωτογραφικής πλάκας και του αντικειμένου και έχει κατάλληλα ρυθμίσει τον χρόνο και το άνοιγμα του διαφράγματος της φωτογραφικής μηχανής. Με τον ίδιο τρόπο πρώτα βγαίνει μέσα από τα αισθητήρια όργανα η προσοχή μας προς τα έξω και στη συνέχεια το αντικείμενο αποτυπώνεται στον νου.

Επαναλαμβάνουμε ότι η σχέση του νου με την προσοχή συνίσταται στο ότι ο νους, απλά κατευθύνει και συγκεντρώνει την

προσοχή μας, η οποία προσοχή δεν είναι μια νοητική λειτουργία όπως νομίζεται, αλλά είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής μας. **Προσοχή είναι η ίδια η ψυχή μας.**

Αυτόν που ονομάζουμε «ανώτερο νου» είναι ο νους που έχει την ωριμότητα να κατευθύνει την ψυχή μας προς τη θετικότητα *(πάνω από τους τρεις κόσμους)*, στον προορισμό της, ενώ ο «κατώτερος νους» την κατευθύνει στα ενδιαφέροντα των τριών χαμηλών επιπέδων.

Ο νους ανάλογα με τις ροπές του, *(ροπές του νου είναι η φύση του ανθρώπου)* τείνει να κατευθύνει, να συγκεντρώνει και να προσκολλάει την προσοχή, *(την ψυχή μας δηλαδή)*, άλλοτε στις γήινες χαρές και απολαύσεις και άλλοτε στα ανώτερα ιδανικά και τον Θεό.

Από όλα τα πιο πάνω συγκρατούμε το ότι η προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής μας, είναι η ίδια η ψυχή μας και ο νους σαν αφέντης της, όσο καιρό είναι προσκολλημένος στην ψυχή, είναι αυτός που ανάλογα με τις ροπές του *(με τη φύση του)* και την ωριμότητά του, την κατευθύνει όπου θέλει, στην θετικότητα ή την αρνητικότητα.

Επαναλαμβάνουμε αυτό που οι μέγιστοι Πνευματικοί Διδάσκαλοι μας βεβαιώνουν ότι δηλαδή, η «προσοχή» είναι η **εξω-**τερική έκφραση της ψυχής και ακόμα πως η «συνειδητότητα» ή «επίγνωση» είναι η **εσω-**τερική έκφραση της ψυχής.

Η προσοχή είναι αυτή που ενεργοποιεί τα πέντε αισθητήριά μας όργανα ώστε να έχουμε γνώση του εξωτερικού κόσμου. Όταν κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, «όλη η προσοχή» συγκεντρωθεί στον Τρίτο Οφθαλμό, ξεχειλίζει και προβάλει μέσα απ' αυτόν στον Αστρικό κόσμο και αποκτούμε αντίληψη αυτής της διάστασης. Ο Τρίτος Οφθαλμός είναι η πύλη του Αστρικού κόσμου. Από εκεί η ψυχή βγαίνει και έχει εμπειρία των Εσωτερικών Περιοχών.

«Προσοχή» είναι μια έκφραση της ίδιας της ψυχής. Είναι μια εκδήλωση της ψυχής μέσα στο ανθρώπινο σώμα όπως είναι και η συνειδητότητα. Όταν θέλουμε να επιπλήξουμε κάποιον για το

ότι δεν έχει τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά του ολοκληρωμένου ανθρώπου, λέμε ότι είναι «**α**-πρόσεκτος».

Συνειδητότητα είναι κάτι πολύ διαφορετικό από τη συνείδηση. Συνείδηση είναι η φωνή ή μάλλον η κραυγή της ψυχής που υπενθυμίζει στη διάνοιά μας *(buddhi)* το ορθό, το αγαθό και το δίκαιο. Προτρέπει γι' αυτό που λέμε Αγάπη που σημαίνει ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία, για τους ανθρώπους, τα ζώα και ολόκληρη τη φύση.

Συνειδητότητα ή επίγνωση είναι η εμψύχωση, η ζωή και η δυνατότητα λειτουργίας που δίνει η ψυχή στα περιβλήματά της. Ο νους και γενικά το Αιτιατό, το Αστρικό και το Υλικό περίβλημα ή σώμα, υπάρχουν ζουν και λειτουργούν χάρη στη συνειδητότητα που τους δίνει η ψυχή. Η ψυχή τα εμψυχώνει και τα διατηρεί σε ύπαρξη. Όταν η ψυχή φύγει μέσα από το Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό σώμα αυτά καταστρέφονται και γυρίζουν στα εξ ών συνετέθησαν. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι συνειδητότητα είναι η **Εσω-**τερική έκφραση της ψυχής.

Όταν ο νους πάρει συνειδητότητα από την ψυχή, του δίνεται η εντύπωση ότι είναι αυτός ο δρων, ο απόλυτος άρχοντας και σύρει το υλικό σώμα και την ψυχή στα ενδιαφέροντά του, στους τρεις κατώτερους κόσμους. Σώμα και ψυχή γίνονται έρμαια των επιθυμιών του νου. Επιθυμιών που τις καταχωρεί στο Αστρικό σώμα, που είναι αυτό που ονομάζουμε «Κουτί της Πανδώρας».

Στο Υλικό μας σώμα η συνειδητότητα ή επίγνωση, μας δίνει τη δυνατότητα να γνωρίζουμε που βρίσκεται το σώμα μας σε σχέση με τον χώρο, όπου και όπως τον αντιλαμβανόμαστε με τις πέντε μας αισθήσεις.

Έτσι, ψυχή, προσοχή και συνειδητότητα είναι ένα και το αυτό. Η ψυχή του ανθρώπου στον μυστικισμό καταγράφεται σαν μία μονάδα συνειδητότητας, σε σχέση με τον Θεό που αποκαλείται Πανσυνειδητότητα. Όταν λέμε ψυχή εννοούμε συνειδητότητα και όταν λέμε συνειδητότητα εννοούμε προσοχή. Όπου είναι η προσοχή μας εκεί είναι και η συνειδητότητά μας, εκεί είναι και η ψυχή μας. Αυτό είναι το Α και το Ω στον μυστικισμό. Αν αυτό δεν γίνει αντιληπτό δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πως γίνεται

η επικοινωνία με το Υπερπέραν, τι είναι η προσευχή και τι είναι ο διαλογισμός. Θα πρέπει να κατανοήσουμε τις έννοιες της προσοχής και της συνειδητότητας και να καταλάβουμε πώς αυτές λειτουργούν, και ακόμα γιατί υπάρχουν και πού αποσκοπούν.

Επικοινωνία με το Υπερπέραν

Σε προηγούμενο κεφάλαιο μιλήσαμε για τον νου και είπαμε πως ο νους έχει δοθεί στην ψυχή σαν ένα όργανο που μέσω αυτού να μπορεί να επικοινωνεί και να εργάζεται στους τρεις κατώτερους κόσμους. Η καταγωγή της ψυχής είναι από μια άλλη ανώτερη πνευματική Περιοχή, από την Περιοχή της Αγάπης, από το Σατς Καντ και γι'αυτό η ψυχή δεν έχει τη δυνατότητα επικοινωνίας με τους τρεις κατώτερους κόσμους στους οποίους επικρατεί ο δυισμός. Έτσι ο νους, είναι για την ψυχή ο ξεναγός, ο βοηθός, ο οδηγός της, όσο χρόνο το Θείο Σχέδιο έχει προγραμματίσει η ψυχή να βρίσκεται στους τρεις κόσμους του Μπραχμάντ. Νους και ψυχή γίνονται αναπόσπαστα όπως οι δύο όψεις ενός νομίσματος, όπως το χλώριο και το νάτριο στο αλάτι.

Ο νους είναι ένα προγραμματισμένο από την ίδια την ψυχή κομπιούτερ, με πολύ ισχυρή μνήμη και με μεγάλη ικανότητα αποθήκευσης. Ένα κομπιούτερ που έχει τρία προγράμματα που μπορούν να λειτουργούν κάθε ένα χωριστά αλλά αν χρειαστεί και τα τρία συγχρόνως. Ο νους μπορεί να λειτουργεί σαν Υλικός, Αστρικός και Αιτιατός νους. Ανάλογα με το που βρίσκεται η ψυχή και με πιο από τα τρία χαμηλότερα επίπεδα είναι συντονισμένη, χρησιμοποιεί και το ανάλογο πρόγραμμα. Τον Υλικό, τον Αστρικό η τον Αιτιατό της νου.

Η ψυχή έχει ζωογονήσει και ενεργοποιήσει τον νου με την συνειδητότητά της. Η συνειδητότητα της ψυχής έχει δώσει ζωή και λειτουργικότητα στον νου, που χωρίς την επαφή του με την ψυχή, από μόνος του δεν είναι κάτι περισσότερο από ένα νεκρό εργαλείο, όπως το κομπιούτερ αν δεν πάρει ενέργεια από την πρίζα δεν είναι κάτι περισσότερο από ένα αδρανές κουτί με συρ-

ματάκια. Η ψυχή δίνει συνειδητότητα και εμψυχώνει όλα της τα καλύμματα τα οποία χωρίς αυτήν δεν μπορούν να υπάρξουν. Το υλικό μας σώμα χωρίς ψυχή διαλύεται και το ίδιο συμβαίνει και με τον νου μας.

Όταν η ψυχή λειτουργεί στο Υλικό Επίπεδο, που σημαίνει ότι ο Υλικός της νους κατευθύνει την προσοχή και τη συνειδητότητα στον Υλικό κόσμο, ο άνθρωπος έχει αντίληψη του Υλικού περιβάλλοντος στο οποίο βρίσκεται και η διάνοιά του γνωστοποιεί στην ψυχή τα αποτελέσματα αυτών που αντιλαμβάνεται και του τρόπου με τον οποίο το σώμα μελλοντικά θα αντιδράσει στα ερεθίσματα που δέχεται μέσω των αισθητηρίων του οργάνων.

Παρακαλώ μελετήστε προσεκτικά την προηγούμενη παράγραφο γιατί έχει δύσκολο νόημα που πρέπει όμως να γίνει απόλυτα κατανοητό.

Κατά την ώρα του διαλογισμού *(και υπάρχουν διάφορα είδη διαλογισμού)*, ο μαθητής σύμφωνα με τις υποδείξεις του δασκάλου του, κάθεται ακίνητος και ο νους του **καθηλώνει** την προσοχή *(ψυχή)* του, σε ένα από τα βιοενεργειακά κέντρα *(chakras)* του σώματός του, με συνέπεια η ψυχή να αποσύρεται από το σώμα το οποίο διαποτίζει μέχρι το τελευταίο του κύτταρο και να συγκεντρώνεται σ' αυτό το συγκεκριμένο chakra. Όταν η ψυχή συγκεντρωθεί εντελώς σε ένα chakra ξεχυλίζει μέσα από αυτό και διολισθαίνει από μεν τα κατώτερα chakras στο Αιθερικό *(κατώτερο Αστρικό)* διάστημα, από δε το ανώτερο υλικό chakra τον Τρίτο Οφθαλμό, που είναι και η πύλη του Αστρικού κόσμου, διολισθαίνει στον Αστρικό κόσμο.

Μόλις η ψυχή βρεθεί στον Αστρικό κόσμο, παύει να λειτουργεί ο Υλικός της νους και αρχίζει να λειτουργεί ο Αστρικός της νους και με αυτόν αποκτά πλήρη αντίληψη του Αστρικού κόσμου. Από τη στιγμή που ψυχή και ο αναπόσπαστος με αυτήν νους της, βρεθεί στον Αστρικό κόσμο, ο άνθρωπος βλέπει, αντιλαμβάνεται και γνωρίζει από προσωπική εμπειρία, τους νόμους και τους κανόνες, τους κατοίκους και τις πραγματικότητες που υπάρχουν στον Αστρικό κόσμο. Έχει πλήρη επικοινωνία με τον

Αστρικό κόσμο, που είναι το πλατύσκαλο που οδηγεί στα διάφορα ανώτερα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας *(Περισσότερες λεπτομέρειες θα δοθούν σε επόμενο κεφάλαιο).*

Τι είναι προσευχή;

Επίκληση της Χάρης του Κυρίου

«Η προσευχή είναι το ισχυρότερο όπλο που διαθέτει ο άνθρωπος. Εκεί που όλα φαίνεται να έχουν αποτύχει, η προσευχή επιτυγχάνει διότι έλκει τη Θεία Χάρη για την οποία τίποτα δεν είναι αδύνατο».

Προσευχή είναι η **συγκέντρωση της προσοχής** και η επίκληση της Χάρης του Θεού ή κάποιας μεσάζουσας θείας Του εκδήλωσης, όπως ενός αγίου, μιας εικόνας, ενός συμβόλου όπως ο σταυρός, ενός ύμνου κλπ. με σκοπό την επικοινωνία μαζί Του, μέσα σε ένα αίσθημα λατρείας, σεβασμού και ταπείνωσης.

Γιατί προσευχόμαστε;

* Για να ζητήσουμε από τον Θεό να μας παρέχει υλικά ή πνευματικά αγαθά, υγεία, ευτυχία, ειρήνη, φώτιση και άλλα συναφή, για εμάς, για τους δικούς μας ή και για όλον τον κόσμο.

* Για να ευχαριστήσουμε τον Θεό για όλα τα καλά που μας έδωσε και να Τον παρακαλέσουμε να εξακολουθεί να μας τα δίνει.

* Άλλοι προσεύχονται για να Τον διαβεβαιώσουν ότι δε ζητάνε τίποτα από Αυτόν και ότι αρκούνται μόνο, στο να τους παρέχει τον «άρτο τον επιούσιο».

* Άλλοι Του ζητούν μόνο Πνευματικό άρτο, που σημαίνει να τους δώσει τη Χάρη Του, να Τον γνωρίσουν, να Τον λατρέψουν και να Τον υπηρετήσουν.

* Άλλοι δεν ζητούν τίποτα και Του λένε μόνο: *«Γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά σου Κύριε».*

* Τέλος άλλοι διαλογίζονται και ο διαλογισμός θεωρείται ως η ανώτερη μορφή προσευχής.

Η μόνη διαφορά που υπάρχει μεταξύ προσευχής και διαλογισμού είναι ότι όταν προσευχόμαστε «μιλάμε» στον Θεό και κάτι του ζητάμε, ενώ όταν διαλογιζόμαστε «ακούμε» τον Θεό.

Όμως, διερωτάται κανείς, ο Θεός ανταποκρίνεται στις προσευχές μας; Εάν ναι, πότε ανταποκρίνεται και σε ποιο βαθμό; Γιατί άλλοτε κάνει θαύματα και άλλοτε σαν να «αδιαφορεί» και μας αφήνει να υποφέρουμε στην τύχη μας; Έχει προτιμήσεις και αγαπάει άλλους λιγότερο και άλλους περισσότερο;

Για όλα αυτά τα ερωτήματα μας έχουν δώσει απαντήσεις από τα πολύ παλιά χρόνια, άγιοι, μύστες και Πνευματικοί δάσκαλοι, και μας λένε ότι για να καταλάβουμε πώς λειτουργεί η προσευχή και κατ' επέκταση και ο διαλογισμός, θα πρέπει πρώτα να γνωρίσουμε τρεις έννοιες:

* Τι είναι το κάρμα.
* Τον Νόμο της Θείας Χάρης.
* Την έννοια της συγκέντρωσης της «προσοχής».

Τι είναι το κάρμα: Υπάρχουν όπως αναφέρεται στη μυστικιστική βιβλιογραφία, τριών ειδών κάρμα. Το πρώτο είναι το Σαντσίτ *(Sanchit)* ή αποθηκευμένο κάρμα και αποτελεί το κάρμα που έχει συσσωρευτεί κατά τη διάρκεια των διαφόρων ενσαρκώσεων που έχουμε ζήσει στο παρελθόν. Οι αντιδράσεις αυτού του κάρμα θα εκδηλωθούν αργά ή γρήγορα, στη μία ζωή ή την άλλη και αυτές τις αντιδράσεις δεν μπορούμε να τις αποφύγουμε αλλά και δεν τελειώνουν ποτέ, καθώς συσσωρεύουμε συνέχεια καινούργιο κάρμα σε κάθε νέα μας ενσάρκωση. Όταν όμως κάποτε λάβουμε μύηση από τον θεάνθρωπο της εποχής μας, *(και αυτό θα συμβεί κάποτε με όλους τους ανθρώπους)* τότε το κάρμα αυτό θα το αναλάβει Εκείνος και θα το εκμηδενίσει *(Ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου).*

Το δεύτερο είδος κάρμα ονομάζεται Πραλάμπτα *(Pralabdha)* κάρμα, ή πεπρωμένο, ή ριζικό ή κισμέτ ή τύχη ή πεπονθός κατά την αρχαιοελληνική έκφραση. Αυτό είναι το κάρμα που μας δί-

νεται να διευθετήσουμε σε αυτή μας τη ζωή και είναι ένα μέρος από την αποθήκη του κάρμα. Το Πραλάμπτα κάρμα μας φέρνει πίσω σ' αυτόν τον φυσικό κόσμο και θα πρέπει να το υποστούμε και να προσπαθήσουμε να το εξαλείψουμε εάν είναι δυνατόν σ' αυτή μας τη ζωή. Το Πραλάμπτα κάρμα καθορίζει το 75% των γεγονότων που θα αντιμετωπίσουμε στη τωρινή γήινή μας ζωή.

Όταν κάποτε σε κάποια μας ενσάρκωση, με τη Θεία Χάρη, οδηγηθούμε, όπως προαναφέρθηκε, στα Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής μας, το Σαντσίτ κάρμα διαλύεται από Εκείνον και το Πραλάμπτα κάρμα αποδυναμώνεται σε μεγάλο βαθμό. Λέγεται ότι ο Θεάνθρωπος μπορεί να μετατρέψει τον θάνατο στην αγχόνη, σε ένα νυγμό βελόνης.

Το τρίτο είδος κάρμα λέγεται Κριγιαμάν (Kriyaman) ή πρόσφατο κάρμα και αποτελεί το υπόλοιπο 25% του συνόλου του κάρμα που έχουμε σε κάθε νέα μας ενσάρκωση. Αυτό είναι το νέο κάρμα που με τα έργα, τα λόγια και τις σκέψεις μας, δημιουργούμε τώρα, στην καθημερινή μας ζωή και αντιστοιχεί στις δραστηριότητες που γίνονται με την ελεύθερή μας βούληση, την κάθε ημέρα της σημερινής μας ζωής. Ό,τι Κριγιαμάν κάρμα, καλό ή κακό, δημιουργήσουμε και δεν το αποσβέσουμε σ'αυτή μας τη ζωή, μετά θάνατον θα μεταφερθεί στην αποθήκη του κάρμα μας για μελλοντική διευθέτηση. Τίποτα δεν μένει που να μην χρειάζεται να αποσβεστεί. Είναι γνωστά τα λόγια της Βίβλου: «Ότι σπείρεις θα θερίσεις» και «μάχαιραν έλαβες, μάχαιραν θα λάβεις».

Ο Θεάνθρωπος είναι εξαιρετικά ευσπλαχνικός απέναντι στους μαθητές του και τους υποδεικνύει τον τρόπο, για να μη δημιουργούν νέο Κριγιαμάν κάρμα χωρίς συγχρόνως να υπεισέρχεται στην ελεύθερή τους βούληση.

Το Κριγιαμάν κάρμα που δεν θα διευθετηθεί σε αυτή μας τη ζωή, θα προστεθεί τελικά στο Σαντσίτ κάρμα *(την αποθήκη του κάρμα)* που θα καθορίσει τη μελλοντική μας εξέλιξη, ζωή και τύχη.

Ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης: Στον μυστικισμό ή αγάπη διακρίνεται σε «αγάπη» και σε «Αγάπη». Και

(α-)γάπη σημαίνει προσκόλληση σε ανθρώπους, ζώα ή υλικά αγαθά ενώ (**Α-**γάπη ή μυστικιστική Αγάπη ή όπως λένε οι Χριστιανοί, Χριστιανική Αγάπη είναι αυτή που χαρακτηρίζεται από *«ευσπλαχνία» (φιλεύσπλαχνος ο Πατέρας), «προσφορά»* και *«θυσία» (ο Υιός)*. Η μητρική αγάπη είναι στα όρια **(α-)**γάπης και **(Α-)**γάπης και χαρακτηρίζεται και από προσκόλληση και από θυσία. Μια μάνα για το δάκτυλο του παιδιού της μπορεί να θυσιάσει τη ζωή της.

Για τη μυστικιστική Αγάπη μίλησε ο Ιησούς όταν στην Κοιλάδα των Κέδρων μιλώντας στους μαθητές του και θέλοντας να δείξει την Αγάπη του Θεανθρώπου για τους μαθητές του, τους λέει:

«…μεγαλυτέραν ταύτης Αγάπη δεν έχει ουδείς, του να βάλει την ψυχή αυτού υπέρ των φίλων του. Σεις είσθε οι φίλοι μου…» (Ιωαν. ιε 13-14).

Όταν λοιπόν στον μυστικισμό μιλάμε για αγάπη, εννοούμε την Αγάπη και ο Νόμος της Αγάπης είναι συνυφασμένος με τη Θεία Χάρη. Ο Νόμος αυτός ενεργοποιείται με την πίστη και την προσευχή, δύο έννοιες ταυτόσημες και τότε ο Νόμος αυτός υπερβαίνει και κατισχύει και των φυσικών νόμων και των νόμων του κάρμα και έτσι εξηγείται πως επιτελούνται τα θαύματα.

Η έννοια της συγκέντρωσης της προσοχής: Αναφέρθηκε ότι προσευχή, είναι η συγκέντρωση της προσοχής μας στον Θεό. Έτσι, επειδή η προσοχή είναι η ίδια η ψυχή μας, με την προσευχή μας φέρνουμε σε επαφή την ψυχή μας με τον Θεό και όταν είμαστε με τον Θεό, μας δίνει τη Χάρη Του.

Η ευλογία της προσευχής

α) Η προσευχή επιφέρει προστασία.

Όταν λέμε ότι προσευχή είναι *«η συγκέντρωση της προσοχής στον Θεό, ή σε μία μεσολαβούσα Θεία εκδήλωση»*, με βάσει αυτά που προαναφέραμε, σημαίνει ότι την ώρα της προσευχής μας, ***εμείς***, η ψυχή μας δηλαδή, ***είμαστε με τον Θεό.***

Έτσι αν κάποιος είναι με τον Θεό γιατί να φοβάται; Τι μπορεί να τον βλάψει ή να τον πονέσει; Ποιος μπορεί να πειράξει το βασιλόπουλο όταν είναι δίπλα στο βασιλιά; Γι' αυτό ο Απόστολος Παύλος μάς προτρέπει και μάς συνιστά, *«αδιαλείπτως προσεύχεστε»*, για να έχουμε πάντοτε τη βοήθεια και την προστασία του Υπέρτατου βασιλιά.

Ο Σωκράτης έλεγε: *«Οι προσευχές μας πρέπει να είναι μόνο προσευχές ευχαριστίας, δεν χρειαζόμαστε προσευχές ικεσίας, γιατί ο Θεός γνωρίζει καλύτερα ποιο είναι το καλό για εμάς».*

β) Η προσευχή επισύρει τη συγχώρεση.

Στη γη επάνω, αν κάποιος έκανε κάποια παράνομη πράξη, ακόμα και ένα έγκλημα και ο δικαστής αντιληφθεί τη μεταμέλειά του, η ποινή που θα του επιβάλλει θα είναι μικρότερη. Αυτό συμβαίνει στον υπερθετικό βαθμό και με τη «Θεία Δίκη». Η έμπρακτη μεταμέλεια που εκδηλώνεται με τη μετάνοια και την προσευχή αλλά και με τη μη επανάληψη της αρνητικής πράξης, έχει σαν συνέπεια το μετριασμό ή και την άρση της καρμικής ποινής. Όταν μετανοώντας με πίστη ζητήσουμε συγνώμη, ***επειδή με την προσευχή έχουμε την προσοχή μας στον Θεό,*** *(που σημαίνει την ψυχή μας με τον Θεό),* ***η Θεϊκή καθαρτήρια φλόγα καίει την αρνητική πράξη*** που βαραίνει την ψυχή και της οποίας πράξης αποτέλεσμα είναι κάθε καρμική μας τιμωρία.

Όταν εκλείψει η αιτία, όταν «καεί» η αρνητική πράξη, θα εκλείπει και ο λόγος της ανταπόδοσης που σήμερα μας είναι δυσάρεστη.

Θαύματα υπάρχουν και γίνονται κάθε μέρα. Και το ότι ένα κουνούπι πετάει είναι και αυτό ένα μεγάλο θαύμα και αυτά τα θαύματα τα βλέπει κανείς συνέχεια μπροστά του όταν η προσοχή του είναι στον Ουρανό. Όταν η προσοχή μας είναι στη γη, τότε το κάθε τι το θεωρούμε σαν αποτέλεσμα κάποιας σύμπτωσης. Ο Πνευματικός άνθρωπος όμως δεν πιστεύει στις συμπτώσεις αλλά μέσα από αυτές βλέπει να εξελίσσεται το Θείο Σχέδιο, της επιστροφής όλων των ψυχών στον Οίκο του Πατέρα.

γ) Η προσευχή ενεργοποιεί τον νόμο της Θείας Χάρης και μπορούμε να επιτύχουμε τα πάντα.

Στο Ευαγγέλιο αναφέρονται τα λόγια του Ιησού που λέει: *«…πάντα όσα αν ζητήσετε εν τη προσευχή έχοντες πίστη, θέλετε λάβει…» (Μαρκ. ια:24)* και *«…εάν τις εξ υμών είναι πατήρ και ο υιός αυτού ζητήσει άρτο, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθο;…πόσο μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δώσει εις τους αιτούντας παρ'αυτού…» (Λουκ. ι:10-13).*

Βλέπουμε λοιπόν τον Θεάνθρωπο Ιησού, τον ίδιο τον Θεό μέσα σε ένα ανθρώπινο σώμα, να μας βεβαιώνει ότι ο Πατέρας είναι πρόθυμος και έτοιμος να μας δώσει αυτό που του ζητάμε εμείς τα παιδιά Του, εάν έχουμε πίστη σ' Αυτόν και αν με την προσευχή μας του το ζητήσουμε. Ένας Θεάνθρωπος δεν μπορεί ούτε ψέματα να λέει, ούτε υπερβολές, ούτε μισές αλήθειες. Αυτό που λέει το εννοεί και μάλιστα ζητάει και από εμάς να κάνουμε το ίδιο, να είμαστε ειλικρινείς. Η Χάρη λοιπόν του Θεού είναι απεριόριστη και όταν την επικαλούμαστε μπορεί να επιτύχουμε οποιοδήποτε επιθυμητό αποτέλεσμα.

Έτσι λοιπόν με την προσευχή μας μπορούμε να πάρουμε τα πάντα από τον Ουράνιο Πατέρα. Οτιδήποτε Του ζητήσουμε, την κατάλληλη στιγμή και με τον κατάλληλο τρόπο, θα μας τα δώσει. Όμως αν ένα παιδί ζητήσει από τον πατέρα του μια μεγάλη σοκολάτα, εκείνος, εφόσον βέβαια έχει –και ο Θεός πάντα έχει– θα του τη δώσει όλη ή ένα κομμάτι από αυτή, την κατάλληλη στιγμή, σαν παράδειγμα, μετά το γεύμα του, γιατί κρίνει ότι έτσι είναι το συμφέρον του παιδιού. Σε κάθε περίπτωση ο Θεός θα προτιμήσει το συμφέρον της αιώνιας ψυχής από την προσωρινή ευχαρίστηση του φθαρτού και προσωρινού μας σώματος. Εμείς σήμερα που έχουμε την προσοχή μας στο σώμα και στον υλικό κόσμο ζητάμε από τον Πατέρα τη σοκολάτα τώρα. Εκείνος θα μας τη δώσει όλη ή ένα κομμάτι ανάλογα με το πώς Αυτός θα κρίνει ότι είναι το συμφέρον μας, το συμφέρον της ψυχής μας δηλαδή. Θα μας τη δώσει οπωσδήποτε αφού Του την ζητήσαμε

αλλά ενώ για μας είναι ζήτημα χρόνου, Εκείνος μπορεί να μας τη δώσει τώρα ή σε μια μελλοντική μας ζωή γιατί ο παράγων χρόνος είναι χαρακτηριστικός περιορισμός του Υλικού μόνον πεδίου. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ούτε χώρος, ούτε χρόνος.

Όμως, εάν αντί σοκολάτα του ζητήσουμε Πνευματικό άρτο, ο Πατέρας θα ανταποκριθεί στην επιθυμία μας και θα την εκπληρώσει αμέσως γιατί αυτό είναι το συμφέρον της ψυχής μας.

Λέει σχετικά ο Ιησούς: *«Αιτείτε τη Βασιλεία του Θεού και πάντα προστεθείσονται υμίν»,* σαν να μας λέει *«Ζητάτε Του να κάνει Εκείνος κουμάντο στη ζωή σας και Εκείνος ξέρει κάθε στιγμή, τι και πως πρέπει να σας το δώσει».* Αυτή η αίτηση, αυτού του είδους η προσευχή, είναι αυτό που λέγεται *«Πίστη και αυτοπαράδοση στον Θεό».*

Θα πρέπει λοιπόν να ξέρουμε ότι ο χρόνος, το σήμερα και το αύριο, το ημερολόγιο και το ρολόι είναι έννοιες που χρησιμοποιούμε εμείς οι άνθρωποι στο Υλικό Επίπεδο. Χρόνος, αποστάσεις και διαστάσεις δεν υπάρχουν στη Θεϊκή Δημιουργία. Αυτά είναι μέτρα και σταθμά για να μπορούμε εμείς να συνενοηθούμε στο Υλικό Επίπεδο. Ό,τι ζητήσουμε από τον φιλεύσπλαχνο Θεό θα το πάρουμε οπωσδήποτε, την κατάλληλη και την πιο συμφέρουσα για την ψυχή μας ώρα. *«Αιτείται και δοθήσεται υμίν …κρούεται και ανοιγήσετε».* Δεν μας λέει ο Ιησούς σήμερα ή αύριο, απλά μας λέει πως ό,τι ζητήσουμε από τον φιλεύσπλαχνο Πατέρα θα το πάρουμε. Ένας Θεάνθρωπος δεν λέει ψέματα και ότι λέει το εννοεί.

Ο άνθρωπος σύμφωνα με το Πραλάμπτα κάρμα του, τη μοίρα του δηλαδή, έρχεται στη γη με προδιαγραμμένο το 75% των καταστάσεων και των γεγονότων που θα συναντήσει στη συγκεκριμένη του ενσάρκωση. Με την ελεύθερή του βούληση θα διαμορφώσει το 25% που είναι το παρόν και το μέλλον του, δηλαδή το Κριγιάμαν κάρμα του. Έτσι αν είναι στη μοίρα ενός ανθρώπου, λόγω των καρμικών του οφειλών, να πρέπει να περάσει μέσα από ορισμένες δυσάρεστες καταστάσεις, αυτό δεν οφείλεται στο ότι τον τιμωρεί ο Θεός αλλά στο ότι ο άνθρωπος εισπράτει τα οφειλόμενα από τις παραβάσεις των θείων νόμων,

στην ίδια ή σε κάποια προηγούμενή του ενσάρκωση. Ο Νόμος του Κάρμα είναι άτεγκτος και ισχύει για το κάθε τι μέσα στους τρεις κόσμους, Από τον άνθρωπο και τα φυτά μέχρι τον τελευταίο κόκκο άμμου της ερήμου.

Αν κάποιος κλέψει και πάει φυλακή, δεν θα φταίει ούτε ο δικαστής ούτε οι θεσμοθετημένοι νόμοι. Φταίει ο ίδιος και πληρώνει για τις παραβάσεις του. Αν η κλεψιά έγινε χθες, προχθές ή τον περασμένο χρόνο δεν έχει σημασία, η πράξη αυτή θα τιμωρηθεί, όπως θα υπάρξει ανταπόδοση για πράξεις μας που έγιναν σε αυτή ή σε κάποια προηγούμενη ζωή. Ο αδυσώπητος Νόμος του Κάρμα ή Νόμος της Δίκαιης Ανταπόδοσης, λειτουργεί χωρίς παρεκκλίσεις για όλους τους ανθρώπους το ίδιο. Αν εμείς δεν το βλέπουμε και νομίζουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που ξεφεύγουν από αυτόν τον νόμο, είναι γιατί σαν άνθρωποι έχουμε πνευματική μυωπία και βλέπουμε τον άνθρωπο, όχι σαν μία ψυχή σε εξέλιξη αλλά σαν μία προσωπικότητα που τυχαία βρέθηκε πάνω στη γη. Ὁμως ... *«Μην απατάστε, ότι σπείρετε θέλετε θερίσει».*

Όμως και αυτό τον αδυσώπητο νόμο του Κάρμα, η πίστη και η προσευχή μπορούν να τον καταλύσουν καθώς με αυτά μπορεί να ενεργοποιηθεί ο νόμος της Θείας Χάρης και το ακατόρθωτο να γίνει πραγματικότητα.

«Τίποτα δεν είναι αδύνατο. Η λέξη αδύνατο είναι για τα λεξικά των ανόητων», μας υπενθυμίζει ο Ισόθεος Κιρπάλ Σινγκ.

δ) Η προσευχή μας δίνει δύναμη.

Ας προσευχόμαστε λοιπόν «αδιαλείπτως» όπως μας ζητάει ο Απόστολος Παύλος, για να έλκουμε τη Θεία Χάρη ώστε και αν ακόμα δεν μας δοθεί αυτό που κάθε στιγμή ζητάμε, με την προσευχή μας, σίγουρα θα υπάρξει μία ανταπόκριση από τον Θεό που θα μας δώσει τη δύναμη να το αντιμετωπίσουμε και μέσα από την καρδιά μας να του πούμε: *«Γλυκό και ευπρόσδεκτο το θέλημά Σου Κύριε – γεννηθήτω το θέλημά Σου» και «Πάντα εν σοφία εποίησας Κύριε».*

Προσευχή και μετάνοια

Διαβάζοντας την Παλαιά Διαθήκη βλέπουμε τον Ιεχωβά, τον Θεό των Εβραίων, τον πλάστη της γης, να είναι ένας θεός τιμωρός και εκδικητικός που σε κάθε περίπτωση είναι έτοιμος να τιμωρήσει και να επιβάλλει τη δικαιοσύνη του. Αυτός ο θεός *(θεότητα-εκδήλωση του Θεού)* ο Ιεχωβά ή ο Νιράντζαν της Ινδικής παράδοσης είναι υπεύθυνος στο να επιτηρεί και να επιβλέπει την εφαρμογή του Καρμικού Νόμου ή αλλιώς του Νόμου της δράσης και αντίδρασης, στο Υλικό Επίπεδο. Ο θεός αυτός, επιτηρεί για την αυστηρή εφαρμογή του νόμου της δικαιοσύνης, τον νόμο του «Οφθαλμόν αντί οφθαλμού». Η Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται διαρκώς σε τιμωρίες, ενώ αντίθετα στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε τον Ιησού, την ενσάρκωση του Λόγου, την προσωποποίηση της Αγάπης και της συγνώμης, τον Υιό του Θεού να συγχωρεί το κάθε τι και να ευλογεί κάθε άνθρωπο, καθώς ο ίδιος είναι ενσάρκωση του Λόγου και η προέλευσή του δεν είναι από τον Αστρικό κόσμο όπως ο Ιεχωβά αλλά από την περιοχή του καθαρού πνεύματος, εκεί που δεν ισχύει ο Καρμικός νόμος αλλά μόνον ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης.

Λόγω της καταγωγής Του, ο Ιησούς δεν ζητάει από τους ανθρώπους να τηρούν το Μωσαϊκό Νόμο αλλά να είναι δίκαιοι, να συγχωρούν, να μετανοούν και να αγαπούν. Ο ίδιος θυσιάστηκε για τους μαθητές του και δείχνει το μέγεθος της αγάπης Του γι' αυτούς, όταν στην Κοιλάδα των Κέδρων τους λέει: *«Μεγαλύτερη Αγάπη δεν έχει κανείς, από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του υπέρ των φίλων του ... σεις είστε οι φίλοι μου». (Ιωαν. ιστ: 13)* Ο Τουκαράμ έλεγε πως: *«Η μετάνοια είναι μια άλλη λέξη για την προσευχή καθώς η μετάνοια οδηγεί στην προσευχή».*

Ο Άγιος Κιρπάλ Σινγκ έλεγε: «*Με τη δικαιοσύνη η καρδιά δεν εξαγνίζεται. Ξεχάστε τη δικαιοσύνη και καλλιεργείστε την αρετή της συγχώρεσης»*.

Για να εξασφαλίσουμε τη Θεία Χάρη πρέπει να αναπτύξουμε την Αγάπη. Τη μυστικιστική Αγάπη, αυτή που χαρακτηρίζεται

από ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία. Και εδώ είναι το τελικό ερώτημα, το ερώτημα όλων των ερωτημάτων. Πως μπορούμε να αποκτήσουμε αυτή την Αγάπη; Και εδώ πάλι, μας δίνουν την απάντηση οι Άγιοι και οι Μύστες. Μας λένε να «διάγουμε μια αγνή ζωή και με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό να Του ζητήσουμε με τη Χάρη Του να μας οδηγήσει στον Δρόμο». Λέγεται ότι σ' αυτήν την παράκληση ο Πατέρας είναι πολύ ευήκοος. Ακούει και ανταποκρίνεται πάντα στη φωνή που βγαίνει μέσα από την καρδιά μας. Λένε πως ο Θεός ακούει πιο πολύ τη φωνή που βγαίνει μέσα από την καρδιά ενός μυρμηγκιού, παρά τη δυνατή κλαγγή του ελέφαντα. Με τη Θεία Χάρη ο Πατέρας θα μας αποκαλύψει τον Υιό και εκείνος με τη σειρά του θα μας οδηγήσει στα Πόδια του Πατέρα.

Διαλογισμός – Προσευχή εν σιγή – Εσωστροφή – Διονυσιακή έκσταση

Διαλογισμός: είναι μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας από τον εξωτερικό κόσμο στις Εσωτερικές πραγματικότητες.

Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε ότι: «Όπου είναι η προσοχή μας εκεί είναι και η ψυχή μας» και αυτό αποτελεί την πεμπτουσία του διαλογισμού. Αν η προσοχή μας είναι στον Θεό και όσο καιρό η προσοχή μας παραμένει αταλάντευτα σ΄ Αυτόν, εμείς, η ψυχή μας δηλαδή, είμαστε κοντά Του, στην «Αγκαλιά»Του. Αυτή είναι η φιλοσοφία του διαλογισμού. Αυτός είναι ο σκοπός της ανθρώπινής μας ύπαρξης. Η επιστροφή μας *(της ψυχής μας, γιατί είμαστε ψυχές και μόνο ψυχές, προσωρινά σκεπασμένες με καλύμματα)* και η επανένωσή μας με τον Θεό Πατέρα μας. Αυτή η επιστροφή και επανένωση μπορεί να γίνει μόνο όταν η ψυχή βρίσκεται μέσα σε ανθρώπινο σώμα και γι' αυτό λένε ότι ο άνθρωπος είναι η Κορωνίδα της Θεϊκής Δημιουργίας. Γιατί μόνο

μέσα από ένα ανθρώπινο σώμα η ψυχή έχει τη δυνατότητα να επιτύχει τη Θέωση, την επανένωσή της με τον Θεό, καθώς αυτή η επίτευξη οφείλεται στη Χάρη του Θεού αλλά και στον νου που έχει δοθεί σε κάθε ψυχή και ο οποίος νους μόνο στο ανθρώπινο σώμα είναι τόσο αναπτυγμένος ώστε να έχει τη δυνατότητα να βοηθήσει την ψυχή στον σκοπό της. Ο νους στην αρχή είναι εμπόδιο για την ψυχή αλλά όταν με τις διάφορες ενσαρκώσεις του αναπτυχθεί και ωριμάσει, φθάνει στο σημείο από εμπόδιο να γίνει ο καλύτερος φίλος και βοηθός της ψυχής στο ταξίδι της.

Έτσι αν θέλουμε να επιτύχουμε τη Θέωση πρέπει να αποσύρουμε την προσοχή *(ψυχή)* μας από τον έξω κόσμο και να την κατευθύνουμε στον Κύριο. Αυτό ακριβώς σημαίνει διαλογισμός: Η απόσυρση της προσοχής μας από τον έξω κόσμο και η εσωστροφή και προσήλωσή της στον Θεό που βρίσκεται μέσα μας και για τον οποίο θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή και με τη διευκρίνιση και την προϋπόθεση ότι στον διαλογισμό, η απόσυρση της προσοχής μας από τον υλικό κόσμο είναι ενσυνείδητη και δεν επιτυγχάνεται με άμβλυνση της συνειδητότητάς μας όπως όταν βρίσκεται κανείς σε μέθη ή σε έκσταση, που μπορεί να προκληθεί με διάφορους τρόπους όπως με χρήση παραισθησιογόνων ουσιών, οινοπνεύματος, με επανάληψη ύμνων και ψαλμών, με τελετουργικούς χορούς, ιερουργίες, επανάληψη μαγικών λέξεων κλπ. Σε κατάσταση έκστασης μπορεί να πραγματοποιήσει κανείς Αστρικές προβολές αλλά αυτές δεν έχουν σχέση με τον διαλογισμό. Υπάρχει διαφορά μεταξύ διαλογισμού και Αστρικής προβολής, όπως θα δούμε πιο κάτω.

Από τον πιο πάνω ορισμό της έννοιας του διαλογισμού, προκύπτει ότι υπάρχουν πολλά είδη διαλογισμού και μπορούμε να διακρίνουμε τρεις βασικές του κατηγορίες

Διαλογισμός στο επίπεδο της καθημερινότητας.

Διαλογισμός στο επίπεδο του νου που στηρίζεται στις πράνες *(βιοενέργεια)*.

Διαλογισμός στο Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών.

Διαλογισμός στο ***«επίπεδο της καθημερινότητας»*** είναι μία συγκέντρωση της προσοχής που συχνά κάνουμε όλοι μας, ώστε να βρούμε μία λύση για κάποιο πρόβλημα της καθημερινότητας που μας απασχολεί. Σαν παράδειγμα διαλογιζόμαστε για το πως θα αντιμετωπίσουμε ένα οικονομικό μας πρόβλημα. Αυτό σημαίνει ότι καθόμαστε κάπου, που τίποτα να μην αποσπάει την προσοχή μας και την εστιάζουμε ακριβώς στο πρόβλημα που μας απασχολεί. Κατά τη διάρκεια αυτής μας της συγκέντρωσης με την κρίση και τη λογική του Υλικού μας νου, προσπαθούμε να βρούμε την καλύτερη δυνατή λύση.

Ο διαλογισμός στο επίπεδο του νου είναι διαλογισμός που ***«στηρίζεται στις πράνες»*** και είναι το είδος του διαλογισμού που κάνουν αυτοί που ασκούνται με τις διάφορες μορφές των γνωστών γιόγκα, όπως την Ράτζα γιόγκα, την Κρίγια γιόγκα, την Σνάνα γιόγκα, την Χάθα γιόγκα, τη Μάντρα γιόγκα, τη Λάγια γιόγκα κλπ. Όλες αυτές οι μορφές γιόγκα έχουν σαν βάση τη γιόγκα του Πατάντζαλι και χαρακτηριστικά γνωρίσματά τους είναι οι γιογκικές αναπνοές σε ορισμένες στάσεις του σώματος που ονομάζονται ασάνες και η επανάληψη κάποιων ιερών λέξεων που ονομάζουμε *μάντρα*.

Ο ασκούμενος με τις πιο πάνω μορφές γιόγκα έχει σαν σκοπό μαζί με τον αέρα που αναπνέει, με τις γιογκικές αναπνοές, να εισροφά από το περιβάλλον του όσο το δυνατό περισσότερη βιοενέργεια *(πράνα)*. Περισσότερη πράνα με σκοπό την μεγαλύτερη ενεργοποίηση των πρανικών ή βιοενεργειακών του κέντρων ή chakras που έχει σαν αποτέλεσμα την καλύτερη λειτουργία των οργάνων του σώματος αλλά συγχρόνως και την προώθηση της ***κουνταλίνης*** από ένα κατώτερο σε ένα ανώτερο chakra του σώματος.

Είναι ευνόητο γιατί ο ασκούμενος προτιμά να βρίσκεται σε ένα ήσυχο και καθαρό περιβάλλον και ακόμα σε ένα περιβάλλον με θετική φόρτιση, όταν κάνει τις γιογκικές του ασκήσεις.

Η γιόγκα έχει τις ρίζες και την απαρχή της στη Χάλκινη Εποχή της Πνευματικότητας. Αργότερα, στις επόμενες εποχές και μέσα στις χιλιετίες, η διάφορες μορφές γιόγκα διαμορφωνόταν,

εκσυγχρονιζόταν μπορούμε να πούμε από σοφούς και αγίους, όπως από τους μυθικούς Godapanda και Jianavalkya και τον σχετικά σύγχρονο, *(πριν 1200 περίπου χρόνια)*, Patanjali. Οι σοφοί αυτοί διαμόρφωναν τις διάφορες μορφές γιόγκα, ανάλογα με νοητικές ικανότητες των ανθρώπων των διαφόρων εποχών που οι ίδιοι έζησαν.

Οι στόχοι αυτού του διαλογισμού στο νοητικό επίπεδο, που στηρίζεται στις πράνες είναι πολλοί και διαφορετικοί, ανάλογα με το είδος της γιόγκα με την οποία εκπαιδεύεται ο κάθε αναζητητής. Βασικά όμως επιδίωξη αυτού του είδους διαλογισμού, είναι η ηρεμία του σώματος, η καταστολή του stress και του άγχους, η διατήρησης της υγείας και με υποδείξεις ενός αρμόδιου οδηγού, η ανάπτυξη υπερφυσικών *(Αστρικών ή Μαγικών)* δυνάμεων. Ακόμα η επικοινωνία του διαλογιζόμενου με τις πραγματικότητες, τους νόμους, τους κανόνες, τους κατοίκους και τις δυνάμεις που υπάρχουν στον Αιθερικό ή τον κατώτερο Αστρικό κόσμο. Τέλος με αυτό το είδος διαλογισμού μπορεί κανείς να οδηγεί τον νου του να λειτουργεί σε όλο και ανώτερα επίπεδα συνειδητότητας και τελικά να φθάσει σε μία κατάσταση θείας έκστασης, σε κάποιο Σαμάντι όπως λέγεται, που σημαίνει να βρεθεί σε μια κατάσταση ευδαιμονίας και επικοινωνίας της ψυχής του με κάποια έκφραση της Θεότητας. Ακόμα εκφράζοντας τα αγνότερα συναισθήματά του, με τη σκέψη του μπορεί αυτή την ευδαιμονία που βιώνει να την απλώσει και σε άλλα άτομα, στέλνοντάς τους γαλήνη, φως, κύματα αγάπης και συμπάθειας.

Το ύψιστο σημείο στο οποίο μπορεί να φθάσει κανείς με αυτή τη μορφή του διαλογισμού είναι να γνωρίσει τις ανώτερες περιοχές του Αιτιατού πεδίου που διαφεντεύονται από τον Brahma, την συγκεκριμένη έκφραση του ενός και μοναδικού Θεού Πατέρα, στα τρία χαμηλότερα Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας. *

** Το όνομα Brahma έχει δοθεί από τους αρχαίους Ρίσσις σε μία έκφραση, του ενός και μοναδικού Θεού που «επιστατεί» τους τρεις κατώτερους κόσμους της Θεϊκής Δημιουργίας.*

Με αυτό το είδος διαλογισμού που στηρίζεται στις πράνες *(βιοενέργεια),* ενεργοποιείται ένα αιθερικό ρευστό που λέγεται ***κουνταλίνη***. Αυτή βρίσκεται, κατά την ποιητική έκφραση, *«κουλουριασμένη σαν φίδι στο κατώτερο chakra του σώματος».*

Η δράση της κουνταλίνης, έγκειται στο ότι με τον νοητικό διαλογισμό ανεβαίνει σαν το φίδι από τα κατώτερα προς τα ανώτερα chakra και τα «ανοίγει» που σημαίνει ότι τα «ενεργοποιεί».

Τι σημαίνει ότι η κουνταλίνη ενεργοποιεί τα chakras;

Επειδή τα chakras δέχονται πράνες *(βιοενέργεια)* από διάφορες περιοχές του Αιθερικού κόσμου, μεταξύ chakra και της συγκεκριμένης περιοχής του Αιθερικού κόσμου** δημιουργείται μια συνεχής ροή συνειδητότητας και το άτομο, επικοινωνεί με τις περιοχές του Αιθερικού χώρου από τις οποίες το κάθε chakra δέχεται τις πράνες που το ενεργοποιούν.

Αυτό σημαίνει πάλι, ότι ανοίγει σε κάθε περίπτωση, ένα «παράθυρο» για τον νου που κάθε χρονική στιγμή της ημέρας λειτουργεί μέσα από κάποιο chakra *(δηλ. μέσα από κάποιο επίπεδο συνειδητότητας – άλλοτε ανώτερο και άλλοτε κατώτερο)* και οδηγεί τον νου σε μία περιοχή του Αιθερικού πεδίου από την οποία προέρχεται η πράνα που ενεργοποιεί το κάθε συγκεκριμένο chakra. Έτσι ο νους και επομένως και η ψυχή με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένος, αποκτά αντίληψη της συγκεκριμένης περιοχής του Αιθερικού πεδίου και αυτό είναι που ονομάζεται Αστρική Προβολή.

Όταν ο νους και η ψυχή βγουν από το ανώτερο chakra, τον Τρίτο Οφθαλμό, τότε η ψυχή έχει αντίληψη όλου του Αστρικού κόσμου. Από τα κατώτερα chakras η ψυχή προβάλλεται στον Αιθερικό ή κατώτερο Αστρικό κόσμο, ενώ από τον Τρίτο Οφθαλμό δεν προβάλλεται μόνο, αλλά βγαίνει τελείως από το σώμα και μπορεί να οδηγηθεί σε όλες τις διαστάσεις της Δημιουργίας.

Τα κατώτερα chakras είναι παράθυρα μιας πολυκατοικίας από κάθε όροφο της οποίας η συνειδητότητα *(ψυχή)* μπορεί προβάλλει και να παρατηρεί τον κατώτερο Αστρικό ή αλλιώς Αιθε-

ρικό κόσμο. Ο Τρίτος Οφθαλμός είναι για την πολυκατοικία σαν μια εξώπορτα. Είναι μια πύλη εξόδου της ψυχής που οδηγεί σε όλα τα Εσωτερικά πνευματικά βασίλεια.

Από ένα παράθυρο μπορεί να δει κανείς τον περιβάλλοντα χώρο, ενώ από την πόρτα μπορεί να βγει και να πάει όπου θέλει.

Το πρώτο ονομάζεται Αστρική προβολή και το άλλο υπέρβαση της σωματικής μας συνειδητότητας.

*** Οι πράνες ή αιθέρας ή βιοενέργεια, προέρχονται από το Πρανικό ή Αιθερικό ή Ηλεκτρομαγνητικό πεδίο που βρίσκεται μεταξύ του Υλικού και Αστρικού κόσμου και περιβάλει όλο το Υλικό σύμπαν. Οι πράνες είναι βιοενέργεια με διαφορετικές συχνότητες και κάθε συχνότητα συμπίπτει με την ιδιοσυχνότητα του κάθε chakra. Έτσι με πιο αδρές συχνότητες λειτουργούν τα χαμηλά chakras και με πιο λεπτές τα πιο ψηλά ευρισκόμενα chakras μέσα στο ανθρώπινο σώμα.*

Chakras και πράνες υπάρχουν σε άπειρο αριθμό και διαβαθμίσεις όπως είναι άπειρα και τα χρώματα της ίριδας και άπειροι είναι και οι ήχοι. Αλλά όπως έχουμε καθορίσει να λέμε ότι έχουμε 5 βασικά χρώματα έτσι λέμε ότι έχουμε και 5 βασικά chakras στο ανθρώπινο σώμα μέσα από τα οποία δέχονται πράνα και επιτελούνται όλες οι σωματικές λειτουργίες του ανθρώπου. Ένα έκτο βασικό chakra είναι ο Τρίτος Οφθαλμός που δεν έχει σχέση με κάποια συγκεκριμένη σωματική λειτουργία αλλά εποπτεύει όλα τα άλλα chakras. Ακριβώς όπως το έμβρυο δέχεται τροφή και οξυγόνο μέσα από τον ομφάλιο λώρο έτσι και κάθε chakra δέχεται βιοενέργεια από το περιβάλλον του ανθρώπου μέσω των Nantis ή βιοεργειακών σωλήνων και πλεγμάτων, στα οποία ήδη έχουμε αναφερθεί.

Όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω αποτελούν έννοιες κάπως δύσκολο να κατανοηθούν. Όμως, ο αναγνώστης θα αντιληφθεί πλήρως το κάθε τι με την πάροδο του χρόνου. Θα αντιλαμβάνεται όλο και περισσότερο τις διάφορες έννοιες του μυστικισμού. Τελικά όλα θα ξεκαθαρίσουν θα μπουν στη θέση τους σαν να πρόκειται για ένα θείο πάζλ.

Διαλογισμός στο ***«Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών»*** είναι το ανώτερο είδος διαλογισμού, διότι μέσω αυτού, ο άνθρωπος μπορεί να επιτελέσει τον σκοπό για τον οποίο βρέθηκε πάνω στη γη που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση της ψυχής του. Είναι το είδος του διαλογισμού στο οποίο ασκούνται μόνον αυτοί που έχουν έρωτα για τον Θεό, χωρίς βέβαια να είναι θρησκόληπτοι και που μοναδικός τους σκοπός είναι να γνωρίσουν, να δοξάσουν και να υπηρετήσουν τον Θεό. Δεν επιδιώκουν να αποκτήσουν Αστρικές δυνάμεις για να ικανοποιήσουν εγωιστικά κίνητρα, να δοξαστούν ή να βγάλουν χρήματα.

Σε αυτό το είδος διαλογισμού, ο διαλογιζόμενος δεν χρειάζεται να ασκείται με ειδικού τύπου γιογκικές αναπνοές ή να διατηρεί το σώμα του σε κάποια συγκεκριμένη στάση και θέση, προκειμένου να ενεργοποιήσει με κάποιο τρόπο τη κουνταλίνη όπως γίνεται στον διαλογισμό με τις πράνες. Ο διαλογιζόμενος δεν ασχολείται με τις πράνες και γι’ αυτόν μάλιστα οι γιογκικές αναπνοές αποτελούν εμπόδιο.

Σε αυτό το είδος διαλογισμού, στο Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών, η συγκέντρωση της προσοχής γίνεται στο κέντρο *(chakra)* που ονομάζεται Τρίτος ή Απλός Οφθαλμός και βρίσκεται στο ύψος και ανάμεσα στα δύο φρύδια. Σκοπός αυτού του τύπου διαλογισμού είναι όχι μόνο η διολίσθηση της ψυχής μέσα από αυτό το chakra, στον Αστρικό κόσμο αλλά και σε ακόμα ανώτερους κόσμους, όπως θα δούμε πιο κάτω, για να φθάσει η ψυχή του διαλογιζόμενου μέχρι το τέλος του ταξιδιού της στο Sats Khand.

Ο Τρίτος Οφθαλμός που λέγεται και Δέκατη Πύλη είναι η πύλη που οδηγεί από τον Υλικό στον Αστρικό κόσμο. Στον Αστρικό κόσμο η ψυχή του μυημένου από έναν Τέλειο Διδάσκαλο, με τον Αστρικό της νου, έρχεται σε επαφή με τον Παράκλητο που αναφέρεται στη Χριστιανική Βίβλο. Ο Παράκλητος είναι ο Θεάνθρωπος στην Αστρική Του μορφή, είναι ο Gurudev της Ινδουιστικής παράδοσης. Με τη μορφή του Παράκλητου πραγματοποιείται η ρήση του Ιησού: *«εγώ είμαι η Οδός, το Φως και η Ανάσταση…»* γιατί ο Παράκλητος είναι ο εντεταλμένος να

οδηγήσει Εσωτερικά κάθε ψυχή στη Θέωση. *«Εκείνος (ο Παράκλητος) θέλει σας ομιλήσει για όσα τώρα δεν δύνασθε να βαστάζετε» (Ιωαν. Ιδ.).*

Η Δέκατη Πύλη που χωρίζει τους δύο κόσμους, τον Υλικό και τον Αστρικό, στην αρχαιοελληνική μυστικιστική Παράδοση που έχει τις ρίζες της στην Αιγυπτιακή μυστικιστική Παράδοση, είναι το «Πέπλο της Ίσιδας». Είναι το πέπλο που «σκίζει» η ψυχή όταν κατά τη διάρκεια του διαλογισμού υπερβεί τη σωματική συνειδητότητα, τον υλικό κόσμο δηλαδή και επικοινωνήσει με τον Αστρικό κόσμο. Αυτός ο διαλογισμός, που γίνεται στο επίπεδο της ψυχής, μπορούμε να πούμε ότι αρχίζει εκεί που τελειώνει κάθε άλλο είδος νοητικού διαλογισμού και οδηγεί τον άνθρωπο στον σκοπό της ανθρώπινής του ύπαρξης, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Ο διαλογισμός στο επίπεδο της ψυχής, που από ορισμένους αναφέρεται και σαν Πυθαγόρειος διαλογισμός, έχει δύο στάδια. Το πρώτο στάδιο στα Σανσκριτικά ονομάζεται ***Τζιότι (Jyoti)*** διαλογισμός που σημαίνει διαλογισμός στο Εσωτερικό Φως και το δεύτερο στάδιο ονομάζεται ***Σαμπτ (Shabdt)*** διαλογισμός, που σημαίνει διαλογισμός στον Θείο Ήχο ή Μουσική των Σφαιρών.

Ο Τζιότι διαλογισμός είναι ένα αρχικό στάδιο διαλογισμού με το οποίο μπορεί ο καθένας μόνος του να πειραματιστεί και να κάνει, συγκεντρώνοντας την προσοχή του στον Τρίτο ή Απλό Οφθαλμό, με τον τρόπο που θα αναφερθεί πιο κάτω.

Αυτό το πρώτο στάδιο του διαλογισμού όταν επιτελείται συστηματικά, έλκει τη Θεία Χάρη με αποτέλεσμα ο ευσπλαχνικός Πατέρας να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να ακολουθήσει το δεύτερο στάδιο. Ο Τζιότι διαλογισμός θα οδηγήσει τον αναζητητή στα πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του, που θα τον βοηθήσει στην περαιτέρω πνευματική του πορεία. Το δεύτερο στάδιο προϋποθέτει τη μύηση του διαλογιζόμενου από τον Θεάνθρωπο της εποχής του. Με τη μύηση ο Θεάνθρωπος θα του υποδείξει τον τρόπο Εσωτερικής επικοινωνίας μαζί Του και τότε σαν Εσωτερικός Διδάσκαλος *(Σαν Παράκλητος κατά τον Ευαγγε-*

λιστή Ιωάννη), θα τον οδηγήσει μέχρι τον Πατέρα, μέχρι δηλαδή τη Θέωση της ψυχής του.

Προαπαιτούμενο στοιχείο για να λάβει κανείς τη Χάρη του Θεού, εκτός από τον Τζιότι διαλογισμό, είναι να αναπτύξει τις θείες αρετές της μη βίας, της ταπεινότητας, της αγνότητας, της φιλαλήθειας και να ακολουθεί μια ηθική διαβίωση. Με αυτό τον τρόπο ο μαθητής θα λάβει τη Χάρη και θα σταλεί από τον Πατέρα στα πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του και Αυτός θα τον μυήσει στα μυστήρια του υπερπέραν.

Αυτή τη Χάρη και τη μύηση από τον Θεάνθρωπο της εποχής του μπορεί να επιτύχει ο καθένας μας χωρίς εξαίρεση, όλες τις εποχές και σήμερα και στο μέλλον, όσο αμαρτωλός και αν είναι, όσο μορφωμένος ή αμόρφωτος και αν είναι, ότι χρώμα και αν έχει το δέρμα του, όποιο και αν είναι το θρήσκευμά του, όποια και αν είναι η καταγωγή του. Όποιος θέλει μπορεί και ο τρόπος είναι απλός. Η συνταγή είναι πολύ παλιά και έχει δοθεί πριν χιλιάδες χρόνια. Οι παλιοί Ρίσσις λένε: ***Ανάπτυξε τις θείες αρετές και με προσευχή ζήτησε μέσα από την καρδιά σου από τον Κύριο να σου δείξει τον Δρόμο.*** Να σε στείλει στα ιερά Πόδια του Υιού Του. Σε αυτή την παράκληση ο Θεός είναι πολύ ευήκοος. Ο Τζιότι διαλογισμός σαν μια ανώτερη μορφή προσευχής επιταχύνει το πνευματικό ταξίδι.

Ο Τζιότι διαλογισμός, που σημαίνει διαλογισμός στο Θείο Φως, μπορεί να ασκηθεί από τον καθένα σύμφωνα με τις πιο κάτω οδηγίες:

Επιλέξτε ένα μέρος στο οποίο να μην ερεθίζονται τα αισθητήριά σας όργανα. Δηλαδή να μην υπάρχει δυνατό φως αλλά να επικρατεί ημίφως. Να μην ακούγονται κατά το δυνατόν θόρυβοι, προσευχές, ύμνοι, μουσική ή κάποιο ρολόι ή κομπολόι να υποδηλώνει την παρουσία του. Να μην υπάρχουν οσμές όπως κολόνιες, λιβάνια, αρωματικά κεριά, φαγητά, λουλούδια κλπ. Να μην κάθεστε για διαλογισμό με γεμάτο στομάχι, έντερο και κύστη. Ένα ελαφρύ γεύμα να έχει προηγηθεί αρκετή ώρα πριν να καθίσετε για διαλογισμό για να μην έχετε βαρύ στομάχι. Να μην υπάρχουν κατοικίδια ζώα στο χώρο του διαλογισμού και αν διαλογίζεστε

μαζί με άλλους, και αυτό είναι καλό, να μην ακουμπάει ο ένας τον άλλο ώστε μια τυχόν κίνηση του ενός να μη διασπάει την προσοχή του άλλου. Αν διαλογίζεστε με άλλους φροντίστε την προσωπική σας καθαριότητα και τα ρούχα σας να είναι καθαρά ώστε η αναπνοή και η παρουσία σας στο χώρο να μη δημιουργεί κάποια δυσάρεστη μυρουδιά ή απόπνοια στους άλλους. Τροφές που έχουν σκόρδο ή κρεμμύδι πρέπει να τις αποφεύγετε όταν κάθεστε σε ομαδικό διαλογισμό. Ακόμα στον ομαδικό διαλογισμό να έχετε καθορίσει το ελάχιστο του χρόνου που θα καθίσετε σε διαλογισμό και αν κάποιοι θέλουν να καθίσουν περισσότερη ώρα από την καθορισμένη, φροντίστε οι υπόλοιποι να αποχωρήσουν από τον χώρο αθόρυβα για να μην ενοχλήσουν αυτούς που θέλουν να συνεχίσουν να διαλογίζονται. Ακόμα άτομα που βήχουν ή έχουν αέρια θα πρέπει να διαλογίζονται χωριστά. Με την πάροδο του χρόνου όταν συνηθίσουμε να διαλογιζόμαστε και όταν η συγκέντρωσή μας θα είναι πιο εύκολη, οι πιο πάνω περιορισμοί μπορεί να γίνουν πιο ελαστικοί.

Καθίστε σε μια θέση στην οποία μπορείτε να παραμείνετε για πολύ ώρα ακίνητος/η. Μπορεί να κάθεστε σε καρέκλα, στο πάτωμα ή όπου αλλού αισθάνεστε άνετα. Αν είστε άτομο με κάποια αναπηρία μπορεί να κάθεστε σε καροτσάκι ή ακόμα να παραμένετε και ξαπλωμένοι. Το μειονέκτημα του να είναι κανείς ξαπλωμένος είναι ότι μπορεί εύκολα να τον πάρει ο ύπνος.

Το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε από την πρώτη στιγμή είναι η συγκέντρωση της προσοχής μας στον Τρίτο Οφθαλμό καθώς αυτή η συγκέντρωση είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του διαλογισμού. Υπενθυμίζουμε ότι η προσοχή είναι η ίδια η ψυχή μας και ότι την συγκέντρωση της προσοχής μας στον Τρίτο Οφθαλμό την επιτυγχάνει ο νους μας. Η έδρα της ψυχής και του νου, είναι ο Τρίτος Οφθαλμός. Η ψυχή και ο νους μας, είναι αχώριστοι όπως το χλώριο και το νάτριο στο αλάτι. Από τον Τρίτο Οφθαλμό η μεν ψυχή απλώνεται σε όλο το σώμα και δίνει ζωή και συνειδητότητα σε καθένα από τα δισεκατομμύρια κύτταρα του ανθρώπινου σώματος, ο δε νους λειτουργεί μέσα από τα διάφορα chakras και έρχεται σε επαφή με διάφορα επίπεδα συνει-

δητότητας, ανώτερα ή κατώτερα, ανάλογα με την εξέλιξή του.

Έτσι αν ο νους συγκεντρωθεί κατά τη διάρκεια του Τζιότι διαλογισμού στο chakra του Τρίτου Οφθαλμού, θα παρασύρει και την ψυχή που είναι ενωμένη με αυτόν, σ' αυτό το σημείο. Αν η συγκέντρωση του νου διαρκέσει αρκετή ώρα, η ψυχή θα αποσυρθεί από όλο το σώμα και θα συγκεντρωθεί και αυτή στην έδρα της στον Τρίτο Οφθαλμό. Όταν η ψυχή συγκεντρωθεί στον Τρίτο Οφθαλμό, θα «ξεχειλίσει» και θα διολισθήσει μέσα από αυτόν, στον Αστρικό κόσμο, καθώς ο Τρίτος Οφθαλμός είναι η Πύλη του Αστρικού κόσμου. Τότε είναι που λέμε ότι η ψυχή υπερβαίνει τη σωματική μας συνειδητότητα. Μόλις η ψυχή διαβεί το κατώφλι του Αστρικού κόσμου, *(όταν δηλαδή σκιστεί το Πέπλο της Ίσιδας)*, τότε παύει να λειτουργεί ο Υλικός νους και αρχίζει η ψυχή να έχει επίγνωση του Αστρικού κόσμου με τον Αστρικό της νου και συγκεκριμένα με τα Αστρικά αισθητήριά της όργανα.

Στη συνέχεια, με τα Αστρικά αισθητήριά της όργανα, η ψυχή θα έρθει σε επαφή με τους προστάτες και τους οδηγούς της, που σημαίνει με τον «φύλακα άγγελο» του ανθρώπου και θα οδηγηθεί από αυτούς στα επέκεινα.

Επειδή στον νου δεν αρέσει η ακινησία, ο νους έχει την τάση την ώρα του διαλογισμού μας να τρέχει ξέφρενα από δω και από εκεί και να δημιουργεί σκέψεις και επιθυμίες. Για να κρατάμε τον νου απασχολημένο κατά τη διάρκεια του Τζιότι διαλογισμού στον Τρίτο Οφθαλμό, επαναλαμβάνουμε νοερά κάποιες απλές λέξεις που να έχουν σχέση με τον Θεό, ένα μάντρα όπως λέγεται, ώστε ο νους να παραμένει συγκεντρωμένος σ΄αυτές και να μην σκορπίζεται. Για τους Έλληνες μια κατάλληλη λέξη που μπορούμε να επαναλαμβάνουμε ***νοερά*** είναι η λέξη «Κύριε». Λέμε Κύριε… Κύριε… Κύριε… και θα πρέπει η επανάληψη της λέξης Κύριε, να μην έχει την ίδια συχνότητα με τις αναπνοές μας. Δεν θα πρέπει να δίνουμε προσοχή στην αναπνοή μας. Ακόμα το μάντρα θα πρέπει να μην είναι του τύπου «...Κύριε ημών Ιησού Χριστέ κλπ. κλπ.», διότι η προσπάθεια να κρατάμε μια συνέχεια σε αυτά που επαναλαμβάνουμε, ενεργοποιεί τον νου μας και ενώ

σε άλλα είδη διαλογισμού αυτό μπορεί είναι χρήσιμο, στον Τζιότι διαλογισμό η επανάληψη κάποιου μάντρα με πολλές λέξεις είναι εμπόδιο.

Όταν λέμε ότι η ψυχή «Υπερβαίνει τη σωματική μας συνειδητότητα» σημαίνει ότι αφήνει το σώμα και μεταφέρεται στην Αστρική διάσταση. Θα πρέπει όμως να ξέρουμε ότι η ψυχή και όταν ακόμα βρίσκεται στους Εσωτερικούς κόσμους, διατηρεί μια ορισμένη επαφή με το υλικό σώμα, με τη λεγόμενη «Αργυρή άλυσο». Αν δεν υπήρχε αυτή η επαφή, το υλικό σώμα χωρίς ψυχή θα πέθαινε. Όμως αυτή η σύνδεση είναι φοβερά ισχυρή και ποτέ μέσα σε εκατομμύρια χρόνια δεν κόπηκε κατά τη διάρκεια του διαλογισμού κανενός ανθρώπου.

Αυτός είναι εν συντομία ο Τζιότι διαλογισμός: Συγκέντρωση της προσοχής στον Τρίτο Οφθαλμό, με σκοπό η ψυχή να διολισθήσει στον Αστρικό κόσμο και να έχουμε εμπειρία από αυτή τη διάσταση της Θεϊκής Δημιουργίας. Συγχρόνως υπάρχει η επιθυμία και η παράκληση να μας στείλει ο Θεός στα Πόδια του Υιού Του και αυτός να μας δώσει τη διδασκαλία και τη δυνατότητα να φθάσουμε στη Θέωση ακόμα και σ' αυτή μας τη ζωή.

Διαλογισμός στον θείο Ήχο ή Μουσική των Σφαιρών

Όταν κάποτε η Χάρη του Θεού μας φέρει στα Ιερά Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής μας, Εκείνος θα μας υποδείξει τον τρόπο διαλογισμού μας στον Θείο Ήχο, που είναι κατά κάποιο τρόπο συνέχεια του Τζιότι διαλογισμού. Εμείς μπορούμε να ελκύσουμε τη Χάρη του Θεού ασκούμενοι στον Τζιότι διαλογισμό και προσπαθώντας να βάλουμε στη ζωή μας τις θείες αρετές, δηλαδή την αποφυγή βιαιότητας, την ειλικρίνεια, την ταπεινότητα, την αγνότητα και την ανιδιοτελή προσφορά. Συγχρόνως θα πρέπει να ζούμε μια απλή ζωή, με κανένα όμως τρόπο στερημένη και απόκοσμη. Το Μονοπάτι μας θα πρέπει να είναι ένα Μονοπάτι Θετικού Μυστικισμού. Ο διαλογισμός στο Θείο Φως

και τον Θείο Ήχο μπορεί να διδάχθηκε από τα πανάρχαια χρόνια αλλά είναι επίκαιρος και σήμερα. Είναι η ανώτατη μορφή διαλογισμού.

Συχνά διερωτόμαστε πώς είναι δυνατόν να βρούμε χρόνο, μέσα στο πολυάσχολο πρόγραμμά μας, για να το αφιερώνουμε στον διαλογισμό. Διαρκώς σκεφτόμαστε και μακαρίζουμε τους μύστες που περνούσαν όλο τον χρόνο τους διαλογιζόμενοι μέσα σε ένα μοναστήρι ή στις όχθες ενός ποταμού. Όμως συνειδητοποιούμε ότι ένας τέτοιος τρόπος ζωής δεν είναι πρακτικός στη σύγχρονη εποχή, γιατί είναι διαφορετικές οι οικονομικές πραγματικότητες. Έτσι, οι άνθρωποι απορρίπτουν τη σκέψη τού να ασχοληθούν με τον μυστικισμό που τον θεωρούν σαν κάτι αναχρονιστικό και απόμακρο. Μεγάλοι Άγιοι και μύστες που ευλόγησαν τον κόσμο μας στον εικοστό αιώνα ήταν ενήμεροι αυτής της μεγάλης αλλαγής που έγινε στη σύγχρονη ανθρωπότητα και άρχισαν να κάνουν τον μυστικισμό εύκολα κατανοητό και τόσο απλό, που να μπορεί να ασχοληθεί μ’ αυτόν ο καθένας. Βασικά, μυστικισμός είναι η μελέτη που οδηγεί στη γνώση του εαυτού μας και του Θεού. Αυτή η γνώση δεν είναι θεωρητική, είναι πρακτική. Ο μυστικισμός είναι η προσωπική εμπειρία της ψυχής που φθάνει στην ένωση με την Υπερψυχή τον Θεό.

Οι Γραφές όταν μιλάνε για μυστικισμό, είτε στην Ανατολή είτε στη Δύση, περιγράφουν μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας. Οι μύστες μέσα στους αιώνες έδωσαν σ' αυτή τη διαδικασία διάφορα ονόματα. Μερικοί την ονομάζουν «θεώρηση», άλλοι την ονομάζουν «προσευχή», άλλοι «προσευχή εν σιγή», στα αρχαία χρόνια μία ονομασία για αυτή τη διαδικασία ήταν «Διονυσιακή έκσταση» κλπ. Σήμερα πολλοί συνηθίζουν να την ονομάζουν «διαλογισμό» ή «αυτοσυγκέντρωση».

Η διαδικασία του διαλογισμού που διδάσκουν σήμερα οι Διδάσκαλοι είναι τόσο απλή, που μπορεί να ασκηθεί τόσο από ένα μικρό παιδί όσο και από ένα ηλικιωμένο άτομο. Δεν προϋποθέτει τη στάση μας σε κάποια δύσκολη θέση ούτε σε κοπιαστικά γυμνάσματα. Απλώς κλείνει κανείς τα μάτια του και συγκεντρώ-

νεται Εσωτερικά σε ένα σημείο που είναι γνωστό ως η Έδρα της Ψυχής, Τρίτος ή Μοναδικός Οφθαλμός. Ένα ρεύμα Φωτός και Ήχου που απορρέει από τον Θεό, περνά μέσα από τις διάφορες Περιοχές της Δημιουργίας και ξαναεπιστρέφει στον Θεό. Αν μέσω του διαλογισμού συνδέσουμε τη συνειδητότητά μας, που είναι η Εσωτερική έκφραση της ψυχής, με αυτό το ρεύμα, μπορούμε να ταξιδέψουμε πάνω σ' αυτό και να πάμε πίσω στην Πηγή μας.

Στο Εσωτερικό μας ταξίδι, καθώς υψωνόμαστε πάνω από τα δεσμά αυτού του φυσικού σώματος, βρίσκουμε Περιοχές πέρα από τον πόνο και τα βάσανα, γεμάτες Αγάπη και Φως και έχουμε την εμπειρία θείας μακαριότητας μέσα σε όλο μας το είναι. Μιας και γευτούμε αυτή τη μυστική εμπειρία, θέλουμε να την απολαμβάνουμε ξανά και ξανά.

Η πνευματική ανάπτυξη μπορεί να κατορθωθεί, ενώ ζούμε μέσα στον σύγχρονο κόσμο και ενώ εκτελούμε όλα τα καθήκοντα και τις δραστηριότητές μας. Ο διαλογισμός μπορεί να γίνει μέσα στις ανέσεις του σπιτιού μας, ακόμα και στον δρόμο προς την εργασία μας ή κατά τη διάρκεια της ώρας που έχουμε για το γεύμα. Μπορούμε να προσαρμόσουμε τον διαλογισμό μέσα στη ζωή μας με οποιοδήποτε τρόπο θέλουμε.

Έχουμε πολυάριθμα οφέλη αφιερώνοντας χρόνο για διαλογισμό. Όλοι γνωρίζουμε τη σημασία που έχει η ταχύτητα και η ικανότητα σ' αυτόν τον σύγχρονο κόσμο. Ο διαλογισμός, αντίθετα από ό,τι μερικοί πιστεύουν, δεν καταναλώνει τον χρόνο μας, αλλά μας βοηθάει να εξοικονομούμε χρόνο καθώς με την άσκησή του, μαθαίνουμε να συγκεντρωνόμαστε καλύτερα στο καθετί και έτσι η ικανότητα αντίληψής μας αυξάνεται. Μπορούμε να κάνουμε τις γήινες εργασίες μας με μεγαλύτερη ταχύτητα και ακρίβεια, αφήνοντας έτσι περισσότερο χρόνο για τον κύριο στόχο της ζωή μας, την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία.

Ο διαλογισμός βοηθά επίσης να ελαττωθεί το άγχος μας και η ένταση. Ο χρόνος που αφιερώνουμε στον διαλογισμό ισοδυναμεί με την ανάπαυση που μας δίνει τετραπλός χρόνος ύπνου, γιατί και ο νους και το σώμα μας είναι τελείως χαλαρά. Μέσω του

διαλογισμού μπορούμε να κατορθώσουμε την Εσωτερική ειρήνη που έρχεται με τη γνώση του εαυτού μας και την επαφή μας με τον Θεό. Αν κάθε άνθρωπος κατορθώσει να επιτύχει Εσωτερική ειρήνη, τότε γρήγορα θα βασιλέψει η εξωτερική ειρήνη σ' αυτόν τον κόσμο.

Οι άνθρωποι παντού ψάχνουν να βρουν τη λύση στο μυστήριο της ζωής και του θανάτου, προσπαθώντας να ανακαλύψουν τι βρίσκεται πίσω από το φυσικό κόσμο. Πρόσφατα, βιβλία και άρθρα σε περιοδικά και διαλέξεις δείχνουν το αυξανόμενο ενδιαφέρον μας στο να αποκτήσουμε πνευματική εκπλήρωση και ικανοποίηση με ό,τι έχουμε.

Η σύγχρονη όμως ζωή κάνει την ερευνά μας δύσκολη. Οι οικονομικές πιέσεις μας αναγκάζουν να δώσουμε περισσότερο βάρος στη διανοητική μας ανάπτυξη και γι' αυτό ψάχνουμε να βρούμε ένα καλό σχολείο και ένα καλό πανεπιστήμιο, για να σπουδάσουμε ώστε αργότερα να βρούμε μια καλή εργασία. Δίνουμε αξία στα γυμνάσματα και τα σπορ για τη φυσική μας κατάσταση για να απαλλαχθούμε από το στρες. 'Ετσι ενώ η κοινωνία δίνει αξία στη διανοητική και στη φυσική ανάπτυξη, δυστυχώς δεν δίνει μεγάλη σημασία στην πνευματική ανάπτυξη.

Αν κάποιοι άνθρωποι μας πούνε πως έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην αναζήτηση του Θεού, τους εξισώνουμε με τους μοναχούς μέσα σε ένα μοναστήρι που κάθονται πάνω σε ξύλινους πάγκους και προσεύχονται μέρα και νύχτα. Αλλά σε αυτή την εποχή της τεχνολογίας και της πληροφόρησης, όλο και περισσότερες απαιτήσεις παίρνουν τον χρόνο και την προσοχή μας και δεν είναι πρακτικά δυνατόν στους ανθρώπους να εγκαταλείψουν το σπίτι και την οικογένειά τους, για να ακολουθήσουν ένα πνευματικό μονοπάτι.

Η πνευματική ανάπτυξη μας καθιστά ικανούς να συνειδητοποιήσουμε ότι ο αληθινός μας εαυτός είναι η «ψυχή» ή «συνειδητότητά» μας και όχι το σώμα και ο νους. Αν μπορέσουμε να αποστρέψουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να την εσωστρέψουμε προς τα πνευματικά βασίλεια, θα συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε ψυχές και ότι ο Θεός είναι μέσα μας.

Ο διαλογισμός δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας από τον εξωτερικό κόσμο, στις Εσωτερικές πραγματικότητες. Με αυτή τη διαδικασία μπορεί να αποκτήσουμε ευημερία, ειρήνη και ευδαιμονία και εμείς και στη συνέχεια όλος ο κόσμος γύρω μας.

Υπάρχουν δύο κύριες δυνάμεις ή ρεύματα ενέργειας μέσα στο φυσικό μας σώμα: το «Κινητήριο ρεύμα» που ελέγχει τις ακούσιες σωματικές λειτουργίες, όπως την αναπνοή, την πέψη, την κυκλοφορία του αίματος κλπ. και το «Αισθητηριακό ή Ψυχικό ρεύμα ή ψυχή» που μας κάνει ενήμερους της ύπαρξής μας στο χώρο και τον χρόνο και θέτει σε λειτουργία τα αισθητήριά μας όργανα, ώστε να λειτουργούν οι αισθήσεις μας.

Μπορεί κανείς να αποσύρει το «Αισθητηριακό ρεύμα» από το σώμα χωρίς να ενοχλήσει τις ακούσιες λειτουργίες του «Κινητήριου ρεύματος». Αυτή η μέθοδος είναι πιο απλή, πιο εύκολη και πιο φυσική από οποιοδήποτε άλλον τρόπο διαλογισμού. Αυτή είναι η μέθοδος που διδάχτηκε μέσα στους αιώνες και διδάσκεται και σήμερα από τους Τέλειους Διδασκάλους.

Στον διαλογισμό, όταν αποσύρουμε την προσοχή μας *(ψυχή)* από τον εξωτερικό κόσμο και από το φυσικό μας σώμα και την εστιάσουμε στην Έδρα της Ψυχής, τον Τρίτο Οφθαλμό, θα δούμε Φως Εσωτερικά και θα ακούσουμε τον Εσωτερικό Ήχο ή «Μουσική των Σφαιρών» ή «Αρμονία των Αρμονιών», όπως αναφέρεται μέσα σε κείμενα αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων, όπως του Πλάτωνα. Όταν η ψυχή συγκεντρωθεί ολοκληρωτικά στο Εσωτερικό Φως και τον Εσωτερικό Ήχο, υψώνεται πάνω από τους περιορισμούς του νου και της ύλης και τελικά έχει την εμπειρία της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας. Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με την αιώνια μακαριότητα, την αιώνια χαρά και την αιώνια ειρήνη που αποκτούμε από μια τέτοια εμπειρία. Αυτός είναι ο στόχος του διαλογισμού που μας δίνουν οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων, οι Τέλειοι Διδάσκαλοι ή Θεάνθρωποι, όπως τους αποκαλούμε.

Διαλογιζόμενοι για μια ή δύο ώρες κάθε μέρα ωφελούμαστε

στο φυσικό, στο νοητικό και στο πνευματικό επίπεδο και είναι γνωστό ότι οι γιατροί έχουν αναφέρει πολλές αρρώστιες που σχετίζονται με το στρες. Κατά τη διάρκεια του διαλογισμού το σώμα μας είναι χαλαρό και είμαστε απαλλαγμένοι από το στρες και την ένταση. Αποκτούμε τόσο πολύ Εσωτερική δύναμη και στήριξη από τον διαλογισμό που, όταν περνάμε μέσα από τις αναπόφευκτες δοκιμασίες και τα βάσανα της ζωής, δε νιώθουμε την έντασή τους.

Η αυξημένη αυτοσυγκέντρωση και η ελάττωση του στρες μας βοηθούν επίσης στο να έχουμε επιτυχία στις καθημερινές μας δραστηριότητες. Πραγματικά, σαν φυσικό υποπροϊόν της πνευματικής μας ανάπτυξης, είναι ότι γινόμαστε πιο αποδοτικοί στην εργασία μας και μπορούμε να παράγουμε περισσότερα σε λιγότερο χρόνο, από αυτούς που δεν έχουν αναπτύξει την τέχνη της αυτοσυγκέντρωσης.

Η αγάπη, η χαρά και η ειρήνη που αποκτούμε με τον διαλογισμό ακτινοβολούν προς όλους αυτούς που συναντάμε. Χωρίς καμιά προσπάθεια, γινόμαστε πηγή γαλήνης αυτών που είναι γύρω μας και ακόμα μια θετική δύναμη στη ζωή της οικογένειάς μας, των φίλων και των συναδέλφων μας. Πραγματικά, συμβάλλουμε στην καλυτέρευση του κόσμου. Οι άνθρωποι παντού ψάχνουν να βρουν τη λύση στο μυστήριο της ζωής και του θανάτου, προσπαθώντας να ανακαλύψουν τι βρίσκεται πίσω από το φυσικό κόσμο. Αν οι άνθρωποι μας πούνε πως αφιερώνουν χρόνο στην αναζήτηση του Θεού, τους εξισώνουμε με μοναχούς που προσεύχονται μέρα και νύχτα. Αλλά σε αυτή την εποχή της τεχνολογίας και της πληροφόρησης, που όλο και περισσότερες απαιτήσεις παίρνουν τον χρόνο και την προσοχή μας, δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμο να ακολουθήσουμε ένα πνευματικό μονοπάτι που θα χρειάζεται να εγκαταλείψουμε το σπίτι και την οικογένειά μας. Το μονοπάτι του θετικού μυστικισμού που μας συνιστούν να ακολουθήσουμε οι Τέλειοι Διδάσκαλοι είναι ένα πνευματικό μονοπάτι για τους σύγχρονους ανθρώπους που όχι μόνο δεν εμποδίζει αλλά αντίθετα βοηθάει τη γήινή μας ζωή.

Επιτεύγματα του διαλογισμού
ανάλογα με το είδος του

Με τον ***«διαλογισμό στο επίπεδο της καθημερινότητας»*** ο άνθρωπος επιλύει καθημερινά τα προβλήματά του και παίρνει αποφάσεις μετά από ήρεμη σκέψη και έχοντας υπολογίσει σε μεγάλο βαθμό τα αποτελέσματα των αποφάσεών του.

Με το ***«διαλογισμό στο νοητικό επίπεδο»,*** η άφθονη βιοενέργεια που εισπνέεται με τις ορισμένου τύπου γιογκικές αναπνοές και με το σώμα να βρίσκεται σε ορισμένες στάσεις, αρχίζει να ρέει άφθονη μέσα στους βιοενεργειακούς σωλήνες του σώματος ή Nantis, με αποτέλεσμα να φέρνει σε ισορροπία και φυσιολογική λειτουργία στις βιολογικές λειτουργίες του σώματός μας αλλά και να διατηρεί σε ισορροπία τις νοητικές μας ικανότητες.

Με αυτόν τον τύπο διαλογισμού, στο νοητικό επίπεδο, η σταθερή συγκέντρωση της προσοχής του διαλογιζόμενου σε κάποιο chakra, φέρνει την ψυχή και τον νου του σε μία κατάσταση ***συντονισμού*** και ***ταύτισης*** με το chakra αυτό, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μία ***συνεχής ροή αντίληψης*** του διαλογιζόμενου, με το συγκεκριμένο σημείο του Αιθερικού πεδίου απ' όπου το συγκεκριμένο chakra δέχεται τη βιοενέργειά του.

Με τον διαλογισμό ***«στο επίπεδο της ψυχής»***, τον διαλογισμό των Τέλειων Διδασκάλων ή διαλογισμό στο Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών επιτυγχάνεται, αρχικά η «Σωτηρία» του ανθρώπου *(της ψυχής του)* από τον Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων και στη συνέχεια η «Αυτογνωσία» και η «Θέωση».

Κανείς ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι γνώρισε τον Θεό Πατέρα με άλλο τρόπο, εκτός μέσα από τη διαμεσολάβηση του Υιού, του Θεανθρώπου της εποχής του. Ο μεγάλος μύστης Ευαγγελιστής Ιωάννης αναφέρει *«…ουδείς γνωρίζει τον Πατέρα ή μη μόνον ο Υιός και εις όντινα ο Υιός θέλει αποκαλύψει τον Πατέρα…»*. Κανείς δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό που είναι πνεύμα παρά μόνον μέσω του διαλογισμού στο επίπεδο του

πνεύματος, που σημαίνει με διαλογισμό στο Θείο Φως και τον Θείο Ήχο.

Ακόμα, κανείς δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό αν δεν λάβει τη Χάρη Του, γεγονός που ο μαθητής επιτυγχάνει με εξανθρώπιση, προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Μία από τις σημαντικότερες αρχαιοελληνικές ρήσεις είναι: «Συν Αθηνά και χείρα κίνει». Αθηνά είναι η Θεία Χάρη και χείρα είναι οι ανθρώπινες πράξεις. Αυτό σημαίνει ότι για να φθάσει κανείς στη Θέωση δεν αρκεί μόνο η Θεία Χάρη αλλά χρειάζεται και η ανθρώπινη προσπάθεια. Εξανθρώπιση σημαίνει, το να προσπαθήσει κανείς να αποκτήσει τις θείες αρετές δηλαδή την αρετή της μη βίας, της ταπεινότητας, της φιλαλήθειας, της αγνότητας και ακόμα χρειάζεται να ζει μια απλή και αγνή ζωή. Να γίνει «άνθρωπος» σύμφωνα με τα πρότυπα και τις υποδείξεις όλων των Αγίων και των Διδασκάλων όλων των εποχών. Η Χάρη και η προσπάθεια πάνε μαζί όπως το μάγουλο με το σαγόνι, έλεγε ο ισόθεος Σαουάν.

Συμπέρασμα όλων των πιο πάνω είναι ότι μόνο με τον διαλογισμό στο Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών μπορεί η ψυχή μας να φθάσει στη Θέωση και αυτό είναι προδιαγραμμένο να γίνει με όλες τις ανθρώπινες ψυχές. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Όλοι οι άνθρωποι, όλες οι ψυχές είναι αγαπημένα παιδιά του Θεού. Είναι από Εκείνον προγραμματισμένο όλες να επιστρέψουν κοντά Του. Αυτό είναι το ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια Θείο Σχέδιο όπως μας λένε οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων. Υπάρχει δικαιοσύνη και ο Θεός μας αγαπάει όλους το ίδιο γιατί όλοι είμαστε παιδιά του. Ολοι κάποια ημέρα θα γυρίσουμε και θα ενωθούμε πάλι μαζί Του. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Είναι ζήτημα χρόνου για όλους μας. Όλοι οι άγιοι έχουν ένα παρελθόν και όλοι οι αμαρτωλοί ένα μέλλον και μόνον μία σχέση υπάρχει: Θεός και άνθρωπος, που και αυτός, ο άνθρωπος *(η ψυχή του)* είναι μέρος του Θεού. Εν το παν.

Όλα τα πιο πάνω δεν σημαίνουν ότι πρέπει να υποτιμήσουμε όλους τους πνευματικούς δασκάλους πλην των Τέλειων Διδασκάλων και της διδασκαλίας τους. Αυτό είναι λάθος. Οι διάφο-

ροι πνευματικοί δάσκαλοι προετοιμάζουν τους ανθρώπους ώστε κάποτε να λάβουν τη Χάρη να μυηθούν από τον Θεάνθρωπο της εποχής τους. Ότι υπάρχει, υπάρχει λόγος που υπάρχει, έλεγε ο Σανκάρα, ο Σωκράτης της αρχαίας Ινδίας. Όλοι οι πνευματικοί δάσκαλοι και όλες οι διδασκαλίες έχουν κάποια αξία. Τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να είναι το Θέλημά Του. Αν κάτι δεν χρειαζόταν, δεν θα υπήρχε. Όμως η μέγιστη ευλογία για τον άνθρωπο είναι να βρεθεί στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου της εποχής του. Ας προσευχηθούμε και διαλογιζόμενοι ας το ζητήσουμε με θέρμη από τον Πατέρα. Μας αγαπάει όλους και θα μας το δώσει. Μας το έχει υποσχεθεί και ο Θεός δεν λέει ψέματα. «Αιτείται τη βασιλεία των Ουρανών και πάντα προστεθίσονται υμίν».

Εσωτερικές εμπειρίες κατά τον διαλογισμό Jyoti (στο Θείο Φως)

Κατά τον διαλογισμό έχουμε εμπειρίες Θείου Φωτός και Θείου Ήχου. Οι εμπειρίες μας αυτές είναι κατώτερες με τον Τζιότι διαλογισμό και ανώτερες με τον διαλογισμό στον Θείο Ήχο. Αυτό όμως δεν είναι απαράβατος κανόνας γιατί η Χάρη του Θεού μπορεί να μας δώσει υψηλές εμπειρίες ακόμα και των ανώτερων πνευματικών Επιπέδων από την πρώτη μέρα που ασκούμαστε στον Jyoti διαλογισμό. Οι τρόποι που ο Θεός δίνει στον άνθρωπο τα δώρα Του δεν υπόκεινται σε κανόνες και περιορισμούς. *«Ο άνεμος όπου θέλει πνέει»* λέει το Ευαγγέλιο και ακόμα λέει πως: *«Είναι άγνωστες οι βουλές του Κυρίου».* Εμείς με την περιορισμένη μας διάνοια μπορεί να κρίνουμε έναν άνθρωπο σαν καλό ή κακό αλλά η κρίση μας είναι σφαλερή γιατί κρίνουμε από το επίπεδο της ανθρώπινης διάνοιας. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πως ήταν οι προηγούμενες ζωές των ανθρώπων και ποιο ρόλο τους καθορίστηκε να παίξουν σ' αυτή τους την ενσάρκωση, αλλά ακόμα και ποιο είναι το Πραλάμπτα κάρμα που τους δόθηκε να διευθετήσουν σε αυτή τους τη ζωή. Άνθρωποι αμαρτωλοί και δύστροποι στα μάτια μας, μπορεί στα μάτια του Θεού να

φαίνονται αλλιώς. Κάθε κρίση δική μας είναι σφαλερή.

Κατά τον διαλογισμό μας, όταν κλείσουμε τα μάτια μας και μπορέσει ο νους μας να συγκεντρώσει για αρκετή ώρα την προσοχή μας στον Τρίτο Οφθαλμό στο ύψος των δύο φρυδιών και σε μια απόσταση 15-20 εκατοστά μπροστά από το μέτωπό μας, μετά από λίγο θα αρχίσουμε να έχουμε εμπειρίες. Είναι σημαντικό, το βλέμμα μας, νοερά, να έχει κατεύθυνση προς τα εμπρός και να μην στρίβουμε τα μάτια μας προς το κόκαλο του μετώπου μας γιατί γρήγορα θα κουραστούμε και μπορεί να μας προκληθεί θέρμη και πονοκέφαλος. Ο Τρίτος Οφθαλμός δεν είναι στην υπόφυση και δεν έχει φυσική υπόσταση ώστε να προσπαθούμε να τον δούμε με τα γήινά μας μάτια, γι' αυτό δεν χρειάζεται να στρίβουμε τα μάτια μας προς τη μέση των φρυδιών μας. Απλά το βλέμμα μας θα πρέπει να κατευθύνεται προς τα εμπρός στο ύψος των δύο φρυδιών.

Αν με την πάροδο του χρόνου η προσήλωσή μας σε απόσταση 15-20 εκ. πέσει χαμηλότερα τότε είναι πολύ εύκολο να μας πάρει ο ύπνος. Αν η προσοχή μας παραμείνει σταθερά στον Τρίτο Οφθαλμό προσηλωμένη, η ψυχή μας θα αρχίσει να αποσύρεται από το σώμα και να κατευθύνεται προς την έδρα της στον Τρίτο Οφθαλμό. Με την απόσυρση της ψυχής από το κατώτερο μέρος του σώματος θα αρχίσουμε να αισθανόμαστε ένα ευχάριστο μούδιασμα στα κάτω άκρα, μετά στο σώμα και μετά στα άνω άκρα. Όταν το μούδιασμα φθάσει στην περιοχή του ηλιακού πλέγματος και μετά στην περιοχή της καρδιάς, θα αρχίσουμε να έχουμε τις πρώτες Εσωτερικές εμπειρίες. Θα αρχίσουμε να βλέπουμε έγχρωμα τόξα, πέπλα φωτός, έγχρωμες σφαίρες σαν να αναπνέουν και διάφορα διάχυτα χρώματα. Όσο η προσήλωσή μας παραμένει σταθερή τόσο τα φώτα θα γίνονται πιο έντονα και θα αρχίσουν να μεταβάλλονται και να έχουμε την αντίληψη ενός απέραντου γαλάζιου. Το γαλάζιο θα μας δώσει την εντύπωση του ουρανού που σε λίγο θα δούμε να είναι κατάστικτος από αστέρια. Όταν εξακολουθήσει η προσήλωσή μας να είναι σταθερή θα διακρίνουμε ανάμεσα στα αστέρια ένα μεγαλύτερο και λαμπερότερο αστέρι. Αυτό θα αισθανθούμε ότι το διαπερνούμε και τότε

μπροστά μας θα διαφανεί ένα φεγγάρι το οποίον επίσης μπορούμε να διαπεράσουμε και τότε θα αντικρίσουμε έναν ήλιο. Αν η προσήλωσή μας στον Τρίτο Οφθαλμό συνεχιστεί και περάσουμε μέσα από αυτόν τον ήλιο, ήδη η ψυχή μας θα έχει περάσει μέσα από τον Τρίτο Οφθαλμό και θα βρίσκεται στον Αστρικό κόσμο. Στο σημείο αυτό θα έρθουν να μας υποδεχθούν οι προστάτες και οι οδηγοί μας.

Αν έχουμε την ευλογία να έχουμε μυηθεί από έναν Τέλειο Διδάσκαλο, τότε είναι ο Διδάσκαλος, μόνος του ή μαζί με προηγούμενους Τέλειους Διδάσκαλους που υπήρξαν φορείς της Χριστής Δύναμης, που θα έρθουν να μας προϋπαντήσουν στον Αστρικό κόσμο και μαζί με τον δικό μας Διδάσκαλο, αυτόν που μας μύησε, θα αρχίσουμε το Εσωτερικό μας ταξίδι.

Αν ο πολύς κόσμος δεν έχει ακούσει για τις εμπειρίες που μπορεί να έχει κάποιος με τον διαλογισμό του, είναι γιατί οι Εσωτερικές εμπειρίες δεν κοινολογούνται σε κανέναν. Παρόλα αυτά βρίσκουμε ορισμένες αναφορές με τέτοιες εμπειρίες στη μυστικιστική βιβλιογραφία, όπως για παράδειγμα, κείμενα που αναφέρουν τις Εσωτερικές εμπειρίες της Αγίας Τερέζας της Άβιλλα, του Ιωάννη του Σταυρού, του Αγίου Ιγνατίου, του Αγίου Φραγκίσκου της Ασσίζης και πολλών άλλων αγίων, μυστών και πνευματικών ανθρώπων.

Τέλος χρειάζεται να αναφέρουμε ότι ο διαλογισμός γενικά, χρειάζεται να γίνεται με την καθοδήγηση κάποιου ειδήμονα που ο ίδιος να γνωρίζει τις πραγματικότητες του Αστρικού πεδίου, για να προστατεύσει τον διαλογιζόμενο από κακοτοπιές και καθυστερήσεις.

Μόλις η ψυχή περάσει μέσα από τον Τρίτο Οφθαλμό που είναι το κατώφλι του Υλικού κόσμου, με τον Αστρικό της νου, η ψυχή θα βιώσει τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου. Η ζωή, το έργο και η παραμονή της ψυχής στον Αστρικό κόσμο είναι ένα άλλο κεφάλαιο που διδάσκονται οι μαθητές των Διδασκάλων ενώ συγχρόνως καθοδηγούνται ώστε με τον διαλογισμό τους να έχουν οι ίδιοι προσωπική εμπειρία της πραγματικότητας του Αστρικού κόσμου.

Μύηση από τον Θεάνθρωπο της κάθε εποχής

«Αιτείται και δοθήσεται υμίν, κρούεται και ανοιγήσεται»

Όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενο κεφάλαιο ένας Θεάνθρωπος, που σημαίνει ένας άνθρωπος φορέας της Χριστής Δύναμης υπήρχε και θα υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη για να μυήσει και να οδηγήσει κάθε ψυχή που θα λάβει τη Θεία Χάρη, να επιστρέψει στην Αγκαλιά του Πατέρα, που σημαίνει στη Θέωση. *«Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή»* έλεγε ο Θεάνθρωπος Ιησούς. Είναι προδιαγεγραμμένο από τον Ίδιο τον Θεό, όλες οι ψυχές κάποτε να επιστρέψουν στη Θεία Ουσία από την οποία κάποτε αποσπάστηκαν.

Όπως ήδη έχει αναφερθεί, Θεάνθρωπος είναι κάποιος που έχει συγχρόνως μία ανθρώπινη και μια Θεϊκή φύση. Είναι ένας τέλειος άνθρωπος, χωρίς αρνητικά στοιχεία, αδυναμίες και ελαττώματα που μέσα από αυτόν λειτουργεί η Θεϊκή Δύναμη και Θεϊκή Δύναμη είναι αυτό που ονομάζουμε Λόγο ή Άγιο Πνεύμα. Έτσι λοιπόν Θεάνθρωπος, είναι μία ενσάρκωση του Λόγου σε ένα ανθρώπινο σώμα. Είναι ο Θεάνθρωπος ή Τέλειος Διδάσκαλος ή κατ' άλλη έκφραση «Ο προσωποποιημένος Λόγος». Ο Θεάνθρωπος είναι ένας άνθρωπος με ψυχή, νου και σώμα όπως και όλοι εμείς οι άνθρωποι αλλά μέσα από αυτόν λειτουργεί ο ίδιος ο Θεός. Οι ψυχές που ενσαρκώνονται σε ανθρώπινα σώματα μέσα από τα οποία εργάζεται η Θεϊκή Δύναμη είναι ορισμένες σε αριθμό και έρχονται και ξανάρχονται πολλές φορές σε κάθε Μάχα Γιούγκα *(Maha Yuga).* Είναι ψυχές που έχουν αποκτήσει τη Θέωση και έρχονται στη γη χωρίς καρμικές οφειλές, με κύρια Αποστολή να λειτουργήσουν σαν Τέλειοι Διδάσκαλοι και να μυήσουν ορισμένους ανθρώπους *(τις ψυχές τους)* που έχουν λάβει τη Θεία Χάρη, στον δρόμο για τη Θέωσή τους.

Αυτός ο Υιός του Θεού είναι «μονογενής» γιατί μόνο ένας άνθρωπος, μία ψυχή είναι φορέας αυτής της Θεϊκής Δύναμης πάνω στη γη κάθε εποχή. Η Δύναμη είναι μία, ο φορέας είναι

ένας ανθρώπινος πόλος μέσα από τον οποίο εργάζεται αυτή η Δύναμη κάθε εποχή, και αυτός ο φορέας είναι που αλλάζει. Ο Ιησούς ήταν ο ανθρώπινος πόλος μέσα από τον οποίο λειτούργησε η Θεϊκή Δύναμη πριν 2.000 χρόνια. Πριν και μετά από Αυτόν, μέσα στα εκατομμύρια χρόνια που υπάρχει ο άνθρωπος πάνω στη γη και σε όσα θα υπάρξει στο μέλλον, η Θεϊκή Δύναμη εργάστηκε και θα εργάζεται μέσα από διάφορους ανθρώπινους πόλους, μέσα από τον Θεάνθρωπο της κάθε εποχής.

Σε ένα κράτος υπάρχει ένας στρατηγός που είναι αρχηγός του στρατού και αυτός έχει την ικανότητα, τη δύναμη και την εξουσία να διοικεί το στρατό. Εάν αυτός ο στρατηγός πεθάνει κάποιος άλλος θα αναλάβει τα καθήκοντά του, ο στρατός δεν μπορεί να μείνει χωρίς αρχηγό. Τα καθήκοντα και τα προνόμια του αρχηγού παραμένουν τα ίδια, απλά η εντολή να λειτουργήσει κάποιος άλλος σαν αρχηγός του στρατού, δίνεται από το κράτος.

Το ίδιο συμβαίνει και με το «Κράτος του Θεού». Η Εντολή και η Αποστολή δίνεται από τον ίδιο τον Θεό σε κάποια ψυχή που στο Υλικό Επίπεδο θα λειτουργήσει για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα σαν Θεάνθρωπος εντεταλμένος να οδηγήσει συγκεκριμένες ψυχές που θα του δοθούν, στη Θέωση.

Θεάνθρωπος υπήρχε και θα υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη. Ο Ιησούς είπε ότι : «Είμαι παλαιότερος του Αβραάμ *(η Θεϊκή του φύση)* και μια άλλη φορά είπε: «Δεν θέλω σας εγκαταλείψει έως την συντέλεια του αιώνα» που σημαίνει ότι: *«Θα υπάρχω (η Θεϊκή του φύση) όσο θα υπάρχουν άνθρωποι πάνω στη γη».*

Η Αποστολή του Θεανθρώπου κάθε εποχή είναι να μυήσει και να οδηγήσει πίσω στον Θεό Πατέρα, τις ψυχές στις οποίες ο Πατέρας δίνει τη Χάρη Του. Οι ψυχές που δίνονται σε κάθε Θεάνθρωπο από τον Πατέρα για να τις οδηγήσει κοντά Του είναι καθορισμένες. Όμως ο Θεάνθρωπος μπορεί από ευσπλαχνία να μυήσει και να αναλάβει να οδηγήσει και άλλες ψυχές πίσω στον Θεό εκτός από εκείνες που του έχουν δοθεί από Αυτόν, γι’ αυτές όμως θα πρέπει ο ίδιος να πληρώσει ένα τίμημα. Γι’αυτό σύμφωνα με τη Βίβλο ο Θεάνθρωπος είναι: «Ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου».

Ο Θεάνθρωπος είναι ένας Εσωτερικός Διδάσκαλος *(βλέπε το κεφάλαιο –τα είδη των πνευματικών δασκάλων)* που δίνει τη διδασκαλία στο μαθητή του, αρχικά στο Υλικό Επίπεδο και στη συνέχεια μέσα από τον διαλογισμό του μαθητή, του δίνει την Εσωτερική διδασκαλία αρχικά στο Αστρικό Επίπεδο. Η διδασκαλία αυτή και οι Εσωτερικές εμπειρίες που θα δοθούν στον μυημένο μαθητή δεν μπορούν να γίνουν καταληπτές από τον Υλικό του νου αλλά μόνο μέσα στον διαλογισμό του, μέσω του Αστρικού και αργότερα του Αιτιατού του νου. Όμως τι είναι μύηση από τον Θεάνθρωπο της εποχής;

Μύηση από ένα Θεάνθρωπο είναι η ένωση της ψυχής του ανθρώπου με το Λόγο ή Άγιο Πνεύμα μέσω του Διδασκάλου.

Ο «Λόγος» είναι μια εκδήλωση, μία έκφραση του Ίδιου του Θεού. Ο Ιωάννης λέει: *«Εν αρχή ήταν ο Λόγος και ο Λόγος ήταν παρά τω Θεώ και* ***ο Λόγος ήταν ο Θεός».***

Ο Λόγος εκφράζεται μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία σαν Θείο Φως και Θείος Ήχος και επειδή υπάρχει μια δυσκολία αυτό να το αντιληφθεί κανείς υπάρχει μια γήινη παρομοίωση που μπορεί να γίνει εύκολα αντιληπτή. Ο κεραυνός είναι μια ηλεκτρική δύναμη που εκδηλώνεται μέσα στα σύννεφα σαν φως και ήχος – σαν αστραπή και βροντή. Μεταφορικά και ο Λόγος είναι μια Δύναμη που εκδηλώνεται μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία σαν Θείο Φως και Θείος Ήχος.

Η ευλογία της μύησης

Τι συμβαίνει με τη μύηση;

Μπορεί να φανταστεί κανείς το Θείο Λόγο σαν ένα ρεύμα, σαν μία χρυσή κολώνα Θείου Φωτός και Θείου Ήχου που εκπορεύεται μέσα από τη Θεότητα και καταλήγει στον Τρίτο Οφθαλμό του Θεανθρώπου, εκεί που είναι η έδρα του νου και της ψυχής

Του. Αυτό το ρεύμα που πλημμυρίζει τον Θεάνθρωπο αποτελεί τη θεία του φύση. Είναι ο Λόγος που σημαίνει ο Ίδιος ο Θεός μέσα στον Θεάνθρωπο.

Αυτό το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου ο Διδάσκαλος το διαμοιράζει σε όλους τους μυημένους του μαθητές, όσοι και αν είναι αυτοί. Με τη μύηση ο μαθητής δέχεται από τον Τρίτο Οφθαλμό του Διδασκάλου, μια ακτίνα Θείου Φωτός και Ήχου που καταλήγει στον δικό του Τρίτο Οφθαλμό. Με αυτή την ακτίνα ό μαθητής *(η ψυχή του)* ενώνεται μέσω του Διδασκάλου με το Θείο Φως και τον Θείο Ήχο δηλαδή τον Λόγο ή Άγιο Πνεύμα και αυτό σημαίνει μύηση του ανθρώπου από τον Θεάνθρωπο της κάθε εποχής.

Μύηση είναι ένωση του μαθητή με τον Λόγο μέσω του Θεανθρώπου.

Με τη μύηση ο μαθητής ενώνεται με τον Λόγο μέσω του Διδασκάλου, ψυχή με ψυχή και αυτή η ένωση της ψυχής του μαθητή με τον Λόγο μέσω του Τελείου Διδασκάλου κρατάει για πάντα και σε αυτή τη ζωή και στην άλλη.

Μιλάμε βέβαια μόνο για τον Τέλειο Διδάσκαλο ή Θεάνθρωπο γιατί μόνον Αυτός είναι από τον Θεό Πατέρα εντεταλμένος και επιφορτισμένος να ενώνει τις ψυχές των μαθητών του με τον Λόγο. Άλλοι πνευματικοί δάσκαλοι όλων των κλάσεων και κατηγοριών, προετοιμάζουν και έχουν βοηθητικούς ρόλους, μέχρι που η Χάρη του Θεού να στείλει τον μαθητή στα Πόδια του Θεανθρώπου και αυτός να μυήσει τον μαθητή. Αυτή η αποκλειστικότητα του Θεανθρώπου να δίνει τη μύηση, την ένωση με τον Λόγο, δικαιολογεί και την ανάγκη να υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη ένας Θεάνθρωπος.

Αυτή η μύηση είναι η διαδικασία με την οποία όλες οι ψυχές κάποτε θα επιστρέψουν στον Θεό. Δεν υπάρχει ούτε θα υπάρξει λένε οι Διδάσκαλοι άλλος τρόπος. Άλλος άνθρωπος πιο πριν και άλλος πιο μετά, όλοι κάποια μέρα, όλες οι ψυχές θα επιστρέψουν και θα ξαναενωθούν με τη Θεία Ουσία. Οι Διδάσκαλοι

τονίζουν ότι:

Η μύηση πραγματοποιείται με το να δώσει ο Θεάνθρωπος την «προσοχή» του σε κάποιον.

Όταν δώσει την προσοχή Του, επειδή προσοχή είναι η ίδια η ψυχή, η ψυχή του Διδασκάλου ενώνεται με την ψυχή του μαθητή Του σε μία αιώνια ένωση και μία ακτίνα Θείου Φωτός και Ήχου θα κατακλύσει τον Τρίτο Οφθαλμό του μαθητή.

Αυτή την ένωση κανείς και τίποτα δεν μπορεί να τη διασπάσει ή ακόμα και να την διαταράξει μέσα στον χρόνο και θα διαρκέσει μέχρι ο Διδάσκαλος να παραδώσει στον Πατέρα την ψυχή του μαθητή του. Και μπορεί να φανταστεί κανείς τον Θεάνθρωπο της κάθε εποχής να είναι συνδεδεμένος με τους μαθητές του, από Τρίτο Οφθαλμό σε Τρίτο Οφθαλμό με μια ακτίνα Θείου Φωτός και Ήχου.

Οι ακτίνες αυτές μπορεί να είναι εκατοντάδες και χιλιάδες ανάλογα με τον αριθμό των μαθητών που δίδονται κάθε φορά από τον Πατέρα σε κάθε Θεάνθρωπο για να τους μυήσει.

Εκτός όμως από τις ψυχές που από τον Θεό είναι καθορισμένο να μυηθούν, μπορεί ο Θεάνθρωπος από ευσπλαχνία όπως ήδη αναφέρθηκε να μυήσει και άλλα άτομα με δική του πρωτοβουλία καθόσον έχει τη Δύναμη του «δεσμείν και λύειν» μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Για τα άτομα αυτά όμως που δεν είναι προγραμματισμένα να μυηθούν θα πρέπει να πληρώσει ο ίδιος ο Θεάνθρωπος ένα τίμημα, γι' αυτό και πολλοί Θεάνθρωποι έχουν συχνά οδυνηρό τέλος. Άλλον τον σταύρωσαν, άλλον τον θανάτωσαν σε μια πύρινη πλάκα, άλλον τον αποκεφάλισαν, άλλον τον περιέλουσαν με πυρωμένη άμμο κλπ. Και όλα αυτά τα υπομένουν οι Διδάσκαλοι από Αγάπη για τους μαθητές τους. Αυτή είναι η μυστικιστική Αγάπη με (Α) κεφαλαίο.

Κάποτε στην Ινδία οι Μογγόλοι κατακτητές βασάνιζαν έναν Διδάσκαλο πριν τον σκοτώσουν. Ένας προχωρημένος μαθητής του που παραβρισκόταν στο μέρος του μαρτυρίου ρώτησε τον

Διδάσκαλό του: «Διδάσκαλε να τους εξαφανίσω στη στιγμή *(με Αστρικές δυνάμεις)* για να πάψουν να σε βασανίζουν». Εκείνος απάντησε: *«Νομίζεις παιδί μου ότι αυτό δεν θα μπορούσα να το κάνω και εγώ; Όμως το Μονοπάτι μας είναι ένα μονοπάτι Αγάπης και θυσίας».*

Οι μαθητές των Θεανθρώπων ήταν λιγότεροι στο παρελθόν και τώρα είναι περισσότεροι καθώς ζούμε στην Σιδηρά Εποχή της Πνευματικότητας. Όσο περνάει ο καιρός οι Τέλειοι Διδάσκαλοι έρχονται και θα έρχονται με όλο και μεγαλύτερη Χάρη για όλο και περισσότερους αναζητητές που αναζητούν τη μία και μοναδική Αλήθεια, τον Θεό.

Οι Θεάνθρωποι δεν έχουν ποτέ σκοπό να δημιουργήσουν κάποια θρησκεία. Είναι οι μαθητές και οι μαθητές των μαθητών τους που όταν φύγουν οι Θεάνθρωποι από το Υλικό προσκήνιο ορισμένες φορές δημιουργούν θρησκείες, όπως τον Χριστιανισμό, τον Σιχισμό κλπ. Η θρησκεία των Τέλειων Διδασκάλων είναι μία και αυτή διαδίδουν. Είναι η θρησκεία της Αγάπης που δεν χρειάζεται να την υπηρετήσουν ιερείς και θεολόγοι. Η θρησκεία των Τέλειων Διδασκάλων είναι θέμα άμεσης επικοινωνίας του παιδιού με τον πατέρα, του ανθρώπου με τον Θεό.

Μετά τη μύηση του ο μαθητής αρχίζει να διαλογίζεται καθημερινά, αρχικά για λιγότερο και αργότερα για περισσότερο χρόνο. Ο διαλογισμός είναι μία ***προσπάθεια της ψυχής*** του μαθητή να διολισθήσει μέσα από την ένωση που δημιουργείται με τη μύηση και να φθάσει η ψυχή του μαθητή να ενωθεί με τη ψυχή του Διδασκάλου. Η προσπάθεια αυτή διαρκεί κάθε φορά άλλο χρονικό διάστημα και πολλές φορές απαιτούνται πολλά χρόνια για να επιτευχθεί. Όταν η ψυχή του μαθητή φθάσει και ενωθεί με την ψυχή του Διδασκάλου τότε χωρίς προσπάθεια πλέον, η ψυχή του μαθητή μέσα από την κολώνα του Θείου Φωτός και Ήχου θα οδηγηθεί από τον Διδάσκαλο, μέχρι την Πηγή της κολώνας του Φωτός και του Ήχου που τον κατακλύζει και έχει την απαρχή του στον Ίδιο τον Θεό Πατέρα και ***αυτό λέγεται Θέωση.***

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Με αυτό και μόνο με αυτόν τον τρόπο κάποτε **όλες** οι ψυχές των ανθρώπων θα γυρίσουν και θα

ξαναενωθούν με τον Πατέρα. Ο Θεός είναι ο Πατέρας και είμαστε τα παιδιά του. Ο Πατέρας ζητάει διακαώς να γυρίσουμε στην Αγκαλιά Του. Μας αγαπάει όλους το ίδιο. Όμως το αν θα γυρίσουμε πιο γρήγορα ή πιο αργά κοντά Του αυτό εξαρτάται από εμάς. Ότι οι κακοί θα χαθούν στην αιώνια κόλαση και άλλες τέτοιες πληροφορίες οφείλονται σε τέλεια άγνοια και φοβέρες των θεολόγων. Ο Θεός είναι Αγάπη. Δεν τιμωρεί γιατί είναι φιλεύσπλαχνος. Αν εμείς αργούμε να πάμε κοντά Του είναι γιατί εμείς παραβαίνουμε τους Νόμους που έχει θεσμοθετήσει. Είναι δική μας επιλογή και δική μας ευθύνη. Αυτός μας περιμένει όλους να μας ενώσει μαζί Του σε μια ένωση όλο ευλογία, Αγάπη και μακαριότητα. Όλοι οι άγιοι έχουν ένα παρελθόν και όλοι οι αμαρτωλοί ένα μέλλον.

Με τη Χάρη Του ο Θεός έχει δώσει στον άνθρωπο τα τρία μέγιστα δώρα που ήδη γνωρίζουμε. Ένα από αυτά όπως αναφέρθηκε είναι η διαρκής παρουσία του Θεανθρώπου στη γη και η μέσω αυτού σωτηρία της ψυχής των ανθρώπων.

Με τη μύηση το Άγιο Πνεύμα ***πλημμυρίζει*** τον Τρίτο Οφθαλμό του μαθητή που είναι η έδρα και της ψυχής και του νου μέσα στο ανθρώπινο σώμα και τότε ο Λόγος ***κατακαίει*** την αποθήκη του ***αποθηκευμένου στον νου κάρμα***, το Σαντσίτ κάρμα, τού μόλις μυημένου μαθητή, δίνοντάς έτσι τη δυνατότητα στον μαθητή αν εξαντλήσει το Πραλάμπτα κάρμα που του έχει δοθεί για διευθέτηση σε αυτή του τη ζωή και αν δεν κάνει με την ελεύθερή του βούληση νέο κάρμα, όχι μόνο να βγεί μέσα από τον Κύκλο των Γεννήσεων και των Θανάτων αλλά να επιτύχει ακόμα και την Αυτογνωσία και τη Θέωση σε αυτή του τη ζωή.

Ο Ιησούς είπε κάποτε στους βαπτισμένους, δηλαδή στους μυημένους μαθητές Του: *«Είναι τινές των εδώ ισταμένων οίτινες θεν θέλουσι γνωρίσει θάνατον πρωτού οίδωσι τη Βασιλεία των Ουρανών»* που σημαίνει ότι: *«Μεταξύ σας, που είσαστε μυημένοι, ορισμένοι θα φθάσετε στη Θέωση πριν τον φυσικό σας θάνατο».*

Η μεγαλύτερη τύχη, το μεγαλύτερο δώρο, η μέγιστη ευλογία

για έναν άνθρωπο είναι όταν με τη Χάρη του Θεού συναντήσει τον Θεάνθρωπο της εποχής του και μυηθεί από αυτόν. Ούτε όλο το χρυσάφι, ούτε όλα τα διαμάντια του κόσμου, ούτε το μεγαλύτερο αξίωμα, ούτε η μεγαλύτερη τιμή μπορούν να συγκριθούν με αυτή την ευλογία. Η ψυχή περιμένει εκατομμύρια χρόνια για να φθάσει στο σημείο η Χάρη του Θεού να την κρίνει άξια για να της δοθεί η μύηση από τον Υιό Του. Αυτό το υπέρτατο αγαθό, το δώρο των δώρων μπορεί ο άνθρωπος να το απολαύσει εδώ και τώρα όσο αμαρτωλός και αν είναι, αν προσπαθήσει να καλλιεργήσει τις θείες αρετές και αν ολόθερμα το ζητήσει από τον Φιλεύσπλαχνο Πατέρα. Ο Ιησούς έλεγε: «Εάν ένα παιδί ζητήσει από τον πατέρα του ψωμί, Αυτός θα του δώσει μια πέτρα; ψωμί θα του δώσει. Πολύ περισσότερο θα λάβετε, αν ζητήσετε κάτι από τον Θεό-Πατέρα».

Παράγοντες που βοηθούν τον Δρόμο μας προς την Θέωση

Ένας βασικός παράγοντας για να επιταχύνουμε τον δρόμο μας στο Πνευματικό Μονοπάτι είναι η ***ηθική διαβίωση***. Δεν μπορούμε το πρωί να ανοίγουμε τράπεζες και το βράδι να ψάχνουμε να βρούμε τον Θεό. Πρέπει να αναπτύξουμε τις θείες αρετές της μη βίας, της ταπεινότητας, της φιλαλήθειας, και της αγνότητας και ακόμα να διάγουμε μια απλή ζωή, όχι όμως στερημένη, κακομοίρικη και μακριά από τον κόσμο. Μπορούμε αν θέλουμε να παντρευτούμε και να κάνουμε παιδιά αλλά μπορούμε να ζούμε και μόνοι μας. Αυτό είναι δική μας επιλογή. Αν έχουμε ιδιαιτερότητες στην συναισθηματική μας ζωή, αν αυτοαποκαλούμαστε άθεοι, αν είμαστε αρνητές συνειδήσεως, αν πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει τίποτα μετά τον θάνατο κλπ. μπορούμε να ζητήσουμε καθοδήγηση από τον Διδάσκαλό μας. Σε κάθε περίπτωση όμως θα πρέπει να επιτελούμε τα καθηκοντά μας. Αρχικά προς τον εαυτό μας φροντίζοντας την καλή διατροφή και την υγεία του σώματος και της διάνοιάς μας και συγχρόνως

να εκτελούμε τα καθήκοντά προς την οικογένεια μας, τη χώρα μας και τον κόσμο ολόκληρο. Δεν έχει σημασία ποιο είναι το θρήσκευμά μας ούτε χρειάζεται να το αλλάξουμε. Οι Διδάσκαλοι αντίθετα μας υποδεικνύουν να παραμένουμε στο θρήσκευμά μας και να τηρούμε τα πατροπαράδοτα έθιμά μας εφόσον αυτά δεν αντίκεινται στις αρχές του Πνευματικού Μονοπατιού που ακολουθούμε.

Μεγάλη βοήθεια στην εξανθρώπιση προσφέρει το Ημερολόγιο Αυτοελέγχου, που πρέπει να το συμπληρώνουμε καθημερινά καθώς είναι ένας αλάνθαστος οδηγός στο να ελέγχουμε το αν προοδεύουμε πνευματικά.

Άλλος επιβοηθητικός παράγοντας είναι να αναπτύξουμε στον ύψιστο δυνατό βαθμό την ***ανιδιοτελή προσφορά*** μας στον συνάνθρωπο, τα ζώα και ολόκληρη τη Θεϊκή Δημιουργία. Ένας από τους μέγιστους Διδασκάλους του αιώνα έλεγε: «Δίνε και δίνε και δίνε. Ό,τι δίνεις θα σου επιστραφεί ίσως και σε μεγαλύτερο βαθμό και αν δίνεις χρήματα και δεν σου επιστραφούν αυτά θα τα γλυτώσεις από φάρμακα και γιατρούς. Αυτός είναι ένας νόμος του Φυσικού Επιπέδου».

Έχει μεγάλη σημασία να συναναστρεφόμαστε άτομα με πνευματικές αρχές και να πηγαίνουμε συστηματικά στις ***συγκεντρώσεις*** *(Σάτσανγκ)* που γίνονται σε όλες τις χώρες του κόσμου, πολύ περισσότερο αν είμαστε μυημένοι από τον Τέλειο Διδάσκαλο των ημερών μας.

Τέλος ένας βασικότατος παράγοντας για την πνευματική μας πρόοδο είναι ο ***καθημερινός διαλογισμός***. Στην αρχή μπορεί ο διαλογισμός να μας είναι λίγο βαρετός και κουραστικός, στη συνέχεια όμως τον συνηθίζουμε και τελικά μας γίνεται απολαυστικός και απαραίτητος. Στο τέλος μάς γίνεται τρόπος ζωής και είναι το καταφύγιό μας σε κάθε δύσκολη στιγμή και είναι αυτός που μας γεμίζει ηρεμία και μακαριότητα. Ο διαλογισμός είναι ο μοναδικός δρόμος για τη Θέωση και μέσα από αυτόν όλες οι ψυχές σε όλες τις εποχές θα επιτύχουν τη Θέωση.

Η διαδοχή των Τέλειων Διδασκάλων

Συμβαίνει πολλές φορές η Αποστολή ενός Διδασκάλου να τελειώσει και ένας νέος Διδάσκαλος να χρειάζεται να αναλάβει αυτό το έργο. Ο διάδοχος ενός Διδασκάλου ορίζεται από τον ίδιο τον Θεό και δεν είναι θέμα επιλογής του από τον προηγούμενο Διδάσκαλο. Η Εντολή δίνεται άνωθεν.

Η Θεάνθρωπος Δύναμη δίνεται από ότι είναι γνωστό μέχρι σήμερα σε κάποιον άνδρα και όχι σε γυναίκα γιατί μέσα από αυτή τη μορφή φαίνεται ότι μπορεί να επιτελεστεί καλύτερα το έργο της Θεανθρώπου Δύναμης. Επίσης συμβαίνει πολύ συχνά, και λέγεται σε ποσοστό 60% ο επόμενος Διδάσκαλος να είναι συγγενής του προηγούμενου και πολύ συχνά αν ο Διδάσκαλος είναι παντρεμένος να είναι παιδί του.

Πριν την αναχώρηση ενός Διδασκάλου από το Υλικό Επίπεδο, τού υποδεικνύεται ο χρόνος που θα πρέπει να περάσει τη Διδάσκαλο Δύναμη στον διάδοχό του. Η Δύναμη περνάει μέσα από μία παρατεταμένη ματιά του προηγούμενου στα μάτια του επόμενου Διδάσκαλου. Ο νέος Διδάσκαλος δεν αρχίζει να λειτουργεί σαν Διδάσκαλος, που σημαίνει ότι δεν αρχίζει να δίνει μυήσεις, όσο χρόνο ο προηγούμενος είναι ακόμα στη ζωή. Θα αρχίσει να λειτουργεί σαν Διδάσκαλος αργότερα όταν πάρει Εσωτερικά τη σχετική Εντολή. Μπορεί να υπάρχουν στη ζωή δύο Διδάσκαλοι αλλά μόνον ο ένας μπορεί να λειτουργεί σαν Διδάσκαλος. Δύο ενεργοί Διδάσκαλοι δεν υπήρξαν ποτέ. Ο Υιός είναι μονογενής που σημαίνει ότι η Διδάσκαλος δύναμη λειτουργεί μέσα από έναν μόνο ανθρώπινο πόλο. Και στον μυστικισμό, όταν λέμε Διδάσκαλος δεν εννοούμε τον άνθρωπο αλλά τη Διδάσκαλο Δύναμη που λειτουργεί μέσα απ’ αυτόν. Ο νέος Διδάσκαλος είναι πλέον υπεύθυνος για την καθοδήγηση των μαθητών που έχουν μυηθεί από τον προηγούμενο Διδάσκαλο, αλλά όσοι έχουν αποκτήσει την ικανότητα Εσωτερικής επικοινωνίας στον διαλογισμό τους καθοδηγούνται από τον Διδάσκαλο που τους έδωσε τη μύηση.

Εάν ο μαθητής πεθάνει πριν να έχει επιτύχει τον σκοπό του, πριν τη Θέωση δηλαδή, είναι προκαθορισμένο στη νέα του εν-

σάρκωση που θα γίνει πολύ γρήγορα, να συναντήσει και να πάρει νέα μύηση από τον Διδάσκαλο της εποχής. Λέγεται ότι είναι πιο πιθανό ο ήλιος να ανατείλει στη Δύση και να δύσει στην Ανατολή παρά ένας μαθητής να μη βρεθεί στα πόδια του Διδασκάλου της εποχής και να πάρει μύηση από αυτόν.

Ημερολόγιο Αυτοενδοσκόπησης

Το Ημερολόγιο Αυτοελέγχου ή Αυτοενδοσκόπησης είναι ένα χρήσιμο εργαλείο που μπορεί να μας βοηθήσει να αναπτύξουμε τις ηθικές αρχές που είναι η βάση στην οποία στηρίζεται η πνευματικότητα.

Από τα πολύ παλιά χρόνια αναφέρεται ότι υπήρξαν άνθρωποι που προσπαθούσαν να αναπτύξουν τις θείες αρετές με διάφορους τρόπους και πολλοί από αυτούς μας κληροδότησαν τις εμπειρίες τους. Κάποιος είπε ότι ο χορτασμένος αναζητητής του Θεού είναι δύσκολο να διαλογιστεί και εύκολο να κοιμηθεί και γι'αυτό συνέστησε λέγοντας ότι για να είμαστε υγιείς και έτοιμοι να διαλογιστούμε, πρέπει το ποσό της τροφής που παίρνουμε κάθε μέρα να είναι τόσο όσο να χωράει στις δύο φούχτες μας. Άλλος είπε να έχουμε ένα σταμνί και να ρίχνουμε μέσα ένα βότσαλο κάθε φορά που κατά τη διάρκεια της ημέρας κάνουμε, πούμε ή σκεφθούμε κάτι αντίθετο προς ηθικές αρχές και το βράδι να βλέπουμε πόσα βότσαλα μαζεύτηκαν στο σταμνί. Άλλοι λένε το βράδι πριν κοιμηθούμε να φέρνουμε τα γεγονότα της ημέρας στο μυαλό μας και να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Τα τελευταία χρόνια ο Διδάσκαλος Κιρπάλ συνέταξε ένα έντυπο Ημερολόγιο Αυτοελέγχου για να μπορούμε να καταγράφουμε καθημερινά τις αδυναμίες μας και μετά από ένα διάστημα να το μελετάμε και να βγάζουμε τα συμπεράσματά μας.

Στο ημερολόγιο υπάρχουν στήλες για να σημειώνουμε τις διαφορετικές περιπτώσεις που σφάλαμε με πράξεις, λόγια και σκέψεις και υπάρχει θέση για όλες τις 30 ημέρες του μήνα. Έτσι στο τέλος κάθε μήνα μπορούμε να δούμε πού κάνουμε λάθη και

Ημερολόγιο

ΜΗΝΑΣ ....

ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΛΑΘΗ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
ΑΠΟΦΥΓΗ ΒΙΑΣ													
σε σκέψη													
σε λόγο													
σε πράξη													
ΦΙΛΑΛΗΘΕΙΑ													
ψέμμα													
δόλος													
υποκρισία													
ΑΓΝΟΤΗΤΑ													
στις σκέψεις													
στο λόγο													
στις πράξεις													
ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ													
για πλούτο													
για γνώσεις													
μέθη εξουσίας													
ΔΙΑΙΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΩΣΗ													
τροφή													
οινόπνευμα													
τοξικές ουσίες													
ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ													
σε χρήμα													
σε χρόνο													
ΧΡΟΝΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΣ													
σε ανιδιοτελή προσφορά													
σε διαλογισμό													
σε προσευχή για άλλους													
ΣΥΝΟΛΑ													

Αυτοενδοσκόπησης

....

14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	ΣΥΝΟΛΟ

πού έχουμε αδυναμίες και όταν αυτό το συνειδητοποιήσουμε τότε θα μας είναι πιο εύκολο να μπορέσουμε να διορθωθούμε.

Σήμερα χωρίς αυτό το ημερολόγιο ή κάποια άλλη ανάλογη μέθοδο, μπορεί να σκεφθούμε: Σήμερα σκότωσα κανέναν; Όχι. Έκλεψα κανέναν; Όχι. Εξαπάτησα κανέναν, Όχι. Άρα είμαι εντάξη και ο Θεός είναι μαζί μου. Αν όμως ρίξετε μια ματιά στο πιο κάτω βοήθημα για την τήρηση του ημερολόγιου θα δείτε πόσο πολλά είναι αυτά τα μικρά, μικρά που θα πρέπει να διορθώσουμε.

Ας κάνουμε λοιπόν την αρχή από σήμερα γιατί οι δύο παράγοντες που καθυστερούν την πνευματική μας πρόοδο είναι η αναβολή και η σκέψη ότι αυτό είναι δύσκολο για μένα και δεν μπορώ να το κάνω.

Ας αρχίσουμε λοιπόν από σήμερα την προσπάθειά μας να αναπτύξουμε τις ηθικές αρχές, αρχίζοντας από σήμερα τον διαλογισμό μας χωρίς να ξεχνάμε πως «όπου υπάρχει θέληση υπάρχει και ο τρόπος» και τότε ζητάμε από τον Πατέρα βοήθεια και καθοδήγηση. Όλα είναι δυνατά να γίνουν με τη Χάρη του Θεού.

Βοήθημα για την τήρηση του Ημερολογίου Αυτοενδοσκόπησης

ΑΠΟΦΥΓΗ ΒΙΑΣ. *Θυμός, Ευθιξία, Αρνητική στάση σε κάτι που κάποιος κάνει, Δυσφήμιση, Επίπληξη, Υπόδειξη σφαλμάτων άμεσα ή έμμεσα.*

***ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ Επικριτικά σχόλια, Κατηγορίες, Προσβολές, Βρισιές, Βλαστήμιες, Ανακάλυψη σφαλμάτων στις πράξεις και τα λόγια άλλων, Απειλές, Διαπληκτισμοί.*

***ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ Υποτίμηση της προσωπικότητας και των έργων των άλλων, Γελοιοποίηση, Κλοπή, Υπεξαίρεση*

***ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ Χειροδικία, Σκληρότητα και μη προστασία των ζώων και της φύσης, Πλήγωμα των αισθημάτων των άλλων με λόγια ή έργα ή αδιαφορία.*

ΦΙΛΑΛΗΘΕΙΑ. *Ψέματα μικρά ή μεγάλα για οποιοδήποτε λόγο, Υπερβολή, Μεγαλοποίηση ή διαστρέβλωση της αλήθειας, Όρκος, Επιορκία, Μη τήρηση υπόσχεσης.*

***ΨΕΥΔΟΣ ακόμα και απλή ψευδής διαβεβαίωση, Κολακεία, Δουλοπρέπεια για την αποκόμιση υλικού κέρδους, εύνοιας, επιβράβευσης. Κατάχρηση εξουσίας και της εμπιστοσύνης που μας δίνουν, Κάθε είδους απάτη.*

***ΔΟΛΟΣ Προβολή κάποιας αλήθειας που όμως γνωρίζουμε ότι θα πληγώσει ή θα βλάψει κάποιον.*

*** ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ Δόλος ή Υποκρισία για να αποκτήσουμε οφέλη ή να προστατέψουμε τον εγωισμό μας.*

ΑΓΝΟΤΗΤΑ. *Ζήλεια, Μίσος, Απληστία, Φιλαργυρία, Λαγνεία, Φαντασιώσεις ασέμνων, Άσεμνα θεάματα και αναγνώσματα, Τυχερά παιχνίδια, Πορνεία.*

***ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ, Υπονοούμενα, Ερωτισμός, Προτροπή και συγκάλυψη ανήθικων πράξεων. Σκέψεις εκδίκησης.*

***ΣΤΟ ΛΟΓΟ Άσεμνα ανέκδοτα και αφηγήσεις.*

***ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ Μη εκπλήρωση υποχρεώσεων μας στην οικογένεια, το κράτος, το έθνος, την ανθρωπότητα.*

Κερδοσκοπία, Τοκογλυφία, Δωροδοκία, Αδιαφορία για οικονομική βλάβη και για τη φήμη των άλλων.

ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ. *Φιλαρέσκεια, Αυτοπροβολή, Αυτοδιαφήμιση δίκαια ή οχι, Ματαιοδοξία, Αποδοχή κολακίας, Επιζήτηση τίτλων, τιμών, και επαίνων.*

***ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ Υπερηφάνεια για τις αρετές μας, την Ταπεινότητά μας, την Αγνότητα, την Πνευματική μας ανάπτυξη, τις Δικαιοδοσίες που μας έχουν δοθεί.*

***ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ την Ανθρωπιά, την Ελεημοσύνη και Αγαθοεργία που εμείς δείχνουμε στους άλλους.*

***ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ Έλλειψη Μεγαλοθυμίας και Συγνώμης.*

ΔΙΑΤΡΟΦΗ. *Τροφή μη χορτοφαγική, Λαιμαργία, Πολυφαγία, Φαταουλισμός, Λήψη τοξικών ουσιών, Καπνός, Οινόπνευμα, Λήψη τροφής το πρωί χωρίς να έχει προηγηθεί προσευχή ή διαλογισμός, Λήψη γεύματος χωρίς να Τον ευχαριστήσουμε γι' αυτό.*

ΔΙΑΒΙΩΣΗ. *Τεμπελιά, Πολύς ύπνος, Φλυαρία, Κουτσομπολιό, Φόβος, Απαισιοδοξία, Νωθρότητα, Κατήφεια, Έλλειψη χιούμορ, Προσκόλληση σε ανθρώπους, ζώα, και υλικά αγαθά, Πολυτελής διαβίωση, Φιλαρέσκεια. Αποφυγή εργασίας.*

*** Το ημερολόγιο αυτό μπορεί να το διαμορφώσει κανείς όπως νομίζει και μια δραστηριότητα να την μεταθέσει από μια στήλη σε μια άλλη, όπως σαν παράδειγμα την κερδοσκοπία μπορεί να την βγάλει από τη στήλη της αγνότητας και να την βάλει στη στήλη «αποφυγή βίας στην πράξη». κλπ.*

Συχνές ερωτήσεις που γίνονται στους Διδασκάλους

Τι θα πρέπει να κάνει και πως να ψάξει κανείς να βρει έναν πνευματικό δάσκαλο κατάλληλο να τον διδάξει και ακόμα ποια θα πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά του δασκάλου ώστε να μπορέσει να τον διακρίνει;

Ο Διδάσκαλος απάντησε: «Πρέπει να συνειδητοποιήσεις γιατί ζητάς να βρεις έναν πνευματικό δάσκαλο. Τι θέλεις να πάρεις από αυτόν. Θέλεις να ακολουθήσεις τη μόδα και να λες ότι έχεις έναν δάσκαλο; Θέλεις να αποκτήσεις γνώσεις για ότι υπάρχει πίσω από τις πέντε σου αισθήσεις; Θέλεις να αποκτήσεις Αστρικές δυνάμεις για να βγάλεις χρήματα και να γίνεις γνωστός; Θέλεις να ακολουθήσεις ένα σύστημα γιόγκα για να έχεις ηρεμία και καλύτερη υγεία; Θέλεις να προσθέσεις γνώσεις σε αυτά που ξέρεις και να κάνεις δικές σου διδασκαλίες σε άλλους; ή τέλος αισθάνεσαι την ανάγκη να γνωρίσεις τον σκοπό για τον οποίο ήρθες πάνω στη γη και να χρησιμοποιήσεις τον χρόνο που σου μένει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο;

Στην τελευταία περίπτωση θα πρέπει πρώτα απ’ όλα να ζητάς με την προσευχή σου από τον Θεό να σου δείξει τον Δρόμο που πρέπει να ακολουθήσεις.

Να ακολουθήσεις κάποιον που η διδασκαλία του να σου είναι ευχάριστη και να μην αντίκειται στις θρησκευτικές σου αρχές και παραδόσεις.

Να αισθάνεσαι ευχαρίστηση όταν είσαι κοντά του και να διακρίνεις και τη δική του χαρά που είσαι κοντά του.

Ο δάσκαλος που θα ακολουθήσεις θα πρέπει να ζει σύμφωνα με αυτά που διδάσκει.

Θα πρέπει να ζει με δικά του οικονομικά μέσα και να μη δέχεται με κανένα τρόπο άμεσο ή έμεσο χρήματα ή οιασδήποτε μορφής δώρα για απολύτως κανένα λόγο.

Δεν θα πρέπει να σου ζητήσει να αναλάβεις καμία δέσμευση ότι θα κάνεις πράγματα αντίθετα με τη θέλησή σου.

Δεν θα πρέπει να έχει εμφανή ελαττώματα και το βλέμμα του να μην έχει στοιχεία λαγνείας.

Αν υπάρχουν αυτές οι προϋποθέσεις μπορείς να ακολουθήσεις κάποιον δάσκαλο αλλά θα πρέπει συγχρόνως να ακολουθήσεις αυστηρά τις υποδείξεις του χωρίς παρεκτροπές. Θα πρέπει να κάνεις ακριβώς αυτά που θα σου λέει.

Αν μετά από ένα διάστημα διαπιστώσεις γαλήνη και ότι μέσα σου δημιουργείται και αναπτύσσεται αγάπη για τον συνάνθρωπό σου, για τα ζώα και για όλη τη φύση είσαι σε καλά χέρια και συνέχισε τις προσπάθειές σου.

Αν δεν διαπιστώσεις καμία διαφορά μέσα σου πήγαινε να τον συμβουλευτείς και πάρε συμπληρωματικές οδηγίες και ακολούθησέ τις πιστά.

Αν διαπιστώσεις κάποια βελτίωση, συνέχισε τις προσπάθειές σου, αν όχι, ο δάσκαλος δεν θα είναι ο κατάλληλος για σένα και ψάξε για έναν άλλο πνευματικό δάσκαλο.

Θέλω μόνος μου να προσπαθήσω. Χωρίς δάσκαλο μπορώ να βρω τον Θεό; και Εκείνος αν θέλει στη συνέχεια ας μου υποδείξει κάποιον.

Ο Διδάσκαλος απάντησε: Ναι μπορείς και θα σου πω μια πολύ παλιά και αλάνθαστη συνταγή. Πρωί και βράδι πριν πέσεις στο κρεβάτι για να κοιμηθείς και μόλις σηκωθείς το πρωί κάνε μια μικρή προσευχή, ευχαρίστησέ Τον και ζήτησέ Του να σου δείξει τον δρόμο σου. Το ίδιο κάνε πριν και μετά τα τρία βασικά σου γεύματα. Την ώρα που πιάνεις το κουτάλι για να φας και όταν αμέσως μετά το φαγητό αφήσεις το κουτάλι σου και βέβαια χωρίς κανένας να αντιληφθεί το παραμικρό, κάνε το ίδιο. Έστω και για μία εβδομάδα αν το κατωρθώσεις χωρίς να το ξεχάσεις ούτε μία φορά, θα αντιληφθείς τη Θεία Χάρη να σε κατακλύζει. Στη συνέχεια πολλές φορές την ημέρα, για δευτερόλεπτα φέρνε στο μυαλό σου τον Θεό και ζήταγέ του καθοδήγηση. Φεύγεις από το σπίτι σου; πες του «Προστάτεψέ με Κύριε». Πας στη δουλειά σου; πες του «Δώσε μου Κύριε ηρεμία στη δουλειά μου». Φεύγει

το παιδί σου για το σχολείο; πες του «Κύριε προστάτεψε το παιδί και δώσε του φώτιση» κλπ. Αν βάλεις τον Θεό μέσα στη ζωή σου Αυτός θα σου αποκαλυφθεί. Αυτό είναι βέβαιο, γιατί αυτός είναι ένας Θεϊκός Νόμος. Όπου θα είναι η προσοχή σου εκεί θα είναι και η ψυχή σου. Από κει και πέρα όλα είναι δυνατά. Ο Θεός θα κατευθύνει τη ζωή σου. Δείξε Του εμπιστοσύνη. Η συνταγή που σου είπα είναι: «Συνεχής ανάμνηση του Κυρίου» όχι όμως φανατισμός και θρησκοληψία. Βάλε την αγάπη στη ζωή σου, σε κάθε πράξη, κάθε λόγο, κάθε σκέψη.

Θέλω να ακολουθήσω ένα πνευματικό Μονοπάτι και διερωτώμαι τι εμπόδια μπορεί να συναντήσω;

Ο Διδάσκαλος απάντησε: Τα εμπόδια είναι δύο, το να αναβάλεις και το να νομίζεις ότι δεν είσαι άξιος για κάτι. Σαν παράδειγμα, αν αποφασίσεις να γίνεις χορτοφάγος, γίνε από εκείνη την στιγμή και μην πεις ότι θα αρχίσεις την άλλη εδομάδα ή μετά από το γεύμα που σε έχει καλέσει κάποιος ή από την πρώτη του μηνός ή μετά τις γιορτές. Άρχισε από εκείνη τη στιγμή.

Ακόμα μην πεις: Είναι δυνατόν εγώ ένας οικογενειάρχης γεμάτος ευθύνες, που δουλεύω όλη την ημέρα, που για να επιβιώσω πρέπει και ψέματα να πω και μικροπαρανομίες να κάνω, που ζω μέσα σε μια κοινωνία γεμάτη ανταγωνισμούς, εγώ να θέλω να βρω τον Θεό, να εξοικονομήσω χρόνο για διαλογισμό και να προσπαθώ μέσα στην κοινωνία να περπατήσω ξυπόλυτος στα αγκάθια; Αυτά είναι για εκείνους που ζουν χωρίς έννοιες στα μοναστήρια, που έχουν όλο το 24ωρο δικό τους και δεν έχουν την ευθύνη κανενός.

Το να νομίζεις ότι εσύ δεν είσαι άξιος, αυτό είναι ένα μεγάλο εμπόδιο. «Όποιος θέλει μπορεί»! Είναι θέμα απόφασης. Από τη στιγμή που ποθήσεις να βρεις τον Θεό, Αυτός θα σου ανοίξει όλες τις πόρτες. Η Θεία Χάρη είναι ο υπέρτατος νόμος, ο Νόμος των νόμων. Όταν είσαι δίπλα στο βασιλιά πρίγκιπας, ποιος μπορεί να σε πειράξει; Αλλά και κάτι ακόμα: Μήπως ξέρεις αν σε προηγούμενες ζωές σου δεν υπήρξες καλόγερος ή άνθρωπος

αφοσιωμένος στον Θεό και τώρα ήρθε η στιγμή να ευοδωθούν οι προσπάθειές σου;

Επίλογος

Αυτό το βιβλίο δεν είναι μόνο για ανάγνωση αλλά κυρίως και περισσότερο είναι για μελέτη. Έτσι άτομα που δεν έχουν ιδιαίτερα ασχοληθεί με την πνευματικότητα θα πρέπει να επανέρχονται πολύ συχνά στα διάφορα θέματα και γι' αυτό στο κείμενο υπάρχουν πολλές επαναλήψεις που του δίνουν μορφή σχολικού εγχειριδίου. Το βιβλίο αυτό δεν περιέχει φιοριτούρες και καλλιτεχνήματα γιατί δεν έχει σαν σκοπό κάποια εκδοτική επιτυχία. Θα φθάσει στα χέρια αυτών που πρέπει να φθάσει. Οι άλλοι θα κουραστούν και θα το αφήσουν στη μέση. Είναι λίγοι αυτοί που θα δεχθούν πληροφορίες από τη διδασκαλία των Τέλειων Διδασκάλων. Γι' αυτούς ίσως είναι η ώρα να αρχίσουν το ταξίδι της επιστροφής τους μέσα από την Ατραπό των Τέλειων Διδασκάλων.

Εν το παν

Αυτός ο αφορισμός είναι η μεγαλύτερη αλήθεια και η μόνη πραγματικότητα που πρόφεραν ποτέ ανθρώπινα χείλη. Αυτά τα λόγια του Παρμενίδη, είναι πάνω από κάθε θρησκεία, κάθε φιλοσοφία και κάθε κοσμοθεωρία και μάταια προσπαθούν με τη λογική να τα ερμηνεύσουν σοφοί και λόγιοι οι οποίοι μπορούν να μας μεταδώσουν και να μας εξηγήσουν μόνο, κάθε μορφής σοφία. Όμως αυτός ο αφορισμός δεν είναι ένας στοχασμός κάποιου σοφού αλλά η μόνη Γνώση και Αλήθεια που μπορεί να μας αποκαλυφθεί άμεσα, μόνο μέσα από δική μας Εσωτερική εμπειρία. Είναι τα ίδια λόγια των Ελεατών που μίλησαν για το «Ον και μη Ον», για «Το Ον που είναι ένα και άπειρο» του Μέλισσου του Σάμιου και το «Όψεις των αδήλων τα φαινόμενα» του Αναξαγόρα. Ακόμα και με την θεώρηση μεταξύ «Κτιστού και Άκτιστου» των εβδομήκοντα μεταφραστών της Παλαιάς Διαθήκης.

Την επίτευξη Γνώσης και προσωπικής εσωτερικής εμπειρίας αυτής της μόνης Αλήθειας και πραγματικότητας καθώς και την έμπρακτη επιδίωξη αυτού του σκοπού, ονομάζουμε Μυστικισμό.

ISBN: 978-960-430-467-7